รายงานฉบับสมบูรณ์
(Final Report)

โครงการประเมินผลสำเร็จ
ตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓
ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

เสนอต่อ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.)

จัดทำโดย

สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษา
แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำนำ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ในฐานะหน่วยงานหลักด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และเป็นหน่วยงานเจ้าภาพในการขับเคลื่อนประเด็นแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ร่วมกับคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๘๐) โดยมีประธานกรรมการ ป.ป.ช. เป็นประธานกรรมการ และมีผู้แทนจากหน่วยงานอัยการสูงสุด ศาล องค์กรอิสระ หน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา ภาคเอกชน และภาคประชาชนร่วมเป็นกรรมการและคณะกรรมการ ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ซึ่งแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ได้ให้ความสำคัญกับความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับ คือ แผนระดับที่ ๑ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ แผนระดับที่ ๒ สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง คือ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕)

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีการประเมินผลการดำเนินงานภายใต้แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ดังกล่าว เพื่อประเมินผลของการดำเนินงาน วิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานภายใต้แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และจัดทำข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนแผนด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมถึงแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

รายงานฉบับนี้เป็นผลการประเมินการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผลการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค และปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานตามเป้าหมายภายใต้แผนฯ รวมทั้งการจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางในการขับเคลื่อนแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ในการนี้ คณะที่ปรึกษาขอขอบคุณ คณะอนุกรรมการสนับสนุนการดำเนินงานด้านการประเมินผลโครงการตามยุทธศาสตร์ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ได้อนุเคราะห์ข้อมูลสนับสนุน และคำแนะนำการดำเนินโครงการประเมินผลฯ ให้สามารถบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ทุกประการ

คณะที่ปรึกษา

กันยายน ๒๕๖๖

สารบัญ

บทที่	หัวข้อ	หน้า
๑	**บทนำ**	**๑-๑**
	๑.๑ หลักการและเหตุผล	๑-๑
	๑.๒ วัตถุประสงค์	๑-๒
	๑.๓ ประโยชน์ที่จะได้รับ	๑-๒
	๑.๔ ขอบเขตการดำเนินงาน	๑-๓
	๑.๕ นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง	๑-๔
	๑.๖ องค์ประกอบของรายงาน	๑-๕
๒	**การทบทวนวรรณกรรมและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง**	**๒-๑**
	๒.๑ แผนงานระดับที่ ๒ และแผนงานระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้องด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	๒-๑
	๒.๒ แนวคิดทฤษฎีการประเมินระดับแผนงาน	๒-๑๑
	๒.๓ แนวคิดที่เกี่ยวข้องในการประเมินของต่างประเทศ	๒-๒๔
	๒.๔ แนวคิดที่เกี่ยวข้องในการประเมินของประเทศไทย	๒-๖๕
๓	**แนวทางการดำเนินงานและระเบียบวิธีในการประเมิน**	**๓-๑**
	๓.๑ แนวทางการดำเนินงานในภาพรวม	๓-๑
	๓.๒ กรอบแนวคิดการประเมินผลสำเร็จ	๓-๒
	๓.๓ ระเบียบวิธีการประเมิน	๓-๕
	๓.๔ กระบวนการคัดเลือกและกำหนดกลุ่มตัวอย่างของการประเมิน	๓-๑๕
	๓.๕ แนวทางการสร้างหรือพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลโครงการในรูปแบบออนไลน์	๓-๒๕
	๓.๖ แผนการเก็บรวบรวมข้อมูล	๓-๒๗
	๓.๗ แผนการดำเนินงาน	๓-๒๘
๔	**ผลการศึกษาการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ**	**๔-๑**
	๔.๑ ผลการประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)	๔-๑
	๔.๒ การจัดสรรการใช้จ่ายงบประมาณ และความเชื่อมโยงของโครงการในการขับเคลื่อนแผนแม่บท ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕	๔-๒๓
	๔.๓ ความสำเร็จด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในประเทศไทย	๔-๖๐

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หัวข้อ	หน้า
	๔.๔ ระบบนิเวศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ	๔-๖๑
	๔.๕ ผลการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบด้วยการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม (Social Return on Investment: SROI)	๔-๖๖
	๔.๖ ผลการวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	๔-๘๐
๕	**ผลการประเมินโครงการ Baseline**	**๕-๑**
	๕.๑ โครงการ STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต	๕-๑
	๕.๒ โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.	๕-๑๕
	๕.๓ โครงการผลักดันหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา การติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตรฯ เพื่อพัฒนาและขยายผลหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา	๕-๒๒
	๕.๔ โครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต	๕-๓๒
	๕.๕ โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA)	๕-๔๑
	๕.๖ โครงการส่งเสริมธรรมมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๕-๔๗
	๕.๗ โครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย	๕-๕๖
	๕.๘ ห่วงโซ่การดำเนินงานโครงการ Baseline	๕-๖๓
๖	**สรุปผลการศึกษา**	**๖-๑**
	๖.๑ สรุปผลการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖	๖-๒
	๖.๒ การจัดสรรการใช้จ่ายงบประมาณ และความเชื่อมโยงของโครงการในการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕	๖-๗
	๖.๓ ผลการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบด้วยการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม (Social Return on Investment: SROI)	๖-๙

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หัวข้อ	หน้า
	๖.๔ ระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Ecosystem)	๖-๑๓
	๖.๕ สรุปผลการประเมินโครงการ Baseline	๖-๑๗
	๖.๖ ผลการประเมินโครงการ Baseline ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงตามทฤษฎี Theory of Change และความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของการดำเนินงานว่าส่งผลต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ	๖-๑๘
	๖.๗ ผลการวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	๖-๒๑
	๖.๘ ข้อเสนอแนะ	๖-๒๗
	บรรณานุกรม	
	ภาคผนวกที่ ๑ แบบสัมภาษณ์โครงการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖	**ผ๑-๑**
	ภาคผนวกที่ ๒ คู่มือการใช้งานระบบการติดตามและประเมินผลโครงการในรูปแบบออนไลน์	**ผ๒-๑**
	ภาคผนวกที่ ๓ ผลการสัมมนาเชิงวิชาการ เรื่อง ผลการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖	**ผ๓-๑**

สารบัญตาราง

หัวข้อ	หน้า
ตารางที่ ๒.๑ การวิเคราะห์ระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบจาก ๕ ประเทศ	๒-๓๔
ตารางที่ ๒.๒ มาตรการด้านการป้องกันการทุจริตและปราบปรามการทุจริต	๒-๖๔
ตารางที่ ๒.๓ คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ของประเทศไทยตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕	๒-๖๙
ตารางที่ ๓.๑ การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	๓-๙
ตารางที่ ๓.๒ ตัวอย่างเครื่องมือการรวบรวมข้อมูลการดำเนินงานตามแผนย่อยด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ	๓-๑๐
ตารางที่ ๓.๓ ตัวอย่างเครื่องมือการรวบรวมข้อมูลการดำเนินงานตามแผนย่อยด้านการปราบปรามการทุจริต	๓-๑๐
ตารางที่ ๓.๔ กลุ่มเป้าหมายในการสำรวจและจัดเก็บข้อมูล	๓-๑๖
ตารางที่ ๓.๕ รายชื่อสัมภาษณ์หน่วยงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช.	๓-๑๗
ตารางที่ ๓.๖ รายชื่อสัมภาษณ์หน่วยงานร่วมบูรณาการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	๓-๑๘
ตารางที่ ๓.๗ เกณฑ์การจัดประเภทโครงการที่เชื่อมโยงกับตัวชี้วัดตามเกณฑ์ CPI	๓-๒๐
ตารางที่ ๓.๘ เป้าหมาย และตัวชี้วัดแผนงานบูรณาการการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบตามแนวทางการดำเนินงาน ๓ แนวทาง	๓-๒๒
ตารางที่ ๓.๙ การดำเนินการพัฒนาแพลตฟอร์มสำหรับใช้ในการติดตามและประเมินผลโครงการ	๓-๒๖
ตารางที่ ๓.๑๐ แผนการเก็บรวบรวมข้อมูล	๓-๒๗
ตารางที่ ๓.๑๑ ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๓-๒๘
ตารางที่ ๔.๑ ความเชื่อมโยงของโครงการภายใต้แผนงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต และผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕	๔-๒๔
ตารางที่ ๔.๒ ความเชื่อมโยงของโครงการภายใต้กองทุน ป.ป.ช. และผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	๔-๔๓
ตารางที่ ๔.๓ ความเชื่อมโยงของโครงการภายใต้กองทุน ป.ป.ช. และผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	๔-๔๕

สารบัญตาราง (ต่อ)

หัวข้อ	หน้า
ตารางที่ ๔.๔ ความเชื่อมโยงของโครงการภายใต้กองทุน ป.ป.ช. และผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	๔-๕๓
ตารางที่ ๔.๕ ผลการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบด้วยการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม ของการดำเนินโครงการระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ของแผนป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ	๔-๖๗
ตารางที่ ๔.๖ ผลการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	๔-๗๒
ตารางที่ ๔.๗ ผลการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	๔-๗๓
ตารางที่ ๔.๘ ผลการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	๔-๗๔
ตารางที่ ๔.๙ การประเมินความคุ้มค่าในภาพรวม	๔-๗๖
ตารางที่ ๔.๑๐ การประเมินความคุ้มค่าจำแนกตามภารกิจ	๔-๗๘
ตารางที่ ๕.๑ รายละเอียดโครงการ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต	๕-๓
ตารางที่ ๕.๒ เป้าหมาย และตัวชี้วัดของโครงการ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต	๕-๘
ตารางที่ ๕.๓ รายละเอียดโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.	๕-๑๖
ตารางที่ ๕.๔ เป้าหมาย และตัวชี้วัดของโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.”	๕-๑๘
ตารางที่ ๕.๕ รายละเอียดโครงการกำกับติดตามและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้และประเมินพฤติกรรมเด็กและเยาวชน	๕-๒๓
ตารางที่ ๕.๖ เป้าหมาย และตัวชี้วัดของโครงการหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา	๕-๒๖
ตารางที่ ๕.๗ รายละเอียดโครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต	๕-๓๓
ตารางที่ ๕.๘ เป้าหมาย และตัวชี้วัดของโครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต	๕-๓๕
ตารางที่ ๕.๙ รายละเอียดโครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA)	๕-๔๒

สารบัญตาราง (ต่อ)

หัวข้อ	หน้า
ตารางที่ ๕.๑๐ เป้าหมาย และตัวชี้วัดของโครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA)	๕-๔๓
ตารางที่ ๕.๑๑ รายละเอียดโครงการส่งเสริมธรรมมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๕-๔๘
ตารางที่ ๕.๑๒ เป้าหมาย และตัวชี้วัดของโครงการส่งเสริมธรรมมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๕-๕๐
ตารางที่ ๕.๑๓ รายละเอียดโครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย	๕-๕๗
ตารางที่ ๕.๑๔ เป้าหมาย และตัวชี้วัดของโครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย	๕-๕๙
ตารางที่ ๖.๑ ผลการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบด้วยการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม แผนย่อยด้านป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนย่อยด้านปราบปรามการทุจริตประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕	๖-๑๐

สารบัญรูป

หัวข้อ	หน้า
รูปที่ ๒.๑ ความเกี่ยวข้องของยุทธศาสตร์ชาติ แผนงานระดับที่ ๒ และแผนงานระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้องด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	๒-๑๐
รูปที่ ๒.๒ องค์ประกอบของทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง	๒-๑๒
รูปที่ ๒.๓ กรอบการจัดการโครงการที่ยั่งยืน	๒-๑๖
รูปที่ ๒.๔ Australia’s national integrity ecosystem: NIE	๒-๒๕
รูปที่ ๒.๕ ระบบความซื่อสัตย์แห่งชาติของออสเตรเลีย: พิมพ์เขียวสำหรับการดำเนินงาน (Australia’s national integrity system: The Blueprint for action)	๒-๒๖
รูปที่ ๒.๖ ระบบนิเวศแห่งความซื่อสัตย์ของชาติออสเตรเลีย (The Australian national integrity ecosystem)	๒-๒๗
รูปที่ ๒.๗ แสดงสาเหตุของการทุจริตในมาเลเซีย	๒-๒๘
รูปที่ ๒.๘ แผนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	๒-๓๐
รูปที่ ๒.๙ กรอบแนวทางไปสู่การเป็นประเทศที่ปราศจากการทุจริตของมาเลเซีย	๒-๓๑
รูปที่ ๒.๑๐ กรอบการควบคุมการทุจริตของประเทศสิงคโปร์	๒-๓๓
รูปที่ ๒.๑๑ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของสื่อ	๒-๔๓
รูปที่ ๒.๑๒ อันดับดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ของสาธารณรัฐคาซัคสถาน ตั้งแต่ ปี ๒๐๑๒ – ๒๐๒๒	๒-๔๗
รูปที่ ๒.๑๓ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของการใช้ระบบ e-Governance	๒-๔๙
รูปที่ ๒.๑๔ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) หน่วยงานด้านการต่อต้านการทุจริต	๒-๕๗
รูปที่ ๒.๑๕ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของกฎหมายและบทลงโทษ	๒-๖๑
รูปที่ ๒.๑๖ กลุ่มแหล่งข้อมูลและค่าคะแนน CPI คงที่ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	๒-๖๙
รูปที่ ๒.๑๗ กลุ่มแหล่งข้อมูลและค่าคะแนน CPI ที่ไม่คงที่	๒-๗๐
รูปที่ ๒.๑๘ การจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนงานบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	๒-๗๒
รูปที่ ๒.๑๙ การจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณตามงบกองทุน ป.ป.ช.	๒-๗๓

สารบัญรูป (ต่อ)

หัวข้อ	หน้า
รูปที่ ๓.๑ แนวทางการดำเนินงานในภาพรวม	๓-๒
รูปที่ ๓.๒ กรอบแนวคิดการประเมินผลสำเร็จ	๓-๔
รูปที่ ๓.๓ กระบวนการความเชื่อมโยงกันระหว่างแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	๓-๖
รูปที่ ๓.๔ เส้นทางผลกระทบจากการดำเนินงานโครงการ (Impact Pathway)	๓-๘
รูปที่ ๓.๕ กรอบการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงาน	๓-๑๓
รูปที่ ๓.๖ รายละเอียดกลุ่มเป้าหมายการสำรวจและจัดเก็บข้อมูล	๓-๑๖
รูปที่ ๔.๑ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) แผนย่อย การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ	๔-๑๔
รูปที่ ๔.๒ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) แผนย่อย การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ	๔-๑๙
รูปที่ ๔.๓ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ภารกิจด้าน การตรวจสอบทรัพย์สิน	๔-๒๒
รูปที่ ๔.๔ ระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Ecosystem)	๔-๖๓
รูปที่ ๔.๕ การดำเนินงานโครงการกับกรอบแนวคิดของระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต	๔-๖๔
รูปที่ ๔.๖ ระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบจาก การประชุมผู้เชี่ยวชาญ	๔-๖๖
รูปที่ ๔.๗ ผลการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานด้านการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต	๔-๗๕
รูปที่ ๕.๑ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของโครงการ STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต	๕-๑๒
รูปที่ ๕.๒ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของโครงการ ฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็น ข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.”	๕-๒๐
รูปที่ ๕.๓ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของโครงการ หลักสูตรต้านทุจริตศึกษา	๕-๒๙

สารบัญรูป (ต่อ)

หัวข้อ	หน้า
รูปที่ ๕.๔ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของโครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต	๕-๓๙
รูปที่ ๕.๕ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของโครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA)	๕-๔๖
รูปที่ ๕.๖ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของแผนป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ	๕-๕๓
รูปที่ ๕.๗ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของโครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย	๕-๖๑
รูปที่ ๕.๘ ห่วงโซ่การดำเนินงานโครงการ Baseline	๕-๖๔
รูปที่ ๖.๑ จำนวนโครงการภายใต้แผนบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบกับการเชื่อมโยงผลลัพธ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕	๖-๘
รูปที่ ๖.๒ จำนวนโครงการภายใต้กองทุน ป.ป.ช. กับการเชื่อมโยงผลลัพธ์ และประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕	๖-๙
รูปที่ ๖.๓ ผลการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	๖-๑๑
รูปที่ ๖.๔ ผลการประเมินความคุ้มค่าในภาพรวม	๖-๑๒
รูปที่ ๖.๕ ผลการประเมินความคุ้มค่าตามภารกิจงาน	๖-๑๓
รูปที่ ๖.๖ ระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Ecosystem	๖-๑๕
รูปที่ ๖.๗ การดำเนินงานโครงการกับกรอบแนวคิดของระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต	๖-๑๖
รูปที่ ๖.๘ ห่วงโซ่การดำเนินงานโครงการ Baseline	๖-๑๘

บทที่ ๑
บทนำ

๑.๑ หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๐ กำหนดให้แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วมีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น รวมทั้งการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณต้องสอดคล้องกับแผนแม่บท ฯ ด้วย ซึ่งแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ มีจำนวน ๒๓ แผน ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๒ โดยในจำนวน ๒๓ แผนดังกล่าว รวมถึงแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ ได้มีมติเห็นชอบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติ โดยมอบหมายให้สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยงานเจ้าภาพในการขับเคลื่อนประเด็นแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่ง ที่ ๓๙๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๘๐) โดยมีประธานกรรมการ ป.ป.ช. เป็นประธานกรรมการ และมีผู้แทนจากหน่วยงานอัยการสูงสุด ศาล องค์กรอิสระ หน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา ภาคเอกชน และภาคประชาชนร่วมเป็นกรรมการ และคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนแม่บทฯ ได้เห็นชอบให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบซึ่งแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ได้ให้ความสำคัญกับความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับดังนี้ แผนระดับที่ ๑ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ คือ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ และยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง แผนระดับที่ ๒ สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ในส่วนยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย และนโยบายแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ และแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง คือ ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ และแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) มีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแปลง

แนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผลักดันสู่การปฏิบัติ โดยมีเป้าหมายหลักให้ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทยในช่วงปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๔ และ/หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุเป้าหมายตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบที่กำหนดไว้ จึงจำเป็นต้องมีการประเมินผลการดำเนินงานภายใต้แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ดังกล่าว เพื่อประเมินผลของการดำเนินงาน วิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานภายใต้แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และจัดทำข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนแผนด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑.๒.๑ เพื่อประเมินผลการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานตามเป้าหมายภายใต้แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑.๒.๓ เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางในการขับเคลื่อนแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑.๓ ประโยชน์ที่จะได้รับ

๑.๓.๑ สำนักงาน ป.ป.ช. รับทราบผลการประเมินการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑.๓.๒ สำนักงาน ป.ป.ช. รับทราบปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานตามเป้าหมายของภายใต้แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑.๓.๓ สำนักงาน ป.ป.ช. นำข้อเสนอแนะไปใช้ประโยชน์ในการขับเคลื่อนแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑.๔ ขอบเขตการดำเนินงาน

ที่ปรึกษาจะต้องดำเนินงานตามขอบเขตของงานจ้างที่ปรึกษา ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

๑.๔.๑.๑ ประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ คือ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ คือ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ให้ครอบคลุมตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในทุกระดับ ได้แก่ ระดับภาพรวมของแผนและระดับแผนย่อย รวมทั้งประเมินผลการดำเนินโครงการที่สำคัญที่ขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ตลอดช่วงระยะเวลาปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

๑.๔.๑.๒ ศึกษาและวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑.๔.๑.๓ จัดทำข้อเสนอแนะแนวทางในการขับเคลื่อนแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านวิธีการศึกษา

ที่ปรึกษาต้องนำเสนอประเด็นการประเมินและกรอบแนวคิดการประเมิน มีการทบทวนวรรณกรรม ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวคิดวิธีการประเมิน รวมทั้งการออกแบบการประเมินและมีการดำเนินการต่าง ๆ ตามระเบียบวิธีการประเมินที่เหมาะสม โดยในการประเมินควรครอบคลุมประเด็น ดังนี้

๑) กรอบแนวคิดการประเมิน

๒) นิยามคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

๓) ขั้นตอนและวิธีการสร้างเพื่อพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๔) วิธีการจัดเก็บข้อมูลและรายละเอียดข้อมูลที่จัดเก็บ

๕) การออกแบบและจัดทำระบบการติดตามและประเมินผลในรูปแบบออนไลน์

๖) ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินผล

๗) การวิเคราะห์ และประเมินผลข้อมูล

๘) การจัดทำรายงานประเมินผลและแนวทางการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์

๑.๔.๓ กลุ่มเป้าหมาย

ที่ปรึกษาจะต้องกำหนดกลุ่มเป้าหมายเพื่อการประเมินให้ครอบคลุมตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในทุกระดับ ได้แก่ ระดับภาพรวมของแผนและระดับแผนย่อย ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมทั้งครอบคลุมการดำเนินงานโดยสำนักงาน ป.ป.ช. และหน่วยงานภายนอก (ถ้ามี)

๑.๔.๔ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ที่ปรึกษาต้องสร้างหรือพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการประเมินผล โดยกำหนดกระบวนการสร้างเครื่องมือที่ชัดเจน โดยให้ครอบคลุมประเด็นที่ต้องการประเมิน และสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย

๑.๔.๕ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และระบบการติดตามและประเมินผลในรูปแบบออนไลน์ ที่ปรึกษาต้องกำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ให้เป็นไปตามหลักการประเมิน และมีการตรวจสอบและประเมินข้อมูลในภาคสนามด้วยการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ รวมทั้งออกแบบและจัดทำระบบการติดตามและประเมินผลในรูปแบบออนไลน์

๑.๔.๖ ขอบเขตด้านพื้นที่ดำเนินงาน

ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมายที่กำหนดตามความเห็นชอบของคณะอนุกรรมการสนับสนุนการดำเนินงานด้านการประเมินผลโครงการตามยุทธศาสตร์ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยที่ปรึกษาต้องทำการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอกลุ่มเป้าหมายที่จะทำการประเมินตามที่ระบุตามข้อ ๑.๔.๓

๑.๕ นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

แผนงาน/โครงการ หมายถึง การดำเนินงานหรือกิจกรรมใด ๆ ก็ตามที่จัดทำ เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้นอย่างชัดเจน ภายใต้เงื่อนไขช่วงระยะเวลาหนึ่ง ตามที่วางแผนไว้ ซึ่งโครงการสามารถบอกได้ว่าจะทำอะไร ทำเพื่อวัตถุประสงค์อะไร และกระทำโดยใคร

การติดตาม หมายถึง กระบวนการในการติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานเป็นระยะว่าเป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ และมีการรายงานปัญหาที่เกิดขึ้น

ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Indicators) หมายถึง ข้อความที่แสดงหรือระบุประเด็นที่ต้องการจะวัดหรือประเมิน หรือตัวแปรที่ต้องการจะศึกษา โดยมีการระบุลักษณะที่ค่อนข้างเป็นรูปธรรม ทั้งส่วนที่มีลักษณะเชิงปริมาณ และส่วนที่แสดงลักษณะเชิงคุณภาพ

การประเมินผล หมายถึง การประเมิน (Assessment) แผนงาน การดำเนินงาน และผลลัพธ์อย่างเป็นระบบและตามวัตถุประสงค์ของแผนงาน หรือโครงการที่กำลังดำเนินงานอยู่หรือเสร็จ

สมบูรณ์แล้ว โดยวัตถุประสงค์ของการประเมิน คือ เพื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องและการบรรลุวัตถุประสงค์ ประสิทธิภาพของการพัฒนา ประสิทธิผล ผลกระทบ และความยั่งยืน

๑.๖ องค์ประกอบของรายงาน

องค์ประกอบของรายงานโครงการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ประกอบด้วย บทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ ทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง บทที่ ๓ แนวทางการดำเนินงานและระเบียบวิธีในการประเมิน บทที่ ๔ ผลการศึกษาการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ บทที่ ๕ ผลการประเมินโครงการ Baseline โครงการ บทที่ ๖ สรุปผลการศึกษา บรรณานุกรม และภาคผนวก โดยมีรายละเอียดดังนี้

บทที่ ๑ เนื้อหาประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่จะได้รับ ขอบเขตการดำเนินงาน นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง และองค์ประกอบของรายงาน

บทที่ ๒ เนื้อหาประกอบด้วย แผนงานระดับที่ ๒ และแผนงานระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้องด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แนวคิดทฤษฎีการประเมินระดับแผนงาน และแนวคิดที่เกี่ยวข้องในการประเมินทั้งประเทศไทยและต่างประเทศ

บทที่ ๓ เนื้อหาประกอบด้วย แนวทางการดำเนินงานในภาพรวม กรอบแนวคิดการประเมินผลสำเร็จ ระเบียบวิธีการประเมิน กระบวนการคัดเลือกและกำหนดกลุ่มตัวอย่างของการประเมินแนวทางการสร้างหรือพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลโครงการในรูปแบบออนไลน์ แผนการเก็บรวบรวมข้อมูล และแผนการดำเนินงาน

บทที่ ๔ เนื้อหาประกอบด้วย ผลการประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ภาพรวมการจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณแผนงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ความสำเร็จด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในประเทศไทย ระบบนิเวศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผลการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบด้วยการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม (Social Return on Investment: SROI) และผลการวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

บทที่ ๕ เนื้อหาประกอบด้วย ผลการประเมนโครงการ Baseline ประกอบด้วย โครงการ STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. โครงการผลักดันหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา การติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตรฯ เพื่อพัฒนาและขยายผลหลักสูตรต้านทุจริต

ศึกษา โครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะ เพื่อป้องกันการทุจริต โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA) โครงการส่งเสริมธรรมมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย และห่วงโซ่การดำเนินงานโครงการ Baseline

บทที่ ๖ เนื้อหาประกอบด้วย สรุปผลการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ภาพรวมการจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณแผนงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ สรุปผลการจัดทำระบบนิเวศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สรุปผลการประเมินโครงการ Baseline ผลการวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และข้อเสนอแนะ

ภาคผนวก ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ คู่มือการใช้งานระบบการติดตามและประเมินผลโครงการในรูปแบบออนไลน์ และผลการสัมมนาเชิงวิชาการ เรื่อง ผลการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

บทที่ ๒
ทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ แผนงานระดับที่ ๒ และแผนงานระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้องด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

แผนที่เกี่ยวข้องในการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ในการกำหนดกรอบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติ โดยให้ความสำคัญกับความสอดคล้อง และความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์และแผนงานกับแผน ๓ ระดับ ที่เกี่ยวข้องด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนระดับที่ ๒ ประกอบด้วย แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และนโยบายแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ และแผนระดับที่ ๓ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) รายละเอียดของแผน ๓ ระดับ ที่มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)[๑]

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) กำหนดวิสัยทัศน์ประเทศไทย ปี พ.ศ. ๒๕๘๐ ไว้ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบน

---

[๑] สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๑). **ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐).** กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ สำหรับยุทธศาสตร์ที่มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) คือ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ และยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายสำคัญที่เน้นการปรับเปลี่ยนภาครัฐ ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” มีเป้าหมายให้ภาครัฐทำงานที่มุ่งหวังผลสัมฤทธิ์ และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชน มีความโปร่งใส ปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยใช้ตัวชี้วัดระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ และความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม เป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มุ่งเน้นให้ทุกภาคส่วนร่วมต่อต้านการทุจริต ภาครัฐมีการบริหารจัดการตามหลักธรรมมาภิบาล และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในทุกระดับ พร้อมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้ภาคีองค์กรภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชน ประชาชน และเครือข่ายภาคี มีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ รวมถึงสร้างกลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ทั้งในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายสำคัญในภาพรวม คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข” โดยเร่งเสริมสร้างความเข้มแข็งและความรักความสามัคคีปรองดองของคนในชาติ ตลอดจนการปลูกจิตสำนึกด้านความมั่นคงให้เกิดขึ้นในประชาชนทุกระดับ การพัฒนาระบบงานด้านการข่าวให้มุ่งเน้นการบูรณาการข้อมูลข่าวสารด้านความมั่นคงอย่างเป็นระบบ การพัฒนาปรับปรุงกลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงและกลไกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงให้มีเอกภาพ มีประสิทธิภาพ และมีการบูรณาการการดำเนินงานอย่างแท้จริง โดยปัญหาความมั่นคงเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการแก้ไข ประกอบด้วย ปัญหาความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหายาเสพติด ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัญหาอาชญากรรมทางไซเบอร์ และปัญหาการทุจริตในระบบราชการ มีตัวชี้วัดด้านความสุขของประชากรไทย ความมั่นคงปลอดภัย ความพร้อมของหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องด้านความมั่นคง บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงในประชาคมระหว่างประเทศ และประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม มาเป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มุ่งเน้นการรักษาความสงบเรียบร้อย การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง การพัฒนาศักยภาพความพร้อมการเผชิญภัยคุกคาม การบูรณาการ

ความร่วมมือกับอาเซียนและนานาชาติ และการพัฒนากลไกการบริหารจัดการด้านความมั่นคงแบบองค์รวม สำหรับการขับเคลื่อนทั้งในระดับนโยบาย และการปฏิบัติให้เกิดเป็นรูปธรรม

แผนระดับที่ ๒ ประกอบด้วย แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และนโยบายแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ มีรายละเอียดดังนี้

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)[๒] มีเป้าหมายหลักเพื่อให้ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผ่านการพัฒนาคนและการพัฒนาระบบ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยให้ความสำคัญกับการปรับและหล่อหลอมพฤติกรรม “คน” ทุกกลุ่มในสังคมให้มีจิตสำนึกและพฤติกรรมยึดมั่นในความซื่อสัตย์ สุจริต และการส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมในการต่อต้านการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐที่เหมาะสมกับบริบท สภาพปัญหา และพลวัตการทุจริตของแต่ละหน่วยงาน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของกระบวนการและกลไกที่เกี่ยวข้องในการปราบปรามการทุจริต แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบประกอบด้วย ๒ แผนย่อย ได้แก่

๑) การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ มุ่งเน้นการพัฒนาคนและการพัฒนาระบบ ด้านการพัฒนาคน เน้นการปรับพฤติกรรม “คน” ทุกกลุ่มในสังคม ในส่วนของการพัฒนา “ระบบ” จะให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมในการต่อต้านการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐที่เหมาะสมกับบริบท สภาพปัญหา และพลวัตการทุจริตของแต่ละหน่วยงาน

๒) การปราบปรามการทุจริต มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของกระบวนการและกลไกที่เกี่ยวข้องในการปราบปรามการทุจริต ทั้งขั้นตอนการสืบสวน/ตรวจสอบเบื้องต้น การดำเนินการทางคดี การยึด/อายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิด การตัดสินลงโทษผู้กระทำความผิด ทั้งทางวินัยและอาญาให้มีความรวดเร็ว การปรับปรุงกฎหมายและตรากฎหมายใหม่เพื่อสนับสนุนให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีเป้าหมาย คือ ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีตัวชี้วัดผลสำเร็จ คือ อันดับหรือคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทยสูงขึ้น โดยมีค่าเป้าหมายในปี พ.ศ. ๒๕๗๖ - ๒๕๘๐ ประเทศไทยอยู่ในอันดับ ๑ ใน ๒๐ หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๗๓ คะแนน

---

[๒] สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๑). **แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๒๑) ประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)** กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

ทั้งนี้ เพื่อให้เป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบประสบผลสำเร็จ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาตามแผนย่อยไว้ทั้ง ๒ แผน คือ ๑) แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีแนวทางการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการปลูกและปลุกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต และการปลูกฝังและหล่อหลอมวัฒนธรรมในกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัย ทุกระดับ ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความใสสะอาดปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต พัฒนาค่านิยมของนักการเมืองให้มีเจตนารมณ์ที่แน่วแน่ในการทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม และปรับ “ระบบ” เพื่อลดจำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยงานภาครัฐ รวมถึงการปรับระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการลดการใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยมีเป้าหมาย คือ ประชาชนมีวัฒนธรรม และพฤติกรรมซื่อสัตย์ สุจริต และคดีทุจริตและพฤติกรรมมิชอบลดลง และ ๒) แผนย่อยการปราบปรามการทุจริต มีแนวทางการพัฒนาโดยมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของกระบวนการและกลไกการปราบปรามการทุจริตและปรับปรุงกระบวนการปราบปรามการทุจริตที่มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาการจัดการองค์ความรู้ด้านการปราบปรามการทุจริต โดยมีเป้าหมาย คือ การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรมโปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ

แผนการปฏิรูปประเทศ[๓] ประเด็นการปฏิรูปที่สำคัญภายใต้แผนการปฏิรูปประเทศประกอบด้วย ๖ มิติ ดังนี้ ๑) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ๒) การพัฒนาเศรษฐกิจ ๓) การสร้างสังคมและชุมชนที่เข้มแข็ง ๔) การฟื้นฟูและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕) การสร้างประสิทธิภาพและความโปร่งใสในกระบวนการทำงานของภาครัฐ และ ๖) การพัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม โดยแผนการปฏิรูปประเทศมีประเด็นการปฏิรูป ๑๓ ด้าน

ประเด็นการปฏิรูปที่มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) คือ แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ โดยมีประเด็นการปฏิรูป ๔ ด้าน ดังนี้

๑) ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง มีกลยุทธ์หลัก คือ สร้างการรับรู้และจิตสำนึกของประชาชนในการต่อต้านการทุจริตประพฤติมิชอบ การผลักดันกฎหมายรองรับการรวมตัวของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตประพฤติมิชอบ การส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเป็นพลังงานในการต่อต้านการทุจริตประพฤติมิชอบ และชี้เบาะแสเมื่อพบเห็นการกระทำความผิด การสร้างลักษณะนิสัยไม่โกง และไม่ยอมให้ผู้ใดโกง เริ่มจากเด็ก เยาวชน และผู้ปกครอง และเสริมสร้าง

---

[๓] สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๔). **แผนการปฏิรูปประเทศ.** กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

บทบาทการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการเสริมสร้างธรรมาภิบาลและต่อต้าน การทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒) ด้านการป้องปราม มีกลยุทธ์หลัก คือ ให้ส่วนราชการมีการบริหารงานบุคคลที่เป็นไปตามระบบคุณธรรม (Merit System) มีมาตรการเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เสริมสร้างหน่วยงานตรวจสอบภายในให้เป็นกลไกอิสระในการเฝ้าระวังการทุจริตในหน่วยงาน ให้เจ้าพนักงานของรัฐลดการใช้ดุลพินิจ บริการประชาชนตามหน้าที่ แสดงฐานนะทางการเงินที่เปิดเผย ตรวจสอบได้ มีมาตรการควบคุม กำกับ ติดตามการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้ และส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมในแนวร่วมปฏิบัติของภาคเอกชนต้านทุจริต ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติงานภาครัฐในการต่อต้านการทุจริตเพื่อขจัดปัญหาการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อกับหน่วยงานของภาครัฐ

๓) ด้านการปราบปราม มีกลยุทธ์หลัก คือ ดำเนินมาตรการทางวินัย มาตรการปกครองหรือมาตรการทางกฎหมายต่อเจ้าพนักงานของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติมิชอบหรือกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเคร่งครัด ผลักดันให้เกิดการใช้หลักนิติบุคคลของรัฐในการดำเนินคดีเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบ ปรับปรุงประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรมทุกขั้นตอน ออกแบบกระบวนการบริหารคดีให้มีขั้นตอนเท่าที่จำเป็น จัดทำและบูรณาการโครงข่ายฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ และยกระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวัง และแจ้งเบาะแสการกระทำทุจริตทุกช่องทาง

๔) ด้านการบริหารจัดการ มีกลยุทธ์หลัก คือ ปรับปรุงกลไกที่เหมาะสมในการประสานงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตของทุกภาคส่วน ปรับปรุงกลไกการประสานการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ ทั้งในส่วนประสานการบริหารกับส่วนประสานการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การจัดตั้งสถาบันการสร้างเสริมสมรรถนะด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการสร้างเอกภาพและประสิทธิภาพในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒[๔] มียุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จำนวน ๑๐ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ๖ ยุทธศาสตร์

๑) การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๒) การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

---

[๔] สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๐). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒.** กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

๓) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๕) การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง

๖) การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ๔ ยุทธศาสตร์

๗) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๘) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๙) การพัฒนาภาคเมือง และเศรษฐกิจ

๑๐) ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย โดยมุ่งเน้นการปฏิรูปการบริหารภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง การลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และการลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิด วัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์ เพื่อให้ภาครัฐที่มีขนาดเล็ก มีการบริหารจัดการที่ดี และได้มาตรฐาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และโปร่งใสตรวจสอบได้ ลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ รวมถึงการพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอำนวยความสะดวกด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ประชาชน โดยมีเป้าหมาย คือ ลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และการให้บริการของภาครัฐ และประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพิ่มคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้สูงขึ้น โดยมีตัวชี้วัดเมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริตสูงกว่าร้อยละ ๕๐ และลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิด

แนวทางการพัฒนา การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยการส่งเสริมให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต และยุติธรรม รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งเป็นภูมิคุ้มกันของสังคมไทย ให้ครอบคลุมภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน และภาคประชาชน พร้อมทั้งสร้างพลังการขับเคลื่อนค่านิยมต่อต้านการทุจริต โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) การปลูกฝังให้คนไทยไม่โกง โดยการส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมุ่งสร้างจิตสำนึกในการรักษาประโยชน์สาธารณะ ทัศนคติเชิงบวก รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับทุกกลุ่มในสังคม

๒) การป้องกันการทุจริต ด้วยการปฏิรูปที่เกี่ยวข้องกับการบริหารพัสดุและการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้มีระบบที่โปร่งใสตรวจสอบได้ การปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะ รวมทั้งการลดการใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ

๓) การปราบปรามการทุจริต โดยการปฏิรูปโครงสร้างองค์กรอิสระและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕)[๕] กำหนดวิสัยทัศน์ของนโยบายและแผนระดับชาติฯ คือ “มีเสถียรภาพภายในประเทศ มีศักยภาพในการลดภัยข้ามเขตพรมแดนไทย มีบทบาทสร้างสรรค์ในภูมิภาคและประชาคมโลก” กล่าวคือ ชาติมีเสถียรภาพและเป็นปึกแผ่นประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต ประเทศมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ปลอดภัยจากภัยคุกคามข้ามพรมแดน พร้อมเผชิญวิกฤตการณ์ มีบทบาทที่สร้างสรรค์และรับผิดชอบเป็นที่ยอมรับในภูมิภาคและประชาคมโลกเพื่อรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติ สำหรับนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ประกอบด้วย ๑๖ นโยบาย

นโยบายที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) คือ นโยบายที่ ๙ เสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยการทุจริต รองรับวัตถุประสงค์ การพัฒนาศักยภาพของภาครัฐ และส่งเสริมบทบาทและความเข้มแข็งของทุกภาคส่วนในการรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่กระทบกับความมั่นคง มีแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติของการเสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยทุจริต โดยมีเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ คือ หน่วยงานภาครัฐมีระบบป้องกันและแก้ไขการทุจริต รวมทั้งประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ ตัวชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผน ประกอบด้วย ค่าดัชนีชี้วัดการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index: CPI) ของประเทศไทย และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต มีกลยุทธ์ในการพัฒนาการดำเนินการโดยการนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ในการบริหารจัดการภาครัฐให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรม ผลักดันการแก้ไขกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการทุจริตและให้บังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินโครงการของภาครัฐ และการรณรงค์ให้ความรู้แก่ทุกภาคส่วนถึงภัยทุจริตเพื่อสร้างค่านิยมต่อต้านและปฏิเสธการทุจริตในทุกรูปแบบ

---

[๕] สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ. (๒๕๖๒). **นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕).** กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

แผนระดับที่ ๓ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕)[๖]

แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) มุ่งเน้นเป้าหมาย ค่าเป้าหมาย ตัวชี้วัด แผนย่อย และแนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นหลัก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแปลงแนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผลักดันไปสู่การปฏิบัติและบริหารการดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนแม่บทฯ ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด สำหรับเป้าหมาย ตัวชี้วัด และเป้าหมายในภาพรวมของแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบฯ มีดังนี้

เป้าหมาย	ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ตัวชี้วัด	ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ/คะแนน)
ค่าเป้าหมาย	ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทยอยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๔ และ/หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน

แผนย่อย และเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประกอบด้วย ๒ แผนย่อย ได้แก่ ๑) แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีเป้าหมาย คือ ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต และคดีทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง และ ๒) แผนย่อยการปราบปรามการทุจริต มีเป้าหมาย คือ การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ

ทั้งนี้จะมีแนวทางการพัฒนาในแต่ละแผนย่อยตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และเพื่อให้มีการนำแนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ไปสู่การปฏิบัติและการดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงจัดทำโครงการเพื่อขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบฯ ไปสู่การปฏิบัติ โดยให้ความสำคัญกับความเชื่อมโยงระหว่างเป้าหมายของแผนกับชุดโครงการที่ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยแต่ละชุดโครงการมีการจัดลำดับโครงการ/กิจกรรม เป็นโครงการที่เป็นต้นทางหรือต้นน้ำ กลางทางหรือกลางน้ำ และปลายทางหรือปลายน้ำ โดยโครงการในแต่ละชุดโครงการมีความเชื่อมโยงเป็น

---

[๖] สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (๒๕๖๒). **แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕).** กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ.

ห่วงโซ่ที่นำไปสู่ผลลัพธ์หรือคุณค่าของการดำเนินงาน (Value Chain) ตามหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายบูรณาการของสำนักงบประมาณ ซึ่งแนวทางและชุดโครงการจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายของแผนย่อย และเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

สำหรับกลไกบริหารขับเคลื่อนและการติดตามประเมินผล เพื่อให้แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบฯ บรรลุเป้าหมายจะต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของหน่วยงานและองค์กรทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินงาน และร่วมตรวจสอบประเมินผลผ่านผู้แทนจากทุกภาคส่วน เนื่องจากการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ไม่สามารถมอบหมายให้องค์กรหรือกลุ่มองค์กรใดองค์กรหนึ่งรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว แต่จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ดังนั้นการกำหนดกลไกการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ จึงกำหนดกรอบการดำเนินงานภายใต้หลักการ ดังนี้

๑) ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒) ประสานพลังความร่วมมือจากภาคการเมือง ภาครัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อให้ได้ข้อเสนอในการดำเนินงานเชิงนโยบาย งบประมาณ และหลักวิชาการ

๓) จัดกระบวนการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องให้สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดในแผนปฏิบัติการ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) รวมถึงความสอดคล้องตามลำดับความสำคัญเร่งด่วนของปัญหา

๔) มีรายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) อย่างต่อเนื่อง

๕) ใช้กลไกการดำเนินงานที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดด้วยการปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนบทบาท หรือกำหนดกลไกการดำเนินงานใหม่เท่าที่จำเป็น รายละเอียดดังรูปที่ ๒.๑

รูปที่ ๒.๑ ความเกี่ยวข้องของยุทธศาสตร์ชาติ แผนงานระดับที่ ๒ และแผนงานระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้องด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ที่มา: คณะที่ปรึกษา

๒.๒ แนวคิดทฤษฎีการประเมินระดับแผนงาน

๒.๒.๑ ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง (Theory of Change)

ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงเป็นการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์หน่วยงานผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ แล้วนำมาจัดทำ Impact Pathway ในกระบวนการเปลี่ยนแปลงจาก Intervention ไปสู่ Output Short term Outcome Medium term Outcome และ Long term Outcome มีการเปลี่ยนแปลงได้โดยไม่มีปัญหา อุปสรรค และเปลี่ยนแปลงแล้วพบเจอปัญหาอุปสรรค มีเรื่องไหนที่สามารถแก้ไขปัญหาได้ในระยะเร็ว และมีเรื่องไหนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้

ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง หมายถึง การตอบคำถามเกี่ยวกับแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมสามารถมอบคุณค่าอะไรให้กับสังคมบ้าง ถ้าไม่มีแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมนี้อยู่ ผลลัพธ์ทางสังคมนี้จะไม่เกิดขึ้นอย่างชัดเจนที่สุดและเป็นรูปธรรม (Dana and Clark, ๒๐๑๒) การเขียนทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงสามารถทำได้หลายรูปแบบ ยกตัวอย่าง การสื่อสารเป็นประโยคในรูป “ถ้า....แล้ว.....” จะมีอะไร เปลี่ยนแปลงโดยเพิ่มขึ้นหรือลดลง เช่น โครงการ STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงก็จะเขียนได้ว่า “ถ้าจำนวนสมาชิกเครือข่ายในการป้องกันการทุจริตที่เพิ่มขึ้น (สมาชิกชมรม STRONG) แล้วจะส่งผลให้ประชาชนมีพฤติกรรมไม่ทนต่อการทุจริต เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมไม่ทนต่อการทุจริต จำนวนการทุจริตในพื้นที่ลดลง และเกิดการตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ” ซึ่งในการดำเนินงานของโครงการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดของทฤษฎีการเปลี่ยนไปใช้ในการศึกษาและจัดทำเป็น Impact Pathway โดยใช้ Pathway of Change ในการเป็นตัวแปรในการดำเนินงาน

Colby, D. & Collins, E (๒๐๑๓) กล่าวว่า องค์ประกอบพื้นฐานของทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงประกอบด้วย ๑) Outcomes-Impact Intermediate Long-term (ผลลัพธ์-ผลกระทบ ระยะกลาง ระยะยาว) ๒) Outputs (ผลผลิต) ๓) Activities (กิจกรรม) ๔) Input (ปัจจัยนำเข้า) และ ๕) Current Situation (สถานการณ์ปัจจุบัน) รายละเอียดดังรูปที่ ๒.๒

รูปที่ ๒.๒ องค์ประกอบของทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง

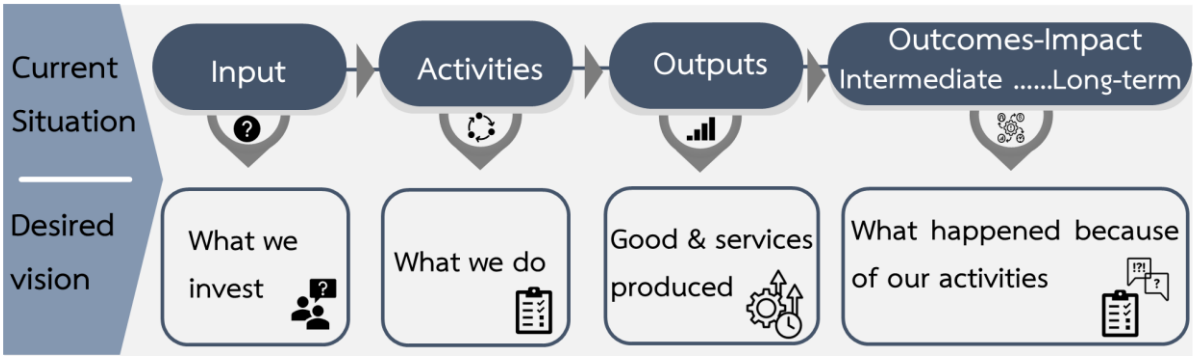

๒.๒.๒ การวิเคราะห์ผลตอบแทนทางสังคม (Social Return on Investment: SROI)

การวิเคราะห์ผลตอบแทนทางสังคม (SROI) เป็นการวิเคราะห์ภายหลังการจัดเก็บข้อมูลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ โดยเป็นกรอบของการประเมินคุณค่าที่แผนงานหรือโครงการได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น มีหลักการโดยทำการเปรียบเทียบผลลัพธ์ หรือผลกระทบที่ถูกวัดและแปลงค่าเป็นหน่วยเงินเทียบกับเงินลงทุนที่ใช้ไป และยังสามารถประเมินผลตอบแทนที่เป็นผลโดยตรงมาจากแผนงานหรือโครงการ อาจเป็นทั้งการประเมินโครงการที่แล้วเสร็จหรืออาจวิเคราะห์ผลตอบแทนเพื่อคาดการณ์ผลตอบแทนที่จะเกิดขึ้นในกรณีก่อนการดำเนินโครงการ โดยการคำนวณค่า SROI รวมทั้งการรายงานผลและการใช้ประโยชน์ค่า SROI เป็นมูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์ทางสังคมทั้งหมดต่อหนึ่งหน่วยการลงทุน โดยใช้สูตรการคำนวณ SROI ดังนี้

$$\text{SROI} = \frac{\text{มูลค่าปัจจุบันของผลลัพธ์ทั้งหมด}}{\text{มูลค่าปัจจุบันของการลงทุนทั้งหมด}}$$

การประเมินผลตอบแทนทางสังคมเป็นการนำผลลัพธ์ด้านสังคม (Social Impact) ในแต่ละแง่มุม ซึ่งเป็นผลกระทบจากการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการที่ได้จากการลงทุน มาคำนวณหามูลค่าที่เป็นตัวเงินแล้วเปรียบเทียบกับมูลค่าทางการเงินของเงินทุนที่กิจการหรือองค์กรลงทุนในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการ เพื่อดูผลกระทบว่ากิจการสร้างผลลัพธ์ต่อสังคมคิดเป็นมูลค่าเท่าไรต่อเงินที่ลงทุนไป ดังนั้นในการประเมินแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ จะทำให้ทราบถึงผลตอบแทนจากการลงทุนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ๑ บาท จะได้รับมูลค่าการตอบแทนกลับมาคุ้มค่าหรือไม่ และคุ้มค่าทางด้านใด

๒.๒.๓ การถอดบทเรียนในการจัดการโครงการ

การถอดบทเรียน เป็นกระบวนการที่เกิดจากการดำเนินโครงการที่ผ่านมา การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลเรื่องปัญหาอุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยนำแนวคิดของ Sue McClory, Martin Read and Ashraf Labib (๒๐๑๗) เรื่อง Conceptualizing the lessons-learned process in project management: Towards a triple-loop learning framework มาใช้ควบคู่เป็นแนวคิดในกระบวนการจัดการพื้นที่จัดเก็บความรู้ (Knowledge Storage) เพื่อนำไปสู่การถ่ายทอดความรู้ (Knowledge Transfer) อันเกิดจากการประเมินโครงการตามแนวคิดเชิงระบบที่มีกระบวนการถอดบทเรียน กล่าวคือ

๑) ขั้นก่อนการดำเนินโครงการ เป็นการพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นทางการ ได้แก่ นโยบาย policies ระเบียบ Regulations และขั้นตอน Procedures ที่เห็นได้อย่างเป็นประจักษ์ และสิ่งที่เป็นคุณลักษณะเฉพาะของบุคลากรในองค์กร ได้แก่ ทักษะ Skills ประสบการณ์ Experience และความรู้ความเข้าใจ Cognitive

๒) จากนั้นนำไปเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างในระหว่างการดำเนินงานทั้งที่เป็นงานประจำตามภารกิจ/พันธกิจขององค์กรในแบบเป็นทางการ (Routines: Formal) และวิธีปฏิบัติงานในแบบไม่เป็นทางการ (Working Practices: Informal) เพื่อวิเคราะห์ให้เห็นถึงสิ่งใหม่ที่เกิดขึ้น ซึ่งมีสถานะเป็นความรู้

๓) ถอดบทเรียนขั้นวิธีการดำเนินงาน/โครงการ โดยชี้ให้เห็นกระบวนการผลิต (Production Process) ที่มาจากการดำเนินการตามพันธกิจองค์กรและคุณลักษณะความรู้ของบุคลากรในองค์กร ในจุดนี้ การเรียนรู้จากการถอดบทเรียนคือ วิธีการที่บุคลากรเลือกปรับปรุง แก้ไข และหาแนวทางวิธีการที่ใช้ดำเนินโครงการใหม่ ๆ มาปฏิบัติงาน (Improved/New Methods & Practices) โดยมีเงื่อนไขสำคัญคือการปรับกระบวนการทำงานให้เข้ากับบริบทและสภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

๔) ถอดบทเรียนผลลัพธ์ (Result) ของโครงการทั้งในรูปของสินค้าและบริการ (Products Services) เพื่อปรับปรุงให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ (Improved/New Products & Services)

๕) นำผลที่ได้จากการเปรียบเทียบการทำงานทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการมาบันทึกเป็นความรู้ ที่ได้จากการเรียนรู้ในขั้นของกระบวนการผลิต โดยใช้วิธีการดำเนินโครงการใหม่ ๆ มาปฏิบัติงาน ให้ได้ผลผลัพธ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ใหม่อันแตกต่างไปจากเดิม ซึ่งในขั้นนี้จะนำไปสู่กระบวนการที่เรียกว่า การสร้างหรือพัฒนาความรู้ (Knowledge Generation)

กล่าวโดยสรุป กระบวนการทำงานของระบบการถอดบทเรียนนี้ ชี้ให้เห็นจุดเริ่มต้นของโครงการที่เกิดขึ้นจากภารกิจ/พันธกิจตามนโยบาย ระเบียบ และแผนงาน โดยมีเส้นทางกิจกรรมผ่าน

วิธีการบริหารจัดการในรูปของโครงการ มี ๒ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน คือ ปัจจัยด้านนโยบาย และปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้ร่วมดำเนินโครงการ (รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง) เนื่องจากปัจจัยนี้ได้สร้างความแตกต่างในด้านวิธีการดำเนินโครงการ อันส่งผลต่อผลผลัพธ์ของโครงการ โดยจุดสำคัญของการถอดทบเรียน เพื่อชี้ถึงจุดแตกต่างนำไปสู่การเรียนรู้ในความรู้ที่เปลี่ยนแปลงขึ้น เป็นการสร้างหรือพัฒนาความรู้ (Knowledge Generation) อันหมายถึง วิธีการศึกษา สั่งสอน พบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิด เลียนแบบ ลองผิดลองถูก ประยุกต์ใช้ ทดลอง วิจัย และพัฒนาให้เกิดความรู้ใหม่จากนวัตกรรมที่สร้างสรรค์ อันนำไปสู่การจัดเก็บ (Storage) โดยจะถูกเลือกเก็บความรู้ที่ได้รับ ในรูปของข้อมูล เอกสาร และการทดลอง โดยจัดทำเป็นคลังความรู้ที่มีดัชนีคำค้นหา ที่พร้อมจะถ่ายโอน (Transfer) แบ่งปัน และการเผยแพร่ความรู้ที่มีอยู่ ให้ทั้งที่อยู่นอกองค์กรตามพันธกิจที่ถูกระบุไว้ และผู้ที่อยู่ในองค์กรได้เข้ามาเรียนรู้เพื่อพัฒนาโครงการ ต่อไป

จากพื้นฐานของแนวคิดในเบื้องต้นนี้ ถูก McClory, Read and Labib (๒๐๑๗) พัฒนามาเป็นกรอบการถอดบทเรียนในการจัดการเรียนรู้ ๓ วงรอบ ในแต่ละวงรอบแบ่งเป็น ๓ ขั้น คือ ขั้นวางแผนเพื่อเรียนรู้โครงการ ขั้นวิธีการดำเนินงานเน้นประโยชน์ที่ได้จาการจัดการโครงการ และขั้นบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

โดยวงแรก เป็นวงของโครงการที่นำความรู้ส่วนบุคลที่มีอยู่ หรือประสบการณ์เดิมที่เคยดำเนินโครงการมาก่อนหน้า แล้วถูกจัดเก็บไว้มาใช้ในการดำเนินงานโครงการ และในระหว่างดำเนินโครงการได้มีการบันทึกถอดบทเรียนเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นสิ่งใหม่ที่เกิดขึ้น เมื่อโครงการบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์แล้ว ผลผลัพธ์ที่ได้จะเป็นความรู้ที่บุคลากรได้รับ พร้อมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องได้เรียนรู้ แต่มีข้อจำกัดเป็นแค่ความรู้ส่วนบุคคลเท่านั้น

จึงต้องมีการดำเนินการถอดบทเรียนในวงรอบที่สอง ซึ่งเป็นการถอดบทเรียนกระบวนการ โดยมีผู้ชี้ชัดว่ากระบวนการที่ดำเนินงานนั้น ตั้งแต่แผนงานไปจนถึงผลผลัพธ์ที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร นั่นคือ ผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการยอมรับให้สามารถประเมินแผนงานได้ อาจเพราะบุคคลเหล่านั้นเป็นผู้ที่เคยผ่านกระบวนการดำเนินโครงการมาแล้ว จึงมีประสบการณ์และความรู้ และในระหว่างการดำเนินโครงการนั้นจะมีหัวหน้ากลุ่มที่ได้รับการยอมรับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ที่คอยสนับสนุนให้โครงการดำเนินไปได้สำเร็จ เป็นผู้ทำการประเมินการถอดบทเรียนร่วมด้วย จนถึงขั้นการบรรลุโครงการไปแล้ว ยังสามารถให้ข้อสรุปและข้อเสนอแนะได้ว่าโครงการนี้ควรมีการจัดการเรียนรู้แบบใดจึงจะสำเร็จมากยิ่งขึ้น หรือจะทำให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นได้อย่างไร อันเป็นบทเรียนสำคัญที่บอกถึงการปรับปรุงแก้ไขกระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับการดำเนินโครงการในครั้งต่อ ๆ ไปได้

นำไปสู่วงรอบที่สาม เป็นวงรอบการเรียนรู้ระดับองค์กรที่จะต้องพิจารณาผ่านการประเมินผลที่สะท้อนได้ถึงขั้นการวางแผน กลยุทธ์ และยุทธศาสตร์ เพราะเมื่อปรับความรู้ตามผลที่ได้จากการถอดบทเรียนแล้วจะเป็นการพัฒนาองค์กรสู่ธรรมาภิบาล อันเห็นได้ชัดจากการกำหนดเกณฑ์ติดตาม

ผลโครงการ และผลงานรายงานที่เกิดขึ้นจากการติดตามโครงการ สุดท้ายความรู้จากการถอดบทเรียนในแต่ละขั้น จะนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ภายในองค์กรที่สอดคล้องกับค่าเป้าหมาย วิสัยทัศน์ ค่านิยม และพันธกิจขององค์กร

จากกรอบแนวคิดข้างต้น สอดคล้องกับแนวคิดการบริหารโครงการอย่างยั่งยืนของ Armenia, Dangelico, Nonino and Pompei (๒๐๑๙) ที่นิยามว่า การจัดการโครงการอย่างยั่งยืนคือ แนวปฏิบัติด้านการจัดการที่มีเป้าหมายในการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยให้เกิดประโยชน์สูงสุดทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ผ่านการมีส่วนร่วมเชิงรุกของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยพิจารณาถึงวงจรชีวิตของทรัพยากร กระบวนการ ทรัพยากรที่ขยายออกไป ตลอดจนผลกระทบและการเรียนรู้ขององค์กรที่มีอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น ความรู้ที่ได้จากโครงการ คือ กิจกรรมขององค์กรที่ให้โอกาสในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีกระบวนการเฉพาะสำหรับการจัดการความรู้ ต่อการสะสมความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ที่เป็นข้อมูลทางประวัติศาสตร์และบทเรียนที่ได้รับ อันเป็นฐานความรู้ขององค์กร กระบวนการเรียนรู้ซึ่งเป็นพื้นฐานในการจัดการโครงการและต้องระบุอย่างรอบคอบภายในกระบวนการจัดการของโครงการ ทำให้การจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ป้องกันข้อผิดพลาด และเป็นการปรับปรุงระดับความสำเร็จของโครงการ

การเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการปรับปรุงการประเมินความยั่งยืนในอนาคต เพราะแนวคิดหลักของความยั่งยืนคือ การลดของเสียให้เหลือน้อยที่สุด จึงควรเรียนรู้จากโครงการที่ผ่านมา จะได้ลดการสิ้นเปลืองพลังงาน ทรัพยากร และวัสดุในโครงการที่ไม่ประสบความสำเร็จ

การเรียนรู้เกิดขึ้นในระดับทีมโครงการ จัดให้มีการฝึกอบรมและการเรียนรู้เกี่ยวกับความยั่งยืนแก่ทีม เป็นข้อกำหนดพื้นฐาน ทั้งหัวหน้าทีม/ผู้จัดการโครงการสามารถสัมผัสได้ถึงความมุ่งมั่น การมีส่วนร่วม และประสิทธิภาพการทำงานของทีมที่สูงขึ้น การบูรณาการความยั่งยืนอย่างมีประสิทธิภาพในการจัดการโครงการ ต้องวิเคราะห์วงจรชีวิตของกระบวนการโครงการ รวมถึงวงจรชีวิตของทรัพยากรที่ใช้และผลกระทบ (ผลิตภัณฑ์) ที่เกิดจากโครงการ จากแนวปฏิบัติดั้งเดิมที่เป็นพื้นที่ความรู้ เช่น เวลา ต้นทุน คุณภาพ ความเสี่ยง ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยนำเข้าและผลผลิตของโครงการ อาจเรียกว่า “วงจรชีวิตของโครงการที่ขยายออกไป” สะท้อนถึงการวางแนววงจรชีวิต การบูรณาการแนวคิดเรื่องความยั่งยืนเข้ากับการจัดการโครงการจะนำไปสู่ขอบเขตที่ขยายออกไปของโครงการใหม่ แต่ยังรวมถึงในแง่ของความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและการเรียนรู้ขององค์กร โดยผลลัพธ์ (เช่น สิ่งที่ส่งมอบได้) เกิดจากการดำเนินโครงการแล้วมีผลกระทบ (ทั้งทางตรง/ทางอ้อม และในระยะสั้น/ระยะยาว) ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวนมาก โดยแบ่งออกเป็น ส่วนขององค์กร (ผู้สนับสนุนโครงการ ผู้ถือหุ้น) บุคคล (ความรู้สมาชิกในทีมของโครงการ) ส่วนของลูกค้า (ลูกค้าและผู้ใช้ขั้นสุดท้าย) และส่วนของสังคมโลก (ชุมชนท้องถิ่นและทั่วโลก) และส่วนที่พิจารณาจากการมีส่วน

ร่วม หรืออิทธิพลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผลลัพธ์ของโครงการ เช่น ผลกระทบเชิงบวกหรือเชิงลบต่อโครงการซึ่งถือว่าประสบความสำเร็จจากมุมมองด้านความยั่งยืน ด้วยเหตุนี้ การดำเนินโครงการที่ยั่งยืน จึงเป็นการเรียนรู้ที่มาจากการประเมินผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงนโยบายและแนวปฏิบัติขององค์กร ด้วยการจัดการทรัพยากร และการจัดการวงจรชีวิตของโครงการที่ขยายออกไปเมื่อเวลาผ่านไป รายละเอียดดังรูปที่ ๒.๓

รูปที่ ๒.๓ กรอบการจัดการโครงการที่ยั่งยืน

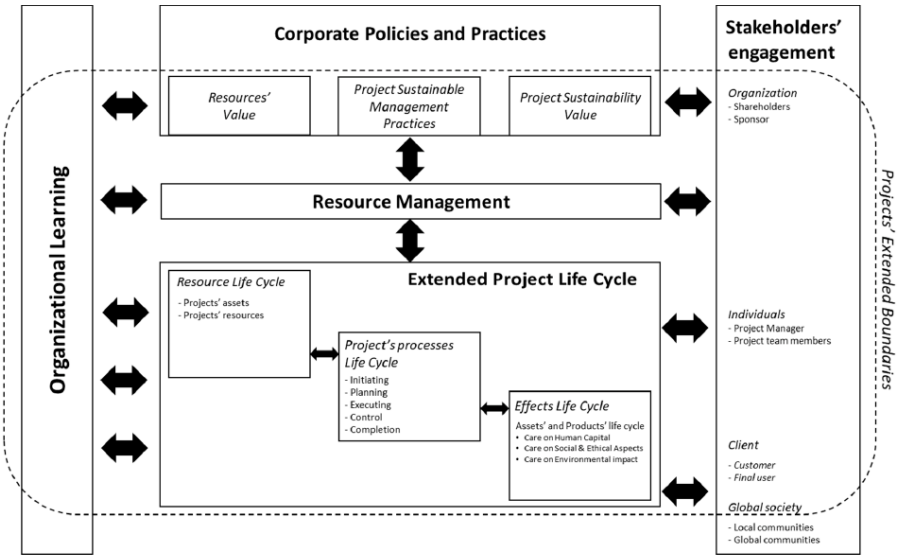

ที่มา: Armenia et al. (๒๐๑๙, p. ๑๒)

๒.๒.๔ Three-pronged strategy

แนวคิด Three-pronged strategy จากการศึกษางาน versus decentralised anti-corruption institutions (๒๐๑๒) พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริต (ACAs) มีการใช้แนวทาง three pronged approach ในการต่อสู้การทุจริต (การป้องกัน การสอบสวน การฟ้องร้อง) มีอำนาจในการสืบสวนและปราบปรามการทุจริตอย่างกว้างขวาง แต่ไม่ใช่หน่วยงานต่อต้านการทุจริตทุกแห่งจะมีอำนาจในการดำเนินคดี บางครั้งอาจต้องอยู่ในความรับผิดชอบของศาลยุติธรรมด้วย หลังจากการสอบสวนแล้ว เรื่องจะถูกส่งต่อไปยังอัยการสูงสุด ซึ่งจะใช้ดุลยพินิจว่าจะดำเนินคดีอาญาตามพยานหลักฐานที่มีหรือไม่ ยกตัวอย่างประเทศที่มีการใช้แนวคิด Three-pronged strategy คือ ประเทศสิงคโปร์ ฮ่องกง บอตสวานา เคนยา และอินโดนีเซีย รายละเอียดดังนี้

สิงคโปร์มียุทธศาสตร์การปราบปรามการทุจริตที่ใช้ Three Pronged Strategy ได้แก่ การบังคับใช้กฎหมาย (Enforcement) มีการปรับปรุงกฎหมายใหม่เป็นระยะ เพื่อให้การตรวจจับ

การทุจริตได้ง่ายขึ้น เพื่อยับยั้งและลงโทษอย่างรุนแรงต่อผู้ที่มีส่วนร่วมในการทุจริต การตราเป็นกฎหมาย (Legislation) และการตัดสินคดี (Judiciary) นอกจากนั้น ยังมีมาตรการลดโอกาสการเกิดการทุจริต ได้แก่ การสนับสนุนจากสาธารณะ (Securing Public Support) ด้วยการเพิ่มช่องทางรับข้อมูลจากสาธารณะและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริต การถอดบทเรียนจากกรณีศึกษาการทุจริต (Lesson Learned) เพื่อนำมาปรับปรุงกฎหมาย การเพิ่มความเข้มแข็งของการบังคับใช้กฎหมาย และการเพิ่มการลงโทษกรณีประพฤติมิชอบโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ (วีรวิท คงศักดิ์, (ม.ป.ป.))

ฮ่องกง จากการศึกษา Preventing Corruption ICAC'S Strategies and Measures พบว่ามีการใช้ Three Pronged Strategy และหน้าที่ตามกฎหมายของ ICAC นับตั้งแต่ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ คณะกรรมการอิสระเพื่อต่อต้านการทุจริต (ICAC) ของฮ่องกงได้นำกลยุทธ์ ๓ ประการมาใช้ ได้แก่ การบังคับใช้กฎหมาย การป้องกัน และการศึกษา เพื่อต่อสู้กับการทุจริต ดังนี้

๑) ด้านการบังคับใช้กฎหมาย มีการตรวจสอบและดำเนินคดีกับความผิดเกี่ยวกับการทุจริต การต่อต้านการทุจริตที่ประสบผลสำเร็จต้องเริ่มด้วยการบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพกับเป้าหมายหลัก เพื่อขจัดอุปสรรค และแสดงให้ประชาชนเห็นถึงเจตจำนงทางการเมืองและความมุ่งมั่นที่จะต่อสู้กับการทุจริตในทุกวิถีทาง รวมทั้งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการต่อต้านหน่วยงานที่ทุจริต

๒) ด้านการป้องกัน มีการป้องกันการทุจริตโดยการนำระบบการป้องกันและการควบคุมภายในมาใช้ในองค์กร โดยกลยุทธ์การป้องกันการทุจริตมีเป้าหมายเพื่อลดโอกาสการทุจริตในหน่วยงานของรัฐ หลักการทั่วไปเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในบริการของรัฐทั้งหมดมีประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และความรับผิดชอบในระดับสูง ประเด็นสำคัญคือ การจัดซื้อจัดจ้างสาธารณะ สาธารณะ งานการออกใบอนุญาต การให้บริการสาธารณะ การบังคับใช้กฎหมาย และการจัดเก็บรายได้ แนวปฏิบัติในการป้องกันการทุจริต ได้แก่ ๑) การระบุความเสี่ยงในพื้นที่เสี่ยงและการจัดการความเสี่ยง ๒) การจัดทำคู่มือการปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความคล่องตัว ๓) การยกระดับการดูแลพนักงานด้วยระบบ Surprise Check ๔) การเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบภายใน ๕) นโยบายการรักษาความปลอดภัยข้อมูล ๖) นโยบายการหมุนเวียนงาน ๗) ตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพ/คำมั่นสัญญาด้านประสิทธิภาพ (การรับประกันบริการ) ๘) รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์และการจัดซื้อจัดจ้างทางอิเล็กทรอนิกส์ และ ๙) ใช้ความโปร่งใสและยุติธรรมในการสรรหา ประเมินราคา และเลื่อนตำแหน่งพนักงาน

๓) ด้านการศึกษา มีการให้ความรู้แก่ชุมชนต่อต้านการทุจริตและขอความช่วยเหลือในการต่อสู้กับการทุจริต โดยการส่งเสริมการศึกษา ได้แก่ ๑) การศึกษาด้านสื่อ การใช้โฆษณาทางสื่อมวลชนเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนรายงานการทุจริต ๒) ส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักรู้ถึงความชั่วร้ายของการทุจริตและความต้องการสังคมที่ยุติธรรมและเป็นธรรม เช่น การป้องปรามผู้ทุจริต

๓) โครงการศึกษาจริยธรรมในโรงเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงมหาวิทยาลัย ๔) จัดตั้ง ICAC Club เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเข้าร่วมเป็นสมาชิกเพื่อทำงานอาสาสมัคร ICAC ในโครงการชุมชน ๕) ส่งเสริมจรรยาบรรณในราชการและธุรกิจ ๖) จัดนิทรรศการ งานรื่นเริง รายการวาไรตี้เผยแพร่สังคมสะอาด และ ๗) การใช้เว็บไซต์และสื่อสังคมอย่างกว้างขวางเพื่อการประชาสัมพันธ์และการอ้างอิง การศึกษาของเยาวชนและการพัฒนาจริยธรรม

บอตสวานา มีการต่อสู้กับการทุจริตจากพระราชบัญญัติการปราบปรามการทุจริตและอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ (CECA) ในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้จัดประเภทอาชญากรรมใหม่เกี่ยวกับการทุจริตและจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการทุจริตและอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ (DCEC) เป็นหน่วยงานถาวร โดยคณะกรรมการว่าด้วยการทุจริตและอาชญากรรมทางเศรษฐกิจรับคดีทุจริตจากสำนักงานตำรวจบอตสวานา โดยบอสวานามีการใช้ แนวคิด Three-pronged strategy คือ ๑) การสืบสวน สอบสวนข้อกล่าวหาเรื่องการทุจริตและอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ รวมถึงประเด็นการทำธุรกรรมที่น่าสงสัย เมื่อมีการรวบรวมหลักฐานเพียงพอในการสืบสวน แฟ้มจะถูกส่งไปยัง DPP เพื่อประเมินและดำเนินคดี ๒) การป้องกัน เพื่อตรวจสอบระบบภายในรัฐบาลและหน่วยงานของรัฐเพื่อตรวจหาช่องโหว่ที่เปิดโอกาสให้มีการทุจริตเกิดขึ้น สิ่งนี้ทำได้ผ่านการศึกษาการมอบหมายงานประจำ และ ๓) การศึกษา สอนประชาชนทั่วประเทศเกี่ยวกับการทุจริตและเรียกร้องการสนับสนุนจากสาธารณะผ่านงานแสดงสินค้าและนิทรรศการ นอกจากนี้ การต่อต้านการทุจริตยังรวมอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียนและวิทยาลัย การฝึกอบรมข้าราชการ และกิจกรรมเผยแพร่สู่ชุมชนในวงกว้างในรูปแบบของการรณรงค์ ชมรมต่อต้านการทุจริต การฝึกอบรมและสัมมนา (The Centre for Public Impact, ๒๐๑๘)

เคนยา นำกลยุทธ์ต่อต้านการทุจริต ๓ ประการ มาใช้ในปี ๒๐๐๓ แต่จากการศึกษาพบว่ากลยุทธ์ดังกล่าวประสบความสำเร็จเพียงเล็กน้อยในแง่ของการลดการทุจริตซึ่งตรงกันข้ามกับความคาดหวังของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ สอดคล้องกับการศึกษา Comparative Anti-Corruption Reform Approaches and Institutionalization in Public Bureaucracies in Developing Countries: A Review พบว่า มีการใช้กลยุทธ์ ๓ ประการ เพื่อสร้างวัฒนธรรมแห่งความรับผิดชอบและความโปร่งใสในเคนยา แนวทางนี้ยังรวมถึงความพยายามในการตรวจจับและป้องกันโอกาสในการทุจริต การรณรงค์ให้ความรู้แก่สาธารณะ และการเพิ่มความน่าเชื่อถือของคณะกรรมการต่อต้านการทุจริตแห่งเคนยา อย่างไรก็ตาม การปรับโครงสร้างแนวทางต่อต้านการทุจริตสามารถลงโทษผู้บริหารที่ทุจริตได้เพียงเล็กน้อย (Isaiah, Nyaga., Ng’etich, K., Bor, E K., Theuri, M M, ๒๐๑๔; Onyango, Gedion, (n.d.))

อินโดนีเซีย มีการใช้มาตรการทางกฎหมายของอินโดนีเซียในการดำเนินการตามมาตรา ๖ ของ UNCAC ได้รับแรงบันดาลใจจากงานของหน่วยงานต่อต้านการทุจริตอิสระ (ICAC) ของฮ่องกง ICAC

ฮ่องกงถือเป็นแบบอย่างสำหรับหน่วยงานต่อต้านการทุจริตโดยพิจารณาจากความสำเร็จในการจัดการกับการทุจริตในฮ่องกง CAC ได้รับการออกแบบให้เป็นอิสระจากกองกำลังตำรวจ การออกแบบของ Komisi Pemberantasan Korupsi (KPK) เป็นการจำลองแบบของ ICAC ฮ่องกง ความเหมือนที่ชัดเจนคือ การนำกลยุทธ์ ๓ ประการ มาใช้ในการต่อต้านการทุจริต การป้องกันการทุจริต การฟ้องร้องคดีทุจริต และการศึกษา โดย KPK มีอำนาจกว้างขวาง สามารถสืบสวนสอบสวนและฟ้องร้องดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่รัฐได้ทุกองค์กรโดยตรง (Juwita, Ratna, ๒๐๒๑)

จากการศึกษาประเทศตัวอย่างในการนำแนวคิด Three-pronged strategy มาใช้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เมื่อนำมาเปรียบเทียบในการดำเนินงานของประเทศไทย พบว่า ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ประเทศไทยมีตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เช่น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เป็นต้น ด้านป้องกัน มีแนวทางและมาตรการในการป้องกันการทุจริต รวมถึงส่งเสริมในการสร้างเครือข่ายในการเฝ้าระวังการทุจริตภายในประเทศ ด้านการศึกษา มีการนำหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการไม่ทนต่อการทุจริตไปปลูกฝังให้เด็กและเยาวชน ภายในประเทศตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้เด็กและเยาวชนที่ได้รับการศึกษาไม่มีทัศนคติที่ไม่ทนต่อการทุจริต ซึ่งถ้าการดำเนินงานทั้ง ๓ กลยุทธ์มีความสอดคล้องและดำเนินงานได้อย่างจริงจังจะนำไปสู่การลดการทุจริตภายในประเทศและมีคะแนน CPI ที่เพิ่มขึ้นในอนาคต

๒.๒.๕ Orchestra Model

วงออร์เคสตรา หรือวงดุริยางค์สากล เป็นวงดนตรีดุริยางค์ขนาดใหญ่ที่ประกอบด้วยเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ ได้แก่ เครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย เครื่องลมทองเหลือง เครื่องลมไม้ และเครื่องเคาะจังหวะ มีผู้บรรเลงเป็นจำนวนมาก โดยมีการแบ่งการประสมวงตามจำนวนผู้บรรเลงออกเป็น ๒ แบบ ดังนี้ ๑) วงแชมเบอร์ออร์เคสตรา ใช้เครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายที่อยู่ในตระกูลไวโอลินในการบรรเลง มีผู้บรรเลง ๑๖ - ๒๐ คน และ ๒) วงซิมโฟนีออร์เคสตรา ใช้เครื่องดนตรีครบทุกประเภทในการบรรเลง แบ่งย่อยออกเป็น 3 ชนิด คือ วงขนาดเล็ก ผู้บรรเลง ๔๐ - ๖๐ คน วงขนาดกลาง ผู้บรรเลง ๖๐ - ๘๐ คน วงขนาดใหญ่ ผู้บรรเลง ๘๐ คนขึ้นไป

คุณสมบัติหลักของวงออร์เคสตรา คือ กลุ่มนักดนตรีที่เล่นเครื่องดนตรีหลักทั้ง 4 ได้แก่ เครื่องสาย เครื่องลมไม้ เครื่องลมทองเหลือง และเครื่องเคาะจังหวะ บทเพลงที่ใช้บรรเลงในวงออร์เคสตรา เช่น ซิมโฟนี (Symphony) คอนแชร์โต (Concerto) โอเปรา (Opera) ซิมโฟนิคโพเอม (Simphonic poem) และบัลเลต์ (Ballet) เป็นต้น โดยการกำกับดูแลของผู้อำนวยการดนตรี หรือวาทยกร (Conductor) ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้นำที่ผสมผสานความสัมพันธ์ของเครื่องดนตรีแต่ละชิ้น ผ่าน

นักดนตรีผู้บรรเลงถ่ายทอดออกมาสอดผสานรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน ได้อย่างไพเราะ มีปัจจัยสำคัญหลายปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของการบรรเลงบทเพลงของวงออร์เคสตรา อาทิ

๑) การทำหน้าที่และมีความรับผิดชอบของนักดนตรีอย่างเต็มความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรีของตนเองตามตัวโน้ตและจังหวะที่กำหนดมาได้อย่างพร้อมเพรียงกัน

๒) ความทุ่มเทและความตั้งใจในการฝึกซ้อมอย่างหนักของนักดนตรีวงออร์เคสตรา เพื่อให้มั่นใจได้ว่าบทเพลงที่บรรเลงออกมาไพเราะถูกใจผู้ฟัง นักดนตรีและเครื่องดนตรีทำงานสอดประสานร่วมกันอย่างลงตัว

๓) เครื่องดนตรีที่มีคุณภาพ ได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างเหมาะสมและมีความพร้อมในการใช้บรรเลงบทเพลงและถ่ายทอดออกมาได้อย่างไพเราะ

๔) การให้ความสำคัญกับนักดนตรีและเครื่องดนตรีทุกชิ้นของวงออร์เคสตราที่มีความสำคัญและมีบทบาทที่เท่ากันต่อการบรรเลงบทเพลงที่ไพเราะ ไม่สามารถขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ ย่อมส่งผลต่อจังหวะและทำนองของบทเพลงที่จะผิดเพี้ยนแตกต่างไป

๕) วาทยกร (Conductor) ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในฐานะผู้นำของวงที่กำกับวงยืนอยู่หน้าวงดนตรีคลาสสิก โดยมีหน้าที่ดึงความสัมพันธ์ของเครื่องดนตรีแต่ละชิ้นออกมาให้สอดผสานรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน โดยสื่อสารกับนักดนตรีด้วยภาษามือ เป็นเหมือนภาษาใบ้ที่ใช้กับดนตรี มีสามารถในการฟังแยกเสียงดนตรีแต่ละชิ้น

วาทยกร ต้องเป็นผู้มีความสามารถเป็นผู้นำ และบุคลิกที่ให้ความเชื่อมั่นแก่นักดนตรี ต้องเลือกการเรียบเรียงเสียงประสานของบทเพลงนั้น ๆ ให้เหมาะกับวง

วาทยกร ต้องศึกษาบทเพลงที่จะแสดงอย่างละเอียด และต้องทำความเข้าใจเครื่องดนตรีแต่ละเครื่องว่ามีความสำคัญกับบทเพลงอย่างไร ตีความบทเพลงว่าอยากจะให้ออกมาในลักษณะใด และรู้ว่าเครื่องดนตรีประเภทใดต้องเล่นเมื่อไหร่ สามารถหาบาลานซ์ของแต่ละเครื่องดนตรีได้ รู้ว่าเมื่อไหร่เครื่องดนตรีประเภทใดควรเป็นพระเอกหรือเครื่องดนตรีประเภทใดควรเป็นตัวประกอบ โดยใช้ทักษะทางด้านประวัติศาสตร์ ทฤษฎีดนตรี และประสบการณ์จากการเล่นดนตรี และการควบคุมวง

วาทยกร ต้องสื่อสารออกมาให้นักดนตรีเข้าใจ บางครั้งจะเห็นว่าวาทยากร แสดงท่าทางออกมา ซึ่งก็จะมีการแกว่งไม้ไปมา การแกว่งไม้ไปมานั้นเป็นการกำหนดจังหวะ และอารมณ์ความรู้สึกที่วาทยกรต้องการให้นักดนตรีแสดงออกมานั่นเอง ซึ่งจริง ๆ แล้วท่าทางนั้นไม่ได้เป็นตัวบอกว่าวาทยกรคนนั้นเก่งกว่าอีกคน แต่ผู้ฟังต้องใช้หูฟังว่าเราชอบสไตล์ดนตรีที่แสดงออกมาหรือไม่ นักดนตรีมีความพร้อมเพรียงกัน และเล่นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ ถ้าหากวาทยกรเก่งก็จะสามารถสื่อความต้องการไปสู่นักดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วาทยกร จะต้องมีทักษะทางด้านจิตวิทยา เนื่องจากเวลาที่สื่อสารกับนักดนตรีนั้น จะต้องพยายามพูดโน้มน้าวให้นักดนตรีคล้อยตามในสิ่งที่ตัวเองต้องการ ซึ่งจะต้องรู้ว่าจะพูดอย่างไรให้นัก

ดนตรีอยากเล่น และสนุกกับบทเพลงที่เล่น เพราะหลายครั้งนักดนตรีก็มีความยึดมั่นในความคิดของตัวเองสูง และไม่ยอมทำตามที่วาทยกรสั่ง ดังนั้นจึงเป็นเรื่องไม่ง่ายเลยที่จะทำให้นักดนตรีจำนวนมากยอมรับ และยอมทำตามคำสั่งของวาทยกร

วาทยกร ต้องมีทักษะในการบริหารจัดการเปรียบเสมือนกับตำแหน่งงาน CEO (Chief Executive Officer) หรือผู้นำองค์กร ที่ดูแลความเรียบร้อยในทุกส่วนของการบริหารจัดการ การควบคุมวงออร์เคสตราเป็นเหมือนการจัดการและบริหารอย่างหนึ่ง วาทยกรต้องรู้ว่าต้องการอะไรจากนักดนตรี และจะดึงศักยภาพของนักดนตรีแต่ละคนออกมาได้อย่างไร และจัดการและบริหารในเรื่องของการซ้อมดนตรีอย่างไร

อย่างไรก็ตาม คุณค่าของวาทยกรไม่ได้ขึ้นอยู่กับลีลาท่าทางการกำกับวงดนตรีเมื่อออกแสดง วาทยากรหลายต่อหลายคนออกท่าทางน้อยมากหรือบางคนอาจจะดูให้จังหวะสับสน แต่บทเพลงภายใต้การกำกับของเขาเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าเต็มเปี่ยมไปด้วยความล้ำลึก เพราะทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับการฝึกซ้อมและการสื่อสารกับนักดนตรีให้เข้าใจและถ่ายทอดออกมาในการแสดง ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า หากเปรียบเทียบบทบาทของวาทยกร ซึ่งเป็นผู้กำกับดนตรีคุณค่าของวาทยากรจึงไม่ได้วัดด้วยสายตา แต่วัดจากการรับฟังของผู้ฟัง เมื่อมองบทบาทของผู้นำองค์กรผ่านความสำเร็จของเป้าหมาย อาจมองไม่เห็นภาพการทำงานของผู้นำ เพราะไม่ได้เป็นผู้ลงมือปฏิบัติเสียทั้งหมด บทบาทของผู้นำที่แท้จริงกลับอยู่เบื้องหลังในฐานะ นักคิดนักสร้างและนักประสานความร่วมมือให้ทุกหน่วยงานภายในองค์กร และตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงศักยภาพและทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายทำงานสอดประสานร่วมกันเป็นหนึ่งเดียว

กระบวนการสร้างความร่วมมือในการทำงานระหว่างหน่วยงาน เป็นการแสวงหาความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน ผ่านกระบวนการการสร้างข้อตกลงและการบริหารข้อตกลงร่วมกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งเป็นการสร้างความร่วมมือในรูปแบบที่เรียกว่า แบบความร่วมมือซึ่งกันและกัน (Collaborative Connections) โดยเป็นรูปแบบความร่วมมือในการทำงานที่แต่ละฝ่ายตกลงทำความเข้าใจและกำหนดเป้าหมายความสำเร็จร่วมกัน รวมถึงการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายนั้น เป็นรูปแบบความร่วมมือที่มีลักษณะแบบพันธมิตร (Partner) นอกจากนี้การสร้างความร่วมมือยังมีมิติที่เกี่ยวข้อง ผู้นำหน่วยงานต้องให้ความสำคัญและพิจารณาในการนำมาปรับใช้กับหน่วยงาน ดังนี้

๑) มิติด้านการปกครอง ประกอบด้วย การตัดสินใจร่วมกันเกี่ยวกับกฎระเบียบ วิธีการปฏิบัติ ซึ่งเกิดจากการเจรจาและการทำความตกลงร่วมกันระหว่างหน่วยงาน

๒) มิติด้านการบริหาร ขึ้นกับวัตถุประสงค์ของงานมีความแตกต่างตามบบทบาทของหน่วยงาน อาทิ การส่งเสริมสนับสนุน การอำนวยความสะดวก การสนับสนุนงบประมาณ เป็นต้น เพื่อสร้างความร่วมมือในการบรรลุเป้าหมายรวมกัน

๓) มิติด้านความเป็นอิสระ หมายถึงการผสานผลประโยชน์ส่วนตนเข้ากับผลประโยชน์ส่วนรวม

๔) มิติด้านการแบ่งปันข้อมูลที่เกิดประโยชน์ร่วมกัน เนื่องจากเป็นการพึ่งพาซึ่งกันและกัน

๕) มิติด้านการแลกเปลี่ยนและการส้รางความไว้ใจซึ่งกันและกันหรือการสร้างแนวปฏิบัติร่วมกัน

อย่างไรก็ตามมิติที่เกี่ยวข้องดังกล่าวจะถูกนำมาปรับใช้กับการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานได้อย่างเหมาะสม โดยรูปแบบความร่วมมือในการทำงานหรือความสัมพันธ์กันระหว่างหน่วยงาน มีรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

๑) รูปแบบการแข่งขันระหว่างหน่วยงาน (Compete) เป็นรูปแบบการทำงานที่ต่างฝ่ายต่างทำงานตามเป้าหมายของตนเอง มีการเปรียบเทียบผลงานกันในลักษณะของการแข่งขันภายใต้กรอบ กฎระเบียบและกติกาเดียวกัน โดยแต่ละหน่วยงานต่างทำงานเพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย คือ ผลการแข่งขันที่ต้องการผลชนะตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ เช่น หน่วยงานที่ได้รับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA) แข่งขันผลการประเมินค่าคะแนนเพื่อให้ได้รับผลการประเมินในระดับสูง เป็นต้น

๒) รูปแบบต่างฝ่ายต่างทำงาน (Co-exist) เป็นรูปแบบการทำงานที่ต่างฝ่ายต่างทำงานโดยมีบทบาทหน้าที่ และเป้าหมายที่ต่างกัน ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน ซึ่งความไม่เกี่ยวข้องกันนั้นเป็นหนึ่งในกติกาของความสัมพันธ์ที่แต่ละฝ่ายเห็นชอบร่วมกัน ไม่มีการเปรียบเทียบ แข่งขันผลงาน และไม่มีการประสานงานระหว่างกัน เช่น การแบ่งพื้นที่ในการดำเนินงานโครงการ เป็นต้น

๓) รูปแบบการประสานงานกันตามระเบียบ (Coordinate) เป็นรูปแบบการทำงานที่แต่ละฝ่ายมีการประสานกัน โดยมีพันธกิจ กฎ ระเบียบ และกระบวนการทำงานที่เฉพาะเจาะจงของแต่ละฝ่าย ในบางกรณีอาจจะมีการกำหนดระเบียบ หรือกระบวนการเฉพาะกิจที่ต้องมีการประสานกันระหว่างหน่วยงาน หรือเป็นภารกิจที่ต้องทำร่วมกันตามระเบียบที่กำหนดไว้ เช่น การปรึกษาหารือกันระหว่างหน่วยงานภายใน การประสานงานการจัดประชุมคณะทำงาน เป็นต้น

๔) รูปแบบความร่วมมือต่างตอบแทน (Cooperate) เป็นรูปแบบการทำงานที่ความสัมพันธ์และการประสานงานที่แต่ละฝ่ายมีการสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในลักษณะช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และส่งผลต่อการสร้างเครือข่ายความร่วมมือต่อไป ซึ่งความร่วมมือในลักษณะนี้เกิดจากกระบวนงานที่มีความเกี่ยวข้อง หรือทับซ้อนกัน มีความจำเป็นที่จะต้องร่วมกันทำตามสถานการณ์ เช่น การหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม จัดโครงการหรือกิจกรรม เป็นต้น

๕) รูปแบบการสร้างคุณค่าร่วมกัน (Co-create) เป็นรูปแบบการทำงานโดยแต่ละฝ่ายไม่เพียงแต่ตกลงทำความเข้าใจ และกำหนดเป้าหมายความสำเร็จร่วมกันเท่านั้น แต่ยังร่วมกันขับเคลื่อนการดำเนินงานในลักษณะพันธมิตร เป็นการต่อยอดในการสร้างมูลค่าเพิ่ม หรือคุณค่าใหม่

ที่แตกต่างออกไปจากเดิม เช่น การเข้าร่วมในการจัดทำหนังสือบันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงาน (MOU) เป็นต้น

๖) รูปแบบการทำงานแบบร่วมแรงร่วมใจ (Collaborate) การทำงานแบบร่วมแรงร่วมใจ คือการทำงานร่วมกัน แบบประสานการทำงานให้สอดคล้องกันทั้งภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มทีมงาน เพื่อให้เป้าหมายหลักร่วมกันขององค์กรเสร็จสมบูรณ์ หัวใจของการทำงานแบบ Collaboration คือการมีสัมพันธภาพที่ดีของคนในกลุ่ม ในองค์กร ซึ่งเมื่อมีเป้าหมายหลักร่วมกันแล้ว กลุ่มคนเหล่านี้จะสามารถดำเนินการไปสู่เป้าหมายได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้นำทีม เพียงแต่ แต่ละคนแต่ละทีมรับทราบ เข้าใจบทบาท มีความสัมพันธ์ที่เอื้ออำนวยซึ่งกันและกัน จะส่งเสริม ช่วยเหลือจนเป้าหมายหลักสำเร็จ คนทำงานจะรู้สึกว่าความสำเร็จนั้นเป็นความสำเร็จร่วมกัน

รูปแบบของวงออร์เคสตราที่เปรียบเสมือนการประสานความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน กรณีของสำนักงาน ป.ป.ช. หากเปรียบเทียบรูปแบบการดำเนินงานทั้งหน่วยงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช. และหน่วยงานร่วมบูรณาการในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน ภายใต้แผนระดับที่ ๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนระดับที่ ๓ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนย่อยการปราบปรามการทุจริต ซึ่งเป็นแผนงานยุทธศาสตร์ที่ใช้ในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน โดยมีสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยงานหลักหรือเจ้าภาพหลักในการขับเคลื่อนการทำงาน การประสานงานระหว่างหน่วยงานนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติผ่านโครงการ/กิจกรรม ร่วมกับหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง หากเปรียบเทียบกับวงออร์เคสตารูปแบบการทำงานประสานความสัมพันธ์ ได้ดังนี้

๑) วาทยกรหรือผู้นำของวงออร์เคสตรา เปรียบเสมือนสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีบุคลากรในระดับต่าง ๆ ที่มีบทบาทหน้าที่ในการทำงานนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ และประสานความสัมพันธ์กับหน่วยงานร่วมบูรณาการและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนการทำงานไปสู่เป้าหมายเดียวกัน

๒) นักดนตรี เปรียบเสมือน หน่วยงานร่วมบูรณาการและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องที่ร่วมกันขับเคลื่อนการทำงานภายใต้เป้าหมายเดียวกัน

๓) โน้ตดนตรี เปรียบเสมือน แผนงานต่าง ๆ อาทิ แผนระดับที่ ๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนระดับที่ ๓ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนย่อยการปราบปรามการทุจริต ตลอดจนโครงการ/กิจกรรมภายใต้แผนงาน เป็นต้น

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่ารูปแบบของวงออร์เคสตราที่มีนักดนตรี (หน่วยงานร่วมบูรณาการและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง) ต่างร่วมกันบรรเลงบทเพลงภายใต้โน้ตดนตรีเดียวกัน (แผนงานต่าง ๆ) และสอดประสานความสัมพันธ์ตามจังหวะการควบคุมที่กำกับโดยวาทยากร (สำนักงาน ป.ป.ช.) เพื่อให้บทเพลงบรรเลงได้อย่างไพเราะ (บรรลุเป้าหมายขององค์กร หน่วยงาน ภายใต้แผนงานที่กำหนดไว้) และประทับใจผู้รับฟัง (ประชาชน) ที่เห็นผลลัพธ์การดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศไทยอย่างเป็นรูปธรรม (บรรลุเป้าหมายของประเทศ)

๒.๓ แนวคิดที่เกี่ยวข้องในการประเมินของต่างประเทศ

๒.๓.๑ ระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริตของต่างประเทศ

๑) เครือรัฐออสเตรเลีย (Australia)

ปัญหาการทุจริตทางการเมืองในออสเตรเลีย

Dela Rama, M. J., Lester, M. E., & Staples, W. (๒๐๒๒) กล่าวว่า ประชนมีความกังวลที่เพิ่มขึ้นที่มาจากการทุจริตในออสเตรเลีย นอกจากนี้พฤติกรรมและวัฒนธรรมทางการเมืองยังมีผลต่อสถานะการต่อต้านการทุจริตระหว่างประเทศและการจัดอันดับความโปร่งใสของออสเตรเลียในปี ๒๕๖๔ ทำให้ออสเตรเลียถูกถอดออกจาก ๑๐ ประเทศแรกในดัชนีการรับรู้การทุจริตตกไปอยู่ในอันดับที่ ๑๑ เป็นการลดลงอย่างเห็นได้ชัดถึง ๘ อันดับ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ ความเสี่ยงจากการทุจริตสามารถแปลเป็นความเสี่ยงด้านเครดิตของรัฐบาลได้อย่างมีนัยสำคัญ

ระบบนิเวศแห่งความซื่อสัตย์แห่งชาติ (Australia’s national integrity ecosystem: NIE)

Dela Rama, M. J., Lester, M. E., & Staples, W. (๒๐๒๒) การทุจริตทางการเมืองบั่นทอนความไว้วางใจของประชาชนต่อสถาบันประชาธิปไตย

จากรูปที่ ๒.๔ แสดงถึงปัจจัยที่อิทธิพลต่อพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่รัฐ นโยบายการผ่อนคลายกฎระเบียบ ลัทธิเสรีนิยมใหม่ และบทบาทของเครือข่ายชนชั้นนำของประเทศมีอิทธิพลต่อระดับการทุจริต สถาบัน คณะกรรมการอิสระของรัฐเพื่อต่อต้านการทุจริต (Independent Commission Against Corruptions: ICAC) ร่างกฎหมาย CIC อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (UN Convention Against Corruption: UNCAC) พิธีสารต่อต้านการทุจริตของ UNCAC (Anti-Corruption Protocol of UNCAC: APUNCAC) และวัฒนธรรมชุมชนและค่านิยมมีอิทธิพลต่อระดับที่การทุจริตส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ องค์ประกอบเหล่านี้มีอิทธิพลต่อระดับความรับผิดชอบ ความโปร่งใส และความซื่อสัตย์ ซึ่งจะส่งผลต่อระดับความไว้วางใจของสาธารณะต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐและรัฐบาล

รูปที่ ๒.๔ Australia's national integrity ecosystem: NIE

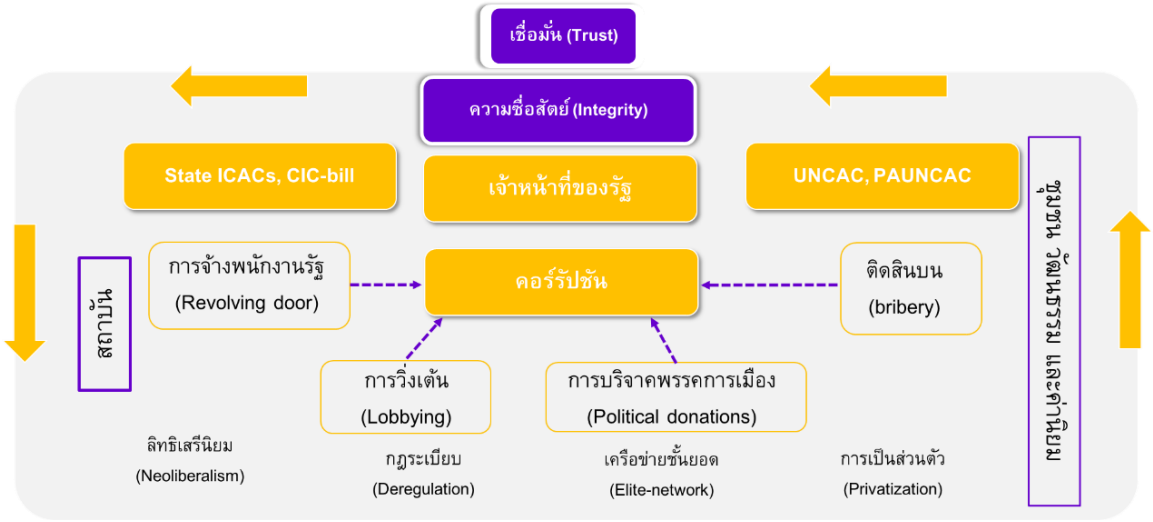

ที่มา: Dela Rama, M. J., Lester, M. E., & Staples, W. (๒๐๒๒)

ในออสเตรเลีย การทุจริตสีเทา (grey corruption) (เช่น การวิ่งเต้น การบริจาคทางการเมือง การจ้างพนักงานรัฐ และการขาดความโปร่งใสในกระบวนการประกวดราคาและสัญญา) เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ส่วนตัวหรือผลประโยชน์ส่วนได้ส่วนเสียที่แสวงหาการปฏิบัติเป็นพิเศษ หรือการกระทำที่ขัดต่อผลประโยชน์สาธารณะ แต่ไม่ผิดกฎหมาย หรืออาชญากรต่อตัว แม้จะไม่ผิดกฎหมาย แต่การกระทำเหล่านี้มีผลทำลายความไว้วางใจในระบอบประชาธิปไตยและลดความมั่นใจในการจัดการกระบวนการอันชอบธรรมในสถาบันของรัฐ อย่างไรก็ตาม ร่างกฎหมาย CIC ไม่ครอบคลุมถึงการทุจริตสีเทาที่ไม่ผิดกฎหมายหรือเป็นอาชญากร แต่สะท้อนถึงพฤติกรรมผิดศีลธรรมต่อผลประโยชน์สาธารณะ ดังนั้นมีความจำเป็นต้องกำหนด "ความซื่อสัตย์" ในวงกว้างเพื่อแยกการกระทำที่เป็นการทุจริต "ทางการเมือง" คำว่า "การทุจริตทางการเมือง" .การทุจริต" และ "ความซื่อสัตย์" เป็นคำนิยามที่แคบลงและสามารถขยายได้ของร่างกฎหมาย CIC คำจำกัดความที่ขยายออกไปจะช่วยระบุพื้นที่สีเทาของการทุจริตทางการเมืองที่แพร่หลายในออสเตรเลีย

Brown, A. J., et al. (๒๐๒๐) กล่าวว่าระบบความซื่อสัตย์แห่งชาติออสเตรเลียเป็นการสร้างระบบของรัฐบาลที่มีความยุติธรรมมากขึ้น และมีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น เนื่องจากพิมพ์เขียวนี้ครอบคลุมการพิจารณากรอบการทำงานทั้งหมดของสถาบันด้านความซื่อสัตย์ ตั้งแต่ความโปร่งใสเกี่ยวกับการวิ่งเต้นทางการเมืองและการบริจาค ไปจนถึงการปกป้องผู้แจ้งเบาะแสที่เข้มแข็งมากขึ้น รายละเอียดดังรูปที่ ๒.๕

รูปที่ ๒.๕ ระบบความซื่อสัตย์แห่งชาติของออสเตรเลีย: พิมพ์เขียวสำหรับการดำเนินงาน (Australia's national integrity system: The Blueprint for action)

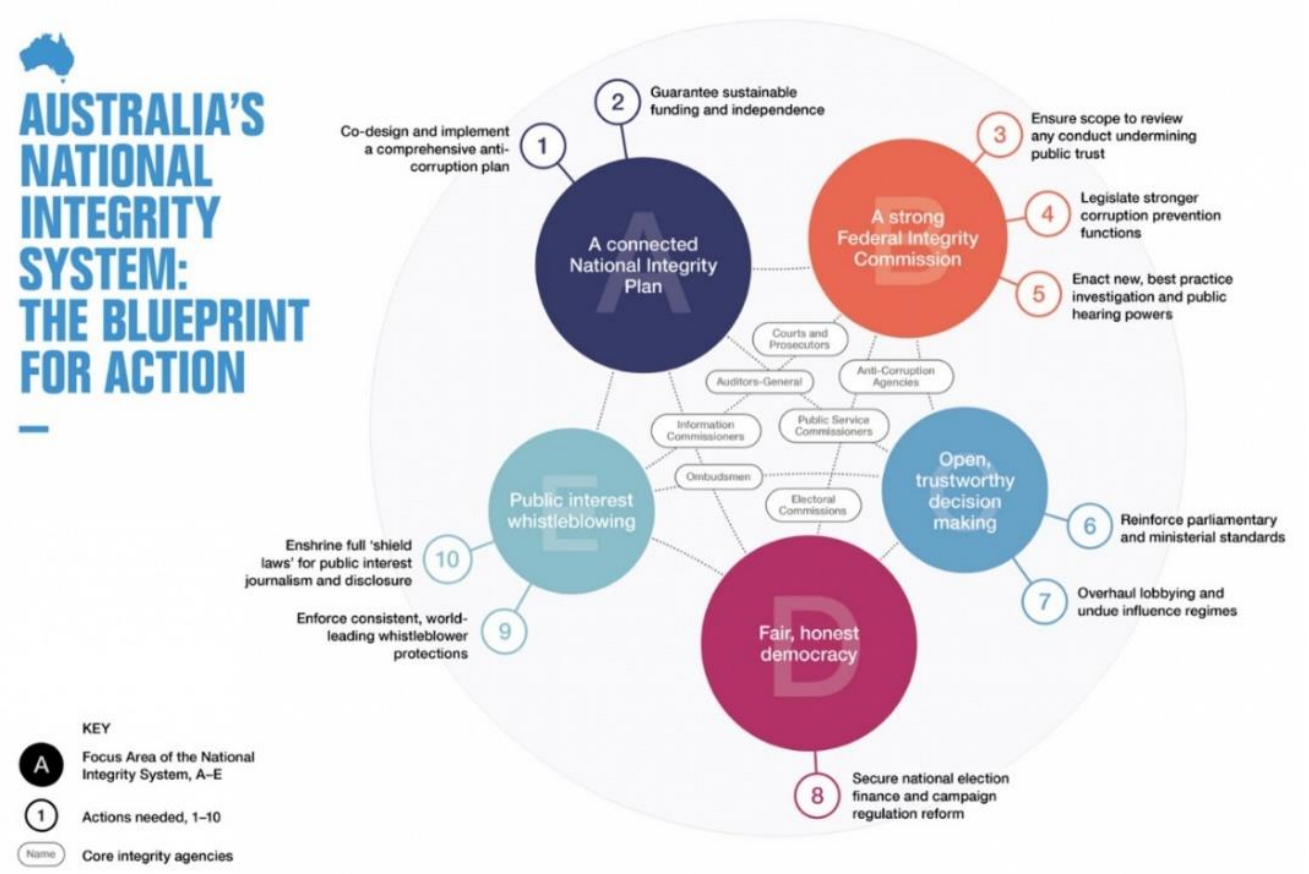

ที่มา: Brown, A. J., et al. (๒๐๒๐)

A: แผนความสมบูรณ์แห่งชาติที่เชื่อมโยงกัน เป็นการร่วมมือกันแก้ไขปัญหาการทุจริต ทำให้หน่วยงานทั้งหมดที่มีหน้าที่หลักด้านความซื่อสัตย์จำเป็นต้องมีขอบเขตและอำนาจที่ถูกต้องในการดำเนินงาน จำเป็นต้องร่วมมือกันในระดับชาติที่หน่วยงานรัฐบาลกลาง รัฐ ภาคประชาสังคม ธุรกิจ และพันธมิตรระหว่างประเทศ เพื่อที่จะทำงานร่วมกันได้ดีขึ้น ให้ได้แนวทางที่เชื่อมโยงกันมากขึ้นในการควบคุมการทุจริต

B: คณะกรรมการด้านความซื่อสัตย์ของรัฐบาลกลางที่แข็งแกร่ง เพื่อตอบสนองความต้องการดังนี้

๑) ขอบเขตในการปรับตัวเพื่อจัดการกับรูปแบบการทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไป ความเสี่ยงด้านความซื่อสัตย์ และความกังวลของสาธารณะชนเกี่ยวกับอำนาจที่ได้รับในทางที่ผิด

๒) มาตรการป้องกันที่รัดกุม เป็นระบบ และบังคับใช้เพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์

๓) แนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในการสืบสวนและอำนาจการบังคับใช้ซึ่งมุ่งเป้าไปที่การเยียวยา

C: การตัดสินใจที่เปิดเผยและน่าเชื่อถือ ปัญหาที่ใหญ่ที่สุดสำหรับความซื่อสัตย์ในออสเตรเลีย คือ การลดความน่าเชื่อถือของสาธารณะว่าการตัดสินใจนั้นยุติธรรม ซื่อสัตย์ และปราศจากอิทธิพลที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นความสำเร็จขึ้นอยู่กับกฎที่เรียบง่ายและสอดคล้องกันมากขึ้นสำหรับทุกคน และการบังคับใช้ที่ชัดเจนและแน่นอนในการตัดสินใจ

D: ประชาธิปไตยที่ยุติธรรมและซื่อสัตย์ ระบบการเลือกตั้งและการลงคะแนนเสียงที่ยุติธรรมถูกต้อง และแข็งแกร่งเป็นเรื่องที่สำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเลือกผู้มีอำนาจ ในยุคที่ข่าวปลอมแพร่ระบาด ออสเตรเลียจำเป็นต้องฟื้นฟูระบบประชาธิปไตย เพื่อเสริมสร้างความสมบูรณ์ความซื่อสัตย์ และความยุติธรรมของการเลือกตั้ง

E: การแจ้งเบาะแส จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้แจ้งเบาะแสเพื่อความสมบูรณ์ของระบบประชาธิปไตย

Rama, M. D., & Lester, M. (๒๐๑๙) พบว่า ออสเตรเลียมีความเป็นปัจเจกชนที่เข้มแข็ง มีมิติในการรวมกลุ่มหรือปัจเจกนิยมที่มีความสำคัญต่อการทำความเข้าใจวัฒนธรรมภายใน ส่งผลให้ออสเตรเลียเน้นความรับผิดชอบของบุคคลในการปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนี้ยังได้ทำการศึกษาแนวคิดระบบความซื่อสัตย์แห่งชาติ (National Integrity Ecosystem: NIE) มีองค์ประกอบหลัก ๔ ประการ ได้แก่ ความสมบูรณ์ของชาติ (national integrity) การทุจริตแห่งชาติ (national corruption) วัฒนธรรมทางการเมือง (political culture) และสถาบัน (institutions) รายละเอียดดังรูปที่ ๒.๖

รูปที่ ๒.๖ ระบบนิเวศแห่งความซื่อสัตย์ของชาติออสเตรเลีย (The Australian national integrity ecosystem)

ที่มา: Rama, M. D., & Lester, M. (๒๐๑๙)

๒) มาเลเซีย (Malaysia)

คณะกรรมการต่อต้านการทุจริตของมาเลเซีย (MACC) มีการจัดตั้งขึ้นหลายครั้งตั้งแต่ปี ๒๕๑๐ ก่อนที่จะเป็นรูปแบบปัจจุบันที่ถูกปรับปรุงในปี ๒๕๕๒ ภายใต้พระราชบัญญัติคณะกรรมการต่อต้านการทุจริตของมาเลเซียปี ๒๕๕๒ บทบาทของคณะกรรมการคือ “กำจัดการทุจริต การใช้อำนาจในทางที่ผิด และการทุจริตต่อหน้าที่” โดยมีการเปิดใช้งานบนโซเชียล ผ่าน Twitter และแอปพลิเคชันเพื่อรายงานการทุจริต (MACC, ๒๐๑๖; ๒๐๑๘)

ในช่วง ๓๐ ปีที่ผ่านมา มาเลเซียมีความคิดริเริ่มมากมายที่พยายามจัดการกับการทุจริต แต่ประสิทธิภาพยังคงอ่อนแอเมื่อเผชิญกับการทุจริตทางการเมืองและระบบราชการที่สะท้อนถึงนโยบายด้านเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ที่มีอยู่ในประเทศมาเลเซียเช่นเดียวกับในประเทศอื่น ๆ ทำให้คณะกรรมการต่อต้านการทุจริตของมาเลเซียจึงไม่สามารถทำงานตามเจตจำนงได้ (Siddiquee, ๒๐๑๐) ยกตัวอย่างเช่น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๑ เมื่ออดีตนายกรัฐมนตรีมาเลเซีย นาจิบ ราซัค ถูกจับกุมในข้อหาทุจริต โดยนายนาจิบและครอบครัวของเขารวมถึงพรรคพวกมีส่วนร่วมในการฟอกเงินที่เกี่ยวข้องกับกองทุนความมั่งคั่งของประเทศ (๑Malaysia Development Berhad หรือ ๑MDB) ซึ่งมีมูลค่ากว่าพันล้านดอลลาร์สหรัฐ (Brown, A. J., et al., ๒๐๒๐)

นอกจากนี้ การวิเคราะห์เรื่องร้องเรียนกว่า ๒๐,๐๐๐ เรื่องที่ได้รับจาก MACC ตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๖๑ มีการระบุสาเหตุของการทุจริต ๙ ประการ ดังที่แสดงในรูปที่ ๒.๗ แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามากกว่าร้อยละ ๘๐ ของการร้องเรียนการทุจริตเกิดจากสาเหตุ ๔ ประการ ได้แก่ ความล้มเหลวในการบริหารการขัดผลประโยชน์ การกำกับภายในที่อ่อนแอและการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด และการขาดความโปร่งใส

รูปที่ ๒.๗ แสดงสาเหตุของการทุจริตในมาเลเซีย

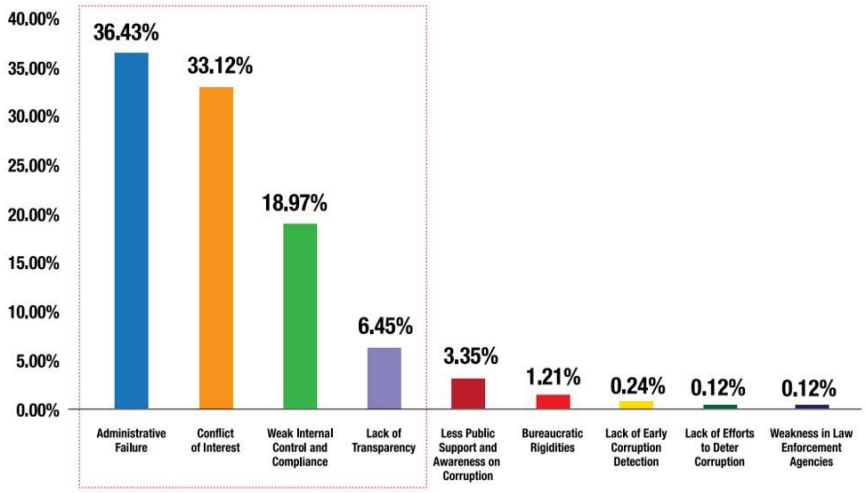

ที่มา: MACC, ๒๐๑๘

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้กำหนดนโยบายจะต้องตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงร่วมสมัยในการกำหนดการแทรกแซงนโยบาย บริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้รัฐบาลและผู้กำหนดนโยบายต้องไตร่ตรองถึงแนวทางของตนในการสร้างความสัมพันธ์กับองค์การอื่น ๆ รวมทั้งออกแบบและนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งโลกในปี ๒๐๓๐ จะแตกต่างไปจากปัจจุบันอย่างเห็นได้ชัด การปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔ ได้ก่อให้เกิดเมกะเทรนด์ซึ่งถูกกระตุ้นโดยเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ การคาดการณ์สถานการณ์การต่อต้านการทุจริตของมาเลเซียในปี ๒๕๗๓ ที่จะส่งผลต่อการกำหนดกรอบนโยบายทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยแนวโน้มดังต่อไปนี้แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มที่กำลังเกิดขึ้นทั่วโลกในปัจจุบันและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อธรรมาภิบาลและความพยายามในการต่อต้านการทุจริตของมาเลเซีย

<u>แนวโน้มและผลกระทบต่อความพยายามต่อต้านการทุจริต</u>

๑) ด้านดิจิทัล ระบบดิจิทัลถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางเพื่อปรับปรุงการให้บริการสาธารณะให้ทันสมัย ซึ่งจะทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงเจ้าหน้าที่รัฐได้ง่ายขึ้น บัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์และหลักฐานไบโอเมตริกในการระบุตัวตนของพลเมืองและการกระจายบริการทางสังคม เป็นหนึ่งในตัวอย่างของการนำระบบดิจิทัลเข้ามาใช้ ทำให้มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ นอกจากนี้ ระบบดิจิทัลยังสามารถเพิ่มความปลอดภัยในการทำธุรกรรมให้มากขึ้น การประสานงานที่ดีขึ้น รวมถึงการสื่อสารที่ดีขึ้นเกี่ยวกับความคิดริเริ่มในการต่อต้านการทุจริต และการแบ่งปันข้อมูลที่ง่ายขึ้น

๒) การกระจายอำนาจ รัฐบาลและประชาชนมีหน้าที่ร่วมกัน โดยที่เทคโนโลยีทำให้สามารถกระจายงานระหว่างประชาชนได้ ช่วยให้ผู้ออกแบบนโยบายสามารถทำงานเคียงข้างกับประชาชนเพื่อสร้างต้นแบบที่ดีขึ้น ซึ่งจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของนโยบาย จะไม่มีอำนาจใด ๆ ครอบงำ โดยอำนาจจะเปลี่ยนเป็นเครือข่ายและแนวร่วม

๓) Autonomous and Hyper-connected การทำงานอัตโนมัติทำให้ระบบแอปพลิเคชันสามารถประหยัดต้นทุนได้มหาศาล ตัวอย่าง ในกรณีของแอปพลิเคชันที่เชื่อมต่อระหว่างเครือข่าย AI จะเชื่อมต่อผู้ผลิตและผู้ใช้ปลายทาง ด้วยเหตุนี้ จึงสามารถลดการแทรกแซงของมนุษย์ในระหว่างกระบวนการตัดสินใจได้ ในบริบทของธรรมาภิบาลในอนาคต การยกเลิกการแยกแผนก/รัฐมนตรีจะเกิดขึ้นอันเป็นผลมาจากความเชื่อมโยงระหว่างกัน แม้ว่ารัฐจะยังคงมีอำนาจเหนือกว่าทั้งในกิจการระดับชาติและระดับนานาชาติ แต่สภาพแวดล้อมสำหรับการกำหนดนโยบายอาจเปลี่ยนไปอันเป็นผลมาจากการเชื่อมต่อที่เพิ่มขึ้น

๔) เส้นแบ่งระหว่างอุตสาหกรรมจะเริ่มจางหายไป (Blurring of Boundaries) เทคโนโลยีทำให้เกิดการผสมผสานระหว่างมนุษย์และเครื่องจักร โดยที่เครื่องจักรได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ไม่ใช่กิจวัตรประจำวัน อาทิ การเรียนรู้ของเครื่องจักร การแสดงความรู้ การสื่อสารแบบ M๒M และการใช้เหตุผลอัตโนมัติ สิ่งเหล่านี้ได้พัฒนาวิธีใหม่ ๆ ในการทำสิ่งต่าง ๆ ช่วยให้เกิด

นวัตกรรมใหม่ที่ “อัจฉริยะ” อาทิ IoT การพิมพ์ ๓ มิติ VR และ AR ดังนั้น จึงเป็นการปูทางให้มนุษย์เข้ามาแทรกแซงในกระบวนการกำกับดูแลน้อยที่สุด

๕) การทำงานร่วมกัน สามารถใช้แพลตฟอร์มการทำงานร่วมกันเพื่อส่งเสริมปฏิสัมพันธ์โดยตรงระหว่างรัฐบาลและประชาชนผ่านการใช้แพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย ผู้ใช้จะสามารถสื่อสารและทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มการสื่อสารจากล่างขึ้นบนและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับรัฐบาล

๖) การปรับเปลี่ยนให้เข้ากับความต้องการ การปรับเปลี่ยนให้เข้ากับความต้องการด้วยการวิเคราะห์ Big data ซึ่งทำให้ลักษณะของธุรกรรมมีความแม่นยำยิ่งขึ้น การทำความเข้าใจความต้องการและการตอบสนองทางสังคมจะทำได้ผ่านการทำโปรไฟล์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย/ผู้ดำเนินการในภาคส่วนที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งจะเป็นกลยุทธ์การแทรกแซงที่เฉพาะเจาะจงและปรับเปลี่ยนให้เข้ากับความต้องการได้มากขึ้นในการต่อสู้กับการทุจริต

รูปที่ ๒.๘ แผนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ที่มา: MACC, ๒๐๑๘

รูปที่ ๒.๙ กรอบแนวทางไปสู่การเป็นประเทศที่ปราศจากการทุจริตของมาเลเซีย

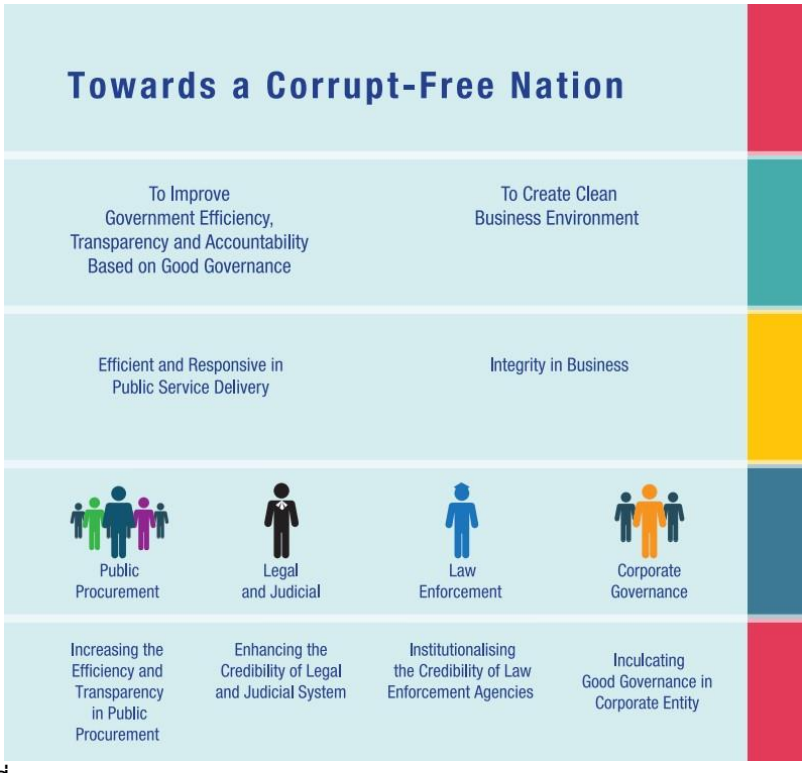

ที่มา: MACC, ๒๐๑๘

๓) สาธารณรัฐสิงคโปร์ (Singapore)

สิงคโปร์เป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จอย่างมากในการปราบปรามการทุจริต เนื่องจากมีรัฐบาลที่มีเจตจำนงทางการเมืองที่แข็งแกร่งในการเรียนรู้ความผิดผลาดจากอดีตและทำการปฏิรูปอย่างเหมาะสมเพื่อแก้ไขสาเหตุการทุจริต (Quah, ๒๐๑๗) ทำให้ในการประเมินภาพรวมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในระดับนานาชาติโดยใช้ดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perceptions index: CPI) ตั้งแต่ปี ๑๙๙๕ ถึงปี ๒๐๒๒ ประเทศสิงคโปร์ถูกจัดอันดับในระดับต้นของโลกมาโดยตลอด ล่าสุดในปี ๒๐๒๒ ประเทศสิงคโปร์ถูกจัดอยู่ในอันดับที่ ๕ ของดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Transparency International, ๒๐๒๓)

<u>กรอบการควบคุมการทุจริตของประเทศสิงคโปร์</u>

ความสำเร็จของสิงคโปร์ในการต่อสู้กับการทุจริตมาจากกรอบการควบคุมการทุจริตที่มีประสิทธิภาพ โดยมีขั้นตอนหลัก ๔ ประการ ได้แก่ กฎหมาย การตัดสิน การบังคับใช้ และการบริหารราชการแผ่นดิน (The Corrupt Practices Investigation Bureau, ๒๐๒๓)

๑) กฎหมาย (Laws) สิงคโปร์ใช้กฎหมายหลัก ๒ ฉบับในการในการต่อสู้กับการทุจริต ได้แก่ พ.ร.บ.ป้องกันการทุจริต (PCA) และ พ.ร.บ.ปราบปรามการทุจริต ค้ายาเสพติด และอาชญากรรมร้ายแรง

อื่น ๆ (CDSA) พ.ร.บ.ป้องกันการทุจริต (PCA) ได้ผ่านการแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้งเพื่อเพิ่มอำนาจในการสอบสวนของเจ้าหน้าที่สอบสวนการทุจริต เพิ่มบทลงโทษสำหรับการทุจริตและอุดช่องโหว่เพื่อป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์จากผู้กระทำการทุจริต โดยลักษณะพิเศษที่ PCA แตกต่างจากกฎหมายต่อต้านการทุจริตในประเทศอื่นๆ ได้แก่ การอนุญาตให้หน่วยงานป้องกันและปราบปรามทุจริต (CPIB) สามารถตรวจสอบการทุจริตได้ทั้งในภาครัฐและเอกชน และสามารถจัดการได้ทั้งผู้ให้และผู้รับสินบน การตั้งข้อสันนิษฐานการทุจริตเมื่อพบว่ามีเจ้าหน้าที่รัฐรับสินบนและไม่สามารถชี้แจงต่อศาลได้ และการให้อำนาจศาลในการสั่งให้ผู้รับสินบนชำระค่าปรับเท่ากับจำนวนสินบนที่ได้รับ เพื่อเน้นย้ำหลักการที่ว่าผู้กระทำผิดไม่ควรได้รับผลประโยชน์ใด ๆ จากการทุจริต เป็นต้น นอกจากนี้ พ.ร.บ.ปราบปรามการทุจริต ค้ายาเสพติด และอาชญากรรมร้ายแรงอื่น ๆ (CDSA) ยังครอบคลุมถึงการยึดผลประโยชน์จากการทุจริตและความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและอาชญากรรมร้ายแรงอื่น ๆ โดยศาลจะมีอำนาจในการริบเงิน ทรัพยากรและทรัพย์สินเมื่อบุคคลถูกตัดสินว่ามีความผิดฐานทุจริต ดังนั้นการใช้กฎหมายทั้งสองฉบับนี้ร่วมกันเป็นการรับรองว่าการทุจริตยังคงเป็นสิ่งที่ทำแล้วมีความเสี่ยงสูงและให้ผลตอบแทนต่ำ (Hin, n.d.)

๒) การตัดสิน (Adjudication) การตรวจจับและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดจะต้องเสริมด้วยการตัดสินที่มีประสิทธิภาพ ในสิงคโปร์มีองค์กรตุลาการอิสระเป็นฉนวนป้องกันจากการแทรกแซงทางการเมือง มีบทบัญญัติต่าง ๆ ของรัฐธรรมนูญเป็นตัวรับรองความเป็นอิสระของตุลาการศาลฎีกา ดังนั้นกระบวนการยุติธรรมจึงมีความโปร่งใส เนื่องจากการพิจารณาคดีของศาลทั้งหมดจะเปิดรับฟังความคิดเห็นของประชาชน การตัดสินจะถูกบันทึกเป็นเอกสารและอยู่ภายใต้การพิจารณาของสาธารณชน ในส่วนหนึ่งของการพิจารณาคดี ศาลจะกำหนดโทษทางการเงินแก่ผู้กระทำความผิดเท่ากับจำนวนสินบนที่ผู้กระทำความผิดได้รับ นี่จึงเป็นการย้ำเตือนอีกครั้งว่าผู้กระทำความผิดจะไม่ได้รับผลประโยชน์ใด ๆ (Hin, n.d.)

๓) การบังคับใช้ (Enforcement) ในสิงคโปร์หน่วยงานป้องกันและปราบปรามทุจริต (CPIB) เป็นหน่วยงานเดียวที่มีอำนาจในการสอบสวนความผิดเกี่ยวกับการทุจริตซึ่งอยู่ภายใต้สำนักนายกรัฐมนตรี ทำให้ CPIB สามารถดำเนินงานได้อย่างอิสระ มีจุดยืนในการยับยั้งการทุจริต ไม่มีการปกปิด และมีการจัดการกับการทุจริตโดยปราศจากความกลัวหรือความโปรดปราน (The Corrupt Practices Investigation Bureau, ๒๐๒๓) CPIB ดำเนินการอย่างรวดเร็วและจริงจังในการบังคับใช้กฎหมายต่อต้านการทุจริตที่เข้มงวดและเป็นกลางในการทุจริตทั้งภาครัฐและเอกชน ในระหว่างกระบวนการสอบสวน CPIB จะทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนต่างๆ เพื่อรวบรวมหลักฐานและข้อมูลต่าง ๆ (Lim, n.d.)

๔) การบริหารราชการแผ่นดิน (Public Administration) นอกเหนือจากมาตรการทางกฎหมายในการจัดการกับผู้กระทำความผิดที่ทุจริตแล้ว รัฐบาลยังนำวิธีการเชิงรุกมาใช้ในการควบคุมการทุจริตด้วยกฎและข้อบังคับที่เข้มงวดมาควบคุมความประพฤติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อลดโอกาส

ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับการทุจริตและประพฤติมิชอบ นอกจากนี้สิ่งสำคัญของการบริหารที่มีประสิทธิภาพคือการสามารถคาดการณ์ความต้องการของประชาชนและภาคธุรกิจแล้วสามารถตอบสนองความต้องการนั้นได้อย่างเหมาะสม (Hin, n.d.)

รูปที่ ๒.๑๐ กรอบการควบคุมการทุจริตของประเทศสิงคโปร์

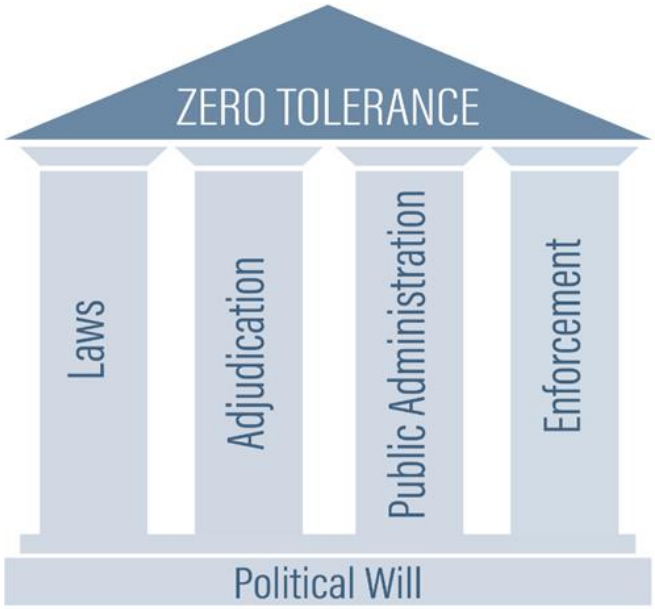

ที่มา: Hin (n.d.)

๒.๓.๒ เปรียบเทียบกรณีศึกษาของระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริตจาก ๕ ประเทศ

กรอบแนวคิดของระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริตมีการวิเคราะห์ระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบจาก ๕ ประเทศ ประกอบด้วย ประเทศเยอรมนี ประเทศออสเตรเลีย ประเทศญี่ปุ่น ประเทศสิงคโปร์ และสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) โดยใช้กรอบระบบนิเวศในการวิเคราะห์ คือ กรอบกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ องค์กรอิสระต่อต้านการทุจริต กลไกความโปร่งใสและความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม การคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส เสรีภาพสื่อและการทำข่าวเชิงสืบสวน กรอบจริยธรรมและความซื่อสัตย์ และความร่วมมือและอนุสัญญาระหว่างประเทศ รายละเอียดดังตารางที่ ๒.๑

ตารางที่ ๒.๑ การวิเคราะห์ระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบจาก ๕ ประเทศ

ประเทศ/ ระบบนิเวศ	ประเทศเยอรมนี	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศญี่ปุ่น	ประเทศสิงคโปร์	สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)
กรอบกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ (Legal and Regulatory Framework)	ประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน (Strafgesetzbuch) ทำหน้าที่เป็นกรอบกฎหมายในการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต โดยมีการบัญญัติรูปแบบการทุจริต เช่น การติดสินบน การยักยอก และการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เป็นต้น	-	พระราชบัญญัติจริยธรรมการบริการสาธารณะแห่งชาติ (National Public Service Ethics Act) เพื่อกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมและควบคุมพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่รัฐเพื่อป้องกันการทุจริตและรักษาความซื่อสัตย์สุจริตในภาครัฐ	Prevention of Corruption Act (PCA): PCA เป็นกฎหมายที่ลงโทษการกระทำทุจริตในสิงคโปร์ เช่น การให้สินบน การทุจริตของข้าราชการ และการฟอกเงินที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต	มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทุจริต (Act on the Prevention of Corruption) เป็นกฎหมายที่กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการติดสินบนและความขัดแย้งทางผลประโยชน์ และการจัดตั้งคณะกรรมการการต่อต้านการทุจริตและสิทธิพลเมือง (Anti-Corruption and Civil Rights Commission)
องค์กรอิสระต่อต้านการทุจริต (Independent Anti-Corruption Institutions)	ประเทศเยอรมนี ไม่มีหน่วยงานและสถาบันที่ต่อต้านการทุจริตแบบรวมศูนย์ แต่อาศัยหน่วยงานและสถาบันในระดับต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่แก้ไขปัญหาการทุจริต เช่น	คณะกรรมการการต่อต้านการทุจริต (Independent Commission Against Corruption: ICAC) เป็นองค์กรอิสระที่รับผิดชอบในการตรวจสอบและป้องกันการทุจริตในภาครัฐ รวมถึง	- หน่วยงานอัยการ: ที่สอบสวนและฟ้องร้องคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่รัฐ นักการเมือง และเอกชน - สำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีส่วนร่วมในการปราบปราม	- Corrupt Practices Investigation Bureau (CPIB) เป็นหน่วยงานหลักในการต่อต้านการทุจริตในสิงคโปร์ ทั้งในภาครัฐและเอกชน	- คณะกรรมการต่อต้านการทุจริตและสิทธิพลเมือง (Anti-Corruption and Civil Rights Commission: ACRC) ที่ดำเนินการตรวจสอบ รับ และจัดการรายงานการทุจริต และ

ประเทศ/ ระบบนิเวศ	ประเทศเยอรมนี	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศญี่ปุ่น	ประเทศสิงคโปร์	สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)
	สำนักงานตำรวจแห่งชาติทำหน้าที่ตรวจสอบและปราบปรามความผิดที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตที่อยู่ในเขตอำนาจของรัฐบาลกลาง และหน่วยงานกำกับดูแลทางการเงิน (เช่น Federal Financial Supervisory Authority: BaFin และFinancial Intelligence Unit: FIU เป็นต้น) ทำหน้าที่ตรวจสอบธุรกรรม ทางการเงิน มีการบังคับใช้กฎระเบียบและตรวจสอบอาชญากรรมทางการเงิน รวมถึงการทุจริตทางการเงิน เป็นต้น	ให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ภาครัฐและนำมาตรการต่าง ๆ มาใช้เพื่อเสริมสร้างความซื่อสัตย์สุจริต เช่น สำนักงานตรวจการแผ่นดิน ตำรวจสหพันธรัฐออสเตรเลีย (Australian Federal Police: AFP) มีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนเกี่ยวกับ ความประพฤติมิชอบทางการปกครอง รวมถึงการทุจริต และหน่วยงานกำกับดูแลทางการเงิน (เช่น Australian Securities and Investments Commission: ASIC และ Australian Prudential Regulation Authority: APRA เป็นต้น) ทำหน้าที่ตรวจสอบสถาบันการเงินและบังคับใช้	การทุจริต โดยเฉพาะในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการติดสินบน การยักยอก และอาชญากรรมทางการเงินอื่น ๆ - หน่วยงานบริการทางการเงิน (Financial Services Agency) ทำหน้าที่ดูแลภาคการเงิน ธนาคาร บริษัทหลักทรัพย์ และบริษัทประกัน เพื่อป้องกันการทุจริตและบังคับใช้กฎระเบียบต่อต้านอาชญากรรมทางการเงิน	- คณะกรรมการตรวจสอบอิสระดำเนินการตรวจสอบหน่วยงานของรัฐเป็นประจำ เพื่อประเมินมาตรการป้องกันการทุจริต ระบุช่องโหว่ และแนะนำการปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ	ส่งเสริมความโปร่งใสและความซื่อสัตย์ในภาครัฐและเอกชน - คณะกรรมการอิสระแห่งสาธารณรัฐเกาหลี (The Korea Independent Commission Against Corruption) เป็นหน่วยงานตรวจสอบ รับและจัดการรายงานการทุจริตทั้งภาครัฐและเอกชน - หน่วยงานกำกับดูแลทางการเงิน มีบทบาทในการต่อสู้กับอาชญากรรมทางการเงินและการทุจริตทางการเงิน

ประเทศ/ ระบบนิเวศ	ประเทศเยอรมนี	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศญี่ปุ่น	ประเทศสิงคโปร์	สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)
		กฎระเบียบเพื่อป้องกันการทุจริตและอาชญากรรมทางการเงิน เป็นต้น			
กลไกความโปร่งใสและความรับผิดชอบ (Transparency and Accountability Mechanisms)	-	ประเทศออสเตรเลียมีกลไกสำหรับความรับผิดชอบสาธารณะรวมถึงคณะกรรมการรัฐสภา หน่วยงานตรวจสอบและข้อกำหนดการรายงานสาธารณะที่รับรองความโปร่งใสและการกำกับดูแลกิจกรรมของภาครัฐ เช่น โครงการ Open Government Partnership: OPG และการเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลของภาครัฐได้ เป็นต้น	-	สิงคโปร์มีหลักปฏิบัติที่ครอบคลุมสำหรับข้าราชการ รวมถึงกฎระเบียบที่เข้มงวดเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน และการแสดงรายการทรัพย์สิน	มีรัฐบาลรูปแบบเปิดและมีการส่งเสริมความโปร่งใส เช่น พระราชบัญญัติการเปิดเผยข้อมูลและพอร์ทัลข้อมูลเปิด (Disclosure of Information Act and the Open Data Portal)
การมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม	องค์กรภาคประชาสังคมในประเทศเยอรมนี เช่น องค์กรเพื่อความโปร่งใส	-	มีองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International Japan) ที่มี	สิงคโปร์ให้ความสำคัญกับการรับรู้ของสาธารณะและการศึกษาเพื่อส่งเสริม	องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International Korea)

ประเทศ/ ระบบนิเวศ	ประเทศเยอรมนี	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศญี่ปุ่น	ประเทศสิงคโปร์	สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)
(Civil Society Engagement)	นานาชาติเยอรมนี และองค์กรพัฒนาเอกชนอื่น ๆ โดยองค์กรเหล่านี้มีบทบาทในการส่งเสริมความโปร่งใส ความซื่อสัตย์ และการต่อต้านการทุจริตในประเทศ		ส่วนร่วมในการสนับสนุนการวิจัย และแคมเปญการรับรู้เพื่อต่อต้านการทุจริต	วัฒนธรรมแห่งความซื่อสัตย์ รวมถึงโครงการด้านการศึกษา การรณรงค์ และโครงการริเริ่มเผยแพร่เป้าหมายเพื่อปลูกฝังค่านิยมทางจริยธรรมและสร้างความตระหนักในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต	
การคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส (Whistleblower Protection)	ประเทศเยอรมนีมีกฎหมายคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสที่ทำหน้าที่ให้ความคุ้มครองทางกฎหมาย สำหรับผู้แจ้งเบาะแสการทุจริตและการกระทำอื่น ๆ โดยกฎหมายนี้ปกป้องผู้แจ้งเบาะแสจากการตอบโต้และสนับสนุนการรายงานคดีทุจริต	ประเทศออสเตรเลียมีกฎหมายคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสที่ทำหน้าที่ให้ความคุ้มครองทางกฎหมายสำหรับผู้แจ้งเบาะแสการทุจริตทั้งในภาครัฐและเอกชน	มีกฎหมายคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสที่คุ้มครองบุคคลที่รายงานการทุจริตจากการตอบโต้หรือเอาคืน	สิงคโปร์มีกฎหมายคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส และให้ความคุ้มครองทางกฎหมายและไม่เปิดเผยตัวตนผู้แจ้งเบาะแส	เกาหลีใต้มีกฎหมายคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสและไม่เปิดเผยตัวตนต่อบุคคลที่รายงานการทุจริต ซึ่งส่งเสริมการรายงานและปกป้องผู้แจ้งเบาะแสจากการตอบโต้หรือเอาคืน
เสรีภาพสื่อและการทำข่าวเชิงสืบสวน	เสรีภาพสื่อได้รับการคุ้มครองจากรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะภายใต้ ๕ มาตรการ	เสรีภาพสื่อได้รับการคุ้มครองทั้งจากกฎหมายและหลักกฎหมายทั่วไปรัฐธรรมนูญที่ไม่ได้	รัฐธรรมนูญที่รับรองเสรีภาพในการพูดและเสรีภาพของสื่อภายใต้มาตรา ๒๑ แต่ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา	สิงคโปร์มีกฎหมายควบคุมสื่อ ได้แก่ พ.ร.บ. กระจายเสียง พ.ร.บ. การหนังสือพิมพ์ และ	มีรัฐธรรมนูญรองรับเสรีภาพในการพูดและเสรีภาพของสื่อภายใต้มาตรา ๒๑

ประเทศ/ ระบบนิเวศ	ประเทศเยอรมนี	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศญี่ปุ่น	ประเทศสิงคโปร์	สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)
(Media Freedom and Investigative Journalism)	ซึ่งทำหน้าที่รับรองเสรีภาพในการพูดและเสรีภาพของสื่อมวลชน การคุ้มครองจากรัฐธรรมนูญนี้เป็นรากฐานที่สำคัญและแข็งแกร่งสำหรับในประเทศ ส่งผลให้ประเทศเยอรมนีเสรีภาพสื่อมวลชนอยู่ในอันดับที่ค่อนข้างสูง สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงการเคารพเสรีภาพสื่อโดยรวมและการคุ้มครองสิทธิของนักข่าวภายในประเทศ	รับประกันเสรีภาพของสื่อมวลชนอย่างชัดเจน แต่ศาลของออสเตรเลียได้ยอมรับเสรีภาพในการสื่อสารทางการเมืองโดยนัยว่าเป็นลักษณะพื้นฐานของการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยทั่วไป ออสเตรเลียจะจัดอันดับเสรีภาพสื่อมวลชนระหว่างประเทศค่อนข้างสูง	มีความกังวลเกิดขึ้นจากผู้สนับสนุนเสรีภาพสื่อเกี่ยวกับประเด็นบางอย่าง เช่น การเซนเซอร์ตัวเอง แรงกดดันจากรัฐบาล และการเข้าถึงข้อมูลอย่างจำกัด	การพิมพ์ และพ.ร.บ. คุ้มครองจากข้อมูลเท็จและการหลอกลวงทางออนไลน์ (POFMA)	
กรอบจริยธรรมและความซื่อสัตย์ (Ethics and Integrity Frameworks)	คณะกรรมการจริยธรรมและความซื่อสัตย์สาธารณะ (The Public Integrity and Ethics Commission: PIEK) เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำเกี่ยวกับการส่งเสริมซื่อสัตย์ เพื่อป้องกันการทุจริตและเสริมสร้าง	กรอบจริยธรรมและความซื่อสัตย์ของภาครัฐมีบทบาทสำคัญในการฝึกอบรมด้านจริยธรรม และเป็นแนวทางสำหรับเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เพื่อให้มั่นใจในมาตรฐานความซื่อสัตย์สุจริตและการป้องกันการทุจริต	-	-	- กรอบความซื่อสัตย์และสุจริตของภาครัฐ (Public Sector Integrity Division) : กรอบคุณธรรมภาครัฐที่ส่งเสริมการปฏิบัติตามหลักจริยธรรม ความซื่อสัตย์ และมาตรการต่อต้านทุจริตภาครัฐ

ประเทศ/ ระบบนิเวศ	ประเทศเยอรมนี	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศญี่ปุ่น	ประเทศสิงคโปร์	สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)
	ความประพฤติทางจริยธรรมในภาครัฐ				- Korea Independent Commission Against Corruption (KICAC) เป็นหน่วยงานตรวจสอบกรณีการทุจริต ให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่รัฐ และส่งเสริมความซื่อสัตย์ในภาครัฐ
ความร่วมมือและอนุสัญญาระหว่างประเทศ (International Cooperation and Conventions)	-	-	มีความร่วมมือกับองค์กรสหประชาชาติ (United Nations) และ OECD ในการต่อต้านการทุจริตในระดับโลก	สิงคโปร์เข้าร่วมในอนุสัญญาต่อต้านการทุจริต ความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ และธนาคารโลก และการแบ่งปันแนวทางปฏิบัติกับประเทศอื่น ๆ	-

๒.๓.๓ เครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในต่างประเทศ

เครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในต่างประเทศที่คณะที่ปรึกษาได้นำมาศึกษาภายในโครงการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ คือ สื่อกับการสร้างการรับรู้และการต่อต้านการทุจริต ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลดิจิทัล (E-Government) กับการลดการทุจริต การจัดตั้งหน่วยงานด้านการต่อต้านการทุจริต และกฎหมายและการเพิ่มบทลงโทษ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) สื่อกับการสร้างการรับรู้และการต่อต้านการทุจริต

บทบาทของสื่อในการต่อต้านการทุจริต สื่อ (รวมถึงสื่อสังคมออนไลน์) มีบทบาทสำคัญในการต่อต้านการทุจริต โดยสื่อสามารถทำหน้าที่หลักอย่างน้อย ๓ อย่าง คือ เฝ้าระวังการทุจริต ส่งเสริมความซื่อสัตย์ และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริต จากการศึกษาของ OECD ในปี ๒๐๑๘ พบว่า ร้อยละ ๒.๐๐ ของการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการติดสินบนในต่างประเทศเป็นผลมาจากการรายงานของสื่อ โดยการรายงานของสื่อเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญในการสร้างการรับรู้ของสาธารณชน และเป็นแหล่งสำคัญในการตรวจสอบการทุจริต (Chêne, ๒๐๑๙) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำข่าวเชิงสืบสวนมีบทบาทสำคัญในการเปิดโปงการทุจริต เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาให้เกิดการสืบสวนสอบสวน อีกทั้งการรายงานของสื่อยังช่วยเพิ่มโอกาสในการถูกจับและโอกาสในการถูกลงโทษจากการกระทำผิดอีกด้วย (Färdigh, ๒๐๑๓; Freedom House, ๒๐๑๘;)

ผลกระทบของสื่อในการต่อต้านการทุจริตอาจเป็นได้ทั้งในระยะยาวและระยะสั้น ความเห็นจากนักวิจัยและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้ความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบระยะยาวของสื่อในการต่อต้านการทุจริต คือ การรับรู้ของสาธารณชนที่เพิ่มขึ้น การสร้างความสามารถในการแสดงความคิดเห็นของประชาชน การมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เพิ่มขึ้น ค่านิยมของประชาชนที่เพิ่มขึ้น และสร้างความเป็นปฏิปักษ์ต่อพฤติกรรมการทุจริต (Nogara, ๒๐๐๙; Schiffrin, ๒๐๑๔) ในระยะสั้น การรายงานข่าวด้านการทุจริตของสื่อมีผลทันที คือ การนำไปสู่การสืบสวนสอบสวนการทุจริต การลาออกของเจ้าหน้าที่ การจับกุม และการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย (Schauseil, ๒๐๑๙)

ผลกระทบโดยตรงในการต่อต้านการทุจริตโดยสื่อเป็นผลมาจากการทำข่าวเชิงสืบสวนมากกว่าสื่อกระแสหลัก และสื่อสังคมออนไลน์ (Drücke, ๒๐๑๘) แต่ในขณะเดียวกันการรายงานข่าวผ่านสื่อกระแสหลักเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลให้สามารถสร้างการรับรู้ในวงกว้าง ข้อค้นพบบางประการกล่าวถึงการรายงานข่าวว่าแม้จะมีการรายงานข่าวที่สามารถสร้างแรงกระเพื่อมในสังคม แต่มักจะไม่ประสบผลสำเร็จหากไม่มีการรายงานข่าวผ่านสื่อกระแสหลัก (Färdigh, ๒๐๑๓; Schiffrin, ๒๐๑๔) อย่างไรก็ตาม ผลกระทบของการรายงานข่าวเกี่ยวกับการทุจริตไม่ได้ขึ้นอยู่กับปริมาณเพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงของข้อมูล และข้อมูลเชิงลึกอีกด้วย (Spiegel ๒๐๑๘; Guardian ๒๐๑๘)

Stapenhurst (๒๐๐๐) ได้กล่าวถึงประโยชน์ทางตรง และประโยชน์ทางอ้อมของสื่อที่เกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริต ประโยชน์ทางตรง คือ การปลุกระดมความไม่พอใจของประชาชนในการทุจริต กระตุ้นการบังคับถอดถอนและการลาออกของเจ้าหน้าที่ที่ทำการทุจริต กระตุ้นให้มีการสอบสวนอย่างเป็นทางการ กระตุ้นให้ประชาชนกดดันให้เกิดการปฏิรูปการดำเนินงานเกี่ยวกับการทุจริต เป็นต้น ประโยชน์ทางอ้อม คือ การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับโทษของการทุจริตที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจ เป็นต้น

ปัจจัยที่ส่งผลให้สื่อมีส่วนในการต่อต้านการทุจริต คือ อิสระและเสรีภาพของสื่อจากกฎหมายว่าด้วยเสรีภาพด้านข้อมูลข่าวสาร Freedom of information (FOI) ได้กำหนดบทบาทของสื่อในการตรวจสอบการทุจริต ที่มีกรอบกฎหมายว่าด้วยการปกป้องผู้สื่อข่าวและแหล่งข่าวจากการฟ้องร้องที่ไม่มีมูล การกล่าวหา และการตกเป็นเหยื่อ (OECD, ๒๐๑๘) แม้ว่าสื่อจะมีบทบาทสำคัญในการต่อต้านการทุจริต แต่บทบาทของเจ้าของสื่อก็เป็นอีกปัจจัยที่ลดความน่าเชื่อถือและสร้างความกังขาในการต่อต้านการทุจริต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนักการเมือง นักธุรกิจ หรือชนชั้นนำที่ทุจริตมีอทธิพลต่อสื่อมากเกินไป อาจส่งผลกระทบต่อการใช้สื่อในเชิงการสร้างอคติ หรือการชักนำประชาชน (Freille, Harque & Kneller, ๒๐๐๗) อีกทั้งการที่ผู้สื่อข่าวได้รับคำข่มขู่จากผู้กระทำผิดหรือการถูกขู่ฆ่าและบางรายถูกฆ่าเพราะการสืบสวนการทุจริตที่ไม่ได้รับการคุ้มครองที่เพียงพอก็มีส่วนในการบั่นทอนการทำงานของสื่ออีกด้วย

ในปัจจุบันสื่อสังคมออนไลน์มีบทบาทสำคัญในการต่อต้านการทุจริต เนื่องจากเป็นการให้ข้อมูลในเชิงวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น และเป็นช่องทางที่สามารถสร้างการรับรู้ได้อย่างกว้างขวาง เนื่องจากมีแพลตฟอร์มที่หลากหลายทำให้ประชาชนสามารถให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวข้องกับการทุจริต นอกจากนี้ สื่อสังคมออนไลน์ยังมีบทบาทในการระดมความคิดเห็นของประชาชนในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน (Robertson, ๒๐๑๘) แม้ว่าสื่อสังคมออนไลน์จะส่งผลดีต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน แต่ควรคำนึงถึงความเสี่ยงของการใช้สื่อที่อาจนำไปสู่การให้ข้อมูลเท็จ “ข่าวปลอม” อย่างต่อเนื่องที่ได้กลายเป็นภัยคุกคามต่อความไว้วางใจของประชาชน ข่าวปลอมไม่เพียงแต่เป็นการเผยแพร่ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องแต่ยังเป็นเครื่องมือเพื่อทำลายชื่อเสียงฝ่ายตรงข้าม หรือเพื่อทำลายชื่อเสียงของผู้สื่อข่าวที่รายงานข่าวการทุจริตที่ถูกต้องอีกด้วย (Kossow, ๒๐๑๘)

การใช้สื่อในการสร้างการรับรู้และการต่อต้านกรทุจริต **สาธารณรัฐประชาชนจีน (China)** จากการศึกษาของ Meihong Zhu et al. (๒๐๒๒) พบว่า สื่อมีผลในเชิงบวกต่อการรับรู้การต่อต้านการทุจริตของประชาชน โดยอิทธิพลของสื่อจะขึ้นอยู่กับเนื้อหาของสื่อและลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งผลจากการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การสร้างกลยุทธ์ในการรายงานข่าวของสื่อมีความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มสังคม ภาครัฐควรผลักดันให้สื่อรายงานข่าวด้านการทุจริตในเวลาที่เหมาะสม และข้อมูลต้องมีความโปร่งใส สำหรับประชาชนกลุ่มพิเศษ อาทิ ผู้มีรายได้น้อย ผู้มีการศึกษาต่ำ ผู้ว่างงาน ภาครัฐควร

ให้ความสำคัญกับการสร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการทุจริต เพื่อสร้างความไว้วางในและความกระตือรือร้นด้านการต่อต้านการทุจริต

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Indonesia) ตั้งแต่ปี ๑๙๘๓ อินเทอร์เน็ตมีบทบาทสำคัญในฐานะการเป็นเครื่องมือสื่อสารของประชาชนที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากการสำรวจของ The Indonesian Internet Service Providers Association (APJII) ในปี ๒๐๑๖ ประชาชนอินโดนีเซียใช้อินเทอร์เน็ตประมาณ ๒๕๖.๒ ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๑.๘๐ ของประเทศ อีกทั้งการใช้อุปกรณ์พกพาเพื่อเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และเป็นหนึ่งในเครื่องมือเข้าถึงข้อมูลทั่วไป ในแง่ของกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต จากการสำรวจของ APJII พบว่า ร้อยละ ๙๗.๔๐ ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์ โดยเนื้อหาที่นิยมเข้าถึง คือ ความบันเทิง ร้อยละ ๙๖.๘๐ ข่าว ร้อยละ ๙๖.๔๐ การศึกษา ร้อยละ ๙๓.๘๐ การค้า ๙๓.๑๐ และบริการสาธารณะ ร้อยละ ๙๑.๖๐ ด้านสื่อสังคมออนไลน์อินโดนีเซียถือเป็นผู้ใช้ Facebook รายใหญ่ที่สุดและเป็นประเทศที่ใช้ Twitter มากที่สุดในโลก

จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีได้เปลี่ยนแปลงวิธีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร โดยชี้ให้เห็นว่าเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการต่อต้านการทุจริต โดยการให้อำนาจแก่ประชาชน ส่งเสริมธรรมาภิบาล และส่งเสริมความโปร่งใส ตัวอย่างของความสำเร็จในการใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือในการต่อสู้กับการทุจริตในอินโดนีเซีย อาทิ ในปี ๒๕๕๒ มีการจับกุมรองผู้ว่าการคณะกรรมการปราบปรามการทุจริตของอินโดนีเซีย (Komisi Pemberantasan Korupsi หรือ KPK) คือ Bibit Samad Riyanto และ Muhammad Chandra Hamzah ในข้อหาการใช้อำนาจในทางมิชอบและการติดสินบน ที่นำไปสู่การเคลื่อนไหวบนสื่อสังคมออนไลน์เพื่อกดดันให้เกิดการแก้ไขปัญหาการทุจริตส่งผลให้มีการตั้งข้อหาและถูกปลดจากตำแหน่งในเวลาต่อมา

อีกทั้งการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านการทุจริตบนสื่อสังคมออนไลน์ยังเป็นการสร้างความอับอาย ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างการรับรู้การทุจริต ที่แสดงให้เห็นว่าความละอายเป็นวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมพฤติกรรมของผู้คน สื่อสังคมออนไลน์เมื่อใช้อย่างเหมาะสมจึงเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความอับอายให้กับผู้กระทำผิด และขัดขวางไม่ให้ผู้อื่นเดินไปในเส้นทางเดียวกัน (Ausubel, ๑๙๕๕)

การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในอินโดนีเซียจึงมีส่วนสำคัญในการเคลื่อนไหวเพื่อการต่อต้านการทุจริต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อสังคมออนไลน์เป็นวิธีในการสื่อสารข้อมูลการต่อต้านการทุจริตเพื่อสร้างความตระหนักแก่สาธารณะชน และทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบการทุจริต เป็นเครื่องมือในการลดโอกาสที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะใช้ทรัพยากรของรัฐเพื่อประโยชน์ส่วนตัว อีกทั้งสื่อสังคมออนไลน์ยังมีส่วนสร้างความเคลื่อนไหวในการต่อต้านการทุจริต โดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่ไม่เป็นมิตรสำหรับผู้กระทำผิดโดยการเพิ่มความเสี่ยงในการตรวจสอบและการดำเนินคดี (Prabowo, Hamdani & Sanusi, ๒๐๑๘)

รูปที่ ๒.๑๑ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของสื่อ

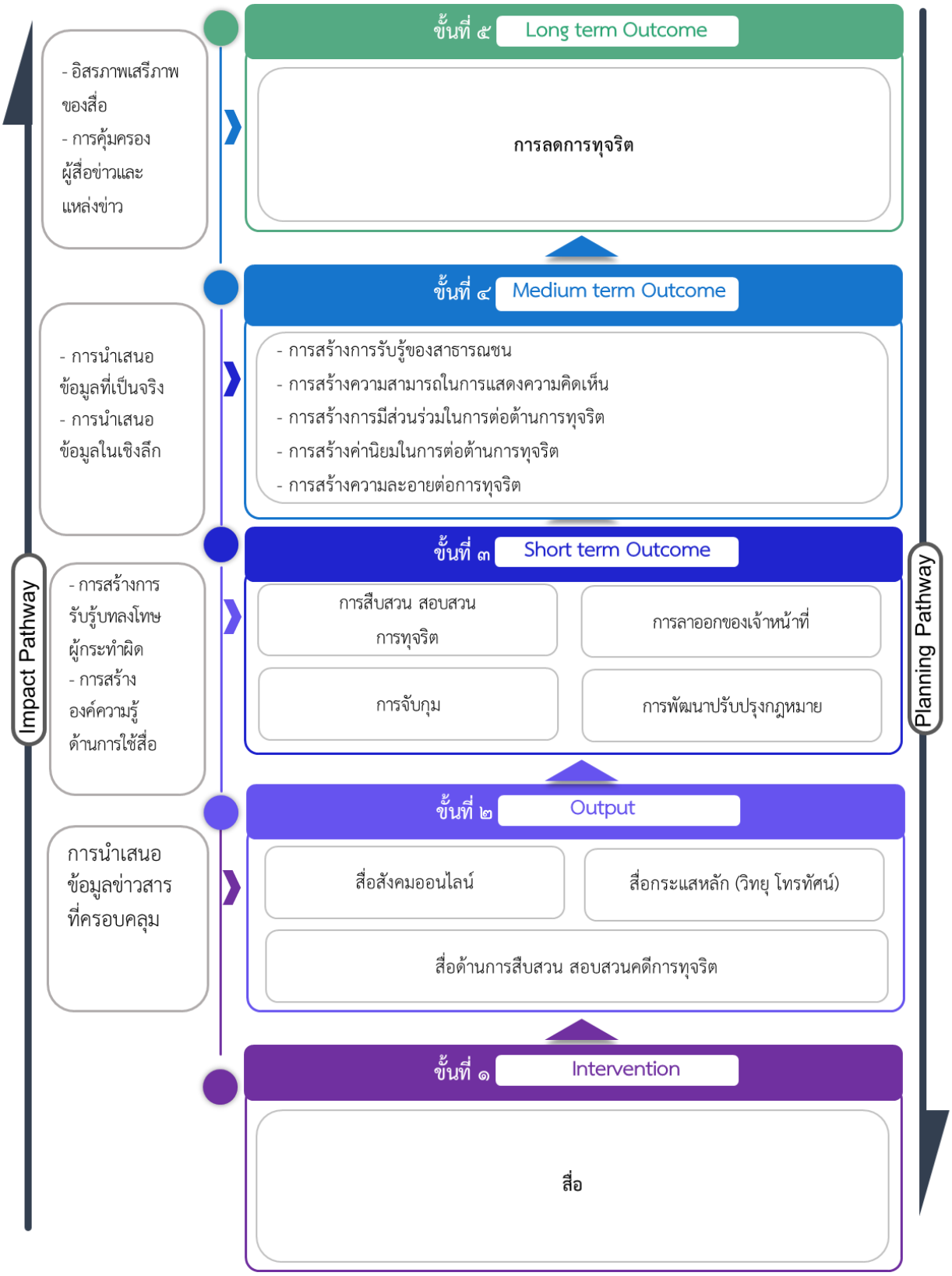

จากรูปเห็นได้ว่ากระบวนการการใช้สื่อในการแก้ไขปัญหาการทุจริต มีกระบวนการเพื่อขับเคลื่อนและมีความเชื่อมโยงหรือความสัมพันธ์ระหว่างกันในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ครอบคลุมที่สามารถนำไปสู่ผลผลิตของการดำเนินงาน คือ สื่อสังคมออนไลน์ สื่อกระแสหลัก (วิทยุ โทรทัศน์) และสื่อด้านการสืบสวน สอบสวนคดีการทุจริต ต่อมามีกระบวนการการสร้างการรับรู้บทลงโทษผู้กระทำผิด และการสร้างองค์ความรู้ด้านการใช้สื่อเพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ระยะสั้น คือ การสืบสวน สอบสวน การทุจริตการลาออกของเจ้าหน้าที่ การจับกุม และการพัฒนาปรับปรุงกฎหมาย กระบวนการต่อมามีการนำเสนอข้อมูลที่เป็นจริงและเป็นเชิงลึกเพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ระยะกลาง คือ การสร้างการรับรู้ของสาธารณชน การสร้างความสามารถในการแสดงความคิดเห็น การสร้างการมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริต การสร้างค่านิยมในการต่อต้านการทุจริต และการสร้างความละอายต่อการทุจริต และกระบวนการสุดท้ายที่จะนำไปสู่เป้าหมายระยะยาวในเรื่องการลดการทุจริตรัฐบาลต้องให้สื่อสามารถดำเนินงานได้อย่างอิสรภาพ และเสรีภาพ รวมไปถึงต้องมีการคุ้มครองผู้สื่อข่าวและแหล่งข่าวที่ให้ข้อมูลการทุจริต

๒) ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลดิจิทัล (E-Government) กับการลดการทุจริต

การเปลี่ยนแปลงการทุจริตที่ลดลง จากประสิทธิภาพในการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล จะเห็นได้จากผลการพัฒนาการใช้ระบบรัฐบาลดิจิทัลในหลายประเทศ Andersen (๒๐๐๙) กล่าวว่า การเพิ่มขึ้นของรัฐบาลดิจิทัลจาก ร้อยละ ๑๐ เป็นร้อยละ ๙๐ หมายถึง การลดลงของการทุจริตจากร้อยละ ๒๓ เป็นร้อยละ ๑๐ สอดคล้องกับ Elbahnasawy (๒๐๑๔) ที่กล่าวว่า รัฐบาลดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำคัญในการต่อต้านการทุจริต

ทำไมระบบรัฐบาลดิจิทัลจึงประสบความสำเร็จในการลดการทุจริต

(๑) คุณภาพการบริการสาธารณะที่เพิ่มขึ้น วัตถุประสงค์แรกของการดำเนินการรัฐบาลดิจิทัล คือ การปรับปรุงคุณภาพการบริการสาธารณะ ไม่ใช่เพื่อการต่อต้านการทุจริต (Mahmood, ๒๐๐๔) โดยภาครัฐมุ่งเน้นในการให้บริการที่ดีแก่ประชาชน ซึ่งภาครัฐต้องจัดการให้บริการสาธารณะที่ได้มาตรฐานเพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการที่เท่าเทียม คุณภาพของการบริการด้วยรัฐบาลดิจิทัลถือเป็นการป้องกันการทุจริต จากการขจัดการใช้อำนาจในการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ (Shim & Eom, ๒๐๐๘) นอกจากนี้ระบบรัฐบาลดิจิทัลยังสามารถเพิ่มความแม่นยำในการให้บริการ ลดเวลาการรอ และลดการพึ่งพาเจ้าหน้าที่รัฐของประชาชน (Shim & Eom, ๒๐๐๘)

(๒) เพิ่มความโปร่งใสและความรับผิดชอบ หนึ่งในเป้าหมายหลักของการนำรัฐบาลดิจิทัลมาใช้งานคือการสร้างความโปร่งใสในการจัดบริการสาธารณะ โดยที่ประชาชนทุกคนมีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลสาธารณะ รวมถึงข้อมูลงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ อีกทางหนึ่ง คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถตรวจสอบกระบวนการจัดสรรงบประมาณ (Charoensukmongkol & Moqbel, ๒๐๑๔) กล่าวคือ ระบบรัฐบาลดิจิทัล ช่วยให้ประชาชนทุกคนสามารถติดตามการปฏิบัติงาน

ของภาครัฐ ส่งผลให้มีการกระทำการทุจริตเป็นการกระทำที่เสี่ยง เนื่องจากมีแนวโน้มที่จะถูกตรวจพบได้ง่าย (Lio, Liu & Ou, ๒๐๑๑)

(๓) ลดต้นทุนในการทำธุรกรรม การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่และประชาชนถือเป็นสาเหตุหนึ่งของการทุจริต เมื่อการทำธุรกรรมในรูปแบบที่ประชาชนต้องติดต่อกับเจ้าหน้าที่โดยตรงก่อให้เกิดโอกาสในการทุจริตที่ประชาชนสามารถให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่รัฐ โดยไม่สนใจข้อบังคับหรือกฎหมาย (Meon and Weill, ๒๐๑๐) ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐจะให้บริการที่รวดเร็วแก่ประชาชนที่จ่าย “สินบน” รัฐบาลดิจิทัลจึงเป็นเครื่องมือในการช่วยลดต้นทุนการดำเนินการ อีกทั้งยังช่วยให้การบริการมีคุณภาพและความรวดเร็ว (Shim and Eom, ๒๐๐๘)

(๔) การมีส่วนร่วมของประชาชนที่เพิ่มขึ้น รัฐบาลดิจิทัลเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น ประชาชนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นผ่านระบบดิจิทัล ตลอดจนภาครัฐสามารถรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนได้โดยตรง อีกทั้งยังส่งผลให้การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความรวดเร็วและสามารถแสดงความคิดเห็นได้ทุกเมื่อ (Cho & Choi, ๒๐๐๔; Shim and Eom, ๒๐๐๘) ดังนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงเป็นการสร้างภาคีเครือข่ายภาครัฐในการลดการทุจริต

(๕) ลดการใช้อำนาจโดยมิชอบ กระบวนการพัฒนาไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลสามารถช่วยลดโอกาสสำหรับการดำเนินการโดยใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ (Bhatnagar, ๒๐๐๓) ในบางกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจขยายเวลาในการดำเนินการธุรกรรมเพื่อให้ประชาชนยินยอมในการให้สินบน (Kumar & Best, ๒๐๐๖) แม้กระทั่งการขอรับสินบนโดยตรงและแจ้งให้ประชาชนทราบถึงมูลค่าของสินบนที่จำเป็นในการรับบริการ (Charoensukmongkol & Moqbel, ๒๐๑๔) ดังนั้น รัฐบาลดิจิทัลจึงพยายามควบคุมการทุจริตโดยการลดโอกาสในการดำเนินการโดยใช้อำนาจในทางมิชอบ

(๖) ปรับปรุงการบังคับใช้กฎหมาย รัฐบาลดิจิทัลสามารถเสริมสร้างกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย และลดการเกิดการทุจริต (Elbahnasawy, ๒๐๑๔) โดยระบบนี้ช่วยให้ประชาชนสามารถรายงานพฤติกรรมการทุจริตโดยไม่เปิดเผยตัวตน ที่เจ้าหน้าที่สามารถใช้ข้อมูลเพื่อดำเนินการดำเนินคดีตามกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายให้เกิดความรัดกุมมากยิ่งขึ้น (Charoensukmongkol & Moqbel, ๒๐๑๔)

ทำไมรัฐบาลดิจิทัลจึงส่งผลให้การทุจริตในภาครัฐลดลง **สาธารณรัฐเอสโตเนีย (Estonia)** ความสำเร็จของระบบรัฐบาลดิจิทัล เริ่มต้นจากจัดทำพระราชบัญญัติ อาทิ พระราชบัญญัติข้อมูลสาธารณะ (Public Information Act) ที่กำหนดให้หน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดเก็บข้อมูลสาธารณะมีหน้าที่จัดทำเว็บไซต์รวมทั้งเปิดเผยรายชื่อข้อมูลที่หน่วยงานรับผิดชอบ และกำหนดให้มีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันและถูกต้อง

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data Protection Act) เพื่อปกป้องสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน ป้องกันการนำข้อมูลส่วนตัวไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต

ในการปรับปรุงกฎหมายครั้งล่าสุด ได้แบ่งข้อมูลออกเป็น ๒ ประเภท คือ ข้อมูลส่วนตัว และข้อมูลส่วนตัวที่ละเอียดอ่อน (อาทิ ข้อมูลความเห็นด้านการเมือง ความเชื่อ เชื้อชาติ สุขภาพหรือทุพพลภาพ ข้อมูลพันธุกรรม และข้อมูลทางชีวภาพ เช่น ลายนิ้วมือ ม่านตา รสนิยมทางเพศ รวมถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาทางกฎหมายที่ไม่อยู่ในกระบวนการของศาล เป็นต้น) โดยหากหน่วยงานใดมีการประมวลผลข้อมูลส่วนตัวที่ละเอียดอ่อน จะต้องลงทะเบียนกับหน่วยงานผู้รับผิดชอบด้านการปกป้องข้อมูล

พระราชบัญญัติการระบุตัวตนด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์และการให้บริการธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Identification and Trust Services for Electronic Transaction Act) โดยการยกระดับลายเซ็นอิเล็กทรอนิกส์ให้มีผลทางกฎหมายเทียบเท่ากับลายเซ็นที่เซ็นด้วยวิธีปกติ

ระบบที่เอสโตเนียพัฒนาขึ้นเพื่อรองรับการเป็นรัฐบาลดิจิทัล อาทิ ระบบบริหารข้อมูลของรัฐ โครงการ X-road ระบบข้อมูลที่อยู่ ระบบรักษาความปลอดภัยพื้นฐานด้านไอที ระบบพิกัดทางภูมิศาสตร์ และระบบให้บริการภาครัฐ และศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลหรือเอกสาร

ปัจจัยความสำเร็จที่ทำให้ประเทศเอสโตเนียประสบความสำเร็จในการให้บริการของภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล คือ การส่งเสริมให้ประชาชนมีสิทธิพื้นฐานในการเข้าถึงและใช้อินเทอร์เน็ตได้ทุกคน โดยภาครัฐจะให้การสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมด และการให้บริการถูกรวบรวมไว้ที่เดียว จะเห็นได้จากจำนวนครัวเรียนที่มีคอมพิวเตอร์ในปี ๒๕๕๐ มีเพียงร้อยละ ๕๗ แต่ในปี ๒๕๕๖ มีสูงถึงร้อยละ ๗๙ ของครัวเรือน การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในปี ๒๕๔๘ มีเพียงร้อยละ ๒๙ แต่ในปี ๒๕๕๗ มีสูงถึงร้อยละ ๘๓ ของครัวเรือน การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ในปี ๒๕๔๘ มีเพียงร้อยละ ๒๙ ในขณะที่ในปี ๒๕๕๗ มีสูงถึงร้อยละ ๘๑ ของครัวเรือน จากจำนวนคนที่มีคอมพิวเตอร์และการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่ค่อนข้างสูง จึงมีความเป็นไปได้ที่การใช้ระบบรัฐบาลดิจิทัลจะมีความสำเร็จ (Karv, ๒๐๑๕) และการให้บริการอย่างโปร่งใส (Transparency) การใช้เทคโนโลยีบล็อกเชน (Blockchain) เพื่อสร้างความมั่นใจให้ประชาชนว่าข้อมูลทั้งหมดจะอยู่อย่างมั่นคงในระบบดิจิทัล มีการเก็บประวัติทั้งหมดเมื่อมีการเข้าระบบและการนำข้อมูลไปใช้ เพื่อการตรวจสอบถึงความโปร่งใส อีกทั้งข้อมูลที่จัดเก็บยังสามารถใช้เป็นหลักฐานยืนยันด้านกฎหมายและชั้นศาลได้ การเข้ามาดูข้อมูลนั้นเจ้าหน้าที่ต้องสามารถชี้แจงถึงเหตุผลในการเข้าถึงได้ และหากประชาชนไม่พอใจสามารถร้องเรียนทางออนไลน์ได้ทันที (ไอริน โรจน์รักษ์, ๒๐๒๑)

ปัจจัยความสำเร็จที่ทำให้ระบบรัฐบาลดิจิทัลช่วยลดการทุจริตในภาครัฐลงได้ของประเทศเอสโตเนีย คือ การหายไปของ “คนกลาง” Mahmood (๒๐๐๔) กล่าวว่า การเป็นรัฐบาลดิจิทัลทำให้ประชาชนสามารถสื่อสารกับภาครัฐได้โดยตรง ไม่มีการติดต่อแบบเห็นหน้ากัน ลดการใช้ดุลพินิจของบุคลในการดำเนินงาน แม้ว่าการหายไปของคนกลางในช่วงแรกนั้นคดีทุจริตจะไม่ได้ลดลง

อีกทั้งยังเพิ่มขึ้นในช่วงแรก แต่หลังจากการหายไปของคนกลางในระยะหนึ่งคดีทุจริตลดลง และลดลงอย่างต่อเนื่อง

การลดช่องว่างระว่างภาครัฐกับประชาชน การเกิดขึ้นของรัฐบาลดิจิทัลนำไปสู่ความไว้วางใจต่อภาครัฐที่มากขึ้นของประชาชน ส่งผลให้การทุจริตลดลง (Bannister & Connolly, ๒๐๑๑) อย่างไรก็ตาม การเพิ่มความไว้วางใจของประชาชนต้องใช้เวลา เมื่อระบบรัฐบาลดิจิทัลเริ่มขึ้น ความไว้วางใจเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เพราะฉะนั้นการเชื่อมช่องว่างระหว่างข้าราชการและประชาชนนั้นเป็นงานที่ต้องใช้เวลามาก

สาธารณรัฐคาซัคสถาน (Kazakhstan) จากข้อมูลของสำนักงานอัยการสูงสุด (General prosecutor's office) ปัญหาการทุจริตของสาธารณรัฐคาซัคสถาน คือ ระบบการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ รวมถึงการรับบริการสาธารณะ จึงได้มีการนำระบบดิจิทัลมาใช้ในการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ การออกใบอนุญาต การจดทะเบียนธุรกิจ การออกใบกำกับภาษี รวมถึงการออกใบอนุญาตขับรถและการต่อทะเบียนรถมาใช้ เพื่อลด “คนกลาง” ผลการดำเนินการพบว่า การกำจัด “คนกลาง” ช่วยลดการใช้อำนาจในทางมิชอบของเจ้าหน้าที่ (Sheryazdanova, et al, ๒๐๑๙) นอกจากนี้ตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ ได้มีการดำเนินโครงการ “โปรแกรมคาซัคสถานดิจิทัล (Digital Kazakhstan Program)” ผลการดำเนินงานโครงการ “โปรแกรมคาซัคสถานดิจิทัล” พบว่า สามารถช่วยเพิ่มจำนวนการให้บริการสาธารณะผ่านระบบออนไลน์ ซึ่งสามารถช่วยลดขั้นตอนการให้บริการและลดการทุจริตลง อีกทั้งยังเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลให้อันดับความโปร่งใส ซึ่งคำนวณโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International หรือ TI) มีอันดับที่ดีขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยสาธารณรัฐคาซัคสถานมีดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index หรือ CPI) ในปี ๒๐๒๐ อยู่ในอันดับที่ ๙๔ ที่ผลลัพธ์ที่ดีที่สุดในประวัติศาสตร์

รูปที่ ๒.๑๒ อันดับดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ของสาธารณรัฐคาซัคสถานตั้งแต่ ปี ๒๐๑๒ – ๒๐๒๒

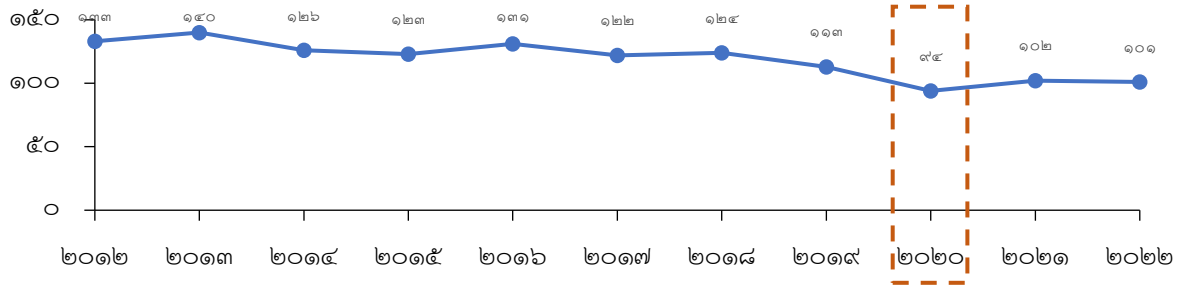

ที่มา: Transparency International, ๒๐๒๒

ปัจจัยที่มีผลต่อการลดการทุจริตของภาครัฐกับการใช้ระบบรัฐบาลดิจิทัลในภาพรวม Lee at.al (๒๐๑๘) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้รัฐบาลดิจิทัลกับการทุจริตของภาครัฐ พบว่า ปัจจัยที่มีผลคือ ผู้ใช้ระบบ (ระดับการศึกษา และรายได้) หลักธรรมาภิบาล กฎระเบียบของภาครัฐ และเสรีภาพของประชาชนในการแสดงความคิดเห็น และการศึกษาของ Yalaman (๒๐๑๙) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการลดการทุจริต คือ GDP ของประเทศ ความโปร่งใสในการให้บริการของภาครัฐ และระดับการศึกษาของประชาชน

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการใช้ระบบรัฐบาลดิจิทัลจะเป็นหนึ่งกระบวนการที่มีประสิทธิภาพในการลดการทุจริต แต่ก็ไม่สามารถลดการทุจริตได้เสมอไป อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดการทุจริตได้ง่ายเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย (Heeks, ๑๙๙๘)

ประการแรก รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์สร้างความแตกแยกระหว่างเจ้าหน้าที่ด้วยกันเองหรือระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชน ปัญหาที่ทำให้เกิดความแตกแยก อาทิ ๑) ความรู้ด้านเทคโนโลยี การเข้าถึง และกระบวนการทำงาน โดยเกิดขึ้นเมื่อการนำรัฐบาลดิจิทัลมาใช้ต้องใช้ความรู้ทางเทคนิคของเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสามารถใช้ความสามารถของตนในทางที่ผิดเพื่อเบี่ยงเบนพฤติกรรม ความไม่เท่าเทียมกันของการเข้าถึงเทคโนโลยีทำให้เจ้าหน้าที่ที่ทุจริตยังคงทุจริตต่อไป หรือแม้แต่ดำเนินการทุจริตที่รุนแรงขึ้น (Bhatnagar, ๒๐๐๓) อีกทั้งประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจเทคโนโลยียังมีแนวโน้มที่จะได้รับการบริการสาธารณะที่ดีกว่าผู้ที่ไม่เข้าใจเทคโนโลยี

ประการที่สอง การลงทุนที่มากเกินไปในโครงสร้างพื้นฐานของระบบรัฐบาลดิจิทัลยังเปิดโอกาสให้มีการทุจริต การดำเนินการรัฐบาลดิจิทัลจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนด้านเทคโนโลยี และโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอ อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่มักใช้โอกาสนี้ในการเพิ่มการจัดสรรงบประมาณ (Rustiarini, Sutrisno, Nurkholis, & Andayani, ๒๐๑๙) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับโครงการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ การวิจัยชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน (เทคโนโลยี) และการทุจริตที่อธิบายได้ว่าการลงทุนอย่างเพียงพอในการจัดหาโครงสร้างพื้นฐานสามารถลดการทุจริตได้ แต่การลงทุนที่มากเกินไปจะเพิ่มการเกิดการทุจริตได้ (Charoensukmongkol & Moqbel, ๒๐๑๔)

ประการสุดท้าย รัฐบาลดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการลดการทุจริต แต่ไม่ใช่กลยุทธ์เดียวที่มีประสิทธิภาพ การทุจริตเป็นปัญหาหลายมิติที่เกิดจากปัจจัยหลายอย่าง อาทิ การเมือง สังคม สถาบัน และวัฒนธรรม (Bertot, John, Jaeger, & Grimes, ๒๐๑๐) จะเห็นได้จากการสำรวจของ Hossan & Bartram (๒๐๐๙) เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐและเอกชน พบว่า ภาคเอกชนมีทัศนคติเชิงบวกและคาดหวังสูงว่ารัฐบาลดิจิทัลจะสามารถช่วยลดการทุจริตได้ ด้านภาครัฐถือว่าการทุจริตในองค์กรของรัฐเป็นเรื่องเฉพาะ ความคิดริเริ่มรัฐบาลดิจิทัลเป็นเพียงส่วนเล็ก ๆ ในความพยายามของรัฐบาลในการลดการทุจริต ผลการสำรวจยังยืนยันการค้นพบก่อนหน้านี้ว่าหนึ่งในความท้าทายที่ยาก

ที่สุดในการนำรัฐบาลดิจิทัลไปใช้คือการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาครัฐ (Al-Sebie & Irani, ๒๐๐๕)

รูปที่ ๒.๑๓ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของการใช้ระบบ e-Governance

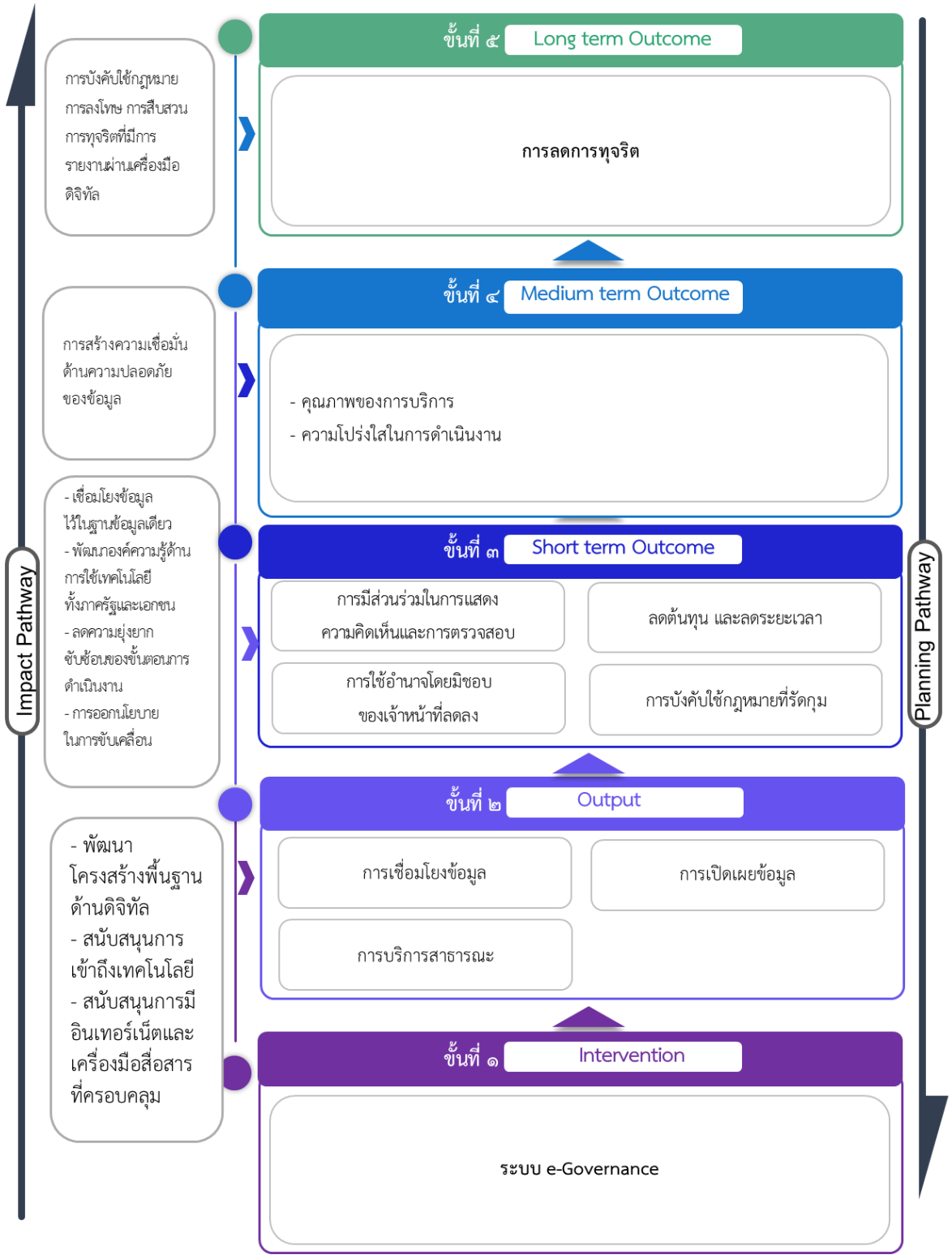

จากรูปเห็นได้ว่าการใช้ระบบ e-Governance ในการแก้ไขปัญหาการทุจริตมีกระบวนการเพื่อขับเคลื่อนและมีความเชื่อมโยงหรือความสัมพันธ์ระหว่างกันในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล สนับสนุนการเข้าถึงเทคโนโลยี สนับสนุนการมีอินเทอร์เน็ตและเครื่องมือสื่อสารที่ครอบคลุมสามารถนำไปสู่ผลผลิตของการดำเนินงาน คือ การเชื่อมโยงข้อมูล การเปิดเผยข้อมูลการบริการสาธารณะ และกฎหมายการคุ้มครองข้อมูลสาธารณะ ต่อมามีกระบวนการเชื่อมโยงข้อมูลไว้ในฐานข้อมูลเดียว พัฒนาองค์ความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยีให้กับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ลดความยุ่งยาก ซับซ้อนของขั้นตอนการดำเนินงาน และการออกนโยบายในการขับเคลื่อนเพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ระยะสั้น คือ การใช้อำนาจโดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ลดลง ลดต้นทุน และลดระยะเวลาการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและการตรวจสอบ และการบังคับใช้กฎหมายที่รัดกุม กระบวนการต่อมามีการสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยของข้อมูลเพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ระยะกลาง คือ คุณภาพของการบริการให้มีความโปร่งใสในการดำเนินงานและกระบวนการสุดท้ายที่จะนำไปสู่เป้าหมายระยะยาวในเรื่องการลดการทุจริตรัฐบาลต้องมีการบังคับใช้กฎหมาย การลงโทษการสืบสวนการทุจริตที่มีการรายงานผ่านเครื่องมือดิจิทัลเพื่อสร้างความร่วมมือในการดำเนินงานของทุกภาคส่วน เพื่อสร้างความโปร่งใสและสามารถลดการทุจริตได้

๓) หน่วยงานด้านการต่อต้านการทุจริต

การจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะเพื่อดูแลเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริต สามารถช่วยควบคุมและลดการทุจริตได้ โดยการจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะขึ้นมาทำหน้าที่เพื่อทำหน้าที่สืบสวน สอบสวน ป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและเอกชน หรือจัดวางนโยบายการประเมินผลด้านนโยบายต่อต้านการทุจริต การให้ความคุ้มครองปกป้องแก่ผู้แจ้งเบาะแส รวมตลอดถึงติดตามและตรวจสอบกิจกรรมของนักการเมืองและข้าราชการระดับสูงภายในประเทศ (กรกช วนกรกุลิ, ๒๕๕๖)

ประเทศสิงคโปร์ มีการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมารับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพียงหน่วยงานเดียว คือ หน่วยงานสืบสวนการประพฤติทุจริต (The Corruption Practices Investigation Bureau) หรือ CPIB ซึ่งเป็นองค์กรอิสระที่ทำหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและเอกชน สามารถสร้างศักยภาพหน่วยงานในการปฏิบัติงานเพื่อจัดการกับปัญหาด้านการทุจริตในสิงคโปร์ได้ และได้รับการยอมรับในระดับโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประสิทธิภาพในงานด้านการสืบสวน (investigation) ซึ่งศักยภาพในการปฏิบัติงานด้านการสืบสวน (investigation operations) ของสำนักงานสืบสวนการทุจริตคอร์รัปชัน (CPIB) ของสิงคโปร์ สามารถใช้เป็นต้นแบบด้านงานสืบสวน (investigative model) ให้กับหน่วยงานด้านการป้องกันปัญหาการทุจริตในประเทศต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี (สุริยานนท์ พลสิม, ๒๕๖๒)

Kun Thong Chee, Chee Josephine, and Gopal Jacintha (๒๕๖๖) กล่าวว่า แม้ว่าสิงคโปร์จะประสบความสำเร็จโดยรวมในการต่อสู้กับการทุจริตภายในประเทศ แต่การทุจริตในภาคเอกชน

ยังเป็นปัญหาอยู่ ในปี ๒๕๖๔ มีร้อยละ ๘๙ ของคดีที่ลงทะเบียนเพื่อสอบสวนกับ CPIB เกิดขึ้นในภาคเอกชน การทุจริตรายบุคคล ๑๖๕ คน ที่ถูกดำเนินคดีในศาลสำหรับความผิดที่สอบสวนโดย CPIB ร้อยละ ๙๓ เป็นบุคคลที่มาจากภาคเอกชนร้อยละ ๗ เป็นพนักงานภาครัฐ นอกจากนี้การดำเนินคดีการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับภาคเอกชนมีหลายคดีที่ได้รับการเผยแพร่อย่างกว้างขวางในสื่อสาธารณะ

ปัจจัยที่ทำให้ CPIB ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต คือ ๑) Corrupt Practices Investigation Bureau (CPIB) มีอำนาจในการดำเนินการอย่างเต็มที่ ซึ่งมีการขึ้นตรงกับนายกรัฐมนตรี มีอำนาจที่จะสอบสวนการกระทำผิดอย่างจริงจัง สามารถเรียกบุคคลใดบุคคลหนึ่งมาให้ปากคำ ไม่ว่าบุคคลนั้น ๆ จะมีตำแหน่งใหญ่โตเพียงใดก็ตาม และดำเนินการสอบสวนอย่างรวดเร็ว ไม่ดำเนินการสอบสวนแบบชักช้า หรือแบบลูบหน้าปะจมูกเป็นมวยล้มต้มคนดู ๒) การปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับการดำเนินงานของหน่วยงาน และ ๓) รณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักว่าปัญหาการทุจริตเป็นเชื้อโรคร้ายที่บั่นทอนการพัฒนาประเทศผ่านสื่อต่าง ๆ (CPIB, ๒๕๖๕)

ฮ่องกง มีการจัดตั้งคณะกรรมการอิสระต่อต้านการคอร์รัปชัน (Independent Commission Against Corruption : ICAC) เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจโดยตรงในการจัดการการทุจริตได้ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนภายในประเทศ และมีการใช้กฎหมายเฉพาะของหน่วยงานในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ส่งผลให้ได้รับการยอมรับกับนานาชาติว่าสามารถจัดการปัญหาการทุจริตได้ โดยมีเจ้าหน้าที่ในสำนักงานจำนวน ๑,๒๐๐ คน มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ ICAC Building, ๓๐๓ Java Road, North Point, Hong Kong และมีสำนักงานสาขาทั้งหมด ๑๑ แห่งอยู่ทั่วเกาะฮ่องกง มีการดำเนินงานภายใต้การทำงาน กลยุทธ์หอก ๓ แฉก คือ หอกด้านการบังคับใช้กฎหมาย หอกด้านการป้องกันการทุจริต และหอกด้านการให้การศึกษา และการทำงานภายใต้ ๓ กลยุทธ์ฮ่องกงสามารถป้องกันและลดการทุจริตในประเทศได้เป็นอย่างดี (สุริยานนท์ พลสิม, ๒๕๖๒)

คดีของการทุจริตที่จะเข้าสู่ระบบงานของ ICAC คือ คดีทุจริตจากการที่เจ้าหน้าที่รัฐใช้โอกาสที่เกิดขึ้นจากอำนาจและตำแหน่งหน้าที่ คดีทุจริตที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสาธารณประโยชน์หรือกองทุนของสังคม คดีการทุจริตเกี่ยวกับการกู้ยืมและหนี้สิน คดีทุจริตเกี่ยวกับการประมูลจัดซื้อจัดจ้าง การกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรอิสระปราบปรามการทุจริต การกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการให้สินบน การกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง การกระทำความผิดโดยการกรรโชกข่มขู่โดยข้าราชการหรือโดยการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ การสมรู้ร่วมคิดในการกระทำความผิดแบบเป็นขบวนการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการให้สินบน การสมรู้ร่วมคิดในการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง การสมรู้ร่วมคิดว่ามีการกระทำความผิด (โดยบุคคล ๒ คนหรือมากกว่า ซึ่งรวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย)

โดยการกรรโชกข่มขู่หรือโดยการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบไต่สวนข้อเท็จจริงการกระทำของเจ้าหน้าที่แห่งรัฐ ซึ่งกรรมการมีความเห็นว่าเกี่ยวข้องหรือก่อให้เกิดการกระทำผิดอันเป็นการทุจริตและรายงานต่อผู้บริหารสูงสุด (โชคสุข กรกิตติชัย, ๒๕๖๐)

ปัจจัยที่ทำให้ ICAC ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ประจักษ์ ก้องกีรติ, ๒๕๕๘; สุริยานนท์ พลสิม, ๒๕๖๒) คือ

๑) การใช้กลยุทธ์สามเสาหลัก คือ การยับยั้ง การป้องกันและการให้การศึกษา

๒) การบังคับใช้กฎหมาย โดยมีการเน้นการบังคับใช้กฎหมายในส่วนของ Operations Department โดยใช้ทรัพยากรในหน่วยงานถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะมีความเชื่อว่าการให้การศึกษาเพียงอย่างเดียวจะไม่ประสบความสำเร็จ จึงต้องมีการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ เป้าหมายหลัก คือ การกำจัดอุปสรรคและแสดงให้สาธารณะชนเห็นถึงมาตรการขั้นเด็ดขาดที่ ICAC จัดการกับการทุจริต

๓) บุคลากรมืออาชีพ บุคลากรที่มีความสามารถ ICAC ยืนยันว่าบุคลากรของหน่วยงานมีประสิทธิภาพ มีความเชี่ยวชาญหลากหลายและมีความรับผิดชอบ บุคลากรของ ICAC ต้องมีความสามารถในการปฏิบัติภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีการจัดทำทีมงานที่ได้รับการอบรมมาอย่างดีคอยสอดส่องดูแลสถานการณ์การทุจริตเป็นการเฉพาะ โดยบุคลากรในช่วงก่อตั้ง ICAC ใช้ตำรวจ ๑๘ คน และพลเรือน ๔๔ คน จาก ACO และจัดหาพนักงานใหม่ ๆ อีก ๑๔๔ คน ทำให้มีเจ้าหน้าที่ทั้งหมด ๓๖๙ คน และมีการขยายสมาชิกไปเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

๔) กลยุทธ์ยับยั้งการเกิดการทุจริตที่มีประสิทธิภาพ เช่น การรับเรื่องร้องเรียนจากคนทั่วไปแล้วส่งต่อไปยังองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการรับเรื่องร้องเรียนนั้นสามารถทำได้อย่างสะดวกผ่านการโทรสายด่วน, ระบบการป้องกันผู้ที่แจ้งเบาะแสและพยานที่มีประสิทธิภาพ. ICAC ยังมีมาตรการในการสืบสวนทันทีเมื่อมีกรณีการทุจริตเกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นกรณีร้ายแรงหรือไม่

๕) กลยุทธ์การป้องกันที่มีประสิทธิภาพ เพื่อลดโอกาสการเกิดการทุจริตในองค์กรภาครัฐและองค์กรสาธารณะต่าง ๆ หลักการสำคัญคือการรับรองในประสิทธิภาพ ความโปร่งใสและการตรวจสอบได้ขององค์กรรัฐทั้งหมด

๖) กลยุทธ์การให้การศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เช่น การทำงานร่วมกับสื่อในการเผยแพร่ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร การทำงานขององค์กร การดำเนินคดี รวมไปถึงการทำละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีที่ประสบความสำเร็จ การจัดหลักสูตรต้านการทุจริตในสถานศึกษาหรือการจัดทำเว็บไซต์

๗) การจัดทำโครงร่างทางกฎหมายและกฎหมายด้านการทุจริตที่มีประสิทธิภาพ

๘) มีกลไกการทบทวน มีการวางกลไกถ่วงดุลอำนาจในองค์กรเพื่อไม้ให้เกิดการใช้อำนาจมากไป ที่เห็นได้ชัดคือ the Operations Review Committee ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่มีอำนาจมาก

สมาชิกส่วนใหญ่มาจากภาคเอกชน เป็นตัวแทนของประชาชนเข้ามาทำหน้าที่ในการคอยสังเกตการณ์ใน ICAC คณะกรรมการเหล่านี้มีหน้าที่ในการทบทวนรายงานการทุจริตและรายงานสืบสวนทั้งหมดเพื่อตรวจสอบการร้องเรียนทุกกรณีว่าได้รับการจัดการอย่างเหมาะสม

๙) การทำงานเน้นไปทั้งการทุจริตในภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อไม่ให้เกิดการครหาว่า ICAC ดำเนินการสองมาตรฐาน

๑๐) การทำงานในลักษณะความร่วมมือ ICAC ร่วมมือกับหลายภาคส่วนเพื่อจัดการกับการทุจริต ซึ่งรัฐบาลถือเป็นองค์กรที่สำคัญที่สุด ร่วมไปกับองค์กรอื่น ๆ เช่น องค์กรธุรกิจ ภาคประชาสังคม สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน และเครือข่ายระหว่างประเทศ

๑๑) มีเจตนารมณ์ทางการเมืองที่ชัดเจน มีความเป็นอิสระและมีทรัพยากรที่เพียงพอ เป้าหมายหลักคือการกำจัดการทุจริต ส่งผลให้ ICAC เป็นองค์กรที่ทำงานอิสระ รับผิดชอบโดยตรงต่อหัวหน้าฝ่ายบริหารฮ่องกงทำให้ ICAC ปราศจากการถูกแทรกแซงในขั้นตอนการทำงานสืบสวนต่าง ๆ ทั้งนี้ ICAC ยังถือเป็นหนึ่งในองค์กรต้านการทุจริตที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณมากที่สุดในโลกด้วย

ประเทศเกาหลีใต้ มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิพลเมืองและการป้องกันปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน (The Anti – Corruption and Civil Rights Commission: ACRC) ดำเนินงานควบรวมหน่วยงานที่ปฏิบัติงานด้านการป้องกันการทุจริตมาไว้เป็นหน่วยงานเดียวที่ปฏิบัติงานด้านการต่อต้านการทุจริตแบบครบวงจร (one stop services) โครงสร้างของคณะกรรมการ ฯ สามารจัดการกับปัญหาทุจริตในภาคการเมืองและระบบราชการได้เป็นอย่างดีเนื่องจากมีองค์ประกอบของคณะกรรมการที่มาจากผู้มีบทบาทสำคัญหรือผู้นำในภาคการเมือง ศาล ข้าราชการระดับสูง และผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก ตลอดจนยังมีความโดดเด่นในเรื่องของการพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้เป็นกลไกในการควบคุมและป้องกันปัญหาการทุจริตในภาครัฐด้วยระบบประเมินแบบคู่ขนาน (dual assessment system) ๒ ระบบ รวมถึงยังมีคณะทำงานที่ปฏิบัติงานด้านการควบคุมและป้องกันปัญหาการทุจริตในระดับท้องถิ่นอย่างผู้ตรวจการท้องถิ่น (local ombudsman) ในการทำงานร่วมกับหน่วยงาน (สุริยานนท์ พลสิม, ๒๕๖๒)

ปัจจัยที่ทำให้การดำเนินงาน ACRC สำเร็จในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต (โชคสุข กรกิตติชัย, ๒๕๖๒) คือ

๑) การตรากฎหมายว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๕ ในการกำหนดให้ความคุ้มครองและให้รางวัลแก่ผู้ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตจะไม่มีการระบุตัวผู้ให้ข้อมูล ผู้ให้ข้อมูลสามารถร้องขอความคุ้มครองได้โดยไม่ได้รับผลกระทบในทางเสียหายใด ๆ จากการรายงานเรื่องการทุจริต รวมถึงมีการมอบรางวัลให้กับผู้ที่รายงานการทุจริต

๒) การบัญญัติกฎหมายให้องค์กรภาครัฐ ภาคการเมือง ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการตามภารกิจของตนเพื่อต่อต้านการทุจริต

๓) นโยบายการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมุ่งเน้นในการเข้าถึงประชาชนเป็นหลัก เพื่อสร้างความตระหนักในระดับชาติในเรื่องการต่อต้านการทุจริต

๔) การสนับสนุนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการกำกับดูแลและเข้าไปมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตได้อย่างเสมอภาคและเท่าเทียม

๕) หลังการก่อตั้ง ACRC มีการทำงานด้านการป้องกันการทุจริตอย่างมีประสิทธิภาพจนเป็นผลสำเร็จจนทั่วโลกยกย่อง โดยเน้นการนำระบบไอที (IT) มาช่วยให้การทำงานขององค์กรสาธารณะ ซึ่งสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพและโปร่งใส ซึ่งการนำระบบไอที (IT) มาใช้เป็นช่องทางให้ประชาชนและภาคธุรกิจใช้ร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหาการบริการ แจ้งเบาะแสการทุจริต หรือการกระทำที่อาจจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขอนามัยของประชาชน รวมทั้งแนะนำรัฐบาล รวมถึงยุทธศาสตร์ในการปราบปรามการทุจริต คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เกลือเป็นหนอน เป็นการกระทำของคนในองค์กร ดังนั้น ACRC จึงให้ความสำคัญกับการแจ้งเบาะแสของคนในองค์กรเป็นอย่างมาก โดยเน้นที่การให้รางวัลและการคุ้มครอง ACRC ได้แก้กฎหมายปราบปรามการทุจริตเพื่อให้ผู้แจ้งเบาะแสได้รับการคุ้มครองอย่างเต็มที่ ซึ่งถ้ามีคนในหน่วยงานใดแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการทุจริต ผู้บริหารของหน่วยงานนั้น มีหน้าที่ต้องคุ้มครองผู้แจ้งในทุกกรณี หากมีการข่มขู่หรือกลั่นแกลัง ผู้บริหารหน่วยงานนั้นไม่ว่าจะรู้เห็นเป็นใจด้วยหรือไม่ก็ตาม ต้องมีความผิดตามกฎหมายจะต้องรับโทษทั้งจำคุกและปรับเป็นวงเงินสูงถึง ๑๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ (๑ ดอลลาร์ = ๓๒.๐๓๘๐ ข้อมูล ณ วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๒ ธนาคารแห่งประเทศไทย) และถ้าหน่วยงานที่ถูกแจ้งเบาะแสไม่ให้ความร่วมมือในการสอบสวน เช่น ขอเอกสารแล้วไม่ส่งให้หน่วยงานนั้นก็จะถูกปรับในวงเงิน ๑๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐส่วนตัวผู้แจ้งเบาะแสนอกจากจะได้รับกรคุ้มครองอย่างเต็มที่แล้ว ยังอาจได้รับรางวัลจากการแจ้งเบาะแสสูง ถึง ๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับมูลค่าของคดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ คือ เชือดไก่ให้ลิงดู เป็นยุทธศาสตร์ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ขององค์กรสาธารณะรับสินบนหรือยักยอกทรัพย์หากโดนจับกุมได้ไม่ว่าวงเงินจะมากน้อยเพียงใดหรือกระทำการทุจริตเป็นครั้งแรกก็ตาม ACRC จะทำการลงโทษในสถานหนักกับเจ้าหน้าที่ซึ่งรับสินบนและเจ้าหน้าที่ซึ่งรู้เห็นเป็นใจถึงขั้นโดนไล่ออกทันทีและจะต้องถูกดำเนินคดีซึ่งมีโทษทั้งปรับเงินและจำคุก ซึ่ง ACRC ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากเพราะเห็นว่า การเชือดไก่ให้ลิงดู เพื่อเป็นการป้องปรามไม่ให้คนคิดที่จะกระทำความผิดดังกล่าวเป็นอย่างมาก

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ คือ ตัดไฟแต่ต้นลม ACRC เป็นการจัดอบรมเรื่องจริยธรรมให้กับเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งระดับสูงที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งขึ้นมาใหม่ ซึ่งเป็นภาคบังคับที่เจ้าหน้าที่ระดับสูงทุกคนต้องเข้ารับการอบรม โดย ACRC มีแผนที่จะจัดตั้งสถาบันขึ้นเป็นพิเศษเพื่อให้การศึกษาและจัดอบรมเรื่องจริยธรรมอีกด้วย อีกทั้งมีการออกกฎหมายป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่

ระดับสูงซึ่งเกษียณอายุแล้วไปทำงานกับภาคเอกชนซึ่งอาจจะมีผลประโยชน์ทับซ้อนอีกด้วย ACRC จะตรวจสอบย้อนหลัง ๕ ปีก่อนการเกษียณอายุว่าเจ้าหน้าที่ระดับสูงคนใด ๆ เคยมีอำนาจที่จะสามารถเอื้อประโยชน์ให้กับองค์กรเอกชนที่กำลังจะเข้าไปทำงานหรือไม่หากเกี่ยวพันหรือเอื้อประโยชน์ได้ เจ้าหน้าที่ที่เกษียณอายุผู้นั้นก็จะไม่สามารถเข้าไปทำงานกับองค์กรเอกชนนั้นได้ หากเคยเป็นอัยการหรือผู้พิพากษา เมื่อเกษียณอายุแล้วก็มีกฎหมายห้ามไม่ให้รับปรึกษาหรือว่าความในคดีที่เกี่ยวพันกับหน่วยงานเดิมที่เคยทำงานอยู่อีกด้วย

ประเทศมาเลเซีย มีการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมาเลเซีย (Malaysian Anti-Corruption Commission: MACC) หรือภาษามาเลเซียเรียกว่า“ Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia (SPRM)” เป็นองค์กรของรัฐภายใต้สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี เฉพาะในเรื่องงบประมาณและบุคลากร ส่วนการดำเนินการเป็นอิสระเจ้าหน้าที่ของ MACC อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของประธานคณะกรรมการฯ โดยไม่มีการแทรกแซงจากฝ่ายใด มีภารกิจดำเนินงานเพื่อขจัดการทุจริต การใช้อำนาจ และการทุจริตต่อหน้าที่ทุกรูปแบบ ตลอดถึงการเสริมสร้างคุณธรรมและความเชี่ยวชาญ ด้วยการดำเนินแผนงานพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โดยประธานคณะกรรมการฯ จะได้รับการแต่งตั้งโดยพระมหากษัตริย์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมาเลเซีย ๒๕๕๒ (โชคสุข กรกิตติชัย, ๒๕๖๐, Malaysian Anti-Corruption Commission Act, ๒๐๑๙) โดยคำแนะนำของนายกรัฐมนตรีมาเลเซีย เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๒ แทนหน่วยงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตมาเลเซีย (Anti-Corruption Agency: ACA) เดิม โดยมีวิสัยทัศน์ คือ สร้างสังคมมาเลเซียให้ปลอดจากการทุจริตบนพื้นฐานของค่านิยมและจริยธรรมอันดีงาม และทำให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมาเลเซีย (MACC) เป็นหน่วยงานต่อต้านการทุจริตที่มีความเป็นมืออาชีพ รวมทั้งมีพันธกิจคือ ขจัดการทุจริต การใช้อำนาจโดยมิชอบ การทุจริตต่อหน้าที่ทุกรูปแบบ และเสริมสร้างคุณธรรมและความเชี่ยวชาญด้วยการดำเนินแผนงานพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

ประเทศอินโดนีเซียมีการจัดตั้งคณะกรรมการต่อต้านการทุจริตของอินโดนีเซีย (Corruption Eradication Commission: CEC) หรือ Komisi Pemberantasan Korupsi: KPK ก่อตั้งขึ้นในปี ๒๕๔๖ โดยมีวิสัยทัศน์คือ “เป็นหน่วยงานหลักในการปราบปรามการทุจริตที่ปฏิบัติงานด้วยความมีคุณธรรม มีประสิทธิผล และประสิทธิภาพ” (โชคสุข กรกิตติชัย, ๒๕๖๑) รวมทั้งมีพันธกิจ คือ ๑) ประสานงานกับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการปราบปรามการทุจริต ๒) ควบคุมดูแลหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการปราบปรามการทุจริต ๓) ดำเนินการสืบสวนสอบสวน และดำเนินคดีอาญากับการกระทำทุจริต ๔) ดำเนินการป้องกันการกระทำความผิดอาญาเกี่ยวกับการทุจริต ๕) ติดตามตรวจสอบการบริหารของรัฐ

อย่างไรก็ตาม ในการแก้ไขปัญหาการทุจริตโดยการจัดตั้งหน่วยงานด้านการต่อต้านการทุจริตขึ้นมาภายในแต่ละประเทศมีทั้งประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ เพราะการดำเนินงานของหน่วยงานต้องคำนึงถึงบริบทของประเทศ และวัฒนธรรมตลอดจนปัญหาการทุจริตว่าจะสามารถใช้วิธีการใดเพื่อให้สามารถลดการทุจริตได้ ซึ่งปัจจัยหลักที่ทำให้องค์กรต่อต้านการทุจริตของต่างประเทศประสบความสำเร็จสูงมาจากการกำหนดโครงสร้างทางการเมืองและการต่อต้านการทุจริตเป็นฉันทามติเดียวกัน พลังในการต่อสู้ของภาคประชาชนจึงมีความเข้มแข็ง รวมถึงมีการออกแบบสถาบันตรวจสอบที่ดี ให้มีอำนาจและอิสระอย่างแท้จริง โดยปราศจากการแทรกแซงของฝ่ายการเมือง ตลอดจนเปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณะจนทำให้ได้รับความไว้วางใจและการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน

รูปที่ ๒.๑๔ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) หน่วยงานด้านการต่อต้านการทุจริต

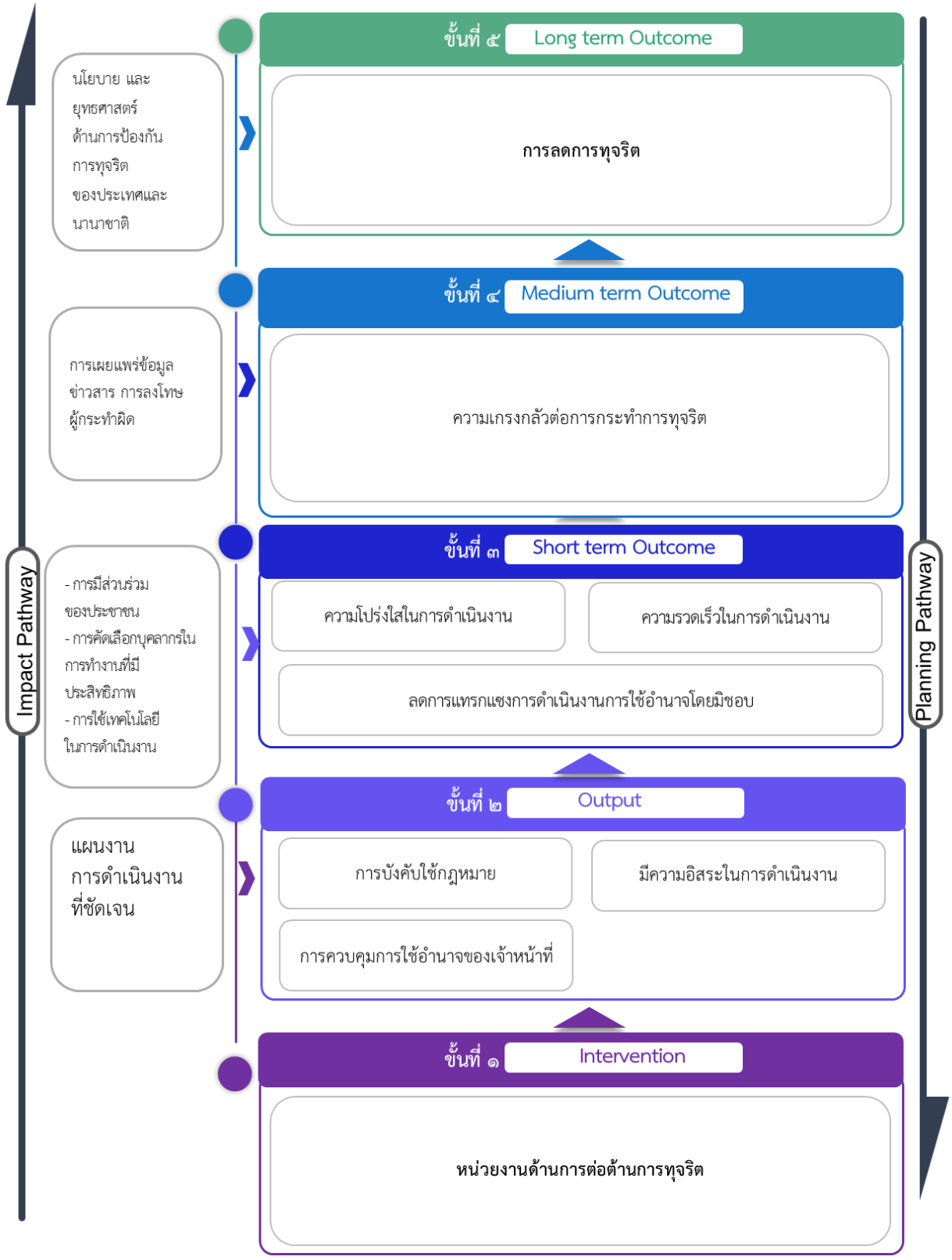

จากรูปเห็นได้ว่าการจัดตั้งหน่วยงานด้านการต่อต้านการทุจริตในการแก้ไขปัญหาการทุจริต มีกระบวนการเพื่อขับเคลื่อนและมีความเชื่อมโยงหรือความสัมพันธ์ระหว่างกันต้องมีแผนงานการดำเนินงานที่ชัดเจน เพื่อนำไปสู่ผลผลิตเรื่องการบังคับใช้กฎหมาย มีหน่วยงานที่มีความอิสระในการดำเนินงาน สามารถควบคุมการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ เฝ้าระวัง สืบสวน สอบสวน ป้องกัน และปราบปรามการทุจริต ต่อมามีกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน การคัดเลือกบุคลากรในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ และการใช้เทคโนโลยีในการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ระยะสั้น คือ มีความโปร่งใสในการดำเนินงาน สามารถดำเนินงานได้อย่างรวดเร็ว และลดการแทรกแซงการดำเนินงานการใช้อำนาจโดยมิชอบ กระบวนการต่อมามีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การลงโทษผู้กระทำผิด เพื่อให้สามารถสร้างผลลัพธ์ระยะกลางในการสร้างความเกรงกลัวต่อการกระทำการทุจริตให้กับประชาชนได้ และกระบวนการสุดท้ายที่จะนำไปสู่เป้าหมายระยะยาว ในเรื่องการลดการทุจริตต้องมีการดำเนินงานและประกาศใช้เป็นนโยบาย และยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันการทุจริตของประเทศและนานาชาติ

๔) กฎหมายและบทลงโทษ

การตรากฎหมาย การเพิ่มบทลงโทษ มีพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริต โดยเฉพาะสามารถสร้างความเกรงกลัวต่อผู้กระทำความผิดได้เป็นอย่างมาก เพราะมีการเพิ่มบทลงโทษและการนำไปใช้ในการตัดสินคดีความได้จะสามารถสร้างความน่าเชื่อถือ ประชาชน หน่วยงานรัฐ หน่วยงานเอกชน หน่วยงานทางการเมือง จะมีความตื่นตัวและระวังต่อการทำการทุจริตมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้คณะที่ปรึกษาจะยกตัวอย่างประเทศในการตรากฎหมาย การเพิ่มบทลงโทษพระราชบัญญัติในการต่อต้านการทุจริต คือ **ประเทศญี่ปุ่น** ถึงแม้จะไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือมาตรการต่อต้านการทุจริตเป็นการเฉพาะและไม่มีการจัดตั้งหน่วยงานพิเศษเพื่อป้องกันการทุจริต แต่มีการตรากฎหมายต่อต้านการคอร์รัปชันรวมถึงมีการประมวลกฎหมายอาญาและพระราชบัญญัติป้องกันการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมและมีการบังคับใช้อย่างเพียงพอ โดยประมวลกฎหมายอาญามีการกำหนดห้ามการจ่ายเงินเพื่ออำนวยความสะดวก รวมทั้งพระราชบัญญัติจริยธรรมกำหนดว่าของขวัญจะต้องลงทะเบียนและกำหนดให้เจ้าหน้าที่สาธารณะระดับกลางและระดับสูงต้องเปิดเผยของขวัญหากเกิน ๕,๐๐๐ เยน การจ่ายของขวัญและการอำนวยความสะดวกไม่ใช่เรื่องปกติในทางปฏิบัติ ซึ่งรัฐธรรมนูญของญี่ปุ่นได้กำหนดไว้ในมาตรา ๗๖ และมาตรา ๘๐ คือ

<u>มาตรา ๗๖</u>

๑) ให้ศาลสูงสุดและศาลชั้นรองทั้งปวงตามที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเป็นผู้ใช้อำนาจตุลาการ

๒) การจัดตั้งศาลพิเศษหรือการมอบหมายให้องค์กรหรือหน่วยงานใด ๆ ของฝ่ายบริหารมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเป็นที่สุดจะกระทำมิได้

๓) บรรดาตุลาการย่อมมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของตน และให้ผูกพันกับรัฐธรรมนูญนี้และกฎหมายเท่านั้น

มาตรา ๘๐

๑) คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งตุลาการศาลชั้นรองจากรายชื่อที่ศาลสูงสุดนำเสนอบรรดาตุลาการ

มีวาระการดำรงตำแหน่งสิบปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีก ทั้งนี้ ตุลาการย่อมพ้นจากตำแหน่งเมื่อเกษียณอายุตามที่กฎหมายบัญญัติ

๒) ตุลาการศาลชั้นรองย่อมได้รับค่าตอบแทนการปฏิบัติหน้าที่เป็นระยะ ๆ อย่างเหมาะสม และเป็นปกติในระหว่างดำรงตำแหน่งดังกล่าว การเพิ่มค่าตอบแทนให้แก่ตุลาการที่อยู่ในตำแหน่งจะกระทำมิได้รวมไปถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริตคที่สำคัญในการปราบปรามการทุจริต สามารถแบ่งกฎหมายออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ

กลุ่ม ๑ มาตรการเชิงปราบปรามการทุจริต เพื่อลดปัญหาการติดสินบนและการป้องกันที่ไม่เป็นธรรม

กลุ่มที่ ๒ มาตรการเชิงป้องกันการทุจริต โดยมีการตรากฎหมายทางจริยธรรมระดับชาติเพื่อป้องกันการใช้อำนาจเกินขอบเขตของข้าราชการซึ่งมีการจัดตั้งคณะกรรมการจริยธรรมแห่งชาติในการดูแล รวมถึงมีข้อห้ามเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน ซึ่งจะถูกเขียนในสมุดบันทึกประจำตัวของข้าราชการให้พกพาและนำออกมาอ้างอิงได้อย่างง่ายในการเตือนสติในการทำงาน มีกฎหมาย Political Funds Control Act ๒๐๐๕ เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกำกับเงินทุนของพรรคการเมือง คือ การต่อต้านการให้เงินบริจาคให้แก่พรรคการเมือง/นักการเมืองแบบผิดกฎหมายจากบริษัทเอกชน กฎหมาย Political Parties Subsidies Act ๑๙๙๔ เป็นกฎหมายที่กำหนดเรื่องงบประมาณของพรรคการเมือง คือ กำหนดการแจ้งรายรับรายจ่ายของพรรคต่อปี รายงานการตรวจสอบโดยนักบัญชี กฎหมาย Public Office Election Act ๒๐๑๖ เป็นกฎหมายที่กำหนดเรื่องพฤติกรรมในการลงแข่งขันการเลือกตั้งทั้งหมด

กลุ่มที่ ๓ มาตรการเชิงสนับสนุนการต่อต้านการทุจริต คือการสนับสนุนการรวมตัวของภาคประชาสังคมเพื่อต่อต้านการทุจริต โดยมีตัวแทนอยู่ทั้งประเทศ ซึ่งจะสามารถทำให้กฎหมายมีการเปิดเผยข้อมูลการป้องกันการทุจริตหรือลงโทษผู้กระทำความผิด นอกจากนี้ยังมีกฎหมายเสรีในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ค.ศ. ๒๐๐๑ หรือระบบ In Camera System เป็นการมอบอำนาจให้ศาลตัดสินใจเกี่ยวกับเอกสารราชการว่าควรเปิดเผยหรือไม่ และมีการปฏิรูประบบราชการบางประการที่ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาการทุจริตลดลง เช่น การปฏิรูปกฎระเบียบ (Deregulation Reform) ส่งผลให้อำนาจรัฐลดน้อยลงในการพิจารณากฎระเบียบต่าง ๆการแปรรูปบริษัทมหาชน การให้บริการไปรษณีย์ (Privatization Public Highways Corporation, Postal Services) ทำให้ข้าราชการของหน่วยงานเหล่านี้ไม่สามารถใช้อำนาจเพื่อผลประโยชน์ได้ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, ๒๕๕๓)

ปัจจัยความสำเร็จด้านการตรากฎหมาย การเพิ่มบทลงโทษ ของประเทศญี่ปุ่น คือ มีกฎระเบียบที่ชัดเจนในการหาเสียงเพื่อป้องกันการซื้อเสียง อีกทั้งกำหนดให้การบริจาคเงินให้พรรคการเมืองของญี่ปุ่นนั้น ผู้บริจาคแต่ละรายจะบริจาคได้ไม่เกินรายละ ๕๐ ล้านเยนต่อปี โดยการบริจาค

จะต้องโอนผ่านบัญชีธนาคารหรือไปรษณีย์เท่านั้น เพื่อที่จะได้ตรวจสอบที่มาของเงินย้อนหลังได้ รวมถึงมีกฎหมายจริยธรรมระดับชาติที่มีรายละเอียดชัดเจนว่าอะไรทำได้ อะไรทำไม่ได้ และถือเป็นกฎหมายจริยธรรมที่มีมาตรฐานสูงมากของประเทศ นอกจากกนี้ญี่ปุ่นยังมีกฎหมายป้องกันการฮั้วและดูแลในการทำสัญญาระหว่างภาครัฐและเอกชน และความเป็นอิสระของศาล อัยการ ตลอดจนหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย ปราศจากการแทรกแซงของรัฐบาลและนักการเมือง โดยรัฐธรรมนูญได้เขียนไว้เป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ปัญหาการทุจริตรวมถึงบทบาท อำนาจหน้าที่ และความเป็นอิสระของอัยการ ทำให้ได้รับการยอมรับนับถือจากคนในสังคมเทียบเท่าผู้พิพากษา ประชาชนที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะลูกขุน รวมไปถึงการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของอัยการ โดยเฉพาะการพิจารณาไม่สั่งฟ้องคดีของอัยการที่ไม่มีเหตุผลอันสมควรการพิจารณาสั่งฟ้องคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองหรือข้าราชการระดับสูง จะอยู่ในอำนาจของคณะอัยการที่มีอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด ไม่มีการกำหนดให้คดีทุจริตดังกล่าวอยู่ในการพิจารณาของคณะอัยการคณะใดคณะหนึ่งเป็นการเฉพาะ ซึ่งอาจทำให้เกิดการแทรกแซงหรือครอบงำจากนักการเมืองหรือข้าราชการระดับสูงที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดได้ (โชคสุข กรกิตติชัย, ๒๕๖๒)

ประเทศเซเชลส์ มีพระราชบัญญัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ค.ศ. ๒๐๑๖ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว ได้ให้อำนาจในการตรวจสอบ ตรวจจับ และป้องกันการทุจริตที่สำคัญ (Anti-Corruption Commission Seychelles, ๒๐๑๗) คือ

๑) การแสดงสิทธิ ตามมาตรา ๕๕ (๓) หมายจับที่ออกจากผู้พิพากษาหรือตุลาการประธานเจ้าหน้าที่บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของ ACCS อาจเข้าถึงและลบบันทึก และเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของหน่วยงาน ภาครัฐหรือภาคเอกชน และสามารถเข้าตรวจค้นสถานที่ของหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน เรือ หรือเครื่องบินใด เมื่อใดก็ได้ที่ประธานเจ้าหน้าที่บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของ ACCS มีเหตุอันควรเกี่ยวข้องกับการทุจริตหรือได้มาโดยทุจริต

๒) การจับกุม ตามมาตรา ๕๗ (๑) ประธานเจ้าหน้าที่บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของ ACCS เมื่อมีเหตุอันสมควรอาจร้องขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมบุคคลโดยไม่ต้องมีหมายจับ

๓) การยึดทรัพย์สิน ตามมาตรา ๕๘ (๑) ประธานเจ้าหน้าที่บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของ ACCS เมื่อมีเหตุอันสมควรอาจขอหมายศาลเพื่อยึดสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ใด ๆ

ทั้งนี้ปัจจัยที่ส่งผลให้พระราชบัญญัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ค.ศ. ๒๐๑๖ ประสบความสำเร็จได้เพราะรัฐบาลมีการส่งเสริมความโปร่งใสในระบบการทำงานต่าง ๆ รวมถึงมีการเผยแพร่ข้อมูลผู้กระทำความผิดในการลงโทษฐานทุจริต อีกทั้งยังมีการถ่ายทอดแนวความคิดด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เช่น การประชุมนักเรียน การประชุมสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การโต้วาที และการพัฒนาหลักสูตรสำหรับโรงเรียนและสถาบัน จะสามารถช่วยให้พัฒนาทัศนคติทางศีลธรรมและการต่อต้านการทุจริตให้พลเมืองภายในประเทศ (โชคสุข กรกิตติชัย, ๒๕๖๔)

อย่างไรก็ตาม ในการแก้ไขปัญหาการทุจริตโดยการตรากฎหมายและการเพิ่มบทลงโทษมีทั้งประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ เพราะการบังคับใช้กฎหมายในแต่ละประเทศมีบริบทในการ

ดำเนินงานที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งปัจจัยหลักที่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายประสบความสำเร็จมาจากการกำหนดโครงสร้างทางการเมืองและการต่อต้านการทุจริตเป็นฉันทามติเดียวกัน ประชาชนมีส่วนร่วม มีการปลูกฝังแนวคิดและความเกรงกลัวการกระทำการทุจริตผ่านรูปแบบการรวมกลุ่มภายในประเทศ

รูปที่ ๒.๑๕ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของกฎหมายและบทลงโทษ

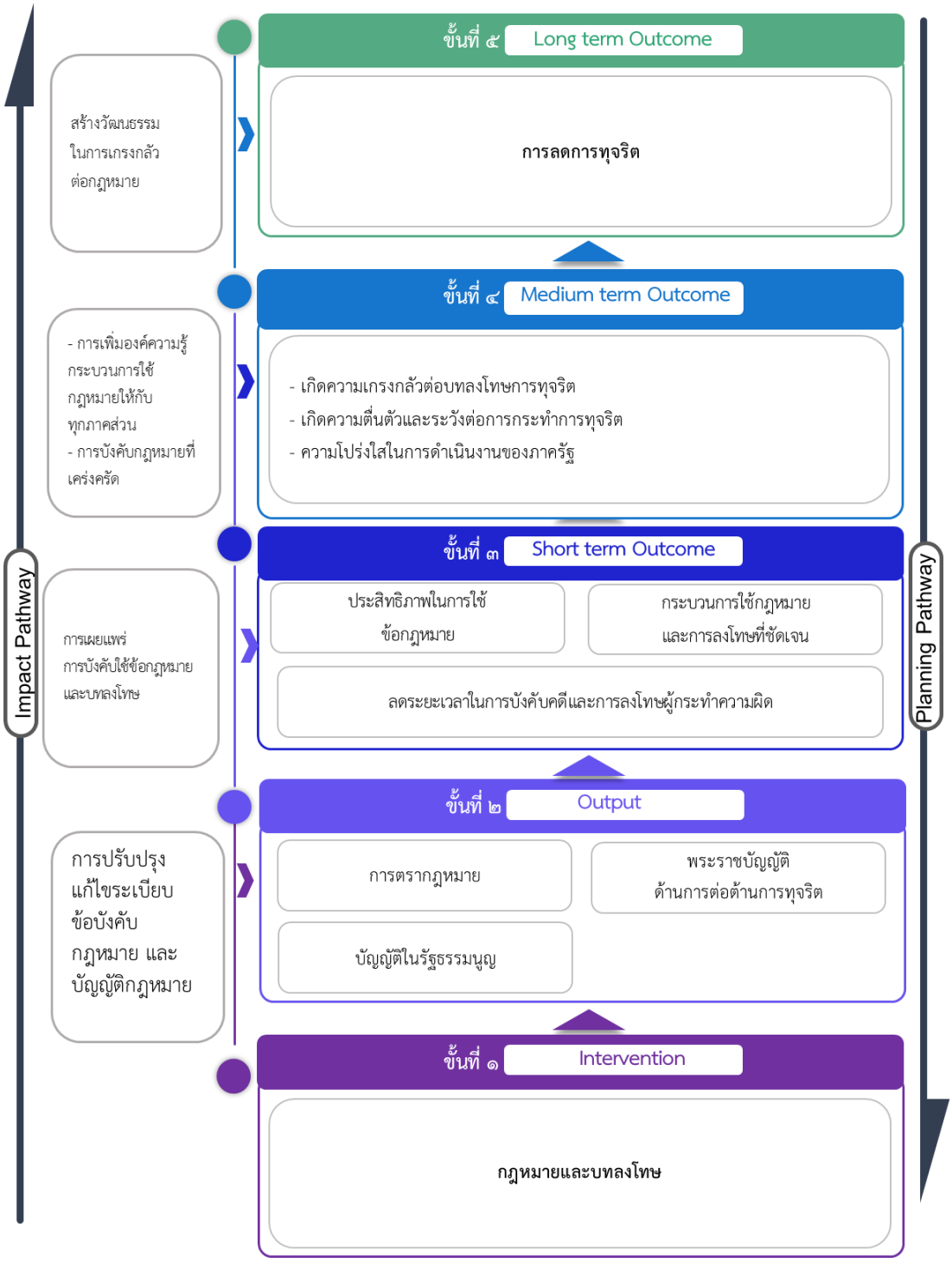

จากรูปเห็นได้ว่าการใช้กฎหมายและบทลงโทษในการแก้ไขปัญหาการทุจริต มีกระบวนการเพื่อขับเคลื่อนและมีความเชื่อมโยงหรือความสัมพันธ์ระหว่างกันในขั้นแรกต้องมีการปรับปรุงแก้ไขระเบียบข้อบังคับ กฎหมาย และบัญญัติกฎหมาย เพื่อสร้างผลผลิตทางกฎหมาย คือ การเพิ่มบทลงโทษ การตรากฎหมาย มีพระราชบัญญัติด้านการต่อต้านการทุจริต และบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ต่อมามีกระบวนการเผยแพร่การบังคับใช้ข้อกฎหมายและบทลงโทษที่จัดทำขึ้น เพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ระยะสั้น กฎหมายมีประสิทธิภาพในการใช้ มีกระบวนการใช้กฎหมายและการลงโทษที่ชัดเจน และลดระยะเวลาในการบังคับคดีและการลงโทษผู้กระทำความผิด กระบวนการต่อมามีการเพิ่มองค์ความรู้กระบวนการใช้กฎหมายให้กับทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม รวมถึงมีการบังคับกฎหมายที่เคร่งครัดและจริงจัง เพื่อให้สามารถสร้างผลลัพธ์ระยะกลางในการสร้างความเกรงกลัวต่อบทลงโทษการทุจริต เกิดความตื่นตัวและระวังต่อการกระทำการทุจริต และสามารถสร้างความโปร่งใสในการดำเนินงานของภาครัฐ และกระบวนการสุดท้ายที่จะนำไปสู่เป้าหมายระยะยาวในเรื่องการลดการทุจริตต้องมีการสร้างวัฒนธรรมในการเกรงกลัวต่อกฎหมาย เพื่อให้สามารถนำกฎหมายไปใช้ได้อย่างเต็มที่เพราะมีการยอมรับจากทุกภาคส่วน

๒.๓.๔ ผลการศึกษาระบบนิเวศและมาตรการการป้องกันการทุจริตของต่างประเทศ

ผลการศึกษาระบบนิเวศและมาตรการการป้องกันการทุจริตของต่างประเทศจากการวิเคราะห์ข้อมูลผลการศึกษาสามารถแบ่งเป็น ๒ ด้าน คือ ด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และด้านการปราบปรามการทุจริต โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) ด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีมาตรการ ดังนี้

๑.๑) การกำหนดบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขอบเขต อำหน้าหน้าที่ที่ชัดเจน รัดกุม มีกฎและข้อบังคับที่เข้มงวดในการควบคุมความประพฤติของเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อลดโอกาสที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับการทุจริต

๑.๒) การสร้างความร่วมมือในระดับชาติและระดับนานาชาติ ทั้งภาครัฐ ภาคประชาสังคม ภาคธุรกิจ และพันธมิตรระหว่างประเทศ เพื่อแนวทางในการเชื่อมโยงการทำงานควบคุมการทุจริตที่ดียิ่งขึ้น

๑.๓) การสื่อสารและการสร้างการรับรู้ด้านการทุจริต การเปิดเผยข้อมูลการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจของสาธารณชนในการดำเนินงานด้านการทุจริต การตัดสินที่ยุติธรรม ปราศจากการแทรกแซง รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลผู้กระทำการทุจริต โดยไม่มีการปกปิดข้อมูล

๑.๔) การมีระบบทางการเมืองที่ยุติธรรม (การเลือกตั้งและการลงคะแนนเสียง) มีความถูกต้อง และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

๑.๕) การมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งการแจ้งเบาะแสด้านการทุจริต ที่ต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม และการปกป้องผู้แจ้งเบาะแส การกระจายอำนาจสู่ประชาชน

ในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแสดงความคิดเห็น ออกแบบนโยบายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านนโยบายของภาครัฐ

๑.๖) รัฐบาลดิจิทัล เพื่อการปรับปรุงการดำเนินงานของภาครัฐ ประชาชนสามารถเข้าถึงเจ้าหน้าที่รัฐได้ง่ายขึ้น ลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อความโปร่งใสในการดำเนินการด้านธุรกิจ เพิ่มการเผยแพร่ข้อมูลภาครัฐที่ก่อให้เกิดความโปร่งใสและตรวจสอบได้

๒) ด้านการปราบปรามการทุจริต มีมาตรการ ดังนี้

๒.๑) การตรากฎหมาย ให้มีมาตรการด้านการปราบปรามการทุจริตที่รัดกุม และอำนาจในการบังคับใช้ที่เข้มงวด โดยต้องมีแนวทางปฏิบัติด้านการสืบสวนสอบสวนที่ชัดเจน มีการจัดการการทุจริตโดยไม่เลือกปฏิบัติ และการเพิ่มลงโทษที่รุนแรงสามารถสร้างความเกรงกลัวต่อผู้กระทำผิดได้

๒.๒) การตรวจจับและการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวด มีองค์กรตุลาการอิสระจากการแทรกแซงทางการเมือง โดยมีรัฐธรรมนูญรับรองความเป็นอิสระ การเพิ่มอำนาจในการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ เพิ่มบทลงโทษสำหรับการทุจริตและอุดช่องโหว่ เพื่อป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์ของผู้กระทำการทุจริต

สำหรับกระบวนการที่มีผลกระทบทั้งทางด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และการปราบปรามการทุจริต คือ การจัดตั้งหน่วยงานเพื่อดำเนินงานโดยเฉพาะ โดยให้หน่วยงานมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานอย่างเต็มที่ ปราศจากการแทรกแซงการดำเนินงาน สำหรับมาตรการที่ประเทศต่าง ๆ ใช้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบมีรายละเอียดดังตารางที่ ๒.๒

ตารางที่ ๒.๒ มาตรการด้านการป้องกันการทุจริตและปราบปรามการทุจริต

มาตรการ	ประเทศ								
	ออสเตรเลีย	เอสโตเนีย	เซเชลส์	คาซัคสถาน	ฮ่องกง	เกาหลีใต้	สิงคโปร์	มาเลเซีย	อินโดนีเซีย
ด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ									
การกำหนดบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ	✓						✓		
การสร้างความร่วมมือในระดับชาติและระดับนานาชาติ	✓				✓				
การสื่อสารและการสร้างการรับรู้ด้านการดำเนินงานต่อต้านการทุจริต	✓				✓	✓	✓		✓
กลไกการเลือกตั้งที่เป็นธรรม	✓					✓	✓		
การมีส่วนร่วมของประชาชน	✓					✓		✓	
รัฐบาลดิจิทัล		✓		✓				✓	
การจัดตั้งหน่วยงานเพื่อดำเนินงานโดยเฉพาะ					✓	✓	✓		
ด้านการปราบปรามการทุจริต									
การตรากฎหมาย			✓		✓	✓	✓		
การตรวจจับและการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวด	✓		✓		✓		✓		
การจัดตั้งหน่วยงานเพื่อดำเนินงานโดยเฉพาะ					✓	✓	✓	✓	✓

ที่มา: คณะที่ปรึกษา

๒.๔ แนวคิดที่เกี่ยวข้องในการประเมินของประเทศไทย

๒.๔.๑ เครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในประเทศไทย

การใช้สื่อในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต จากการศึกษาของ วัชระ จิรฐิติกาลกิจ (๒๕๖๓) ถึงเสรีภาพสื่อมวลชนกับการทุจริตในสังคมไทย พบว่า สื่อมวลชนไทยในภาพรวมมีเสรีภาพบางส่วน นั่นคือในภาพรวมผู้ประเมินจากประเมินองค์กรข้ามชาติมองว่าสื่อไทยยังคงถูกแทรกแซงทั้งด้านกฎหมาย การเมือง และเศรษฐกิจทำให้เกิดเสรีภาพในการทำงาน ส่งผลให้เสรีภาพสื่อมวลชนไทยมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับการทุจริตในสังคมไทยหมายความว่าแม้สื่อมวลชนไทยจะมีเสรีภาพในการรายงานข้อมูลข่าวสารแต่ไม่สามารถช่วยลดอัตราการทุจริตลงได้ ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการถูกแทรกแซง และการขาดความรับผิดชอบ อีกทั้งสื่อมวลชนไทยยังมีข้อบกพร่องในบทบาทที่ช่วยตรวจสอบการทุจริต ละเลยการทำหน้าที่สื่อในเชิงขุดคุ้ยตรวจสอบเพื่อสาธารณะ

บทบาทของสื่อมวลชน เจ้าของกิจการสื่อ ต้องไม่มองว่าสื่อเป็นเพียงธุรกิจในการหารายได้แต่ยังเป็นองค์กรธุรกิจที่เป็นเครื่องมือในการสร้างการมีส่วนร่วม การมีจิตสาธารณะ และเครื่องมือในการสร้างความรู้ความเข้าใจ บรรณาธิการ ต้องมีนโยบายในการทำข่าวการทุจริตอย่างจริงจัง นักข่าวต้องตระหนักถึงบทบาทในการทำหน้าที่เพื่อส่วนรวม (สุวรรณ ไตรมาลัย, ๒๕๖๕)

ด้านการใช้ระบบรัฐบาลดิจิทัล การที่ภาครัฐไทยจะก้าวเข้าสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลได้นั้นยังคงมีปัญหาหลายด้านที่ต้องได้รับการแก้ไข ปัจจัยหลักที่สนับสนุนองค์กรภาครัฐในการก้าวเข้าสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลคือ ความพร้อมขององค์กร ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงาน การใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงาน ข้อกฎหมายและกฎระเบียบ เป็นต้น อีกทั้งแม้ว่าประชาชนจะมีการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลจำเพิ่มขึ้น แต่ส่วนใหญ่ยังคงใช้งานเพื่อความบันเทิง โดยไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ จึงควรมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่รวมถึงการคิด วิเคราะห์แยกแยะ และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างรับผิดชอบต่อสังคม (พระมหาไทยน้อย ญาณเมธี และพระศิลาศักดิ์ สุเมโธ, ๒๕๖๔)

ด้านการจัดตั้งองค์กรต่อต้านการทุจริต ซึ่งทุกประเทศที่ต้องการแก้ไขปัญหาการทุจริตส่วนใหญ่ในขั้นแรกจะเริ่มจากการตั้งองค์กรต่อต้านการทุจริตโดยเฉพาะ (anti-corruption agencies ACAs) ซึ่งในปี ๒๕๖๓ จากการสำรวจของ Global Corruption Barometer (GCB) พบว่า ประชาชนมีความตระหนักถึงองค์กรต่อต้านการทุจริตว่าไม่ค่อยมีบทบาทและขาดความอิสระจากการปฏิบัติงานตามบทบาทและหน้าที่ของประเทศไทยร้อยละ ๕๙ พร้อมระบุเพิ่มเติมว่าไม่เคยได้ยินชื่อองค์กรต่อต้านการทุจริต บทบาทหน้าที่ในการดำเนินงาน และประชาชนของประเทศไทยได้ระบุว่าองค์กรต่อต้านการทุจริตดำเนินการค่อนข้างแย่ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, ๒๕๕๓)[๗] ดังนั้นถ้าประเทศไทยในการยกระดับการรับรู้เกี่ยวกับหน่วยงานจึงมีการสร้าง

[๗] รายงานเรื่อง แนวทางการประยุกต์มาตรการสากลเพื่อการต่อต้านการทุจริตของประเทศไทย

เครือข่ายภายในพื้นที่และการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้และทราบถึงการแก้ไขปัญหาการทุจริตของประเทศ

๒.๔.๓ ผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงาน (รายตัวชี้วัด) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๒๑) ประเด็นการต่อต้านการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

เป้าหมาย : ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวชี้วัด : ดัชนีการรับรู้การทุจริตอยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๔ และ/หรือได้คะแนนสูงกว่า ๕๐ คะแนน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๕

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายและผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕					
	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ
ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ/คะแนน)	อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๔ และ/ หรือ ได้คะแนน ไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน	อยู่ในอันดับ **๑๐๔** ได้คะแนน **๓๖ คะแนน**	อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๔ และ/ หรือ ได้คะแนน ไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน	อยู่ในอันดับ **๑๑๐** ได้คะแนน **๓๕ คะแนน**	อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๔ และ/ หรือ ได้คะแนน ไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน	อยู่ในอันดับ **๑๐๑** ได้คะแนน **๓๖ คะแนน**
		☒		☒		☒

แผนย่อยด้านป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

<u>เป้าหมายที่ ๑</u> : ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายและผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕					
	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ
๑. ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต	ร้อยละ ๔๖.๐๐	ร้อยละ **๕๒.๑๐**	ร้อยละ ๔๘.๐๐	ร้อยละ **๗๘.๓๐**	ร้อยละ ๕๐.๐๐	ร้อยละ **๙๓.๑๐**
		☑		☑		☑
๒. ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ร้อยละ ๔๖.๐๐	ร้อยละ **๗๓.๓๐**	ร้อยละ ๔๘.๐๐	ร้อยละ **๗๐.๙๐**	ร้อยละ ๕๐.๐๐	ร้อยละ **๙๐.๕๒**
		☑		☑		☑

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายและผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕					
	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ
๓. ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐.๐๐	ร้อยละ **๑๓.๑๙** ✗	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๕.๐๐	ร้อยละ **๔๙.๙๕** ✗	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐.๐๐	ร้อยละ **๗๐.๕๒** ✗

<u>เป้าหมายที่ ๒</u> : คดีการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายและผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕					
	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ
๑. จำนวนคดีทุจริตในภาพรวม	ลดลงร้อยละ ๖	ลดลงร้อยละ **๔๗.๓๗** ☑	ลดลงร้อยละ ๘	ลดลงร้อยละ **๓๖.๘๔** ☑	ลดลงร้อยละ ๑๐	ลดลงร้อยละ **๑๐๐** ☑
๒. จำนวนคดีทุจริตรายหน่วยงาน						
- จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต)	ลดลงร้อยละ ๖	ลดลงร้อยละ **๕๒.๖๓** ☑	ลดลงร้อยละ ๘	ลดลงร้อยละ **๓๖.๘๒** ☑	ลดลงร้อยละ ๑๐	ลดลงร้อยละ **๑๐๐** ☑
- จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต	ลดลงร้อยละ ๖	เพิ่มขึ้นร้อยละ **๑๐๐** ✗	ลดลงร้อยละ ๘	ลดลงร้อยละ **๑๐๐** ☑	ลดลงร้อยละ ๑๐	ลดลงร้อยละ **๑๐๐** ☑
๓. จำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	ลดลงร้อยละ ๑๕	ลดลงร้อยละ **๑๐๐** ☑	ลดลงร้อยละ ๒๐	ลดลงร้อยละ **๑๐๐** ☑	ลดลงร้อยละ ๒๕	ลดลงร้อยละ **๑๐๐** ☑

แผนย่อยด้านการปราบปรามการทุจริต

<u>เป้าหมาย</u> : การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรมโปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายและผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕					
	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ
๑. กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด	ไม่เกินร้อยละ ๕๐	ร้อยละ **๗๗.๐๓** ❌	ไม่เกินร้อยละ ๓๕	ร้อยละ **๗๓.๓๘** ❌	ไม่เกินร้อยละ ๒๕	ร้อยละ **๗๑.๙๘** ❌
๒. จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ	ไม่เกินร้อยละ ๖	**ไม่มีเรื่องฟ้องกลับ** ☑	ไม่เกินร้อยละ ๕	**ไม่มีเรื่องฟ้องกลับ** ☑	ไม่เกินร้อยละ ๔	**ไม่มีเรื่องฟ้องกลับ** ☑

๒.๔.๔ คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ของประเทศไทย ในระยะที่ผ่านมา

คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ของประเทศไทย ในช่วงปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ของประเทศไทยมี ๓๖ คะแนน ในปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓ โดยในปี ๒๕๖๔ คะแนน CPI ของประเทศไทยลดเป็น ๓๕ คะแนน และในปี ๒๕๖๕ มีค่าคะแนน ๓๖ ดังเดิม โดยในการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ ใช้ข้อมูลจาก ๙ แหล่งข้อมูล คือ

(๑) Bertelsmann Stiftung Transformation Index: BF(TI)

(๒) Economist Intelligence Unit Country Risk Service: EIU

(๓) Global Insights Business Conditions and Risk Indicators: GI

(๔) IMD World Competitiveness Yearbook: IMD

(๕) Political and Economic Risk Consultancy: PERC

(๖) The PRS Group International Country Risk Guide (ICRG): PRS

(๗) World Economic Forum Executive Opinion Survey: WEF

(๘) World Justice Project Rule of Law Index : WJP

(๙) Varieties of Democracy Project: VDEM

โดยมีรายละเอียดคะแนนตามที่แสดงไว้ในดังตารางที่ ๒.๓

ตารางที่ ๒.๓ คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ของประเทศไทยตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕

แหล่งข้อมูล	คะแนน CPI				
	๒๕๖๑	**๒๕๖๒**	**๒๕๖๓**	**๒๕๖๔**	**๒๕๖๕**
Bertelsmann Stiftung Transformation Index: BF(TI)	๓๗	๓๗	๓๗	๓๗	๓๗
Economist Intelligence Unit Country Risk Service: EIU	๓๗	๓๗	๓๗	๓๗	๓๗
Global Insights Business Conditions and Risk Indicators: Gl	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕
IMD World Competitiveness Yearbook: IMD	๔๑	๔๕	๔๑	๓๙	๔๓
Political and Economic Risk Consultancy: PERC	๓๗	๓๘	๓๘	๓๖	๓๕
The PRS Group International Country Risk Guide (ICRG): PRS	๓๒	๓๒	๓๒	๓๒	๓๒
World Economic Forum Executive Opinion Survey: WEF	๔๒	๔๓	๔๓	๔๒	๔๕
World Justice Project Rule of Law Index: WJP	๔๐	๓๘	๓๘	๓๕	๓๔
Varieties of Democracy Project: VDEM	๒๑	๒๐	๒๐	๒๖	๒๖
คะแนนที่ได้ (จาก ๑๐๐ คะแนน)	**๓๖**	**๓๖**	**๓๖**	**๓๕**	**๓๖**
อันดับ	**๙๙**	**๑๐๑**	**๑๐๔**	**๑๑๐**	**๑๐๑**

จากตารางที่ ๒.๓ คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ของประเทศไทยตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ สามารถจัดกลุ่มแหล่งข้อมูลตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของค่าคะแนน ได้ดังนี้

(๑) กลุ่มแหล่งข้อมูลที่มีแนวโน้มคะแนนคงที่ รายละเอียดตามรูปที่ ๒.๑๖

รูปที่ ๒.๑๖ กลุ่มแหล่งข้อมูลและค่าคะแนน CPI คงที่ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

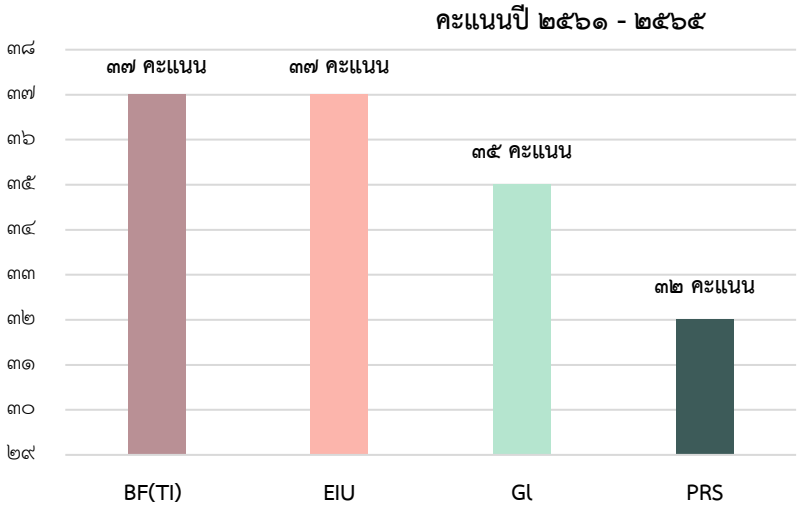

(๒) กลุ่มแหล่งข้อมูลที่มีแนวโน้มคะแนนเพิ่มขึ้น – ลดลงปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ รายละเอียดตามรูปที่ ๒.๑๗

รูปที่ ๒.๑๗ กลุ่มแหล่งข้อมูลและค่าคะแนน CPI ที่ไม่คงที่

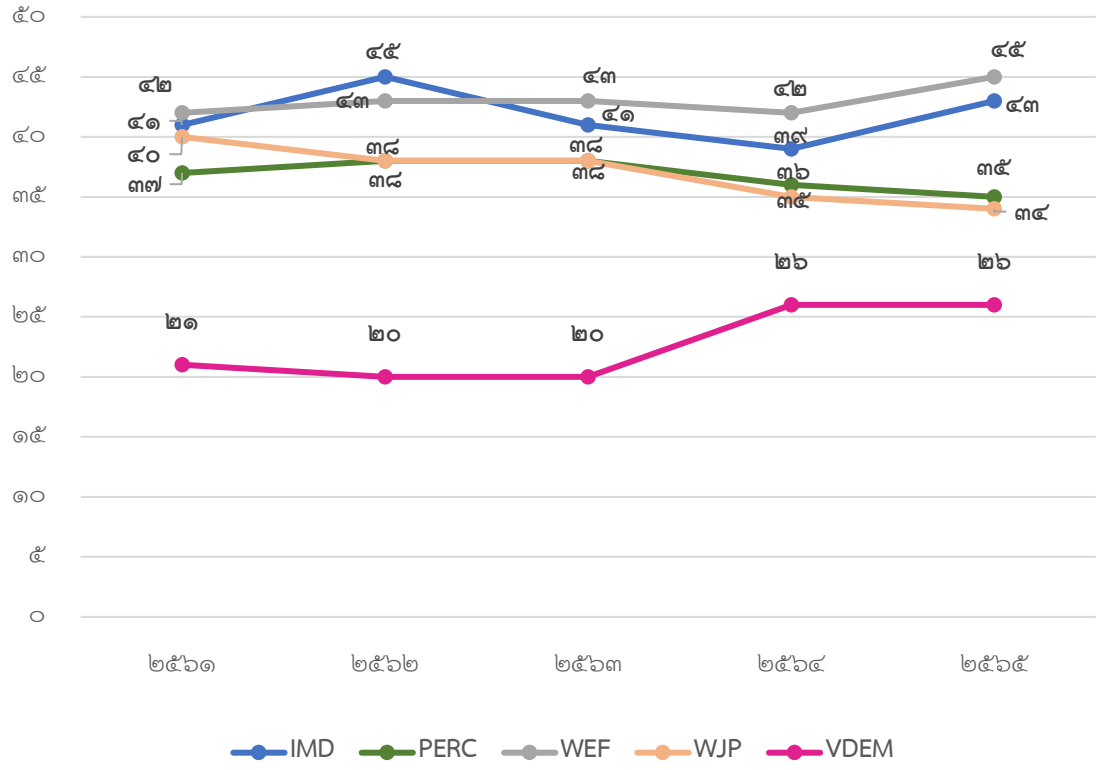

จากคะแนนการทุจริตข้างต้นเห็นได้ว่าประเทศไทยยังมีปัญหาในเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐยังรับรู้และถือปฏิบัติตามนโยบายของรัฐเกี่ยวกับการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและผลประโยชน์ส่วนรวมไม่มากเท่าที่ควร รวมถึงยังคงมีการเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติหน้าที่ ตลอดจนขาดการผลักดันกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริตอย่างจริงจัง ชัดเจน และต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังพบปัญหาในกระบวนการยุติธรรม ตลอดจนการดำเนินมาตรการในการฟื้นฟูเศรษฐกิจหลังวิกฤติการณ์โควิด - ๑๙ อีกด้วย องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (TI) ได้มีข้อเสนอแนะว่าควรให้ความสำคัญในการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจบริหาร ตุลาการและนิติบัญญัติ รวมทั้งส่งเสริมสิทธิเสรีภาพทางสังคม ให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลภาครัฐผ่านระบบสารสนเทศ การจำกัดการใช้อิทธิพลทางการเมืองตลอดจนการเสริมสร้างความเข้มแข็งเกี่ยวกับการขัดกันแห่งผลประโยชน์ รวมถึงการรับมือกับปัญหาการทุจริตข้ามชาติในทุกรูปแบบ

๒.๔.๕ การจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณในการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริต ปีงบประมาณ ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

๑) การจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนงานบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

การจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนงานบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ มีการจัดสรรงบประมาณทั้งสิ้น ๑,๘๕๒.๐๒๐๘ ล้านบาท และใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น ๑,๕๐๐.๗๑๔๐ ล้านบาท แบ่งเป็นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีการจัดสรรงบประมาณ ๘๙๕.๐๙๑๙ ล้านบาท มีการใช้จ่าย ๖๕๔.๔๔๕๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๑๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีการจัดสรรงบประมาณ ๕๘๗ ล้านบาท มีการใช้จ่าย ๔๓๓.๕๓๔๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๗๐ และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีการจัดสรรงบประมาณ ๔๗๘.๙๒๘๙ ล้านบาท มีการใช้จ่าย ๔๑๒.๗๓๔๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๑๘ รายละเอียดดังรูปที่ ๒.๑๘

รูปที่ ๒.๑๘ การจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนงานบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

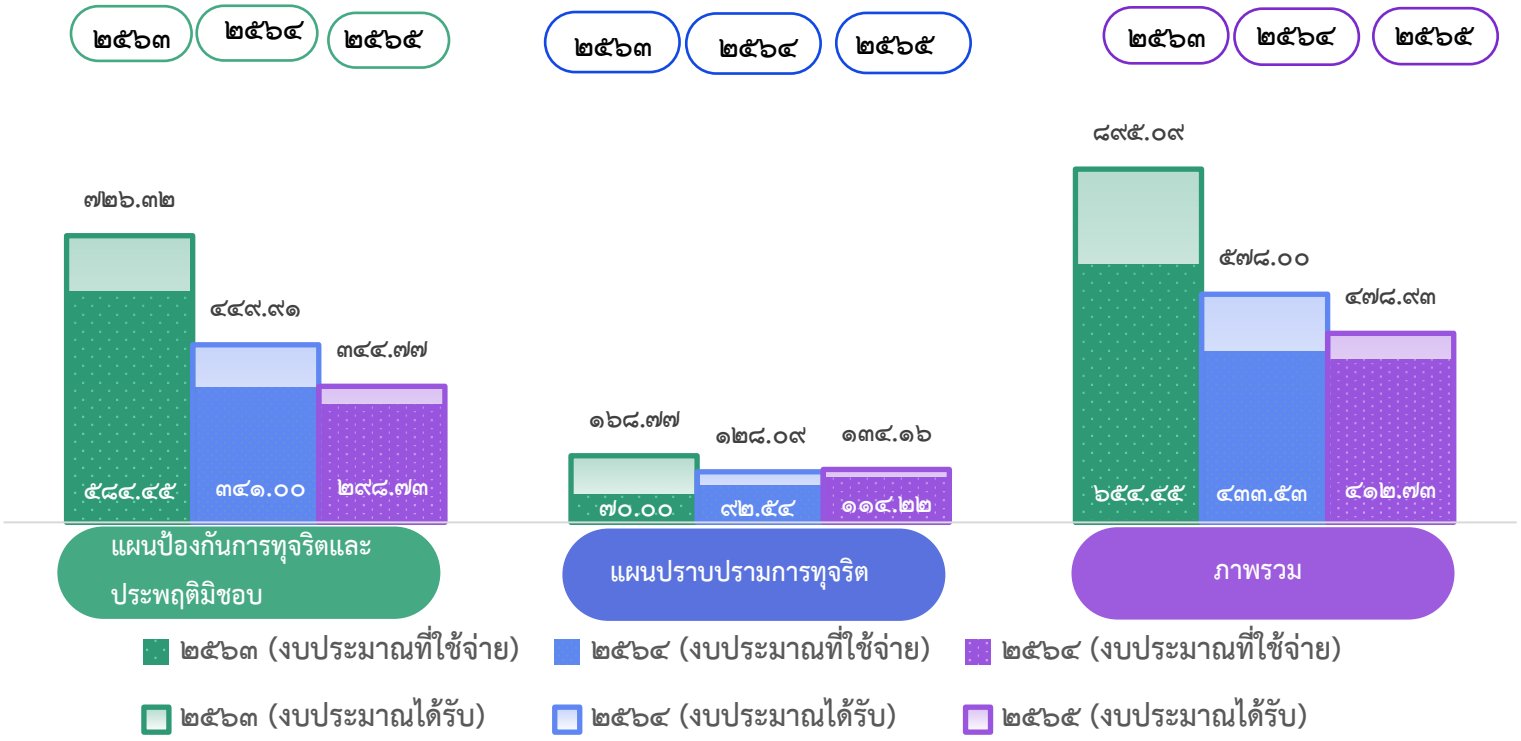

๒) การจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณจากกองทุน ป.ป.ช.

การจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณจากกองทุน ป.ป.ช. ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ มีการจัดสรรงบประมาณทั้งสิ้น ๒๐๗.๗๓๕๙ ล้านบาท และใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น ๑๙๕.๘๓๔๐ ล้านบาท แบ่งเป็นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีการจัดสรรงบประมาณ ๗.๗๓๕๙ ล้านบาท มีการใช้จ่าย ๗.๑๘๖๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๙๐ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีการจัดสรรงบประมาณ ๑๐๐.๐๐๐๐ ล้านบาท มีการใช้จ่าย ๙๔.๖๖๓๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๖๖ และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีการจัดสรรงบประมาณ ๑๐๐.๐๐๐๐ ล้านบาท มีการใช้จ่าย ๙๓.๙๘๓๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๙๘ รายละเอียดดังรูปที่ ๒.๑๙

รูปที่ ๒.๑๙ การจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณตามงบกองทุน ป.ป.ช.

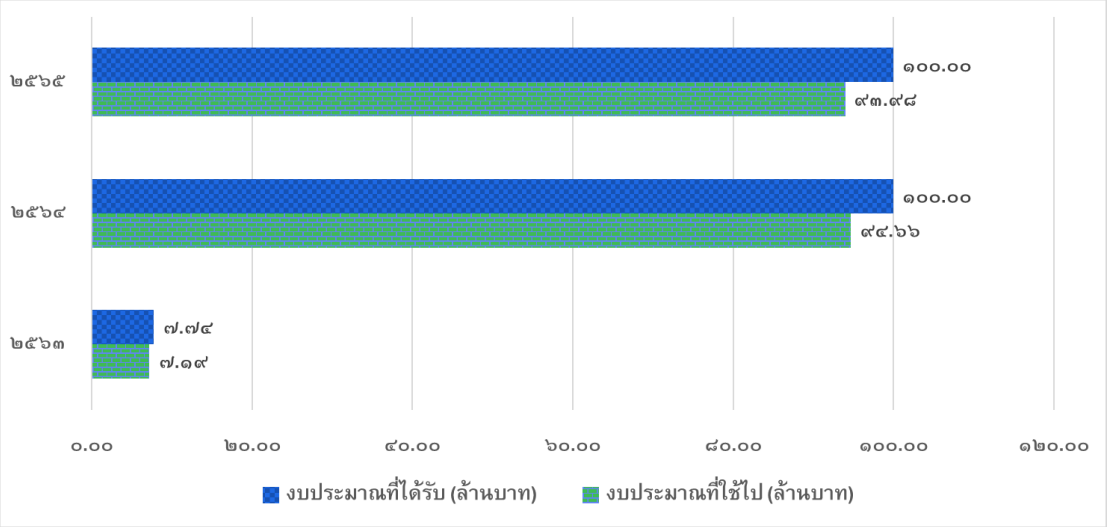

บทที่ ๓
แนวทางการดำเนินงาน และระเบียบวิธีการประเมิน

แนวทางการดำเนินงาน และระเบียบวิธีการประเมินโครงการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ประกอบด้วย

๓.๑ แนวทางการดำเนินงานในภาพรวม

๓.๒ กรอบแนวคิดการประเมินผลสำเร็จ

๓.๓ ระเบียบวิธีการประเมิน

๓.๔ กระบวนการคัดเลือกและกำหนดกลุ่มตัวอย่างของการประเมิน

๓.๕ แนวทางการสร้างหรือพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลโครงการในรูปแบบออนไลน์

๓.๖ แผนการเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๗ แผนการดำเนินงาน

๓.๑ แนวทางการดำเนินงานในภาพรวม

การศึกษาโครงการการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ มีเป้าหมายในการประเมินความสำเร็จตามเป้าหมาย/ตัวชี้วัด ของแผนฯ โดยคณะที่ปรึกษากำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานในภาพรวมของการดำเนินงานออกเป็น ๔ ขั้นตอน ประกอบด้วย

๑) การประเมินผลการดำเนินงานตามแผนฯ โดยการเปรียบเทียบค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้กับผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕

๒) การประเมินผลลัพธ์และผลกระทบจากการดำเนินงานตามแผนฯ โดยการประเมินความเชื่อมโยงของผลลัพธ์และผลกระทบจากการดำเนินงานกับความสอดคล้องตามเป้าหมาย/ตัวชี้วัดของแผนระยะที่ ๒ และระยะที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๓) การประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานตามแผนฯ ศึกษาข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์มูลค่าทางตรง และมูลค่าทางอ้อมที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามแผนด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๔) การถอดบทเรียนจากปัญหาอุปสรรคและปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนฯ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก และศึกษาจากรายงานผลการดำเนินงานตามแผนฯ เพื่อนำไปสู่การวางแนวทางในการดำเนินงานที่เหมาะสม และปัจจัยแห่งความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนฯ รายละเอียดดังรูปที่ ๓.๑

รูปที่ ๓.๑ แนวทางการดำเนินงานในภาพรวม

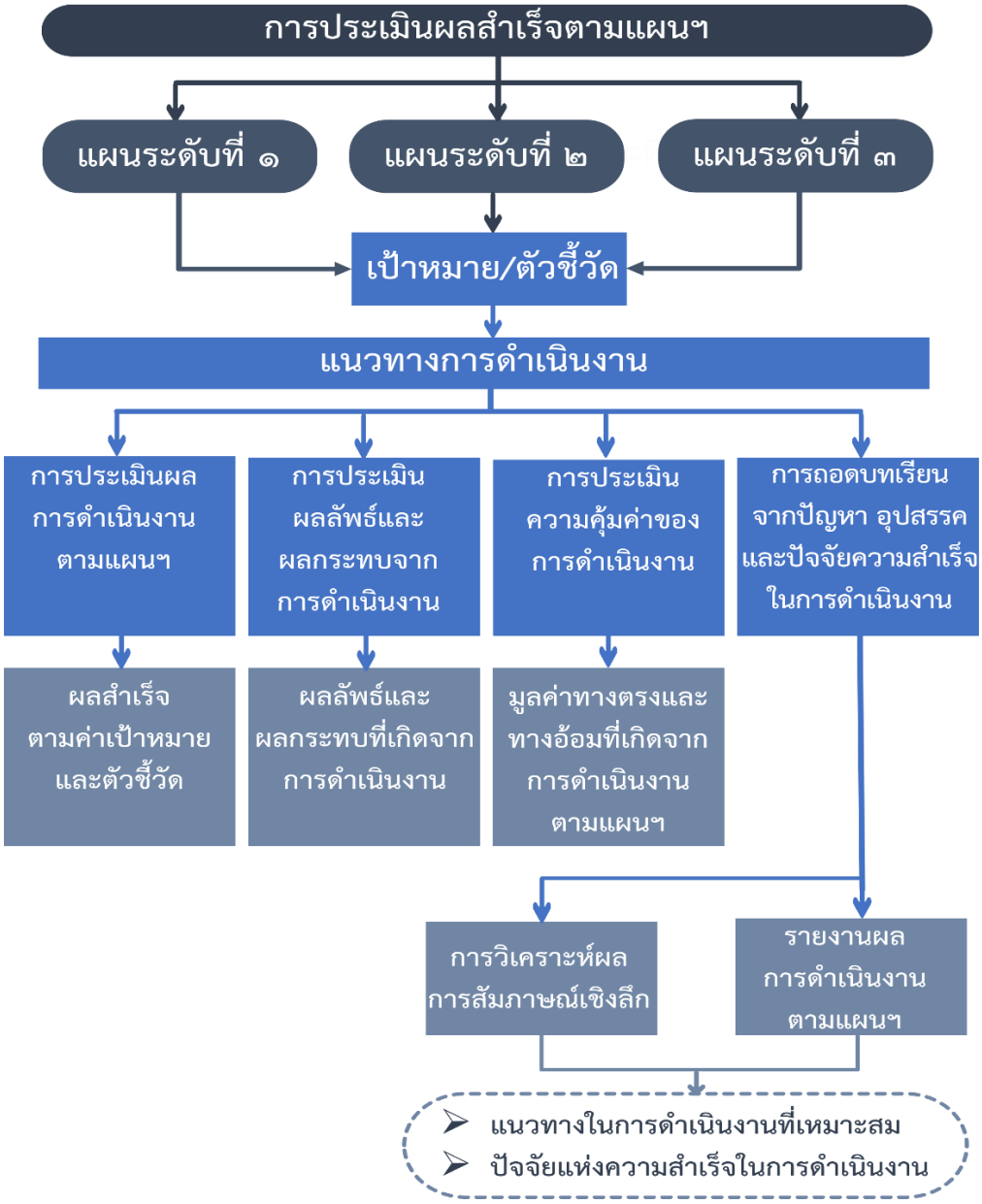

ที่มา: คณะที่ปรึกษา

๓.๒ กรอบแนวคิดการประเมินผลสำเร็จ

กรอบแนวคิดการประเมินผลสำเร็จการดำเนินงานของโครงการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ คณะที่ปรึกษากำหนดกรอบแนวคิดการประเมินผลสำเร็จของการดำเนินงานออกเป็น ๓ ด้าน ประกอบด้วย ด้านผลกระทบจากการดำเนินงานตามเป้าหมาย ด้านความคุ้มค่าของการดำเนินงาน และด้านการถอดบทเรียนจากปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ

ในการดำเนินการ โดยกำหนดตัวแปรและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง สำหรับเป็นข้อมูลที่นำมาใช้ในการประเมินผลสำเร็จ การวิเคราะห์ และสังเคราะห์ผลสำเร็จการดำเนินงานตามเป้าหมาย ทั้งในส่วนของข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยดำเนินการศึกษาทบทวนแนวคิดการออกแบบและการประเมินผลสำเร็จที่ครอบคลุมกรอบการประเมิน ๓ ด้านที่กำหนดไว้ข้างต้น การศึกษาทบทวนเป้าหมายของยุทธศาสตร์ และแผนงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อเชื่อมโยงเส้นทางผลกระทบจากการดำเนินงานโครงการนำไปสู่เป้าหมายและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นของการดำเนินงานตามเป้าหมายยุทธศาสตร์และแผนงาน และการถอดบทเรียนการดำเนินงานที่พัฒนาเป็นระบบนิเวศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในต่างประเทศ

จากผลการศึกษาทบทวนดังกล่าวข้างต้น ได้นำมาใช้ในการออกแบบและพัฒนาวิธีการประเมิน เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการประเมิน การคัดเลือกประเภท/ลักษณะโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการฯ คือ ด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนด้านการปราบปรามการทุจริต และการพัฒนาประเด็นข้อคำถามในการรวบรวมข้อมูลและสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มเป้าหมาย วิธีการประเมิน ตลอดจนเสนอแนวคิดการพัฒนาระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของไทย นำกรอบวิธีการประเมิน เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ผ่านการพัฒนาและเห็นชอบจากคณะอนุกรรมการฯ ดำเนินการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลจากโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารหน่วยงาน/สำนักงานที่กำหนดนโยบาย ผู้พัฒนา/ผู้รับผิดชอบโครงการ และผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ รวบรวมข้อมูลมาใช้สำหรับการวิเคราะห์และประเมินระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนงานฯ โดยมีแนวทาง เกณฑ์การประเมินผลสำเร็จ ประกอบด้วย ด้านผลกระทบจากการดำเนินงานตามเป้าหมาย โดยใช้ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง (Theory of Change) และเส้นทางผลกระทบของการดำเนินโครงการ (Impact Pathway) ด้านความคุ้มค่าของการดำเนินงาน โดยใช้วิธีการประเมินผลตอบแทนทางสังคม (Social Return On Investment: SROI) และด้านการถอดบทเรียนจากการดำเนินการ โดยวิธีการเรียนรู้แบบลูปสามชั้น (Lessons Learned: Triple-Loop Learning Framework)

ผลการประเมินผลสำเร็จตามแผนงานฯ จะนำเสนอผลการวิเคราะห์และประเมินที่ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดการประเมินผลสำเร็จ รวมถึงจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางในการขับเคลื่อนโครงการ และแผนปฏิบัติการฯ โดยมีกรอบแนวคิดการประเมินผลสำเร็จรายละเอียดดังรูปที่ ๓.๒

รูปที่ ๓.๒ กรอบแนวคิดการประเมินผลสำเร็จ

ที่มา: คณะที่ปรึกษา

๓.๓ ระเบียบวิธีการประเมิน

การดำเนินการศึกษาโครงการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ คณะที่ปรึกษากำหนดกรอบแนวคิดการประเมินผลสำเร็จของการดำเนินงาน โดยแบ่งการประเมินออกเป็น ๓ ด้าน ประกอบด้วย การประเมินผลกระทบจากการดำเนินงานตามเป้าหมาย ความคุ้มค่าของการดำเนินงาน และการถอดบทเรียนจากปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๓.๓.๑ การประเมินผลกระทบจากการดำเนินงานตามเป้าหมาย

การประเมินผลกระทบจากการดำเนินงานตามเป้าหมาย โดยใช้ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง (Theory of Change) มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบวิธีการประเมิน ร่วมกับการวิเคราะห์เส้นทางผลกระทบของการดำเนินงาน (Impact Pathway) ซึ่งทั้งสองแนวคิดสามารถใช้อธิบายกระบวนการดำเนินงานของแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและเห็นได้อย่างชัดเจน ตั้งแต่เริ่มต้น กระบวนการ/กิจกรรมการดำเนินงาน ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบหรือเป้าหมายที่เกิดขึ้น

รูปที่ ๓.๓ แสดงกระบวนการและความเชื่อมโยงกันระหว่างแผนงานดำเนินการ และผลจากการดำเนินงานที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือผลที่คาดหวังให้เกิดขึ้น ซึ่งมีขั้นตอนที่เกี่ยวข้อง ๕ ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดขององค์ประกอบและขั้นตอนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ส่วนที่ ๑ แผนงานดำเนินการ เป็นแผนที่จะทำโดยมีรายละเอียดของการดำเนินการ แหล่งทรัพยากรของแผนงานโครงการ/กิจกรรม ปัจจัยหรือสิ่งที่จะต้องใช้และกิจกรรมที่คาดว่าจะดำเนินการ แบ่งออกเป็น ๒ ขั้นตอน ได้แก่

๑) ปัจจัยนำเข้า/แหล่งทรัพยากร ประกอบด้วย ทรัพยากรบุคคล งบประมาณ ทรัพยากรในการสนับสนุนการทำงาน องค์กร/หน่วยงาน เพื่อให้แผนงานโครงการ/กิจกรรม สามารถนำไปใช้ในการดำเนินการได้

๒) กิจกรรม คือ กิจกรรมการดำเนินงาน เป็นกระบวนการและการปฏิบัติเพื่อนำไปสู่ผลที่คาดหวังหรือการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นของแผนงานโครงการ

ส่วนที่ ๒ ผลที่ต้องการ เป็นผลที่พึงเกิดขึ้นทั้งหมดของแผนงานโครงการ ทั้งที่เป็นผลลัพธ์ ผลลัพธ์ที่คาดหวัง และผลกระทบ แบ่งออกเป็น ๓ ขั้นตอน ได้แก่

๑) ผลผลิต เป็นผลที่เกิดขึ้นโดยตรงของการดำเนินกิจกรรมในแผนงานโครงการ

๒) ผลลัพธ์ เป็นผลลัพธ์ที่คาดหวังจากการเปลี่ยนแปลงของผู้มีส่วนร่วมกับแผนงานโครงการ อาทิ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความรู้ ทักษะ สถานภาพ และระดับการทำหน้าที่ ทั้งผลลัพธ์ที่คาดหวังระยะสั้น และระยะยาว

๓) ผลกระทบ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่คาดหวังให้เกิดขึ้นหรือไม่คาดหวังให้เกิดขึ้น โดยปรากฏขึ้นจากผลของกิจกรรมของแผนงานโครงการ ทั้งนี้ผลกระทบที่เกิดขึ้นจะเชื่อมโยงกับความก้าวหน้าอย่างเป็นเหตุเป็นผลของผลลัพธ์ที่คาดหวังในระยะสั้นและระยะยาวที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงหรือผลกระทบที่เกิดขึ้น

รูปที่ ๓.๓ กระบวนการความเชื่อมโยงกันระหว่างแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

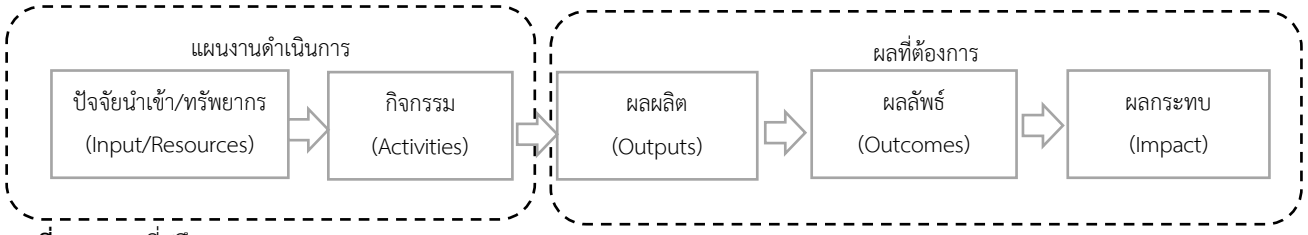

ที่มา: คณะที่ปรึกษา

จากกระบวนการความเชื่อมโยงกันระหว่างแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้น สามารถนำมาวิเคราะห์ต่อยอดลงในระดับแผนงาน ระดับโครงการ หรือระดับกิจกรรม โดยการวิเคราะห์เส้นทางผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน (Impact Pathway) ทั้งนี้เส้นทางผลกระทบจากการดำเนินงาน คือ การเขียนแผนผังหรือแผนที่ที่แสดงถึงกระบวนการหรือโครงข่ายความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงระหว่างแผนงาน โครงการ/กิจกรรม ตั้งแต่เริ่มต้นการดำเนินงานจนถึงจุดมุ่งหมายหลักของโครงการ ตลอดจนองค์กร/หน่วยงาน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากโครงการทั้งหมด จากรูปที่ ๓.๔ แสดงเส้นทางผลกระทบจากการดำเนินงานโครงการ โดยสามารถแบ่งองค์ประกอบออกเป็น ๔ องค์ประกอบ ดังนี้

๑) ข้อมูลแผนงาน/โครงการ และการกำหนดตัวแทรกแซง เป็นข้อมูลโครงการที่ดำเนินงานและรายละเอียดปัจจัยนำเข้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง นำไปสู่การพัฒนาแผนงาน/โครงการ เป็นส่วนเริ่มต้นในกระบวนการดำเนินงาน รวมถึงการกำหนดตัวแทรกแซงหรือกิจกรรมที่จัดขึ้นภายใต้แผนงาน/โครงการ ซึ่งจะต้องกำหนดโดยการวิเคราะห์ลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้น ความต้องการที่ต้องตอบสนองกลุ่มเป้าหมาย และการกำหนดผลลัพธ์ที่คาดหวัง ทั้งนี้ในการออกแบบแผนงานโครงการกิจกรรมหรือที่เรียกว่าตัวแทรกแซง ต้องวิเคราะห์ปัจจัยตัวกำหนดที่คิดว่าส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ที่ต้องการก่อน แล้วจึงออกแบบกลยุทธ์ที่จะเป็นตัวทำให้เกิดปัจจัยที่ไปกำหนดผลลัพธ์ที่ต้องการ ดังนั้นการกำหนดหลักการและเหตุผล บนความคิดที่สมเหตุสมผล และมีความเชื่อว่าการออกแบบกิจกรรมในลักษณะนี้สามารถทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ต้องการได้

๒) ผลผลิต เป็นการวิเคราะห์ผลผลิตที่เกิดขึ้นในขั้นแรกจากการดำเนินแผนงาน/โครงการที่ส่งผลต่อกลุ่มเป้าหมายที่มีความชัดเจนที่สุด อาทิ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการทุจริตสู่สาธารณะ

การรับรู้โทษของการทุจริตแก่ประชาชน เด็กและเยาวชน การเฝ้าระวังการทุจริต และการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน เป็นต้น

๓) ผลลัพธ์ แบ่งออกเป็นผลลัพธ์ระยะสั้น และผลลัพธ์ระยะกลาง โดยเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากที่มีผู้นำผลผลิตจากการดำเนินแผนงานโครงการไปใช้ประโยชน์ ผู้ใช้ประโยชน์ที่มีการใช้ประโยชน์ในขั้นต้น และขั้นต่อ ๆ ไป ทำให้เกิดการใช้ประโยชน์จากแผนงานโครงการ ผลลัพธ์ระยะสั้น อาทิ ประชาชน เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริต การเปิดเผยข้อมูล และการตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ ลดการใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เป็นต้น ผลลัพธ์ระยะกลาง อาทิ ประชาชน เด็กและเยาวชน มีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต คดีการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง ความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ เป็นต้น

๔) ผลกระทบหรือผลลัพธ์/เป้าหมายระยะยาว เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานแผนงาน/โครงการ ในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็น ผลกระทบทางเศรษฐกิจ ผลกระทบทางสังคม และผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้จากเส้นทางผลกระทบจากการดำเนินงานโครงการ ทั้ง ๔ องค์ประกอบข้างต้น สามารถวิเคราะห์กระบวนการในการขับเคลื่อนการดำเนินงานแต่ละกระบวนการหรือขั้นตอนที่แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ระหว่างกัน รวมถึงสิ่งที่ยังขาดหายไปของเส้นทางผลกระทบ อาทิ ขาดความเชื่อมโยงกระบวนการแผนงานโครงการ ขาดโครงข่ายความสัมพันธ์ขององค์กร/หน่วยงาน ขาดความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นต้น ดังนั้นเมื่อทราบถึงองค์ประกอบที่ขาดหายไปของกระบวน จึงสามารถวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อการบรรลุผลลัพธ์ ผลกระทบหรือเป้าหมายของยุทธศาสตร์และแผนงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบได้อย่างถูกต้อง

รูปที่ ๓.๔ เส้นทางผลกระทบจากการดำเนินงานโครงการ (Impact Pathway)

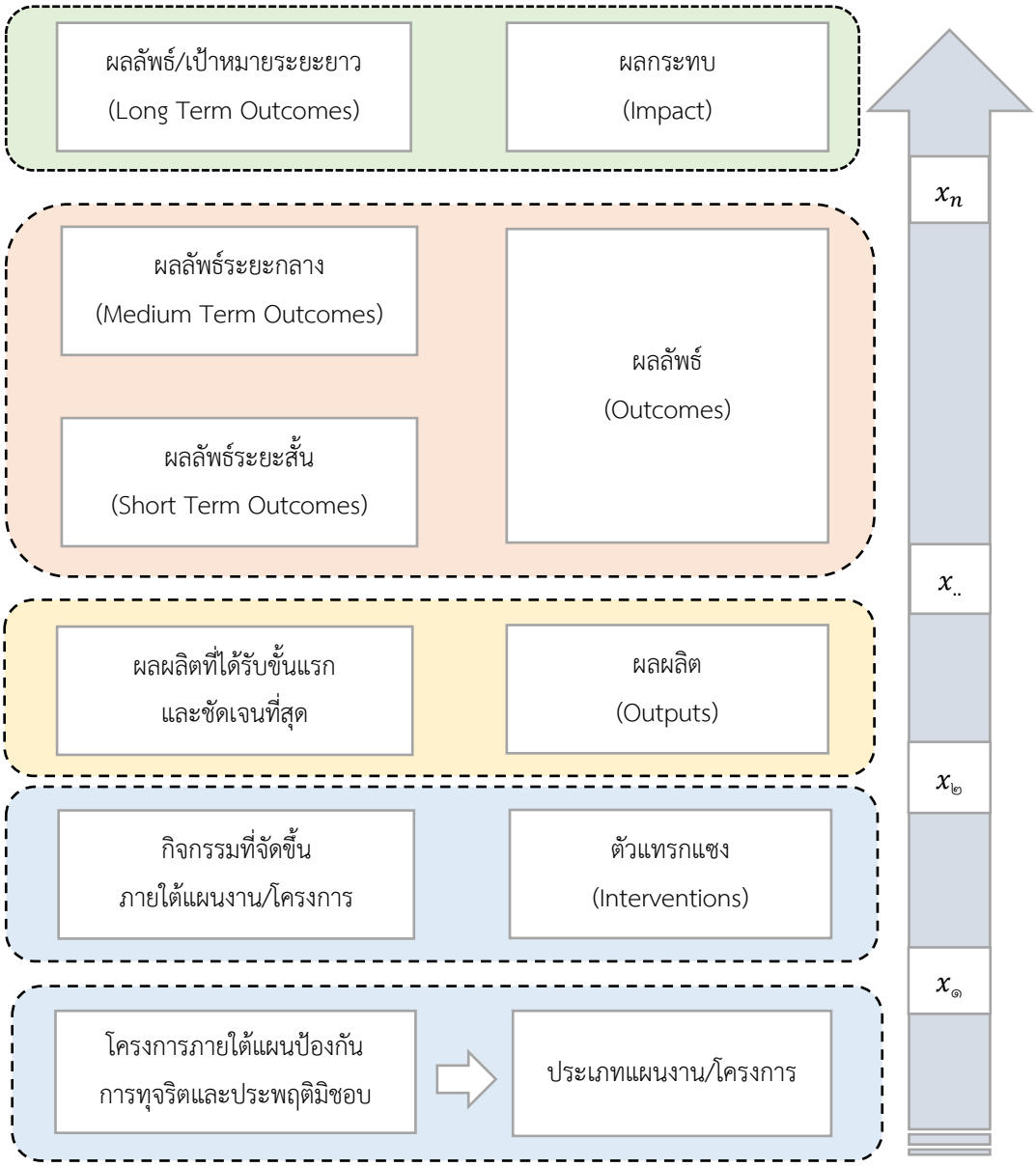

หมายเหตุ: $x_1, x_2, \ldots, x_n$ คือ กระบวนการเพื่อขับเคลื่อนและมีความเชื่อมโยงหรือความสัมพันธ์ระหว่างกัน เพื่อนำไปสู่การบรรลุผลลัพธ์ ผลกระทบหรือเป้าหมายปลายทางที่ต้องการ

ที่มา: คณะที่ปรึกษา

การประเมินผลลัพธ์และผลกระทบของแผนฯ เป็นการประเมินผลผลัพธ์ และผลกระทบจากการดำเนินงาน โดยการนำผลการดำเนินงานของแผนระดับที่ ๓ คือ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ของหน่วยงานทั้งสำนักงาน ป.ป.ช. และหน่วยงานร่วมบูรณาการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ที่คลอบคลุมทุกประเภทโครงการ มาวิเคราะห์ ๑) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ๒) แผนการปฏิรูปประเทศ ๓) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และ ๔) นโยบายแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รวมถึงความสอดคล้องของผลการดำเนินงานที่เชื่อมโยงกับเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผน เป็นการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของวัตถุประสงค์ ปัจจัยนำเข้า/ทรัพยากร กิจกรรม ผลผลิต ผลลัพธ์ ผลกระทบ/เป้าหมายของแผนงาน/โครงการ โดยใช้ตารางการเก็บข้อมูลเพื่อวิเคราะห์รายละเอียดดังตารางที่ ๓.๑

ตารางที่ ๓.๑ การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของการดำเนินโครงการ/กิจกรรม

องค์ประกอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	ตัวบ่งชี้	วิธีการเก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบตัวบ่งชี้	ปัจจัยภายนอกที่จำเป็น
วัตถุประสงค์			
ปัจจัย/ทรัพยากร			
กิจกรรม			
ผลผลิต			
ผลลัพธ์			
ผลกระทบ/เป้าหมาย			

การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของการดำเนินโครงการ/กิจกรรม โดยใช้ตารางเก็บข้อมูลคอลัมน์ที่หนึ่งจะเป็นองค์ประกอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ ปัจจัย/ทรัพยากร กิจกรรม ผลผลิต ผลลัพธ์ ผลกระทบ/เป้าหมาย คอลัมน์ที่สองเป็นตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินสำหรับวัดผลสำเร็จขององค์ประกอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรมในคอลัมน์ที่หนึ่ง คอลัมน์ที่สามเป็นวิธีการเก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบตัวบ่งชี้ ส่วนคอลัมน์ที่สี่เป็นเงื่อนไขหรือข้อตกลงที่เป็นปัจจัยภายนอกที่กระทบต่อการดำเนินงาน ตารางการเก็บข้อมูลนี้จะช่วยตรวจสอบการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงทำให้สามารถประเมินและอธิบายถึงปัจจัยสาเหตุของความสำเร็จในการดำเนินงาน หรือสามารถชี้จุดระบุสิ่งที่จะต้องพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น รวมถึงสิ่งที่ขาดหายไม่สามารถเชื่อมโยงกับองค์ประกอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม

ภายหลังการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ผลการวิเคราะห์นำไปใช้ประกอบการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงเข้ากับแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) แบ่งออกเป็น ๒ แผนย่อย ได้แก่ แผนย่อยด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนย่อยด้านการปราบปรามการทุจริต โดยจำแนกตาม

ประเภท/ลักษณะการดำเนินโครงการ/กิจกรรม แบ่งเป็น ๖ ประเภท ประกอบด้วย (๑) โครงการอบรม/สร้างจิตสำนึก (๒) โครงการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์/จัดทำสื่อ (๓) โครงการสร้างเครือข่าย (๔) โครงการประเมินติดตามผล (๕) โครงการขับเคลื่อนนโยบาย และ (๖) โครงการประชุมสัมมนา ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลการประเมินผลสำเร็จของแผนย่อยฯ รายละเอียดดังตารางที่ ๓.๒ และตารางที่ ๓.๓

ตารางที่ ๓.๒ ตัวอย่างเครื่องมือการรวบรวมข้อมูลการดำเนินงานตามแผนย่อยด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

แผนระดับที่ ๓	ประเภทโครงการ	ผลผลิต	ผลลัพธ์	ผลกระทบ/เป้าหมาย	ความเชื่อมโยง		ตัวชี้วัด
					แผนระดับที่ ๑	แผนระดับที่ ๒	
แผนย่อยด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ							

ตารางที่ ๓.๓ ตัวอย่างเครื่องมือการรวบรวมข้อมูลการดำเนินงานตามแผนย่อยด้านการปราบปรามการทุจริต

แผนระดับที่ ๓	ประเภทโครงการ	ผลผลิต	ผลลัพธ์	ผลกระทบ/เป้าหมาย	ความเชื่อมโยง		ตัวชี้วัด
					แผนระดับที่ ๑	แผนระดับที่ ๒	
แผนย่อยด้านการปราบปรามการทุจริต							

ภายใต้การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม ของแผนระดับที่ ๓ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงและเส้นทางผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนงานบูรณาการการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ จึงกำหนดแนวทางการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของแผนระดับที่ ๓ ได้แก่ แผนย่อยด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนย่อยด้านการปราบปรามการทุจริต ออกเป็น ๓ แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลูกจิตสำนึกให้มีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

แนวทางที่ ๒ ป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

แนวทางที่ ๓ ปราบปรามการทุจริต

โดยแต่ละแนวทางมีเป้าหมาย และตัวชี้วัดตามแผนงานบูรณาการฯ ดังนี้

แนวทางที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลูกจิตสำนึกให้มีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

เป้าหมาย: ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

ตัวชี้วัด: ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต

ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรม ค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA

แนวทางที่ ๒ ป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

เป้าหมาย: คดีทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง

ตัวชี้วัด: จำนวนคดีทุจริตในภาพรวม

จำนวนคดีทุจริตรายหน่วยงาน

- จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย
- จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต

จำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

แนวทางที่ ๓ ปราบปรามการทุจริต

เป้าหมาย: การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ

ตัวชี้วัด: กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด

จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ

ทั้งนี้ จากเป้าหมายและตัวชี้วัดของแนวทางการดำเนินการทั้ง ๓ แนวทาง คณะที่ปรึกษานำไปใช้ในการกำหนดกระบวนการคัดเลือกโครงการ/กิจกรรม ที่มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัด เพื่อวิเคราะห์กระบวนการดำเนินงานและเส้นทางผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม ต่อไป (รายละเอียดกระบวนการคัดเลือกหน่วยงาน/โครงการ และกิจกรรมในการประเมิน Baseline ดังหัวข้อ ๓.๔)

๓.๓.๒ การประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานตามแผนฯ

การประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) คณะที่ปรึกษากำหนดกรอบการประเมินความคุ้มค่าที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมของแผนปฏิบัติการฯ ในแต่ละปีงบประมาณ โดยใช้ผลการประเมินอัตราผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน (Social Returns on Investment: SROI) ของโครงการที่ได้รับการประเมินโครงการตามแผนปฏิบัติการฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕

โดยการคำนวณมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และมูลค่าทางสังคมที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ทั้งในส่วนของมูลค่าทางตรง และมูลค่าทางอ้อม ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่สามารถแสดงมูลค่า และความคุ้มค่าของการลงทุนในการดำเนินงานนำมาคำนวณหามูลค่าเงินเทียบเท่า และเปรียบเทียบกับมูลค่าทางการเงินทั้งด้านต้นทุน ซึ่งจะเป็นค่าใช้จ่ายในการลงทุนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ มาคิดเป็นต้นทุนหรืองบประมาณของโครงการ เพื่อแสดงให้เห็นว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานคิดเป็นมูลค่าเท่าไรต่อต้นทุนหรือเงินงบประมาณ ๑ บาท ที่ลงทุนไปในแต่ละโครงการ/กิจกรรม ดังนั้นอัตราผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุนสามารถที่จะแสดงถึงความคุ้มค่าที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมของแผนปฏิบัติฯ ในแต่ละปีงบประมาณและภาพรวมการดำเนินงานได้ สำหรับการคำนวณมูลค่าที่เกิดขึ้น จะคำนวณมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและมูลค่าทางสังคมจากผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{อัตราผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน (SROI)} = \frac{\text{มูลค่าทางเศรษฐกิจ + มูลค่าทางสังคม}}{\text{มูลค่าต้นทุน (งบประมาณ) ของโครงการ}}$$

ทั้งนี้ผลการประเมิน SROI ที่จะนำมาประกอบการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงาน กำหนดกรอบการประเมิน คือ ผลการประเมินจะต้องครอบคลุมการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมภายใต้แผนย่อย ซึ่งประกอบด้วย

๑) แผนย่อยด้านป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒) แผนย่อยด้านการปราบปรามการทุจริต และ

๓) ประเภทหรือลักษณะของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ

กรณีที่ผลการประเมิน SROI ของโครงการ/กิจกรรมในแต่ละปีงบประมาณ มีผลการประเมินไม่ครอบคลุมตามแผนย่อย ประเภทหรือลักษะของโครงการ/กิจกรรม คณะที่ปรึกษาจะดำเนินการประเมินผล SROI ของโครงการ/กิจกรรมเพิ่มเติมเพื่อให้ครอบคลุมตามกรอบการประเมินที่กำหนดไว้ และสามารถแสดงผลการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานในแต่ละปีงบประมาณ และภาพรวมของแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ได้อย่างเหมาะสม กรอบการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงาน รายละเอียดดังรูปที่ ๓.๕

รูปที่ ๓.๕ กรอบการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงาน

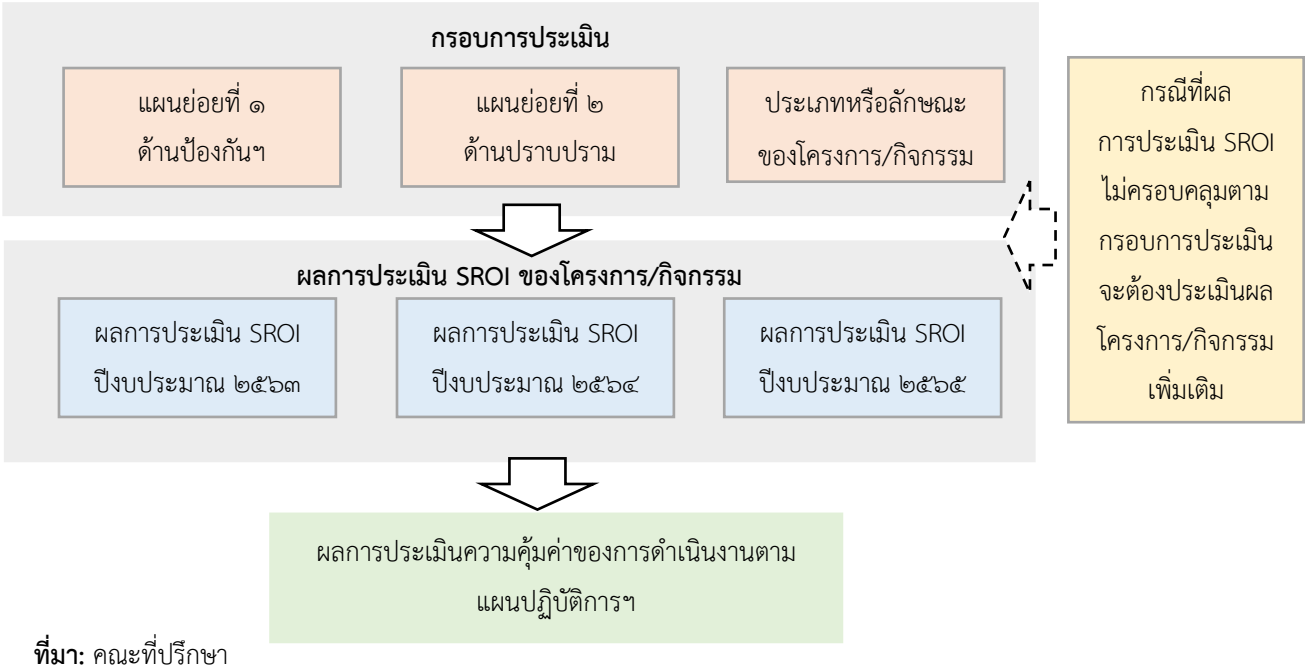

ที่มา: คณะที่ปรึกษา

๓.๓.๓ การถอดบทเรียนจากปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนฯ

กระบวนการถอดบทเรียนการจัดการเรียนรู้ของโครงการ มีจุดมุ่งหมาย คือ การรวบรวมบทเรียนสำคัญที่ได้เรียนรู้ในระหว่างดำเนินโครงการที่มีผู้เข้าร่วมการประชุมได้ทำการกำหนดวิธีการใช้ความรู้นั้นให้ประสบความสำเร็จในการบรรลุผลลัพธ์ที่ดีขึ้นกับโครงการในอนาคต โดยมี ๕ ขั้นตอน ดังนี้ (Creately, ๒๐๒๓)

ขั้นตอนที่ ๑ เป็นการระบุบทเรียนที่ได้รับ เป็นการดำเนินการโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักของโครงการ มีคำถามเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับโครงการที่หลากหลายแง่มุม (เช่น การจัดการโครงการ ทรัพยากร การสื่อสาร ข้อกำหนด ฯลฯ) พร้อมกับข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ผล สิ่งใดไม่ได้ผล สิ่งใดควรปรับปรุง ตลอดจนการสรุปผลการสำรวจ และผลการวิเคราะห์จากรายงานสำคัญอื่น ๆ

ขั้นตอนที่ ๒ เป็นบันทึกบทเรียนที่ได้รับ มีกระบวนการคือ การจัดทำเอกสารผลลัพธ์พร้อมรายงานโดยละเอียด ถึงข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมเกี่ยวกับจุดแข็งและจุดอ่อนของโครงการและคำแนะนำในการปรับปรุง แบ่งปันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโครงการที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก โดยการทำ Lesson Learned เป็นการสิ่งที่ได้จากโครงการนี้ โดยช่วยให้ได้เรียนรู้ข้อดีข้อเสียของโครงการ เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงใน Phase หรือ Project ถัดไป ยังเป็นทั้ง Knowledge base ให้กับ Project Manager คนอื่น ที่อาจจะได้รับ Project ที่คล้ายกัน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ช่วยแก้ไข

จุดบกพร่อง หรือประเมินความเสี่ยงให้กับโครงการในอนาคต มีปัจจัยในการบันทึก ๑๐ ประการดังนี้ (Phattararak Dhuamreongrom, ๒๐๒๐)

๑) Integration คือ การผสมผสานทุกอย่างเข้าด้วยกัน ทั้งข้อมูล คน ความรู้ของคนในทีม สิ่งแวดล้อม และอีกมากมาย

๒) Scope คือ การวางแผนไม่ให้งานหลุดกรอบในทุก ๆ ด้าน

๓) Time คือ การควบคุมให้อยู่ในเวลาที่กำหนด อาจต้องแบ่งออกมาเป็น Task ย่อย ๆ แล้วค่อย Monitor

๔) Cost คือ การควบคุมราคาไม่ให้เกินงบประมาณที่วางแผนไว้

๕) Quality คือ คุณภาพ และประสิทธิภาพของงานต้องออกมาดี

๖) Procurement คือ การจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือ และสิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้เพื่อให้โครงการสำเร็จ

๗) Human Resource คือ จัดหาคนในทุก ๆ สายงาน ทุกความเชี่ยวชาญ ที่จำเป็นต่อการ Support โครงการ เพื่อให้โครงการดำเนินต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๘) Communication คือ การสื่อสารกับคนในทีม คนนอกทีม หน่วยงานต่าง ๆ ต้องชัดเจน

๙) Risk Management คือ การบริหารความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น

๑๐) Stakeholder Management: Stakeholder คือ ทุกคนที่มีส่วนร่วมกับโครงการนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของบริษัท ผู้ถือหุ้น ทีมงาน รวมถึงไป ชาวบ้าน หรือผู้ที่มีผลกระทบ ทั้งเชิงลบและเชิงบวก จากโครงการ (EngineerJob, ๒๐๑๙)

ขั้นตอนที่ ๓ วิเคราะห์บทเรียนที่ได้รับ เพื่อกำหนดวิธีการนำไปใช้ในการฝึกอบรมที่จำเป็นสำหรับพนักงานและการปรับปรุงกระบวนการจัดการโครงการ โดยสรุปขั้นตอนที่จำเป็นให้เห็นฝ่าย/แผนกที่รับผิดชอบ ทรัพยากร และลำดับเวลา

ขั้นตอนที่ ๔ เก็บบทเรียนที่ได้เรียนรู้ โดยจัดเก็บเอกสารบทเรียนทั้งหมดไว้ในตำแหน่งที่เข้าถึงได้ง่าย ทำให้พร้อมใช้งานสำหรับทีมโครงการ และทีมอื่น ๆ ในองค์กร รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้ามาใช้งานได้

ขั้นตอนที่ ๕ ดึงบทเรียนที่ได้รับ อ้างอิงเอกสารบทเรียนเพื่อปรับปรุงกระบวนการโครงการในปัจจุบัน เพิ่มประสิทธิภาพการเรียกคืนเอกสารเหล่านี้ โดยการสร้างโฟลเดอร์สำหรับโครงการแต่ละประเภท และจัดระเบียบตามวันที่หรือชื่อโครงการอย่างเหมาะสม หากเครื่องมือที่คุณใช้ในการจัดเก็บรายงานมีความสามารถในการค้นหาด้วยคำหลัก จะง่ายต่อการใช้งานสำหรับใครก็ตามที่ต้องการเรียกดู

๓.๔ กระบวนการคัดเลือกและกำหนดกลุ่มตัวอย่างของการประเมิน

กระบวนการคัดเลือกและกำหนดกลุ่มตัวอย่างของการประเมิน คณะที่ปรึกษากำหนดขั้นตอนในการดำเนินการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ประเมินผลสำเร็จ ประกอบการกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการสำรวจ วิธีการสำรวจและรวบรวมข้อมูล และการประชุมผู้เชี่ยวชาญ โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานดังนี้

๓.๔.๑ กระบวนการคัดเลือกหน่วยงาน/โครงการในการประเมิน Baseline

กระบวนการคัดเลือกหน่วยงาน และโครงการในการประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานโรงการ/กิจกรรม ที่มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายและตัวชี้วัดการดำเนินงานตามแผนงานบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยคณะที่ปรึกษากำหนดกรอบหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกโครงการ/กิจกรรม ๓ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ กำหนดกลุ่มเป้าหมาย/หน่วยงานที่ขับเคลื่อนแผนงานบูรณาการฯ ออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ ๑) หน่วยงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช. ๒) หน่วยงานร่วมบูรณาการตามแผนงานบูรณาการฯ และ ๓) ภาคประชาสังคม

ขั้นตอนที่ ๒ กำหนดหลักเกณฑ์การจัดประเภทโครงการที่เชื่อมโยงกับเป้าหมาย ตัวชี้วัดตามแผนงานบูรณาการฯ และตัวชี้วัดตามเกณฑ์ CPI

ขั้นตอนที่ ๓ การคัดเลือกโครงการที่ใช้ในการประเมิน Baseline ที่มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องตามเป้าหมายและตัวชี้วัด

ขั้นตอนที่ ๔ กำหนดวิธีการจัดเก็บข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ ๕ การจัดประชุมผู้เชี่ยวชาญเพื่อจัดทำกรอบระบบนิเวศด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ทั้งนี้ ขั้นตอนการดำเนินงาน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๓.๔.๑ กลุ่มเป้าหมายการสำรวจ/หน่วยงานขับเคลื่อนแผนงานบูรณาการฯ และการจัดเก็บข้อมูล

กลุ่มเป้าหมายในการสำรวจและจัดเก็บข้อมูล เป็นกลุ่มผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในกระบวนการดำเนินงานตามแผน โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมายในการสำรวจและจัดเก็บข้อมูล ออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ ๑ หน่วยงานภายในของสำนักงาน ป.ป.ช. แบ่งออกเป็น หน่วยงานส่วนกลาง และหน่วยงานส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค และสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด ส่วนที่ ๒ หน่วยงานร่วมบูรณาการตามแผน ประกอบด้วย หน่วยงานระดับกระทรวง ระดับกรม และระดับหน่วยงาน ภายใต้การดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต และส่วนที่ ๓ กลุ่มผู้ที่ได้รับผลประโยชน์และมีส่วนร่วมในการดำเนินงานหรือภาคประชาสังคม รายละเอียดดังรูปที่ ๓.๖

รูปที่ ๓.๖ รายละเอียดกลุ่มเป้าหมายการสำรวจและจัดเก็บข้อมูล

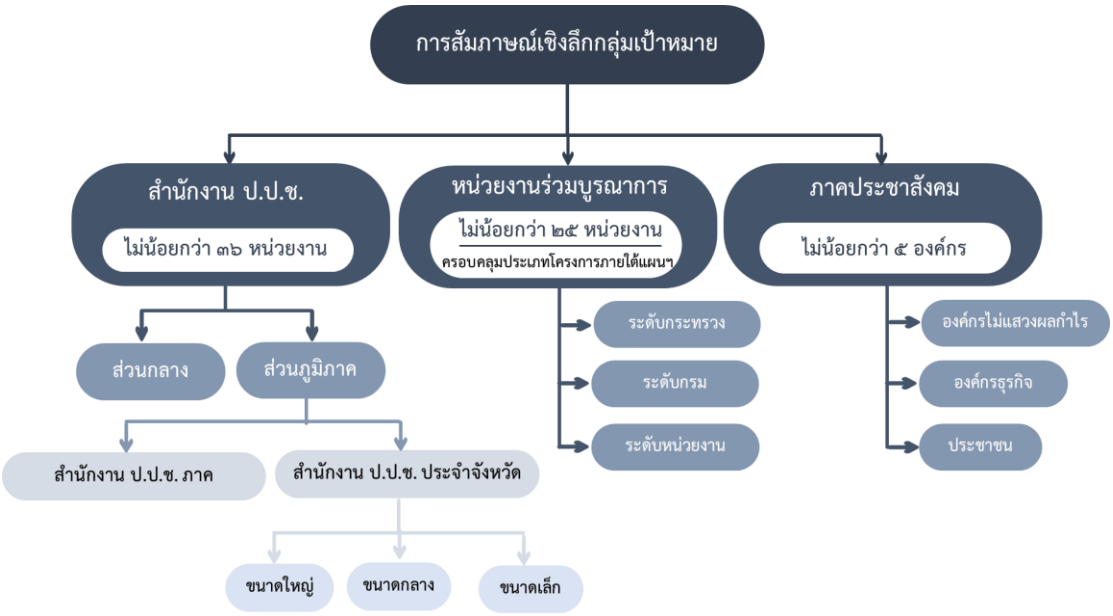

ที่มา: คณะที่ปรึกษา

ทั้งนี้ กลุ่มเป้าหมายในการจัดเก็บข้อมูล แบ่งออกเป็น (๑) กลุ่มผู้บริหารนโยบายการขับเคลื่อนแผนงาน (๒) ผู้พัฒนาโครงการ/กิจกรรม (๓) ผู้รับผิดชอบโครงการ/กิจกรรมการดำเนินงาน และ (๔) กลุ่มผู้ที่ได้รับผลประโยชน์หรือมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน อาทิ ภาคประชาสังคม ประชาชน และองค์กรภาคธุรกิจ สำหรับการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลจะครอบคลุมประเภทโครงการที่ตอบตัวชี้วัดตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๒๑) ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมถึงครอบคลุมโครงการภายใต้แผนย่อยที่ ๑ ด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนย่อยที่ ๒ ด้านการปราบปรามการทุจริต รายละเอียดดังตารางที่ ๓.๔

ตารางที่ ๓.๔ กลุ่มเป้าหมายในการสำรวจและจัดเก็บข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย	หน่วยงานภายในของสำนักงาน ป.ป.ช.	หน่วยงานร่วมบูรณาการ	กลุ่มผู้ที่ได้รับผลประโยชน์หรือมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
ผู้บริหารนโยบายการขับเคลื่อนแผน	✓	✓	ผู้ที่เกี่ยวข้อง ● ด้านนโยบาย ● การมีส่วนร่วม
ผู้พัฒนาโครงการ/กิจกรรม	✓		

กลุ่มเป้าหมาย	หน่วยงานภายในของสำนักงาน ป.ป.ช.	หน่วยงานร่วมบูรณาการ	กลุ่มผู้ที่ได้รับผลประโยชน์หรือมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
ผู้รับผิดชอบโครงการ/กิจกรรมการดำเนินงาน	✓	✓	● ประโยชน์ที่ได้รับ
รวม	**๓๖ หน่วยงาน**	**๒๕ หน่วยงาน**	**๕ องค์กร**

ส่วนที่ ๑ หน่วยงานภายในของสำนักงาน ป.ป.ช. ประกอบด้วย ๑) สำนักงาน ป.ป.ช. ส่วนกลาง และสำนักงาน ป.ป.ช. ส่วนภูมิภาค ในส่วนของสำนักงาน ป.ป.ช. ส่วนภูมิภาค แบ่งออกเป็น สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค และสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด จำนวนรวมไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยงาน โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ ๓.๕

ตารางที่ ๓.๕ รายชื่อสัมภาษณ์หน่วยงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช.

สำนักงาน ป.ป.ช. ส่วนกลาง	สำนักงาน ป.ป.ช. ส่วนภูมิภาค	
	สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค	สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด
สำนักเฝ้าระวังและประเมินสภาวการณ์ทุจริต	สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ๑	สำนักงานป.ป.ช. ประจำจังหวัดลพบุรี
สำนักประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส (ITA)	สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ๒	สำนักงานป.ป.ช. ประจำจังหวัดนครนายก
สำนักต้านทุจริตศึกษา	สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ๓	สำนักงานป.ป.ช. ประจำจังหวัดยโสธร
สำนักมาตรการเชิงรุกและนวัตกรรม	สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ๔	สำนักงานป.ป.ช. ประจำจังหวัดเลย
สำนักส่งเสริมและบูรณาการการมีส่วนร่วมต้านทุจริต	สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ๕	สำนักงานป.ป.ช. ประจำจังหวัดลำพูน
สำนักพัฒนาและส่งเสริมธรรมาภิบาล	สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ๖	สำนักงานป.ป.ช. ประจำจังหวัดพิจิตร
สำนักพัฒนาระบบตรวจสอบทรัพย์สิน	สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ๗	สำนักงานป.ป.ช. ประจำจังหวัดเพชรบุรี
สำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาคการเมือง	สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ๘	สำนักงานป.ป.ช. ประจำจังหวัดนครศรีธรรมราช
สำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ ๑	สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ๙	สำนักงานป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรัง

สำนักงาน ป.ป.ช. ส่วนกลาง	สำนักงาน ป.ป.ช. ส่วนภูมิภาค	
	สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค	สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด
สำนักไต่สวนการทุจริตภาคการเมืองและองค์กรตามรัฐธรรมนูญ		
สำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐ ๓		
สำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐวิสาหกิจ ๑		
สำนักไต่สวนคดีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
สำนักกฎหมาย		
สำนักกิจการและคดีระหว่างประเทศ		
สำนักคดี		
สำนักสืบสวนและกิจการพิเศษ		
สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์		
สำนักสื่อสารองค์กร		
สถาบันการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สัญญา ธรรมศักดิ์		

ส่วนที่ ๒ หน่วยงานร่วมบูรณาการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประกอบด้วย ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต (ศปท.) ระดับกระทรวง หน่วยงานระดับกรม และหน่วยงานระดับหน่วยงาน/สำนักงาน จำนวนรวมไม่น้อยกว่า ๒๕ หน่วยงาน โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ ๓.๖

ตารางที่ ๓.๖ รายชื่อสัมภาษณ์หน่วยงานร่วมบูรณาการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

หน่วยงานระดับกระทรวง	หน่วยงานระดับกรม	หน่วยงานระดับสำนักงาน
กระทรวงยุติธรรม	กรมบัญชีกลาง	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงคมนาคม	กรมกิจการเด็กและเยาวชน	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
กระทรวงพลังงาน	กรมสืบสวนคดีพิเศษ	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
กระทรวงมหาดไทย		สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

หน่วยงานระดับกระทรวง	หน่วยงานระดับกรม	หน่วยงานระดับสำนักงาน
กระทรวงสาธารณสุข		สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.)
กระทรวงการคลัง		สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา		สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กระทรวงศึกษาธิการ		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม		สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.)
กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์		สำนักหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม		
กระทรวงวัฒนธรรม		

ส่วนที่ ๓ กลุ่มผู้ที่ได้รับผลประโยชน์หรือมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ประกอบด้วย ภาคประชาชน ภาคประชาสังคม และองค์กรภาคธุรกิจ จำนวนรวมไม่น้อยกว่า ๕ องค์กร โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) ปฏิบัติการหมาเฝ้าบ้าน

๒) ชมรม STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต

๓) สำนักข่าวอิศรา

๔) สมาคมสื่อช่อสะอาด

๕) ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)

๖) มูลนิธิต่อต้านการทุจริต

๓.๔.๒ หลักเกณฑ์การจัดประเภทโครงการที่เชื่อมโยงกับเป้าหมาย ตัวชี้วัดตามแผนงานบูรณาการฯ และตัวชี้วัดตามเกณฑ์ CPI

การประเมินผลสำเร็จจากการดำเนินงานตามแผนฯ จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกโครงการ/กิจกรรม ที่ดำเนินการภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตฯ ที่ประกอบด้วย ๒ แผนย่อย ได้แก่ แผนย่อยด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนย่อยด้านการปราบปรามการทุจริต ซึ่งการดำเนินโครงการ/กิจกรรม จะแตกต่างกันตามประเภทหรือลักษณะการดำเนินงาน ดังนั้นในการวิเคราะห์กระบวนการดำเนินงานจะต้องสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ และผลกระทบหรือเป้าหมายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน กับตัวชี้วัดตามเกณฑ์ CPI

ที่นำมาใช้ในการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต ทั้งนี้การดำเนินโครงการ/กิจกรรมที่มีความเชื่อมโยงสอดคล้องตามเกณฑ์ CPI อย่างชัดเจน จะส่งผลต่อระดับความสำเร็จในการดำเนินงานตามเป้าหมาย และเพื่อให้ทราบถึงการดำเนินโครงการ/กิจกรรมที่มีความเชื่อมโยง คณะที่ปรึกษาจึงจัดกลุ่มโครงการตามประเภทหรือลักษณะของโครงการที่มีความเชื่อมโยงต่อตัวชี้วัดย่อยตามเกณฑ์ CPI รายละเอียดดังตารางที่ ๓.๗

ตารางที่ ๓.๗ เกณฑ์การจัดประเภทโครงการที่เชื่อมโยงกับตัวชี้วัดตามเกณฑ์ CPI

การจัดประเภทของโครงการ	ตัวชี้วัดตามเกณฑ์ CPI
๑) การยกระดับความสามารถในการควบคุมปัญหาการทุจริต	● ความสามารถของรัฐบาลที่จะควบคุมปัญหาการทุจริต (BF(TI):B๒)
๒) การส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรอย่างโปร่งใส	● ระดับความชัดเจนของแนวทางในการจัดสรรงบประมาณของรัฐ (EIU:E๑) ● งบประมาณของรัฐมีการจัดสรรเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลหรือพรรคการเมืองหรือไม่ (EIU:E๒) ● รัฐบาลมีเงินส่วนกลางที่สามารถใช้จ่ายได้โดยไม่ต้องถูกตรวจสอบหรือไม่ (EIU:E๓) ● มีการนำทรัพยากรของภาครัฐไปใช้ประโยชน์ที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ (EIU:E๔)
๓) การพัฒนากลไกการตรวจสอบลงโทษผู้กระทำผิด	● ข้าราชการที่กระทำผิด มีแนวโน้มจะโดนลงโทษในระดับใด (BF(TI):B๑) ● ระบบตุลาการเป็นอิสระจากรัฐบาลและสามารถตัดสินโทษของข้าราชการที่กระทำผิดได้โดยปราศจากการแทรกแซงของรัฐบาลหรือไม่ (EIU:E๖)
๔) การลดการแทรกแซงในการแต่งตั้ง โยกย้าย และหาผลประโยชน์ส่วนตน	● รัฐบาลมีสิทธิในการแต่งตั้งข้าราชการเข้ามาดำรงตำแหน่งตามความต้องการของตนเองหรือไม่ (EIU:E๕) ● เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว (WJP:WJ๑) ● เจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว (WJP:WJ๒) ● เจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว (WJP:WJ๓)

การจัดประเภทของโครงการ	ตัวชี้วัดตามเกณฑ์ CPI
	• เจ้าหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว (WJP:WJ๔) • ธุรกิจในประเทศของท่านมีการจ่ายเงินเพื่อให้ได้รับประโยชน์จากกรณีต่อไปนี้หรือไม่ (WEF:W๑) นำเข้าและส่งออก สาธารณูปโภค การจ่ายภาษี การได้รับสัมปทานหรือสัญญาโครงการของรัฐ การพิจารณาคดีความ • ผลการวิเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวโน้มที่บริษัทจะโดนเรียกผลประโยชน์เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินกิจการได้ หรือได้รับเลือกให้ดำเนินโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ หรือช่วยอำนวยความสะดวกในการนำเข้าส่งออกสินค้า (GI:G๑)
๕) การส่งเสริมการสร้างสภาพแวดล้อมที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการส่งเสริมภาพลักษณ์โดยรวม	• ประเทศของท่านมีวัฒนธรรมในการให้สินบนเพื่อให้ได้รับการปฏิบัติพิเศษจากผู้ที่เกี่ยวข้องหรือไม่ (EIU:E๗) • การทุจริตในประเทศของท่านแพร่หลายในระดับใด (V-DEM:VD๑) • นำข้อมูลของประเทศมาประเมินระดับความรุนแรงของปัญหาการทุจริต โดยพิจารณาจากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต อาทิ การเรียกสินบน การเล่นพรรคเล่นพวก การเอื้อผลประโยชน์ให้กับกลุ่มนายทุน เป็นต้น (ICRG:PRS๑) • ท่านจะให้คะแนนระดับความรุนแรงของปัญหาการทุจริตในประเทศที่ท่านทำธุรกิจอยู่ในระดับใด (PERC:P๑) • ประเทศของท่านมีการให้สินบนหรือเรียกร้องผลประโยชน์หรือไม่ (IMD:I๑)

การกำหนดความเชื่อมโยงของการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม กับเป้าหมาย และตัวชี้วัด ตามแผนงานบูรณาการฯ ภายใต้แนวทางการดำเนินงาน ๓ แนวทาง รายละเอียดดังตารางที่ ๓.๘

ตารางที่ ๓.๘ เป้าหมาย และตัวชี้วัดแผนงานบูรณาการการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตามแนวทางการดำเนินงาน ๓ แนวทาง

แนวทาง	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	โครงการ/กิจกรรม
แนวทางที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลูกจิตสำนึกให้มีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต	ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต	- ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต	
		- ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรม ค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	
		- ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	
แนวทางที่ ๒ ป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ	คดีทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง	- จำนวนคดีทุจริตในภาพรวม	
		จำนวนคดีทุจริตรายหน่วยงาน - จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย - จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต	
		- จำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	

แนวทาง	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	โครงการ/กิจกรรม
แนวทางที่ ๓ ปราบปรามการทุจริต	การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ	- กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด	
		- จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ	

๓.๔.๓ การคัดเลือกโครงการที่ใช้ในการประเมิน Baseline ที่มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องตามเป้าหมายและตัวชี้วัด

การประเมิน Baseline ของโครงการ จัดทำขึ้นเพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานรายปีของโครงการที่ดำเนินงานต่อเนื่องในระยะ ๓ ปีที่แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของโครงการทั้งด้านวัตถุประสงค์ กลุ่มเป้าหมาย ตัวชี้วัดผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ อีกทั้งยังเป็นการทบทวนผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดที่สอดคล้องของวัตถุประสงค์ กลุ่มเป้าหมาย และแนวทางการดำเนินโครงการ และเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำตัวชี้วัดของผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบที่เหมาะสมของโครงการในระยะต่อไป

การคัดเลือกโครงการที่ใช้ในการประเมิน Baseline คณะที่ปรึกษามีการคัดเลือกจากโครงการที่มีการดำเนินงานต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ และครอบคลุมประเภทโครงการทั้ง ๖ ประเภท ได้แก่ โครงการอบรม/สร้างจิตสำนึก โครงการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์/จัดทำสื่อ โครงการสร้างเครือข่าย โครงการประเมินติดตามผล โครงการขับเคลื่อนนโยบาย และโครงการประชุมสัมมนา รวมถึงมีการคัดเลือกจากผลการดำเนินงานโครงการสามารถตอบตัวชี้วัดของเป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นที่ ๒๑ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ โดยโครงการที่ใช้ประเมินมีจำนวน ๗ โครงการ ดังนี้

๑) โครงการ STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต (สำนักส่งเสริมและบูรณาการการมีส่วนร่วมต้านทุจริต: สำนักงาน ป.ป.ช.) ประเภทโครงการสร้างเครือข่าย

๒) โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Tranparency Assessment: ITA) (สำนักประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส: สำนักงาน ป.ป.ช.) ประเภทโครงการประเมิน/ติดตามผล

๓) โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. (สถาบันการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สัญญา ธรรมศักดิ์: สำนักงาน ป.ป.ช.) ประเภทโครงการอบรม/สร้างจิตสำนึก

๔) โครงการสร้างและพัฒนาหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (สำนักต้านทุจริตศึกษา สำนักงาน ป.ป.ช.) ประเภทโครงการอบรม/สร้างจิตสำนึก

๕) โครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย (สำนักเฝ้าระวังและประเมินสภาวการณ์การทุจริต: สำนักงาน ป.ป.ช.) ประเภทโครงการประเมิน/ติดตามผล

๖) โครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต (สำนักมาตรการเชิงรุกและนวัตกรรม: สำนักงาน ป.ป.ช.) ประเภทโครงการขับเคลื่อนนโยบาย

๗) โครงการส่งเสริมธรรมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สำนักพัฒนาและส่งเสริมธรรมาภิบาล) ประเภทโครงการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์/จัดทำสื่อ

๓.๔.๔ วิธีการจัดเก็บข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลคณะที่ปรึกษาใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ร่วมกับเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลการดำเนินโครงการ/กิจกรรม คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ประกอบด้วย ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ/กิจกรรม (รายละเอียดแบบสอบถามแสดงในภาคผนวก ๑) อาทิ

- ภารกิจของหน่วยงานและความเชื่อมโยงกับแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- ความเกี่ยวข้องในงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- เป้าหมายด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของหน่วยงาน
- ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานและแนวทางการขับเคลื่อนด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

นอกจากการสัมภาษณ์เชิงลึกประเด็นที่เกี่ยวข้องแล้ว กลุ่มเป้าหมายในส่วนของผู้พัฒนาโครงการ และผู้รับผิดชอบโครงการ การรวบรวมข้อมูล โดยการใช้แบบสอบถามเพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ความเชื่อมโยงที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม กับผลลัพธ์ และผลกระทบหรือเป้าหมายของแผนงาน รวมถึงความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดตามเกณฑ์ CPI และเป้าหมายของ ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนระดับที่ ๒

วิธีการดำเนินการการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสำรวจข้อมูลด้วยแบบสอบถาม คณะที่ปรึกษาจะสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายแบบพบหน้าหรือการสัมภาษณ์ออนไลน์ ทั้งนี้วิธีการสัมภาษณ์ขึ้นอยู่กับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย นอกจากนี้คณะที่ปรึกษาจะทำการรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ของแผนงานบูรณาการฯ จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิเพื่อนำมาใช้ประกอบการวิเคราะห์ผลการประเมินผลการดำเนินงาน

๓.๔.๕ การประชุมผู้เชี่ยวชาญ

การจัดประชุมผู้เชี่ยวชาญเพื่อจัดทำกรอบการพัฒนาระบบนิเวศด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยการระดมความคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่อแนวทางการดำเนินการการพัฒนาระบบนิเวศประเด็นด้านการป้องกันและการปราบปรามการทุจริต และประเด็นที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบนิเวศที่สนับสนุนการดำเนินงานครอบคลุมในทุกมิติ และสะท้อนเป้าหมาย และตัวชี้วัดของแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ รวมถึงแนวทางการพัฒนาและขับเคลื่อนโครงการ/กิจกรรม ที่มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมาย ผลลัพธ์ และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) และการขับเคลื่อนแผนงานในระยะต่อไป ทั้งนี้การจัดประชุมผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินผลสำเร็จจากสถาบันการศึกษา ผู้แทนหน่วยงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ คน

๓.๕ แนวทางการสร้างหรือพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลโครงการในรูปแบบออนไลน์

การพัฒนาแพลตฟอร์มสำหรับใช้ในการติดตามและประเมินผลโครงการ/กิจกรรม และการประเมินผลสำเร็จ ถือเป็นเครื่องมือสำคัญสำคัญในการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการดำเนินงานเริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้มีการจัดทำแพลตฟอร์มขึ้นมาเริ่มใช้งานแล้ว อย่างไรก็ตาม จากการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ใช้งานแพลตฟอร์ม พบว่า เพื่อให้เกิดประโยชน์กับการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. มากขึ้น ควรมีการพัฒนาขยายผลเพิ่มเติมของแพลตฟอร์ม รายละเอียดดังตารางที่ ๓.๙

ตารางที่ ๓.๙ การดำเนินการพัฒนาแพลตฟอร์มสำหรับใช้ในการติดตามและประเมินผลโครงการ

สิ่งที่ดำเนินการ	การดำเนินการ (ปีงบประมาณ)			
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
๑) การวางโครงสร้างแพลตฟอร์ม	ดำเนินการแล้ว	-	-	-
๒) การสร้างระบบใส่ข้อมูลโครงการ	ดำเนินการแล้ว	-	-	-
๓) การสร้างระบบประเมินผลโครงการให้ผู้รับผิดชอบโครงการให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน	ดำเนินการแล้ว	-	-	-
๔) การสร้างระบบประเมินผลโครงการให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน	ดำเนินการแล้ว	-	-	-
๕) ระบบประเมินความสอดคล้องของโครงการกับ CPI	มีการพัฒนาแนวทางการประเมินแล้ว	ดำเนินการแล้ว	-	-
๖) ระบบแสดงผลภาพรวมระดับความสำเร็จโครงการ	ดำเนินการแล้ว	ดำเนินการแล้ว	การนำเสนอผลให้สามารถใช้งานได้ง่ายขึ้น	ปรับปรุงระบบแสดงผล (Dashboard) ภาพรวมของระบบ
๗) การจัดทำคลิปการสอนการใช้งานระบบ	-	-	คลิปการสอนการใช้งานระบบ	คลิปการสอนการใช้งานระบบ (เพิ่มเติม)
๘) การแสดงค่า SROI ของโครงการ (เฉพาะโครงการที่ทำการศึกษาค่า SROI)	-	ดำเนินการแล้ว	ดำเนินการแล้ว	ดำเนินการ (เพิ่มเติม)
๙) หลักเกณฑ์ของตัวชี้วัดที่มีความสอดคล้องกับ CPI ที่ครอบคลุม	-	-	ดำเนินการแล้ว	ดำเนินการ (เพิ่มเติม)
๑๐) เพิ่มส่วนแสดงผลสำเร็จการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนฯ	-	-	-	ดำเนินการ (เพิ่มเติม)

เพื่อให้สามารถวิเคราะห์และเปรียบเทียบการดำเนินงานได้ครอบคลุมทั้งมิติประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบที่เกิดขึ้น ระบบการติดตามและประเมินผลจะประเมินผลสำเร็จของโครงการผ่านแพลตฟอร์มและแสดงผล โดยนำเสนอผลการดำเนินงานระดับความสำเร็จโครงการในภาพรวม จำแนกรายยุทธศาสตร์และแผนย่อยด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนย่อยด้านการปราบปรามการทุจริต และรายโครงการ (ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการนำเข้าข้อมูลโครงการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง) เฉพาะที่ดำเนินการแล้วเสร็จภายในปีงบประมาณ นอกจากนี้ ข้อมูลที่ได้จากการประเมินโครงการจะถูกนำมาใช้ในการวิเคราะห์ผลเพิ่มเติม อาทิ ผลคะแนน/ดัชนีความสำเร็จของโครงการต่อเป้าหมายความสำเร็จของยุทธศาสตร์ และผลคะแนนที่มีต่อค่าดัชนีรับรู้การทุจริตของไทย เป็นต้น รวมถึงการแสดงผลการวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น การวิเคราะห์การใช้จ่ายงบประมาณตามยุทธศาสตร์และแผนย่อย จำนวนโครงการ/กิจกรรมตามยุทธศาสตร์และแผนย่อย ประเภทโครงการที่เชื่อมโยงกับเกณฑ์ตัวชี้วัด CPI การประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม (SROI) เฉพาะโครงการที่ทำการวิเคราะห์ผลกระทบ เป็นต้น เพื่อให้แพลตฟอร์มระบบติดตามและประเมินผลถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการติดตามและประเมินผลสำเร็จของโครงการ/กิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๖ แผนการเก็บรวบรวมข้อมูล

แผนการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้บริหารนโยบายการขับเคลื่อนแผน ผู้พัฒนาโครงการ/กิจกรรม ผู้รับผิดชอบโครงการ/กิจกรรมการดำเนินงาน และกลุ่มผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากหน่วยงานภายในของสำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน ๓๘ หน่วยงาน หน่วยงานร่วมบูรณาการ จำนวน ๒๕ หน่วยงาน และองค์กรภาคประชาสังคม จำนวน ๖ องค์กร เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลโดยคณะที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ มีรายละเอียดแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย รายละเอียดดังตารางที่ ๓.๑๐

ตารางที่ ๓.๑๐ แผนการเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย/หน่วยงาน	ช่วงเวลา
กลุ่มที่ ๑ สำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน ๓๘ หน่วยงาน	
สำนักงาน ป.ป.ช. ส่วนกลาง จำนวน ๒๐ หน่วยงาน	ระหว่างเดือนพฤษภาคม
สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ๑ ถึงภาค ๙ จำนวน ๙ หน่วยงาน	
สำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัด จำนวน ๙ จังหวัด	
กลุ่มที่ ๒ หน่วยงานร่วมบูรณาการ จำนวน ๒๕ หน่วยงาน	
หน่วยงานระดับกระทรวง จำนวน ๑๒ หน่วยงาน	ระหว่างเดือนมิถุนายน

กลุ่มเป้าหมาย/หน่วยงาน	ช่วงเวลา
หน่วยงานระดับกรม จำนวน ๓ หน่วยงาน	
หน่วยงานอื่น ๆ จำนวน ๑๐ หน่วยงาน	
กลุ่มที่ ๓ ภาคประชาสังคม จำนวน ๖ องค์กร	
องค์กรภาคประชาชน ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจ	ระหว่างเดือนมิถุนายน

หมายเหตุ: แผนการเก็บรวบรวมข้อมูลอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

๓.๗ แผนการดำเนินงาน

โครงการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ระยะเวลาดำเนินโครงการ ๒๔๐ วัน (นับจากวันที่ลงนามในสัญญา) โดยมีแผนการดำเนินงาน ๘ เดือน รายละเอียดดังตารางที่ ๓.๑๑ ดังนี้

ตารางที่ ๓.๑๑ ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ

ที่	กิจกรรม	เดือนที่							
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘
๑	วางแผนการดำเนินงานโครงการให้สำเร็จตามแผนงานของโครงการ	√							
๒	ศึกษาข้อมูลยุทธศาสตร์ชาติ แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	√							
๓	ทบทวนแนวคิดทฤษฎีการประเมินระดับแผนงาน	√							
๔	ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ	√							
๕	กำหนดกรอบแนวคิดการประเมิน	√							
๖	กำหนดระเบียบวิธีการประเมิน ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินที่มีรายละเอียดชัดเจนและครอบคลุม	√							
๗	กำหนดแนวทางการสร้างหรือพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลโครงการในรูปแบบออนไลน์	√							
๘	**ส่งรายงานกรอบแนวคิดการประเมิน (Inception Report) (ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันลงนามในสัญญา)**	↔							
๙	การประชุมร่วมระหว่างที่ปรึกษาและคณะอนุกรรมการฯ เพื่อพิจารณารายงานกรอบแนวคิดการประเมิน (Inception Report)		√						
๑๐	กำหนดระเบียบวิธีการประเมิน		√						

ที่	กิจกรรม	เดือนที่							
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘
	๑๐.๑ กระบวนการคัดเลือกและกำหนดกลุ่มตัวอย่างของการประเมิน		√						
	๑๐.๒ กรอบแนวคิดการประเมิน ตัวชี้วัด เกณฑ์การประเมินและการแปรผล		√						
	๑๐.๓ วิธีการ เครื่องมือที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย และประเด็นคำถาม			√					
๑๑	ระบบติดตามและประเมินผลในรูปแบบออนไลน์ และคู่มือการใช้งานระบบติดตามและประเมินผล			√					
๑๒	**ส่งรายงานขั้นกลาง (Interim Report) (ภายใน ๙๐ วัน นับตั้งแต่วันลงนามในสัญญา)**	←	—	→					
๑๓	การประชุมร่วมระหว่างที่ปรึกษาและคณะอนุกรรมการฯ เพื่อพิจารณารายงานขั้นกลาง (Interim Report)			√					
๑๔	ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามแผนที่วางไว้				√	√			
๑๕	ประเมินผลการดำเนินงาน ประกอบด้วย				√	√			
	๑๕.๑ ผลการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ในทุกระดับ ได้แก่ ระดับภาพรวม และระดับแผนย่อย				√	√			
	๑๕.๒ ผลการวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ				√	√			
๑๖	ข้อเสนอแนะแนวทางในการดำเนินโครงการที่จะส่งผลต่อการขับเคลื่อนแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ				√	√			
๑๗	จัดทำแผนการจัดสัมมนาเชิงวิชาการฯ				√	√			
๑๘	**ส่งร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report) (ภายใน ๑๕๐ วัน นับตั้งแต่วันลงนามในสัญญา)**	←	—	—	—	→			
๑๙	การประชุมร่วมระหว่างที่ปรึกษาและคณะอนุกรรมการฯ เพื่อพิจารณาร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report)						√		
๒๐	ปรับปรุงร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report)						√	√	

ที่	กิจกรรม	เดือนที่							
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘
๒๑	การประชุมผู้เชี่ยวชาญเพื่อพัฒนาระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จำนวน ๑ ครั้ง ผู้เข้าร่วมไม่น้อยกว่า ๒๐ คน						√	√	
๒๒	จัดสัมมนาเชิงวิชาการ						√	√	
๒๓	จัดทำสรุปผลการสัมมนาเชิงวิชาการ							√	
๒๔	**รายงานผลการสัมมนาเชิงวิชาการ (กำหนดจัดภายใน ๒๑๐ วัน นับตั้งแต่วันลงนามในสัญญา)**	←	—	—	—	—	—	→	
๒๕	การประชุมร่วมระหว่างที่ปรึกษาและคณะอนุกรรมการฯ เพื่อพิจารณารายงานผลการสัมมนาเชิงวิชาการ							√	
๒๖	ปรับปรุงเล่มรายงานฉบับสมบูรณ์								√
๒๗	**ส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) และบทสรุปผู้บริหาร กำหนดส่งภายหลังร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ได้รับความเห็นชอบ หรือตามที่คณะอนุกรรมการฯ กำหนด และมีการจัดสัมมนาเชิงวิชาการเพื่อนำเสนอผลการประเมินแล้ว แต่ไม่เกิน ๒๔๐ วัน นับตั้งแต่วันลงนามในสัญญา**	←	—	—	—	—	—	—	→
๒๘	การประชุมร่วมระหว่างที่ปรึกษาและคณะอนุกรรมการฯ เพื่อพิจารณารายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report)								√

หมายเหตุ: ระยะเวลาในการดำเนินงานอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

บทที่ ๔
ผลการศึกษาการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ผลการศึกษาการประเมินผลการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ภายใต้แผนระดับที่ ๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนระดับที่ ๓ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ผลการศึกษาการดำเนินงาน ประกอบด้วย

๔.๑ ผลการประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)

๔.๒ การจัดสรรการใช้จ่ายงบประมาณ และความเชื่อมโยงของโครงการ ในการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕

๔.๓ ความสำเร็จด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในประเทศไทย

๔.๔ ระบบนิเวศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๔.๕ ผลการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบด้วยการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม (Social Return on Investment: SROI)

๔.๖ ผลการวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

โดยมีรายละเอียดผลการศึกษาดังนี้

๔.๑ ผลการประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)

ผลการดำเนินงานภายใต้แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ตามเป้าหมาย และตัวชี้วัด ในภาพรวม และรายแผนย่อย ประกอบด้วย แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนย่อยการปราบปรามการทุจริต โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๔.๑.๑ ผลการประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑) ผลการดำเนินงานในภาพรวม

แผนระดับที่ ๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

เป้าหมาย: ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวชี้วัด: ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ/คะแนน)

ค่าเป้าหมาย: ปี ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๔ และ/หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายและผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕					
	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ
ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ/คะแนน)	อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๔ และ/ หรือ ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน	ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย อยู่ในอันดับ **๑๐๔** ได้คะแนน **๓๖ คะแนน**	อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๔ และ/ หรือ ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน	ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย อยู่ในอันดับ **๑๑๐** ได้คะแนน **๓๕ คะแนน**	อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๔ และ/ หรือ ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน	ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย อยู่ในอันดับ **๑๐๑** ได้คะแนน **๓๖ คะแนน**

ที่มา: รายงานผลการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๒๑) ประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕

ผลการดำเนินงานตามเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนระดับที่ ๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ที่มีเป้าหมายยกระดับค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index: CPI) ของประเทศ พบว่า ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ดัชนีการรับรู้การทุจริต อยู่ในอันดับที่ ๑๐๔ ได้คะแนน ๓๖ คะแนน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ดัชนีการรับรู้การทุจริต อยู่ในอันดับที่ ๑๑๐ ได้คะแนน ๓๕ คะแนน และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ดัชนีการรับรู้การทุจริต อยู่ในอันดับที่ ๑๐๑ ได้คะแนน ๓๖ คะแนน จะเห็นได้ว่าผลการดำเนินงานในภาพรวมตามเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนระดับที่ ๒ ที่ผ่านมาดัชนีการรับรู้การทุจริต ทั้งในส่วนของการจัดอันดับหรือค่าคะแนน ผลที่เกิดขึ้น คือ ประเทศไทยมีดัชนีการรับรู้การทุจริตอยู่ในระดับใกล้เคียงกันหรือคงที่ตลอดช่วง ๓ ปีที่ผ่านมาหรือในช่วงเวลาของการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ จากผล

การดำเนินงานที่เกิดขึ้นดังกล่าว ส่งผลให้ยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่มุ่งเน้นการยกระดับค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ของประเทศไทยให้สูงขึ้น

การขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยมีเป้าหมายหลัก คือ ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ สะท้อนจากค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ของประเทศ ซึ่งจากการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ที่ผ่านมาคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทยอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน คือ ระหว่าง ๓๕ - ๓๖ คะแนน หากพิจารณาจากข้อมูลการประเมินจากแหล่งข้อมูล ๙ แหล่ง ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่าส่วนใหญ่คะแนนการประเมินอยู่ในระดับคงที่ เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ ๒๕๖๔ คะแนนการประเมินของแหล่งข้อมูลที่เพิ่มขึ้น มีจำนวน ๒ แหล่งข้อมูล ได้แก่ IMD ประเมินประเด็นข้อมูลการติดสินบนและการทุจริต และแหล่งข้อมูล WEF ประเมินประเด็นข้อมูลการจ่ายสินบนในกระบวนการต่าง ๆ ของภาคธุรกิจ สำหรับแหล่งข้อมูลที่ได้คะแนนลดลง ได้แก่ แหล่งข้อมูล PERC ประเมินประเด็นข้อมูลระดับการรับรู้การทุจริตที่ส่งผลกระทบต่อมิติด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมือง และแหล่งข้อมูล WJP ประเมินประเด็นข้อมูลเจ้าหน้าที่ภาครัฐมีพฤติกรรมการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในทางมิชอบ ทั้งนี้หากพิจารณาประเด็นการประเมินจากแหล่งข้อมูลทั้ง ๙ แหล่ง จากการดำเนินงานที่ผ่านมา การขับเคลื่อนแผนงานไปสู่การปฏิบัติผ่านโครงการ/กิจกรรม ซึ่งมุ่งเน้นการสร้างการมีส่วนร่วมการสร้างทัศนคติ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกให้มีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของภาคประชาชน และการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและองค์ความรู้ด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบกับเจ้าหน้าที่รัฐ การดำเนินคดีการทุจริตกับเจ้าหน้าที่รัฐ รวมถึงการประกาศใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การปรับปรุงระบบการให้บริการ การส่งเสริมการนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานตามนโยบายการขับเคลื่อนการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (Digital Government) การเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ และการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) จะเห็นได้ว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นจุดเริ่มต้นและพื้นฐานที่สำคัญในการขับเคลื่อนแผนในระยะแรก และจะเป็นกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงานให้เกิดความต่อเนื่องในระยะต่อไป อย่างไรก็ตามการดำเนินการที่ผ่านมาอาจจะยังไม่บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ แต่เป็นจุดเริ่มที่สำคัญที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องต่อไป รวมถึงการพัฒนาและออกแบบโครงการ/กิจกรรมที่เชื่อมโยงสอดคล้องกับประเด็นการประเมินของแหล่งข้อมูลทั้ง ๙ แหล่ง นำไปขับเคลื่อนกับกลุ่มเป้าหมาย สามารถแก้ไขปัญหาที่เป็นประเด็นสำคัญในการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต ส่งผลให้คะแนนการรับรู้การทุจริตของประเทศ บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย และสามารถแก้ไขปัญหาการทุจริตและประฤติมิชอบได้อย่างเป็นรูปธรรม

ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงาน

โครงการที่ดำเนินการเป็นการสร้างผลกระทบ (Impact) ให้กับสังคมในการสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนให้เกิดความตื่นตัว และร่วมกันเฝ้าระวัง และแจ้งเบาะแสด้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมถึงการไม่เพิกเฉยกับปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ แต่ยังไม่สามารถสื่อสารไปยังหน่วยงาน/ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ประเมิน CPI ผลการดำเนินโครงการจึงยังไม่สามารถยกระดับคะแนน CPI ได้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงาน

๑) สื่อประชาสัมพันธ์ โดยใช้กลยุทธ์สื่อออนไลน์ (Social Media) ร่วมกับสื่อทั่วไป เพื่อการส่งต่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย รวมถึงการสร้างความน่าเชื่อถือของสื่อออนไลน์

๒) การบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานทั้งการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน เพื่อการเข้าถึงกระบวนการทุจริตที่เกิดจากภายในและแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ครอบคลุม

๓) การสร้างความร่วมมือระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อสร้างองค์ความรู้ความเข้าใจถึงปัญหาการทุจริตในพื้นที่ และการหาแนวทางร่วมกันในการเฝ้าระวังในระดับพื้นที่ ที่จะส่งผลให้สังคมเกิดความร่วมมือ และความเข้าใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งและไม่เพิกเฉยในการต่อต้านการทุจริตของประชาชน และเจ้าหน้าที่รัฐในพื้นที่

ข้อเสนอแนะ

๑) การสื่อสารความสำเร็จในการดำเนินงานทั้งด้านการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในระดับนานาชาติด้วยภาษาสากลที่หลากหลายแบบมุ่งเป้าไปสู่กลุ่มเป้าหมายที่จะส่งผลต่อค่า CPI

๒) การมีหลักฐานเชิงประจักษ์ในการแก้ไขปัญหาเจ้าหน้าที่รัฐที่ทุจริต และการลงโทษ

๔.๑.๒ ผลการประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑) ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด

แผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

เป้าหมายที่ ๑: ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายและผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕					
	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ
๑. ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทย	ร้อยละ ๔๖.๐๐	เป็นไปตามเป้าหมาย	ร้อยละ ๔๘.๐๐	เป็นไปตามเป้าหมาย	ร้อยละ ๕๐.๐๐	เป็นไปตามเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายและผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕					
	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ
มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต		ร้อยละ **๕๒.๑๐**		ร้อยละ **๗๘.๓๐**		ร้อยละ **๙๓.๑๐**
๒. ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ร้อยละ ๔๖.๐๐	เป็นไปตามเป้าหมาย ร้อยละ **๗๓.๓๐**	ร้อยละ ๔๘.๐๐	เป็นไปตามเป้าหมาย ร้อยละ **๗๐.๙๐**	ร้อยละ ๕๐.๐๐	เป็นไปตามเป้าหมาย ร้อยละ **๙๐.๙๐**
๓. ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐.๐๐	ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ร้อยละ **๑๓.๑๙**	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๕.๐๐	ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ร้อยละ **๔๙.๙๕**	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐.๐๐	ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ร้อยละ **๗๐.๕๒**

ที่มา: รายงานผลการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๒๑) ประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

ผลการดำเนินงานตามเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมายที่ ๑: ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต ประกอบด้วย ๓ ตัวชี้วัด ได้แก่ (๑) ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต (๒) ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และ (๓) ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA พบว่า ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดที่ ๑ ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ผลการดำเนินงาน ร้อยละ ๕๒.๑๐ ๗๘.๓๐ และร้อยละ ๙๓.๑๐ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเป้าหมาย ผลการดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ ตัวชี้วัดที่ ๒ ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผลการดำเนินงาน ร้อยละ ๗๓.๓๐ ๗๐.๙๐ และร้อยละ ๙๐.๙๐ ตามลำดับ เปรียบเทียบกับค่าเป้าหมาย ผลการดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมาย และตัวชี้วัดที่ ๓ ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ผลการดำเนินงาน ร้อยละ ๑๓.๑๙ ๔๙.๙๕ และร้อยละ ๗๐.๕๒ ตามลำดับ ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นตามตัวชี้วัดที่ ๓ ยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมาย แต่ผล

การสำรวจมีช่องว่างของคะแนนที่ลดลงอย่างต่อเนื่องจากช่องว่างร้อยละ ๓๖.๘๑ เป็นร้อยละ ๑๕.๐๕ ร้อยละ ๙.๔๘ ตามลำดับ ดังนั้นถือว่าเป็นการดำเนินการที่ส่งผลดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าเป้าหมายของแผนระดับที่ ๓ แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่มุ่งเน้นสร้างเสริมให้ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต บรรลุผลสำเร็จในการสร้างวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต แก่เด็ก เยาวชน และประชาชน แต่ทั้งนี้ยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมายของการยกระดับค่าคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA) ที่มีจุดมุ่งหมายจะก่อให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

การขับเคลื่อนการดำเนินงานภายใต้แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในแนวทางที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึก ให้มีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต สะท้อนจากทัศนคติของประชาชนที่มีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งจากการดำเนินงานระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ที่ผ่านมา ผลการดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จในการขับเคลื่อนการสร้างการมีส่วนร่วม การสร้างทัศนคติ ค่านิยมและพฤติกรรมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในกลุ่มเป้าหมายเด็ก เยาวชน และประชาชน โดยมีแนวทางการดำเนินงานผ่านรูปแบบโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การขับเคลื่อนหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา โครงการเยาวชนไทยไม่ลอกการบ้าน ไม่ลอกข้อสอบ โครงการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลในสถานศึกษา เป็นต้น สำหรับกลุ่มเป้าหมายเด็กและเยาวชน และกลุ่มเป้าหมายภาคประชาชน อาทิ โครงการ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต โครงการเฝ้าระวังปัญหาการทุจริตในพื้นที่ โครงการปลูกฝังวิธีคิดแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนร่วม เป็นต้น ซึ่งการดำเนินงานจะมีรูปแบบกิจกรรมที่เปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ความเหมาะสม และบริบทของพื้นที่ อย่างไรก็ตามการดำเนินงานในระยะต่อไป ยังมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนแนวทางดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มเติมการพัฒนาและออกแบบรูปแบบกิจกรรมที่น่าสนใจเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และการแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ผลการดำเนินงานประเด็นการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) เนื่องจากการประเมิน ITA เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนนโยบายการทำงานของรัฐ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทั่วประเทศได้รับทราบถึงสถานะและปัญหาการดำเนินงานด้านคุณธรรมและความโปร่งใสขององค์กร ผลการประเมินที่ได้จะช่วยให้หน่วยงานภาครัฐสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน การให้บริการสามารถอำนวยความสะดวก และตอบสนองต่อประชาชนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการยกระดับมาตรฐานการดำเนินงานภาครัฐ ดังนั้นการประเมิน ITA จึงมุ่งเน้นคุณลักษณะด้านคุณธรรมและความโปร่งใสโดยใช้

ข้อมูลที่ครอบคลุมการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่ครอบคลุมรอบด้าน ทั้งในส่วนของการรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน (IIT) การรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก (EIT) และการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ (OIT) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมายังไม่บรรลุเป้าหมาย แต่มีทิศทางและแนวโน้มที่ดีขึ้น ทั้งนี้สาเหตุส่วนหนึ่งเนื่องมาจากศักยภาพและความพร้อมของหน่วยงาน โดยที่หน่วยงานภาครัฐขนาดใหญ่ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน จะมีความพร้อมในการดำเนินงาน ไม่ว่าจะเป็นความพร้อมด้านทรัพยากร บุคลากร องค์ความรู้ งบประมาณ เครื่องมือและเทคโนโลยี สำหรับหน่วยงานภาครัฐขนาดเล็ก รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ การพัฒนาทักษะ การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้สามารถยกระดับมาตรฐานการปฏิบัติงานตามเกณฑ์การประเมิน ITA เนื่องจากมีการเปลี่ยนผ่านเจ้าหน้าที่ในการดูแลการประเมิน ITA อย่างต่อเนื่อง โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องร่วมกันขับเคลื่อนการทำงาน กำกับติดตามกับหน่วยงานดังกล่าวในระดับพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานให้มีคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐานของการประเมิน

<u>ปัญหา อุปสรรคของการดำเนินงาน</u>

๑) การประเมินพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน รวมถึงประชาชน เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต และการไม่ทนต่อการทุจริต ยังขาดการสื่อสาร เพื่อการประเมินที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายของเด็กและเยาวชน รวมถึงประชาชน

๒) ความไม่ชัดเจนของกลุ่มเป้าหมาย ตามตัวชี้วัดด้านพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนและประชาชน ว่าเป็นการประเมินพฤติกรรม ร้อยละของเด็กและเยาวชน และร้อยละของประชาชนจากประชากรที่เข้าร่วมโครงการ ประชากรในพื้นที่ระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค หรือประชากรทั้งประเทศ ส่งผลให้การสื่อสารตัวชี้วัดไม่ชัดเจน

๓) หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความหลากหลายทั้งด้านขนาดพื้นที่ ความพร้อมของทรัพยากร ผู้บริการ และบริบทของพื้นที่ ความพร้อมในการประเมิน ITA จึงไม่เท่ากันในแต่ละพื้นที่

๔) การพัฒนารูปแบบการประเมิน ITA โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาสนับสนุนกระบวนการ อาทิ การประเมินการเปิดเผยข้อมูล โดยการใช้จำนวนการขอข้อมูลจากทั้งหน่วยงานภายในและภายนอกที่สามารถส่งมอบข้อมูลและสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้

๕) การโยกย้ายตำแหน่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน ITA ส่งผลให้การประเมิน ITA ของหน่วยงานขาดความต่อเนื่อง เนื่องจากต้องพัฒนาองค์ความรู้บุคลากรขึ้นใหม่

<u>ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงาน</u>

๑) ความต่อเนื่องของการดำเนินงานด้านการสร้างทัศนคติ และปลูกฝังจิตสำนึกด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน และประชาชน

๒) ความสำเร็จในการขยายเครือข่ายในการป้องกันการทุจริตเชิงรุกในพื้นที่ คือ รูปแบบการคัดเลือกสมาชิกเครือข่ายที่เข้าร่วมกิจกรรมในพื้นที่ จากความพร้อมและความสมัครใจของสมาชิก

๓) การสนับสนุนและการให้ความสำคัญของผู้บริหารในระดับพื้นที่ ที่จะต้องเป็นผู้รับบทบาทหลักในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน

๔) จำนวนกลุ่มเป้าหมายที่สามารถสร้างพลังมวลชน (Critical mass) ของผู้มีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นสิ่งสำคัญ การวางแผนยุทธศาสตร์/โครงการอาจกำหนดจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการตามการศึกษารัฐศาสตร์เชิงปริมาณที่ประชากรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑.๕ ของประชากรทั้งประเทศ

ข้อเสนอแนะ

๑) รูปแบบการประเมินพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน รวมถึงประชาชน เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต และการไม่ทนต่อการทุจริต แบบสอบถามควรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และการใช้วิธีการที่มาจากสหวิชาชีพ เพื่อการสร้างความเชื่อมั่น น่าเชื่อถือ และสามารถสะท้อนภาพจริงของผลการประเมินได้

๒) การใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการดำเนินงาน เพื่อลดการใช้ดุลยพินิจและลดการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรัฐ และประชาชน

๓) การยกระดับหรือการสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความต้องการที่แตกต่างกัน จึงควรมีการศึกษาความต้องการในระดับพื้นที่ เพื่อการสนับสนุนได้ตรงประเด็น

๔) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการประเมิน ITA ในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาชนได้รับทราบถึงประโยชน์ของการประเมิน และผลการประเมิน

เป้าหมายที่ ๒: คดีการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายและผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕					
	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ
๑. จำนวนคดีทุจริตในภาพรวม	ลดลง ร้อยละ ๖	เป็นไปตามเป้าหมาย ลดลงร้อยละ **๔๗.๓๗**	ลดลง ร้อยละ ๘	เป็นไปตามเป้าหมาย ลดลงร้อยละ **๓๖.๘๔**	ลดลง ร้อยละ ๑๐	เป็นไปตามเป้าหมาย ลดลงร้อยละ **๑๐๐**
๒. จำนวนคดีทุจริตรายหน่วยงาน						

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายและผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕					
	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ
- จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต)	ลดลง ร้อยละ ๖	เป็นไปตามเป้าหมาย ลดลงร้อยละ **๕๒.๖๓**	ลดลง ร้อยละ ๘	เป็นไปตามเป้าหมาย ลดลงร้อยละ **๓๖.๘๒**	ลดลง ร้อยละ ๑๐	เป็นไปตามเป้าหมาย ลดลงร้อยละ **๑๐๐**
- จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต	ลดลง ร้อยละ ๖	ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย เพิ่มขึ้น ร้อยละ **๑๐๐**	ลดลง ร้อยละ ๘	เป็นไปตามเป้าหมาย ลดลงร้อยละ **๑๐๐**	ลดลง ร้อยละ ๑๐	เป็นไปตามเป้าหมาย ลดลงร้อยละ **๑๐๐**
๓. จำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	ลดลง ร้อยละ ๑๕	เป็นไปตามเป้าหมาย ลดลงร้อยละ **๑๐๐**	ลดลง ร้อยละ ๒๐	เป็นไปตามเป้าหมาย ลดลงร้อยละ **๑๐๐**	ลดลง ร้อยละ ๒๕	เป็นไปตามเป้าหมาย ลดลงร้อยละ **๑๐๐**

ที่มา: รายงานผลการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๒๑) ประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

ผลการดำเนินงานตามเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมายที่ ๒: คดีการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง ประกอบด้วย ๓ ตัวชี้วัด ได้แก่ (๑) จำนวนคดีทุจริตในภาพรวม (๒) จำนวนคดีทุจริตรายหน่วยงาน ตัวชี้วัดย่อย จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) และจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต และ (๓) จำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พบว่า ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดที่ ๑ จำนวนคดีทุจริตในภาพรวม ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ผลการดำเนินงาน ลดลงร้อยละ ๔๗.๓๗ ๓๖.๘๔ และร้อยละ ๑๐๐ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจากค่าเป้าหมาย ผลการดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ ตัวชี้วัดที่ ๒ จำนวนคดีทุจริตรายหน่วยงาน ประกอบด้วย จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ผลที่เกิดขึ้นจำนวนข้อร้องเรียนลดลงร้อยละ ๕๒.๖๓ ๓๖.๘๒ และร้อยละ ๑๐๐ ตามลำดับ และจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ผลที่เกิดขึ้นจำนวนข้อร้องเรียน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐๐ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ส่วนปีงบประมาณ ๒๕๖๔ และ ๒๕๖๕ จำนวนข้อร้องเรียนลดลงร้อยละ ๑๐๐ ผลการดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมาย และตัวชี้วัดที่ ๓ จำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผลการดำเนินงานจำนวนคดีทุจริตลดลงร้อยละ ๑๐๐ ทั้ง ๓ ปีงบประมาณ

ผลการดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมาย จะเห็นได้ว่าผลการดำเนินงานในภาพรวมตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่มุ่งหวังให้จำนวนคดีการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายการขับเคลื่อนแผนฯ ในระยะที่ ๑ ที่ผ่านมา

การขับเคลื่อนการดำเนินงานภายใต้แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในแนวทางที่ ๒ ป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผลการดำเนินงานพิจารณาจากจำนวนคดีในภาพรวม และรายหน่วยงาน รวมถึงคดีทุจริตเกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จากการดำเนินงานระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ที่ผ่านมา ผลการดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามตัวชี้วัดที่ตั้งไว้ โดยมีทิศทางและแนวโน้มที่ดีขึ้นเป็นลำดับ แต่ทั้งนี้การขับเคลื่อนด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ จำนวนคดีทุจริตหรือจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่เป็นตัวชี้วัดการดำเนินงานนั้น เป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการการปฏิบัติงานภายใต้แผนงานผ่านโครงการ/กิจกรรมที่มีกลุ่มเป้าหมายคือ บุคลากรและเจ้าหน้าที่ภาครัฐในทุกระดับ โดยการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและองค์ความรู้ในการปฏิบัติงาน การส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม การกำกับติดตาม การเฝ้าระวังและการวางมาตรการในการป้องกันการทุจริตร่วมกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ หากพิจารณาจากตัวชี้วัดจำนวนคดีหรือจำนวนข้อร้องเรียน ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเป็นผลแต่ละปี ซึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินการตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงาน การแปลความหมายจากผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจึงเป็นผลเฉพาะปีนั้นเทียบกับปีฐานหรือค่าเป้าหมายเทียบกับปีฐาน ยกตัวอย่างเช่น ผลการดำเนินงานร้อยละ ๑๐๐ หมายความว่า ไม่มีคดีหรือข้อร้องเรียนเกิดขึ้นในปีนั้น เป็นต้น อย่างไรก็ตามผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานที่ผ่านมานั้นยังไม่เห็นผลที่เป็นรูปธรรมในเชิงของการยกระดับและบรรลุเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ คือ คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ของประเทศ จึงต้องมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และการพัฒนาโครงการ/กิจกรรมที่มีความสอดคล้องเชื่อมโยงเข้ากับประเด็นการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) รวมถึงกลุ่มเป้าหมายในการสร้างการรับรู้ข้อมูลการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อกำหนดรูปแบบโครงการ/กิจกรรมที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย โดยการบูรณาการและส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ/เอกชน และภาคประชาสังคม เข้ามามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

<u>ปัญหา อุปสรรคของการดำเนินงาน</u>

๑) ความเชื่อมั่นในการคุ้มครองพยานเมื่อต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินคดีการทุจริตของพยาน หรือผู้แจ้งเบาะแสทั้งประชาชน และเจ้าหน้าที่รัฐ

๒) การติดตามการดำเนินคดีของเจ้าหน้าที่ยังไม่สามารถแจ้งผลการดำเนินงานได้อย่างทันท่วงที

๓) การสื่อสารเกี่ยวกับผู้กระทำผิดยังมีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลผู้กระทำผิด ส่งผลให้การสื่อสารการดำเนินการกับผู้กระทำผิด ไม่สามารถสะท้อนความรุนแรง การสร้างความเกรงกลัวในการกระทำผิดได้

<u>ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงาน</u>

๑) ประชาชน และเจ้าหน้าที่รัฐที่เข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและจับตามมองการกระทำการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ

๒) ช่องทางในการแจ้งเบาะแสการทุจริต และการติดตามการดำเนินการด้านคดีที่ต่อเนื่อง

๓) ความต่อเนื่องในการสร้างทัศนคติ และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่รัฐ

๔) การลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐ และการสร้างความสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชน

<u>ข้อเสนอแนะ</u>

๑) การบูรณาการและส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ/เอกชน และภาคประชาสังคม รวมถึงการสร้างทัศนคติ แรงจูงใจ และให้ความสำคัญของหน่วยงานร่วมบูรณาการ

๒) การลดจำนวนคดีการทุจริตต้องดำเนินการประเมินผลในระยะยาว การประเมินผลการดำเนินงานปีแรกอาจไม่เหมาะสม เนื่องจากการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในช่วงแรกจะก่อให้เกิดการแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับคดีการทุจริตเพิ่มมากขึ้น

๒) เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

การดำเนินงานด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีการดำเนินงานผ่านกระบวนการต่าง ๆ ทั้ง การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ขั้นตอน กระบวนการ รวมถึงผลการดำเนินงานในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ การสร้างการมีส่วนร่วมในเด็กและเยาวชน ประชาชน บุคลากรภาครัฐ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินงาน และการสร้างนวัตกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ การผลักดันการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพยังขาดการรวบรวมประเด็นความเสี่ยงที่อาจจะก่อให้เกิดการทุจริตที่วิเคราะห์ความเสี่ยงจากภาพรวมการทุจริตในระดับนานาชาติ และการวิเคราะห์ฉากทัศน์อนาคตการทุจริตของโลกแล้วนำมาจัดทำนวัตกรรมในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับการทุจริตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต รวมถึงควรเพิ่มกระบวนการสื่อสารการดำเนินงานด้านการป้องกันการทุจริตให้สามารถสร้างการรับรู้ได้ทั้งหน่วยงานภายในและภายนอกประเทศ และการผลักดันให้เกิดการใช้ระบบดิจิทัลในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะสามารถนำไปสู่การเปิดเผยข้อมูลการดำเนินงานของภาครัฐ ลดการใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติงาน การตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ และการสร้างเด็กและเยาวชน ประชาชนที่มีส่วนร่วมป้องกันการทุจริต

สำหรับการสร้างวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชน ประชาชน ความโปร่งใสในการดำเนินงานของภาครัฐ และคดีการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการตรวจสอบการดำเนินงาน การใช้งบประมาณของภาครัฐ รวมถึงการสร้างความรู้ความเข้าใจ และแนวทางในการใช้ข้อมูลเปิดของภาครัฐให้กับภาคประชาชน บุคลากรหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาสังคม จะทำให้การตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงความต่อเนื่องในการดำเนินงานด้านการปรับเปลี่ยนแนวคิด และพฤติกรรมจะก่อให้เกิดพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชน ประชาชน เนื่องจากปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในการปรับความคิด เกิดความเชื่อมั่น และพฤติกรรม คือความต่อเนื่อง และระยะเวลา

ประเทศไทยที่ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ หรือคะแนน CPI ที่เพิ่มขึ้นนั้นต้องผ่านการดำเนินงานที่เกิดจากการบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน

การดำเนินงานของการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ ณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เทียบกับ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) พบว่า การดำเนินงานของโครงการ ยังอยู่ในระดับ Short term Outcome หน่วยงานภาครัฐมีการเปิดเผยข้อมูลมากยิ่งขึ้น ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ เด็กและเยาวชน และประชาชน มีส่วนร่วมต่อต้านการทุจริต และลดการใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

จากการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล แต่การดำเนินงานป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบยังไม่สามารถนำไปสู่ผลลัพธ์ด้านวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชน ประชาชน ความโปร่งใสในการดำเนินงานของภาครัฐ คดีการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง ซึ่งจะเห็นได้จากจำนวนคดีการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐโดยเฉพาะหน่วยงานในระดับพื้นที่ จะเห็นได้จากสถิติจำนวนคดีที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยในปี ๒๕๖๒ มีจำนวน ๑,๓๐๓ เรื่อง ปี ๒๕๖๓ มีจำนวน ๑,๔๓๔ เรื่อง ปี ๒๕๖๔ มีจำนวน ๑,๔๗๖ เรื่อง (สำนักงาน ป.ป.ช., ๒๕๖๕) และ ปี ๒๕๖๕ มีจำนวนมากถึง ๒,๐๑๕ เรื่อง (สำนักงาน ป.ป.ช., ๒๕๖๖) หรือจากสถิติข้อมูลจำนวนคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้ว มีมติชี้มูลการกระทำความผิดในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๓๐๓ เรื่อง และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๕๑๕ เรื่อง ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีจำนวนคดีทั้งสิ้น ๑,๐๗๖ เรื่อง พบว่า มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นถึง ๔๔๔ เรื่อง (สำนักงาน ป.ป.ช., ๒๕๖๕)

แนวทางในการแก้ไขปัญหา เมื่อพิจารณาจากเส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) แล้วนั้น **ขั้นที่ ๑** กระบวนการใช้สื่อเพื่อเป็นเครื่องมือในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในพื้นที่ โดย สำนักงาน ป.ป.ช. ต้องจัดทำสื่อเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ และการประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานให้กับทุกภาคส่วนได้รับรู้และรับทราบการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. อย่างต่อเนื่อง **ขั้นที่ ๒** การใช้กระบวนการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการเฝ้าระวังและจับตามองโดยภาคประชาชน ซึ่งต้องสนับสนุนทรัพยากรในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านองค์ความรู้ ด้านวัสดุ อุปกรณ์ โดยเฉพาะด้านงบประมาณ และเจ้าหน้าที่ภาครัฐซึ่งเป็นผู้ดำเนินงานภายใน โดยต้องสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และการคุ้มครองความปลอดภัยให้กับผู้มีส่วนในการเป็นพยานหรือการแจ้งเบาะแส **ขั้นสุดท้าย** กลไกการบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนด้วยการทำข้อตกลง สัญญาการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการดำเนินงาน

รูปที่ ๔.๑ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

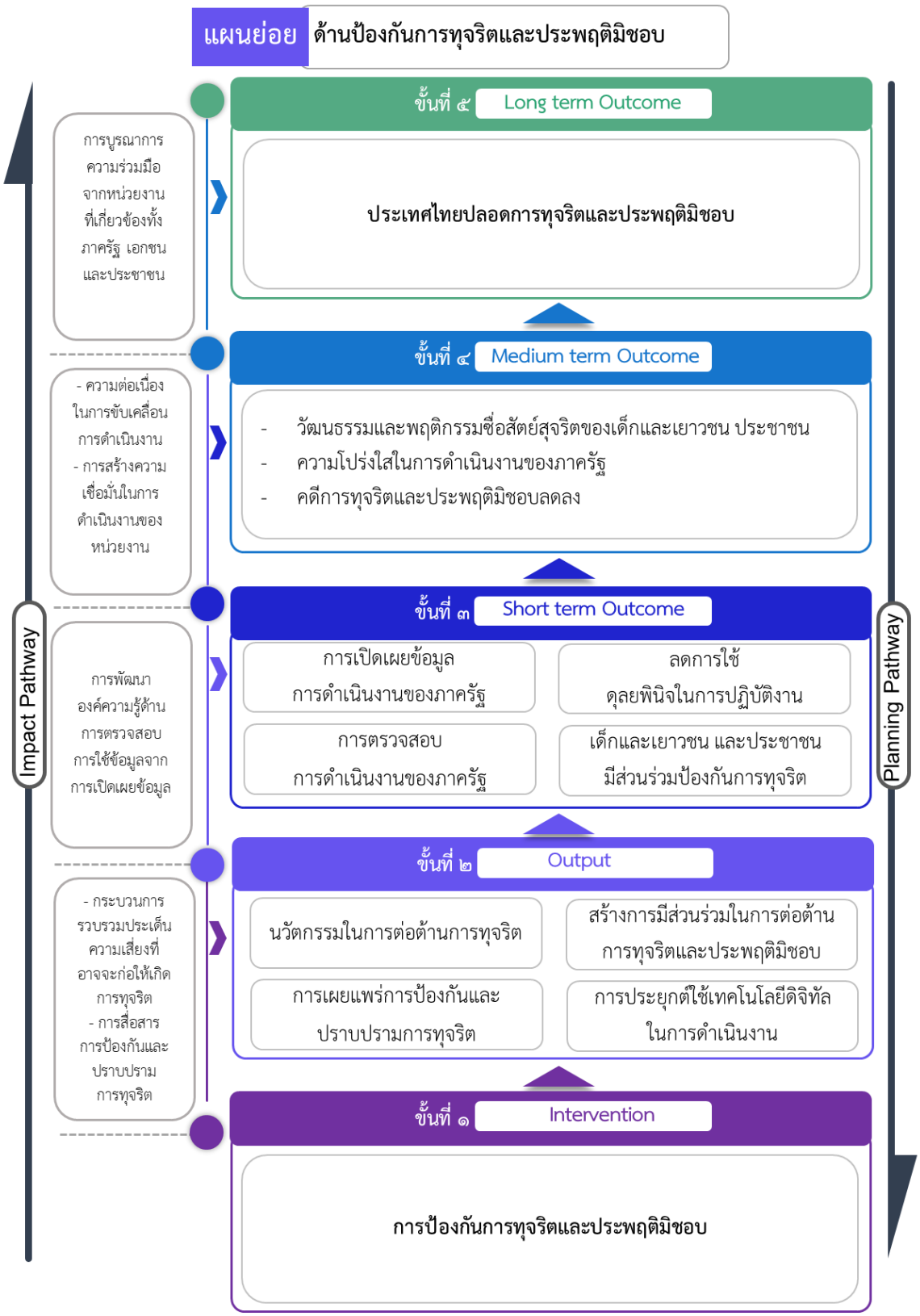

๔.๑.๓ ผลการประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนย่อยการปราบปรามการทุจริต

๑) ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด

แผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนย่อยการปราบปรามการทุจริต

เป้าหมาย: การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายและผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕					
	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ
๑. กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด	ไม่เกินร้อยละ ๕๐	ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ร้อยละ **๗๗.๐๓**	ไม่เกินร้อยละ ๓๕	ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ร้อยละ **๗๓.๓๘**	ไม่เกินร้อยละ ๒๕	ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ร้อยละ **๗๑.๙๘**
๒. จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ	ไม่เกินร้อยละ ๖	เป็นไปตามเป้าหมาย **ไม่มีเรื่องฟ้องกลับ**	ไม่เกินร้อยละ ๕	เป็นไปตามเป้าหมาย **ไม่มีเรื่องฟ้องกลับ**	ไม่เกินร้อยละ ๔	เป็นไปตามเป้าหมาย **ไม่มีเรื่องฟ้องกลับ**

ที่มา: รายงานผลการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๒๑) ประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

ผลการดำเนินงานตามเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนย่อยการปราบปรามการทุจริต เป้าหมาย : การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ ประกอบด้วย ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่ (๑) กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด และ (๒) จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ พบว่า ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดที่ ๑ กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ เกินกรอบระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด (๒ ปี) คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๐๓ ๗๓.๓๘ และร้อยละ ๗๑.๙๘ ตามลำดับ ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นตามตัวชี้วัดที่ ๑ ยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ และตัวชี้วัดที่ ๒ จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ผลการดำเนินงาน ไม่มีคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ เมื่อพิจารณาจากค่าเป้าหมาย ผลการดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้

จะเห็นได้ว่าผลการดำเนินงานในภาพรวมตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนย่อยการปราบปรามการทุจริต ที่มุ่งหวังให้กระบวนการการดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรมโปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ สามารถดำเนินการบรรลุผลสำเร็จตามตัวชี้วัดเรื่องของจำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ สำหรับตัวชี้วัดเรื่องกระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญในกระบวนการดำเนินคดีทุจริตให้มีความรวดเร็วเป็นธรรมโปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ ของแผนย่อยการปราบปรามการทุจริต ยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

แนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานภายใต้แผนย่อยการปราบปรามการทุจริต สะท้อนผลการดำเนินจากกระบวนการการดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ จากการดำเนินงานระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ที่ผ่านมา ผลการดำเนินงานยังไม่บรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัด โดยเฉพาะกรอบระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดในกระบวนการดำเนินคดี ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินงานและการบริหารจัดการคดีทุจริตได้อย่างรวดเร็วและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด สาเหตุส่วนหนึ่งสืบเนื่องมาจากกระบวนการบริหารงานคดีมีขั้นตอนในการสืบเสาะแสวงหาข้อมูลข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องทางคดีทั้งตัวบุคคล และหน่วยงาน ความซับซ้อนและยุ่งยากของคดีจากจำนวนผู้เสียหาย มูลค่าความเสียหาย จำนวนพยาน และหลักฐานต่าง ๆ ที่จะต้องใช้ความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานไม่เพียงพอส่งผลให้ต้องรับผิดชอบคดีจำนวนหลายคดี ซึ่งแต่ละคดีก็มีรายละเอียดและความซับซ้อนแตกต่างกัน ดังนั้นการปฏิบัติงานตามกรอบระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงไม่สามารถดำเนินการได้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จำเป็นที่จะต้องขยายกรอบระยะเวลา ดังนั้นการขับเคลื่อนการปราบปรามการทุจริตที่มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการดำเนินคดีทุจริตได้อย่างรวดเร็ว เป็นธรรมโปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ ต้องให้ความสำคัญกับปริมาณงานคดีที่มีความเหมาะสมกับการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การกำหนดความสำคัญ/ความซับซ้อน/ประเภทของคดีแต่ละคดี และกำหนดแนวทางการปฏิบัติแก่เจ้าหน้าที่อย่างเหมาะสม ปฏิบัติงานได้ตามกรอบระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

<u>ปัญหา อุปสรรคของการดำเนินงาน</u>

๑) การดำเนินคดีไม่สามารถดำเนินการได้ตรงตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด สำหรับคดีการทุจริตที่ต้องมีการสืบพยาน เอกสาร หลักฐานเป็นจำนวนมาก รวมถึงคดีที่ต้องมีการสืบเอกสารย้อนหลังเป็นระยะเวลาหลายปี

๒) การตื่นตัวของประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ส่งผลให้มีจำนวนคดีเข้ามาในระบบจำนวนมาก

๓) การขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องบางประเภท เช่น เอกสารด้านทรัพย์สินอสังหาริมทรัพย์ ที่ดิน ต้องใช้ระยะเวลานาน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงาน

๑) การให้ความสำคัญกับบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน เนื่องจากการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการดำเนินคดีทุจริตส่งผลต่อความเครียดของผู้ปฏิบัติงานเป็นอย่างสูง เพราะฉะนั้นการให้ความสำคัญกับการลดความเครียดสะสมของผู้ปฏิบัติงานจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างสูง รวมถึงการสนับสนุนทรัพยากรในการดำเนินงานให้กับเจ้าหน้าที่อย่างเพียงพอ

๒) การใช้เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินงาน เพื่อความสะดวก และรวดเร็วในการดำเนินงาน

๓) การบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงาน เพื่อการสนับสนุนให้กระบวนการด้านการดำเนินคดีมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

๑) ควรมีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา โดยแบ่งคดีเป็นระดับใหญ่ กลาง เล็ก เพื่อกำหนดกรอบระยะเวลาที่เหมาะสมในการดำเนินการ

๒) ควรมีการกระจายอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการพิจารณาการไต่สวนข้อเท็จจริงไปสู่ระดับภูมิภาค เพื่อลดปริมาณคดีที่กระจุกตัวอยู่ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. และลดระยะเวลาการรอของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

๓) กระบวนการดำเนินงานของหน่วยงานตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อปฏิบัติควรมีการปรับปรุงให้มีความยืดหยุ่น เพื่อความคล่องตัว และความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน แต่ต้องอยู่ภายใต้ข้อบังคับอย่างเหมาะสม

๒) เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) แผนย่อยการปราบปรามการทุจริต

การดำเนินงานด้านการปราบปรามการทุจริต เพื่อให้เกิดความสำเร็จนั้น ต้องลดขั้นตอนในกระบวนการไต่ส่วน สืบสวน และการพิจารณาคดีทุจริต ที่ต้องพัฒนาองค์ความรู้ของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่ส่วน สืบสวน และการพิจารณาคดีทุจริตให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ที่อาจจะต้องอาศัยการจากการถอดบทเรียนการดำเนินงานด้านการปราบปราบการทุจริตที่ผ่านมา และการร่วมมือการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ เพื่อการจัดทำหลักสูตรในการพัฒนาบุคลากรด้านการปราบปรามการทุจริตที่เหมาะสม รวมถึงการกระจายอำนาจในการพิจารณาสำนวนสู่ส่วนภูมิภาค เพื่อให้เกิดกระบวนการปราบปรามการทุจริต และขั้นตอนการตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ ที่มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรมโปร่งใสไม่เลือกปฏิบัติ การกำหนดกรอบระยะเวลาให้เหมาะสมกับลักษณะคดี โดยการแบ่งประเภทคดีให้มีความเหมาะสมกับระยะเวลาหรือกำหนดกรอบระยะเวลาตามขนาดของคดี และการแบ่งขนาดของคดีต้องมีความเหมาะสมผ่านการพิจารณาจากหลายฝ่าย การปราบปรามการทุจริตที่จะนำไปสู่ประเทศไทยปลอดการทุจริต

และประพฤติมิชอบให้ประสบความสำเร็จนั้น ต้องอาศัยการบังคับใช้กฎหมายที่เคร่งครัด การมีบทลงโทษที่รุนแรง เหมาะสมกับการกระทำผิด และการสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการทางกฎหมายที่ทำให้ทั้งผู้เสียหายและผู้กระทำผิดเกิดการยอมรับ

การดำเนินงานของการปราบปรามการทุจริต ณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เทียบกับเส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) พบว่า การดำเนินงานของโครงการ ยังอยู่ในระดับ Output คือ มีการพิจารณาขั้นตอน กระบวนการในการดำเนินการไต่ส่วน สืบสวน และการพิจารณาคดีทุจริต ทั้งการกำหนดกรอบระยะเวลา การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคดี เป็นต้น และมีการพัฒนาองค์ความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ ทั้งกระบวนการไต่สวน สืบสวน สอบสวน แต่ยังไม่สามารถนำไปสู่การปรับปรุงกระบวนการปราบปรามการทุจริตได้ เนื่องจากกระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ในปัจจุบันยังมีการขอขยายระยะเวลาเป็นจำนวนมากกว่า ร้อยละ ๗๐ และการตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐในปัจจุบันยังไม่สามารถดำเนินงานได้อย่างครอบคลุม จะเห็นได้จากการดำเนินงานของหน่วยงานส่วนใหญ่จะมุ่งเป้าไปที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางในการแก้ไขปัญหา เมื่อพิจารณาจากเส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) แล้วนั้น **ขั้นที่ ๑** การพัฒนาองค์ความรู้ของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่ส่วน สืบสวน และการพิจารณาคดีทุจริตให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยการพิจารณาจากแนวโน้ม หรือความเสี่ยงของสถานการณ์การทุจริตโลก และนำมาเป็นประเด็นในการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อหาแนวทางในการปราบปรามการทุจริต **ขั้นที่ ๒** การพิจารณารูปแบบการกำหนดตัวชี้วัดด้านกรอบระยะเวลาในการดำเนินคดี โดยอาจพิจารณาจากการสำรวจระดับความเครียดของเจ้าหน้าที่ปราบปราบการทุจริตหลังจากมีการกำหนดตัวชี้วัดด้านกรอบระยะเวลา อัตราการลาออกของเจ้าหน้าที่หลังจากมีการกำหนดตัวชี้วัดด้านกรอบระยะเวลา หรือจำนวนสำนวนที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการโดยไม่ต้องแก้ไขหลังจากมีการกำหนดตัวชี้วัดด้านกรอบระยะเวลา แล้วนำมาพิจารณากรอบระยะเวลาที่เหมาะกับลักษณะคดี เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และ**ขั้นสุดท้าย** คือ การบังคับใช้กฎหมายและการสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการทางกฎหมาย โดยจะต้องมีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานด้านการลงโทษ การยึดทรัพย์ และการให้ออกจากตำแหน่งของผู้กระทำผิดให้กับสาธารณะชนได้รับทราบ

รูปที่ ๔.๒ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) แผนย่อยการปราบปรามการทุจริต

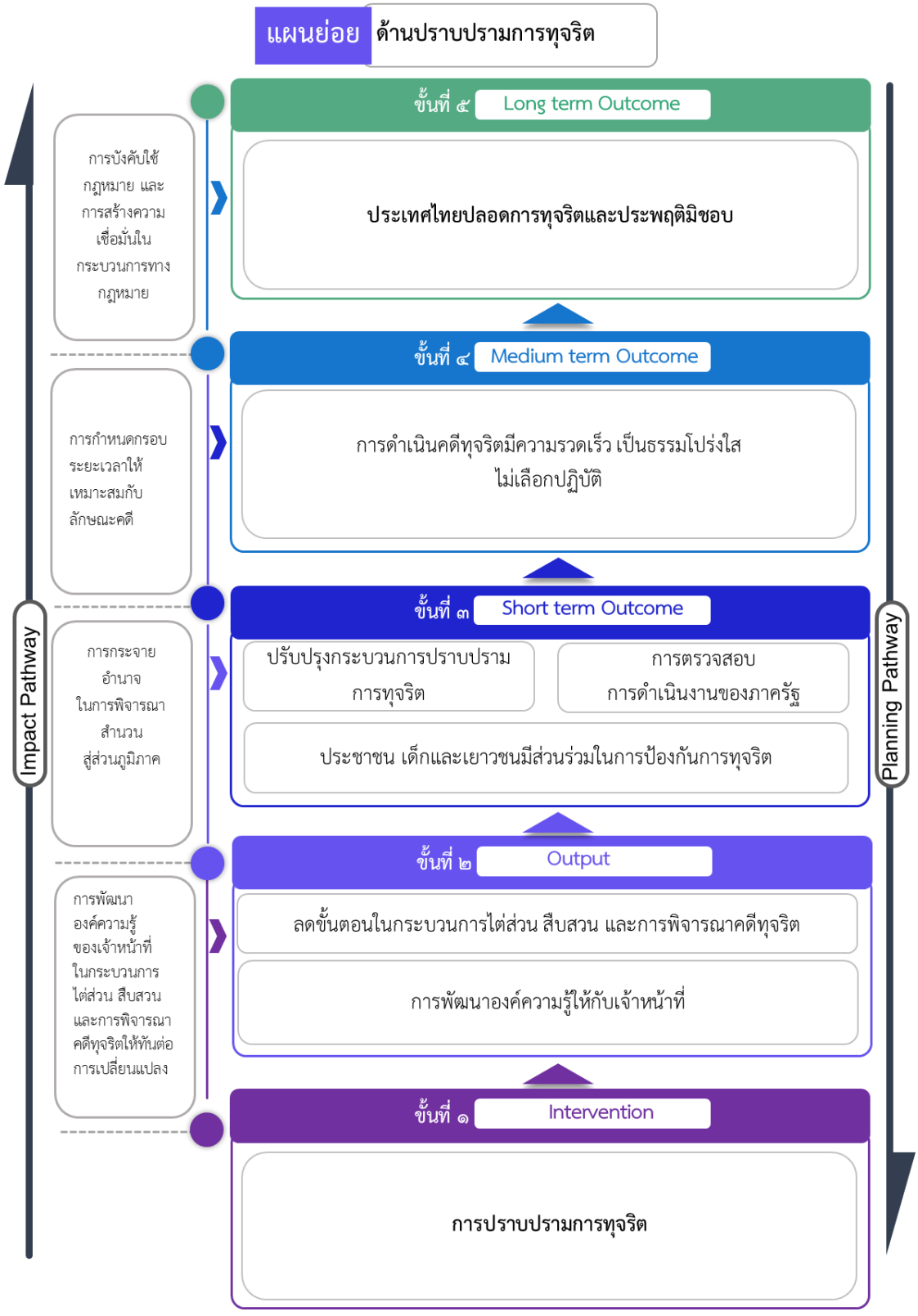

๔.๑.๓ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ภารกิจด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน

การดำเนินงานด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน มีการดำเนินงานผ่านกระบวนการตามมาตรา ๒๘ (๓) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และเจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลดังกล่าวว่าผิดปกติหรือไม่ ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปและสามารถเข้าดูหรือสืบค้นข้อมูลได้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับแต่วันที่มีการเปิดเผย อีกทั้ง สำนักงาน ป.ป.ช. ยังได้ดำเนินการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวข้อง อาทิ การอบรมให้ความรู้การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐ การจัดทำคู่มือการใช้งานระบบการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน การสร้างวิทยากรตัวคูณในการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อให้การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินมีความสะดวก รวดเร็ว และถูกต้อง อีกทั้งยังสามารถสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเกิดความสะดวก และรวดเร็วในการนำข้อมูลการเปิดเผยทรัพย์สินและหนี้สินมาใช้ในการตรวจสอบความโปร่งใสของเจ้าหน้าที่รัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การตรวจสอบทรัพย์สินที่ถูกต้องจะสามารถลดจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินและหนี้สิน หรือเมื่อเกิดคดีความร่ำรวยผิดปกติขึ้น กระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับคดี จะสามารถสร้างความเชื่อมั่นได้ จากมาตรฐานการตรวจสอบ ความโปร่งใสในการดำเนินคดี โดยกระบวนการตรวจสอบทรัพย์สินที่จะสามารถสร้างความโปร่งใส มีมาตรฐาน ช่วยให้กระบวนการตรวจสอบมีความรวดเร็ว ถูกต้อง และมีการใช้ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น การเผยแพร่ผลการตรวจสอบ การพัฒนา และส่งเสริมองค์ความรู้ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้ทำหน้าที่ยื่นเอกสาร และผู้ทำหน้าที่ตรวจสอบให้สามารถนำองค์ความรู้ไปปฏิบัติได้ รวมถึงการสร้างระบบฐานข้อมูลเชื่อมโยงด้านบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ยังสามารถช่วยให้การนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์เกิดความสะดวก รวดเร็ว และง่ายต่อการตรวจสอบอีกด้วย ซึ่งการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ยังจะสามารถยกระดับให้ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

การดำเนินงานด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน ณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เทียบกับ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) พบว่า การดำเนินงานของโครงการ ยังอยู่ในระดับ Short term Outcome คือ สามารถส่งเสริม และสนับสนุนให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน สามารถยื่นทรัพย์สินและหนี้สินได้ถูกต้อง แต่การดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินยังไม่สามารถช่วยให้จำนวนคดีร่ำรวยผิดปกติลดลง โดยจากสถิติจำนวนคำกล่าวหาคดีร่ำรวยผิดปกติในปี พ.ศ.๒๕๖๔ กับ พ.ศ. ๒๕๖๕ สูงขึ้น โดยปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มีจำนวนคำกล่าวหา ๘๕ เรื่อง และ

ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีจำนวนคำกล่าวหา ๑๑๗ เรื่อง แม้ผลการดำเนินงานด้านการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน จะก่อให้เกิดมูลค่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นจำนวน ๑,๐๕๔,๒๑๗,๐๒๑.๙๘ บาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ร้อยละ ๑๒๓.๗๘ ที่ ๔๗๑,๐๙๔,๐๙๑.๗๕ บาท

แนวทางในการแก้ไขปัญหา เมื่อพิจารณาจากเส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) แล้วนั้น ขั้นที่ ๑ กระบวนการใช้สื่อเพื่อเป็นเครื่องมือในการเปิดเผย และเผยแพร่ผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสื่อมวลชน และสาธารณะชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร และสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้ ขั้นที่ ๒ การพัฒนา และส่งเสริมองค์ความรู้ด้านการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้แก่ผู้ยื่นฯ และผู้ตรวจสอบ เพื่อให้การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และขั้นที่ ๓ คือ การเชื่อมโยงฐานข้อมูลด้านทรัพย์สินและหนี้สินผ่านระบบดิจิทัล เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ทั้งผู้ยื่นฯ และผู้ตรวจสอบฯ สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว และถูกต้อง

รูปที่ ๔.๓ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ภารกิจด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน

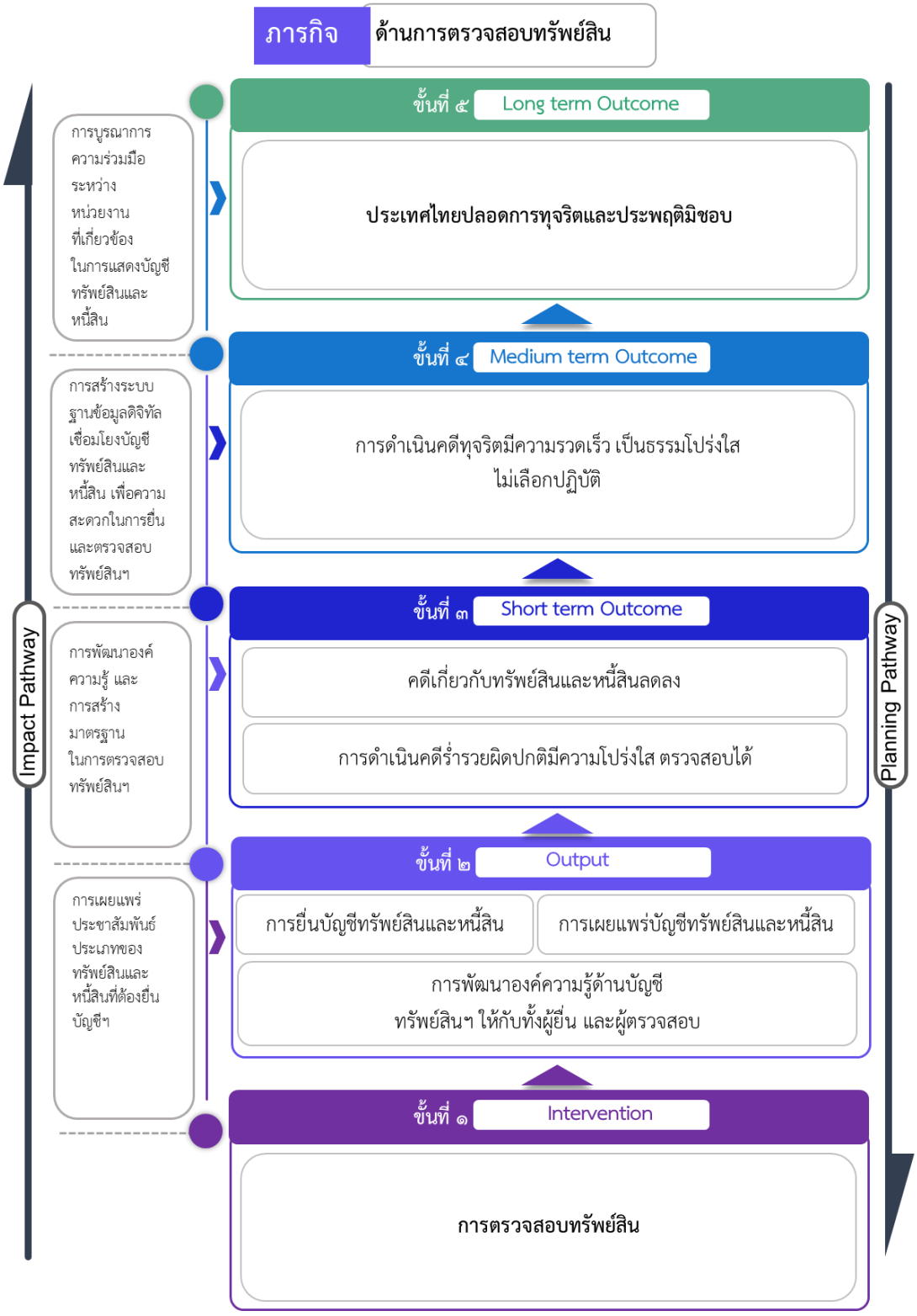

๔.๒ การจัดสรรการใช้จ่ายงบประมาณ และความเชื่อมโยงของโครงการ ในการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕

๔.๒.๑ โครงการภายใต้งบประมาณภายใต้แผนงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

จากการจัดสรรงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ จำนวน ๑๘๕๒.๐๒๐๘ ล้านบาท มีการจัดทำโครงการ จำนวน ๑๒๔ โครงการ โดยการดำเนินงานของโครงการยังไม่สามารถสร้างผลกระทบไปสู่ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมายดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน) โดยมีการตอบตัวชี้วัดผลลัพธ์ภายใต้แผนฯ มากที่สุด คือ คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ จำนวน ๗๕ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๔๘ รองลงมา ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน จำนวน ๔๖ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๑๐ จำนวนคดีทุจริต จำนวน ๑๗ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๗๑ และการดำเนินคดี จำนวน ๑๔ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒๙ นอกจากนี้การดำเนินโครงการระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ มีการดำเนินงานตอบตัวชี้วัดผลลัพธ์ CPI มากที่สุด คือ การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน ๔๐ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๒๖ รองลงมานโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต จำนวน ๑๙ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๒ สินบน จำนวน ๕ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๔.๐๓ และการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ มีจำนวนเท่ากับความโปร่งใสในระบบงบประมาณ จำนวน ๓ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๒ รายละเอียดดังตารางที่ ๔.๑

ทั้งนี้ โครงการภายใต้งบบูรณาการด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีทั้งหมด ๙๗๑ โครงการ แบ่งเป็นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๓๐๖ โครงการ ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ จำนวน ๓๓๗ โครงการ และปีงบประมาณ ๒๕๖๕ จำนวน ๓๒๘ โครงการ โดยคณะที่ปรึกษามีการคัดเลือกโครงการที่นำมาประเมินความเชื่อมโยงของโครงการ และผลการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริต จำนวน ๑๒๔ โครงการ ซึ่งมีเกณฑ์การคัดเลือก คือ ๑) จากการประเมินโครงการของคณะที่ปรึกษาในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ และ ๒) โครงการที่คัดเลือกมีความครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ โดยโครงการภายใต้แผนป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบจำนวน ๑๑๗ โครงการ และโครงการภายใต้แผนปราบปรามการทุจริตจำนวน ๗ โครงการ

ตารางที่ ๔.๑ ความเชื่อมโยงของโครงการภายใต้แผนงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต และผลการดำเนินงาน ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

<u>ผลกระทบ</u> (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ <u>เป้าหมาย</u> ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)											
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**									
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**					
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**ลินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**	
๑	โครงการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ภายใต้วัฒนธรรมประจำชาติ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา โดยใช้โมเดล STRONG ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	✓	✓								
๒	โครงการสนับสนุนและสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต "ดวงตาแรงงาน"	✓	✓							✓	
๓	โครงการส่งเสริมมาตรฐานคุณธรรมและความโปร่งใสของหน่วยงานภาคธุรกิจเอกชน	✓				✓					
๔	โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔		✓							✓	
๕	โครงการ STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต	✓								✓	
๖	โครงการองค์กร STRONG – องค์กรพอเพียงต้านทุจริต	✓								✓	

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนดัชนีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**ลินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๗	โครงการอบรมวิทยากรตัวคูณในการปลูกฝังวิธีคิดแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม		✓	✓						
๘	โครงการเยาวชนไทย “ไม่ลอกการบ้าน ไม่ลอกข้อสอบ”	✓								
๙	โครงการพัฒนาหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education Technology: AC EdTech)	✓								
๑๐	โครงการแก้ไขปัญหาการทุจริตในพื้นที่		✓	✓						✓
๑๑	ประชุมเชิงปฏิบัติการทบทวนสถานการณ์/วิเคราะห์ความเสี่ยงเพื่อกำหนดมาตรฐานจริยธรรม กรมอนามัย		✓						✓	
๑๒	โครงการ GPO STRONG “อภ.รวมพลังต้านทุจริต”		✓	✓						✓
๑๓	โครงการยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒		✓	✓						✓
๑๔	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการเสริมสร้างพฤติกรรมจริยธรรม และการต่อต้านการทุจริต		✓	✓						✓

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**ลินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๑๕	โครงการกระทรวงสาธารณสุขใสสะอาดร่วมต้านทุจริต (MOPH Zero Tolerance)		✓	✓						
๑๖	โครงการกำกับติดตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย		✓						✓	
๑๗	โครงการเสริมสร้างศักยภาพและระบบบริหารด้วยระบบคุณภาพและหลักธรรมาภิบาล		✓							
๑๘	โครงการประชุมประจำปี Anti-Corruption Initiative for Asia and the Pacific	✓								
๑๙	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจราชการของกระทรวงมหาดไทยเพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยงานภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ (สำนักตรวจราชการและเรื่องราวร้องทุกข์ สป.มท.)		✓	✓						✓
๒๐	โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำแนวทางการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อป้องกันการทุจริต ระดับกระทรวงยุติธรรม		✓						✓	

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**ลินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๒๑	โครงการเสริมสร้างศักยภาพการบริหารจัดการเพื่อการเปลี่ยนแปลง		✓							
๒๒	โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การบริหารจัดการด้านการเงินการคลัง”		✓							
๒๓	โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “แนวทางปฏิบัติด้านการปราบปรามการทุจริตระหว่างประเทศ” (best practice)				✓					
๒๔	โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สิน”				✓					
๒๕	โครงการเสริมสร้างสมรรถนะในการปฏิบัติงานสำหรับสายงานสนับสนุนของสำนักงาน ป.ป.ช.		✓							
๒๖	โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.”		✓							
๒๗	โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “วิชาชีพพนักงานไต่สวน”				✓					
๒๘	โครงการสร้างวิทยากรตัวคูณในการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ				✓					
๒๙	โครงการบูรณาการองค์ความรู้ด้านการดำเนินคดีทุจริตในหน่วยงานด้านกระบวนการยุติธรรม				✓					

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**ลินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๓๐	โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การไต่สวนคดีร่ำรวยผิดปกติ”				✓					
๓๑	โครงการนักบริหารยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามการทุจริตระดับสูง (นยปส.)		✓							
๓๒	โครงการจุดกระแสสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตด้วยนวัตกรรมสื่อสาธารณะสร้างสรรค์ร่วมกับภาคอุตสาหกรรมบันเทิงในแนวทางประชารัฐ	✓	✓							
๓๓	โครงการประกวดสื่อป้องกันการทุจริต	✓								
๓๔	โครงการผลิตสื่อสร้างสรรค์เพื่อเปิดโปงการทุจริต	✓								
๓๕	โครงการผลิตสื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริต	✓								
๓๖	โครงการบูรณาการการสื่อสารเพื่อยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริตสู่สาธารณะ	✓								
๓๗	โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร การดำเนินการทางวินัย อุทธรณ์ ร้องทุกข์	✓								
๓๘	โครงการจัดงานวันต่อต้านคอร์รัปชันสากล (ประเทศไทย)	✓	✓							
๓๙	โครงการพัฒนาการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสการดำเนินงานของกระทรวงแรงงาน (ITA)		✓							✓

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**ลินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๔๐	โครงการป้องกันการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในทรัพยากรธรรมชาติและที่สาธารณประโยชน์		✓	✓						✓
๔๑	โครงการเพิ่มศักยภาพความโปร่งใสและความสุจริตกิจกรรมให้คำปรึกษาเพื่อยกระดับความโปร่งใสในหน่วยงานภาครัฐ		✓							✓
๔๒	โครงการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลในสถานศึกษา	✓								
๔๓	โครงการด้านการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและการเสริมสร้างวินัย		✓							
๔๔	โครงการขับเคลื่อนภารกิจของศูนย์ต่อต้านการทุจริต กระทรวงมหาดไทย (ศปท.มท.) และศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตจังหวัด (ศปท.จ.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒		✓							✓
๔๕	โครงการพัฒนาบุคลากรกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการปฏิบัติราชการบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปีงบประมาณพ.ศ.๒๕๖๒		✓							✓
๔๖	โครงการผลิตและจัดส่ง "สรรสาระ...รู้สู้ทุจริต" สู่หอ กระจายข่าวหมู่บ้านและเครือข่ายอื่น	✓								
๔๗	โครงการสร้างความร่วมมือสื่อออนไลน์ร่วมสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อคนโกง	✓								

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**สินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๔๘	โครงการประชาสัมพันธ์การต่อต้านการทุจริต และประพฤติมิชอบ กิจกรรมรายงานข่าวพิเศษ (สกู๊ปข่าว)	✓								
๔๙	โครงการประชาสัมพันธ์การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ กิจกรรมผลิตและเผยแพร่รายการโทรทัศน์ “กะเทาะเปลือกคอร์รัปชั่น”	✓								
๕๐	โครงการประชาสัมพันธ์การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ กิจกรรม ผลิตและเผยแพร่รายการโทรทัศน์ Hero ต้านโกง"	✓								
๕๑	โครงการประชาสัมพันธ์การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ กิจกรรมผลิตและเผยแพร่สารคดีเชิงข่าว (สกู๊ป)	✓								
๕๒	โครงการประชาสัมพันธ์การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ กิจกรรมผลิตและเผยแพร่ดิจิทัลโพสต์ ภาษาอังกฤษ	✓								
๕๓	โครงการประชาสัมพันธ์การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ กิจกรรมประเมินผล	✓								
๕๔	โครงการประเมินผลสำเร็จของโครงการตามยุทธศาสตร์ชาติ “ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต”		✓						✓	✓

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**สินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๕๕	โครงการป้องกันการทุจริตเชิงรุก	✓	✓	✓						✓
๕๖	โครงการประชุมคณะทำงานว่าด้วยการต่อต้านการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศในการทำธุรกรรมทางธุรกิจระหว่างประเทศ (OECD Working Group on					✓				
๕๗	โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการการดำเนินงานขององค์กรด้วยระบบธรรมาภิบาล กิจกรรม พัฒนาและปรับปรุงคู่มือการบริหารจัดการงานองค์การตามหลักธรรมาภิบาลตามหลักการประเมินระดับ ๑๒ คุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ	✓	✓							✓
๕๘	โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการสู่องค์กรที่เป็นเลิศในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว		✓							
๕๙	โครงการรวบรวมวิเคราะห์ตรวจสอบข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานราชการ		✓					✓		
๖๐	โครงการจัดทำและเผยแพร่ข่าวเชิงสืบสวนและข้อมูลข่าวสารเพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	✓			✓					

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**ลินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๖๑	โครงการร่วมมือทางวิชาการ/การดำเนินงานในฐานะรัฐภาคี ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. และสถาบันป้องกันและปราบปรามการทุจริตระหว่างประเทศ (International Anti-Corruption Academy : IACA)		✓		✓					
๖๒	โครงการอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการการบูรณาการการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมายด้านการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ		✓							
๖๓	โครงการสำรวจสถานการณ์การทุจริต และการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒	✓							✓	
๖๔	กิจกรรมประชุมปฏิบัติการขับเคลื่อนการป้องกันการทุจริตเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔		✓							✓
๖๕	โครงการสร้างวิทยากรตัวคูณปลูกฝังวิธีคิดแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม		✓	✓			✓			✓

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)											
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**									
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**					
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**ลินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๖๖	โครงการอบรมจรรยาข้าราชการ ประมวลจริยธรรม และมาตรฐานทางจริยธรรม แก่บุคลากรที่บรรจุใหม่		✓							
๖๗	กิจกรรมการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	✓								
๖๘	โครงการการประชุมประจำปีของ ADB/OECD Anti-Corruption Initiative for Asia and the Pacific	✓							✓	
๖๙	โครงการการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำมาตรการป้องกันการทุจริต กระทรวงยุติธรรม	✓		✓						
๗๐	โครงการขับเคลื่อนและบูรณาการติดตามมาตรการป้องกันการทุจริต ด้านทรัพยากรสาธารณะ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดราชบุรี		✓						✓	
๗๑	โครงการเยาวชนไทยหัวใจใสสะอาด	✓								
๗๒	โครงการอบรม อพม. ใหม่ ร่วมใจต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ กิจกรรมย่อย พัฒนาเครือข่ายอาสาสมัครและภาคประชาสังคมด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ		✓						✓	

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**ลินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๗๓	โครงการบูรณาการแนวทางความร่วมมือทางศาสนาในการต่อต้านการทุจริต		✓							
๗๔	โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบในภาครัฐของ ศปท.		✓						✓	
๗๕	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ตรวจสอบภายในให้มีความเป็นมืออาชีพในการป้องกันปัญหาการทุจริต (กลุ่มสอบภายในระดับกระทรวง)		✓							✓
๗๖	โครงการเสริมสร้างธรรมาภิบาลเพื่อป้องกันการทุจริตและเผยแพร่ประมวลจริยธรรม		✓							
๗๗	โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อขับเคลื่อนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ จังหวัดเชียงใหม่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ (จังหวัดเชียงใหม่)		✓						✓	
๗๘	โครงการเสริมสร้างบุคลากรในหน่วยงานให้มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง				✓					
๗๙	การประชุมคณะกรรมการจริยธรรมประจำสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		✓						✓	

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	โครงการ	ผลผลัพธ์ (Outcome)								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				CPI				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ	จำนวนคดีทุจริต	การดำเนินคดี	ลินบน	การขัดกันระหว่างผลประโยชน์	ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ	นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต	การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ
๘๐	โครงการการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (จังหวัดนครสวรรค์)		✓						✓	
๘๑	โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการรายงานผลการดำเนินการกรณีข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ วันศุกร์ที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓		✓						✓	
๘๒	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบสารสนเทศ เพื่อการประมวลผลข้อมูลภาครัฐ		✓							✓
๘๓	โครงการยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓		✓							✓
๘๔	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันการทุจริตแบบบูรณาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓		✓							✓
๘๕	การอบรมเครือข่ายเฝ้าระวังและป้องกันการทุจริต กระทรวงวัฒนธรรม	✓								✓

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**สินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๘๖	โครงการวิจัยการทุจริตในระดับพื้นที่: กรณีเขตพื้นที่ในความรับผิดชอบของสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ๕	✓	✓						✓	
๘๗	โครงการเสริมสร้างความรู้และพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมเพื่อปราบปรามการทุจริต				✓					
๘๘	โครงการคุณธรรม นำธุรกิจ แนวร่วมปฏิบัติของภาคเอกชนในการต่อต้านทุจริต คอร์รัปชัน (สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา)	✓				✓				
๘๙	โครงการเผยแพร่กฎหมาย ป.ป.ช.	✓				✓				
๙๐	โครงการยกระดับค่าคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส (ITA) แก่หน่วยงานภาครัฐ ภาครัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน ที่มีผลคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด		✓							✓
๙๑	โครงการยกระดับค่าคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส (ITA) แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		✓							✓
๙๒	โครงการบูรณาการความร่วมมือด้านการป้องกันการทุจริตระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด		✓							✓

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**สินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๙๓	โครงการปลุกจิตสำนึกเจ้าหน้าที่ของรัฐตามหลักธรรมาภิบาลต่อต้านการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓		✓							✓
๙๔	โครงการพัฒนากลไกใหม่ในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อให้เท่าทันต่อสถานการณ์การทุจริต		✓						✓	
๙๕	โครงการการดำเนินงานการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส (ITA)		✓							✓
๙๖	ผู้บริหารแสดงเจตจำนงในการต่อต้านการทุจริตต่อสาธารณชน		✓	✓					✓	
๙๗	แนวทางการปฏิบัติ กรณี การให้หรือการรับของขวัญ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด		✓						✓	
๙๘	โครงการการอบรมเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านบัญชี		✓					✓		
๙๙	โครงการติดตามการบังคับใช้กฎหมายด้านปราบปรามการทุจริตและด้านตรวจสอบทรัพย์สิน		✓		✓					
๑๐๐	โครงการการผลิตและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ วารสารสำนักงาน ป.ป.ช. “สุจริต”	✓								
๑๐๑	โครงการรณรงค์สร้างกระแสต่อต้านการทุจริต	✓								

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**สินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๑๐๒	โครงการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ ของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ในเขตภาค ๕		✓		✓					✓
๑๐๓	โครงการเฝ้าระวังสถานการณ์ทุจริต	✓		✓						✓
๑๐๔	โครงการการพัฒนาแผนที่พื้นที่เสี่ยงต่อการทุจริตในประเทศไทยอย่างมีส่วนร่วมของภาคประชาชน	✓		✓						✓
๑๐๕	โครงการประเมินกระบวนการและผลการปฏิบัติงานตามภารกิจด้านการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของสำนักงาน ป.ป.ช.	✓			✓					✓
๑๐๖	โครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔		✓	✓					✓	
๑๐๗	โครงการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)	✓								
๑๐๘	โครงการไม่ฮั้ว ไม่ทับซ้อน ไม่บั่นทอนคุณภาพงาน		✓				✓	✓		✓
๑๐๙	โครงการวิจัยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการดำเนินงานด้านการป้องกันการทุจริตกับสำนักงาน ป.ป.ช.	✓								✓

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**ลินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๑๑๐	โครงการยกระดับธรรมาภิบาลภาคประชาสังคมในระดับการปกครองท้องที่		✓	✓						✓
๑๑๑	โครงการพัฒนาลูกเสือช่อสะอาดต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	✓								
๑๑๒	โครงการเสริมสร้างความรู้ด้านการป้องกันและต่อต้านการทุจริต หัวข้อ “รู้ไว้ภัยใกล้ตัวกับผลประโยชน์ทับซ้อน”		✓				✓			
๑๑๓	โครงการเสริมสร้างระบบการบริหารจัดการให้มีมาตรฐานและมีการกำหนดนโยบายตามหลักธรรมาภิบาล โดยจัดทำแผนนโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดีของกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔					✓				
๑๑๔	โครงการอบรม เรื่อง ข้าราชการใสสะอาด มีความเสมอภาคระหว่างชายหญิง		✓							
๑๑๕	โครงการการฝึกอบรมหลักสูตรสร้างวิทยากรผู้นำการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมไม่ทนต่อการทุจริต		✓	✓						
๑๑๖	โครงการพัฒนาความรู้เชิงสร้างสรรค์เพื่อเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมในการส่งเสริมค่านิยมสุจริตในการปฏิบัติงาน		✓							

<u>ผลกระทบ</u> (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ <u>เป้าหมาย</u> ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**ลินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๑๑๗	การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การเสริมสร้างคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานพิจารณาอนุมัติ อนุญาต การประกอบธุรกิจน้ำมันเชื้อเพลิง โดยส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้รับบริการ		✓							
๑๑๘	๑. ประกาศกรมฝนหลวงและการบินเกษตร เรื่อง การงดให้ของขวัญแก่ข้าราชการในสังกัดกรมฝนหลวงและการบินเกษตรในเทศกาลปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๖๔ ๒. ประกาศกรมฝนหลวงและการบินเกษตร เรื่อง เจตจำนงสุจริตในการบริหารงานด้านความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรมและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล ๓. ประกาศกรมฝนหลวงและการบินเกษตร เรื่อง การให้หรือรับของขวัญ หรือของกำนัล หรือประโยชน์อื่นใด								✓	
๑๑๙	จัดทำช่องทางร้องเรียน แจ้งเบาะแสข้อมูลการทุจริตและประพฤติมิชอบ และพัฒนาช่องทางในการแจ้งเบาะแสให้สะดวกในการใช้บริการ	✓	✓							✓
๑๒๐	โครงการธรรมาธิบาลเข้มแข็ง ทุจริตรัฐลดลง “หลักสูตรเสริมสร้างธรรมาภิบาลต่อต้านการทุจริต”	✓	✓							

<u>ผลกระทบ</u> (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ <u>เป้าหมาย</u> ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**สินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๑๒๑	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจราชการของกระทรวงมหาดไทย เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยงานรัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ รุ่นที่ ๑ (สตร.สป.)		✓							✓
๑๒๒	โครงการเพิ่มสมรรถนะผู้ตรวจสอบภายในให้มีความเป็นมืออาชีพ ในการป้องปราบการทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยงานของรัฐ (ตภ.มท.)		✓							✓
๑๒๓	การมีระบบตรวจสอบภายในองค์กรจัดทำประกาศสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เรื่อง แนวทางปฏิบัติงานเพื่อตรวจสอบบุคลากรในหน่วยงานด้านการจัดซื้อจัดจ้าง		✓							✓
๑๒๔	โครงการสืบสวน ปราบปรามเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินหรือผู้กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายฟอกเงิน				✓					

๔.๒.๒ โครงการภายใต้งบประมาณจากกองทุน ป.ป.ช. ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

จากการจัดสรรงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ๒๐๗.๗๓๕๙ ล้านบาท มีการจัดทำโครงการจำนวน ๑๒๘ โครงการ แบ่งเป็นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๒๐ โครงการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวน ๕๘ โครงการ และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๕๐ โครงการ โดยการดำเนินงานของโครงการยังไม่สามารถสร้างผลกระทบไปสู่ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมายดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน) แต่มีการดำเนินงานที่ตอบตัวชี้วัดผลลัพธ์ภายใต้แผนฯ มากที่สุด คือ ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน จำนวน ๑๒๑ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๕๓ รองลงมาคุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐจำนวน ๑๗ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๒๘ จำนวนคดีทุจริต จำนวน ๑๖ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ และการดำเนินคดี จำนวน ๙ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๗.๐๓ ตามลำดับ นอกจากนี้การดำเนินโครงการระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ยังมีการดำเนินงานตอบตัวชี้วัดผลลัพธ์ CPI มากที่สุด คือ การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน ๔๙ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๒๘ รองลงมาความโปร่งใสในระบบงบประมาณ จำนวน ๕ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๓.๙๑ การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ จำนวน ๔ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๓.๑๓ สินบน จำนวน ๓ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๔ และนโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต จำนวน ๒ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๖รายละเอียดดังตารางที่ ๔.๒ - ๔.๔

ตารางที่ ๔.๒ ความเชื่อมโยงของโครงการภายใต้กองทุน ป.ป.ช. และผลการดำเนินงาน ปี ๒๕๖๓

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็กเยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**สินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๑	สร้างเสริมสองแควโปร่งใส หัวใจ STRONG ปี พ.ศ. ๒๕๖๓	✓								✓
๒	ปลุกจิตสำนึกสุจริตและมีส่วนร่วมป้องกันการทุจริตในชุมชน จังหวัดขอนแก่น	✓								✓
๓	พัฒนานวัตกรรมสร้างสรรค์และแกนนำเยาวชนนักตรวจสอบทุจริต ระดับอำเภอ	✓	✓	✓						✓
๔	สัมมนาจัดตั้งเครือข่ายสมาชิกชมรม STRONG-จิตพอเพียงต้านทุจริต ระดับอำเภอ	✓								✓
๕	พัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนเพื่อการรณรงค์และเสริมสร้างจิตสำนึกในการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน	✓								
๖	ส่งเสริมความรู้เครือข่ายเพื่อป้องกันการทุจริต	✓								
๗	ชมรม STRONG ต้านทุจริตประเทศไทย	✓								
๘	#ไม่เอา เราไม่โกง	✓								✓
๙	เพิ่มศักยภาพการดำเนินงานข้อตกลงคุณธรรม (Integity Pact Capacity Devolopment)		✓				✓			
๑๐	เพิ่มศักยภาพการดำเนินงานโครงการปฏิบัติการหมาเฝ้าบ้าน (Watch DoG Capacity Development)		✓							✓

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	โครงการ	ผลผลัพธ์ (Outcome)								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				CPI				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็กเยาวชน และประชาชน	คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ	จำนวนคดีทุจริต	การดำเนินคดี	สินบน	การขัดกันระหว่างผลประโยชน์	ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ	นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต	การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ
๑๑	สร้างนวัตกรรมเครือข่าย จุดกระแสสังคมไม่ทนต่อการทุจริต	✓	✓							✓
๑๒	ผลิตสื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การป้องกันและปราบปรามการทุจริต "โกงไม่เอาเราไม่โกง รวมพลังคนไทยไม่โกง"	✓								
๑๓	ประชาสัมพันธ์สร้างเครือข่ายเด็กและเยาวชนไม่ทนต่อการทุจริต	✓								
๑๔	ประชาสัมพันธ์การป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ	✓								
๑๕	สร้างชุมชนคุณธรรมต้านทุจริตด้วยจิตพอเพียง จังหวัดแพร่	✓								✓
๑๖	อบรมสร้างแกนนำเพื่อให้ความรู้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในวงราชการ		✓			✓	✓	✓		✓
๑๗	“ไทยไม่โกง เราสู้โกง” (ผลิตสื่อ)									
๑๘	ลูกเสือไทยร่วมใจต้านภัยทุจริต	✓								
๑๙	ฝึกอบรมเสริมทักษะการผลิตข่าวเชิงสืบสวน ภาคนักข่าวพลเมือง เพื่อสร้างเครือข่ายสมาชิกชมรม STRONG ต้านทุจริตประเทศไทย จิตอาสาต้านโกงของ ป.ป.ช.	✓								
๒๐	พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานภาครัฐให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓		✓			✓	✓	✓		✓

ตารางที่ ๔.๓ ความเชื่อมโยงของโครงการภายใต้กองทุน ป.ป.ช. และผลการดำเนินงาน ปี ๒๕๖๔

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**สินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๑	โครงการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายภาคประชาชนชมรม STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต	✓								✓
๒	โครงการขยายเครือข่าย STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต	✓								✓
๓	โครงการรณรงค์และเสริมสร้างจิตสำนึกในการตระหนักรู้เพื่อป้องกันการคอร์รัปชัน (NEW GEN ต้านทุจริต)	✓								
๔	โครงการพัฒนานวัตกรรมสร้างสรรค์ แกนนำครูและเยาวชนนักตรวจสอบทุจริตคอร์รัปชัน (ปีที่ ๒)	✓								
๕	โครงการจับตามองและแจ้งเบาะแสของชมรม STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต	✓								✓
๖	โครงการส่งเสริมการให้ความรู้แกนนำชุมชน เพื่อสร้างเครือข่ายต่อต้านและเฝ้าระวังการทุจริตคอร์รัปชันของภาคประชาชนเทศบาลเมืองลัดหลวง	✓								✓
๗	โครงการเยาวชนร่วมสร้างชุมชนสุจริตป้องกันทุจริตปลูกจิตสำนึกดี TO BE NUMBER ONE	✓								✓

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**สินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๘	โครงการเสริมศักยภาพเครือข่าย ป.ชบ. เฝ้าระวังพื้นที่เสี่ยงต่อการทุจริตประพฤติมิชอบ	✓								✓
๙	โครงการคนยุคใหม่รู้พอเพียง โปร่งใส ร่วมมือร่วมใจต่อต้านทุจริตในชุมชนเมือง จ.อุดรธานี ปี ๒๕๖๔	✓								
๑๐	โครงการการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและการป้องกันการทุจริตเชิงรุก โครงการพัฒนาแหล่งน้ำและการรุกล้ำลำน้ำพื้นที่ลุ่มน้ำปิงตอนบนของกลุ่มเครือข่ายลุ่มน้ำในจังหวัดเชียงใหม่	✓								✓
๑๑	โครงการเพิ่มศักยภาพเครือข่ายเฝ้าระวังการทุจริตจังหวัดหนองคาย	✓								✓
๑๒	โครงการรณรงค์ส่งเสริมประชาคมกรุงเทพฯ โซนตะวันออก ๙ เขต ร่วมต้านการทุจริต	✓								✓
๑๓	โครงการขยายเครือข่ายและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายชมรม STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต จังหวัดสระบุรี	✓								✓
๑๔	โครงการ STRONG มหิดล: เครือข่ายแกนนำเยาวชนจิตพอเพียงต้านทุจริต	✓								
๑๕	โครงการบ่มเพาะคนดี ครั้งที่ ๑๑	✓								

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)											
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**									
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**					
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**สินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๑๖	โครงการฝึกอบรมเสริมทักษะการผลิตข่าวเชิงสืบสวน ภาคนักข่าวพลเมือง เพื่อสร้างเครือข่ายสมาชิกชมรม STRONG ต้านทุจริตประเทศไทย จิตอาสาต้านโกงของ ป.ป.ช.	✓								✓
๑๗	โครงการส่งเสริมและพัฒนาตำบลช่อสะอาด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	✓								
๑๘	โครงการนักข่าวเยาวชนไทยต้านภัยทุจริต	✓								
๑๙	โครงการปลุกจิตสำนึกสุจริตและการมีส่วนร่วมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ป้องกันการทุจริตของเครือข่ายสมาคมทหารผ่านศึกฯ ชุมชน หน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ จังหวัดร้อยเอ็ด	✓								
๒๐	โครงการสื่อสาร สร้างสรรค์ เท่าทันการทุจริต (ระดับปฐมวัย)	✓								
๒๑	โครงการ STRONG จิตพอเพียงต้านทุจริตในสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืน	✓								
๒๒	โครงการเพิ่มศักยภาพการดำเนินงานข้อตกลงคุณธรรมและความโปร่งใสในการก่อสร้างภาครัฐ (Integrity Pact & Infrastructure Transparency Capacity Development)	✓	✓							✓

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**สินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๒๓	โครงการธรรมาภิบาลในโครงการพัฒนาสิ่งแวดล้อมด้านการจัดการขยะมูลฝอยเพื่อป้องกันการทุจริตในจังหวัดศรีสะเกษ	✓								
๒๔	โครงการชุมชนไม่ทนต่อการทุจริตคอร์รัปชัน	✓								
๒๕	โครงการ “ไทยไม่โกง เราสู้โกง” (ผลิตสื่อ)	✓								
๒๖	โครงการซีรีย์ มือสะอาด	✓								
๒๗	โครงการสร้างนวัตกรรมเครือข่ายจุดกระแสสังคมไม่ทนต่อการทุจริต ปี ๒	✓	✓							✓
๒๘	โครงการการสร้างเครือข่ายศูนย์รวมการเปิดโปงความไม่ชอบมาพากลเพื่อตัดตอนการทุจริตบนสื่อสังคมออนไลน์ รูปแบบไม่กล่าวอ้างถึงองค์กรหรือบุคคลใดๆ (Unbranded) ในการเข้าถึงเสียงของการมีส่วนร่วมจากประชาชนและภาคีทุกระดับ เพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงของปัญหาการทุจริตในทางที่ดีขึ้น	✓	✓		✓					✓
๒๙	โครงการเด็กไทย ใจซื่อสัตย์	✓								
๓๐	โครงการผลิตและเผยแพร่คลิปไวรัลเพื่อสร้างจิตสำนึกไม่ทนต่อการทุจริต	✓								
๓๑	โครงการเผยแพร่ความรู้ด้านการต่อต้านคอร์รัปชันผ่านช่องทางออนไลน์	✓								
๓๒	โครงการผลิตและเผยแพร่สื่อออนไลน์ รณรงค์สังคมไทยไม่ทนต่อการทุจริต	✓								

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	โครงการ	ผลผลัพธ์ (Outcome)								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				CPI				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ	จำนวนคดีทุจริต	การดำเนินคดี	สินบน	การขัดกันระหว่างผลประโยชน์	ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ	นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต	การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ
๓๓	โครงการผลิตและเผยแพร่สกู๊ปข่าวผ่านรายการโทรทัศน์ สถานีไทยรัฐทีวีช่อง ๓๒	✓								
๓๔	โครงการเพิ่มศักยภาพการดำเนินงานโครงการปฏิบัติการหมาเฝ้าบ้าน (Watch Dog Capacity Development)	✓								✓
๓๕	โครงการป้องกันและต่อต้านการทุจริต โดยการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนและองค์กรชุมชน ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕	✓								
๓๖	โครงการผลิตสื่อ คอลัมน์ “พลิกแฟ้มทุจริต” เพื่อรณรงค์ป้องกันและปราบปรามการทุจริต	✓								✓
๓๗	โครงการประชาสัมพันธ์สร้าง รักษา พัฒนาเครือข่ายเยาวชนไม่ทนต่อการทุจริตในภาวะวิกฤต	✓								
๓๘	โครงการเข้าใจคอร์รัปชัน Project of life มหาวิทยาลัยชีวิต	✓								
๓๙	โครงการอบรมพัฒนาข้าราชการตำรวจในการดำเนินการเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์/แจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	✓	✓	✓		✓	✓	✓		
๔๐	โครงการอบรมสัมมนาเสริมสร้างจริยธรรม สร้างวัฒนธรรมต้านการทุจริตของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	✓								

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**สินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๔๑	โครงการสร้างเครือข่ายชมรมสื่อภาคประชาชนร้อยเอ็ด เพื่อประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จังหวัดร้อยเอ็ด	✓								
๔๒	โครงการการพัฒนาผู้นำต้นแบบและชุมชนต้นแบบ ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จังหวัดมหาสารคาม อย่างยั่งยืน	✓								
๔๓	โครงการเครือข่ายชมรม STRONG นครนายกและอาสาสมัครสาธารณสุขร่วมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ	✓								✓
๔๔	โครงการการอบรมให้ความรู้ Model STRONG จิตพอเพียงต้านทุจริต การเฝ้าระวังการทุจริตบัตรทอง การจับตามองและการแจ้งเบาะแสของการเลือกตั้งท้องถิ่นในกรุงเทพมหานคร	✓								✓
๔๕	โครงการการอบรมให้ความรู้ การแยกแยะประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวม การเฝ้าระวังการทุจริตการเลือกตั้งนักการเมืองท้องถิ่นในปลายปี และ Model STRONG	✓								✓
๔๖	โครงการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้านต้นแบบในการเฝ้าระวัง และแจ้งเบาะแสการทุจริต	✓								✓

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**สินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๔๗	โครงการรณรงค์ให้ความรู้ด้านการแจ้งเบาะแส การทุจริต “Whistle-blowing Program”	✓								
๔๘	โครงการปลูกจิตสำนึกต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ ทุกภาคส่วนแบบมีส่วนร่วม	✓								✓
๔๙	โครงการปลุกกระแสสังคมไม่ทนต่อการทุจริตคอร์รัปชัน	✓								
๕๐	โครงการ CORE-RAP-TION แร็พสะอาด ต้านคอร์รัปชัน	✓								
๕๑	โครงการผลิตสื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การป้องกันและปราบปรามการทุจริต “รายการวิทยุเปิดแฟ้มคดีทุจริต ความจริงที่ต้องเปิดเผย”	✓								
๕๒	โครงการการสัมมนาวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนการเรียนรู้และแสดงผลงานวิชาการหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา โดยนักเรียนนายร้อยตำรวจ	✓	✓							
๕๓	โครงการการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของข้าราชการทหาร	✓	✓					✓	✓	✓
๕๔	โครงการเสริมสร้างค่านิยมพื้นฐานเพื่อยกระดับสำนึกสุจริต โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นเป็นฐาน	✓								

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**สินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๕๕	โครงการบูรณาการแนวทางความร่วมมือทางศาสนา ในการต่อต้านการทุจริต โดยการประยุกต์หลักธรรม คำสอนกับหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา : Anti-Corruption Education	✓								
๕๖	โครงการจัดพิมพ์หนังสือหลักธรรมคำสอน ในพระพุทธศาสนากับหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education)	✓								
๕๗	โครงการบูรณาการแนวทางความร่วมมือทางศาสนาในการต่อต้านการทุจริต โดยการประยุกต์หลักธรรมคำสอนกับหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา : Anti-Corruption Education	✓								
๕๘	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตร ๖๑ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑	✓	✓		✓					✓

ตารางที่ ๔.๔ ความเชื่อมโยงของโครงการภายใต้กองทุน ป.ป.ช. และผลการดำเนินงาน ปี ๒๕๖๕

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**สินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๑	โครงการรณรงค์ส่งเสริมประชาคมกรุงเทพฯ โซนตะวันออก ๙ เขต และเขตวังทองหลางร่วมต้านการทุจริต	✓								
๒	โครงการเพิ่มศักยภาพการดำเนินงานข้อตกลงคุณธรรม (Integrity Pact Capacity Development)	✓	✓							
๓	โครงการรณรงค์สร้างจิตสำนึกในการป้องกันการทุจริตให้กับเครือข่ายภาคเอกชน	✓								
๔	โครงการบูรณาการแนวทางความร่วมมือทางศาสนาในการต่อต้านการทุจริตโดยการประยุกต์หลักธรรมคำสอนกับหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา : Anti-Corruption Education	✓								
๕	โครงการขับเคลื่อนหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนากับหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education)	✓								
๖	โครงการจัดทำและเผยแพร่ข่าวสารเชิงสืบสวนเพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	✓	✓		✓					✓

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสในหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**สินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๗	โครงการเพิ่มศักยภาพการดำเนินงานโครงการปฏิบัติการหมาเฝ้าบ้าน ๒๕๖๕	✓		✓						✓
๘	โครงการโตใต้โต๊ะ : ละครปลูกจิตสำนึกการป้องกันและปราบปรามการทุจริต		✓		✓					✓
๙	โครงการป้องกัน - ปราบปรามทุจริตไทย สร้างความเชื่อมั่นนักลงทุนต่างชาติ				✓					
๑๐	โครงการเศรษฐกิจไทย ก้าวไกล ไร้คอร์รัปชัน	✓								
๑๑	โครงการผลิตภาพยนตร์สั้น เรื่องจริงของคนไทยในสายตาชาวต่างชาติ เพื่อยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทยให้ปรับตัวดีขึ้น	✓								
๑๒	โครงการการประเมินผลตามแผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕	✓								
๑๓	โครงการอบรมสัมมนาเสริมสร้างจริยธรรม สร้างวัฒนธรรมต้านการทุจริตของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	✓	✓							
๑๔	โครงการอบรมพัฒนาข้าราชการตำรวจในการดำเนินการเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์/แจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	✓		✓						✓

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**สินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๑๕	โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง “เทคนิคการใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบในราชการทหาร”	✓			✓					
๑๖	โครงการขยายเครือข่าย STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต	✓								✓
๑๗	โครงการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายภาคประชาชนชมรม STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต	✓								✓
๑๘	โครงการจับตามองและแจ้งเบาะแสของชมรม STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต	✓		✓						✓
๑๙	โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาสื่อบอร์ดเกมป้องกันและปราบปรามการทุจริต (Board Game Camp)	✓								
๒๐	โครงการสร้างนวัตกรรมเครือข่าย จุดกระแสสังคมไม่ทนต่อการทุจริตปี ๓	✓								✓
๒๑	โครงการผลิตสื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การป้องกันและปราบปรามการทุจริต “สกู๊ปข่าวทุจริต”	✓			✓					
๒๒	โครงการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์คดีทุจริตให้สาธารณชนรับรู้ผ่านทางสถานีโทรทัศน์ช่องโมโน ๒๙ และสื่อในเครือ	✓								

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**สินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๒๓	โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมเฝ้าระวังการทุจริตคอร์รัปชันของภาคประชาชน ๓ ตำบล พื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง	✓		✓						✓
๒๔	โครงการพัฒนาเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพรายเป็นองค์กรพอเพียงต้านทุจริต	✓								
๒๕	โครงการเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อพัฒนาพลเมืองจิตอาสาร่วมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของหน่วยงานของรัฐในพื้นที่ตำบลเทพาลัย อำเภอคง จังหวัดนครราชสีมา	✓								
๒๖	โครงการพัฒนานวัตกรรมสร้างสรรค์ แกนนำครู ผู้บริหารและเยาวชนตรวจสอบทุจริตคอร์รัปชัน (ปีที่ ๓)	✓		✓						✓
๒๗	โครงการพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการและขยายเครือข่ายประชาชนทุกช่วงวัยต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	✓								
๒๘	โครงการการเพิ่มศักยภาพผู้นำต้นแบบเครือข่ายภาคประชาสังคมจังหวัดขอนแก่นในการตรวจสอบการทุจริตและพิทักษ์สาธารณะสมบัติของแผ่นดิน	✓						✓		
๒๙	โครงการการพัฒนาผู้นำต้นแบบและชุมชนต้นแบบในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จังหวัดร้อยเอ็ด อย่างยั่งยืน	✓		✓						✓

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	โครงการ	ผลผลัพธ์ (Outcome)								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				CPI				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ	จำนวนคดีทุจริต	การดำเนินคดี	สินบน	การขัดกันระหว่างผลประโยชน์	ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ	นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต	การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ
๓๐	โครงการฝึกอบรมเสริมทักษะการผลิตข่าวเชิงสืบสวน ภาคนักข่าวพลเมือง เพื่อสร้างเครือข่ายสมาชิกชมรม STRONG ต้านทุจริตประเทศไทย จิตอาสาต้านโกง ของ ป.ป.ช.	✓			✓					✓
๓๑	โครงการพลังเด็กและเยาวชนสร้างสรรค์สังคมโปร่งใสไม่ทุจริต	✓								
๓๒	โครงการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายร่วมใจต่อต้านทุจริต จ. อุดรธานี	✓		✓						
๓๓	โครงการพัฒนาเครือข่ายสื่อมวลชน ประชาชนกับการมีส่วนร่วมต้านทุจริต จังหวัดอุดรธานี	✓		✓						
๓๔	โครงการพัฒนาศักยภาพจิตอาสาป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	✓		✓						
๓๕	โครงการขยายและจัดตั้งเครือข่ายเฝ้าระวังการทุจริตระดับอำเภอ จังหวัดหนองคาย	✓		✓						✓
๓๖	โครงการการเพิ่มศักยภาพผู้นำต้นแบบและแกนนำชุมชนต้นแบบในการตรวจสอบการทุจริตและปกป้องทรัพยากรสาธารณะ ในจังหวัดมหาสารคาม รุ่นที่ ๒	✓		✓						
๓๗	โครงการการพัฒนาผู้นำต้นแบบและชุมชนต้นแบบในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จังหวัดกาฬสินธุ์ อย่างยั่งยืน	✓		✓						✓

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	**โครงการ**	**ผลผลัพธ์ (Outcome)**								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				**CPI**				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	**คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ**	**จำนวนคดีทุจริต**	**การดำเนินคดี**	**สินบน**	**การขัดกันระหว่างผลประโยชน์**	**ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ**	**นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต**	**การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ**
๓๘	โครงการหลักสูตรนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อต่อต้านการทุจริต (โครงการร่วมระหว่างมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ และสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตจังหวัดกาฬสินธุ์)	✓								
๓๙	โครงการประชาสัมพันธ์สร้าง รักษา พัฒนาเครือข่ายเยาวชนไม่ทนต่อการทุจริตในภาวะวิกฤต	✓								
๔๐	โครงการเยาวชนร่วมสร้าง ชุมชนสุจริต ป้องกันทุจริต ปลุกจิตสำนึกดี TO BE NUMBER ONE ปี ๒	✓								
๔๑	โครงการบูรณาการพระสอนศีลธรรมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมต้านทุจริตด้วยจิตพอเพียงตามแนววิถีพุทธ (ต่อยอด phase ๒)	✓								
๔๒	โครงการเสริมสร้างคุณธรรมนักศึกษา และบุคลากร มมร.สู่สังคม (MBU START SMART STRONG)	✓								
๔๓	โครงการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายเยาวชนต่อต้านทุจริตด้วยกระบวนการเสริมสร้างคำนิยมพื้นฐานเพื่อยกระดับสำนึกสุจริตโดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นเป็นฐาน	✓								
๔๔	โครงการคนคูขุดสุจริต โปร่งใส ร่วมใจป้องกันทุจริต	✓								

ผลกระทบ (Impact) ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมาย ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ ๑ ใน ๕๔/คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)										
ลำดับ	โครงการ	ผลผลัพธ์ (Outcome)								
		ตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ				CPI				
		ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน	คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ	จำนวนคดีทุจริต	การดำเนินคดี	สินบน	การขัดกันระหว่างผลประโยชน์	ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ	นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต	การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ
๔๕	โครงการฝึกอบรมเยาวชน ต้านทุจริต	✓								
๔๖	โครงการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้านต้นแบบในการเฝ้าระวังและแจ้งเบาะแสการทุจริต (โครงการ ๒)	✓		✓						✓
๔๗	โครงการ D.Cell โกงไม่เป็นเพราะไม่เห็นแก่ตัว	✓								
๔๘	โครงการเผยแผ่หลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนากับหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาด้วยนวัตกรรมทางการศึกษาโดยพระสอนศีลธรรม	✓								
๔๙	โครงการพัฒนานวัตกรรมเพื่อส่งเสริมธรรมาภิบาลและต่อต้านการทุจริต (Good Governance and Anti-Corruption Innovations Management)	✓								
๕๐	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนฯ	✓		✓	✓				✓	✓

๔.๓ ความสำเร็จด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในประเทศไทย

๔.๓.๑ ความสำเร็จในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศไทย

ภาพรวมของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ให้คะแนนด้านป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศไทยในระดับ ๔ คะแนน เนื่องจากผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มองว่าปัญหาเรื่องการทุจริตเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้จากการอบรมให้ความรู้และปลูกฝังวิธีคิดให้กับเด็ก เยาวชน และประชาชนได้ทั้งหมด อีกทั้งในการอบรมให้ความรู้ยังไม่สามารถสร้างผลกระทบในการป้องกันการทุจริตได้ นอกจากนี้การป้องกันการทุจริตยังไม่ได้มีการรณรงค์สร้างการรับรู้ด้านป้องกันการทุจริตให้กับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และประชาชนได้ และการป้องกันการทุจริตยังไม่สามารถสร้างความชัดเจนในเรื่องความโปร่งใสการดำเนินงานของภาครัฐ ถึงแม้จะมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญในการควบคุมการดำเนินงานของหน่วยงาน

<u>ข้อเสนอแนะ</u>

๑) สร้างการรับรู้การป้องกันการทุจริตให้กับทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และประชาชน และสร้างการรับรู้การแยกแยะระหว่างเจตนาการทุจริตกับการทำผิดระเบียบได้รับทราบ เพื่อให้เกิดการป้องกันการทุจริตได้อย่างแท้จริง

๒) การป้องกันการทุจริตในประเทศไทย ต้องมีการแก้ไขเรื่องโครงสร้างทางสังคม กฎระเบียบที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับกลุ่มคนที่มีอำนาจเข้ามาทุจริตภายในประเทศ และสร้างภาพลักษณ์ ความน่าเชื่อถือให้กับภาคเอกชนในการเข้ามาร่วมลงทุนได้มากขึ้น

๓) การนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการดำเนินงาน เพื่อลดการเผชิญหน้าในการทำธุรกรรม การยื่นเอกสาร และการดำเนินเรื่องต่าง ๆ จะสามารถลดการเกิดทุจริตได้จากการป้องกันการทุจริตระหว่างบุคคล

๔.๓.๒ ความสำเร็จในการปราบปรามการทุจริตของประเทศไทย

ภาพรวมของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ให้คะแนนด้านปราบปรามการทุจริตของประเทศไทยในระดับ ๕ คะแนน เนื่องจากในปัจจุบันมีการดำเนินคดีกับผู้ที่กระทำความผิดไม่ว่าผู้ที่กระทำความผิดจะมีตำแหน่งใหญ่โตก็จะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย แต่กลไกรัฐยังมีระเบียบที่ไม่ได้จริงจังในแง่ของกระบวนการยุติธรรม รวมถึงในปัจจุบันการกระทำการทุจริตยังไม่เกรงกลัวเจ้าหน้าที่ ดังนั้น การปราบปรามการทุจริตจึงยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร อีกทั้งยังมีระเบียบ วิธีปฏิบัติซับซ้อน ยุ่งยาก ก่อให้เกิดขั้นตอนจำนวนมากจึงก่อให้เกิดกระบวนการที่ล่าช้าและไม่ทันต่อสถานการณ์การทุจริต และการลงโทษของผู้กระทำผิดยังมีบทลงโทษที่ไม่รุนแรงเท่าที่ควรผู้กระทำความผิดจึงไม่เกรงกลัวต่อการทำการทุจริต

ข้อเสนอแนะ

๑) มีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้กับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และประชาชนได้รับทราบเกี่ยวกับบทลงโทษผู้กระทำความผิดทุกคนทั้งประชาชนทั่วไปหรือผู้มีอำนาจเมื่อมีการกระทำความผิดก็ต้องได้รับบทลงโทษตามกฎหมาย เพื่อให้เกิดการเกรงกลัวต่อการกระทำการทุจริต และการทุจริตในประเทศจะลดลง

๒) มีนโยบาย กฎหมาย และกระบวนการเร่งรัดคดีให้มีการดำเนินการได้เสร็จตามเวลา หรือมีการกระจายอำนาจในการพิจารณคดีที่อยู่ในระดับเล็กไปยังผู้มีอำนาจสูงสุดของสำนักงาน ป.ป.ช. ภาคและประจำจังหวัดเป็นผู้พิจารณาคดีแทน เพื่อให้มีการดำเนินคดีที่รวดเร็วมากขึ้น

๓) ฝึกอบรมด้านการปฏิบัติงานให้กับเจ้าหน้าที่ด้านปราบปรามการทุจริตและตรวจสอบทรัพย์สินโดยนำตัวอย่างคดีการทุจริตจริงมาให้เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติงานเสมือนกับการปฏิบัติหน้าที่จริงจะสามารถช่วยให้เจ้าหน้าที่มีความเชี่ยวชาญในการทำงานมากขึ้น

๔) การนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการงานด้านเอกสารและข้อมูลประกอบการพิจารณา เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ยุ่งยากซับซ้อน และแก้ไขปัญหาเรื่องอัตรากำลังการปฏิบัติงานในส่วนของงานธุรการของพนักงานไต่สวนได้

๔.๔ ระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (Anti-Corruption Ecosystem)

๔.๔.๑ กรอบแนวคิดของระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์หน่วยงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช. หน่วยงานร่วมบูรณาการ และภาคประชาสังคม พบว่า ระบบนิเวศด้านการต่อต้านการทุจริตสามารถแบ่งได้ ๘ องค์ประกอบ คือ กรอบกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ องค์กรอิสระต่อต้านการทุจริต กลไกความโปร่งใสและความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม การคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส เสรีภาพสื่อและวารสารศาสตร์เชิงสืบสวน กรอบจริยธรรมและความซื่อสัตย์ และความร่วมมือและอนุสัญญาระหว่างประเทศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) กรอบกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ: การสร้างแนวคิดของระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต ซึ่งรวมถึงการจัดทำกฎหมายและข้อบังคับที่เข้มงวดสำหรับลงโทษผู้ทุจริต โดยการกำหนดให้การทุจริตเป็นความผิดทางอาญา และกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมแก่ผู้กระทำผิด เพื่อเป็นรากฐานสำหรับความพยายามในการต่อต้านการทุจริต (Chene, ๒๐๑๕)

๒) องค์กรอิสระต่อต้านการทุจริต: จัดตั้งหน่วยงานเฉพาะที่มีอำนาจสอบสวนและดำเนินคดีเพื่อต่อต้านการทุจริตและบังคับใช้มาตรการต่อต้านการทุจริต (UNODC, ๒๐๑๑) หน่วยงานเหล่านี้

เป็นหน่วยงานเฉพาะที่รับผิดชอบในการสอบสวน ดำเนินคดี และป้องกันการทุจริต ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความแข็งแกร่งและเชี่ยวชาญในการต่อสู้กับการทุจริต (World Bank, ๒๐๐๐)

๓) กลไกความโปร่งใสและความรับผิดชอบ: ส่งเสริมความโปร่งใสในการบริหารราชการ ธุรกรรมทางการเงิน และกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง ขณะเดียวกันก็ส่งเสริมกลไกความรับผิดชอบและการกำกับดูแลภาครัฐ (World Bank, ๒๐๒๐) ซึ่งกลไกเหล่านี้มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มความโปร่งใสในการดำเนินงานของรัฐบาล การจัดซื้อจัดจ้างสาธารณะ และธุรกรรมทางการเงิน ซึ่งรวมถึงมาตรการต่าง ๆ เช่น การเข้าถึงข้อมูล การเปิดเผยข้อมูลทางการเงิน และการตรวจสอบ (United Nations Development Programme (India), & Macmillan India Limited, ๒๐๐๘)

๔) การมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม: การมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริตคือการมีส่วนร่วมขององค์กรภาคประชาสังคม องค์กรพัฒนาเอกชน กลุ่มชุมชน และนักเคลื่อนไหวระดับรากหญ้าในการต่อสู้กับการทุจริตอย่างแข็งขันและส่งเสริมความโปร่งใส ความซื่อสัตย์ทั้งในภาครัฐและเอกชน องค์กรภาคประชาสังคมมีบทบาทสำคัญในการตรวจสอบสถาบันของรัฐ สนับสนุนมาตรการต่อต้านการทุจริต และสร้างความตระหนักต่อสาธารณชน (Transparency International, ๒๐๑๘) อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมความโปร่งใสในการบริหารราชการ ธุรกรรมทางการเงิน กระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง และส่งเสริมกลไกความรับผิดชอบและการกำกับดูแลสาธารณะ (World Bank, ๒๐๑๗)

๕) การคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส: การสร้างกลไกในการปกป้องผู้แจ้งเบาะแสจากการตอบโต้หรือเอาคืน การเก็บข้อมูลของผู้แจ้งเบาะแสไว้เป็นความลับ และควรมีมาตรการทางกฎหมายในการปกป้องผู้แจ้งเบาะแสจากการรายงานการทุจริต กลไกการปกป้องผู้แจ้งเบาะแสที่มีประสิทธิภาพจะสนับสนุนให้บุคคลมีความกล้าในการรายงานการทุจริตโดยไม่หวาดกลัวการตอบโต้หรือเอาคืน (Organisation for Economic Co-operation and Development, ๒๐๑๖)

๖) เสรีภาพสื่อและการทำข่าวเชิงสืบสวน: เสรีภาพสื่อมีบทบาทสำคัญในการต่อต้านการทุจริตโดยการส่งเสริมความโปร่งใส ความรับผิดชอบ และการรับรู้ของสาธารณชน นอกจากนี้การส่งเสริมความเป็นอิสระของสื่อ วารสารศาสตร์เชิงสืบสวน และเสรีภาพของสื่อมวลชนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเปิดเผยการทุจริตและส่งเสริมการรับรู้ของสาธารณชน (Freedom House, ๒๐๒๑)

๗) กรอบจริยธรรมและความซื่อสัตย์: มีส่วนร่วมในความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยการแบ่งปันแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดและให้สัตยาบันพร้อมทั้งการดำเนินการตามอนุสัญญาต่อต้านการทุจริตระหว่างประเทศ เช่น อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (The United Nations Convention against Corruption: UNCAC) (United Nations, (๒๐๐๓) นอกจากนี้การกำหนด

จรรยาบรรณ โครงการฝึกอบรมจริยธรรม และกลไกด้านความซื่อสัตย์จะช่วยส่งเสริมความประพฤติและจริยธรรมภายในภาครัฐและเอกชน (United Nations Global Compact, ๒๐๑๕)

๘) ความร่วมมือและอนุสัญญาระหว่างประเทศ: เกิดขึ้นจากการส่งเสริมความร่วมมือ การประสานมาตรฐาน และอำนวยความสะดวกในความพยายามร่วมกัน ความร่วมมือและอนุสัญญาระหว่างประเทศจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของมาตรการต่อต้านการทุจริตนำไปสู่วัฒนธรรมสากลแห่งความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบ มีส่วนร่วมในความร่วมมือระหว่างประเทศ การแบ่งปันแนวทางการปฏิบัติที่ดีที่สุด และให้สัตยาบันพร้อมทั้งการดำเนินการตามอนุสัญญาต่อต้านการทุจริตระหว่างประเทศ เช่น อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (The United Nations Convention against Corruption: UNCAC) (UNITED NATIONS, ๒๐๐๓: World Bank, ๒๐๑๖)

รูปที่ ๔.๔ ระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Ecosystem)

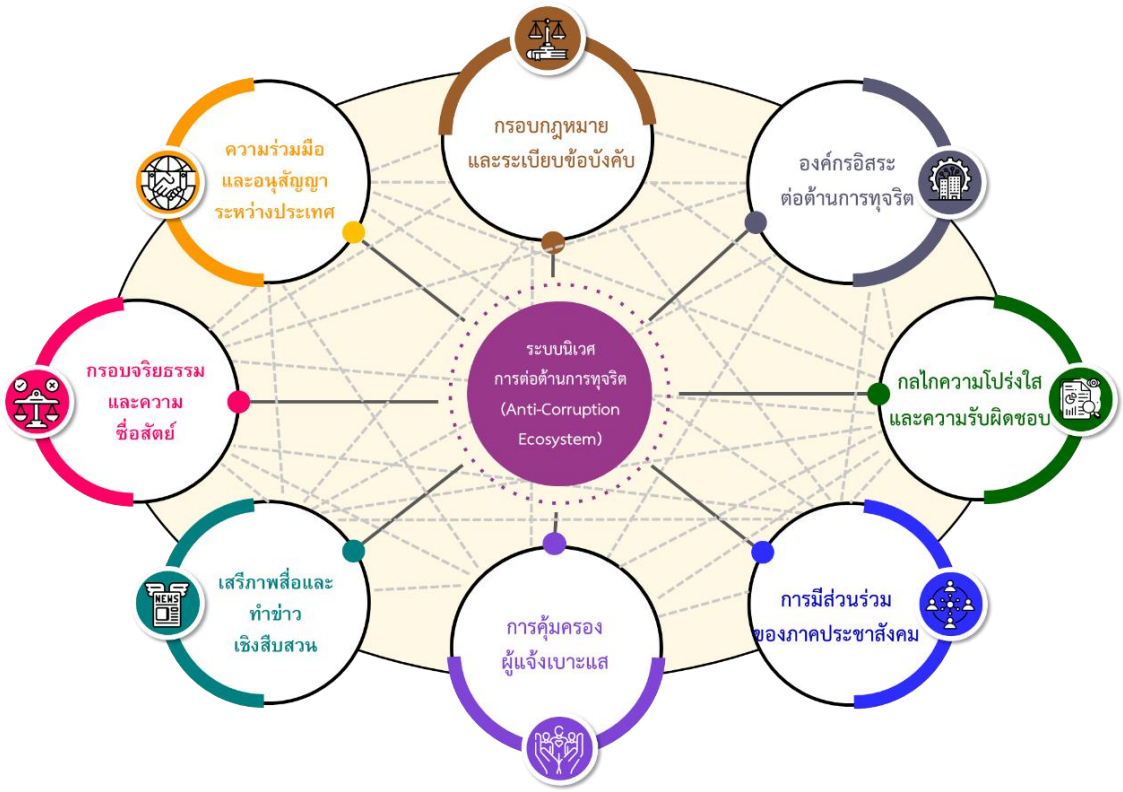

ที่มา: คณะที่ปรึกษา

๔.๔.๒ การดำเนินงานโครงการกับกรอบแนวคิดของระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

การดำเนินงานโครงการภายใต้งบประมาณภายใต้แผนงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกองทุน ป.ป.ช. ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ เห็นได้ว่ามีโครงการที่ดำเนินงานสามารถตอบระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต โดยโครงการงบประมาณภายใต้แผนงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ตอบระบบนิเวศมากที่สุด คือ กลไกความโปร่งใสและความรับผิดชอบ ร้อยละ ๓๖.๒๙ รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมภาคประชาสังคม ร้อยละ ๑๘.๕๕ และตอบระบบนิเวศน้อยที่สุด คือ องค์กรอิสระต่อต้านการทุจริตไม่มีโครงการที่มีส่วนเกี่ยวข้อง นอกจากนี้ โครงการภายใต้งบกองทุน ป.ป.ช. ที่ตอบระบบนิเวศมากที่สุด คือ การมีส่วนร่วมภาคประชาสังคม ร้อยละ ๖๐.๙๔ รองลงมาเสรีภาพสื่อและทำข่าวเชิงสืบสวนร้อยละ ๑๗.๙๗ และตอบระบบนิเวศน้อยที่สุด คือ องค์กรอิสระต่อต้านการทุจริตและความร่วมมือและอนุสัญญาระหว่างประเทศไม่มีโครงการที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

รูปที่ ๔.๕ การดำเนินงานโครงการกับกรอบแนวคิดของระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต

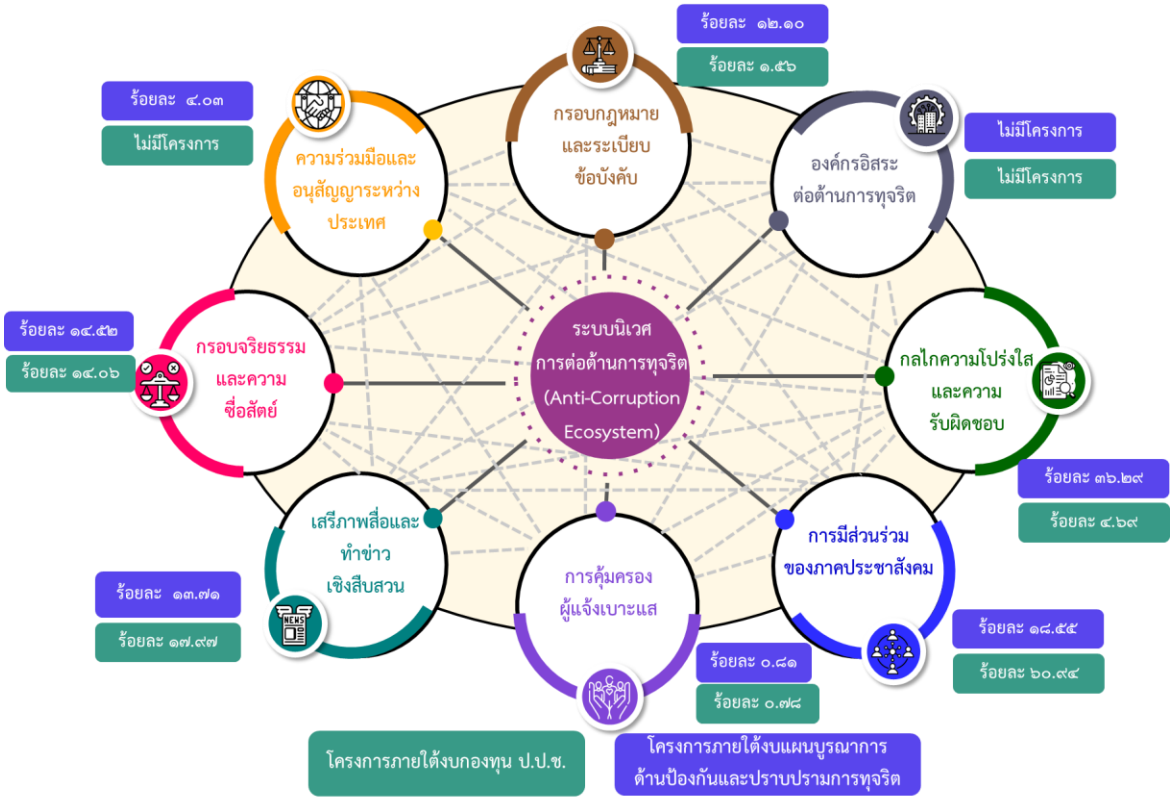

ที่มา: คณะที่ปรึกษา

๔.๔.๓ ระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบจากการประชุมผู้เชี่ยวชาญ

ข้อเสนอแนะจากการประชุมผู้เชี่ยวชาญต่อระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประกอบด้วย

๑) ระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบมีภารกิจที่จะต้องดำเนินการหลากหลายภารกิจ เพื่อให้ง่ายต่อการขับเคลื่อนการดำเนินงานจึงควรแบ่งภารกิจให้ชัดเจน

๒) รูปแบบการจัดกลุ่มระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบควรยึดทฤษฎีการปฏิบัติงานโดยให้มีการจัดกลุ่มตามแนวคิด Three-pronged strategy โดยการจัดกลุ่มของระบบนิเวศ มีดังนี้

(๑) คน ประกอบด้วย การศึกษา การมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม และกรอบจริยธรรมและความซื่อสัตย์

(๒) กลไก ประกอบด้วย องค์กรอิสระต่อต้านการทุจริต กลไกความโปร่งใสและความรับผิดชอบ กลไกการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส และเสรีภาพสื่อและการทำข่าวเชิงสืบสวน

(๓) กฎหมาย/การเมือง ประกอบด้วย กรอบกฎหมายและระเบียบข้อบังคับความร่วมมือและอนุสัญญาระหว่างประเทศ และเจตจำนงทางการเมือง

ทั้งนี้ การดำเนินงานของระบบนิเวศทั้ง ๓ กลุ่มต้องมีการดำเนินงานไปพร้อมกัน เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น โดยการดำเนินงานในแต่ละด้านจะต้องเลือกประเด็นปฏิบัติที่ชัดเจน อาทิ ระบบนิเวศด้านการคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส การดำเนินงานด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจในกฎหมายด้านการแจ้งเบาะแสนั้นจะดำเนินกับกฎหมายมาตราใด จะดำเนินกับผู้แจ้งเบาะแสกลุ่มใด ประชาชนทั่วไปหรือเจ้าหน้าที่รัฐ เป็นต้น

๓) หากมีการนำระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบไปศึกษาต่อสู่การต่อยอดการปฏิบัติจริงควรมีการจัดทำนิยามของระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน และทำการสื่อสารยังกลุ่มเป้าหมายให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน

รูปที่ ๔.๖ ระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบจากการประชุมผู้เชี่ยวชาญ

ที่มา: คณะที่ปรึกษา

๔.๕ ผลการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบด้วยการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม (Social Return on Investment: SROI)

๔.๕.๑ ผลการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบด้วยการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม แผนย่อยด้านป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนย่อยด้านปราบปรามการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕

การประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) คณะที่ปรึกษากำหนดกรอบการประเมินความคุ้มค่าที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมของแผนปฏิบัติการฯ ในแต่ละปีงบประมาณ โดยใช้ผลการประเมินอัตราผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน (Social Returns on Investment: SROI) ของโครงการที่ได้รับการประเมินโครงการตามแผนปฏิบัติการฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ โดยการคำนวณมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และมูลค่าทางสังคมที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ทั้งในส่วนของมูลค่าทางตรง และมูลค่าทางอ้อม

พบว่าแผนย่อยด้านการป้องกันการทุจริต จากการลงทุนในการดำเนินงาน โครงการ/กิจกรรม ๑ บาท ได้รับผลตอบแทนกลับคืนมาเป็นมูลค่า ๑๒.๒๔ - ๑๗.๐๖ บาท โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ ๔.๕

นอกจากนี้แผนย่อยด้านการปราบปรามการทุจริตไม่สามารถนำผลมาคิดค่าได้ เนื่องจากการดำเนินงานส่วนใหญ่ของโครงการมีเพียงโครงการด้านป้องกันการทุจริตที่สามารถนำมาคำนวณค่าได้ โดยโครงการด้านปราบปรามการทุจริตคณะที่ปรึกษามีการประเมินเพียง ๑ โครงการ คือ โครงการสืบสวน ปราบปรามเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินหรือผู้กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายฟอกเงิน พบว่า ลงทุนดำเนินงาน ๑ บาท ได้รับผลตอบแทนกลับมาเป็นมูลค่า ๖๒.๙๒ บาท

ตารางที่ ๔.๕ ผลการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบด้วยการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมของการดำเนินโครงการระหว่างปี ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ของแผนป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ลำดับ	โครงการ	มูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม (SROI)		
		ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
๑	โครงการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลในสถานศึกษา	๕.๘๓		
๒	โครงการประชาสัมพันธ์การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ กิจกรรม รายงานข่าวพิเศษ (สกู๊ปข่าว)	๓.๒๓		
๓	โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “แนวทางปฏิบัติด้านการปราบปรามการทุจริตระหว่างประเทศ (best practice)”	๓.๖๖		
๔	โครงการ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต		๒๖.๔๕	๕๕.๘๐
๕	โครงการเพิ่มศักยภาพและความโปร่งใสประจำจังหวัด		๔.๒๗	
๖	โครงการการจัดงานวันต่อต้านคอร์รัปชันสากล (ประเทศไทย)		๘.๐๑	
๗	การยกระดับค่าคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส (ITA) แก่หน่วยงานภาครัฐ ภาครัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน ที่มีผลคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด กิจกรรมที่ ๒ กิจกรรมลงพื้นที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการยกระดับค่าคะแนนการประเมินคุณธรรมและ		๓.๑๓	

ลำดับ	โครงการ	มูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม (SROI)		
		ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
	ความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ภาครัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน			
๘	โครงการประกวดสื่อป้องกันการทุจริต		๕.๐๐	
๙	โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สิน” ระดับต้น (รุ่นที่ ๙)		๓.๒๔	
๑๐	โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.” รุ่นที่ ๒๘		๒๕.๑๑	
๑๑	โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการการดำเนินงานขององค์กรด้วยระบบธรรมาภิบาลประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓		๕.๕๕	
๑๒	โครงการเสริมสร้างบุคลากรในหน่วยงานให้มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง		๑.๗๔	
๑๓	โครงการอบรมเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านบัญชี		๓๒.๔๑	
๑๔	โครงการการพัฒนาแผนที่พื้นที่เสี่ยงต่อการทุจริตในประเทศไทยอย่างมีส่วนร่วมของภาคประชาชน			๑๓.๘๐
๑๕	โครงการยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔			๒๒.๕๔
๑๖	โครงการบูรณาการองค์ความรู้ด้านการดำเนินคดีทุจริตในหน่วยงานด้านกระบวนการยุติธรรม			๑๘.๒๐
๑๗	โครงการพัฒนาหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education Technology: AC EdTech)			๖๖.๔๐
๑๘	โครงการกำกับ ติดตาม และประเมินผลสัมฤทธิ์หลักสูตรต้านทุจริตศึกษาและ			๑.๗๕

ลำดับ	โครงการ	มูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม (SROI)		
		ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
	การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต ประจำปี ๒๕๖๔			
๑๙	โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔			๒๓.๙๘
๒๐	โครงการเฝ้าระวังสถานการณ์ทุจริต			๓๕.๓๐
๒๑	โครงการสร้างวิทยากรตัวคูณในการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ			๑๕.๑๐
๒๒	กิจกรรมติดตามประเมินผลการยกระดับธรรมาภิบาลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น			๑๒.๑๑
๒๓	โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การไต่สวนคดีร่ำรวยผิดปกติ” (รุ่นที่ ๗)			๑๓.๙๐
๒๔	โครงการไม่ฮั้ว ไม่ทับซ้อน ไม่บั่นทอนคุณภาพงาน			๒๙.๑๐
๒๕	การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การเสริมสร้างคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานพิจารณาอนุมัติ อนุญาตการประกอบธุรกิจน้ำมันเชื้อเพลิงโดยส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้รับบริการ			๒.๕๔
SROI (เฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยงบประมาณ)		**๕.๔๖**	**๘.๑๐**	**๒๓.๑๕**
SROI (เฉลี่ย ๓ ปี)		**๑๒.๒๔**		
SROI (เฉลี่ย ๓ ปี ถ่วงน้ำหนักด้วยงบประมาณ)		**๑๗.๐๖**		

๔.๕.๒ ผลการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)

การประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ จะวิเคราะห์โดยใช้ตัวคูณทวีด้านการคลัง (Fiscal Multipliers) โดยมีสมมติฐานว่า มูลค่าของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ดำเนินการ เป็นเงินที่ภาครัฐสามารถป้องกันการสูญเสียได้ เงินเหล่านี้จึงจะถูกใช้จ่ายผ่านกลไกงบประมาณของภาครัฐ

ไปสู่ภาคประชาชนและภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ จึงเทียบได้ถึงรายรับรายจ่ายของรัฐที่เพิ่มกลับเข้าไปสู่ระบบเศรษฐกิจ รายจ่ายส่วนนี้เมื่อกระจายไปสู่ระบบเศรษฐกิจจะก่อให้เกิดการหมุนเวียนของการจับจ่ายใช้สอยและการลงทุน ตามหลักการนี้ การประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานจึงเป็นการเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการที่งบประมาณกลับเข้าไปหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจกับงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ดำเนินการโดย ป.ป.ช. หรือหน่วยงานอื่น ส่วนข้อมูลตัวคูณทวีด้านการคลังจำแนกตามประเภทของรายจ่ายภาครัฐได้มาจากผลการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการผู้แทนราษฎร ข้อมูลมูลค่าความเสียหายที่ป้องกันได้จากการดำเนินงานของ ป.ป.ช. ร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้มาจากรายงานสถานการณ์ทุจริตประเทศไทยประจำปี ที่จัดทำโดยสำนักบริหารกลางร่วมกับสำนักวิจัยและบริการวิชาการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ของสำนักงาน ป.ป.ช.

ตารางที่ ๔.๖ แสดงผลการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยแบ่งเป็นความคุ้มค่าที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของ ป.ป.ช. ความคุ้มค่าที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของหน่วยงานอื่น และความคุ้มค่าในภาพรวม จะเห็นได้ว่ามูลค่าที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของ ป.ป.ช. เท่ากับ ๑๑๓,๗๘๕,๗๗๒,๒๐๕.๒๗ บาท ใช้งบประมาณในการดำเนินการเท่ากับ ๒๕๕,๗๙๘,๕๐๐.๐๐ บาท ดังนั้นอัตราผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคม (Social Returns on Investment: SROI) จะเท่ากับ ๔๔๔.๘๓ หมายความว่างบประมาณ ๑ บาทที่ใช้ในการดำเนินการของ ป.ป.ช. เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ๔๔๔.๘๓ บาท ด้วยหลักคิดแบบเดียวกัน ค่า SROI ของการดำเนินการโดยหน่วยงานอื่นเท่ากับ ๑๒.๐๕ และค่า SROI ในภาพรวมเท่ากับ ๑๘๑.๒๐ จึงอาจกล่าวได้ว่าการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดย ป.ป.ช. ร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมีความคุ้มค่าในการดำเนินการ

ตารางที่ ๔.๗ แสดงผลการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยแบ่งเป็นความคุ้มค่าที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของ ป.ป.ช. ความคุ้มค่าที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของหน่วยงานอื่น และความคุ้มค่าในภาพรวม จะเห็นได้ว่ามูลค่าที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของ ป.ป.ช. เท่ากับ ๔๐,๕๙๒,๔๘๖,๐๗๗.๐๐ บาท ใช้งบประมาณในการดำเนินการเท่ากับ ๒๒๒,๓๙๕,๑๐๐.๐๐ บาท ดังนั้นอัตราผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคม (Social Returns on Investment: SROI) จะเท่ากับ ๑๘๒.๗๗ หมายความว่างบประมาณ ๑ บาทที่ใช้ในการดำเนินการของ ป.ป.ช. เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ๑๘๒.๗๗ บาท ด้วยหลักคิดแบบเดียวกัน ค่า SROI ของการดำเนินการโดยหน่วยงานอื่นเท่ากับ ๗.๘๐ และค่า SROI ในภาพรวมเท่ากับ ๙๗.๕๖ จึงอาจกล่าวได้ว่าการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดย ป.ป.ช. ร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมีความคุ้มค่าในการดำเนินการ

ตารางที่ ๔.๘ แสดงผลการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยแบ่งเป็นความคุ้มค่าที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของ ป.ป.ช. ความคุ้มค่าที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของหน่วยงานอื่น และความคุ้มค่าในภาพรวม จะเห็นได้ว่ามูลค่าที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของ ป.ป.ช. เท่ากับ ๑๓,๙๕๔,๗๐๒,๖๖๙.๓๑ บาท ใช้งบประมาณในการดำเนินการเท่ากับ ๒๕๓,๖๕๕,๓๐๐.๐๐ บาท ดังนั้นอัตราผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคม (Social Returns on Investment: SROI) จะเท่ากับ ๕๕.๒๑ หมายความว่างบประมาณ ๑ บาทที่ใช้ในการดำเนินการของ ป.ป.ช. เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ๕๕.๒๑ บาท ด้วยหลักคิดแบบเดียวกัน ค่า SROI ของการดำเนินการโดยหน่วยงานอื่นเท่ากับ ๓.๙๙ และค่า SROI ในภาพรวมเท่ากับ ๓๕.๔๗ จึงอาจกล่าวได้ว่าการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดย ป.ป.ช. ร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมีความคุ้มค่าในการดำเนินการ

ตารางที่ ๔.๖ ผลการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ปี ๒๕๖๓

ประเภทคำกล่าวหา	มูลค่าของคดี		ตัวคูณทวี*	มูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นผ่านตัวคูณทวี		รวม
	สำนักงาน ป.ป.ช. รับดำเนินการเอง (๑) (บาท)	ส่งให้หน่วยงานอื่นดำเนินการ (๒) (บาท)	(๓)	สำนักงาน ป.ป.ช. รับดำเนินการเอง (๔) = (๑) x (๓) (บาท)	ส่งให้หน่วยงานอื่นดำเนินการ (๕) = (๒) x (๓) (บาท)	(บาท)
เรียกรับสินบน	๕๔,๙๐๑,๔๐๒	๙,๒๙๔,๐๗๕	๑.๘๗๑	๑๐๒,๗๒๐,๕๒๓.๑๔	๑๗,๓๘๙,๒๑๔.๓๓	๑๒๐,๑๐๙,๗๓๗.๔๗
จัดซื้อจัดจ้าง	๑๙,๓๖๒,๙๒๔,๔๘๗	๑๕๒,๒๒๗,๓๖๔	๑.๒๔๒	๒๔,๐๔๘,๗๕๒,๒๑๒.๘๕	๑๘๙,๐๖๖,๓๘๖.๐๙	๒๔,๒๓๗,๘๑๘,๕๙๘.๙๔
ทุจริตในการจัดทำงบประมาณ/โครงการ	๖๗,๐๒๖,๗๕๓,๘๖๗	๔๘,๙๕๑,๔๗๑	๑.๒๔๒	๘๓,๒๔๗,๒๒๘,๓๐๒.๘๑	๖๐,๗๙๗,๗๒๖.๙๘	๘๓,๓๐๘,๐๒๖,๐๒๙.๘๐
ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ	๒,๘๙๗,๖๔๗,๒๕๒	๒,๔๓๒,๙๗๐,๕๕๙	๑.๔๗๓	๔,๒๖๘,๒๓๔,๔๐๒.๒๐	๓,๕๘๓,๗๖๕,๖๓๓.๔๑	๗,๘๕๒,๐๐๐,๐๓๕.๖๐
ยักยอก/เบียดบังเงินหรือทรัพย์สินของราชการ	๖๙,๘๕๙,๙๐๙	๖๒๓,๘๘๖,๙๕๓	๑.๔๗๓	๑๐๒,๙๐๓,๖๔๕.๙๖	๙๑๘,๙๘๕,๔๘๑.๗๗	๑,๐๒๑,๘๘๙,๑๒๗.๗๓
ร่ำรวยผิดปกติ	๒๗๒,๙๕๗,๗๓๖	-	๑.๘๗๑	๕๑๐,๗๐๓,๙๒๔.๐๖	-	๕๑๐,๗๐๓,๙๒๔.๐๖
ออกเอกสารสิทธิ์ที่ดิน	๒๘๕,๒๗๒,๗๙๖	๓,๗๘๐,๙๗๑	๑.๙๔๗	๕๕๕,๔๒๖,๑๓๓.๘๑	๗,๓๖๑,๕๕๐.๕๔	๕๖๒,๗๘๗,๖๘๔.๓๕
การบริหารงานบุคคล	๖๔๔,๘๐๘,๕๙๕	๑๖,๕๖๔,๐๐๓	๑.๔๗๓	๙๔๙,๘๐๓,๐๖๐.๔๔	๒๔,๓๙๘,๗๗๖.๔๒	๙๗๔,๒๐๑,๘๓๖.๘๕
การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม	๑๐๐,๙๒๓,๘๕๐	๕๕๒,๘๙๒	-			
ฝ่าฝืนจริยธรรม	-	๑,๐๓๓	-			
รวมทั้งหมด	**๙๐,๗๑๖,๐๔๙,๘๙๔**	**๓,๒๘๘,๒๒๙,๓๒๑**	-	**๑๑๓,๗๘๕,๗๗๒,๒๐๕.๒๗**	**๔,๘๐๑,๗๖๔,๗๖๙.๕๓**	**๑๑๘,๕๘๗,๕๓๖,๙๗๔.๗๙**
งบประมาณในการดำเนินการ				**๒๕๕,๗๙๘,๕๐๐.๐๐**	**๓๙๘,๖๔๖,๙๐๐.๐๐**	**๖๕๔,๔๔๕,๔๐๐.๐๐**
SROI				**๔๔๔.๘๓**	**๑๒.๐๕**	**๑๘๑.๒๐**

หมายเหตุ: * ตัวคูณทวี ๑.๔๗๓ มาจากค่าเฉลี่ยผลการประมาณการ (Fiscal Multipliers) ที่ได้จากประเภทตัวคูณทางการคลัง ๕ ประเภท ประกอบด้วย ๑) ค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ ค่าประมาณการ ๑.๘๗๑ ๒) รายจ่ายเพื่อการลงทุน ค่าประมาณการ ๑.๒๔๒ ๓) รายจ่ายประเภทอื่น ๆ ที่พิจารณาแล้วเห็นว่า มีผลกระทบทางตรงต่อ GDP ค่าประมาณการ ๑.๙๔๗ ๔) รายจ่ายเงินโอนสำหรับประชาชนทั่วไป ค่าประมาณการ ๐.๙๔๗ และ ๕) รายจ่ายเงินโอนสำหรับประชาชนผู้มีรายได้น้อย ค่าประมาณการ ๑.๓๕๖ **(๑.๘๗๑ + ๑.๒๔๒ + ๑.๙๔๗ + ๐.๙๔๗ + ๑.๓๕๖) / ๕ = ๑.๔๗๓**

ที่มา: ณรงค์ชัย ฐิตินันท์พงศ์. (๒๕๖๔). คู่มือการวิเคราะห์ผลกระทบของการใช้จ่ายภาครัฐต่อ GDP โดยตัวคูณทางการคลัง (Fiscal Multipliers). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

ตารางที่ ๔.๗ ผลการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ปี ๒๕๖๔

ประเภทคำกล่าวหา	มูลค่าของคดี		ตัวคูณทวี* (๓)	มูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นผ่านตัวคูณทวี		รวม (บาท)
	สำนักงาน ป.ป.ช. รับดำเนินการเอง (๑) (บาท)	ส่งให้หน่วยงานอื่นดำเนินการ (๒) (บาท)		สำนักงาน ป.ป.ช. รับดำเนินการเอง (๔) = (๑) x (๓) (บาท)	ส่งให้หน่วยงานอื่นดำเนินการ (๕) = (๒) x (๓) (บาท)	
เรียกรับสินบน	๑๑,๐๒๗,๗๑๖,๒๘๘	๕,๔๖๑,๓๔๐	๑.๘๗๑	๒๐,๖๓๒,๘๕๗,๑๗๕.๐๐	๑๐,๒๑๘,๑๖๗.๐๐	๒๐,๖๔๓,๐๗๕,๓๔๒.๐๐
จัดซื้อจัดจ้าง	๘,๗๗๓,๖๖๘,๐๗๙	๑๘,๔๓๖,๒๓๙	๑.๒๔๒	๑๐,๘๙๖,๘๙๕,๗๕๔.๐๐	๒๒,๘๙๗,๘๐๙.๐๐	๑๐,๙๑๙,๗๙๓,๕๖๓.๐๐
ทุจริตในการจัดทำงบประมาณ/โครงการ	๕,๘๓๗,๖๘๗,๒๗๕	๒,๙๗๘,๘๐๗	๑.๒๔๒	๗,๒๕๐,๔๐๗,๕๙๖.๐๐	๓,๖๙๙,๖๗๘.๐๐	๗,๒๕๔,๑๐๗,๒๗๔.๐๐
ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ	๗๒๙,๒๗๗,๓๗๗	๑,๐๑๐,๑๒๕,๙๙๐	๑.๔๗๓	๑,๐๗๔,๒๒๕,๕๗๖.๓๒	๑,๔๘๗,๙๑๕,๕๘๓.๒๗	๒,๕๖๒,๑๔๑,๑๕๙.๕๙
ยักยอก/เบียดบังเงินหรือทรัพย์สินของราชการ	๔๑๙,๓๓๔,๕๐๒	๗๒,๗๘๒,๗๓๘	๑.๔๗๓	๖๑๗,๖๗๙,๗๒๑.๔๕	๑๐๗,๒๐๘,๙๗๓.๐๗	๗๒๔,๘๘๘,๖๙๔.๕๒
ร่ำรวยผิดปกติ	๙๐,๘๐๘,๐๖๐	-	๑.๘๗๑	๑๖๙,๙๐๑,๘๘๐.๐๐	-	๑๖๙,๙๐๑,๘๘๐.๐๐
ออกเอกสารสิทธิ์ที่ดิน	๔๐๐,๐๐๐	๖,๖๓๓,๕๑๐	๑.๙๔๗	๗๗๘,๘๐๐.๐๐	๑๒,๙๑๕,๔๔๔.๐๐	๑๓,๖๙๔,๒๔๔.๐๐
การบริหารงานบุคคล	๒,๕๒๘,๔๐๐	๑,๗๓๔,๒๖๘	๑.๔๗๓	๓,๗๒๔,๓๓๓.๐๐	๒,๕๕๔,๕๗๗.๐๐	๖,๒๗๘,๙๑๐.๐๐
การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม	๒,๑๖๓,๗๖๙	-	-	-	-	-
ฝ่าฝืนจริยธรรม	-	-	-	-	-	-
รวมทั้งหมด	**๒๖,๘๘๓,๕๘๓,๗๕๐**	**๑,๑๑๘,๑๕๒,๘๙๒**	-	**๔๐,๖๔๖,๔๗๐,๘๓๕.๗๗**	**๑,๖๔๗,๔๑๐,๒๓๑.๓๔**	**๔๒,๒๙๓,๘๘๑,๐๖๗.๑๑**
งบประมาณในการดำเนินการ				**๒๒๒,๓๙๕,๑๐๐.๐๐**	**๒๑๑,๑๓๙,๓๐๐.๐๐**	**๔๓๓,๕๓๔,๔๐๐.๐๐**
SROI				**๑๘๒.๗๗**	**๗.๘๐**	**๙๗.๕๖**

หมายเหตุ: * ตัวคูณทวี ๑.๔๗๓ มาจากค่าเฉลี่ยผลการประมาณการ (Fiscal Multipliers) ที่ได้จากประเภทตัวคูณทางการคลัง ๕ ประเภท ประกอบด้วย ๑) ค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ ค่าประมาณการ ๑.๘๗๑ ๒) รายจ่ายเพื่อการลงทุน ค่าประมาณการ ๑.๒๔๒ ๓) รายจ่ายประเภทอื่น ๆ ที่พิจารณาแล้วเห็นว่า มีผลกระทบทางตรงต่อ GDP ค่าประมาณการ ๑.๙๔๗ ๔) รายจ่ายเงินโอนสำหรับประชาชนทั่วไป ค่าประมาณการ ๐.๙๔๗ และ ๕) รายจ่ายเงินโอนสำหรับประชาชนผู้มีรายได้น้อย ค่าประมาณการ ๑.๓๕๖ **(๑.๘๗๑ + ๑.๒๔๒ + ๑.๙๔๗ + ๐.๙๔๗ + ๑.๓๕๖) / ๕ = ๑.๔๗๓**

ที่มา: ณรงค์ชัย ฐิตินันท์พงศ์. (๒๕๖๔). คู่มือการวิเคราะห์ผลกระทบของการใช้จ่ายภาครัฐต่อ GDP โดยตัวคูณทางการคลัง (Fiscal Multipliers). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

ตารางที่ ๔.๘ ผลการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ปี ๒๕๖๕

ประเภทคำกล่าวหา	มูลค่าของคดี		ตัวคูณทวี* (๓)	มูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นผ่านตัวคูณทวี		รวม (บาท)
	สำนักงาน ป.ป.ช. รับดำเนินการเอง (๑) (บาท)	ส่งให้หน่วยงานอื่นดำเนินการ (๒) (บาท)		สำนักงาน ป.ป.ช. รับดำเนินการเอง (๔) = (๑) x (๓) (บาท)	ส่งให้หน่วยงานอื่นดำเนินการ (๕) = (๒) x (๓) (บาท)	
เรียกรับสินบน	๓,๒๖๘,๒๒๒,๕๒๕	๑๓๕,๗๓๒,๔๑๒	๑.๘๗๑	**๖,๑๑๔,๘๔๔,๓๔๔.๒๘**	**๒๕๓,๙๕๕,๓๔๒.๘๕**	๖,๓๖๘,๗๙๙,๖๘๗.๑๓
จัดซื้อจัดจ้าง	๓,๐๑๓,๗๕๘,๗๗๖	๓๑,๐๔๙,๐๖๖	๑.๒๔๒	**๓,๗๔๓,๐๘๘,๓๙๙.๗๙**	**๓๘,๕๖๒,๙๓๙.๙๗**	๓,๗๘๑,๖๕๑,๓๓๙.๗๖
ทุจริตในการจัดทำงบประมาณ/โครงการ	๑,๕๒๔,๙๕๐,๔๓๖	๒,๙๔๔,๑๐๒	๑.๒๔๒	**๑,๘๙๓,๙๘๘,๔๔๑.๕๑**	**๓,๖๕๖,๕๗๔.๖๘**	๑,๘๙๗,๖๔๕,๐๑๖.๒๐
ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ	๗๐๐,๖๓๐,๑๙๐	๑๙๕,๘๓๖,๔๒๙	๑.๔๗๓	**๑,๐๓๒,๐๒๘,๒๖๙.๘๗**	**๒๘๘,๔๖๗,๐๕๙.๙๒**	๑,๓๒๐,๔๙๕,๓๒๙.๗๙
ยักยอก/เบียดบังเงินหรือทรัพย์สินของราชการ	๓๖๑,๔๒๐,๙๐๘	๑๒,๒๖๙,๕๗๐	๑.๔๗๓	**๕๓๒,๓๗๒,๙๙๗.๔๘**	**๑๘,๐๗๓,๐๗๖.๖๑**	๕๕๐,๔๔๖,๐๗๔.๐๙
ร่ำรวยผิดปกติ	๒๑๗,๓๔๔,๐๑๕	๗,๔๙๕,๕๑๔	๑.๘๗๑	**๔๐๖,๖๕๐,๖๕๒.๐๗**	**๑๔,๐๒๔,๑๐๖.๖๙**	๔๒๐,๖๗๔,๗๕๘.๗๖
ออกเอกสารสิทธิ์ที่ดิน	๙๘,๑๒๐,๑๘๓	-	๑.๙๔๗	**๑๙๑,๐๓๙,๙๙๖.๓๐**	-	๑๙๑,๐๓๙,๙๙๖.๓๐
การบริหารงานบุคคล	๖๑,๕๑๑,๑๘๑	๑๒,๖๙๑,๘๓๔	๑.๔๗๓	**๙๐,๖๐๕,๙๖๙.๖๑**	**๑๘,๖๙๕,๐๗๑.๔๘**	๑๐๙,๓๐๑,๐๔๑.๑๐
การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม	๑,๑๐๘,๑๗๐	๑,๘๐๐,๐๐๐	-	-	-	-
ฝ่าฝืนจริยธรรม	-	-	-	-	-	-
รวมทั้งหมด	**๙,๒๔๗,๐๖๖,๓๘๔**	**๓๙๙,๘๑๘,๙๒๗**	-	**๑๔,๐๐๔,๖๑๙,๐๗๐.๙๑**	**๖๓๕,๔๓๔,๑๗๒.๒๑**	**๑๔,๖๔๐,๐๕๓,๒๔๓.๑๒**
งบประมาณในการดำเนินการ				๒๕๓,๖๕๕,๓๐๐.๐๐	๑๕๙,๐๗๙,๒๐๐.๐๐	๔๑๒,๗๓๔,๕๐๐.๐๐
SROI				๕๕.๒๑	๓.๙๙	๓๕.๔๗

หมายเหตุ: * ตัวคูณทวี ๑.๔๗๓ มาจากค่าเฉลี่ยผลการประมาณการ (Fiscal Multipliers) ที่ได้จากประเภทตัวคูณทางการคลัง ๕ ประเภท ประกอบด้วย ๑) ค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ ค่าประมาณการ ๑.๘๗๑ ๒) รายจ่ายเพื่อการลงทุน ค่าประมาณการ ๑.๒๔๒ ๓) รายจ่ายประเภทอื่น ๆ ที่พิจารณาแล้วเห็นว่า มีผลกระทบทางตรงต่อ GDP ค่าประมาณการ ๑.๙๔๗ ๔) รายจ่ายเงินโอนสำหรับประชาชนทั่วไป ค่าประมาณการ ๐.๙๔๗ และ ๕) รายจ่ายเงินโอนสำหรับประชาชนผู้มีรายได้น้อย ค่าประมาณการ ๑.๓๕๖ **(๑.๘๗๑ + ๑.๒๔๒ + ๑.๙๔๗ + ๐.๙๔๗ + ๑.๓๕๖) / ๕ = ๑.๔๗๓**

ที่มา: ณรงค์ชัย ฐิตินันท์พงศ์. (๒๕๖๔). คู่มือการวิเคราะห์ผลกระทบของการใช้จ่ายภาครัฐต่อ GDP โดยตัวคูณทางการคลัง (Fiscal Multipliers). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

การประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ภาพรวมงบประมาณ ๑ บาทที่ใช้ในการดำเนินการของ ป.ป.ช. เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ๑๐๔.๗๔ บาท ถ้าเปรียบเทียบจากการถ่วงน้ำหนักงบประมาณเท่ากับ ๑๑๖.๙๖ เมื่อจำแนกรายปีเห็นได้ว่ามีความคุ้มค่าลดลงอย่างต่อเนื่องจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ งบประมาณ ๑ บาทที่ใช้ในการดำเนินการของ ป.ป.ช. เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ๑๘๑.๒๐ บาท ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ งบประมาณ ๑ บาทที่ใช้ในการดำเนินการของ ป.ป.ช. เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ๙๗.๕๖ บาท และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ งบประมาณ ๑ บาทที่ใช้ในการดำเนินการของ ป.ป.ช. เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ๓๕.๔๗ บาท รายละเอียดดังรูปที่ ๔.๗

รูปที่ ๔.๗ ผลการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

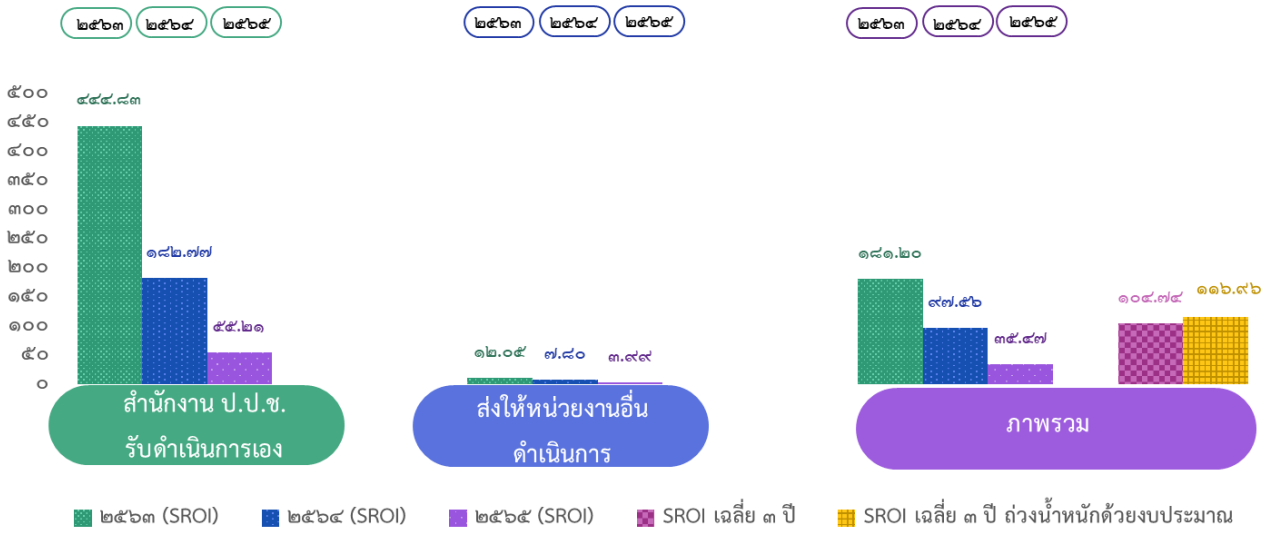

ที่มา: คณะที่ปรึกษา

๔.๕.๓ การประเมินความคุ้มค่าตามภารกิจงาน

การประเมินความคุ้มค่าตามภารกิจงานจะอยู่บนสมมติฐานที่ว่า มูลค่าของการทุจริตที่ป้องกันได้ในทุกด้านจะกลายเป็นวงเงินที่ไหลกลับเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ จึงต้องคูณด้วยตัวคูณทวีการคลังที่ค่าเท่ากับ ๑.๔๗๓ แล้วหารด้วยงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการ รายละเอียดการคำนวณตามที่แสดงไว้ในตารางที่ ๔.๙ จะเห็นได้ว่ามูลค่าที่ป้องกันได้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ พ.ศ. ๒๕๖๔ และพ.ศ. ๒๕๖๕ มีมูลค่าเท่ากับ ๓๔,๒๓๓,๙๗๔,๗๔๙ บาท ๒๒๐,๘๐๔,๙๗๐,๑๑๙ บาท และ๑๘๐,๐๕๐,๒๙๙,๑๐๐ บาท ตามลำดับ สำหรับงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานในแต่ละปีเท่ากับ ๒,๑๕๐,๒๐๖,๕๘๔ บาท ๒,๒๕๒,๒๒๓,๐๒๘ บาท และ ๒,๕๐๕,๙๐๐,๘๐๐ บาท เมื่อนำ

มูลค่าของการทุจริตที่ป้องกันได้มาคูณด้วยค่าตัวคูณทวีแล้วหารด้วยงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการแต่ละปี จะพบว่าค่า SROI เท่ากับ ๒๓.๔๕๒ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ๑๔๔.๔๑๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และ ๑๐๕.๘๔๖ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของ SROI รวมทั้ง ๓ ปี เท่ากับ ๙๒.๗๗๐ เมื่อพิจารณาความคุ้มค่าจำแนกตามภารกิจตามที่แสดงไว้ในตารางที่ ๔.๑๐ จะพบว่าด้านการปราบปรามการทุจริตมีค่า SROI อยู่ระหว่าง ๑๔๔.๕๕๑ ถึง ๗๑๖.๓๐๔ ด้านการตรวจสอบทรัพย์สินมีค่า SROI อยู่ระหว่าง ๓๖.๗๐๙ ถึง ๗๗.๐๕๙ และในด้านการป้องกันการทุจริตมีค่า SROI อยู่ระหว่าง ๑,๘๑๔.๔๕๙ ถึง ๒,๖๙๐.๑๔๔ สะท้อนให้เห็นว่าการดำเนินการตามภารกิจมีความคุ้มค่าในการดำเนินงาน

ตารางที่ ๔.๙ การประเมินความคุ้มค่าในภาพรวม

ภารกิจ	มูลค่าที่สามารถป้องกันการทุจริตได้ของการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. (หน่วย : บาท)		
	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
ด้านการปราบปรามการทุจริต * (วงเงินงบประมาณของโครงการหรือจำนวนเงินที่มีการทุจริตที่สำนักงาน ป.ป.ช. มีมติชี้มูล)	๓๓,๔๘๗,๓๔๒,๘๘๙.๐๐	๘,๔๒๐,๖๒๐,๕๒๖.๐๐	๑๐,๒๘๗,๙๐๐,๗๘๕.๐๕
ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน * (มูลค่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน ในเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด กรณีร่ำรวยผิดปกติที่ส่งให้ศาลที่มีเขตอำนาจวินิจฉัย)	๗๔๖,๖๓๑,๘๖๐.๐๗	๔๗๑,๐๙๔,๐๙๑.๗๕	๑,๐๕๔,๒๑๗,๐๒๑.๙๘
ด้านการป้องกันการทุจริต ** (วงเงินงบประมาณของโครงการหรือจำนวนเงินที่มีการทุจริตที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอมาตรการ ความเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อคณะ รัฐมนตรี รวมถึงการเฝ้าระวังการทุจริตของเรื่องที่เข้ามายังศูนย์ CDC และมีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว)	-	๒๑๑,๙๑๓,๒๕๕,๕๐๐.๐๐	๑๖๘,๗๐๘,๑๘๑,๒๙๓.๑๔

ภารกิจ	มูลค่าที่สามารถป้องกันการทุจริตได้ของการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. (หน่วย : บาท)		
	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
- สำนักเฝ้าระวังและประเมินสภาวการณ์ทุจริต	-	๑๘๑,๖๖๙,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๗๐,๙๘๓,๕๐๐,๗๒๔.๑๔
- สำนักมาตรการเชิงรุกและนวัตกรรม	-	๓๐,๒๔๔,๒๕๕,๕๐๐.๐๐	๙๗,๗๒๔,๖๘๐,๕๖๙.๐๐
รวมมูลค่าที่สามารถป้องกันการทุจริตได้ (บาท)	**๓๔,๒๓๓,๙๗๔,๗๔๙**	**๒๒๐,๘๐๔,๙๗๐,๑๑๙**	**๑๘๐,๐๕๐,๒๙๙,๑๐๐**
ค่าตัวคูณทวี	**๑.๔๗๓***	**๑.๔๗๓**	**๑.๔๗๓**
มูลค่าทางเศรษฐกิจ ที่เกิดขึ้นจากการป้องกันการทุจริต	**๕๐,๔๒๖,๖๔๔,๘๐๕**	**๓๒๕,๒๔๕,๗๒๐,๙๘๕**	**๒๖๕,๒๑๔,๐๙๐,๕๗๕**
งบประมาณที่สำนักงาน ป.ป.ช. เบิกจ่ายในภาพรวม (บาท) * **	**๒,๑๕๐,๒๐๖,๕๘๔**	**๒,๒๕๒,๒๒๓,๐๒๘**	**๒,๕๐๕,๙๐๐,๘๐๐**
SROI รายปี	**๒๓.๔๕๒**	**๑๔๔.๔๑๑**	**๑๐๕.๘๔๖**
ในภาพรวม	**๙๒.๗๗๐**		

หมายเหตุ: ตัวคูณทวี*๑.๔๗๓ มาจากค่าเฉลี่ยผลการประมาณการ (Fiscal Multipliers) ที่ได้จากประเภทตัวคูณทางการคลัง ๕ ประเภท ประกอบด้วย ๑) ค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ ค่าประมาณการ ๑.๘๗๑ ๒) รายจ่ายเพื่อการลงทุน ค่าประมาณการ ๑.๒๔๒ ๓) รายจ่ายประเภทอื่น ๆ ที่พิจารณาแล้วเห็นว่า มีผลกระทบทางตรงต่อ GDP ค่าประมาณการ ๑.๙๔๗ ๔) รายจ่ายเงินโอนสำหรับประชาชนทั่วไป ค่าประมาณการ ๐.๙๔๗ และ ๕) รายจ่ายเงินโอนสำหรับประชาชนผู้มีรายได้น้อย ค่าประมาณการ ๑.๓๕๖ (๑.๘๗๑ + ๑.๒๔๒ + ๑.๙๔๗ + ๐.๙๔๗ + ๑.๓๕๖) / ๕ = ๑.๔๗๒๖

ที่มา: ณรงค์ชัย ฐิตินันท์พงศ์. (๒๕๖๔). คู่มือการวิเคราะห์ผลกระทบของการใช้จ่ายภาครัฐต่อ GDP โดยตัวคูณทางการคลัง (Fiscal Multipliers). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

* รายงานสถานการณ์การทุจริตประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

** จากการรวบรวมข้อมูลของสำนักเฝ้าระวังและประเมินสภาวการณ์ทุจริต และสำนักมาตรการเชิงรุกและนวัตกรรม

*** รายงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ พ.ศ. ๒๕๖๔ และ พ.ศ. ๒๕๖๕ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ตารางที่ ๔.๑๐ การประเมินความคุ้มค่าจำแนกตามภารกิจ

ภารกิจ	งบประมาณที่สำนักงาน ป.ป.ช. เบิกจ่าย (บาท) ***			มูลค่าที่สามารถป้องกันการทุจริตได้ของการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. (หน่วย : บาท)			ค่าตัวคูณทวี	ค่า SROI		
	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕		ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
ด้านการปราบปรามการทุจริต* (วงเงินงบประมาณของโครงการหรือจำนวนเงินที่มีการทุจริตที่สำนักงาน ป.ป.ช. มีมติชี้มูล)	๖๘,๘๖๒,๙๙๒.๙๘	๘๕,๘๐๗,๖๔๕.๘๖	๑๐๔,๖๕๔,๙๔๘.๔๒	๓๓,๔๘๗,๓๔๒,๘๘๙.๐๐	๘,๔๒๐,๖๒๐,๕๒๖.๐๐	๑๐,๒๘๗,๙๐๐,๗๘๕.๐๕	๑.๔๗๓	**๗๑๖.๓๐๔**	**๑๔๔.๕๕๑**	**๑๔๔.๘๐๐**
ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน* (มูลค่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน ในเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดกรณีร่ำรวยผิดปกติที่ส่งให้ศาลที่มีเขตอำนาจวินิจฉัย)	๑๔,๒๗๒,๐๕๓.๕๖	๑๘,๙๐๓,๓๗๘.๕๕	๒๖,๒๐๘,๒๕๖.๙๖	๗๕๖,๖๓๑,๘๖๐.๐๗	๔๗๑,๐๙๔,๐๙๑.๗๕	๑,๐๕๔,๒๑๗,๐๒๑.๙๘	๑.๔๗๓	**๗๗.๐๕๙**	**๓๖.๗๐๙**	**๕๙.๒๕๑**

ภารกิจ	งบประมาณที่สำนักงาน ป.ป.ช. เบิกจ่าย (บาท) ***			มูลค่าที่สามารถป้องกันการทุจริตได้ของการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. (หน่วย : บาท)			ค่าตัวคูณทวี	ค่า SROI		
	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕		ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
ด้านการป้องกันการทุจริต** (วงเงินงบประมาณของโครงการหรือจำนวนเงินที่มีการทุจริตที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอมาตรการความเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีรวมถึงการเฝ้าระวังการทุจริตของเรื่องที่เข้ามายังศูนย์ CDC และมีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว)	๑๓๒,๖๖๓,๔๘๑.๗๑	๑๑๖,๐๓๔,๐๓๐.๐๕	๑๓๖,๙๕๙,๓๕๓.๗๑	-	๒๑๑,๙๑๓,๒๕๕,๕๐๐.๐๐	๑๖๘,๗๐๘,๑๘๑,๒๙๓.๑๔	๑.๔๗๓	**๐.๐๐๐**	**๒,๖๙๐.๑๔๔**	**๑,๘๑๔.๔๕๙**
- สำนักเฝ้าระวังและประเมินสภาวการณ์ทุจริต				-	๑๘๑,๖๖๙,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๗๐,๙๘๓,๕๐๐,๗๒๔.๑๔				
- สำนักมาตรการเชิงรุกและนวัตกรรม				-	๓๐,๒๔๔,๒๕๕,๕๐๐.๐๐	๙๗,๗๒๔,๖๘๐,๕๖๙.๐๐				
รวม				**๓๔,๒๓๓,๙๗๔,๗๔๙.๐๗**	**๒๒๐,๘๐๔,๙๗๐,๑๑๘.๗๕**	**๑๘๐,๐๕๐,๒๙๙,๑๐๐.๑๗**				

๔.๖ ผลการวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๔.๖.๑ ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ในการดำเนินงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตยังพบปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ สามารถแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ประกอบด้วย หน่วยงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช. หน่วยงานร่วมบูรณาการ และหน่วยงานภาคประชาสังคม โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานหน่วยงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช.

บุคลากร การจัดสรรบุคลากรให้มีความเหมาะสมกับหน้าที่และเนื้อหางาน เนื่องจากบุคลากรในการดำเนินงานด้านปราบปรามการทุจริตยังขาดฝ่ายสนับสนุนภารกิจของเจ้าหน้าที่นิติกรหรือธุรการ ส่งผลให้การดำเนินงานมีความล่าช้าในการจัดการเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดี รวมถึงการกระจายบุคลากรในการดำเนินงานไปยังส่วนภูมิภาคและจังหวัดยังไม่เพียงพอ ส่งผลให้การดำเนินงานไม่ทันต่อสถานการณ์หรือเหตุการณ์ภายในพื้นที่

งบประมาณ การดำเนินงานบางโครงการ/กิจกรรมภายในหน่วยงานไม่มีความต่อเนื่อง มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบและเนื้อหาในการใช้งบประมาณ อาทิ โครงการประเภทอบรมไม่มีความต่อเนื่องมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการอบรมทุกปีส่งผลให้ผู้ที่ได้รับความรู้ไม่มีความต่อเนื่อง

ทรัพยากร เครื่องมือดิจิทัลที่ใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานยังไม่มีความน่าเชื่อถือในเรื่องความปลอดภัยของข้อมูล และงบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาเครื่องมือดิจิทัลต้องใช้เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้การพัฒนาเครื่องมือดิจิทัลยังไม่สามารถพัฒนาได้เต็มรูปแบบครบถ้วนตามกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต นอกจากนี้ปัญหาด้านทรัพยากรที่พบคือยานพาหนะที่ไม่เพียงพอต่อการลงพื้นที่ ซึ่งการดำเนินงานเชิงรุกของเจ้าหน้าที่ต้องใช้ยานพาหนะเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้การดำเนินงานต้องมีการขยายกรอบระยะเวลาออกไป

ความร่วมมือ การบูรณาการความร่วมมือและความเชื่อมโยงข้อมูลด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตระหว่างหน่วยงานยังไม่สามารถดำเนินการได้เต็มที่ เนื่องจากการดำเนินงานของหน่วยงานยังมีรูปแบบที่ดำเนินงานเพียงเฉพาะบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่รับผิดชอบจึงไม่มีการนำข้อมูลจากหน่วยงานอื่นเข้ามาใช้ในการดำเนินงานของตนเอง โดยเฉพาะการดำเนินงานภายในพื้นที่ต้องมีความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนเท่ากับหน่วยงานภายในส่วนกลาง

ขั้นตอนการดำเนินงาน เนื่องจากการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. มีระเบียบ กฎหมายเป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่มีการเพิ่มบทลงโทษจากกฎหมายให้เด็ดขาด รวมถึงการดำเนินงานภายในหน่วยงานต้องจัดทำตามระเบียบขั้นตอนส่งผลให้ไม่มีความยืดหยุ่น และใช้ระยะเวลายาวนาน

ในการดำเนินงาน เช่น การเบิกจ่ายงบประมาณที่ต้องเป็นไปตามระเบียบขั้นตอน ส่งผลให้ไม่ทันต่อการดำเนินงานในสถานที่จริง

นโยบาย ปัจจุบันนโยบายของสำนักงาน ป.ป.ช. มีการเปลี่ยนแปลงไปทุกปี และมีการดำเนินงานที่เร่งด่วน ส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินงานหลักได้เต็มที่ รวมถึงการดำเนินงานของหน่วยงานยังมุ่งเน้นผลในการตอบตัวชี้วัดมากกว่าผลการดำเนินงานที่สร้างผลกระทบต่อพื้นที่ในสังคม

<u>แนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน</u>

๑) กระบวนการดำเนินงานของหน่วยงานตามกฎหมายหรือระเบียบ ควรมีการปรับปรุงให้มีความยืดหยุ่นเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถปรับแผนการดำเนินงานได้ตามความเหมาะสมภายในพื้นที่ นอกจากนี้ควรมีการจัดตั้งศูนย์ในการให้ความรู้เรื่องกฎหมายหรือกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้สามารถสอบถามข้อมูลเรื่องกฎระเบียบได้อย่างรวดเร็วเพิ่มมากขึ้น

๒) การนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการดำเนินงานจะสามารถช่วยให้เกิดความโปร่งใสในการดำเนินงาน สามารถตรวจสอบข้อมูลได้เพิ่มมากขึ้น และลดภาระงานให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้เพิ่มมากขึ้น

๓) การพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ ควรมีการอบรมให้ความรู้เชิงปฏิบัติมากกว่าเชิงวิชาการ เพื่อให้หลังจากการอบรม เจ้าหน้าที่สามารถนำไปปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

๔) การประชาสัมพันธ์และสร้างความน่าเชื่อถือ ความเชื่อมั่นของระบบความปลอดภัยของข้อมูลในการเข้าไปใช้ข้อมูลต่อหน่วยงานร่วมบูรณาการทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และประชาชน

๒) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานหน่วยงานร่วมบูรณาการ

ปัญหาการขับเคลื่อนการประเมิน ITA ขาดความต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในหน่วยงานผู้ถูกประเมิน เนื่องจากหน่วยงานราชการมีการโยกย้ายตำแหน่งหน้าที่ การเลื่อนระดับชั้นหรือการลาออก เจ้าหน้าที่ผู้มารับผิดชอบการประเมินต่อจากเจ้าหน้าที่เดิม อาจยังขาดความรู้เข้าใจในขั้นตอน และวิธีการประเมิน โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลให้คะแนนการประเมินของหน่วยงานลดลง รวมถึงยังมีปัญหาความร่วมมือของหน่วยงานที่รับการประเมิน เนื่องจาก ITA ไม่ได้เป็นตัวชี้วัดหน่วยงานทุกหน่วยงาน ส่งผลให้หน่วยงานบางหน่วยงานไม่ให้ความร่วมมือในการประเมิน

การพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะด้านกฎหมายเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานร่วมบูรณาการในบางครั้งไม่สามารถเข้าใจเกี่ยวกับข้อกฎหมายด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตในเชิงลึก ทราบเพียงข้อกฎหมายเบื้องต้นเท่านั้น ส่งผลให้การดำเนินงานมีความล่าช้าเพิ่มมากขึ้น

ช่องว่างและข้อบกพร่องของกฎหมายตลอดจนระเบียบของราชการที่เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ดุลยพินิจได้จำนวนมาก ส่งผลให้การดำเนินงานขาดความรัดกุม มีขั้นตอนการปฏิบัติที่ยุ่งยากซับซ้อน ล่าช้า และการขาดความโปร่งใสและการตรวจสอบ รวมถึงการผูกขาดในกรณีเกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจ ได้รับสัมปทานในโครงการต่าง ๆ ซึ่งบริษัทจะใช้วิธีการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ

การแทรกแซงการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ ปัจจุบันการดำเนินคดีการทุจริตมีความล่าช้า เนื่องจากมีอำนาจของนักการเมืองเข้ามาแทรกแซงในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ส่งผลให้การดำเนินงานต้องมีขยายระยะเวลาในการตรวจสอบเอกสารและข้อมูลเพิ่มมากขึ้น

บุคลากร มีข้อจำกัดในโครงสร้างอัตรากำลังของศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต (ศปท.) และมีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต อาทิ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ฯลฯ ส่งผลให้เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานกับหน่วยงานร่วมบูรณาการได้ทั้งหมด

สื่อ การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลด้านการทุจริตมีความล่าช้า เนื่องจากมีระยะเวลาการจัดทำข้อมูลที่มีระยะเวลายาวนาน และสื่อที่เผยแพร่ยังไม่มีความหลากหลายหน่วยงานส่วนใหญ่มีการใช้สื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่อด้านดิจิทัล ส่งผลให้ประชาชนหรือหน่วยงานได้รับข้อมูลความรู้ที่ล่าช้า

<u>แนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน</u>

๑) อบรมให้ความรู้หลักสูตรเกี่ยวกับกฎหมายที่ใช้ในการปฏิบัติงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานร่วมบูรณาการเพิ่มมากขึ้น และควรมีการจัดอบรมทั้งวิชาการและปฏิบัติ เพื่อให้มีความเข้าใจและทราบวิธีการปฏิบัติได้อย่างชัดเจนเพิ่มมากขึ้น

๒) จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์และเครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลในการให้ความรู้ด้านกฎหมายระเบียบและแนวปฏิบัติกับหน่วยงานผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการป้องกันการทุจริต ให้สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบการพิจารณาข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและทันต่อสถานการณ์ และใช้เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลในการลดภาระงานให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการทุจริต เช่น ข้อมูลด้านอีสารบรรณ เป็นต้น

๓) การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ควรมีความหลากหลายทั้งสื่อประเภทออฟไลน์และออนไลน์ให้ครอบคลุมประเภทกลุ่มคนและมีความรวดเร็วในการเผยแพร่ รวมถึงต้องมีการจัดทำสื่อควรมีรูปภาพและสีสันความสวยงาม เพื่อเป็นการดึงดูดความน่าสนใจจากผู้ใช้งาน

๔) องค์กรควรจัดลำดับความสำคัญของสภาพปัญหา รวมถึงความเสี่ยงต่อการทุจริตที่ต้องการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการกำหนดนโยบายการทำงาน ดำเนินโครงการ/กิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็น

การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ส่งเสริม ผลักดันการดำเนินโครงการ/กิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ และได้ค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัดที่กำหนดและมีการดำเนินงานด้วยความโปร่งใสมากขึ้น

๓) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานหน่วยงานภาคประชาสังคม

การเข้าถึงข้อมูล เนื่องจากในปัจจุบันการดำเนินงานของหน่วยงานภาคประชาสังคมหรือภาคประชาชนต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้เอกสารทางราชการ แต่การติดต่อในการขอใช้ข้อมูลหน่วยงานภาครัฐบางหน่วยงานไม่ให้ความร่วมมือหรือมีการดำเนินงานที่ล่าช้า หรือข้อมูลที่ได้มามีรูปแบบ PDF ส่งผลให้ต้องมีการดำเนินงานของภาคประชาสังคมและประชาชนมีระยะเวลาที่ยาวนานเพิ่มมากขึ้นและทันต่อสถานการณ์ และปัจจุบันการดำเนินคดีการทุจริตหรือการลงโทษคดีการทุจริตในประเทศไทยยังมีจำนวนน้อย และมีการใช้ระยะเวลาในการเผยแพร่ที่ล่าช้าหลังจากตัดสินลงโทษผู้กระทำความผิด

ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของโครงการ สมาชิกที่เข้ามามีส่วนร่วมของชมรม STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริตเน้นจำนวนที่มากเกินไป จึงอาจส่งผลให้สมาชิกชมรมฯ บางส่วนเข้ามาเพื่อหวังผลประโยชน์ด้านอื่นจากการเป็นเครือข่าย STRONG อาทิ การหวังผลด้านชื่อเสียงในการมีส่วนร่วมการต้านการทุจริต หวังผลด้านการเมืองในอนาคต เป็นต้น และการดำเนินงานของชมรม STRONG มีการดำเนินงานในเชิงรุกมากเกินไป เช่น กรณีโรงเรียนอาหารกลางวันเด็ก ที่ไม่มีการติดต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ในพื้นที่ให้มีส่วนรู้เห็นในการดำเนินงาน

<u>แนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน</u>

๑) รณรงค์ และชี้แจงให้หน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของภาคประชาสังคมหรือประชาชนให้ความร่วมมือในการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเกิดพลังในการขับเคลื่อนภายในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น

๒) การใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการดำเนินงานค้นหาข้อมูลให้กับหน่วยงานหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายเพิ่มมากขึ้นและมีการอัปเดตข้อมูลให้มีความทันสมัย เพื่อให้สามารถนำข้อมูลมาใช้งานในปัจจุบันได้

๓) จัดทำความร่วมมือกับหน่วยงานภาคประชาสังคมประเภทสื่อ ในการเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันรายวัน เพื่อให้ประชาชนสามารถรับรู้ข่าวสารได้ทันต่อเหตุการณ์การทุจริตภายในประเทศมากขึ้น และให้ภาคประชาสังคมมีบทบาทในการมีส่วนร่วมด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพิ่มมากขึ้น

๔) การวัดผลสำเร็จของสมาชิกโครงการ STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต ในระยะต่อไป ต้องเป็นการประเมินผลถึงความสำเร็จของการจัดตั้งชมรม อาทิ จำนวนเบาะแส ข้อร้องเรียนจากสมาชิกของชมรมที่แจ้งเข้ามายังหน่วยงาน คุณภาพของเบาะแส

๔.๖.๒ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ คณะที่ปรึกษาแยกเป็น ๔ ปัจจัย ประกอบด้วย คน (Man) งบประมาณ (Money) ทรัพยากร (Materials) และการจัดการ (Management) โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) ปัจจัยด้านคน (Man)

การสร้างทัศนคติ และปลูกฝังจิตสำนึกด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้กับประชาชนและเยาวชน เนื่องจากภาคประชาชนเป็นผู้ที่อยู่ภายในพื้นที่สามารถมองเห็นปัญหาการทุจริตได้อย่างชัดเจน ดังนั้นควรมีการสร้างความรู้ความสามารถด้านการป้องกันการทุจริตให้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน สร้างการตื่นตัวของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการปลูกฝังจิตสำนึกทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตในกลุ่มเยาวชนอย่างต่อเนื่อง และมีการประเมินผลในระยะยาว (Long-term research study)

ความสำเร็จในการขยายเครือข่ายในการป้องกันการทุจริตเชิงรุกในพื้นที่ คือ รูปแบบการคัดเลือกสมาชิกเครือข่ายที่เข้าร่วมกิจกรรมในพื้นที่ โดยการคัดเลือกจากความเต็มใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง จับตามอง และการแจ้งเบาะแสการทุจริตอย่างแท้จริง โดยการดำเนินงานต้องไม่เน้นที่จำนวนปริมาณของสมาชิกในชมรมมากเกินไป

บุคลากรและทรัพยากรในการปฏิบัติงาน การมีบุคลากรและทรัพยากรที่เพียงพอและเหมาะสมในการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีส่วนที่สำคัญในการดำเนินงาน หากมีจำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานภายในหน่วยงานหรือพื้นที่จะส่งผลให้ผลลัพธ์การทำงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

วัฒนธรรมองค์กร คือการสร้างสำนึกของเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินงานในเรื่องการต่อต้านการทุจริตเพื่อสังคม ไม่ใช่ทำงานเพื่อตอบค่าการประเมินดัชนีชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator: KPI) ของตัวเอง โดยการสร้างระบบค่านิยม ความเชื่อ อุดมการณ์ขององค์กรที่สร้างขึ้นมาเพื่อการควบคุมประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรในองค์กร

๒) ปัจจัยด้านงบประมาณ (Money)

ความต่อเนื่องของงบประมาณ เงินสนับสนุนการดำเนินโครงการ/กิจกรรมของหน่วยงานร่วมบูรณาการหรือภาคประชาสังคมสำหรับการขับเคลื่อนเครือข่ายให้มีความยั่งยืน เครือข่ายต้องมีงบประมาณเพื่อใช้สำหรับการช่วยให้คนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง แต่ต้องมีระบบตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณอย่างรัดกุมและมีการรายงานผลอย่างต่อเนื่อง และมีความยืดหยุ่นของหลักเกณฑ์การใช้จ่ายที่เหมาะสม

๓) ปัจจัยด้านทรัพยากร (Materials)

การใช้เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินงาน เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น ลดขั้นตอน ลดความซับซ้อน ลดความยุ่งยาก ลดการเดินทาง ลดการใช้งานทรัพยากรในหน่วยงาน ลดการเผชิญหน้าระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้ดำเนินการได้ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยสร้างความโปร่งใส และตรวจสอบการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่

สื่อประชาสัมพันธ์ โดยใช้กลยุทธ์สื่อออนไลน์ (Social Media) เพื่อความรวดเร็วในการเผยแพร่ข้อมูลและง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชนภายในประเทศ แต่ยังคงต้องมีสื่อสิ่งพิมพ์ควบคู่ไปด้วยเพื่อให้กลุ่มคนบางกลุ่มสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ รวมถึงต้องมีการรณรงค์สร้างกระแสสังคมและมาตรการกดดันทางสังคมอย่างแพร่หลายเพิ่มมากขึ้น

๔) ปัจจัยด้านการจัดการ (Management)

นโยบายการสนับสนุนการทำงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต นโยบายการดำเนินงานที่ออกมาจากส่วนกลางต้องมีความชัดเจนและคำนึงถึงการดำเนินงานภายในพื้นที่ เพื่อให้การบูรณาการการทำงานได้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น รวมถึงควรมีแนวทางการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่ชัดเจน เพื่อให้ผลการดำเนินงานที่ออกมาสามารถสร้างผลตอบแทนทางสังคมได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

การบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงาน โดยให้มีการบูรณาการหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับนโยบาย ตั้งแต่ระดับบนจนมาถึงระดับล่างให้มีการดำเนินงานในรูปแบบเดียวกันในการปฏิบัติงาน รวมถึงสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน นักการเมือง ข้าราชการ นักธุรกิจ/ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน ให้มีการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกันไม่ใช่ดำเนินเฉพาะหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเท่านั้น

การสนับสนุนและการให้ความสำคัญของผู้บริหาร ในการต่อต้านการทุจริตอย่างจริงจัง โดยมีการดำเนินกิจกรรมในการสื่อสารสร้างองค์กรความรู้เกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริต และกลไกการป้องกันความเสี่ยงต่อความไม่โปร่งใสขององค์กรที่อาจส่งผลให้เกิดปัญหาการทุจริตตามมา รวมทั้งสนับสนุนการจับตามองและแจ้งเบาะแส (Watch and Voice) เพื่อการสร้างความโปร่งใสเชิงรุกผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในองค์กรสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของรัฐ

ภาพลักษณ์องค์กร เนื่องจากภาพลักษณ์สำนักงาน ป.ป.ช. ในปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นหน่วยงานด้านการปราบปรามการทุจริต แต่ความเป็นจริงแล้วสำนักงาน ป.ป.ช. มีบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานที่ครอบคลุมทั้งการให้ความรู้ การสร้างทัศนคติ การป้องกัน และการปราบปรามการทุจริต ดังนั้น ควรมีการสร้างภาพลักษณ์องค์กรให้คนในสังคมรับทราบถึงบทบาทหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. อย่างแท้จริง

บทที่ ๕
ผลการประเมิน Baseline โครงการ

การประเมิน Baseline โครงการ เป็นการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของโครงการที่เปรียบเทียบผลในโครงการที่ดำเนินการต่อเนื่อง ๓ ปีงบประมาณ โดยการนำตัวชี้วัดปีแรกเป็นปีฐานในการประเมินโครงการ ซึ่งผลการประเมิน Baseline โครงการ ประกอบด้วย

๑) โครงการ STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต

๒) โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.

๓) โครงการผลักดันหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา การติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตรฯ เพื่อพัฒนาและขยายผลหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา

๔) โครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต

๕) โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA)

๖) โครงการส่งเสริมธรรมมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๗) โครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย

๘) ห่วงโซ่การดำเนินงานโครงการ Baseline

๕.๑ โครงการ STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต

โครงการ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต มีการขับเคลื่อนการดำเนินการโดยสำนักส่งเสริมและบูรณาการการมีส่วนร่วมต้านทุจริต เป็นโครงการประเภทการสร้างเครือข่ายที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้เกิดการขยายผลความร่วมมือไปสู่องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ตลอดจนภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการทุจริต รวมถึงการปลูกฝังวิธีคิดในการแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม การมีความละอายและไม่ทนต่อการทุจริตให้แก่ประชาชน เด็กและเยาวชน องค์กร และหน่วยงานในทุกระดับ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นปีแรกของการดำเนินงานโครงการ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต โดยเริ่มต้นจากการนำร่องโครงการใน ๙ ภาค ภาคละ ๓ จังหวัด รวม ๒๗ จังหวัด ต่อมา

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีการจัดตั้งชมรม STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต ให้ครอบคลุมทั้ง ๗๖ จังหวัด และกรุงเทพมหานคร โดยมีกิจกรรมที่สำคัญ คือ การพัฒนาเยาวชน Anti-Corruption Young Leaders ส่งเสริมการมีส่วนร่วมต้านทุจริตด้วยการจับตามองและแจ้งเบาะแส (Watch and Voice) ในพื้นที่ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มุ่งเน้นการทำงานของชมรม STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต เพื่อการสร้างความเข้มแข็งในระดับชุมชน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มความเข้มแข็งของชมรม STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต ด้วยการบูรณาการกับเครือข่ายอื่นในพื้นที่ของจังหวัด สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต ประจำจังหวัด (STRONG Anti-Corruption Learning Center) เพื่อเป็นศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลข่าวสารความรู้ด้านการต่อต้านการทุจริตลงสู่ชุมชน นำไปสู่การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ต่อไป รายละเอียดการดำเนินงานโครงการ ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ ๕.๑

การเปลี่ยนแปลงสำคัญของโครงการ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริตเมื่อเทียบกับปีฐาน

ด้านวัตถุประสงค์ เพื่อผลักดันการป้องกันการทุจริตเชิงรุก ด้วยการสร้างเสริมให้บุคคลและชุมชนมีจิตพอเพียงต้านทุจริตด้วยกรอบ STORNG จนกระทั่งพัฒนาวัฒนธรรมต้านทุจริต วัตถุประสงค์ของโครงการตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ไม่พบการเปลี่ยนแปลง โดยมีวัตถุประสงค์ย่อยเพื่อการป้องกันการทุจริตเชิงรุกผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม การปลูกฝังวิธีคิดแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวและส่วนรวม ความละอายและไม่ทนต่อการทุจริต การสร้างการรับรู้การทุจริตของประชาชนและทุกภาคส่วน รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการต่อต้านการทุจริต

ด้านพื้นที่การดำเนินงาน ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ไม่พบการเปลี่ยนแปลงด้านพื้นที่การดำเนินงานของโครงการ โดยทั้ง ๓ ปีงบประมาณ มีการดำเนินงานในพื้นที่ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด ซึ่งครอบคลุมพื้นที่การดำเนินงานอยู่แล้ว

ด้านกลุ่มเป้าหมาย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ สสร. เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ๑ - ๙ และประชาชนในพื้นที่ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ และ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีการขยายกลุ่มเป้าหมายไปยังผู้บริหารของหน่วยงาน ป.ป.ช รวมถึงเด็กและเยาวชนในพื้นที่ จะเห็นได้ว่าโครงการมีการขยายผลกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง ทั้งการดำเนินงานในภาคประชาชน เด็กและเยาวชน รวมถึงบุคลากรในหน่วยงานภาครัฐ

ด้านงบประมาณ ในการดำเนินงานตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ รวมทั้งสิ้น ๘๘,๑๒๘,๐๐๐ บาท โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นมา มีการแบ่งพื้นที่จังหวัดเป็น ๓ ขนาด คือ จังหวัดขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เพื่อการจัดสรรงบประมาณที่มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ ๕.๑ รายละเอียดโครงการ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต

ประเด็น	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
วัตถุประสงค์	เพื่อผลักดันการป้องกันการทุจริตเชิงรุก ด้วยการสร้างเสริมให้บุคคลและชุมชนมีจิตพอเพียงต้านทุจริตด้วยกรอบ STORNG จนกระทั่งพัฒนาวัฒนธรรมต้านทุจริต โดยกำหนดวัตถุประสงค์ย่อยดังนี้ ๑. เพื่อปลูกฝังจิตพอเพียงต้านทุจริต ด้วยโมเดล STRONG แก่ประชาชนและทุกภาคส่วนในจังหวัด ๒. เพื่อปลูกฝังวิธีคิดแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม รวมทั้งความอายและไม่ทนต่อการทุจริต แก่ประชาชนและทุกภาคส่วนในจังหวัด ๓. เพื่อขยายผลการป้องกันการทุจริตเชิงรุกผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและทุกภาคส่วนในจังหวัด ๔. เพื่อขยายผลการรับรู้การทุจริตต่อประชาชนและทุกภาคส่วนในจังหวัด ๕. ร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ หรือชมรมอื่น ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ในการต่อต้านการทุจริต รวมทั้งการดำเนินกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ทั้งนี้ โดยไม่ดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเมือง	เพื่อผลักดันการป้องกันการทุจริตเชิงรุก ด้วยการสร้างเสริมให้บุคคลและชุมชนมีจิตพอเพียงต้านทุจริตด้วยกรอบ STORNG จนกระทั่งพัฒนาวัฒนธรรมต้านทุจริต โดยกำหนดวัตถุประสงค์ย่อยดังนี้ ๑. เพื่อปลูกฝังจิตพอเพียงต้านทุจริต ด้วยโมเดล STRONG แก่ประชาชนและทุกภาคส่วนในจังหวัด ๒. เพื่อปลูกฝังวิธีคิดแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม รวมทั้งความอายและไม่ทนต่อการทุจริต แก่ประชาชนและทุกภาคส่วนในจังหวัด ๓. เพื่อขยายผลการป้องกันการทุจริตเชิงรุกผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและทุกภาคส่วนในจังหวัด ๔. เพื่อขยายผลการรับรู้การทุจริตต่อประชาชนและทุกภาคส่วนในจังหวัด ๕. ร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ หรือชมรมอื่น ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ในการต่อต้านการทุจริต รวมทั้งการดำเนินกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ทั้งนี้ โดยไม่ดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเมือง	เพื่อผลักดันการป้องกันการทุจริตเชิงรุก ด้วยการสร้างเสริมให้บุคคลและชุมชนมีจิตพอเพียงต้านทุจริตด้วยกรอบ STORNG จนกระทั่งพัฒนาวัฒนธรรมต้านทุจริต โดยกำหนดวัตถุประสงค์ย่อยดังนี้ ๑. เพื่อปลูกฝังจิตพอเพียงต้านทุจริต ด้วยโมเดล STRONG แก่ประชาชนและทุกภาคส่วน ๒. เพื่อปลูกฝังวิธีคิดแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม รวมทั้งความอายและไม่ทนต่อการทุจริต แก่ประชาชนและทุกภาคส่วน ๓. เพื่อขยายผลการป้องกันการทุจริตเชิงรุกผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและทุกภาคส่วน ๔. เพื่อขยายผลการรับรู้การทุจริตต่อประชาชนและทุกภาคส่วน ๕. เพื่อเชื่อมโยงความร่วมมือกับหน่วยงาน องค์กร เครือข่าย หรือชมรมอื่น ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ในการต่อต้านการทุจริต รวมทั้งการดำเนินกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ทั้งนี้ โดยไม่ดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเมือง

ประเด็น	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
	๖. เพื่อผลักดันการขับเคลื่อนการดำเนินโครงการ STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต ด้วยการกำกับ ติดตาม และประเมินผลโครงการระดับพื้นที่	๖. เพื่อผลักดันการขับเคลื่อนการดำเนินโครงการ STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต ด้วยการกำกับ ติดตาม และประเมินผลโครงการระดับพื้นที่	
พื้นที่ดำเนินการ	๑. ส่วนกลางโดยสำนักส่งเสริมและบูรณาการการมีส่วนร่วมต้านทุจริต และส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ ผ่านการดำเนินการร่วมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ๑ - ๙ ซึ่งเป็นแม่ข่ายหลักในการดำเนินการลงสู่ระดับปฏิบัติในพื้นที่ในความรับผิดชอบของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดกลุ่มเป้าหมาย ๒. สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดทั้ง ๗๖ จังหวัด	๑. ส่วนกลางโดยสำนักส่งเสริมและบูรณาการการมีส่วนร่วมต้านทุจริต และส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ ผ่านการดำเนินการร่วมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ๑ - ๙ ซึ่งเป็นแม่ข่ายหลักในการดำเนินการลงสู่ระดับปฏิบัติในพื้นที่ในความรับผิดชอบของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดกลุ่มเป้าหมาย ๒. สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ๑ - ๙ ๓. ส่วนกลางในเขตกรุงเทพมหานคร	สถานที่ราชการและสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานคร หรือปริมณฑล และต่างจังหวัด
กลุ่มเป้าหมาย	๑. สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด ในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ๑ - ๙ ๒. กลุ่มบุคคลภาคประชาชนในจังหวัด ในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ๑ - ๙ ๓. กลุ่มบุคคลภาคประชาชนเครือข่ายชมรม STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต ในเขตกรุงเทพมหานคร ๔. สำนักส่งเสริมและบูรณาการการมีส่วนร่วมต้านทุจริต ทั้งนี้ในการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายให้เป็นดุลยพินิจของคณะทำงานบริหารชุดโครงการสหยุทธ์ว่าด้วยการสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต	- เครือข่าย จำนวน ๒๐๐ คน (สสร./สปจ.) - เครือข่าย จำนวน ๕๕ คน (สปภ.) ๑. กรรมการ ป.ป.ช. ที่ปรึกษาประธานกรรมการ ป.ป.ช. และผู้บริหารสำนักงาน ป.ป.ช. ๒. ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ สสร. ๓. ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค และสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด ๔. กลุ่มบุคคลภาคประชาชนเครือข่ายชมรม STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริตใน ๗๖ จังหวัด และกรุงเทพมหานคร	พื้นที่กรุงเทพมหานคร ๖ กลุ่มโซน มีจำนวนเครือข่ายภาคประชาชน ๑๕๐ คน และเครือข่ายเยาวชน ๕๐ คน รวม ๒๐๐ คน สปจ. มีจำนวนเครือข่ายภาคประชาชนแห่งละ ๑๐๐ คน และเครือข่ายเยาวชน แห่งละ ๕๐ คน รวม ๑๕๐ คน ๑. เจ้าหน้าที่รัฐ ประกอบด้วย กรรมการ ป.ป.ช. ที่ปรึกษา ผู้บริหารสำนักงาน ป.ป.ช. เจ้าหน้าที่ สสร. สปภ. สปจ. และสำนักอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ประเด็น	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
	ระดับพื้นที่ในการคัดเลือกตามความเหมาะสม โดยมุ่งเน้นกลุ่มที่มีศักยภาพในการพัฒนาต่อยอดเครือข่ายและดำเนินกิจกรรมร่วมกับสำนักงาน ป.ป.ช.	๕. กลุ่มบุคคลภาคประชาชนใน ๗๖ จังหวัด และกรุงเทพมหานคร	๒. เครือข่ายภาคประชาชนและเครือข่ายเยาวชนชมรม STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริตใน ๗๖ จังหวัด และกรุงเทพมหานคร ๓. เครือข่ายภาคประชาชนและเครือข่ายเยาวชนในกรุงเทพมหานคร รวม ๒๐๐ คน
งบประมาณ	สสร. ๖,๒๘๗,๙๐๐ บาท สปภ. ๔๗๘,๔๐๐ บาท/ภาค สปจ. ๓๕๖,๐๐๐ บาท/จังหวัด **รวม ๓๗,๖๔๙,๕๐๐ บาท**	สสร. ๔,๒๙๗,๑๐๐ บาท สปภ. ๓๐๐,๐๐๐ บาท (๙ ภาค ๒,๗๐๐,๐๐๐ บาท) สปจ. - จังหวัดขนาดใหญ่ ๓๐๐,๐๐๐ บาท/จังหวัด (๒๖ จังหวัด ๗,๘๐๐,๐๐๐ บาท) - จังหวัดขนาดกลาง ๒๘๐,๐๐๐ บาท/จังหวัด (๒๒ จังหวัด ๖,๑๖๐,๐๐๐ บาท) - จังหวัดขนาดเล็ก ๒๖๐,๐๐๐ บาท/จังหวัด (๒๘ จังหวัด ๗,๒๘๐,๐๐๐ บาท) **รวม ๒๔,๙๔๑,๔๐๐ บาท**	สสร. ๑,๔๐๒,๑๐๐ บาท สปภ. ๓๐๐,๐๐๐ บาท (๙ ภาค ๒,๗๐๐,๐๐๐ บาท) สปจ. - จังหวัดขนาดใหญ่ ๓๔๐,๐๐๐ บาท/จังหวัด (๒๖ จังหวัด ๘,๘๔๐,๐๐๐ บาท) - จังหวัดขนาดกลาง ๓๒๐,๐๐๐ บาท/จังหวัด (๒๒ จังหวัด ๖,๔๐๐,๐๐๐ บาท) - จังหวัดขนาดเล็ก ๒๙๕,๐๐๐ บาท/จังหวัด (๒๗ จังหวัด ๗,๙๖๕,๐๐๐ บาท) - จังหวัดชายแดนภาคใต้ ๓๑๐,๐๐๐ บาท/จังหวัด (๓ จังหวัด ๙๓๐,๐๐๐ บาท) **รวม ๒๕,๕๓๗,๑๐๐ บาท**

กิจกรรมภายใต้โครงการ STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต ประกอบด้วย กิจกรรมหลัก ๓ กิจกรรม คือ ๑) การสำรวจและเลือกพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการทุจริต การกระทำผิดกฎหมาย การขัดกันของผลประโยชน์ หรือความเดือดร้อนของประชาชนอันอาจเกิดจากการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ การจับตามองและแจ้งเบาะแส (Watch & Voice) ๒) การสร้างเยาวชน Anti-Corruption Young Leader (ACYL) และ ๓) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมต้านทุจริต

กิจกรรมการสำรวจและเลือกพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการทุจริต การกระทำผิดกฎหมาย การขัดกันของผลประโยชน์ หรือความเดือดร้อนของประชาชน อันอาจเกิดจากการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ การจับตามองและแจ้งเบาะแส (Watch & Voice) ผลการดำเนินโครงการ คือ การสำรวจพื้นที่ที่มีความชัดเจนว่า เกิดผลประโยชน์ขัดกัน/ผิดกฎหมาย หรือจุดที่มีความเสี่ยงต่อการผิดกฎหมาย ที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องในทุกปีงบประมาณ โดยมีพื้นที่เริ่มต้นการดำเนินการ จำนวน ๒๒๘ พื้นที่หรืออำเภอ ต่อเนื่องในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และ พ.ศ. ๒๕๖๔ สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีการเพิ่มพื้นที่การสำรวจ จำนวน ๕๒๔ พื้นที่หรืออำเภอ ที่ขยายผลพื้นที่จากความสำเร็จในการสำรวจพื้นที่ที่มีความเสี่ยง รวมถึงการเฝ้าระวังการทุจริตในพื้นที่ เพื่อให้เกิดความครอบคลุมทั้งด้านพื้นที่ และประเด็นความเสี่ยง พร้อมทั้งจัดทำรายงานผลการจับตามองและแจ้งเบาะแส (Watch and Voice) ๑ ฉบับ/พื้นที่ อีกทั้ง ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ และ พ.ศ. ๒๕๖๕ ยังมีการเพิ่มพื้นที่การสำรวจในกลุ่มโซนกรุงเทพมหานครอีกด้วย

กิจกรรมการสร้างเยาวชน Anti-Corruption Young Leader (ACYL) มีการดำเนินการสร้างเครือข่ายจากจำนวนเยาวชนที่เข้ามามีส่วนร่วม ทั้งเยาวชนในพื้นที่ และเยาวชนจากสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดที่เพิ่มเข้ามาในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ผลการดำเนินโครงการ คือ จำนวนเยาวชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในระดับพื้นที่ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีจำนวนเยาวชนเข้าร่วม ๓,๘๕๐ คน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีเยาวชน ๗,๗๐๐ คน และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นการดำเนินการเพื่อเชื่อมโยงกับเครือข่ายสภาเด็กและเยาวชน โดยมีจำนวนผู้เข้ามามีส่วนร่วมการเชื่อมโยงเครือข่าย จำนวน ๓,๖๐๐ คน

กิจกรรมการส่งเสริมการมีส่วนร่วมต้านทุจริต ในการดำเนินการการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน มีการดำเนินงานที่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินกิจกรรม เพื่อให้เกิดความเข้มแข็ง และให้เกิดกระบวนการการสร้างการมีส่วนร่วม โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นการดำเนินงานที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม จำนวนเป้าหมาย คือ ๒,๒๘๐ คน ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นการดำเนินการที่ให้เครือข่ายภาคประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมเวทีชุมชน STRONG เพื่อขยายผล

จิตพอเพียงต้านทุจริต จำนวนเป้าหมาย คือ ๑๑,๓๐๐ คน สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ดำเนินการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต จำนวนเป้าหมาย คือ ๘,๙๖๕ คน

ผลการดำเนินกิจกรรมในปีงบประมาณ พ.ศ ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ มีเป้าหมาย เพื่อการมีวัฒนธรรม ค่านิยมสุจริต มีทัศนคติ และพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยในแต่ละปีงบประมาณ มีการวัดความเปลี่ยนแปลงจากผลการดำเนินโครงการที่เกิดขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี โดยเริ่มต้นในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่ร้อยละ ๔๖

ตารางที่ ๕.๒ เป้าหมาย และตัวชี้วัดของโครงการ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	๒๕๖๓ (Baseline)	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ผลผลิต (Output Evaluation)				
๑) สำรวจและเลือกพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการทุจริต การกระทำผิดกฎหมาย การขัดกันของผลประโยชน์ หรือความเดือดร้อนของประชาชนอันอาจเกิดจากการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ การจับตามองและแจ้งเบาะแส (Watch & Voice)	๑) การสำรวจพื้นที่ที่มีความชัดเจนว่าเกิดผลประโยชน์ขัดกัน/ผิดกฎหมาย หรือจุดที่มีความเสี่ยงต่อการผิดกฎหมาย	๒๒๘ อำเภอ **(๓๐๖ อำเภอ)**	๒๒๘ อำเภอ **(๒๙๗ อำเภอ)**	๕๒๔ อำเภอ **(๖๑๐ อำเภอ)**
	๒) รายงานผลการจับตามองและแจ้งเบาะแส (Watch and Voice)	๗๗ ฉบับ **(๗๗ ฉบับ)**	๗๗ ฉบับ **(๗๗ ฉบับ)**	๗๗ ฉบับ **(๗๗ ฉบับ)**
	๓) การจัดตั้งชมรม STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริตกลุ่มโซนกรุงเทพมหานคร		๓ พื้นที่/กลุ่มโซน **(๖ กลุ่มโซน)**	๓ พื้นที่/กลุ่มโซน **(๖ กลุ่มโซน)**
๒) สร้างเยาวชน Anti-Corruption Young Leader (ACYL)	๑) จำนวนเยาวชน Anti-Corruption Young Leader (ACYL)	๓,๘๕๐ คน **(๔,๗๔๒ คน)**	๗,๗๐๐ คน **(๘,๒๙๕ คน)**	
๓) การเชื่อมโยงกับเครือข่ายสภาเด็กและเยาวชน	๑) จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมการเชื่อมโยงกับเครือข่ายสภาเด็กและเยาวชน			๓,๖๐๐ คน **(๕,๒๙๓ คน)**
๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมต้านทุจริต	๑) จำนวนกลุ่มเป้าหมายหรือสมาชิกชมรมที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม	๒,๒๘๐ คน **(๑๘,๐๘๙ คน)**		
๕) เวทีชุมชน STRONG เพื่อขยายผลจิตพอเพียงต้านทุจริตสู่เครือข่ายและชุมชน	๑) เครือข่ายภาคประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมเวทีชุมชน STRONG เพื่อขยายผลจิตพอเพียงต้านทุจริต		๑๑,๓๐๐ คน **(๑๒,๐๗๓ คน)**	
	๒) ข้อเสนอแนวทางการมีส่วนร่วมต้านทุจริตจากชมรมฯ ที่มีการดำเนินการ		๗๗ แนวทาง **(๗๗ แนวทาง)**	
๖) การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต	๑) จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต			๘,๙๖๕ คน **(๑๐,๖๔๓ คน)**

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	๒๕๖๓ (Baseline)	๒๕๖๔	๒๕๖๕
<u>ผลลัพธ์</u> (Outcome Evaluation)				
๑) การจับตามองและแจ้งเบาะแส (Watch & Voice)	๑) แผนการดำเนินการสอดส่องและแจ้งเบาะแสจากกิจกรรมการสำรวจจุดที่มีความชัดเจนว่าเกิดผลประโยชน์ขัดกัน	๗๗ ฉบับ **(๗๗ ฉบับ)**		๗๗ ฉบับ **(๗๗ ฉบับ)**
	๒) การนำมาตรการในการป้องกันการทุจริตที่มีการประกาศใช้หรือแนวทางที่ชมรมมีมติเห็นชอบ เป็นแนวทางในการกำหนดวิธีในการจับตามองและแจ้งเบาะแส และเสนอข้อเสนอแนะ	๑๕๔ มาตรการ/แนวทาง		
	๓) ประเด็นความเสี่ยงต่อการทุจริตที่ผิดกฎหมายการขัดกันแห่งผลประโยชน์ (COI) และพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการผิดกฎหมายการขัดกันแห่งผลประโยชน์ (COI) และนำข้อมูลภาคสนามมาสู่ชมรมเพื่อกำหนดแผนการดำเนินการ		๑๕๔ ประเด็น	
๒) สร้างเยาวชน Anti-Corruption Young Leader (ACYL)	๑) การเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของชมรมฯ โดยเน้นการดำเนินการเชิงคุณภาพและเยาวชน	ร้อยละ ๘๐		
	๒) ข้อเสนอแนะที่เป็นแนวทางที่สามารถดำเนินการได้ในการแก้ไขปัญหาการทุจริตในพื้นที่ของเยาวชน		๗๗ เรื่อง	
๓) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมต้านทุจริต	๑) ข้อเสนอของกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมต้านทุจริตจากชมรมฯ ที่มีการดำเนินการ	๗๗ ข้อเสนอแนะ		
	๒) กลุ่มตัวอย่างจากผู้เข้าร่วมโครงการฯ มีวัฒนธรรม ค่านิยมสุจริต มีทัศนคติ และพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ร้อยละ ๔๖ **(ร้อยละ ๗๓.๓๐)**	ร้อยละ ๔๘ **(ร้อยละ ๗๐.๙๐)**	ร้อยละ ๕๐ **(ร้อยละ ๙๐.๙๐)**

หมายเหตุ: เนื่องจากโครงการมีการดำเนินกิจกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ตัวชี้วัดของโครงการบางตัวชี้วัดไม่มีความต่อเนื่องกันทั้ง ๓ ปีงบประมาณ

เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของโครงการ STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต

การดำเนินงานโครงการ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต เป็นการดำเนินงานโดยการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวัง และป้องกันการทุจริตในพื้นที่ของตน ผ่านการเฝ้าระวัง ตรวจสอบ และแจ้งเบาะแสการกระทำการทุจริตของเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ นำไปสู่การที่ประชาชนในพื้นที่มีพฤติกรรมไม่ทนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตที่พบเห็น มีพฤติกรรม ทัศนคติ และค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตลอดจนคดีการทุจริตและประพฤติมิชอบของหน่วยงานในพื้นที่ลดลงจากกระบวนการการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

การสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่นำไปสู่การมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและการป้องกันการทุจริตของภาคประชาชน กระบวนการถ่ายทอดองค์ความรู้และกระบวนการปลูกฝัง และปรับเปลี่ยนวิธีคิดของประชาชนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ แต่ปัจจุบันสมาชิกเครือข่ายชมรม STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และการเข้ามามีส่วนร่วมของสมาชิกส่วนใหญ่ไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคประชาชนยังขาดกระบวนการคัดเลือกที่ดี อีกทั้งยังโดนควบคุมด้วยตัวชี้วัดด้านปริมาณอีกด้วย

การแจ้งเบาะแสการทุจริตภายในพื้นที่ของประชาชนในพื้นที่ ปัจจุบันมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากมีการเข้าไปเฝ้าระวังการทุจริตก่อนเกิดกระบวนการทุจริต และมีการเข้าไปช่วยให้คำแนะนำในการดำเนินเพื่อไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านทุจริต การแจ้งเบาะแสจึงมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ยังมีจำนวนการแจ้งเบาะแสที่ค่อนข้างน้อย เนื่องจากยังมองว่าปัญหาการทุจริตเป็นเรื่องไกลตัว และยังไม่เชื่อมั่นในการคุ้มครองความปลอดภัยเมื่อต้องสู่กระบวนการทางคดี

จากรูป ๕.๑ จะเห็นว่า ผลลัพธ์ของโครงการขั้นแรก คือ การแจ้งเบาะแสการทุจริตภายในพื้นที่ ไปสู่การที่ประชาชนมีพฤติกรรม ทัศนคติ และค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบนั้น จากตัวชี้วัดตามแผน ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ผลจากการสำรวจ พบว่าสูงถึงร้อยละ ๙๐.๕๒ จากเป้าหมาย ร้อยละ ๕๐ แต่ยังไม่สามารถผลักดันไปสู่คดีการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลงได้ เนื่องจากประชาชนยังไม่ทราบแนวทางการเข้าไปตรวจสอบการดำเนินงานด้านงบประมาณของรัฐได้ในหลากหลายช่องทาง และยังขาดองค์ความรู้ด้านการดำเนินงานหรือการจัดสรรงบประมาณของรัฐอย่างแท้จริง อีกทั้ง กระบวนการยุติธรรม และการลงโทษผู้กระทำผิดยังไม่สามารถสร้างความเชื่อมั่นได้

การดำเนินงานของโครงการ STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต ณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เทียบกับ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) พบว่า การดำเนินงานของโครงการ ยังอยู่ในระดับ Output คือ การสร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและการป้องกันการทุจริต แม้ว่าโครงการจะมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องมาหลายปีแล้ว แต่ยังไม่สามารถดำเนินโครงการให้เกิดผลลัพธ์ได้อย่างเป็นรูปธรรมในการแจ้งเบาะแสการทุจริตภายในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น หรือการลดการทุจริตในพื้นที่ได้มากนัก เนื่องจากยังพบว่า ผู้ที่มาแจ้งเบาะแสส่วนใหญ่ยังเป็นผู้ที่ได้รับความเสียหายโดยตรงจากการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐ อีกทั้งยังพบว่า สมาชิกชมรม STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต ส่วนใหญ่มีบทบาทหน้าที่ที่หลากหลายในการดำเนินงาน และหาเลี้ยงชีพ จึงอาจไม่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและแจ้งเบาะแสการทุจริตได้มากนัก

แนวทางในการแก้ไขปัญหา เมื่อพิจารณาจากเส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) แล้วนั้น **ขั้นที่ ๑** การคัดเลือกผู้เข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาทุจริตในพื้นที่ ในส่วนภาคประชาชนนั้น จะต้องไม่เน้นที่จำนวนมากเกินไป ควรรับสมัครผู้ที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกชมรมด้วยความสมัครใจ **ขั้นที่ ๒** กระบวนการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่จะต้องให้สมาชิกทั้งเก่าและใหม่เข้ามารับองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างต่อเนื่อง เช่น การแจ้งเบาะแส การทำเอกสารประกอบการแจ้งเบาะแส เป็นต้น และเป็นองค์ความรู้ที่ทันต่อสถานการณ์การทุจริต **ขั้นที่ ๓** การจัดกิจกรรมที่ให้สมาชิกสามารถสร้างความสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกในชมรมได้ รวมถึงกิจกรรมที่จะให้สมาชิกเห็นถึงประโยชน์ของการเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นสมาชิกชมรม รวมถึงกิจกรรมการมีส่วนร่วมเพื่อการเฝ้าระวังการทุจริตที่ควรมีอย่างต่อเนื่องมากยิ่งขึ้น **ขั้นสุดท้าย** คือ การถ่ายทอดองค์ความรู้แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกของชมรมเพื่อการขยายเครือข่ายที่เข้มแข็ง และการสร้างวัฒนธรรมและค่านิยมไม่ทนต่อการทุจริตให้กับครอบครัว ชุมชน และสังคม

รูปที่ ๕.๑ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของโครงการ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต

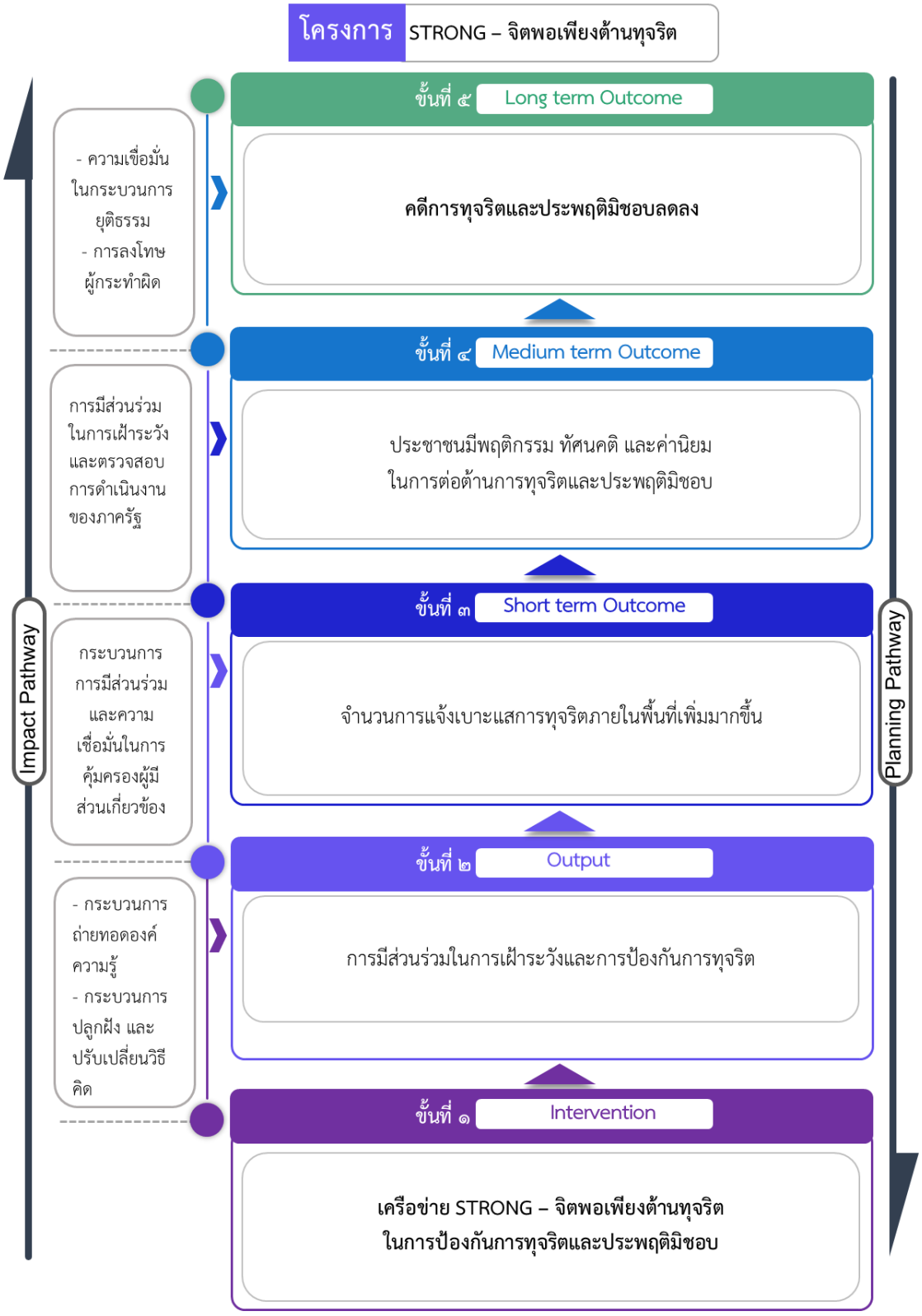

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินโครงการ

ความสำเร็จในการขยายเครือข่ายในการป้องกันการทุจริตเชิงรุกในพื้นที่ คือ รูปแบบการคัดเลือกสมาชิกเครือข่ายที่เข้าร่วมกิจกรรมในพื้นที่ โดยการคัดเลือกจากความเต็มใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง จับตามอง และการแจ้งเบาะแสการทุจริตอย่างแท้จริง โดยการดำเนินงานต้องไม่เน้นที่จำนวนปริมาณของสมาชิกในชมรมมากเกินไป

การพัฒนาความสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยนระหว่างกันของสมาชิกภายในชมรม และระหว่างชมรม ที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์การดำเนินงาน และการสร้างความผูกพันและการยอมรับกันภายในชมรม โดยต้องมีกิจกรรมให้สมาชิกภายในชมรมและระหว่างชมรมทำอย่างสม่ำเสมอ ทั้งในรูปของกิจกรรมให้ความรู้ และกิจกรรมลงพื้นที่ ในการดำเนินกิจกรรมแต่ละครั้งนั้นควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมสามารถทำกิจกรรมร่วมกัน สร้างความรู้สึกให้ผู้เข้าร่วมได้รับรู้ถึงผลประโยชน์ของการเป็นสมาชิกเครือข่าย ผลประโยชน์ร่วมของกลุ่ม และเกิดความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น โดยไม่ทิ้งกิจกรรมสันทนาการระหว่างสมาชิกภายในชมรมและนอกชมรมเพื่อสร้างการยอมรับ การลดตัวตนเดิม และความผูกพันธ์กัน

ผู้นำของเครือข่าย ลักษณะผู้นำของเครือข่ายชมรม STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต ต้องมีความเข้าใจในปัญหาของพื้นที่ เข้าใจความต้องการของสมาชิกชมรม เป็นผู้นำในการดำเนินงานประสานกันระหว่างประชาชน และภาครัฐได้อย่างกลมเกลียว และต้องมีวาระของผู้นำชมรมโดยต้องมีเกณฑ์ระยะที่เหมาะสม เพื่อลดความมีอิทธิพลต่อสมาชิกในชมรม

ทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ เงินสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมของสมาชิกเครือข่ายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการขับเคลื่อนเครือข่ายให้มีความยั่งยืน เครือข่ายต้องมีงบประมาณเพื่อใช้สำหรับการช่วยให้คนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง โดยจะต้องมีระบบตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณอย่างรัดกุมและมีการรายงานผลอย่างต่อเนื่อง และมีความยืดหยุ่นของหลักเกณฑ์การใช้จ่ายที่เหมาะสม

ปัญหาและอุปสรรค และแนวทางการแก้ไขปัญหา

การติดตามประเมินผลความสำเร็จของโครงการ เนื่องจากโครงการมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องแต่ยังไม่มีวิธีการประเมินผลเชิงคุณภาพอย่างเป็นรูปธรรมนัก การวัดผลสำเร็จของโครงการเป็นการวัดผลเชิงทัศนคติ ความรู้สึก ซึ่งอาจจะไม่สะท้อนความสำเร็จของโครงการอย่างแท้จริง

ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของโครงการ สมาชิกที่เข้ามามีส่วนร่วมของชมรมเน้นจำนวนที่มากเกินไป จึงอาจส่งผลให้สมาชิกชมรมบางส่วนเข้ามาเพื่อหวังผลประโยชน์ด้านอื่นจากการเป็นเครือข่าย STRONG อาทิ การหวังผลด้านชื่อเสียงในการมีส่วนร่วมการต้านการทุจริต หวังผลด้านการเมืองในอนาคต เป็นต้น

ความต่อเนื่องในการเข้าร่วมกิจกรรมของเด็กและเยาวชน เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายของโครงการในกลุ่มเด็กและเยาวชนส่วนหนึ่งมาจากสมาชิกของสภาเด็กและเยาชนที่สมาชิก

มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การดำเนินกิจกรรมของเด็กและเยาวชนจึงขาดความต่อเนื่อง ทั้งการเข้าร่วมกิจกรรม การต่อยอดองค์ความรู้ และการสร้างความเข้มแข็งภายใน

ข้อเสนอแนะ

การวัดผลสำเร็จของโครงการ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต ในระยะต่อไป ต้องเป็นการประเมินผลถึงความสำเร็จของการจัดตั้งชมรม อาทิ จำนวนเบาะแส ข้อร้องเรียนจากสมาชิกของชมรมที่แจ้งเข้ามายังหน่วยงาน คุณภาพของเบาะแส ข้อร้องเรียนจากสมาชิกของชมรมที่แจ้งเข้ามายังหน่วยงาน

กลุ่มเป้าหมายของเด็กและเยาวชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ ควรมีการขยายกลุ่มเป้าหมายที่เพิ่มขึ้น นอกจากจะทำงานร่วมกับสมาชิกจากสภาเด็กและเยาวชนแล้ว การทำงานร่วมกับเครือข่ายอื่นที่ช่วยให้เข้าถึงเด็กและเยาวชนกลุ่มอื่นก็มีความสำคัญเช่นกัน

การแลกเปลี่ยนกระบวนการดำเนินงานของชมรม STRONG ในแต่ละพื้นที่ ทั้งความสำเร็จของการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรคที่พบระหว่างการดำเนินงาน และแนวทางการแก้ไขปัญหา เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานให้ในแต่ละพื้นที่ให้สามารถนำไปปรับใช้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการดำเนินงานที่เพิ่มขึ้น อีกทั้งยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกชมรมอีกด้วย

๕.๒ โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.”

โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.” ของสถาบันการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นโครงการประเภท โครงการอบรม/สร้างจิตสำนึกที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ รู้ระเบียบแบบแผนของทางราชการและเป็นข้าราชการที่ดี รวมถึงทราบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. มีทักษะและความรู้ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ และการเสริมสร้างความรัก ความสามัคคี สัมพันธภาพที่ดีต่อกันในการทำงานร่วมกันเป็นทีมในองค์กร

การเปลี่ยนแปลงสำคัญของโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.” เมื่อเทียบกับปีฐาน

ด้านวัตถุประสงค์ การดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีวัตถุประสงค์เพื่อการอบรมเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในบทบาทภารกิจและอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต สร้างจิตสำนึกจริยธรรม คุณธรรมในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต การดำรงตนไว้ซึ่งความยุติธรรมตามกระบวนการยุติธรรมในการปฏิบัติงาน และเพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสริมความสัมพันธภาพที่ดีต่อกันในการทำงานร่วมกันในองค์กร ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้เพิ่มวัตถุประสงค์ เพื่อได้รับการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและการพัฒนาให้เป็นไปตามกฎ ก.พ. และตัดวัตถุประสงค์ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสริมความสัมพันธภาพที่ดีต่อกันในการทำงานร่วมกันในองค์กร ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์เดียวกันกับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ด้านกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.” ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากเป็นการจัดการอบรมให้กับข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการใหม่ของสำนักงาน ป.ป.ช.

ด้านงบประมาณ การดำเนินโครงการนั้น เมื่อเอาปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นปีฐาน โดยได้เงินงบประมาณ ๑๓๙,๖๙๐ บาท ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีการอบรมทั้งสิ้น ๒ รุ่น รุ่นที่ ๑ ได้งบประมาณ ๔๖๐,๐๐๐ บาท และรุ่นที่ ๒ ได้งบประมาณ ๑๖๕,๓๐๐ บาท และ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้เงินงบประมาณ ๑๕๓,๐๐๐ บาท โดยงบประมาณที่ได้ในแต่ละรุ่นจะขึ้นอยู่กับจำนวนกลุ่มเป้าหมาย และรูปแบบการอบรมออนไซต์หรือออนไลน์ โดยการอบรมในรูปแบบออนไลน์จะได้เงินงบประมาณน้อยลง

ตารางที่ ๕.๓ รายละเอียดโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.

ประเด็น	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕
ชื่อโครงการ	โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.” รุ่นที่ ๒๘	โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. รุ่นที่ ๒๙	โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. รุ่นที่ ๓๐	โครงการ หลักสูตรการพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. รุ่นที่ ๓๑
วัตถุประสงค์	๑) ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจ ในบทบาทภารกิจและอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต ๒) เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกจริยธรรม คุณธรรมในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต การดำรงตนไว้ซึ่งความยุติธรรมตามกระบวนการยุติธรรมในการปฏิบัติงาน ๓) เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ และการเสริมสร้างความรัก ความสามัคคี สัมพันธภาพที่ดีต่อกันในการทำงานร่วมกันเป็นทีมในองค์กร	๑) เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและการพัฒนาเป็นไปตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและการพัฒนาข้าราชการที่อยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ๒) เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. รู้ระเบียบแบบแผน ของทางราชการและเป็นข้าราชการที่ดี ๓) เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ทราบเกี่ยวกับ	๑) เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและการพัฒนาเป็นไปตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและการพัฒนาข้าราชการที่อยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ๒) เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. รู้ระเบียบแบบแผน ของทางราชการและเป็นข้าราชการที่ดี ๓) เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ทราบเกี่ยวกับ	๑) เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและการพัฒนาเป็นไปตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและการพัฒนาข้าราชการที่อยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ๒) เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. รู้ระเบียบแบบแผนของทางราชการและเป็นข้าราชการที่ดี ๓) เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ทราบเกี่ยวกับ

ประเด็น	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕
		การดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. มีทักษะและความรู้ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง	การดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. มีทักษะและความรู้ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง	การดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. มีทักษะและความรู้ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง
พื้นที่ดำเนินการ	สำนักงาน ป.ป.ช.	สถานที่ราชการ	สถานที่ราชการ	สถานที่ราชการ
กลุ่มเป้าหมาย	ข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน ๕๑ คน	ข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.	ข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.	ผู้ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน ๔๔ คน
งบประมาณ	๑๓๙,๖๙๐ บาท	๔๖๐,๐๐๐ บาท	๑๖๕,๓๐๐ บาท	๑๕๓,๐๐๐ บาท

ผลผลิตและผลลัพธ์ของความสำเร็จโครงการ ในโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.” ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ มีเป้าหมายเดียวกันโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง คือ ผู้เข้ารับการอบรมผ่านเกณฑ์การอบรมที่กำหนดที่ร้อยละ ๘๐ และความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการปฏิบัติงานของผู้ผ่านการอบรมที่ร้อยละ ๘๐

ตารางที่ ๕.๔ เป้าหมาย และตัวชี้วัดของโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.”

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Rational)	๒๕๖๓ (Baseline)	๒๕๖๔	๒๕๖๕
<u>ผลผลิต</u> (Output Evaluation)				
การฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.”	๑) ผู้เข้ารับการอบรมผ่านเกณฑ์การอบรมที่กำหนด	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐
ผลลัพธ์ (Outcome Evaluation)				
การฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.”	๑) ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการปฏิบัติงานของผู้ผ่านการอบรม	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐

เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.”

การดำเนินงานโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.” เป็นการอบรมเพื่อเพิ่มองค์ความรู้ด้านต่าง ๆ ของการเป็นบุคลากร ป.ป.ช. ที่ได้รับการแต่ตั้งใหม่ในแต่ละปีงบประมาณ โดยผู้เข้าการอบรมต้องผ่านชั่วโมงการอบรมและผ่านประเมิน Pretest-Posttest มีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทภารกิจ อำนาจหน้าที่ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในภารกิจที่ได้รับอย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้ทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน รวมถึงทัศนคติในการการทำงานที่ไม่ทุจริต และความผูกพันธ์ต่อองค์กร

การอบรมการพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. ในแต่ละรุ่น ผู้เข้ารับการอบรมเข้าร่วมการอบรมได้ตามจำนวนข้าราชการที่แต่งตั้งใหม่ มีจำนวนชั่วโมงการเข้ารับการอบรมตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และผ่านการประเมินด้วยการทำแบบทดสอบ Pretest-

Posttest แต่การนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน ยังไม่มีวิธีการประเมินผลที่เพียงพอ ปัจจุบันมีเพียงการสอบถามไปยังผู้บริหาร และผู้ผ่านการอบรมในลักษณะการทำแบบสอบถาม Rating Scale เท่านั้น อีกทั้งการคัดเลือกวิทยากรในบางประเด็นยังไม่ตอบโจทย์รายวิชานัก อาทิ วิชาที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กร ค่านิยมองค์กร ควรคัดเลือกวิทยากรที่มาจาก ป.ป.ช. อย่างแท้จริง

จากรูป ๕.๒ จะเห็นว่า ผลลัพธ์ของโครงการขั้นแรก คือ การนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน สู่การทำงานเป็นทีม และทัศนคติที่ดีในการทำงาน และความผูกพันธ์ต่อองค์กร นำไปสู่ข้าราชการมีจิตสำนึกจริยธรรม คุณธรรมในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงาน ที่ต้องมาจากบริบทแวดล้อม กระบวนการทำงาน และวัฒนธรรมขององค์กรที่เข้มแข็งในการต่อต้านการทุจริต และการไม่สนับสนุนการทำการทุจริตจากทั้งฝ่ายบริหาร และฝ่ายปฏิบัติการขององค์กร

การดำเนินงานของโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.” ณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เทียบกับ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) พบว่า การดำเนินงานของโครงการ ยังอยู่ในระดับ Medium term Outcome คือ การสร้างบุคลากรที่สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน เนื่องจากการจัดอบรมของหน่วยงานเป็นลักษณะการจัดอบรมที่รวมข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งที่เป็นข้าราชการใหม่ และข้าราชการโอนย้าย ซึ่งส่งผลให้บุคลากรมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน ให้ความเสมอภาคซึ่งกันและกัน และสามารถทำงานร่วมกันเป็นทีมได้

แนวทางในการแก้ไขปัญหา เมื่อพิจารณาจาก เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) แล้วนั้น **ขั้นแรก** กระบวนการคัดเลือกวิทยากรในแต่ละหัวข้อวิชา ต้องดูความเหมาะสมในแต่ละหัวข้อวิชานั้น โดยอาจไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงตำแหน่งมากนัก **ขั้นสุดท้าย** คือ กระบวนการติดตามผู้ผ่านการเข้ารับการอบรมต้องมีการติดตามอยู่เป็นระยะ ทั้งกับผู้เข้ารับการอบรมเองและผู้บังคับบัญชา เพื่อให้ได้ผลการนำองค์ความรู้ไปปฏิบัติงานได้อย่างรอบด้าน รวมถึงการติดตามผลต้องเป็นไปในเชิงคุณภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อให้สามารถนำผลการประเมินไปพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น รวมถึงการจัดหลักสูตรการอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ในระยะต่อไป

รูปที่ ๕.๒ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.”

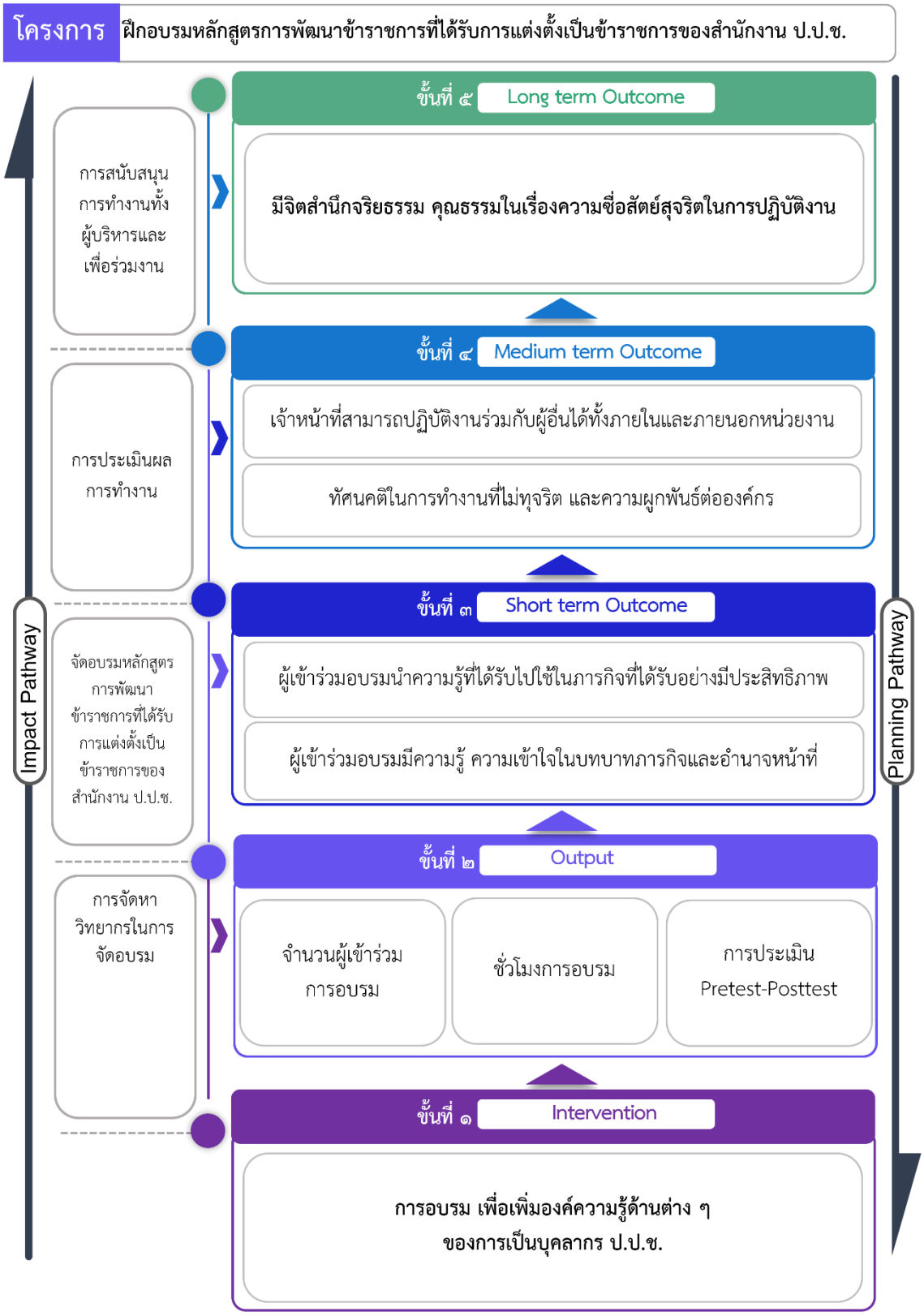

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินโครงการ

การจัดการอบรมในลักษณะการอบรมเชิงปฏิบัติการ ที่ให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถทดลองปฏิบัติงานจริงร่วมกับผู้เข้ารับการอบรม การทดลองทำงานเป็นกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะในการปฏิบัติ

ปัญหาและอุปสรรค และแนวทางการแก้ไขปัญหา

การดำเนินงานโครงการในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ เป็นช่วงการระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ ที่รุนแรง ทำให้ต้องปรับรูปแบบการดำเนินงานโครงการให้อยู่ในรูปแบบการอบรมออนไลน์ อีกทั้งยังส่งผลให้ผู้เข้ารับอบรมบางท่านไม่สามารถผ่านการอบรมได้ตลอดหลักสูตร เนื่องจากติดเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ ทำให้ไม่ผ่านตัวชี้วัดด้านระยะเวลาในการเข้ารับการอบรม

วัตถุประสงค์หนึ่งในการจัดอบรมข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อการเสริมสร้างความรัก ความสามัคคี สัมพันธภาพที่ดีต่อกันในการทำงานร่วมกันเป็นทีมในองค์กร การปรับรูปแบบการจัดอบรมออนไลน์ ส่งผลให้ประสิทธิภาพของการทำงานเป็นทีมลดลง ประสิทธิภาพในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ลดลง

ข้อเสนอแนะ

การคัดเลือกวิทยากรในบางหัวข้อของการอบรม อาทิ มาตรฐานจริยธรรม จรรยาบรรณ ค่านิยม และวัฒนธรรมองค์กร ในการอบรมที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม วัฒนธรรมองค์กร ควรคัดเลือกวิทยากรที่เป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีอายุราชการค่อนข้างมาก เพราะเป็นผู้ที่มีความเข้าใจในวัฒนธรรมขององค์กร มีความรู้ ความเข้าใจในวิวัฒนาการการทำงานขององค์กรอย่างแท้จริง

การประเมินผลการอบรมหลักจบหลักสูตร ขาดการประเมินผลการปฏิบัติงานเชิงคุณภาพ จึงควรมีการประเมินผลด้านคุณภาพการทำงานของผู้ผ่านการอบรม ในลักษณะของการเขียนรายงานถึงทักษะที่ได้จากการอบรมแล้วสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างเป็นรูปธรรม

๕.๓ โครงการผลักดันหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา การติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตรฯ เพื่อพัฒนาและขยายผลหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา

โครงการผลักดันหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา การติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตรฯ เพื่อพัฒนาและขยายผลหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา ดำเนินการโดยสำนักต้านทุจริตศึกษา มีวัตถุประสงค์ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาและขยายผลหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา ประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา และกำกับ ติดตาม รับทราบปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการนำหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาไปใช้

หลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (Anti- Corruption Education) ประกอบด้วย ๕ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย) หลักสูตรอุดมศึกษา หลักสูตรกลุ่มทหารและตำรวจ หลักสูตรวิทยากร ป.ป.ช. /บุคลากรภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ และหลักสูตรโค้ช และปัจจุบันได้เพิ่มกลุ่มประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแต่ละหลักสูตรมีเนื้อหา ๔ ชุดวิชา คือ ๑) การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม ๒) ความละอายและความไม่ทนต่อการทุจริต ๓) STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต และ ๔) พลเมืองกับความรับผิดชอบต่อสังคม

การเปลี่ยนแปลงสำคัญของโครงการผลักดันหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา การติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตรฯ เพื่อพัฒนาและขยายผลหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาเมื่อเทียบกับปีฐาน

ด้านวัตถุประสงค์ หลักสูตรต้านทุจริตศึกษา เป็นโครงการที่พัฒนาต่อเนื่องจาก “โครงการผลักดันหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา การติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตรฯ เพื่อพัฒนาและขยายผลหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา” ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มุ่งเน้นการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาและขยายผลหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา จนพัฒนามาสู่ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่ต้องการกำกับ ติดตาม รับทราบปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการนำหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาไปใช้ จึงปรับชื่อเป็น “โครงการกำกับ ติดตาม และประเมินผลสัมฤทธิ์หลักสูตรต้านทุจริตศึกษาและการสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต ประจำปี ๒๕๖๔” โดยให้สอดคล้องกับการประเมินผลการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ “การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต” ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มุ่งหวังในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการประเมินผลตามตัวชี้วัดแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ คือ ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต จึงปรับเป็นชื่อ “โครงการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ และประเมินพฤติกรรมเด็กและเยาวชน” ทั้งนี้ในทุกปีงบประมาณต้องประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา

ด้านกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะการดำเนินโครงการ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย บุคลากรทางการศึกษาระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐสังกัดรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานในสังกัดทหารและตำรวจ สื่อมวลชน ภาคประชาสังคม นักเรียน นักศึกษา คณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. คณะกรรมการ สปท., คณะอนุกรรมการจัดทำหลักสูตร หรือชุดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้ด้านการป้องกันการทุจริต ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ และ พ.ศ. ๒๕๖๕ กลุ่มเป้าหมายมีความครอบคลุมกับกลุ่มเป้าหมายในปีก่อนหน้า แต่การระบุกลุ่มเป้าหมายระบุไว้อย่างกว้าง ๆ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ กลุ่มเป้าหมาย คือ คือหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในโครงการฯ สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ กลุ่มเป้าหมาย คือ บุคคล หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ คณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารสำนักงาน ป.ป.ช. เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช.

ด้านงบประมาณ งบประมาณในการดำเนินโครงการ มีความแตกต่างกันเมื่อนำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นปีฐาน โดยได้เงินงบประมาณ ๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้รับงบประมาณ ๒,๒๖๖,๓๐๐ บาท ลดลงคิดเป็นร้อยละ ๗๔.๗๗ ขณะที่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ ๒๕๖๔ คิดเป็นร้อยละ ๕.๖๗ เท่ากับ ๒,๒๖๖,๓๐๐ บาท หากแต่คิดโดยเฉลี่ยของการรับงบประมาณลดลงในอัตราร้อยละ ๓๔.๕๕ ต่อปี

ตารางที่ ๕.๕ รายละเอียดโครงการกำกับติดตามและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ และประเมินพฤติกรรมเด็กและเยาวชน

ประเด็น	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
ชื่อโครงการ	โครงการผลักดันหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา การติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตรฯ เพื่อพัฒนาและขยายผลหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา	โครงการกำกับ ติดตาม และประเมินผลสัมฤทธิ์หลักสูตรต้านทุจริตศึกษาและการสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต ประจำปี ๒๕๖๔	โครงการกำกับติดตามและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ และประเมินพฤติกรรมเด็กและเยาวชน
วัตถุประสงค์	๑) เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาและขยายผลหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา	๑) เพื่อกำกับ ติดตาม รับทราบปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการนำหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาไปใช้	๑) เพื่อกำกับ ติดตาม รับทราบปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการนำหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาไปใช้

ประเด็น	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
	๒) เพื่อให้รับทราบถึงผลการดำเนินการ ปัญหาที่พบระหว่างการดำเนินการ แนวทางในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการให้ประสบความสำเร็จ ๓) เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับการพัฒนาและขยายผลหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาสู่การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต และยกระดับค่าดัชนีการรับรู้ของประเทศตามเป้าหมาย ๔) เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตรต้านทุจริตศึกษา	๒) เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา ๓) ประเมินผลการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ “การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต”	๒) เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา ๓) สร้างและพัฒนาเครื่องมือในการประเมินผลตามตัวชี้วัดแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต
พื้นที่ดำเนินการ	สถานที่ราชการ หรือสถานที่เอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครหรือต่างจังหวัด	สถานที่เอกชนเขตกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และส่วนภูมิภาค	กรุงเทพมหานครหรือเขตปริมณฑล
กลุ่มเป้าหมาย	๑) บุคลากรทางการศึกษา ระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ๒) ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๓) เจ้าหน้าที่รัฐสังกัดรัฐวิสาหกิจ ๔) หน่วยงานในสังกัดทหารและตำรวจ ๕) สื่อมวลชน ภาคประชาสังคม นักเรียน นักศึกษา	๑) หน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา ๒) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในโครงการที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ชาติฯ ระยะที่ ๓ ในยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต	๑) กิจกรรมที่ ๑ จ้างที่ปรึกษาติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์การนำหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาไปใช้ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ บุคคล หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา จำนวน ๑,๘๘๖ หน่วยงาน ๒) กิจกรรมที่ ๒ สร้างและพัฒนาเครื่องมือในการประเมินพฤติกรรมเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรม

ประเด็น	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
	๖) คณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ๗) คณะกรรมการ สปท., คณะอนุกรรมการจัดทำหลักสูตร หรือชุดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้ด้านการป้องกันการทุจริต ๘) ผู้สังเกตการณ์		ที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ คณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารสำนักงาน ป.ป.ช. เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. รวม ๖๐ คน
งบประมาณ	๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท	๒,๑๔๕,๐๐๐ บาท	๒,๒๖๖,๓๐๐ บาท

ผลผลิตและผลลัพธ์ของความสำเร็จโครงการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนดผลผลิตให้เป็นเอกสารรายงานการประชุม ๑ เล่ม พร้อมกับประเมินหน่วยงานที่นำหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาไปใช้ ๓,๐๐๐ หน่วยงาน ขณะที่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ กำหนดผลผลิต ได้แก่ เอกสารรายงานการประเมิน ๕ หลักสูตร เอกสารชี้แจงแนวทาง ๑ ฉบับ รายงานผลกำกับติดตามโครงการฯ ในพื้นที่จำนวน ๔ ครั้ง รายงานการจัดประชุม จำนวน ๑ ครั้ง และเอกสารรายงานผล จำนวน ๑ ฉบับ ส่วนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้ส่งเอกสารรายงานการประเมิน จำนวน ๕ หลักสูตร พร้อมเครื่องมือการประเมินพฤติกรรมเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต จำนวน ๑ เครื่องมือ โดยมีผลลัพธ์ที่แตกต่างกันในแต่ละปีงบประมาณ กล่าวคือ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ผลลัพธ์ทำให้เกิดการพัฒนาและขยายผลหลักสูตรฯ ไม่น้อยกว่า ๑ แนวทาง และนำไปสู่การขยายผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขณะที่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ขยายผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ หน่วยงาน อันส่งผลทำให้เด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๘ โดยมีเอกสารรายงานสรุปผลการกำกับติดตามยุทธศาสตร์ชาติสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต จำนวน ๑ ฉบับ ส่วนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตเพียงอย่างเดียว ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

ตารางที่ ๕.๖ เป้าหมาย และตัวชี้วัดของโครงการหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	๒๕๖๓ (Baseline)	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ผลผลิต (Output Evaluation)				
๑) การกำกับติดตามและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้	๑) เอกสารรายงานการประชุม	๑ เล่ม		
	๒) ประเมินหน่วยงานที่นำหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาไปใช้	๓,๐๐๐ หน่วยงาน		
	๓) เอกสารรายงานการประเมิน		๕ หลักสูตร **(๕ หลักสูตร)**	๕ หลักสูตร **(๕ หลักสูตร)**
	๔) จำนวนเอกสารชี้แจงแนวทาง		๑ ฉบับ **(๑ ฉบับ)**	
	๕) กำกับติดตามโครงการฯ ในพื้นที่		๔ ครั้ง	
	๖) จำนวนการจัดประชุม		๑ ครั้ง	
	๗) จำนวนเอกสารรายงานผล		๑ ฉบับ **(๑ ฉบับ)**	
๒) การประเมินพฤติกรรมเด็กและเยาวชน	๑) เครื่องมือการประเมินพฤติกรรมเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต			๑ เครื่องมือ **(๑ เครื่องมือ)**
ผลลัพธ์ (Outcome Evaluation)				
๑) การกำกับติดตามและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้	๑) แนวทางการนำผลการประชุมเพื่อไปพัฒนาและขยายผลหลักสูตรฯ	ไม่น้อยกว่า ๑ แนวทาง		
	๒) ขยายผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ หน่วยงาน	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ หน่วยงาน	
	๓) เอกสารรายงานสรุปผลการกำกับติดตามยุทธศาสตร์ชาติสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต		๑ ฉบับ **(๑ ฉบับ)**	
๒) การประเมินพฤติกรรมเด็กและเยาวชน	๑) ร้อยละเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๔๖ **(ร้อยละ ๕๒.๑๐)**	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๔๘ **(ร้อยละ ๗๘.๓๐)**	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕๐ **(ร้อยละ ๙๓.๑๐)**

หมายเหตุ: เนื่องจากโครงการมีการดำเนินกิจกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ตัวชี้วัดของโครงการบางตัวชี้วัดไม่มีความต่อเนื่องกันทั้ง ๓ ปีงบประมาณ

เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของโครงการหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา

โครงการหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา เป็นการดำเนินงาน โดยการผลักดันการใช้หลักสูตรต้านทุจริตศึกษาในสถานศึกษา เจ้าหน้าที่รัฐ และประชาชน พร้อมทั้งติดตาม และประเมินผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตรฯ เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำหลักสูตรไปปรับฐานความคิดในการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม มีความละอายและความไม่ทนต่อการทุจริต มีความพอเพียงเพื่อต้านทุจริต และเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมของเด็กและเยาวชน รวมถึงบุคลากรในองค์กร และเพื่อให้ได้หลักสูตรที่เหมาะสมมีชุดวิชาการเรียนรู้ด้านการป้องกันการทุจริตที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน สู่ประสิทธิภาพการนำหลักสูตรต้านทุจริตไปใช้ของหน่วยงาน และความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต

การผลักดันการใช้หลักสูตรต้านทุจริตศึกษาในสถานศึกษา เจ้าหน้าที่รัฐ และประชาชน ปัจจุบันจำนวนชุดหลักสูตรมีความเหมาะสมแต่การผลักดันให้หน่วยงานต่าง ๆ นำหลักสูตรไปใช้ยังไม่ประสบความสำเร็จมากนัก โดยเฉพาะหน่วยงานด้านการศึกษา เนื่องจากสถานศึกษาในประเทศมีความพร้อมด้านปัจจัยสนันสนุนที่แตกต่างกัน เช่น ผู้บริหารพื้นที่ ทรัพยากร บุคลากร

จากรูป ๕.๓ จะเห็นว่า ผลลัพธ์ของโครงการขั้นแรก คือ การขยายผลการใช้หลักสูตรต้านทุจริตสู่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่นำไปสู่ประสิทธิภาพการนำหลักสูตรต้านทุจริตไปใช้ของหน่วยงานและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตร ค่อนข้างประสบความสำเร็จ อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงตามตัวชี้วัดร้อยละ เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ผลจากการสำรวจพบว่า สูงถึงร้อยละ ๙๓.๑๐ จากเป้าหมาย ร้อยละ แต่การวัดและประเมินอาจยังไม่สะท้อนผลการทำงานจากหลักสูตรอย่างแท้จริง เนื่องจากยังไม่สามารถผลักดันให้หลักสูตรต้านทุจริตศึกษาเป็นรายวิชาเพิ่มเติมในสถานศึกษาได้อย่างครอบคลุม

การดำเนินงานของโครงการหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา ณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เทียบกับเส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) พบว่า การดำเนินงานของโครงการยังอยู่ในระดับ Medium term Outcome คือ ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตร ที่สามารถนำผู้เชี่ยวชาญจากหลากหลายสาขาวิชามาร่วมกันพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และให้มีผลไปสู่การดำเนินงาน Long term Outcome นั้น แม้ว่าผลการประเมินร้อยละของเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตจะสูงกว่าค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ แต่เป็นการประเมินที่ไม่ได้มาจากการนำหลักสูตรไปใช้อย่างแท้จริงจึงยังไม่สามารถนำมาเป็นผลการประเมินหลักสูตรได้

แนวทางในการแก้ไขปัญหา เมื่อพิจารณาจากเส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) แล้วนั้น **ขั้นที่ ๑** การจัดทำสื่อการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย เหมาะกับการนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน โดยให้มีเนื้อหาที่กระชับ และเข้าใจง่าย **ขั้นที่ ๒** การสร้างวิทยากร ครู หรือผู้สอนที่สามารถนำหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับบริบทของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง และ**ขั้นสุดท้าย** คือ การบูรณาการความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่ โดยจะต้องได้รับการผลักดันจากผู้บริหารในระดับพื้นที่ในการนำหลักสูตรไปใช้จึงจะประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

รูปที่ ๕.๓ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของโครงการหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา

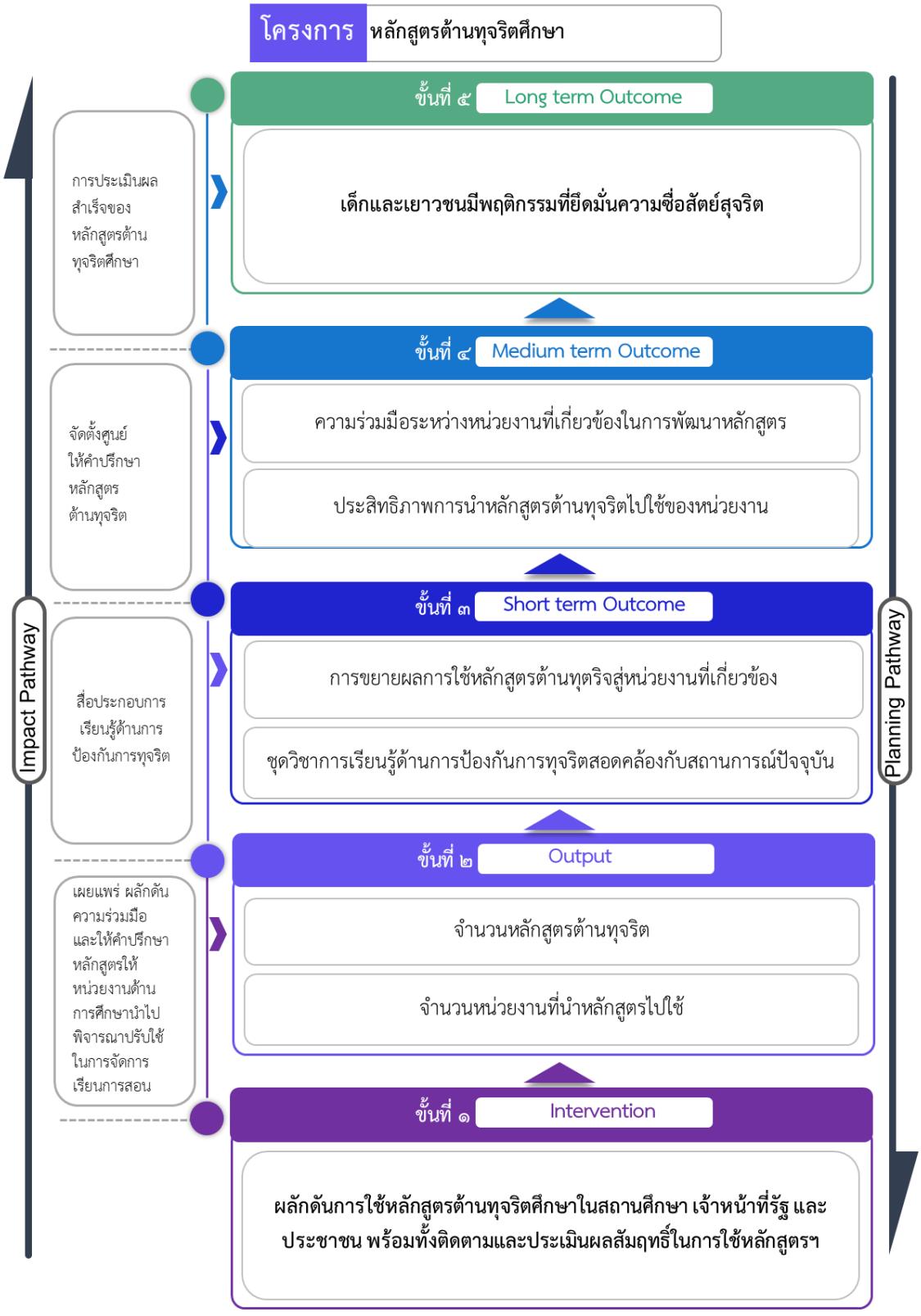

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินโครงการ

เนื้อหาของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตรที่ตรงกับสถานการณ์ปัจจุบัน จะช่วยสร้างความน่าสนใจให้กับผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น การหาเนื้อหาในรายวิชาให้ตรงกับสถานการณ์ปัจจุบันที่เกิดขึ้น จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการทุจริตมากยิ่งขึ้น

สื่อเป็นตัวกลางที่ใช้ถ่ายทอดองค์ความรู้จากผู้ส่งไปยังผู้รับเพื่อให้รับรู้และเข้าใจความหมายได้ตรงกัน สื่อการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย เป็นสื่อที่มีความเหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้ประสบการณ์ ลักษณะการเรียนรู้และความพร้อมของผู้เรียน สะดวกในการใช้ และมีวิธีใช้ที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน

ความร่วมมือของผู้บริหารในหน่วยงาน/พื้นที่ การผลักดันหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาเป็นการผลักดันร่วมกันของหน่วยงานหลายฝ่าย การขับเคลื่อนการนำหลักสูตรไปใช้งานจึงต้องอาศัยการขับเคลื่อนของผู้บริหารทุกระดับในหน่วยงาน และพื้นที่เพื่อให้เกิดการนำหลักสูตรไปใช้อย่างแท้จริง

ปัญหาและอุปสรรค และแนวทางการแก้ไขปัญหา

บริบทของหน่วยงานที่นำหลักสูตรไปใช้มีความแตกต่างกันโดยเฉพาะโรงเรียนในสังกัด สพฐ. ที่มีความหลากหลายด้านพื้นที่ บุคลากร และทรัพยากร ความพร้อมของการนำหลักสูตรไปบรรจุเป็นหลักสูตรเพิ่มเติมจึงยังไม่สามารถทำได้ตามความคาดหวังมากนัก

สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-๑๙ ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ทำให้การนำหลักสูตรไปใช้ในกลุ่มการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย) ยังไม่สามารถผลักดันให้ให้นำหลักสูตรบรรจุเป็นวิชาเพิ่มเติมได้ตามเป้าหมายที่วางไว้

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการประเมินผลของหลักสูตรนอย่างแท้จริง จึงต้องมีการจัดทำหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาเป็นหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม บรรจุเป็นหน่วยกิตรายวิชา และประเมินผลการเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม

การนำหลักสูตรไปปรับใช้ต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานทุกภาคส่วน โดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา การบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานถึงวิธีการนำหลักสูตรฯ เข้าบรรจุเป็นหลักสูตรเพิ่มเติมของสถานศึกษา ให้สามารถตั้งเป็นรายวิชาต้านทุจริต

การกำกับ ติดตาม และประเมินผลสัมฤทธิ์หลักสูตรต้านทุจริตศึกษาอาจไม่จำเป็นต้องมีการดำเนินการในทุกปีงบประมาณ เพื่อประสิทธิภาพการขับเคลื่อนหลักสูตร การพัฒนาแนวทางการเรียนรู้ จึงอาจต้องเว้นระยะเวลาให้เกิดการผลักดันการนำหลักสูตรไปใช้ในระยะเวลาที่เหมาะสม

การถ่ายทอดเนื้อหาหลักสูตรต่อกลุ่มเป้าหมายที่มีความหลากหลาย จึงควรมีสื่อการสอนประกอบเนื้อหาที่หลากหลาย เข้าใจง่าย เพื่อให้สามารถสร้างความเข้าใจเนื้อหาของหลักสูตรได้ในระยะเวลาที่จำกัด

ควรสร้างความรู้ความเข้าใจให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผลฐานสมรรถนะอย่างเป็นระบบ สอดรับตั้งแต่ระดับนโยบาย หน่วยสนับสนุน หน่วยผลิตครู เป็นต้น และมีการพัฒนาและอบรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้ และรูปแบบการทุริตที่ปรับเปลี่ยนไป

๕.๔ โครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต

โครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ดำเนินการโดยสำนักมาตรการเชิงรุกและนวัตกรรม เป็นโครงการประเภทโครงการขับเคลื่อนนโยบาย มีวัตถุประสงค์เพื่อรับฟัง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนข้อเสนอแนะในการจัดทำมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะในการป้องกันการทุจริต เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ไขปรับปรุงมาตรการให้มีความเหมาะสมเป็นที่ยอมรับของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน ผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริตที่นำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม และจัดทำข้อเสนอแนะเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนานวัตกรรมเพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index: CPI) ของประเทศไทย

การเปลี่ยนแปลงสำคัญของโครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริตเมื่อเทียบกับปีฐาน

ด้านวัตถุประสงค์ การดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นการดำเนินงานในลักษณะเชื่อมโยงกัน ไม่ใช่การดำเนินงานโครงการต่อเนื่อง โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นการดำเนินงานเพื่อรับฟัง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนข้อเสนอแนะในการจัดทำมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะในการป้องกันการทุจริต เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ไขปรับปรุงมาตรการให้มีความเหมาะสม ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นการดำเนินงานเพื่อผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริตที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอต่อองค์กรตามมาตรา ๓๒ ให้เกิดการนำไปสู่ปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นการดำเนินงานเพื่อศึกษาเชิงลึกในแหล่งข้อมูล CPI ทุกแหล่งข้อมูลที่และจัดทำข้อเสนอแนะเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนานวัตกรรมเพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index: CPI) ของประเทศไทย

ด้านกลุ่มเป้าหมาย เนื่องจากการดำเนินโครงการไม่ใช่โครงการต่อเนื่องกลุ่มเป้าหมายจึงมีความแตกต่างกันในแต่ละปี ไม่อาจเปรียบเทียบกันได้ เช่นเดียวกับ**ด้านงบประมาณ**

ตารางที่ ๕.๗ รายละเอียดโครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต

ประเด็น	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
โครงการ	โครงการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะเพื่อประกอบการจัดทำมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะในการป้องกันการทุจริต	โครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ ๒๕๖๔	โครงการพัฒนานวัตกรรมเพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index: CPI) ของประเทศไทย
วัตถุประสงค์	เพื่อรับฟัง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนข้อเสนอแนะในการจัดทำมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะในการป้องกันการทุจริต เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ไขปรับปรุงมาตรการให้มีความเหมาะสมเป็นที่ยอมรับของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน	เพื่อผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริตที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอต่อองค์กรตามมาตรา ๓๒ ให้เกิดการนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม และได้รับทราบถึงปัญหาอุปสรรค รวมถึงข้อคิดเห็นต่าง ๆ เพิ่มเติม อันจะนำไปสู่การพัฒนามาตรการป้องกันการทุจริตต่อไปในอนาคต รวมถึงเกิดการบูรณาการความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	๑. เพื่อศึกษาเชิงลึกในแหล่งข้อมูล CPI ทุกแหล่งข้อมูลที่องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติใช้ประเมินประเทศไทย ๒. เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนานวัตกรรมเพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index: CPI) ของประเทศไทย
พื้นที่ดำเนินการ	สถานที่ของหน่วยราชการ หรือสถานที่ของเอกชน หรืออื่น ๆ ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. เห็นสมควร	สถานที่ของหน่วยราชการ หรือสถานที่ของเอกชน หรืออื่น ๆ ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. เห็นสมควร	กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และต่างจังหวัด
กลุ่มเป้าหมาย	ตัวแทนจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง หรือมีส่วนได้ส่วนเสียต่อมาตรการ ความเห็นและข้อเสนอแนะที่มีการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นและเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน ๑๕๐ คนต่อครั้ง (กำหนดจัด ๒ ครั้ง)	หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต	ภาคเอกชน นักธุรกิจ นักลงทุน ทั้งคนไทยและต่างชาติ ภาควิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการประเมินของแหล่งข้อมูล CPI ที่ใช้ประเมินประเทศไทย
งบประมาณ	๔๘๖,๗๐๐ บาท	๒,๓๑๑,๒๐๐ บาท	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ผลผลิตและผลลัพธ์ของความสำเร็จโครงการ ในการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีการกำหนดตัวชี้วัดที่ต่างจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ และ พ.ศ. ๒๕๖๕ คือ ร้อยละจำนวนผู้เข้าร่วมสัมมนา/เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น ที่ร้อยละ ๘๐ ของเป้าหมายที่ตั้งไว้ สำหรับตัวชี้วัดอื่นมีลักษณะคล้ายกัน คือ เอกสารรายงาน ทั้ง การรายงานสรุปข้อคิดเห็นการประชุมเชิงปฏิบัติงานต่อการเสริมสร้างประสิทธิภาพนวัตกรรมต่อต้านการทุจริตเพื่อลดคดีทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศไทย การรายงานการประชุมเชิงปฏิบัติงานเพื่อผลักดัน และบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริตด้านทรัพยากรสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ รายงานผลการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการป้องกันทุจริต หรือรายงานสรุปข้อคิดเห็นการผลักดันและบูรณาการการติดตามการยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) จำนวน ๑ ฉบับ สำหรับตัวชี้วัดที่ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามมาตรการป้องกันการทุจริตนั้น ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีการกำหนดตัวชี้วัดไว้ที่ ร้อยละ ๗๐ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ กำหนดตัวชี้วัดไว้ที่ ร้อยละ ๑๐๐

ตารางที่ ๕.๘ เป้าหมาย และตัวชี้วัดของโครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	๒๕๖๓ (Baseline)	๒๕๖๔	๒๕๖๕
<u>ผลผลิต</u> (Output Evaluation)				
๑) การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะเพื่อประกอบการจัดทำมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะในการป้องกันการทุจริต	๑) ร้อยละจำนวนผู้เข้าร่วมสัมมนา/เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น	ร้อยละ ๘๐ **(ร้อยละ ๑๐๐)**		
	๒) เอกสารรายงานสรุปข้อคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมสัมมนา/เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น	๑ ฉบับ **(๑ ฉบับ)**		
๒) การผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต	๑) จำนวนรายงานผลประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริตด้านทรัพยากรสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ		๑ ฉบับ **(๑ ฉบับ)**	
	๒) รายงานผลการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการป้องกันทุจริต		๑ ฉบับ **(๑ ฉบับ)**	
	๓) รายงานสรุปข้อคิดเห็นการผลักดันและบูรณาการการติดตามการยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI)		๑ ฉบับ **(๑ ฉบับ)**	
	๔) เอกสารรายงานสรุปข้อคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ/เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างประสิทธิภาพนวัตกรรมต่อต้านการทุจริตเพื่อลดคดีทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศไทย		๑ ฉบับ **(๑ ฉบับ)**	
๓) การพัฒนานวัตกรรมเพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index: CPI)	๑) เอกสารรายงานผลการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับแหล่งข้อมูล CPI ทุกแหล่งที่ใช้ประเมินประเทศไทย			๑ ฉบับ
	๒) เอกสารข้อเสนอเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนานวัตกรรมฯ			๑ ฉบับ

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	๒๕๖๓ (Baseline)	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ผลลัพธ์ (Outcome Evaluation)				
๑) การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะเพื่อประกอบการจัดทำมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะในการป้องกันการทุจริต	๑) จำนวนประเด็นข้อสังเกต และข้อเสนอแนะจากการรับฟังความคิดเห็นที่นำมาสู่การปรับปรุงแก้ไขร่างมาตรการฯ	๓ ประเด็นต่อ ๑ มาตรการ **(๑๓ ประเด็น)**		
๒) การผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต	๑) ร้อยละของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดได้มีการผลักดันและบูรณาการการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริตด้านทรัพยากรสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ		ร้อยละ ๖๐ **(ร้อยละ ๑๐๐)**	
	๒) ร้อยละของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามมาตรการป้องกันการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาสินบน		ร้อยละ ๗๐ **(ร้อยละ ๑๐๐)**	
	๓) เอกสารรายงานสรุปข้อคิดเห็นต่อคณะกรรมการอำนวยการฯ ที่เหมาะสมในการปรับปรุงการดำเนินการตามยุทธศาสตร์เพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI)		๑ ครั้ง **(๑ ครั้ง)**	
	๔) นวัตกรรมต่อต้านการทุจริตเพื่อลดคดีทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศไทย		๓ ประเด็น	
๓) การพัฒนานวัตกรรมเพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index: CPI)	๑) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำข้อเสนอเชิงกลยุทธ์ไปประยุกต์ใช้ตามบริบทของหน่วยงาน			ร้อยละ ๑๐๐

หมายเหตุ: เนื่องจากโครงการมีการดำเนินกิจกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ตัวชี้วัดของโครงการบางตัวชี้วัดไม่มีความต่อเนื่องกันทั้ง ๓ ปีงบประมาณ

เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของโครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต

โครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต เป็นการดำเนินงานผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานภาครัฐเพื่อป้องกันการทุจริต โดยการจัดทำมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต ที่ทราบถึงปัญหา อุปสรรค รวมถึงข้อเสนอแนะในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการนำมาตรการไปการผลักดันสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ที่ก่อให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในหน่วยงาน และการพัฒนามาตรการป้องกันการทุจริตในอนาคต เพื่อให้คดีทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง

มาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริตในปัจจุบันมีมาตรการที่นำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างหลากหลาย แต่ยังมีบางมาตรการที่ยังไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ เพราะเกี่ยวกับหน่วยงานที่หลากหลาย และบางมาตรการเกี่ยวข้องกับการแก้ไขกฎหมายที่อาจจะต้องใช้ระยะเวลา และความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญหลากหลายสาขาวิชา อีกทั้งการผลักดันมาตรการไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมนั้น ต้องอาศัยการผลักดันของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อมอบหมายให้หน่วยงานเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

จากรูป ๕.๔ จะเห็นว่า ผลลัพธ์ของโครงการขั้นแรก คือ ทราบถึงปัญหา อุปสรรค รวมถึงข้อเสนอแนะในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการนำมาตรการไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในหน่วยงาน และการพัฒนามาตรการป้องกันการทุจริตในอนาคต ดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้นว่า การนำมาตรการที่เกี่ยวข้องไปสู่การปฏิบัตินั้นค่อนข้างประสบความสำเร็จ เนื่องจากได้เสนอมาตรการไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ แต่จะเห็นได้ว่าคดีทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศยังไม่ลดลง

การดำเนินงานของโครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต ณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เทียบกับ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) พบว่า การดำเนินงานของโครงการ ยังอยู่ในระดับ Short term Outcome คือ มีการนำมาตรการไปผลักดันสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็รูปธรรม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำมาตรการไปดำเนินปรับปรุงการปฏิบัติงานเพื่อลดความเสี่ยงในการทุจริตได้ แต่ยังไม่สามารถนำไปสู่การบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมถึงการจัดทำมาตรการเพื่อการวางแผนการป้องกันการทุจริตในอนาคตได้มากนัก เนื่องจากปัจจัยด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของแต่ละหน่วยงานที่มีความแตกต่างกัน

แนวทางในการแก้ไขปัญหา เมื่อพิจารณาจาก เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) แล้วนั้น การดำเนินงานผลักดันมาตรการต่าง ๆ ผ่านคณะรัฐมนตรีในปัจจุบันส่งผลให้การผลักดันมาตรการไปสู่การปฏิบัติประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมดีแล้ว รวมถึงการมีแนวทางในการติดตามการนำมาตรการไปปฏิบัติ และการให้ข้อเสนอแนะในการนำมาตรการไปปฏิบัติ การดำเนินงานการผลักดันและการนำมาตรการไปใช้ในขั้นต่อไป จึงควรจัดกิจกรรมถอดบทเรียนของหน่วยงานที่สามารถนำมาตรการไปปรับปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม และส่งผลสำเร็จด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของหน่วยงานได้มาเป็นต้นแบบในการปฏิบัติแก่หน่วยงานอื่นต่อไป

รูปที่ ๕.๔ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของโครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต

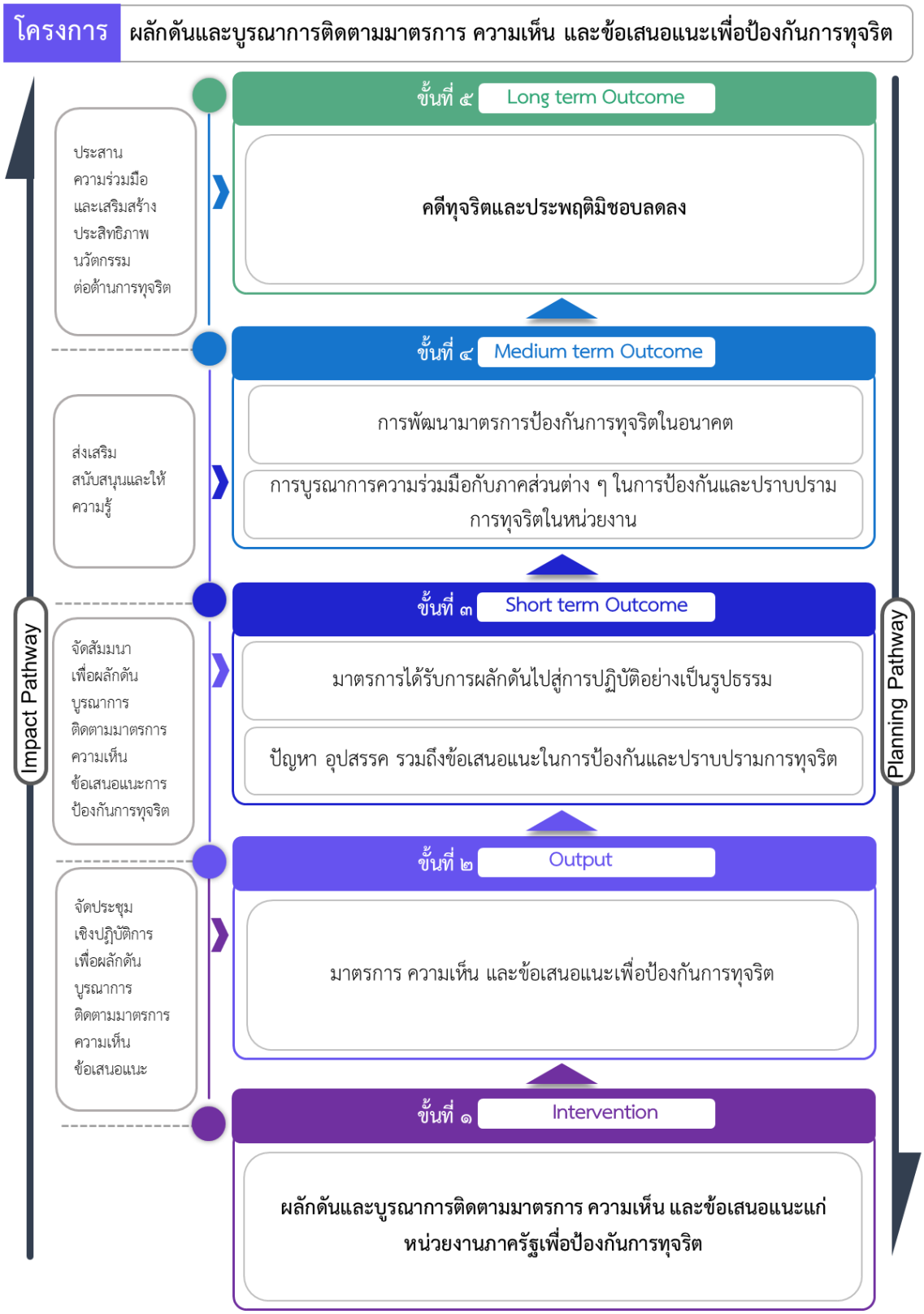

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินโครงการ

ความต่อเนื่องในการติดตามการนำมาตรการไปปรับใช้ของหน่วยงานที่รับมาตรการ เพื่อให้เกิดการนำมาตรการไปใช้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพในการพัฒนามาตรการที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ปัญหาและอุปสรรค และแนวทางการแก้ไขปัญหา

มาตรการบางมาตรการโดยเฉพาะมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง แก้ไข ข้อกฎหมาย ต้องอาศัยระยะเวลาในการขับเคลื่อนและผลักดันให้เกิดการนำมาตรการไปใช้อย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะ

การดำเนินงานของสำนักมาตรการเชิงรุกและนวัตกรรม เป็นการดำเนินงานด้านวิชาการในการศึกษารูปแบบการทุจริต และจัดทำมาตรการเพื่อป้องกันการทุจริต จึงไม่ควรให้สำนักงานที่มีเป้าหมายการดำเนินงานที่ไม่จำเป็นขับเคลื่อนความสำเร็จของการดำเนินงานผ่านการทำโครงการ และไม่มีความเชี่ยวชาญในการจัดทำโครงการ ต้องทำโครงและของบประมาณในการดำเนินงาน

ควรมีการจัดทำมาตรการป้องกันการทุจริตในหน่วยงานภาคเอกชน เนื่องจากการประเมิน CPI มีความเกี่ยวข้องกับการทุจริต การให้สินบนของภาคเอกชน นักลงทุน การจัดทำมาตรการเพื่อให้ภาครัฐมีแนวทางในการป้องกันการทุจริตในการทำธุรกรรม การขออนุมัติ อนุญาตที่อาจจะเกิดระหว่างภาคธุรกิจและหน่วยงานภาครัฐ อาจเป็นแนวทางในการป้องกันการทุจริตได้

๕.๕ โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA)

โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA) ดำเนินการโดยสำนักประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส เป็นโครงการประเภทโครงการประเมิน/ติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐทั้งในภาพรวมของประเทศและในหน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงาน

การประเมิน ITA เริ่มต้นครั้งแรกในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ เรื่อยมา จนกระทั่งถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อให้การประเมิน ITA มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ได้นำผลการประเมิน ITA ไปกำหนดเป็นตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยในระยะแรก ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ กำหนดให้หน่วยงานภาครัฐมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์ (๘๕ คะแนนขึ้นไป) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

การเปลี่ยนแปลงสำคัญของโครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA) เมื่อเทียบกับปีฐาน

ด้านวัตถุประสงค์ โครงการมุ่งหวังประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส ในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ทั้งในภาพรวมของประเทศ และในหน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงาน

กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายโครงการนี้ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ กำหนดไว้ที่ ๘,๓๐๔ หน่วยงาน แบ่งออกเป็น ๙ ประเภท ได้แก่ (๑) องค์กรอิสระ องค์กรอัยการ ศาล (เฉพาะหน่วยงานธุรการ) และหน่วยงานในสังกัดรัฐสภา (๒) ส่วนราชการ (กรมหรือเทียบเท่า) (๓) รัฐวิสาหกิจ (๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (๕) องค์การมหาชน (๖) สถาบันอุดมศึกษา (๗) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (๘) หน่วยงานของรัฐอื่น ๆ และ (๙) กองทุน ขณะที่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ กลุ่มเป้าหมายลดลงเพียง ๑ หน่วยงานเท่านั้น และไม่ได้จำแนกประเภทของกลุ่มเป้าหมายเหมือน ๒ ปีที่ผ่านมา แต่คาดว่าโดยพฤตินัยได้ดำเนินการกับประเภทกลุ่มเป้าหมายที่เคยจำแนกไว้

ด้านงบประมาณ งบประมาณในการดำเนินโครงการนั้นลดลงอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้งบประมาณ ๗๐,๒๗๖,๐๐๐ บาท ลดลงเป็น ๕๕,๓๘๖,๘๐๐ บาท ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๑๙ และลดลงต่ออีกเป็น ๘,๕๗๔,๐๐๐ บาท ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๕๒ ดังนั้น โดยเฉลี่ยงบประมาณดำเนินการมีอัตราลดลงถึงร้อยละ ๕๒.๘๕ ต่อปี

ตารางที่ ๕.๙ รายละเอียดโครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA)

ประเด็น	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
โครงการ	โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA)		
วัตถุประสงค์	เพื่อประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ทั้งในภาพรวมของประเทศและในหน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงาน	เพื่อประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ทั้งในภาพรวมของประเทศและในหน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงาน	เพื่อประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ทั้งในภาพรวมของประเทศและในหน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงาน
พื้นที่ดำเนินการ	กรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด	กรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด	สถานที่ราชการหรือสถานที่เอกชนในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด
กลุ่มเป้าหมาย	หน่วยงานภาครัฐทั่วประเทศ รวมจำนวน ๘,๓๐๔ หน่วยงาน ประกอบด้วย ๑. องค์กรอิสระ องค์กรอัยการ ศาล (เฉพาะหน่วยงานธุรการ) และหน่วยงานในสังกัดรัฐสภา ๑๒ หน่วยงาน ๒. ส่วนราชการ (กรมหรือเทียบเท่า) ๑๔๔ หน่วยงาน ๓. รัฐวิสาหกิจ ๕๔ หน่วยงาน ๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๗,๘๕๒ หน่วยงาน ๕. องค์การมหาชน ๓๘ หน่วยงาน ๖. สถาบันอุดมศึกษา ๘๑ หน่วยงาน ๗. จังหวัด ๗๖ จังหวัด ๘. หน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ๓๕ หน่วยงาน ๙. กองทุน ๑๒ หน่วยงาน	หน่วยงานภาครัฐทั่วประเทศ รวมจำนวน ๘,๓๐๔ หน่วยงาน ประกอบด้วย ๑. องค์กรอิสระ (หน่วยงานธุรการ) ๕ หน่วยงาน ๒. องค์กรอัยการ (หน่วยงานธุรการ) ๑ หน่วยงาน ๓. องค์กรศาล (หน่วยงานธุรการ) ๓ หน่วยงาน ๔. หน่วยงานในสังกัดรัฐสภา ๓ หน่วยงาน ๒. กรมหรือเทียบเท่า ๑๔๖ หน่วยงาน ๓. รัฐวิสาหกิจ ๕๓ หน่วยงาน ๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๗,๘๕๒ หน่วยงาน ๕. องค์การมหาชน ๕๖ หน่วยงาน ๖. สถาบันอุดมศึกษา ๘๓ หน่วยงาน ๗. จังหวัด ๗๖ จังหวัด	หน่วยงานภาครัฐที่เข้าร่วมการประเมินฯ จำนวน ๘,๓๐๓ หน่วยงาน

ประเด็น	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
		๘. หน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ๑๙ หน่วยงาน ๙. กองทุน ๗ หน่วยงาน	
งบประมาณ	๗๐,๒๗๖,๐๐๐ บาท	๕๕,๓๘๖,๘๐๐ บาท	๘,๕๗๔,๐๐๐ บาท

ผลผลิตและผลลัพธ์ของความสำเร็จโครงการ ในการประเมินนี้มีหน่วยงานภาครัฐที่เข้ารับการประเมินดังกลุ่มเป้าหมายข้างต้นครบทุกหน่วยงาน พบว่า ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ มีการกำหนดคะแนนการประเมินชี้วัดผลลัพธ์ให้ทุกหน่วยงานเป้าหมายต้องผ่านเกณฑ์ ไม่น้อยกว่า ๘๕ คะแนน ในการดำเนินโครงการนี้ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์เพียงร้อยละ ๕๐ และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ทุกหน่วยงานต้องผ่านเกณฑ์การประเมินที่ตั้งไว้ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

ตารางที่ ๕.๑๐ เป้าหมาย และตัวชี้วัดของโครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA)

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	๒๕๖๓ (Baseline)	๒๕๖๔	๒๕๖๕
<u>ผลผลิต</u> (Output Evaluation)				
การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA)	๑) ผลการประเมินของหน่วยงานภาครัฐที่เข้ารับการประเมิน	๘,๓๐๔ หน่วยงาน **(๘,๓๐๔ หน่วยงาน)**		
	๒) ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐที่สามารถประเมินผลได้อย่างสมบูรณ์		ร้อยละ ๑๐๐ **(ร้อยละ ๑๐๐)**	ร้อยละ ๑๐๐ **(ร้อยละ ๑๐๐)**
<u>ผลลัพธ์</u> (Outcome Evaluation)				
ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA)	ร้อยละของจำนวนหน่วยงานที่มีคะแนนการประเมินไม่น้อยกว่า ๘๕ คะแนน	ร้อยละ ๕๐ **(ร้อยละ ๑๓.๑๙)**	ร้อยละ ๖๕ **(ร้อยละ ๔๙.๙๕)**	ร้อยละ ๑๐๐ **(ร้อยละ ๗๐.๕๒)**

หมายเหตุ: เนื่องจากโครงการมีการดำเนินกิจกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ตัวชี้วัดของโครงการบางตัวชี้วัดไม่มีความต่อเนื่องกันทั้ง ๓ ปีงบประมาณ

เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของโครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA)

การดำเนินงานโครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA) เป็นการดำเนินงานโดยการมอบหมายให้หน่วยงานภาครัฐเข้าร่วมการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน (Integrity & Transparency Assessment: ITA) และหน่วยงานภาครัฐมีผลคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ๘๕ คะแนนขึ้นไป ที่จะส่งผลให้เจ้าหน้าที่รัฐมีทัศนคติในการไม่ทนต่อการทุจริต และหน่วยงานภาครัฐมีการดำเนินงานที่โปร่งใสและเป็นธรรม นำไปสู่ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

การให้หน่วยงานภาครัฐเข้าร่วมการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน (Integrity & Transparency Assessment: ITA) ในแบบประเมินผลแบบตรวจ ๓ แบบ คือ IIT OIT และ EIT นั้น กลุ่มเป้าหมายในการประเมิน EIT นั้น กระบวนการคัดเลือกต้องมีความเป็นธรรม คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายที่ครอบคลุม เพื่อสะท้อนการให้บริการของหน่วยงานอย่างแท้จริง

จากรูป ๕.๕ จะเห็นว่า ผลลัพธ์ของโครงการขั้นแรก คือ หน่วยงานภาครัฐมีผลคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ๘๕ คะแนนขึ้นไป การขับเคลื่อนให้หน่วยงานเข้าร่วมการประเมินประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูง สำหรับการผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ๘๕ คะแนนขึ้นไปนั้น ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เนื่องจากหน่วยงานที่ได้รับการประเมินมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ ไม่เท่ากัน ทั้งด้านทรัพยากร ด้านบุคลากร หรือความพร้อมด้านเทคโนโลยี

การดำเนินงานของโครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA) ณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เทียบกับ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) พบว่า การดำเนินงานของโครงการยังอยู่ในระดับ Short term Outcome คือ หน่วยงานภาครัฐมีผลการประเมินคะแนน ITA ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด แต่ยังไม่สามารถการที่หน่วยงานภาครัฐมีการดำเนินงานที่โปร่งใส และเจ้าหน้าที่รัฐมีทัศนคติที่ไม่ทนต่อการทุจริต จะเห็นได้จากสถิติจำนวนคดีที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งหน่วยงานส่วนใหญ่ที่ได้รับการประเมิน ITA โดยในปี ๒๕๖๒ มีจำนวน ๑,๓๐๓ เรื่อง ปี ๒๕๖๓ มีจำนวน ๑,๔๓๔ เรื่อง ปี ๒๕๖๔ มีจำนวน ๑,๔๗๖ เรื่อง (สำนักงาน ป.ป.ช., ๒๕๖๕) และปี ๒๕๖๕ มีจำนวนมากถึง ๒,๐๑๕ เรื่อง (สำนักงาน ป.ป.ช., ๒๕๖๖)

แนวทางในการแก้ไขปัญหา เมื่อพิจารณาจาก เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) แล้วนั้น **ขั้นที่ ๑** การสำรวจข้อคำถามที่มักถูกประเมินอย่างไม่ถูกต้อง หรือข้อคำถามที่มีความกำกวม มีการตีความผิดพลาดบ่อยครั้ง เพื่อนำมาแก้ไขและปรับปรุงนิยามศัพท์ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น **ขั้นที่ ๒** กระบวนการเผยแพร่ผลการประเมิน ITA ที่หลากหลายช่องทางมากยิ่งขึ้น และเผยแพร่คะแนนแยกประเด็น IIT EIT และ OIT เพื่อให้ผู้ที่รับทราบผลคะแนน สามารถแยกประเด็นผลการประเมินได้ **ขั้นสุดท้าย** คือ การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการประเมินผลคะแนน EIT เพื่อให้ผลคะแนนมีความน่าเชื่อถือ และประชาชนได้รับรู้ประโยชน์ของการประเมิน ITA และเข้ามามีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น

รูปที่ ๕.๕ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของโครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA)

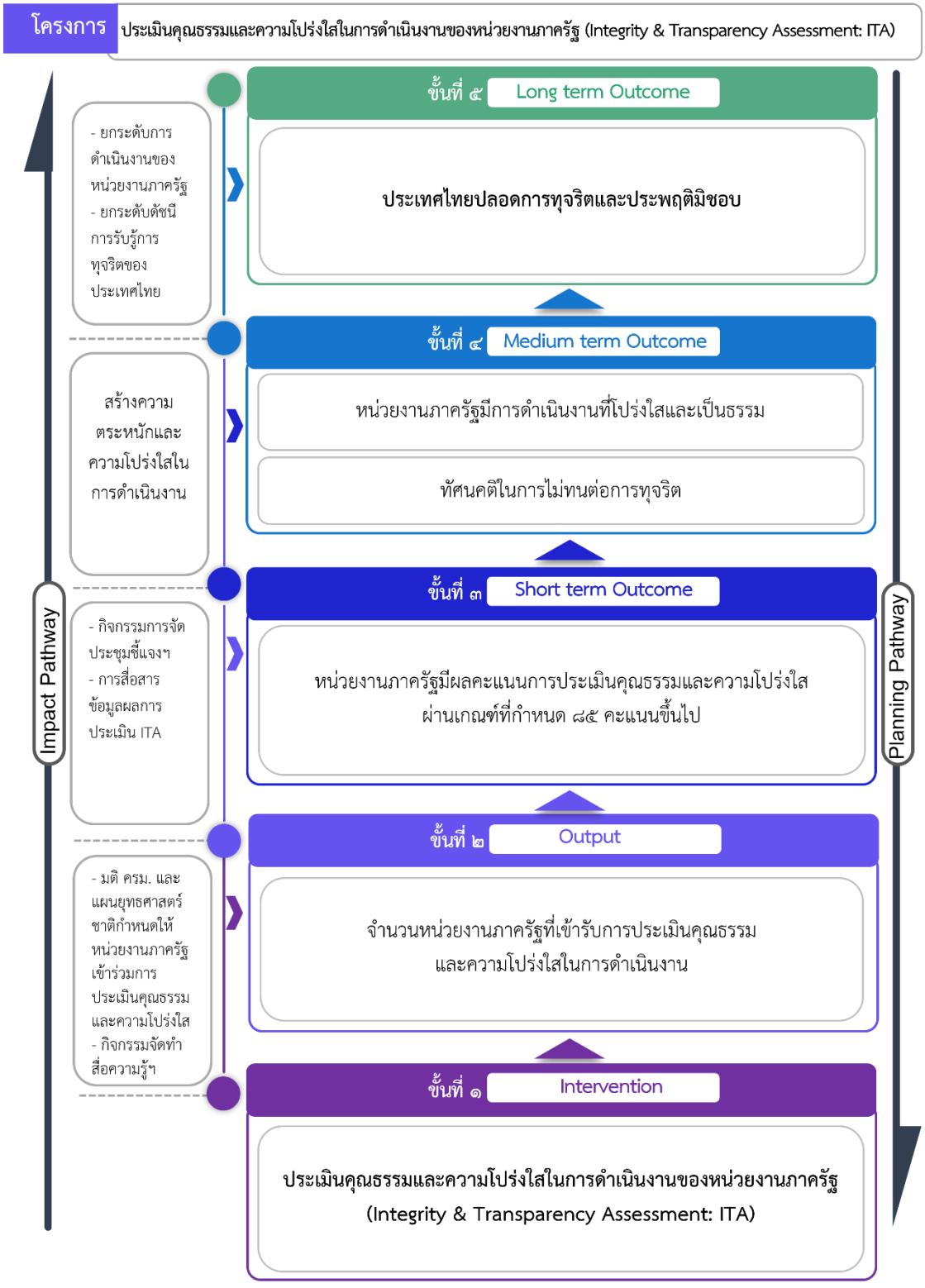

๕.๖ โครงการส่งเสริมธรรมมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โครงการส่งเสริมธรรมมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการโดยโครงการส่งเสริมธรรมมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นโครงการประเภทโครงการอบรม/สร้างจิตสำนึก เพื่อส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ธรรมาภิบาลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำธรรมภิบาลไปเป็นหลักในการบริหารราชการอย่างเป็นรูปธรรม และให้คำปรึกษา เสนอแนะแนวทางในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ และยกระดับผลการประเมิน ITA ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งขับเคลื่อนการนำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตไปสู่การปฏิบัติ

การเปลี่ยนแปลงสำคัญของโครงการส่งเสริมธรรมมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อเทียบกับปีฐาน

ด้านวัตถุประสงค์ การดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ธรรมาภิบาลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การสร้างแรงจูงใจและผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตและยกระดับผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส (ITA) การสร้างกลไกให้ภาคประชาชนได้มีส่วนร่วม และติดตามประเมินผลและให้คำปรึกษา เสนอแนะแนวทางการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ และ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นการดำเนินงาน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ธรรมาภิบาล สร้างแรงจูงใจและผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำธรรมาภิบาลไปเป็นหลักในการบริหารราชการ และการติดตามประเมินผล ให้คำปรึกษา เสนอแนะแนวทางในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ และยกระดับผลการประเมิน ITA โดยไม่มีการดำเนินงานด้านการสร้างกลไกให้ภาคประชาชนได้มีส่วนร่วม

ด้านกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการส่งเสริมธรรมมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส (ITA) ต่ำกว่า ๘๕ คะแนน ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีการเพิ่มกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานสังกัดกระทรวงมหาดไทย และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เพิ่มกลุ่มเป้าหมาย คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำร่อง และเจ้าพนักงานป้องกันการทุจริต ในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ช. ส่วนกลาง สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค และ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด

ด้านงบประมาณ การดำเนินโครงการนั้น เมื่อเอาปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นปีฐาน โดยได้เงินงบประมาณ ๑,๗๖๑,๙๐๐ บาท ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ และ พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้งบประมาณเพิ่มขึ้น เป็น ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เท่ากัน อาจเนื่องจากมีการเพิ่มจำนวนกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น

ตารางที่ ๕.๑๑ รายละเอียดโครงการส่งเสริมธรรมมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
โครงการ	โครงการส่งเสริมธรรมาภิบาลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	โครงการส่งเสริมธรรมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
วัตถุประสงค์	๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ธรรมาภิบาลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำธรรมาภิบาลไปเป็น หลักในการบริหารราชการอย่างเป็นรูปธรรม ๒. เพื่อเสริมสร้างความรู้และแนวนโยบายในการยกระดับธรรมาภิบาลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด นำไปขับเคลื่อน ในระดับพื้นที่ ๓. เพื่อสร้างแรงจูงใจและผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส (ITA) และยกระดับธรรมาภิบาล ๔. เพื่อส่งเสริมและสร้างกลไกให้ภาคประชาชนได้มีส่วนร่วมในการยกระดับธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๕. เพื่อติดตามประเมินผล และให้คำปรึกษา เสนอแนะแนวทางการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ธรรมาภิบาล สร้างแรงจูงใจและผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำธรรมาภิบาลไปเป็นหลักในการบริหารราชการอย่างเป็นรูปธรรม ๒. เพื่อติดตามประเมินผล ให้คำปรึกษา เสนอแนะแนวทางในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ และยกระดับผลการประเมิน ITA ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ธรรมาภิบาล สร้างแรงจูงใจและผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำธรรมาภิบาลไปเป็นหลักในการบริหารราชการอย่างเป็นรูปธรรม ๒. เพื่อติดตามประเมินผล ให้คำปรึกษา เสนอแนะแนวทางในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ และยกระดับผลการประเมิน ITA ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งขับเคลื่อนการนำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตไปสู่การปฏิบัติ

ประเด็น	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
พื้นที่ดำเนินการ	สถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค	สถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค	สถานที่ราชการหรือสถานที่เอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และส่วนภูมิภาค
กลุ่มเป้าหมาย	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส (ITA) ต่ำกว่า ๘๕ คะแนน	**กิจกรรมที่ ๑** ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๗,๘๕๒ แห่ง **กิจกรรมที่ ๒** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลการประเมิน ITA ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ต่ำกว่าเกณฑ์และหน่วยงานสังกัดกระทรวงมหาดไทย รวมจำนวน ๑,๐๐๐ แห่ง **กิจกรรมที่ ๓** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลการประเมิน ITA ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ในระดับ AA / A หรือเป็นไปตามเกณฑ์ จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐ แห่ง	**กิจกรรมที่ ๑** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำร่อง จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ แห่ง **กิจกรรมที่ ๒** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๗,๘๕๐ แห่ง **กิจกรรมที่ ๓** เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริต ในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ช. ส่วนกลาง สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค และสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด **กิจกรรมที่ ๔** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๗,๘๕๐ แห่ง **กิจกรรมที่ ๕** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๗๕๐ แห่ง (คัดเลือกเข้าร่วมฯ ตามเงื่อนไขที่กำหนด) **กิจกรรมที่ ๖** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายตามเงื่อนไขที่กำหนดเพื่อลงพื้นที่ ติดตามฯ จำนวน ๕ ครั้ง)
งบประมาณ	๑,๗๖๑,๙๐๐ บาท	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ผลผลิตและผลลัพธ์ของความสำเร็จโครงการ ในการส่งเสริมธรรมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ คู่มือส่งเสริมธรรมาภิบาลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายงานผลการติดตามประเมินผล

การยกระดับธรรมาภิบาลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑ ฉบับ และการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการยกระดับธรรมาภิบาลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๓ ครั้ง แต่สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ และ พ.ศ. ๒๕๖๕ การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ได้กำหนดตัวชี้วัดเป็นจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการฯ โดยมีปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นฐาน คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมร้อยละ ๘๐ เท่ากับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ สำหรับจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมกิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการฯ มีผลการประเมิน ITA ๘๕ คะแนนขึ้นไปนั้น เมื่อใช้ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นฐาน คือ คือผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ร้อยละ ๗๐ และ ร้อยละ ๘๐ ตามลำดับ

ตารางที่ ๕.๑๒ เป้าหมาย และตัวชี้วัดของโครงการส่งเสริมธรรมมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	๒๕๖๓ (Baseline)	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ผลผลิต (Output Evaluation)				
๑) การผลิตคู่มือส่งเสริมธรรมาภิบาลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑) จำนวนคู่มือส่งเสริมธรรมาภิบาลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑ ชุด **(๑ ชุด)**	๑ ชุด **(๓ ชุด)**	
๒) การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อยกระดับการประเมิน ITA ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑) จำนวนการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการยกระดับธรรมาภิบาลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๓ ครั้ง **(๔ ครั้ง)**		
	๒) จำนวนรายงานผลการติดตาม ประเมินผลการยกระดับธรรมาภิบาลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑ ฉบับ **(๑ ฉบับ)**	๑ ฉบับ **(๑ ฉบับ)**	
	๓) จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการฯ		ร้อยละ ๘๐ **(ร้อยละ ๑๐๐)**	ร้อยละ ๘๐ **(ร้อยละ ๘๗.๓๐)**
๓) การศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑) จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมกิจกรรม			๒ แห่ง
๔) ผลิตองค์ความรู้ธรรมาภิบาล	๑) จำนวนองค์ความรู้ธรรมาภิบาล			๒ ชุด **(๕ ชุด)**

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	๒๕๖๓ (Baseline)	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๕) เพิ่มศักยภาพบุคลากรเพื่อขับเคลื่อนการยกระดับผลการประเมิน ITA ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑) จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มศักยภาพบุคลากรฯ			ร้อยละ ๘๐
๖) สัมมนาแนวทางการยกระดับการประเมิน ITA ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑) จำนวนการจัดกิจกรรมสัมมนา “แนวทางการยกระดับผลการประเมิน ITA ของ อปท.”			๑ ครั้ง **(๒ ครั้ง)**
๗) ติดตามประเมินผลการยกระดับผลการประเมิน ITA ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑) กิจกรรมที่ ๖ จำนวนการลงพื้นที่ติดตามผลการประเมิน ITA ของ อปท.			๕ ครั้ง **(๓ ครั้ง)**
<u>ผลลัพธ์</u> (Outcome Evaluation)				
โครงการส่งเสริมธรรมมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑) ร้อยละจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมกิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการฯ มีผลการประเมิน ITA ๘๕ คะแนนขึ้นไป	ร้อยละ ๕๐ **(ร้อยละ ๑๐.๓๕)**	ร้อยละ ๗๐ **(ร้อยละ ๔๗.๒๗)**	ร้อยละ ๘๐ **(ร้อยละ ๖๙.๗๗)**
	๒) ร้อยละจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีผลการประเมิน ITA ในส่วนแบบวัดการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ (OIT) ที่ ๘๕ คะแนนขึ้นไป			ร้อยละ ๘๐ **(ร้อยละ ๔๗.๕๘)**

หมายเหตุ: เนื่องจากโครงการมีการดำเนินกิจกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ตัวชี้วัดของโครงการบางตัวชี้วัดไม่มีความต่อเนื่องกันทั้ง ๓ ปีงบประมาณ

เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของโครงการส่งเสริมธรรมมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การดำเนินงานโครงการส่งเสริมธรรมมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ธรรมาภิบาล สร้างแรงจูงใจและผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำธรรมาภิบาลไปเป็นหลักในการบริหารราชการอย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งยังเป็นการติดตามประเมินผล ให้คำปรึกษา เสนอแนะแนวทางในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ และยกระดับผลการประเมิน ITA ให้แก่องค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น โดยการจัดทำรายงานการติดตาม และประเมินผลการยกระดับธรรมาภิบาลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคู่มือส่งเสริมธรรมาภิบาลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคะแนน ITA ที่สูงขึ้น ส่งผลไปยังประสิทธิภาพด้านการดำเนินงานและการให้บริการของภาครัฐ จำนวนคดีลดลง และนำไปสู่ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

การจัดทำคู่มือส่งเสริมธรรมาภิบาลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถนำธรรมาภิบาลไปเป็นหลักในการบริหารราชการและยกระดับผลการประเมิน ITA ได้นั้น ผู้บริหารองค์กรต้องให้ความร่วมมือในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน และผลักดันไปสู่การปฏิบัติ รวมถึงการสร้างความร่วมมือในการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานภายใน เพื่อให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จ

การนำธรรมาภิบาลไปเป็นหลักในการบริหารราชการ ที่นำจะไปสู่การดำเนินงานและการให้บริการของภาครัฐแก่ประชาชนให้มีประสิทธิภาพนั้น การสร้างแรงจูงใจให้กับเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงาน การผลักดันและการติดตามเป็นปัจจัยสำคัญที่จะให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสร้างแรงจูงใจ ไม่ว่าจะเป็น แรงจูงใจด้านกำลังใจในการทำงาน เงิน ความมั่นคงทางอาชีพ หรือตำแหน่งงาน

จากรูป ๕.๖ จะเห็นว่า ผลลัพธ์ของโครงการขั้นแรก คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคะแนน ITA สูงขึ้น ที่จะส่งผลให้การดำเนินงานและการให้บริการของภาครัฐมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น แต่ในปัจจุบันยังไม่สามารถลดจำนวนคดีการทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ เห็นได้จากสถิติจำนวนคดีที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๒ มีจำนวน ๑,๓๐๓ เรื่อง ปี ๒๕๖๓ มีจำนวน ๑,๔๓๔ เรื่อง ปี ๒๕๖๔ มีจำนวน ๑,๔๗๖ เรื่อง (สำนักงาน ป.ป.ช., ๒๕๖๕)[๑] และ ปี ๒๕๖๕ มีจำนวนมากถึง ๒,๐๑๕ เรื่อง (สำนักงาน ป.ป.ช., ๒๕๖๖)[๒]

การดำเนินงานของโครงการส่งเสริมธรรมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เทียบกับ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) พบว่า การดำเนินงานของโครงการ ยังอยู่ในระดับ Short term Outcome คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคะแนน ITA สูงขึ้น แต่ยังไม่สามารถนำไปสู่คดีทุจริตลดลงจะเห็นได้จากจำนวนคดีทุจริตที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

แนวทางในการแก้ไขปัญหา เมื่อพิจารณาจากเส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) แล้วนั้น **ขั้นที่ ๑** การสนับสนุนทรัพยากร ทั้งด้านองค์ความรู้แก่บุคลากร วัสดุ อุปกรณ์ที่ช่วยให้การประเมินผลมีประสิทธิภาพ และ**ขั้นสุดท้าย** คือ การสร้างการมีส่วนร่วมของผู้บริหารของหน่วยงานให้เห็นถึงความสำคัญของการประเมิน ITA จะสามารถผลักดันให้ผลการประเมิน ITA ของหน่วยงานดีขึ้น และการสร้างประสิทธิภาพด้านการดำเนินงานและการให้บริการให้กับหน่วยงานอีกด้วย

---

[๑] สำนักงาน ป.ป.ช. (๒๕๖๕). **สถานการณ์การทุจริตประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔**. นนทบุรี.

[๒] สำนักงาน ป.ป.ช., (๒๕๖๖). **สถานการณ์การทุจริตประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕**. นนทบุรี.

รูปที่ ๕.๖ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของแผนป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

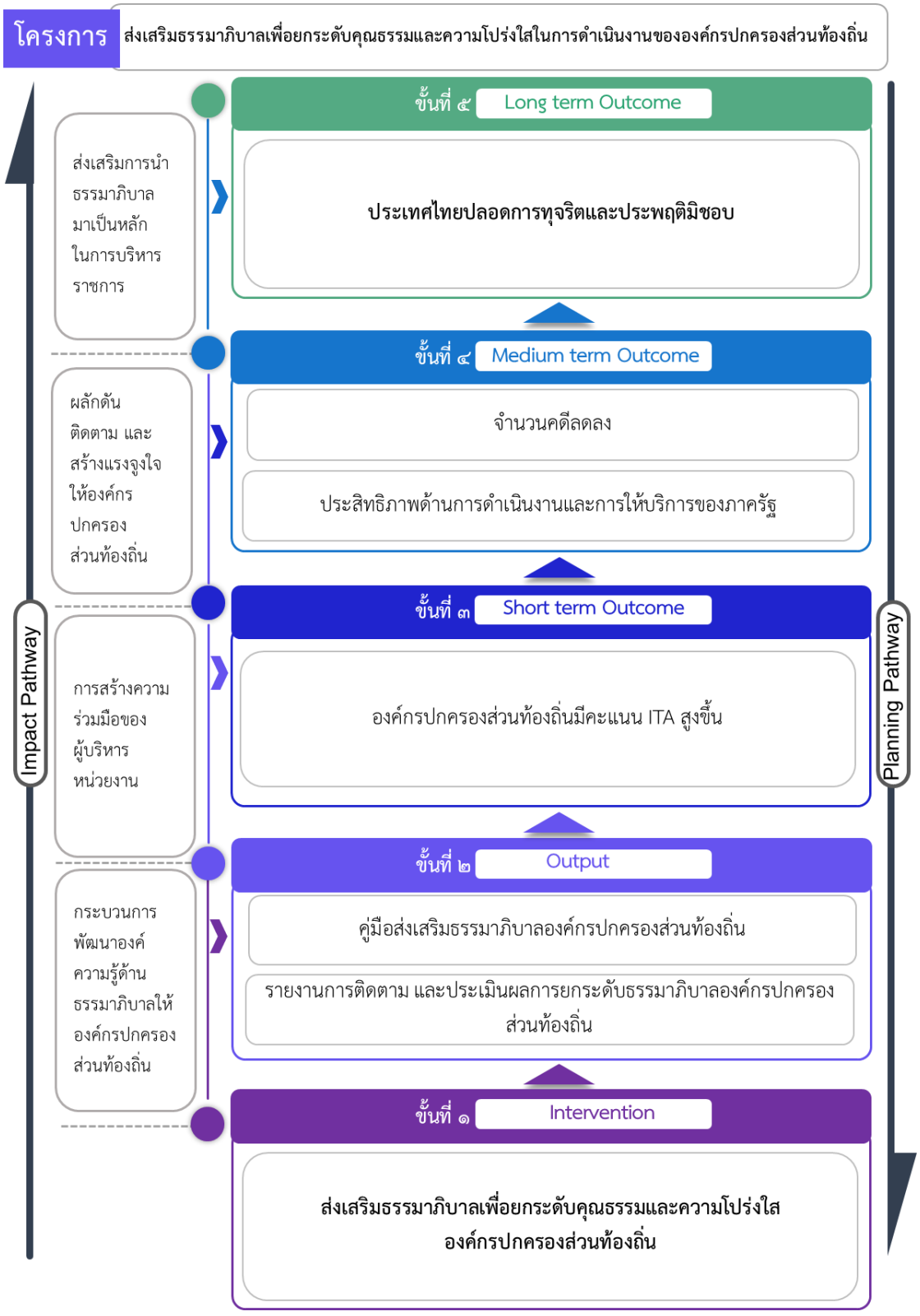

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินโครงการ

คู่มือการประเมิน ITA การจัดทำนิยามศัพท์ของข้อคำถามเพื่อสร้างความเข้าใจในข้อคำถามที่ตรงกันระหว่างผู้ตรวจประเมินและผู้ถูกประเมิน

การบูรณาการการทำงานด้านการประเมิน ITA กับหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก

การจัดทำมาตรฐานการทำงานของผู้ตรวจประเมินอย่างถูกต้อง เพื่อให้เกิดการสร้างมาตรฐานของผู้ตรวจประเมิน และลดข้อกังวลของผู้ตรวจประเมิน

การพัฒนาองค์ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการประเมินในหน่วยงานผู้ถูกประเมินอย่างต่อเนื่อง

ปัญหาและอุปสรรค และแนวทางการแก้ไขปัญหา

กลุ่มเป้าหมายผู้ถูกประเมินกลุ่มใหญ่สุด คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระดับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยมีความแตกต่างกันค่อนข้างสูง ทั้งความพร้อมด้านบุคลากร ความพร้อมด้านทรัพยากร ความพร้อมด้านงบประมาณ และความเข้าใจของผู้บริหารหน่วยงาน ซึ่งส่งผลกับค่าคะแนนการประเมินทั้งสิ้น

ขาดความต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในหน่วยงานผู้ถูกประเมิน เนื่องจากหน่วยงานราชการมีการโยกย้ายตำแหน่งหน้าที่ การเลื่อนระดับชั้น หรือการลาออก เจ้าหน้าที่ผู้มารับผิดชอบการประเมินต่อจากเจ้าหน้าที่คนเดิม อาจยังขาดความรู้ความเข้าใจในขั้นตอน และวิธีการประเมิน

ข้อเสนอแนะ

การประเมิน ITA ควรดำเนินการช่วงสิ้นสุดปีงบประมาณเพื่อให้ส่วนราชการมีระยะเวลาดำเนินการตามกรอบปีงบประมาณจริง

คู่มือการประเมิน ITA ควรอธิบายให้ละเอียด ระบุนิยามศัพท์ของคำที่สร้างความคลุมเครือในการประเมินที่ผ่านมาให้มีความชัดเจน เพื่อสร้างความเข้าใจในข้อคำถาม ระบุองค์ประกอบของข้อมูลแต่ละประเด็นข้อคำถามให้ชัดเจน เพื่อที่ส่วนราชการจะได้ดำเนินการตามเกณฑ์การประเมิน ITA ได้อย่างถูกต้อง มิให้เกิดปัญหาในการตีความที่แตกต่างกันระหว่างผู้ตรวจประเมินกับหน่วยงานผู้รับการประเมินที่ถูกต้อง

การยกระดับหรือการสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัย ความต้องการที่แตกต่างกัน จึงควรมีการศึกษาความต้องการในระดับพื้นที่ เพื่อให้การสนับสนุนและการพัฒนาที่ตรงต่อความต้องการของหน่วยงานที่แท้จริง

การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการประเมิน ITA ในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาชนได้รับทราบถึงวัตถุประสงค์ของการประเมิน การเข้าร่วมการตอบแบบการประเมิน และในอนาคตควรเผยแพร่ผลการประเมินออกเป็น ๓ ส่วนตามแบบตรวจ IIT OIT และ EIT เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบผลการประเมินในเชิงลึกที่มากขึ้น อีกทั้งสำนักงาน ป.ป.ช.

ควรตั้งข้อสังเกตถึงคะแนนการประเมินที่มีการเปลี่ยนแปลง อาทิ คะแนนที่สูงขึ้นอย่างก้าวกระโดด เพื่อให้ทราบถึงแนวทางการประเมินอีกทั้งยังสามารถนำไปถอดบทเรียนในการเป็นหน่วยงานต้นแบบได้ เพื่อการพัฒนาขั้นตอน แนวทาง วิธีการประเมิน รวมถึงบุคลากรผู้รับผิดชอบในหน่วยงาน

จากการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index: CPI) และการประเมิน ITA ที่ผ่านมาถึงความสอดคล้องของข้อคำถามและประเด็นการประเมิน ว่ามีความเชื่อมโยงกันนั้น แต่ในปัจจุบันผลการดำเนินการประเมิน ITA ในการดำเนินงานของภาครัฐ ที่มีแนวโน้มค่าคะแนนของทุกหน่วยงานที่สูงขึ้น ไม่สามารถยกระดับค่าคะแนน CPI ให้สูงขึ้นได้ จึงควรมีการทบทวนความสอดคล้องของข้อคำถามการประเมิน ITA กับ CPI อีกครั้ง เพื่อการพัฒนาข้อคำถาม และแนวทางการประเมินให้มีประสิทธภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งควรมีการวิเคราะห์ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของภาครัฐ ว่าส่งผลต่อดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index: CPI) ของประเทศไทยได้ตามที่คาดหวังหรือไม่ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาต่อไป

๕.๗ โครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย

โครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย ของสำนักเฝ้าระวังและประเมินสภาวการณ์ทุจริต เป็นโครงการประเภทโครงการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์/จัดทำสื่อ ที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจสถานการณ์การทุจริตและการรับรู้ต่อสถานการณ์การทุจริตในประเทศของภาคเอกชน นักลงทุนชาวไทยและชาวต่างชาติ ตลอดจนประชาชนทั่วไป อีกทั้งยังสามารถนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการกำหนดโครงการ/กิจกรรม หรือแนวทางในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

การเปลี่ยนแปลงสำคัญของโครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทยเมื่อเทียบกับปีฐาน

ด้านวัตถุประสงค์ การดำเนินโครงการปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มุ่งหวังเพียงการสำรวจสถานการณ์ของภาคเอกชนนักลงทุนชาวไทยและชาวต่างชาติ ตลอดจนประชาชนทั่วไป ซึ่งระบุกลุ่มเป้าหมายไว้ชัดเจนเมื่อเทียบกับความมุ่งหวังในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่กล่าวสั้น ๆ เพียงว่า “สำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทยของภาคส่วนต่าง ๆ ในประเทศไทย” แต่ทั้ง ๒ ปีงบประมาณมิได้กล่าวว่าจะนำข้อมูลที่เกิดขึ้นไปดำเนินการต่ออย่างไรหลังจากที่ได้ข้อมูลมา ทำให้ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้ขยายความมุ่งหวังสู่การกำหนดโครงการ/กิจกรรม ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ด้วยการพัฒนาแบบสำรวจ ทั้งนำข้อมูลมาเป็นฐานข้อมูลใช้วิเคราะห์แนวโน้มการทุจริต

ด้านกลุ่มเป้าหมาย ในแต่ละปีงบประมาณมีจำนวนกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีจำนวน ๒,๕๕๐ ตัวอย่าง ประกอบด้วย ๒ กลุ่ม ได้แก่ (๑) ประชาชนทั่วไป และ (๒) ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ นักธุรกิจ นักลงทุนชาวไทยและชาวต่างชาติ ขณะที่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีจำนวน ๒,๕๐๐ ตัวอย่าง ประกอบด้วย ๔ กลุ่ม ได้แก่ (๑) ประชาชนทั่วไป (๒) ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ (๓) นักธุรกิจนักลงทุนชาวไทยและนักลงทุนชาวต่างชาติ (๔) เจ้าหน้าที่รัฐ ส่วนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างมากกว่าทุกปีงบประมาณ คือ ไม่น้อยกว่า ๔,๐๐๐ ตัวอย่าง โดยแยกกลุ่มตัวอย่างเหมือนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เพียงแต่ระบุชัดว่าต้องกระจายตัวอย่างใน ๑๐ พื้นที่ ตามการแบ่งส่วนราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. (ภาค ๑ - ๙) และกรุงเทพมหานคร

ด้านงบประมาณ การดำเนินโครงการนั้น เมื่อเอาปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นปีฐาน โดยได้เงินงบประมาณ ๑,๔๓๕,๐๐๐ บาท และได้งบประมาณเพิ่มขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เท่ากับ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ คือ ๑,๘๗๕,๐๐๐ บาท แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะเพิ่มขึ้นกว่าปีที่ผ่านมาก็ตาม

ตารางที่ ๕.๑๓ รายละเอียดโครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย

ประเด็น	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
ชื่อโครงการ	โครงการสำรวจสถานการณ์การทุจริตและการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย	โครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย	
วัตถุประสงค์	เพื่อสำรวจสถานการณ์การทุจริตและการรับรู้ต่อสถานการณ์การทุจริตในประเทศของภาคเอกชน นักลงทุนชาวไทยและชาวต่างชาติ ตลอดจนประชาชนทั่วไป	เพื่อสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทยของภาคส่วนต่าง ๆ ในประเทศไทย	๑) เพื่อสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย ๒) เพื่อพัฒนาแบบสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทยให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการนำข้อมูลมาประกอบการดำเนินการของหน่วยงานต่าง ๆ ๓) เพื่อนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการกำหนดโครงการ/กิจกรรม หรือแนวทางในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ๔) เพื่อให้สำนักงาน ป.ป.ช. มีฐานข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้การทุจริตในประเทศไทยและนำมาวิเคราะห์แนวโน้มการทุจริตและกำหนดแนวทางในการทำงานได้
พื้นที่ดำเนินการ	กรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด	กรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด	กรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด
กลุ่มเป้าหมาย	๑) กิจกรรมที่ ๑ การสัมมนาเชิงวิชาการ เรื่อง ผลการสำรวจสถานการณ์การทุจริตและการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ กลุ่มเป้าหมายจำนวน ๑๕๐ คน ๒) กิจกรรมที่ ๒ กิจกรรมการสำรวจสถานการณ์การทุจริต	การสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกอบด้วย กลุ่มเป้าหมาย ๔ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ ๑ ประชาชนทั่วไป กลุ่มที่ ๒ ผู้เชี่ยวชาญนักวิชาการ กลุ่มที่ ๓ นักธุรกิจ นักลงทุนชาวไทยและนักลงทุน	การสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบด้วย กลุ่มเป้าหมาย ๔ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ ๑ ประชาชนทั่วไป กลุ่มที่ ๒ ผู้เชี่ยวชาญนักวิชาการ กลุ่มที่ ๓ นักธุรกิจ นักลงทุนชาวไทยและนักลงทุน

ประเด็น	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
	และการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๒,๕๕๐ ตัวอย่าง ประกอบด้วย - กลุ่มที่ ๑ ประชาชนทั่วไป จำนวน ๒,๕๐๐ ตัวอย่าง - กลุ่มที่ ๒ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ นักธุรกิจ นักลงทุนชาวไทยและชาวต่างชาติ จำนวน ๕๐ ตัวอย่าง	ชาวต่างชาติ กลุ่มที่ ๔ เจ้าหน้าที่รัฐ จำนวนรวมไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ ตัวอย่าง	ชาวต่างชาติ กลุ่มที่ ๔ เจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวนรวมไม่น้อยกว่า ๔,๐๐๐ ตัวอย่าง โดยกระจายตัวอย่างใน ๑๐ พื้นที่ ตามการแบ่งส่วนราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. (ภาค ๑ - ๙) และกรุงเทพมหานคร
งบประมาณ	๑,๔๓๕,๐๐๐ บาท	๑,๘๗๕,๐๐๐ บาท	๑,๘๗๕,๐๐๐ บาท

ผลผลิตและผลลัพธ์ของความสำเร็จโครงการ ในการสำรวจกลุ่มเป้าหมายข้างต้น พบว่า ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ กำหนดให้ส่งรายงานปีละ ๑ ฉบับ แต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้เพิ่มแบบสำรวจ พร้อมเล่มรายงาน อย่างละ ๑ ฉบับ ในทุกปีงบประมาณ ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากโครงการนี้ ได้แก่ (๑) ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทยต้องดีขึ้นกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และ (๒) หน่วยงานที่ได้รับทราบผลการสำรวจมีความเห็นว่าสามารถนำผลไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดแนวทางป้องกันการทุจริตได้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีหน่วยงาน ที่เห็นด้วยร้อยละ ๕๐ ขณะที่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีหน่วยงานที่เห็นด้วยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๙๕ โดยผลกระทบ (Impact Evaluation) ที่สำคัญ เห็นได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีผลการสำรวจไปประกอบการดำเนินงานในการยกระดับค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย

ตารางที่ ๕.๑๔ เป้าหมาย และตัวชี้วัดของโครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	๒๕๖๓ (Baseline)	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ผลผลิต (Output Evaluation)				
การสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย	๑) จำนวนรายงาน	๑ ฉบับ **(๑ ฉบับ)**	๑ ฉบับ **(๑ ฉบับ)**	๑ ฉบับ **(๑ ฉบับ)**
	๒) จำนวนแบบสำรวจ			๑ ฉบับ **(๑ ฉบับ)**
ผลลัพธ์ (Outcome Evaluation)				
การสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย	๑) ค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทยในปี พ.ศ. ๒๕๖๔	ดีขึ้น **(ดีขึ้น)**		
	๑) ร้อยละของหน่วยงานที่ได้รับทราบผลการสำรวจมีความเห็นว่าสามารถนำผลการสำรวจไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดแนวทางในการป้องกันการทุจริตได้		ร้อยละ ๕๐ **(ร้อยละ ๕๓.๘๕)**	๘๕ หน่วยงาน

หมายเหตุ: เนื่องจากโครงการมีการดำเนินกิจกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ตัวชี้วัดของโครงการบางตัวชี้วัดไม่มีความต่อเนื่องกันทั้ง ๓ ปีงบประมาณ

เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของโครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย

การดำเนินงานโครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทยเป็นการดำเนินงานโดยสำรวจการรับรู้การทุจริตของประชาชนทั่วไป ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ นักธุรกิจนักลงทุนชาวไทยและนักลงทุนชาวต่างชาติ และเจ้าหน้าที่รัฐนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการกำหนดโครงการ/กิจกรรม หรือแนวทางในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และมีฐานข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย เพื่อนำมาวิเคราะห์แนวโน้มการทุจริตและกำหนดแนวทางในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และได้มาซึ่งการคาดการณ์แนวโน้มการทุจริตในอนาคต เพื่อสร้างความตื่นตัวในการแก้ปัญหาการทุจริต และความโปร่งใสในการดำเนินงานของรัฐ ที่นำไปสู่ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

การสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย เพื่อการจัดทำรายงานผลการสำรวจนั้น เพื่อให้ได้ผลของการรับรู้การทุจริตที่มีความครอบคลุมทั่วประเทศ จำเป็นต้องขยายพื้นที่การสำรวจให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ในทุกบริบทของพื้นที่ และปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งนอกจากจะทราบผลการรับรู้การทุจริต และนำผลการทุจริตไปเป็นแนวทางในการจัดทำโครงการ/กิจกรรม/แนวทาง

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตแล้ว ยังสามารถนำผลการสำรวจไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการสื่อสารการดำเนินงานด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบได้อีกด้วย

จากรูป ๕.๗ จะเห็นว่า ผลลัพธ์ของโครงการขั้นแรก คือ โครงการ/กิจกรรม/แนวทางการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการคาดการณ์แนวโน้มการทุจริตในอนาคต การดำเนินงานที่จะนำไปสู่ความตื่นตัวในการแก้ปัญหาการทุจริต และความโปร่งใสในการดำเนินงานของภาครัฐจะต้องมีกระบวนการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริตที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูล ถ่ายโอนข้อมูลและองค์ความรู้แก่กัน เพื่อให้เกิดการรับรู้และกระบวนการการตรวจสอบ และปรับปรุงการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งการสร้างกระบวนการสื่อสารการดำเนินงาน ทั้ง การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และการปราบปรามการทุจริตสู่ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ยังสามารถสร้างความตื่นตัวในการแก้ปัญหาการทุจริตร่วมกันได้อีกด้วย

การดำเนินงานของโครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย ณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เทียบกับ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) พบว่า การดำเนินงานของโครงการ ยังอยู่ในระดับ Output คือ ทราบระดับรับรู้การทุจริตในประเทศไทย แต่ยังมาสามารถนำผลที่ได้จากการสำรวจไปปรับใช้ในการคาดการณ์แนวโน้มการทุจริตและประพฤติมิชอบ การวางแผนการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบได้อย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้ง โครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทยยังไม่สามารถนำไปสู่การใช้เป็นข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ได้

แนวทางในการแก้ไขปัญหา เมื่อพิจารณาจาก เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) แล้วนั้น **ขั้นที่ ๑** กระบวนการในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้กลุ่มเป้าหมายมีจำนวนเพิ่มมากและครอบคลุมมากขึ้นควรใช้วิธีการที่หลากหลาย ทั้งรูปแบบออนไลน์และการลงพื้นที่สำรวจ รวมถึงควรมีการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อให้ได้ประเด็นด้านคุณภาพมากยิ่งขึ้น **ขั้นสุดท้าย** การเผยแพร่ผลการสำรวจการรับรู้ควรเผยแพร่ให้กับทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับทราบ รวมทั้งการแนะนำแนวทางในการใช้ประโยชน์จากผลการสำรวจ

รูปที่ ๕.๗ เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของโครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย

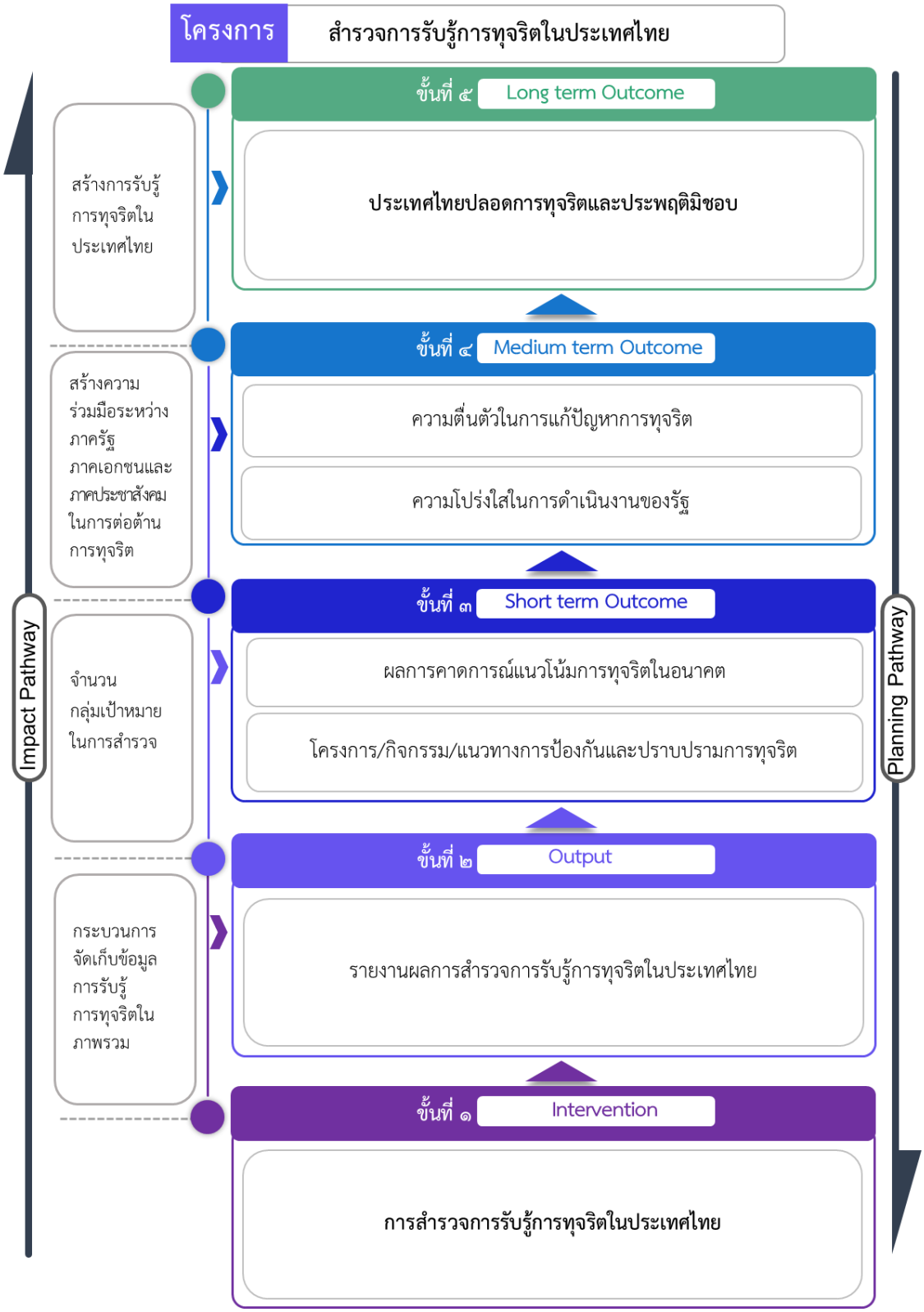

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินโครงการ

พื้นที่การสำรวจ และกลุ่มเป้าหมายในประเทศไทย พื้นที่ในการดำเนินการสำรวจ และกลุ่มเป้าหมาย ต้องครอบคลุมทั้งบริบทของพื้นที่ที่มีหลากหลาย ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความหลากหลายจะช่วยให้การสำรวจการรับรู้สะท้อนภาพความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

การใช้เทคโนโลยีเข้ามาสนับสนุนการสำรวจ การใช้เทคโนโลยีจะช่วยให้การสำรวจสามารถครอบคลุมและขยายจำนวนกลุ่มเป้าหมายได้มากยิ่งขึ้น และการขยายระยะเวลาในการสำรวจ

ปัญหาและอุปสรรค และแนวทางการแก้ไขปัญหา

การสำรวจการรับรู้การทุจริตเป็นการจ้างที่ปรึกษาภายนอกให้ดำเนินการสำรวจ พบปัญหามีการส่งงานล่าช้ากว่ากำหนด แม้จะมีการติดตาม และทำหนังสือกำชับผู้รับจ้างให้ส่งมอบงานตามที่กำหนดไว้ในสัญญาแล้ว อีกทั้งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ยังไม่สามารถสรรหาผู้รับจ้างภายในกำหนดเวลา เนื่องจากผู้ยื่นเสนอราคาไม่ถูกต้อง จึงต้องยกเลิกการประกวดราคา แล้วประกาศเชิญชวนใหม่

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการติดตามการดำเนินงานว่าหน่วยงานที่ได้รับทราบผลการสำรวจสามารถนำผลการสำรวจไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดแนวทางในการป้องกันการทุจริตได้หรือไม่ และสามารถนำผลการสำรวจไปปรับใช้เป็นแนวทางในการป้องกันการทุจริตอย่างไรบ้าง

การสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการประเมินไปยังประชาชนทั่วไป ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ นักธุรกิจ นักลงทุนชาวไทยและนักลงทุนชาวต่างชาติ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้การประเมินมีความครอบคลุมด้านกลุ่มเป้าหมาย

๕.๘ ห่วงโซ่การดำเนินงานโครงการ Baseline

การประเมิน Baseline ของโครงการ โดยการคัดเลือกโครงการที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและมีข้อมูลที่สามารถติดตามย้อนหลังได้ในระยะ ๓ ปี จำนวน ๗ โครงการ ทั้งโครงการในระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ คณะที่ปรึกษาได้มีการสัมภาษณ์จากผู้รับผิดชอบโครงการที่ได้ระบุสถานะของโครงการและนำมาจัดเป็นห่วงโซ่การดำเนินของโครงการว่ามีความสอดคล้องและส่งผลการดำเนินงานในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจากระดับต้นน้ำไปสู่กลางน้ำ กลางน้ำไปสู่ปลายน้ำ ซึ่งผลการดำเนินงานของโครงการพบว่า มีโครงการครอบคลุมห่วงโซ่การดำเนินงาน สำหรับโครงการต้นน้ำ ประกอบด้วย โครงการ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. และโครงการสร้างและพัฒนาหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา เป็นโครงการที่ตอบตัวชี้ด้านการสร้างทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ สำหรับผลการดำเนินงานนั้นเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ทุกโครงการ แต่อาจยังไม่สามารถผลักดันไปสู่จำนวนคดีการทุจริตที่ลดลงในหน่วยงาน สำหรับการสร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังการทุจริตนั้น ยังพบปัญหาในการเข้าร่วมของประชาชน ที่เน้นปริมาณมากกว่าคุณภาพของผู้เข้าร่วม

โครงการกลางน้ำ ประกอบด้วย โครงการส่งเสริมธรรมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และโครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะ เพื่อป้องกันการทุจริตเป็นโครงการที่ตอบตัวชี้วัดด้านคุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ จำนวนคดีทุจริต สำหรับคุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ ผลการดำเนินงานยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ เนื่องจากยังไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานบางหน่วยงาน อีกทั้งยังขาดการผลักดันของผู้บริหารของหน่วยงานในการทำการประเมิน ITA ด้านตัวชี้วัดจำนวนคดีทุจริตลดลงได้ตามเป้าหมายที่วางไว้

โครงการปลายน้ำ ประกอบด้วย โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Tranparency Assessment: ITA) เป็นโครงการต่อเนื่องจากโครงการกลางน้ำที่มีตัวชี้วัดเดียวกัน สำหรับโครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย เป็นโครงการต่อเนื่องจากการทำงานด้านการสร้างทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่อาจจะต้องเพิ่มประสิทธิภาพด้านการสื่อสารและการส่งเสริมภาพลักษณ์องค์กร

รูปที่ ๕.๘ ห่วงโซ่การดำเนินงานโครงการ Baseline

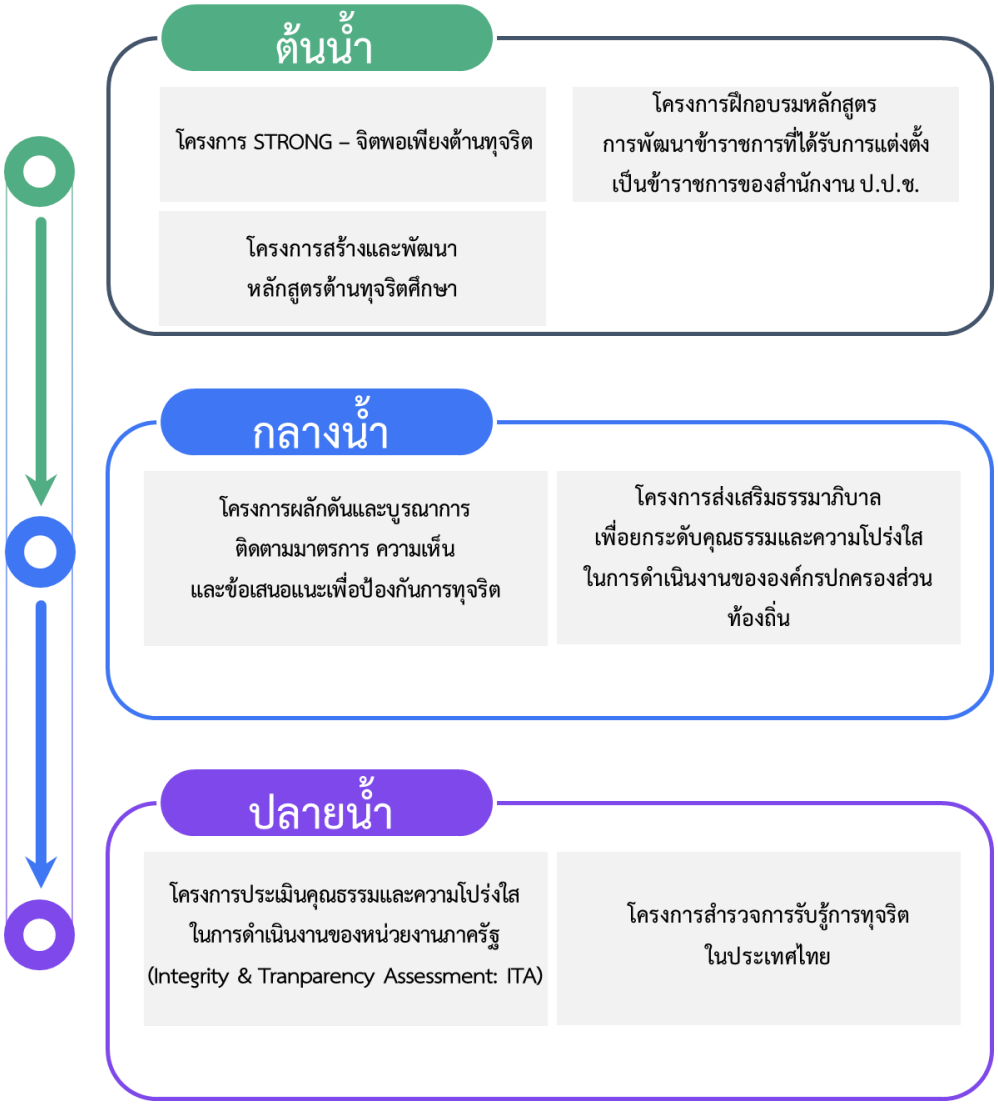

บทที่ ๖
สรุปผลการศึกษา

สรุปผลการศึกษาโครงการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ประกอบด้วย

๖.๑ สรุปผลการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๖.๒ ภาพรวมการจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณแผนงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕

๖.๓ ผลการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบด้วยการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม (Social Return on Investment: SROI)

๖.๔ ระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Ecosystem)

๖.๕ สรุปผลการประเมินโครงการ Baseline

๖.๖ ผลการประเมินโครงการ Baseline ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงตามทฤษฎี Theory of Change และความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของการดำเนินงานว่าส่งผลต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ

๖.๗ ผลการวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๖.๘ ข้อเสนอแนะ

๖.๑ สรุปผลการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๖.๑.๑ ผลการดำเนินงานในภาพรวม

เป้าหมาย : ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวชี้วัด : ดัชนีการรับรู้การทุจริตอยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๔ และ/หรือได้คะแนนสูงกว่า ๕๐ คะแนน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๕

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายและผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕					
	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ
ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ/คะแนน)	อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๔ และ/ หรือ ได้คะแนน ไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน	อยู่ในอันดับ **๑๐๔** ได้คะแนน **๓๖ คะแนน**	อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๔ และ/ หรือ ได้คะแนน ไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน	อยู่ในอันดับ **๑๑๐** ได้คะแนน **๓๕ คะแนน**	อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๔ และ/ หรือ ได้คะแนน ไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน	อยู่ในอันดับ **๑๐๑** ได้คะแนน **๓๖ คะแนน**
		☒		☒		☒

ผลการดำเนินงานตามเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนระดับที่ ๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ที่มีเป้าหมายยกระดับค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศ พบว่า ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ดัชนีการรับรู้การทุจริต อยู่ในอันดับที่ ๑๐๔ ได้คะแนน ๓๖ คะแนน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ดัชนีการรับรู้การทุจริต อยู่ในอันดับที่ ๑๑๐ ได้คะแนน ๓๕ คะแนน และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ดัชนีการรับรู้การทุจริต อยู่ในอันดับที่ ๑๐๑ ได้คะแนน ๓๖ คะแนน จะเห็นได้ว่าผลการดำเนินงานในภาพรวมตามเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนระดับที่ ๒ ที่ผ่านมาดัชนีการรับรู้การทุจริต ทั้งในส่วนของการจัดอันดับหรือค่าคะแนน ผลที่เกิดขึ้นคือ ประเทศไทยมีดัชนีการรับรู้การทุจริตอยู่ในระดับใกล้เคียงกันหรือคงที่ตลอดช่วง ๓ ปีที่ผ่านมาหรือในช่วงเวลาของการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ จากผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นดังกล่าว ส่งผลให้ยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่มุ่งเน้นการยกระดับค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ของประเทศไทยให้สูงขึ้น

๖.๑.๒ ผลการดำเนินงานแผนย่อยด้านป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

<u>เป้าหมายที่ ๑</u> : ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายและผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕					
	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ
๑. ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต	ร้อยละ ๔๖.๐๐	ร้อยละ **๕๒.๑๐** ☑	ร้อยละ ๔๘.๐๐	ร้อยละ **๗๘.๓๐** ☑	ร้อยละ ๕๐.๐๐	ร้อยละ **๙๓.๑๐** ☑
๒. ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ร้อยละ ๔๖.๐๐	ร้อยละ **๗๓.๓๐** ☑	ร้อยละ ๔๘.๐๐	ร้อยละ **๗๐.๙๐** ☑	ร้อยละ ๕๐.๐๐	ร้อยละ **๙๐.๙๐** ☑
๓. ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐.๐๐	ร้อยละ **๑๓.๑๙** ☒	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๕.๐๐	ร้อยละ **๔๙.๙๕** ☒	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐.๐๐	ร้อยละ **๗๐.๕๒** ☒

ผลการดำเนินงานตามเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมายที่ ๑ : ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต ประกอบด้วย ๓ ตัวชี้วัด ได้แก่ (๑) ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต (๒) ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และ (๓) ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA พบว่า ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดที่ ๑ ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ผลการดำเนินงาน ร้อยละ ๕๒.๑๐ ร้อยละ ๗๘.๓๐ และร้อยละ ๙๓.๑๐ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเป้าหมาย ผลการดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้

ตัวชี้วัดที่ ๒ ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผลการดำเนินงาน ร้อยละ ๗๓.๓๐ ร้อยละ ๗๐.๙๐ และร้อยละ ๙๐.๙๐ ตามลำดับ เปรียบเทียบกับค่าเป้าหมาย ผลการดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมาย

และตัวชี้วัดที่ ๓ ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ผลการดำเนินงานร้อยละ ๑๓.๑๙ ร้อยละ ๔๙.๙๕ และร้อยละ ๗๐.๕๒ ตามลำดับ ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นตามตัวชี้วัดที่ ๓ ยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมาย แต่ผลการสำรวจมีช่องว่างของคะแนนที่ลดลงอย่างต่อเนื่องจากช่องว่างร้อยละ ๓๖.๘๑ เป็นร้อยละ ๑๕.๐๕ ร้อยละ ๙.๔๘ ตามลำดับ ดังนั้นถือว่าเป็นการดำเนินการที่ส่งผลดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าเป้าหมายของแผนระดับที่ ๓ แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่มุ่งเน้นสร้างเสริมให้ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต บรรลุผลสำเร็จในการสร้างวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต แก่เด็กเยาวชน และประชาชน แต่ทั้งนี้ยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมายของการยกระดับค่าคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA) ที่มีจุดมุ่งหมายจะก่อให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

<u>เป้าหมายที่ ๒</u> : คดีการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายและผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕					
	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ
๑. จำนวนคดีทุจริตในภาพรวม	ลดลงร้อยละ ๖	ลดลงร้อยละ **๔๗.๓๗** ☑	ลดลงร้อยละ ๘	ลดลงร้อยละ **๓๖.๘๔** ☑	ลดลงร้อยละ ๑๐	ลดลงร้อยละ **๑๐๐** ☑
๒. จำนวนคดีทุจริตรายหน่วยงาน						
- จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต)	ลดลงร้อยละ ๖	ลดลงร้อยละ **๕๒.๖๓** ☑	ลดลงร้อยละ ๘	ลดลงร้อยละ **๓๖.๘๒** ☑	ลดลงร้อยละ ๑๐	ลดลงร้อยละ **๑๐๐** ☑
- จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต	ลดลงร้อยละ ๖	เพิ่มขึ้นร้อยละ **๑๐๐** ☒	ลดลงร้อยละ ๘	ลดลงร้อยละ **๑๐๐** ☑	ลดลงร้อยละ ๑๐	ลดลงร้อยละ **๑๐๐** ☑
๓. จำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	ลดลงร้อยละ ๑๕	ลดลงร้อยละ **๑๐๐** ☑	ลดลงร้อยละ ๒๐	ลดลงร้อยละ **๑๐๐** ☑	ลดลงร้อยละ ๒๕	ลดลงร้อยละ **๑๐๐** ☑

ผลการดำเนินงานตามเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมายที่ ๒ : คดีการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง ประกอบด้วย ๓ ตัวชี้วัด ได้แก่ (๑) จำนวนคดีทุจริตในภาพรวม (๒) จำนวนคดีทุจริตรายหน่วยงาน ตัวชี้วัดย่อย จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) และจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต และ (๓) จำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พบว่า ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดที่ ๑ จำนวนคดีทุจริตในภาพรวม ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ผลการดำเนินงาน ลดลงร้อยละ ๔๗.๓๗ ร้อยละ ๓๖.๘๔ และร้อยละ ๑๐๐ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจากค่าเป้าหมาย ผลการดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้

ตัวชี้วัดที่ ๒ จำนวนคดีทุจริตรายหน่วยงาน ประกอบด้วย จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ผลที่เกิดขึ้นจำนวนข้อร้องเรียนลดลงร้อยละ ๕๒.๖๓ ร้อยละ ๓๖.๘๒ และร้อยละ ๑๐๐ ตามลำดับ และจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ผลที่เกิดขึ้นจำนวนข้อร้องเรียน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐๐ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ส่วนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ และ ๒๕๖๕ จำนวนข้อร้องเรียนลดลงร้อยละ ๑๐๐ ผลการดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดที่ ๓ จำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผลการดำเนินงานจำนวนคดีทุจริตลดลงร้อยละ ๑๐๐ ทั้ง ๓ ปีงบประมาณ ผลการดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมาย จะเห็นได้ว่าผลการดำเนินงานในภาพรวมตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่มุ่งหวังให้จำนวนคดีการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายการขับเคลื่อนแผนฯ ในระยะที่ ๑ ที่ผ่านมา

๖.๑.๓ ผลการดำเนินงานแผนย่อยด้านการปราบปรามการทุจริต

<u>เป้าหมาย</u> : การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรมโปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายและผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕					
	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ
๑. กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด	ไม่เกินร้อยละ ๕๐	ร้อยละ **๗๗.๐๓**	ไม่เกินร้อยละ ๓๕	ร้อยละ **๗๓.๓๘**	ไม่เกินร้อยละ ๒๕	ร้อยละ **๗๑.๙๘**
		☒		☒		☒

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายและผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕					
	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ	ค่าเป้าหมาย	ผลฯ
๒. จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ	ไม่เกินร้อยละ ๖	**ไม่มีเรื่องฟ้องกลับ** ☑	ไม่เกินร้อยละ ๕	**ไม่มีเรื่องฟ้องกลับ** ☑	ไม่เกินร้อยละ ๔	**ไม่มีเรื่องฟ้องกลับ** ☑

ผลการดำเนินงานตามเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนย่อยการปราบปรามการทุจริต เป้าหมาย : การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ ประกอบด้วย ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่ (๑) กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด และ (๒) จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ พบว่า ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดที่ ๑ กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ เกินกรอบระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด (๒ ปี) คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๐๓ ร้อยละ ๗๓.๓๘ และร้อยละ ๗๑.๙๘ ตามลำดับ ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นตามตัวชี้วัดที่ ๑ ยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้

ตัวชี้วัดที่ ๒ จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ผลการดำเนินงานไม่มีคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ เมื่อพิจารณาจากค่าเป้าหมายผลการดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ จะเห็นได้ว่าผลการดำเนินงานในภาพรวมตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนย่อยการปราบปรามการทุจริต ที่มุ่งหวังให้กระบวนการดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรมโปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ สามารถดำเนินการบรรลุผลสำเร็จตามตัวชี้วัดเรื่องของจำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ สำหรับตัวชี้วัดเรื่องกระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญในกระบวนการดำเนินคดีทุจริตให้มีความรวดเร็วเป็นธรรมโปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ ของแผนย่อยการปราบปรามการทุจริต ยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

๖.๒ การจัดสรรการใช้จ่ายงบประมาณ และความเชื่อมโยงของโครงการ ในการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕

๖.๒.๑ โครงการภายใต้งบประมาณภายใต้แผนงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

การจัดสรรงบประมาณจากงบประมาณตามแผนบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ มีการดำเนินงานทั้งหมด ๑๒๔ โครงการ โดยการดำเนินงานของโครงการระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ที่ตอบตัวชี้วัดผลลัพธ์ภายใต้แผนฯ มากที่สุด คือ คุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ จำนวน ๗๕ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๔๘ รองลงมา ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน จำนวน ๔๖ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๑๐ จำนวนคดีทุจริต จำนวน ๑๗ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๗๑ และการดำเนินคดี จำนวน ๑๔ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒๙

นอกจากนี้การดำเนินโครงการระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ยังมีการดำเนินงานตอบตัวชี้วัดผลลัพธ์ CPI มากที่สุด คือ การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน ๔๐ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๒๖ รองลงมานโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต จำนวน ๑๙ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๒ สินบน จำนวน ๕ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๔.๐๓ และการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ มีจำนวนเท่ากับความโปร่งใสในระบบงบประมาณ จำนวน ๓ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๒ รายละเอียดดังรูปที่ ๖.๑

ทั้งนี้ โครงการภายใต้งบบูรณาการด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีทั้งหมด ๙๗๑ โครงการ แบ่งเป็นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๓๐๖ โครงการ ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ จำนวน ๓๓๗ โครงการ และปีงบประมาณ ๒๕๖๕ จำนวน ๓๒๘ โครงการ โดยคณะที่ปรึกษามีการคัดเลือกโครงการที่นำมาประเมินความเชื่อมโยงของโครงการ และผลการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริต จำนวน ๑๒๔ โครงการ ซึ่งมีเกณฑ์การคัดเลือก คือ ๑) จากการประเมินโครงการของคณะที่ปรึกษาในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ และ ๒) โครงการที่คัดเลือกมีความครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ โดยโครงการภายใต้แผนป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบจำนวน ๑๑๗ โครงการ และโครงการภายใต้แผนปราบปรามการทุจริตจำนวน ๗ โครงการ

รูปที่ ๖.๑ จำนวนโครงการภายใต้แผนบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบกับการเชื่อมโยงผลลัพธ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

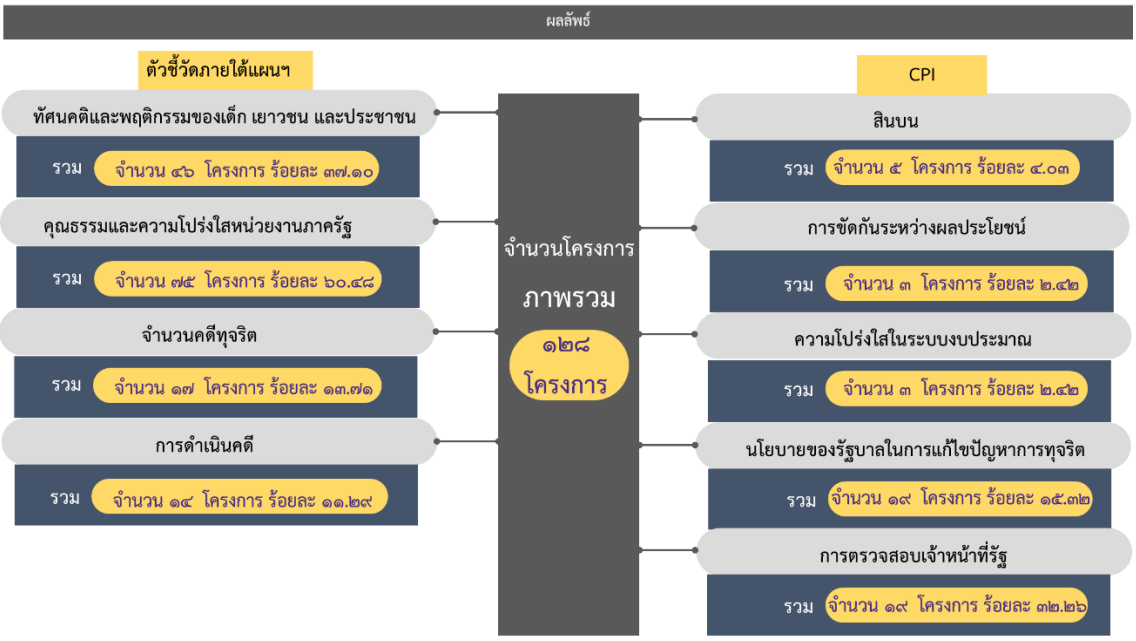

หมายเหตุ: ผลลัพธ์ของการดำเนินโครงการ ๑ โครงการสามารถตอบตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ และค่า CPI ได้มากกว่า ๑ ตัวชี้วัด ส่งผลให้ผลรวมของโครงการที่ตอบตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ และ CPI มีจำนวนมากกว่า ๑๒๘ โครงการ

๖.๒.๒ โครงการภายใต้งบประมาณจากกองทุน ป.ป.ช. ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

การจัดสรรงบประมาณจากกองทุน ป.ป.ช ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ มีการดำเนินงานทั้งหมด ๑๒๘ โครงการ แบ่งเป็นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๒๐ โครงการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวน ๕๘ โครงการ และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๕๐ โครงการ โดยการดำเนินงานของโครงการระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ที่ตอบตัวชี้วัดผลลัพธ์ภายใต้แผนฯ มากที่สุด คือ ทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชน จำนวน ๑๒๑ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๕๓ รองลงมาคุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐจำนวน ๑๗ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๒๘ จำนวนคดีทุจริต จำนวน ๑๖ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ และการดำเนินคดี จำนวน ๙ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๗.๐๓ ตามลำดับ

นอกจากนี้การดำเนินโครงการระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ยังมีการดำเนินงานตอบตัวชี้วัดผลลัพธ์ CPI มากที่สุด คือ การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน ๔๙ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๒๘ รองลงมาความโปร่งใสในระบบงบประมาณ จำนวน ๕ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๓.๙๑ การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ จำนวน ๔ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๓.๑๓ สินบน

จำนวน ๓ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๔ และนโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต จำนวน ๒ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๖ รายละเอียดดังรูปที่ ๖.๒

รูปที่ ๖.๒ จำนวนโครงการภายใต้กองทุน ป.ป.ช. กับการเชื่อมโยงผลลัพธ์ และประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

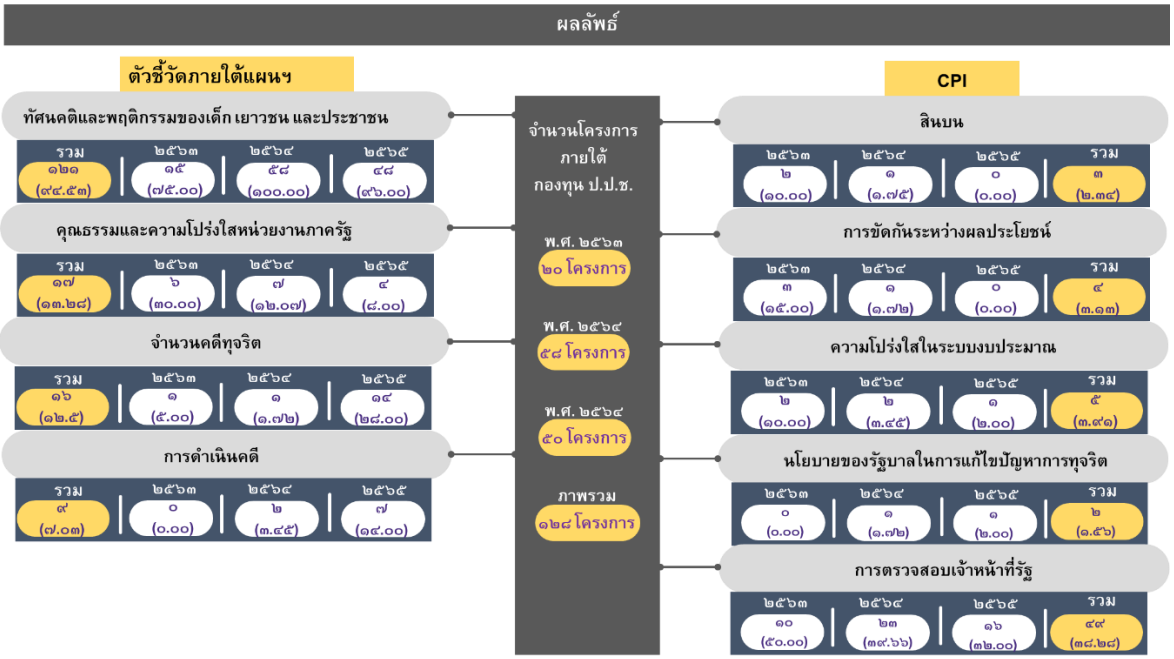

หมายเหตุ: ผลลัพธ์ของการดำเนินโครงการ ๑ โครงการสามารถตอบตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ และค่า CPI ได้มากกว่า

หมายเหตุ: ผลลัพธ์ของการดำเนินโครงการ ๑ โครงการสามารถตอบตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ และค่า CPI ได้มากกว่า ๑ ตัวชี้วัด ส่งผลให้ผลรวมของโครงการที่ตอบตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ และ CPI มีจำนวนมากกว่า ๑๒๘ โครงการ

๖.๓ ผลการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบด้วยการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม (Social Return on Investment: SROI)

๖.๓.๑ ผลการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบด้วยการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม แผนย่อยด้านป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนย่อยด้านปราบปรามการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕

การประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) คณะที่ปรึกษากำหนดกรอบการประเมินความคุ้มค่าที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมของแผนปฏิบัติการฯ ในแต่ละปีงบประมาณ โดยใช้ผลการประเมินอัตราผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน (Social

Returns on Investment: SROI) ของโครงการที่ได้รับการประเมินโครงการตามแผนปฏิบัติการฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ โดยการคำนวณมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และมูลค่าทางสังคมที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ทั้งในส่วนของมูลค่าทางตรง และมูลค่าทางอ้อม พบว่าแผนย่อยด้านการป้องกันการทุจริต จากการลงทุนในการดำเนินงาน โครงการ/กิจกรรม ๑ บาท ได้รับผลตอบแทนกลับคืนมาเป็นมูลค่า ๑๒.๒๔ - ๑๗.๐๖ บาท โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ ๖.๑

สำหรับแผนย่อยด้านการปราบปรามการทุจริตไม่สามารถคำนวณค่าความคุ้มค่าได้ เนื่องจากโครงการที่สามารถนำมาคำนวณค่าได้เป็นโครงการด้านการป้องกันการทุจริตเนื่องจากมีการประเมินความคุ้มค่าโครงการไว้ครอบคลุมทุกลักษณะโครงการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ จึงสามารถนำข้อมูลที่มีอยู่มาเป็นฐานในการประมาณความคุ้มค้าได้ ส่วนโครงการด้านการปราบปรามการทุจริตไม่สามารถคำนวณความคุ้มค่าได้เนื่องจากมีการประเมินความคุ้มค่าไว้เพียง ๑ โครงการ คือ โครงการสืบสวน ปราบปรามเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินหรือผู้กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายฟอกเงิน ที่พบว่า ลงทุนดำเนินงาน ๑ บาท ได้รับผลตอบแทนกลับมาเป็นมูลค่า ๖๒.๙๒ บาท จึงไม่สามารถใช้เป็นตัวแทนของภาพรวมทั้งหมดด้านการปราบปรามการทุจริตได้

ตารางที่ ๖.๑ ผลการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบด้วยการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม แผนย่อยด้านป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนย่อยด้านปราบปรามการทุจริตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕

รายการ	มูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม (SROI)		
	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
SROI (เฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยงบประมาณ)	๕.๔๖	๘.๑๐	๒๓.๑๕
SROI (เฉลี่ย ๓ ปี)	๑๒.๒๔		
SROI (เฉลี่ย ๓ ปี ถ่วงน้ำหนักด้วยงบประมาณ)	๑๗.๐๖		

๖.๓.๒ ผลการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕

การประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ภาพรวมงบประมาณ ๑ บาทที่ใช้ในการดำเนินการของ ป.ป.ช. เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ๑๐๔.๗๔ บาท ถ้าเปรียบเทียบจากการถ่วงน้ำหนักงบประมาณเท่ากับ ๑๑๖.๙๖ เมื่อจำแนกรายปีเห็นได้ว่ามีความคุ้มค่าลดลงอย่างต่อเนื่องจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ งบประมาณ ๑ บาทที่ใช้ในการดำเนินการของ ป.ป.ช. เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ๑๘๑.๒๐ บาท ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ งบประมาณ ๑ บาทที่ใช้ในการดำเนินการของ ป.ป.ช.

เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ๙๗.๕๖ บาท และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ งบประมาณ ๑ บาทที่ใช้ในการดำเนินการของ ป.ป.ช. เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ๓๕.๔๗ บาท รายละเอียดดังรูปที่ ๖.๓

รูปที่ ๖.๓ ผลการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

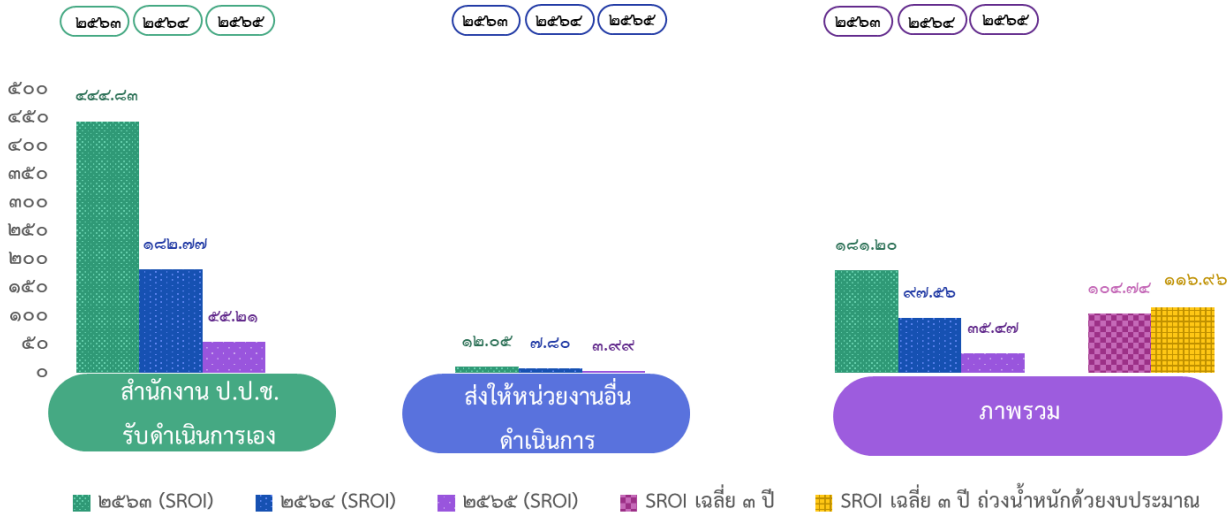

ที่มา: คณะที่ปรึกษา

๖.๓.๓ การประเมินความคุ้มค่าตามภารกิจงาน

การประเมินความคุ้มค่าตามภารกิจงานจะอยู่บนสมมติฐานที่ว่า มูลค่าของการทุจริตที่ป้องกันได้ในทุกด้านจะกลายเป็นวงเงินที่ไหลกลับเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ จึงต้องคูณด้วยตัวคูณทวีการคลังที่ค่าเท่ากับ ๑.๔๗๓[๑] แล้วหารด้วยงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการ รายละเอียดการคำนวณตามที่แสดงไว้ในรูปที่ .๖.๔ จะเห็นได้ว่ามูลค่าที่ป้องกันได้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ พ.ศ. ๒๕๖๔ และ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีมูลค่าเท่ากับ ๓๔,๒๓๓,๙๗๔,๗๔๙ บาท ๒๒๐,๘๐๔,๙๗๐,๑๑๙

---

[๑] **หมายเหตุ:** ตัวคูณทวี ๑.๔๗๓ มาจากค่าเฉลี่ยผลการประมาณการ Fiscal Multipliers ที่ได้จากประเภทตัวคูณทางการคลัง ๕ ประเภท ประกอบด้วย ๑) ค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ ค่าประมาณการ ๑.๘๗๑ ๒) รายจ่ายเพื่อการลงทุน ค่าประมาณการ ๑.๒๔๒ ๓) รายจ่ายประเภทอื่น ๆ ที่พิจารณาแล้วเห็นว่า มีผลกระทบทางตรงต่อ GDP ค่าประมาณการ ๑.๙๔๗ ๔) รายจ่ายเงินโอนสำหรับประชาชนทั่วไป ค่าประมาณการ ๐.๙๔๗ และ ๕) รายจ่ายเงินโอนสำหรับประชาชนผู้มีรายได้น้อย ค่าประมาณการ ๑.๓๕๖ นั้นคือ (๑.๘๗๑ + ๑.๒๔๒ + ๑.๙๔๗ + ๐.๙๔๗ + ๑.๓๕๖) / ๕ = ๑.๔๗๓
ที่มา: ณรงค์ชัย ฐิตินันท์พงศ์. (๒๕๖๔). คู่มือการวิเคราะห์ผลกระทบของการใช้จ่ายภาครัฐต่อ GDP โดยตัวคูณทางการคลัง (Fiscal Multipliers). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

บาท และ๑๘๐,๐๕๐,๒๙๙,๑๐๐ บาท ตามลำดับ สำหรับงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานในแต่ละปี เท่ากับ ๒,๑๕๐,๒๐๖,๕๘๔ บาท ๒,๒๕๒,๒๒๓,๐๒๘ บาท และ ๒,๕๐๕,๙๐๐,๘๐๐ บาท เมื่อนำมูลค่าของการทุจริตที่ป้องกันได้มาคูณด้วยค่าตัวคูณทวีแล้วหารด้วยงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการแต่ละปี จะพบว่าค่า SROI เท่ากับ ๒๓.๔๕๒ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ๑๔๔.๔๑๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และ ๑๐๕.๘๔๖ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของ SROI รวมทั้ง ๓ ปี เท่ากับ ๙๒.๗๗๐ เมื่อพิจารณาความคุ้มค่าจำแนกตามภารกิจตามที่แสดงในภารกิจตามที่แสดงไว้ในรูปที่ ๖.๕ จะพบว่าด้านการปราบปรามการทุจริตมีค่า SROI อยู่ระหว่าง ๑๔๔.๕๕๑ ถึง ๗๑๖.๓๐๔ ด้านการตรวจสอบทรัพย์สินมีค่า SROI อยู่ระหว่าง ๓๖.๗๐๙ ถึง ๗๗.๐๕๙ และในด้านการป้องกันการทุจริตมีค่า SROI อยู่ระหว่าง ๑,๘๑๔.๔๕๙ ถึง ๒,๖๙๐.๑๔๔ สะท้อนให้เห็นว่าการดำเนินการตามภารกิจมีความคุ้มค่าในการดำเนินงาน

หากพิจารณาผลการประเมินความคุ้มค่าในภาพรวมจะเห็นได้ว่าค่ารายปีมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงแตกต่างกัน จึงไม่สามารถประเมินแนวโน้มของความคุ้มค่าได้ชัดเจน การเปลี่ยนแปลงลักษณะนี้เกิดจากระยะเวลาในการดำเนินคดีบางประเภทต้องใช้เวลามากกว่า ๑ ปี หากปีใดที่มีคดีตัดสินถึงที่สุดเป็นจำนวนมาก หรือมีคดีเป็นคดีที่มีมูลค่าสูง ก็จะทำให้ผลของปีนั้นสูงตามไปด้วย ด้วยเหตุนี้ การจะพิจารณาความคุ้มค่ารายปีจึงไม่สะท้อนความคุ้มค่าที่แท้จริง หากจะลดความคลาดเคลื่อนลง ก็ควรพิจารณาความคุ้มค่าเฉลี่ยต่อปีตลอดระยะเวลาของแผนฯ จะมีความเหมาะสมมากกว่า

รูปที่ ๖.๔ ผลการประเมินความคุ้มค่าในภาพรวม

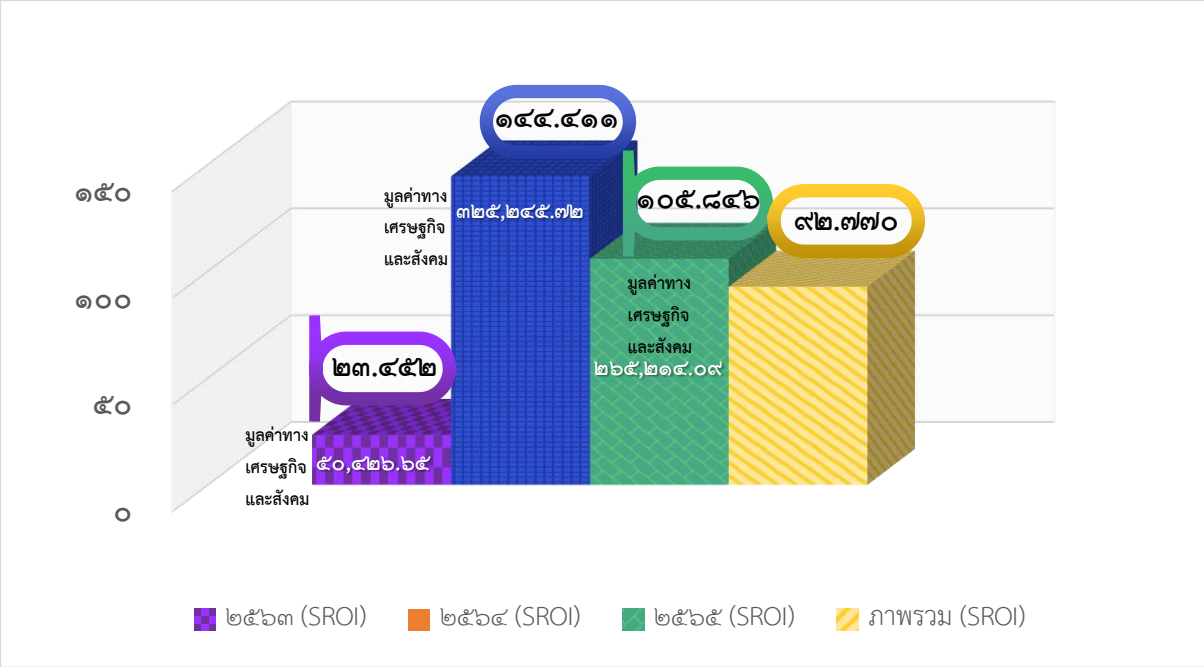

ที่มา: คณะที่ปรึกษา

รูปที่ ๖.๕ ผลการประเมินความคุ้มค่าตามภารกิจงาน

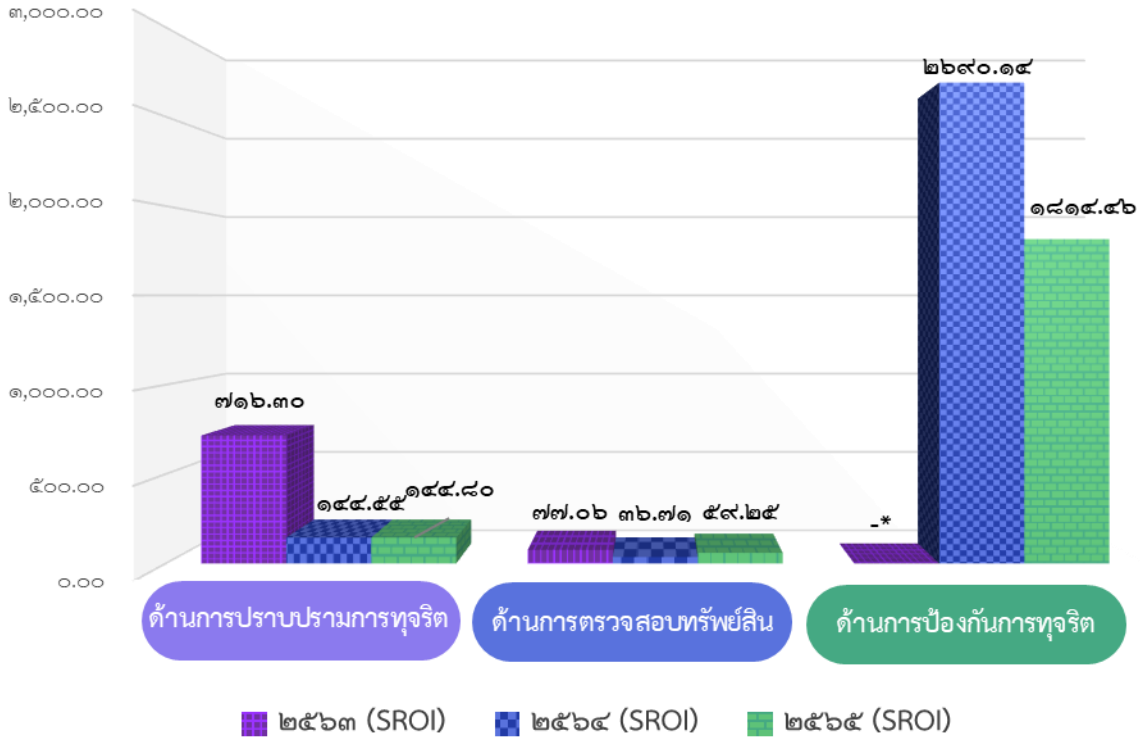

หมายเหตุ: * มูลค่าของการทุจริตที่ป้องกันจากภารกิจป้องกันการทุจริตเริ่มมีการเก็บข้อมูลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔
ที่มา: คณะที่ปรึกษา

๖.๔ ระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Ecosystem)

๖.๔.๑ กรอบแนวคิดของระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

กรอบแนวคิดของระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริตของประเทศไทยมีการวิเคราะห์ระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบจากประเทศต้นแบบ ๕ ประเทศ ประกอบด้วย ประเทศเยอรมนี ประเทศออสเตรเลีย ประเทศญี่ปุ่น ประเทศสิงคโปร์ และสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) มีกรอบการวิเคราะห์ระบบนิเวศ คือ กรอบกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ องค์กรอิสระต่อต้านการทุจริต กลไกความโปร่งใสและความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม การคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส เสรีภาพสื่อและการทำข่าวเชิงสืบสวน กรอบจริยธรรมและความซื่อสัตย์ และความร่วมมือและอนุสัญญาระหว่างประเทศ โดยระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริตของประเทศไทย มีรายละเอียดดังนี้

๑) กรอบกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ: การสร้างแนวคิดของระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต ซึ่งรวมถึงการจัดทำกฎหมายและข้อบังคับที่เข้มงวดสำหรับลงโทษผู้ทุจริต โดยการกำหนดให้การทุจริตเป็นความผิดทางอาญา และกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมแก่ผู้กระทำผิด เพื่อเป็นรากฐานสำหรับความพยายามในการต่อต้านการทุจริต (Chene, ๒๐๑๕)

๒) องค์กรอิสระต่อต้านการทุจริต: จัดตั้งหน่วยงานเฉพาะที่มีอำนาจสอบสวนและดำเนินคดีเพื่อต่อต้านการทุจริตและบังคับใช้มาตรการต่อต้านการทุจริต (UNODC, ๒๐๑๑) หน่วยงานเหล่านี้เป็นหน่วยงานเฉพาะที่รับผิดชอบในการสอบสวน ดำเนินคดี และป้องกันการทุจริต ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความแข็งแกร่งและความเชี่ยวชาญในการต่อสู้กับการทุจริต (World Bank, ๒๐๐๐)

๓) กลไกความโปร่งใสและความรับผิดชอบ: ส่งเสริมความโปร่งใสในการบริหารราชการ ธุรกรรมทางการเงิน และกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง ขณะเดียวกันก็ส่งเสริมกลไกความรับผิดชอบและการกำกับดูแลภาครัฐ (World Bank, ๒๐๒๐) ซึ่งกลไกเหล่านี้มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มความโปร่งใสในการดำเนินงานของรัฐบาล การจัดซื้อจัดจ้างสาธารณะ และธุรกรรมทางการเงิน ซึ่งรวมถึงมาตรการต่าง ๆ เช่น การเข้าถึงข้อมูล การเปิดเผยข้อมูลทางการเงิน และการตรวจสอบ (United Nations Development Programme (India), & Macmillan India Limited, ๒๐๐๘)

๔) การมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม: การมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริต คือ การมีส่วนร่วมขององค์กรภาคประชาสังคม องค์กรพัฒนาเอกชน กลุ่มชุมชน และนักเคลื่อนไหวระดับรากหญ้าในการต่อสู้กับการทุจริตอย่างแข็งขันและส่งเสริมความโปร่งใส ความซื่อสัตย์ทั้งในภาครัฐและเอกชน องค์กรภาคประชาสังคมมีบทบาทสำคัญในการตรวจสอบสถาบันของรัฐ สนับสนุนมาตรการต่อต้านการทุจริต และสร้างความตระหนักต่อสาธารณชน (Transparency International, ๒๐๑๘) อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมความโปร่งใสในการบริหารราชการ ธุรกรรมทางการเงิน กระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง และส่งเสริมกลไกความรับผิดชอบและการกำกับดูแลสาธารณะ (World Bank, ๒๐๑๗)

๕) การคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส: การสร้างกลไกในการปกป้องผู้แจ้งเบาะแสจากการตอบโต้หรือเอาคืน การเก็บข้อมูลของผู้แจ้งเบาะแสไว้เป็นความลับ และควรมีมาตรการทางกฎหมายในการปกป้องผู้แจ้งเบาะแสจากการรายงานการทุจริต กลไกการปกป้องผู้แจ้งเบาะแสที่มีประสิทธิภาพจะสนับสนุนให้บุคคลมีความกล้าในการรายงานการทุจริตโดยไม่หวาดกลัวการตอบโต้หรือเอาคืน (Organisation for Economic Co-operation and Development, ๒๐๑๖)

๖) เสรีภาพสื่อและการทำข่าวเชิงสืบสวน: เสรีภาพสื่อมีบทบาทสำคัญในการต่อต้านการทุจริตโดยการส่งเสริมความโปร่งใส ความรับผิดชอบ และการรับรู้ของสาธารณชน นอกจากนี้การส่งเสริมความเป็นอิสระของสื่อ การทำข่าวเชิงสืบสวน และเสรีภาพของสื่อมวลชนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเปิดเผยการทุจริตและส่งเสริมการรับรู้ของสาธารณชน (Freedom House, ๒๐๒๑)

๗) กรอบจริยธรรมและความซื่อสัตย์: มีส่วนร่วมในความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยการแบ่งปันแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดและให้สัตยาบันพร้อมทั้งการดำเนินการตามอนุสัญญาต่อต้านการทุจริตระหว่างประเทศ เช่น อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (The United Nations

Convention against Corruption: UNCAC) (United Nations, (๒๐๐๓) นอกจากนี้การกำหนดจรรยาบรรณ โครงการฝึกอบรมจริยธรรม และกลไกด้านความซื่อสัตย์จะช่วยส่งเสริมความประพฤติและจริยธรรมภายในภาครัฐและเอกชน (United Nations Global Compact, ๒๐๑๕)

๘) ความร่วมมือและอนุสัญญาระหว่างประเทศ: เกิดขึ้นจากการส่งเสริมความร่วมมือ การประสานมาตรฐาน และอำนวยความสะดวกในความพยายามร่วมกัน ความร่วมมือและอนุสัญญาระหว่างประเทศจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของมาตรการต่อต้านการทุจริตนำไปสู่วัฒนธรรมสากลแห่งความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบ มีส่วนร่วมในความร่วมมือระหว่างประเทศ การแบ่งปันแนวทางการปฏิบัติที่ดีที่สุด และให้สัตยาบันพร้อมทั้งการดำเนินการตามอนุสัญญาต่อต้านการทุจริตระหว่างประเทศ เช่น อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (The United Nations Convention against Corruption: UNCAC) (UNITED NATIONS, ๒๐๐๓: World Bank, ๒๐๑๖)

รูปที่ ๖.๖ ระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Ecosystem)

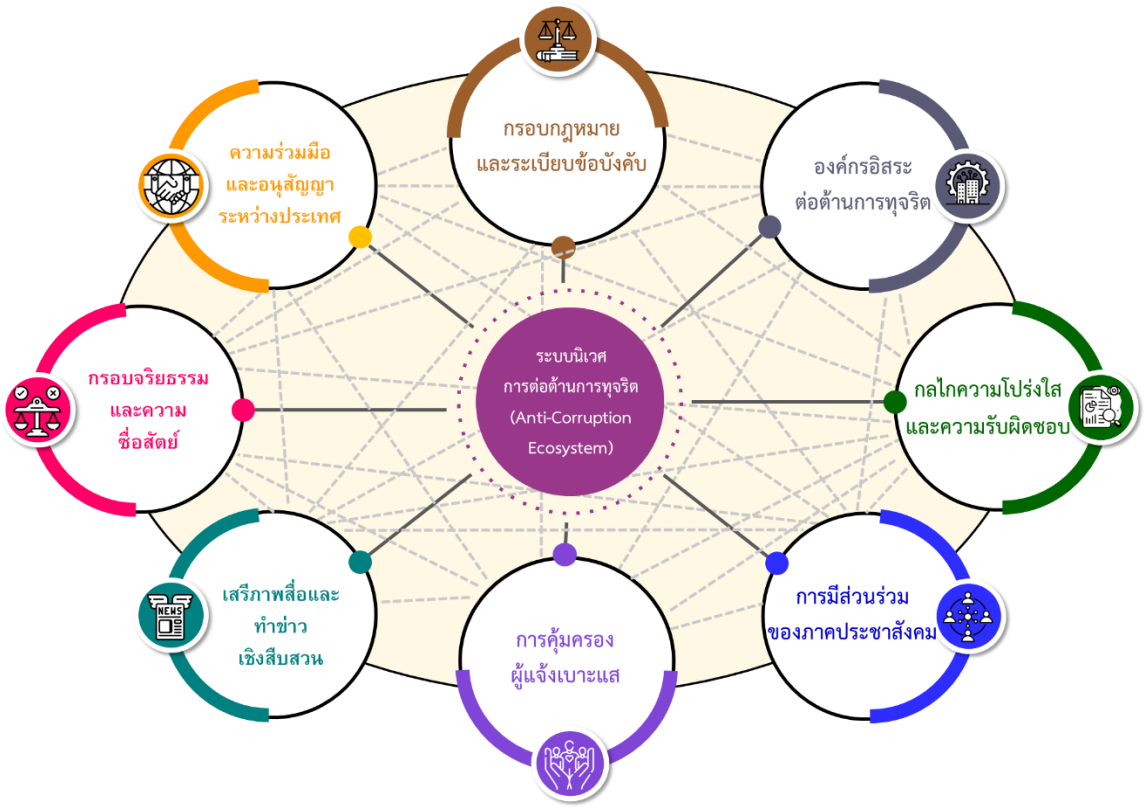

ที่มา: คณะที่ปรึกษา

๖.๔.๒ ระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบจากการประชุมผู้เชี่ยวชาญ

ระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบจากการประชุมผู้เชี่ยวชาญ มีรูปแบบการจัดกลุ่มระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบควรยึดทฤษฎีการปฏิบัติงานโดยให้มีการจัดกลุ่มตามแนวคิด Three-pronged strategy โดยการจัดกลุ่มของระบบนิเวศ มีดังนี้

(๑) คน ประกอบด้วย การศึกษา การมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม และกรอบจริยธรรมและความซื่อสัตย์

(๒) กลไก ประกอบด้วย องค์กรอิสระต่อต้านการทุจริต กลไกความโปร่งใสและความรับผิดชอบ กลไกการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส และเสรีภาพสื่อและการทำข่าวเชิงสืบสวน

(๓) กฎหมาย/การเมือง ประกอบด้วย กรอบกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ความร่วมมือและอนุสัญญาระหว่างประเทศ และเจตจำนงทางการเมือง

รูปที่ ๖.๗ ระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบจากการประชุมผู้เชี่ยวชาญ

ที่มา: คณะที่ปรึกษา

๖.๕ สรุปผลการประเมินโครงการ Baseline

การประเมิน Baseline ของโครงการ โดยการคัดเลือกโครงการที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและมีข้อมูลที่สามารถติดตามย้อนหลังได้ในระยะ ๓ ปี จำนวน ๗ โครงการ ทั้งโครงการในระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ คณะที่ปรึกษาได้มีการสัมภาษณ์จากผู้รับผิดชอบโครงการที่ได้ระบุสถานะของโครงการและนำมาจัดเป็นห่วงโซ่การดำเนินของโครงการว่ามีความสอดคล้องและส่งผลการดำเนินงานในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจากระดับต้นน้ำไปสู่กลางน้ำ กลางน้ำไปสู่ปลายน้ำ ซึ่งผลการดำเนินงานของโครงการ พบว่า มีโครงการครอบคลุมห่วงโซ่การดำเนินงาน สำหรับโครงการต้นน้ำประกอบด้วย โครงการ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. และโครงการสร้างและพัฒนาหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา เป็นโครงการที่ตอบตัวชี้ด้านการสร้างทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ สำหรับผลการดำเนินงานนั้นเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ทุกโครงการ แต่อาจยังไม่สามารถผลักดันไปสู่จำนวนคดีการทุจริตที่ลดลงในหน่วยงาน สำหรับการสร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังการทุจริตนั้น ยังพบปัญหาในการเข้าร่วมของประชาชน ที่เน้นปริมาณมากกว่าคุณภาพของผู้เข้าร่วม

โครงการกลางน้ำ ประกอบด้วย โครงการส่งเสริมธรรมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และโครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะ เพื่อป้องกันการทุจริตเป็นโครงการที่ตอบตัวชี้วัดด้านคุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ จำนวนคดีทุจริต สำหรับคุณธรรมและความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐ ผลการดำเนินงานยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ เนื่องจากยังไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานบางหน่วยงาน อีกทั้งยังขาดการผลักดันของผู้บริหารของหน่วยงานในการทำการประเมิน ITA ด้านตัวชี้วัดจำนวนคดีทุจริตลดลงได้ตามเป้าหมายที่วางไว้

โครงการปลายน้ำ ประกอบด้วย โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA) เป็นโครงการต่อเนื่องจากโครงการกลางน้ำที่มีตัวชี้วัดเดียวกัน สำหรับโครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทยเป็นโครงการต่อเนื่องจากการทำงานด้านการสร้างทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน และประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่อาจจะต้องเพิ่มประสิทธิภาพด้านการสื่อสารและการส่งเสริมภาพลักษณ์องค์กร รายละเอียดดังรูปที่ ๖.๘

รูปที่ ๖.๘ ห่วงโซ่การดำเนินงานโครงการ Baseline

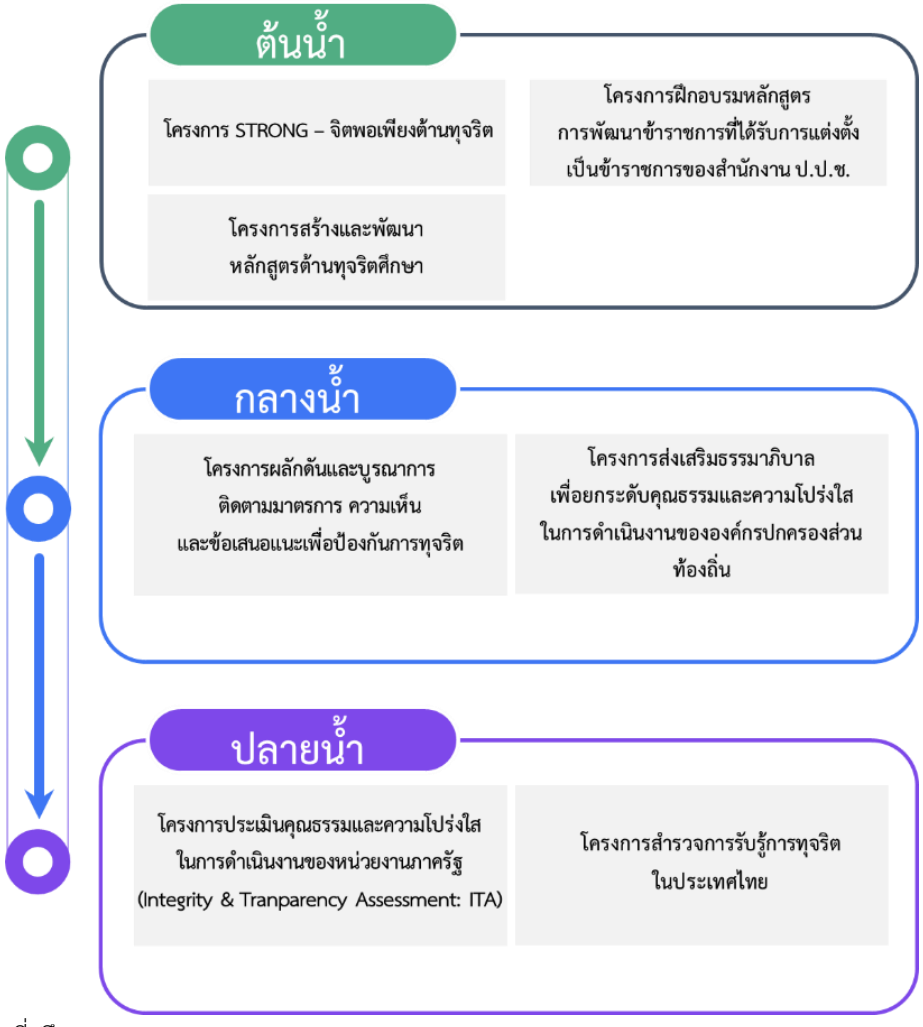

ที่มา: คณะที่ปรึกษา

๖.๖ ผลการประเมินโครงการ Baseline ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงตามทฤษฎี Theory of Change และความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของการดำเนินงานว่าส่งผลต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ

ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการ Baseline มี ๒ ประเด็น ได้แก่ ๑) การประเมินว่าโครงการเหล่านี้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงตามทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร และ ๒) การประเมินความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของโครงการกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ และการส่งผลต่อค่า CPI

ในประเด็นการเปลี่ยนแปลงตามทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงนั้น จะต้องพิจารณาโครงการทั้งหมดร่วมกันในฐานะชุดโครงการที่ครอบคลุมกระบวนการตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยหากพิจารณาโครงการต้นน้ำ ทั้ง ๓ โครงการจะพบว่า มีลักษณะร่วมสำคัญ ๓ ประการดังนี้

๑) ตัวชี้วัดเชิงปริมาณมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจจะเป็นการปรับหลักจากได้มีการประเมินแล้วว่าตัวชี้วัดเดิมอาจจะไม่สอดคล้องกับบริบทการทำงานเท่าที่ควร อย่างไรก็ตาม การปรับตัวชี้วัดเหล่านี้ ส่งผลให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการดำเนินงาน ส่งผลให้ผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดขึ้นยังไม่มีความชัดเจน

๒) ตัวชี้วัดเชิงปริมาณเหล่านี้ ยังมีจำนวนกลุ่มเป้าหมายที่น้อยเกินกว่าจะทำให้เกิดผลกระทบในวงกว้าง จึงทำให้ต้องใช้เวลานานกว่าจะเห็นความความสำเร็จระดับผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดขึ้น

๓) ตัวชี้วัดเชิงปริมาณที่ใช้วัดเป็นการวัดระดับผลผลิต แต่ขาดตัวชี้วัดระยะยาวเพื่อวัดความสำเร็จระดับผลลัพธ์ เช่น นอกจากจะวัดจำนานผู้เข้าอบรม หรือจำนวนนักเรียนที่ได้เรียนตามหลักสูตรที่กำหนดขึ้น ควรวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายในช่วง ๑ ถึง ๓ ปี หลังจากได้เข้าร่วมโครงการ

สำหรับโครงการกลางน้ำ ๒ โครงการ จะแยกพิจารณาเป็นรายโครงการ ข้อสังเกตสำคัญของโครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต จะพบว่ามีประเด็นสำคัญ ๒ ประเด็น ดังนี้

๑) กลุ่มเป้าหมายที่นำผลผลิตจากโครงการไปใช้ ยังไม่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดในระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต ทั้งนี้อาจจะเกิดจากการกำหนดตัวชี้วัดระดับผลผลิตของโครงการเป็นจำนวนรายงาน จำนวนผู้เข้าร่วม และข้อเสนอแนะที่เกิดขึ้น แต่ในระดับผลลัพธ์มีการกำหนดตัวชี้วัดเป็นร้อยละของหน่วยงานที่นำข้อเสนอไปใช้ โดยหน่วยงานเหล่านี้เป็นหน่วยงานของภาครัฐที่ทำงานร่วมกับ ป.ป.ช. หรือเป็นหน่วยงานของ ป.ป.ช เอง เมื่อขาดความครอบคลุมหน่วยงานและองค์กรทั้งหมดในระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริตทำให้ผลการดำเนินงานระดับผลลัพธ์ เป็นเพียงผลลัพธ์บางส่วน (Partial Outcomes) จึงยากที่จะทำให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงในระดับผลลัพธ์ทั้งหมด (Total Outcomes) ส่งผลต่อระดับผลกระทบที่เกิดขึ้นตามมา

๒) การพัฒนานวัตกรรมที่เพื่อยกระดับค่า CPI นั้น ควรมุ่งเน้นไปที่การพัฒนานวัตกรรมด้านการสื่อสารสู่กลุ่มเป้าหมายในประเทศและระดับสากล โดยแบ่งประเด็นการสื่อสารให้สอดคล้องกับ Three-pronged strategy ที่เป็นกรอบแนวคิดหลักในการดำเนินงาน โดยมีกลุ่มเป้าหมายสำคัญ ๓ กลุ่ม คือ ประชาชนทั่วไป ข้าราชการ และกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ประเมินดัชนีย่อยของ CPI เช่น นักธุรกิจต่างชาติ ผู้เชี่ยวชาญในประเทศและต่างประเทศเป็นต้น และมีตัวชี้วัดความสำเร็จในการสื่อสารแก่กลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มที่ชัดเจนทั้งในระดับผลผลิตและผลลัพธ์

โครงการส่งเสริมธรรมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นโครงการที่มีความเหมาะสม เนื่องจากหากพิจารณาคะแนน ITA ในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนหนึ่งมีค่า ITA ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น นอกจากนี้แล้ว

เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่สัมผัสใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด การยกระดับความโปร่งใสขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความสำคัญทั้งในแง่ของการรับรู้และความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานภาครัฐ อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดประการหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ผู้บริหารระดับสูงมากจากการเลือกตั้ง ที่มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งเพียงช่วงหนึ่ง ผู้บริหารแต่ละชุดมีระดับความมุ่งมั่นในการต่อต้านการทุจริตและเห็นความสำคัญของ ITA แตกต่างกัน อาจส่งผลต่อความสำเร็จระดับผลลัพธ์และผลกระทบได้ ด้วยเหตุนี้ การทำโครงการควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้การเปลี่ยนแปลงเชิงกระบวนการที่เกิดขึ้นส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมในการทำงาน (From Process to Culture) และมีการกำหนดตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์ระยะกลาง (Medium-term Outcome) และระยะยาว (Long-term Outcome) ที่สะท้อนประเด็นนี้

โครงการปลายน้ำ ๒ โครงการ คือ ๑) โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA) และ ๒) โครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย มีข้อสังเกตที่แตกต่างกัน จึงแยกพิจารณาเป็นรายโครงการ

โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA) เป็นกลไกสำคัญที่กระตุ้นเกิดการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการทำงานผ่านการประเมินด้วยตัวชี้วัด อย่างไรก็ตาม ประเด็นสำคัญที่ควรประเมินควบคู่กันไปด้วย คือ การทำโครงการควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้การเปลี่ยนแปลงเชิงกระบวนการที่เกิดขึ้นส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมในการทำงาน (From Process to Culture) และมีการกำหนดตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์ระยะกลาง (Medium-term Outcome) และระยะยาว (Long-term Outcome) เช่นเดียวกับที่ได้เสนอไว้ในโครงการส่งเสริมธรรมมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และควรจัดทำข้อมูลผลการประเมินเพื่อนำเสนอสู่สาธารณชน และกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการยกระดับค่า CPI เพื่อแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีกลไกในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่เป็นรูปธรรม

ข้อสังเกตสำคัญของโครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย มี ๒ ประเด็น ประเด็นแรก คือ ตัวชี้วัดในระดับผลผลิต ควรเพิ่มตัวชี้วัดด้านเอกสารและการสื่อสารผลการประเมินไปสู่สาธารณชนและกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน CPI ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้ข้อมูลเหล่านี้ถูกส่งต่อไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะส่งผลต่อคะแนนการประเมิน CPI ประเด็นที่สอง คือ ตัวชี้วัดระดับผลกระทบ ควรวัดความสำเร็จในการสื่อสารผลการศึกษาไปสู่กลุ่มเป้าหมาย เช่น ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายในประเทศ และกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ประเมินค่า CPI ที่ได้รับข้อมูลจากผลการสำรวจนี้ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป เมื่อพิจารณาโครงการ Baseline ตั้งแต่ระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ จะพบว่า ตัวชี้วัดที่กำหนดในระดับผลผลิตในบางประเด็นยังไม่สามารถสร้างผลลัพธ์และผลกระทบได้อย่าง

ที่ควรจะเป็นตามทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง การดำเนินการในระยะต่อไปจึงควรมีการทบทวนตัวชี้วัดเหล่านี้เพื่อปรับปรุงให้มีความเหมาะสมมากขึ้น โดยอาจเริ่มจากการพิจารณาข้อเสนอที่คณะที่ปรึกษาได้ยกตัวอย่างไว้ในเนื้อหาส่วนนี้

๖.๗ ผลการวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๖.๗.๑ ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ในการดำเนินงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตยังพบปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ สามารถแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ประกอบด้วย หน่วยงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช. หน่วยงานร่วมบูรณาการ และหน่วยงานภาคประชาสังคม โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานหน่วยงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช.

บุคลากร การจัดสรรบุคลากรให้มีความเหมาะสมกับหน้าที่และเนื้อหางาน เนื่องจากบุคลากรในการดำเนินงานด้านปราบปรามการทุจริตยังขาดฝ่ายสนับสนุนภารกิจของเจ้าหน้าที่นิติกรหรือธุรการ ส่งผลให้การดำเนินงานมีความล่าช้าในการจัดการเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดี รวมถึงการกระจายบุคลากรในการดำเนินงานไปยังส่วนภูมิภาคและจังหวัดยังไม่เพียงพอ ส่งผลให้การดำเนินงานไม่ทันต่อสถานการณ์หรือเหตุการณ์ภายในพื้นที่

งบประมาณ การดำเนินงานบางโครงการ/กิจกรรมภายในหน่วยงานไม่มีความต่อเนื่อง มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบและเนื้อหาในการใช้งบประมาณ อาทิ โครงการประเภทอบรมไม่มีความต่อเนื่องมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการอบรมทุกปีส่งผลให้ผู้ที่ได้รับความรู้ไม่มีความต่อเนื่อง

ทรัพยากร เครื่องมือดิจิทัลที่ใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานยังไม่มีความน่าเชื่อถือในเรื่องความปลอดภัยของข้อมูล และงบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาเครื่องมือดิจิทัลต้องใช้เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้การพัฒนาเครื่องมือดิจิทัลยังไม่สามารถพัฒนาได้เต็มรูปแบบครบถ้วนตามกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต นอกจากนี้ปัญหาด้านทรัพยากรที่พบคือยานพาหนะที่ไม่เพียงพอต่อการลงพื้นที่ ซึ่งการดำเนินงานเชิงรุกของเจ้าหน้าที่ต้องใช้ยานพาหนะเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้การดำเนินงานต้องมีการขยายกรอบระยะเวลาออกไป

ความร่วมมือ การบูรณาการความร่วมมือและความเชื่อมโยงข้อมูลด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตระหว่างหน่วยงานยังไม่สามารถดำเนินการได้เต็มที่ เนื่องจากการดำเนินงานของหน่วยงานยังมีรูปแบบที่ดำเนินงานเพียงเฉพาะบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่รับผิดชอบจึงไม่มีการนำ

ข้อมูลจากหน่วยงานอื่นเข้ามาใช้ในการดำเนินงานของตนเอง โดยเฉพาะการดำเนินงานภายในพื้นที่ต้องมีความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนเท่ากับหน่วยงานภายในส่วนกลาง

ขั้นตอนการดำเนินงาน เนื่องจากการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. มีระเบียบ กฎหมายเป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่มีการเพิ่มบทลงโทษจากกฎหมายให้เด็ดขาด รวมถึงการดำเนินงานภายในหน่วยงานต้องจัดทำตามระเบียบขั้นตอนส่งผลให้ไม่มีความยืดหยุ่น และใช้ระยะเวลายาวนานในการดำเนินงาน เช่น การเบิกจ่ายงบประมาณที่ต้องเป็นไปตามระเบียบขั้นตอน ส่งผลให้ไม่ทันต่อการดำเนินงานในสถานที่จริง

นโยบาย ปัจจุบันนโยบายของสำนักงาน ป.ป.ช. มีการเปลี่ยนแปลงไปทุกปี และมีการดำเนินงานที่เร่งด่วน ส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินงานหลักได้เต็มที่ รวมถึงการดำเนินงานของหน่วยงานยังมุ่งเน้นผลในการตอบตัวชี้วัดมากกว่าผลการดำเนินงานที่สร้างผลกระทบต่อพื้นที่ในสังคม

<u>แนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน</u>

๑) กระบวนการดำเนินงานของหน่วยงานตามกฎหมายหรือระเบียบ ควรมีการปรับปรุงให้มีความยืดหยุ่นเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถปรับแผนการดำเนินงานได้ตามความเหมาะสมภายในพื้นที่ นอกจากนี้ควรมีการจัดตั้งศูนย์ในการให้ความรู้เรื่องกฎหมายหรือกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้สามารถสอบถามข้อมูลเรื่องกฎระเบียบได้อย่างรวดเร็วเพิ่มมากขึ้น

๒) การนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการดำเนินงานจะสามารถช่วยให้เกิดความโปร่งใสในการดำเนินงาน สามารถตรวจสอบข้อมูลได้เพิ่มมากขึ้น และลดภาระงานให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้เพิ่มมากขึ้น

๓) การพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ ควรมีการอบรมให้ความรู้เชิงปฏิบัติมากกว่าเชิงวิชาการ เพื่อให้หลังจากการอบรม เจ้าหน้าที่สามารถนำไปปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

๔) การประชาสัมพันธ์และสร้างความน่าเชื่อถือ ความเชื่อมั่นของระบบความปลอดภัยของข้อมูลในการเข้าไปใช้ข้อมูลต่อหน่วยงานร่วมบูรณาการทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และประชาชน

๒) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานหน่วยงานร่วมบูรณาการ

ปัญหาการขับเคลื่อนการประเมิน ITA ขาดความต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในหน่วยงานผู้ถูกประเมิน เนื่องจากหน่วยงานราชการมีการโยกย้ายตำแหน่งหน้าที่ การเลื่อนระดับชั้นหรือการลาออก เจ้าหน้าที่ผู้มารับผิดชอบการประเมินต่อจากเจ้าหน้าที่เดิม อาจยังขาดความรู้เข้าใจในขั้นตอน และวิธีการประเมิน โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลให้คะแนนการประเมินของหน่วยงานลดลง รวมถึงยังมีปัญหาความร่วมมือของหน่วยงานที่รับการประเมิน เนื่องจาก ITA ไม่ได้เป็นตัวชี้วัดหน่วยงานทุกหน่วยงาน ส่งผลให้หน่วยงานบางหน่วยงานไม่ให้ความร่วมมือในการประเมิน

การพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะด้านกฎหมายเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานร่วมบูรณาการในบางครั้งไม่สามารถเข้าใจเกี่ยวกับข้อกฎหมายด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตในเชิงลึก ทราบเพียงข้อกฎหมายเบื้องต้นเท่านั้น ส่งผลให้การดำเนินงานมีความล่าช้าเพิ่มมากขึ้น

ช่องว่างและข้อบกพร่องของกฎหมายตลอดจนระเบียบของราชการที่เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ดุลยพินิจได้จำนวนมาก ส่งผลให้การดำเนินงานขาดความรัดกุม มีขั้นตอนการปฏิบัติที่ยุ่งยากซับซ้อน ล่าช้า และการขาดความโปร่งใสและการตรวจสอบ รวมถึงการผูกขาดในกรณีเกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจ ได้รับสัมปทานในโครงการต่าง ๆ ซึ่งบริษัทจะใช้วิธีการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ

การแทรกแซงการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ ปัจจุบันการดำเนินคดีการทุจริตมีความล่าช้า เนื่องจากมีอำนาจของนักการเมืองเข้ามาแทรกแซงในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ส่งผลให้การดำเนินงานต้องมีขยายระยะเวลาในการตรวจสอบเอกสารและข้อมูลเพิ่มมากขึ้น

บุคลากร มีข้อจำกัดในโครงสร้างอัตรากำลังของศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต (ศปท.) และมีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต อาทิ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ฯลฯ ส่งผลให้เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานกับหน่วยงานร่วมบูรณาการได้ทั้งหมด

สื่อ การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลด้านการทุจริตมีความล่าช้า เนื่องจากมีระยะเวลาการจัดทำข้อมูลที่มีระยะเวลายาวนาน และสื่อที่เผยแพร่ยังไม่มีความหลากหลายหน่วยงานส่วนใหญ่มีการใช้สื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่อด้านดิจิทัล ส่งผลให้ประชาชนหรือหน่วยงานได้รับข้อมูลความรู้ที่ล่าช้า

<u>แนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน</u>

๑) อบรมให้ความรู้หลักสูตรเกี่ยวกับกฎหมายที่ใช้ในการปฏิบัติงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานร่วมบูรณาการเพิ่มมากขึ้น และควรมีการจัดอบรมทั้งวิชาการและปฏิบัติ เพื่อให้มีความเข้าใจและทราบวิธีการปฏิบัติได้อย่างชัดเจนเพิ่มมากขึ้น

๒) จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์และเครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลในการให้ความรู้ด้านกฎหมายระเบียบและแนวปฏิบัติกับหน่วยงานผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการป้องกันการทุจริต ให้สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบการพิจารณาข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและทันต่อสถานการณ์ และใช้เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลในการลดภาระงานให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการทุจริต เช่น ข้อมูลด้าน e-Saraban เป็นต้น

๓) การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ควรมีความหลากหลายทั้งสื่อประเภทออฟไลน์และออนไลน์ให้ครอบคลุมประเภทกลุ่มคนและมีความรวดเร็วในการเผยแพร่ รวมถึงต้องมีการจัดทำสื่อควรมีรูปภาพและสีสันความสวยงาม เพื่อเป็นการดึงดูดความน่าสนใจจากผู้ใช้งาน

๔) องค์กรควรจัดลำดับความสำคัญของสภาพปัญหา รวมถึงความเสี่ยงต่อการทุจริตที่ต้องการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการกำหนดนโยบายการทำงาน ดำเนินโครงการ/กิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ส่งเสริม ผลักดันการดำเนินโครงการ/กิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ และได้ค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัดที่กำหนดและมีการดำเนินงานด้วยความโปร่งใสมากขึ้น

๓) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานหน่วยงานภาคประชาสังคม

การเข้าถึงข้อมูล เนื่องจากในปัจจุบันการดำเนินงานของหน่วยงานภาคประชาสังคมหรือภาคประชาชนต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้เอกสารทางราชการ แต่การติดต่อในการขอใช้ข้อมูลหน่วยงานภาครัฐบางหน่วยงานไม่ให้ความร่วมมือหรือมีการดำเนินงานที่ล่าช้า หรือข้อมูลที่ได้มามีรูปแบบ PDF ส่งผลให้ต้องมีการดำเนินงานของภาคประชาสังคมและประชาชนมีระยะเวลาที่ยาวนานเพิ่มมากขึ้นและทันต่อสถานการณ์ และปัจจุบันการดำเนินคดีการทุจริตหรือการลงโทษคดีการทุจริตในประเทศไทยยังมีจำนวนน้อย และมีการใช้ระยะเวลาในการเผยแพร่ที่ล่าช้าหลังจากตัดสินลงโทษผู้กระทำความผิด

ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของโครงการ สมาชิกที่เข้ามามีส่วนร่วมของชมรม STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริตเน้นจำนวนที่มากเกินไป จึงอาจส่งผลให้สมาชิกชมรมฯ บางส่วนเข้ามาเพื่อหวังผลประโยชน์ด้านอื่นจากการเป็นเครือข่าย STRONG อาทิ การหวังผลด้านชื่อเสียงในการมีส่วนร่วมการต้านการทุจริต หวังผลด้านการเมืองในอนาคต เป็นต้น และการดำเนินงานของชมรม STRONG มีการดำเนินงานในเชิงรุกมากเกินไป เช่น กรณีโรงเรียนอาหารกลางวันเด็ก ที่ไม่มีการติดต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ในพื้นที่ให้มีส่วนรู้เห็นในการดำเนินงาน

<u>แนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน</u>

๑) รณรงค์ และชี้แจงให้หน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของภาคประชาสังคมหรือประชาชนให้ความร่วมมือในการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเกิดพลังในการขับเคลื่อนภายในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น

๒) การใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการดำเนินงานค้นหาข้อมูลให้กับหน่วยงานหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายเพิ่มมากขึ้นและมีการอัปเดตข้อมูลให้มีความทันสมัย เพื่อให้สามารถขำข้อมูลมาใช้งานในปัจจุบันได้

๓) จัดทำความร่วมมือกับหน่วยงานภาคประชาสังคมประเภทสื่อ ในการเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันรายวัน เพื่อให้ประชาชนสามารถรับรู้ข่าวสารได้ทันต่อเหตุการณ์การทุจริตภายในประเทศมากขึ้น และให้ภาคประชาสังคมมีบทบาทในการมีส่วนร่วมด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพิ่มมากขึ้น

๔) การวัดผลสำเร็จของสมาชิกโครงการ STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต ในระยะต่อไป ต้องเป็นการประเมินผลถึงความสำเร็จของการจัดตั้งชมรม อาทิ จำนวนเบาะแส ข้อร้องเรียนจากสมาชิกของชมรมที่แจ้งเข้ามายังหน่วยงาน คุณภาพของเบาะแส

๖.๗.๒ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ คณะที่ปรึกษาแยกเป็น ๔ ปัจจัย ประกอบด้วย คน (Man) งบประมาณ (Money) ทรัพยากร (Materials) และการจัดการ (Management) โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) ปัจจัยด้านคน (Man)

การสร้างทัศนคติ และปลูกฝังจิตสำนึกด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้กับประชาชนและเยาวชน เนื่องจากภาคประชาชนเป็นผู้ที่อยู่ภายในพื้นที่สามารถมองเห็นปัญหาการทุจริตได้อย่างชัดเจน ดังนั้นควรมีการสร้างความรู้ความสามารถด้านการทุจริตให้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน สร้างการตื่นตัวของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการปลูกฝังจิตสำนึกทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตในกลุ่มเยาวชนอย่างต่อเนื่อง และมีการประเมินผลในระยะยาว (Long-term research study)

ความสำเร็จในการขยายเครือข่ายในการป้องกันการทุจริตเชิงรุกในพื้นที่ คือ รูปแบบการคัดเลือกสมาชิกเครือข่ายที่เข้าร่วมกิจกรรมในพื้นที่ โดยการคัดเลือกจากความเต็มใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง จับตามอง และการแจ้งเบาะแสการทุจริตอย่างแท้จริง โดยการดำเนินงานต้องไม่เน้นที่จำนวนปริมาณของสมาชิกในชมรมมากเกินไป

บุคลากรและทรัพยากรในการปฏิบัติงาน การมีบุคลากรและทรัพยากรที่เพียงพอและเหมาะสมในการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีส่วนที่สำคัญในการดำเนินงาน หากมีจำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานภายในหน่วยงานหรือพื้นที่จะส่งผลให้ผลลัพธ์การทำงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

วัฒนธรรมองค์กร คือการสร้างสำนึกของเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินงานในเรื่องการต่อต้านการทุจริตเพื่อสังคม ไม่ใช่ทำงานเพื่อตอบค่าการประเมินดัชนีชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator: KPI) ของตัวเอง โดยการสร้างระบบค่านิยม ความเชื่อ อุดมการณ์ขององค์กรที่สร้างขึ้นมาเพื่อการควบคุมประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรในองค์กร

๒) ปัจจัยด้านงบประมาณ (Money)

ความต่อเนื่องของงบประมาณ เงินสนับสนุนการดำเนินโครงการ/กิจกรรมของหน่วยงานร่วมบูรณาการหรือภาคประชาสังคมสำหรับการขับเคลื่อนเครือข่ายให้มีความยั่งยืน เครือข่ายต้องมีงบประมาณเพื่อใช้สำหรับการช่วยให้คนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง แต่ต้องมีระบบตรวจสอบ

การใช้จ่ายงบประมาณอย่างรัดกุมและมีการรายงานผลอย่างต่อเนื่อง และมีความยืดหยุ่นของหลักเกณฑ์การใช้จ่ายที่เหมาะสม

๓) ปัจจัยด้านทรัพยากร (Materials)

การใช้เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินงาน เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น ลดขั้นตอน ลดความซับซ้อน ลดความยุ่งยาก ลดการเดินทาง ลดการใช้งานทรัพยากรในหน่วยงาน ลดการเผชิญหน้าระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้ดำเนินการได้ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยสร้างความโปร่งใส และตรวจสอบการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่

สื่อประชาสัมพันธ์ โดยใช้กลยุทธ์สื่อออนไลน์ (Social Media) เพื่อความรวดเร็วในการเผยแพร่ข้อมูลและง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชนภายในประเทศ แต่ยังคงต้องมีสื่อสิ่งพิมพ์ควบคู่ไปด้วยเพื่อให้กลุ่มคนบางกลุ่มสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ รวมถึงต้องมีการรณรงค์สร้างกระแสสังคมและมาตรการกดดันทางสังคมอย่างแพร่หลายเพิ่มมากขึ้น

๔) ปัจจัยด้านการจัดการ (Management)

นโยบายการสนับสนุนการทำงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต นโยบายการดำเนินงานที่ออกมาจากส่วนกลางต้องมีความชัดเจนและคำนึงถึงการดำเนินงานภายในพื้นที่ เพื่อให้การบูรณาการการทำงานได้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น รวมถึงควรมีแนวทางการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่ชัดเจน เพื่อให้ผลการดำเนินงานที่ออกมาสามารถสร้างผลตอบแทนทางสังคมได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

การบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงาน โดยให้มีการบูรณาการหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับนโยบาย ตั้งแต่ระดับบนจนมาถึงระดับล่างให้มีการดำเนินงานในรูปแบบเดียวกันในการปฏิบัติงาน รวมถึงสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน นักการเมือง ข้าราชการ นักธุรกิจ/ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน ให้มีการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกันไม่ใช่ดำเนินงานเฉพาะหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเท่านั้น

การสนับสนุนและการให้ความสำคัญของผู้บริหาร ในการต่อต้านการทุจริตอย่างจริงจัง โดยมีการดำเนินกิจกรรมในการสื่อสารสร้างองค์กรความรู้เกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริต และกลไกการป้องกันความเสี่ยงต่อความไม่โปร่งใสขององค์กรที่อาจส่งผลให้เกิดปัญหาการทุจริตตามมา รวมทั้งสนับสนุนการจับตามองและแจ้งเบาะแส (Watch and Voice) เพื่อการสร้างความโปร่งใสเชิงรุกผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในองค์กรสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของรัฐ

ภาพลักษณ์องค์กร เนื่องจากภาพลักษณ์สำนักงาน ป.ป.ช. ในปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นหน่วยงานด้านการปราบปรามการทุจริต แต่ความเป็นจริงแล้วสำนักงาน ป.ป.ช.

มีบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานที่ครอบคลุมทั้งการให้ความรู้ การสร้างทัศนคติ การป้องกัน และการปราบปรามการทุจริต ดังนั้น ควรมีการสร้างภาพลักษณ์องค์กรให้คนในสังคมรับทราบถึงบทบาทหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. อย่างแท้จริง

๖.๘ ข้อเสนอแนะ

๖.๘.๑ ข้อเสนอแนะแนวทางในการขับเคลื่อนแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานสูงสุด ตามภารกิจ ๓ ด้าน คือ ๑) ด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ ๒) ด้านการปราบปรามการทุจริต และ ๓) ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน ข้อเสนอแนะแนวทางในการขับเคลื่อนแผนในระยะต่อไปมีดังนี้

๑) การกำหนดคำของบประมาณในการดำเนินโครงการต้องมีการแสดงเส้นทางผลกระทบ (Impact pathway) ของโครงการให้ชัดเจนว่าผลการดำเนินโครงการจะก่อให้เกิดผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบอย่างไร อีกทั้งต้องมีการแสดงรายละเอียด ระยะเวลา และเงื่อนไขสำคัญที่จะทำให้เกิดผลลัพธ์และผลกระทบนั้น รวมถึงมีการออกแบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานในระดับผลลัพธ์และผลกระทบหลังจากสิ้นสุดโครงการในแต่ละปีงบประมาณแล้วโดยมีผู้รับผิดชอบชัดเจน เพราะการติดตามประเมินผลระดับผลลัพธ์และผลกระทบจะต้องเป็นการติดตามข้ามปีงบประมาณ

๒) การกำหนดจำนวนกลุ่มเป้าหมายผู้เข้าร่วมโครงการที่สามารถสร้างพลังมวลชน (Critical mass) ของผู้มีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การวางแผนยุทธศาสตร์/โครงการอาจกำหนดจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการตามการศึกษารัฐศาสตร์เชิงปริมาณที่ประชากรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑.๕ ของประชากรทั้งหมด

๓) ควรมีการกำหนดประเด็นที่จะแก้ไขให้ชัดเจน (Issue-based) เพื่อใช้เป็นเป้าหมายหลักในการกำหนดแนวทางการบูรณาการตามแผนฯ เนื่องจากการเลือกประเด็นหลักในการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริต จะช่วยให้เกิดผลการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม และหน่วยงานร่วมบูรณาการการทำงานจะทราบถึงบทบาท หน้าที่ของหน่วยงานได้อย่างชัดเจน อีกทั้งการสื่อสารความสำเร็จในการดำเนินงานจะมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้สำหรับการดำเนินการระยะต่อไป ประเด็นที่ควรจะเป็นเป้าหมายการดำเนินการหลักมี ๓ ประเด็น คือ ๑) การยกระดับจิตสำนึกของเยาวชนช่วงก่อนวัยเรียนหรือช่วงปฐมวัย ผ่านการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ๒) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนผ่านชมรม Strong - จิตพอเพียงต้านทุจริตให้มีความ

เข้มข้นมากขึ้น และ ๓) การปรับรูปแบบการประเมิน ITA ให้เป็นการค้นหาข้อเท็จจริงเพื่อพัฒนา (Fact-finding for development) เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำงานของหน่วยงาน

๔) การกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการสื่อสารไปสู่สาธารณะทั้งระดับประเทศและระดับสากล โดยใช้ความสำเร็จที่เป็นรูปธรรมในประเด็นที่ต้องการแก้ไข (Issue-based) มาเป็นเนื้อหาหลักของการสื่อสาร เพื่อให้ข้อมูลเหล่านี้ได้รับการเผยแพร่ไปสู่กลุ่มเป้าหมายที่จะก่อให้เกิดการยอมรับในสังคมถึงความสำเร็จของการทำงานแล้วส่งผลไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้ประเมินคะแนน CPI ในที่สุด

สำหรับการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการฯ ในระยะต่อไปในทุกระดับควรดำเนินงานตามกรอบของ Three-pronged strategy ที่ประกอบไปด้วยการดำเนินงานด้านการบังคับใช้กฎหมาย การป้องกัน และการศึกษา อย่างไรก็ตาม การจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินงานในบริบทของประเทศไทย ต้องพิจารณาถึงระดับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการขับเคลื่อนในแต่ละด้าน ควบคู่ไปกับความเร่งด่วนในการดำเนินงาน และเส้นทางผลกระทบของการดำเนินงาน

ในการดำเนินโครงการตามหลักคิดแบบกำหนดประเด็นที่จะแก้ไขให้ชัดเจน (Issue-based) โดยการเลือกประเด็นหลักในการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตตามภารกิจ ๓ ด้าน คือ ๑) ด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ ๒) ด้านการปราบปรามการทุจริต และ ๓) ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน ข้อเสนอแนะแนวทางในการคัดเลือกประเด็นหลักตามภารกิจ ๓ ด้าน ประกอบด้วย

๑) ด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

จากการทบทวนบทเรียนของต่างประเทศพบว่า กรณีที่การทุจริตเกิดขึ้นในทุกระดับ และภาคการเมืองยังไม่เข้มแข็งพอที่จะเป็นกลไกในการปราบปรามการทุจริตได้ (เช่นในกรณีของฮ่องกง) การสร้างแรงหนุนจากภาคประชาชนจะกลายเป็นปัจจัยสำคัญและเป็นประเด็นเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการก่อน และเป็นประเด็นที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาของแผน ด้วยเหตุนี้ **โครงการประเภทแรกที่ควรได้รับการสนับสนุน** คือ โครงการที่ให้การศึกษาทางตรงกับกลุ่มเป้าหมายหรือส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริต เช่น ชมรม Strong - จิตพอเพียงต้านทุจริต เพื่อพัฒนากรอบความคิดของประชาชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทำให้ประชาชนรู้สึกว่าสามารถมีบทบาทสำคัญได้ รวมถึงการพัฒนาจิตสำนึกของประชาชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริต ทั้งนี้ควรเน้นโครงการที่มีผลสัมฤทธิ์กับกลุ่มเป้าหมายกลุ่มใหญ่เพื่อให้จำนวนคนมากพอ (Critical Mass) ที่จะทำให้เกิดวัฒนธรรมในการต่อต้านการทุจริต

โครงการประเภทที่สองที่ควรสนับสนุน คือ โครงการที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารเชิงสังคมไปยังกลุ่มเป้าหมาย ด้วยสื่อและเนื้อหาที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม เป็นการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดหัวข้อในการสื่อสารที่ชัดเจนว่าจะสื่อสารในประเด็นไหน (Communication

Theme) ไปยังกลุ่มเป้าหมายใดบ้าง ตลอดจนถึงการสื่อสารในระดับสากลเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายทราบถึงการดำเนินการและความสำเร็จในการดำเนินการของประเทศไทย

โครงการประเภทที่สามที่ควรสนับสนุน คือ โครงการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างจิตสำนึกด้านการต่อต้านการทุจริตในเด็กก่อนวัยเรียนและเด็กปฐมวัย โดยการทำกิจกรรมที่จะสามารถสร้างจิตสำนึกด้านความซื่อสัตย์สุจริตให้กับเด็กในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก) สำหรับหน่วยงานในการขับเคลื่อนการทำงานต้องมาจากความร่วมมือของ ๓ หน่วยงานหลัก ประกอบด้วย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงาน ป.ป.ช. โดยต้องพัฒนากิจกรรมที่สามารถนำมาใช้เพื่อการสร้างจิตสำนึกให้กับเด็กปฐมวัยได้อย่างเหมาะสม อาทิ กิจกรรมการเข้าแถว กิจกรรมการเก็บของใช้ส่วนตัว เป็นต้น

๒) ด้านการปราบปรามการทุจริต

ข้อเสนอแนะด้านการปราบปราบการทุจริตในการบังคับใช้กฎหมายให้เกิดผลนั้น จะเกิดขึ้นเมื่อมีระบบการตรวจสอบที่ดี และได้รับแรงสนับสนุนจากประชาชนมากพอ การดำเนินการในช่วงปี ๒๕๖๖ ถึง ๒๕๖๘ ควรเป็นการทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการถอดบทเรียนเพื่อหาแนวทางในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เกิดประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย แล้วจึงปรับปรุงเนื้อหาและรูปแบบการบังคับใช้กฎหมายให้เหมาะสมต่อไปในช่วงปี ๒๕๖๘ ถึง ๒๕๗๐

การเลือกประเด็นการบังคับใช้กฎหมาย มาเป็นประเด็นหลักในการดำเนินงานด้านการปราบปรามการทุจริต จากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวด ๗ การส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแจ้งเบาะแสของเจ้าหน้าที่รัฐ การกันผู้แจ้งเบาะแสไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี การคุ้มครองพยาน โดยการดำเนิน**โครงการสร้างความเชื่อมั่นให้กับเจ้าหน้าที่รัฐที่แจ้งเบาะแสการกระทำการทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐรายอื่นซึ่งจะใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยการกระทำผิดได้** ว่าผู้แจ้งเบาะแสจะไม่ถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม การได้รับการกันไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี การได้รับการคุ้มครองทั้งตำแหน่งของพยานที่ดำรงอยู่และการเลื่อนขั้นเงินเดือนรวมถึงสิทธิประโยชน์อื่น สำหรับหน่วยงานขับเคลื่อนการดำเนินงานนั้น สำนักงาน ป.ป.ช. คือหน่วยงานหลักในการสร้างความรู้ความเข้าใจ และสร้างความเชื่อมั่นในการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการแจ้งเบาะแสของเจ้าหน้าที่รัฐ

๓) ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน

ข้อเสนอแนะด้านการตรวจสอบทรัพย์สินนั้นควรมีกระบวนการตรวจสอบที่มีมาตรฐาน การเลือกประเด็นกระบวนการตรวจสอบทรัพย์สิน มาเป็นประเด็นหลักในการดำเนินงานด้านตรวจสอบทรัพย์สิน คือการตรวจสอบและเปิดเผยทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สำหรับหน่วยงานขับเคลื่อนการดำเนินงานนั้น สำนักงาน ป.ป.ช. คือหน่วยงานหลักในการตรอจสอบบัญชี

ทรัพย์สิน โดยเริ่มต้นการดำเนินงาน**โครงการตรวจสอบทรัพย์สินของนักการเมืองท้องถิ่น** ซึ่งการเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินของนักการเมืองท้องถิ่นต่อสาธารณะ เพื่อให้สาธารณชนร่วมด้วยช่วยกันเข้าไปตรวจสอบ

๖.๘.๒ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑) ควรให้การสนับสนุนโครงการเชิงป้องกันที่มุ่งเป้าไปที่เยาวชน การพัฒนาภาคีเครือข่ายในการติดตามการทุจริตในระดับพื้นที่ และกลุ่มข้าราชการรุ่นใหม่ ทั้งนี้ควรเป็นโครงการต่อเนื่องอย่างน้อย ๓ - ๕ ปี เพื่อให้มีจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการมีมากพอจะทำให้เกิดกลุ่มก้อนของบุคลากรที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ เพราะในกรณีของประเทศไทยนั้น การเปลี่ยนแปลงที่สามารถจะเกิดขึ้นได้จะต้องเป็นการขับเคลื่อนจากภาคประชาชนไปสู่ภาครัฐ

๒) ควรจัดสรรงบประมาณสำหรับติดตามประเมินผลโครงการข้ามปีงบประมาณ เนื่องจากผลที่เป็นรูปธรรมในระดับผลลัพธ์และผลกระทบจะต้องใช้เวลาในการดำเนินการอย่างน้อย ๑ - ๓ ปี

๓) โครงการที่กองทุน ป.ป.ช. ควรสนับสนุน ในช่วง ๓ ปีข้างหน้าควรมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

(๑) โครงการที่เกี่ยวข้องกับการปลูกฝังทัศนคติและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้แก่กลุ่มเป้าหมายหลัก ๓ กลุ่มได้แก่ เยาวชน องค์กรภาคประชาชน และข้าราชการรุ่นใหม่ ทั้งนี้ไม่ควรใช้การฝึกอบรมเพียงอย่างเดียว แต่ควรเป็นหลักสูตรที่เน้นการเปลี่ยนพฤติกรรมมากกว่าการเข้ามารับฟังโดยไม่ได้มีส่วนร่วม และควรมีการออกแบบหลักสูตรเป็นลำดับขั้น เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้รับการปลูกฝังทัศนคติและพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาที่ยาวนานพอ ทั้งนี้ในการออกแบบหลักสูตร ควรให้ความสำคัญกับการออกแบบแนวทางการจัดการหลักสูตรให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมายด้วย หากจะนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษา ต้องมีการพัฒนาครูผู้สอนหรือจัดหาผู้เชี่ยวชาญมาเป็นผู้ดำเนินการ (Anti-Corruption Coach)

(๒) โครงการที่ช่วยยกระดับทักษะการสื่อสารเพื่อให้เกิดแรงกระเพื่อมทางสังคม (Communication for Social Influence) ขององค์กรในระดับพื้นที่เพื่อให้สามารถออกแบบเนื้อหาในการสื่อสารที่ทำให้เกิดการรับรู้และแพร่กระจายต่อของข้อมูลในวงกว้างได้

(๓) สำหรับโครงการรณรงค์หรือการสร้างสื่อเพื่อเผยแพร่นั้น ควรเลือกเป็นบางโครงการที่จะเกิดผลกระทบในวงกว้างระดับประเทศเป็นหลัก หากผู้ขอทุนไม่สามารถแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์และผลกระทบที่เป็นรูปธรรมได้ ก็ไม่ควรพิจารณาให้ทุน

๔) การกำหนดเส้นทางอาชีพให้กับบุคลากรในหน่วยงานที่ทำงานด้านการป้องกันการทุจริตในหน่วยงานเป็นประเด็นสำคัญในการสร้างขวัญกำลังใจให้กับบุคลากร และจะต้องมีกลไกในการคุ้มครองป้องกันบุคลากรเหล่านี้ที่ชัดเจน เพื่อให้บุคลากรเกิดความมั่นใจในการทำงาน

๖.๘.๓ ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

ประเด็นสำคัญที่เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการศึกษาครั้งนี้มี ๕ ประการ ดังนี้

๑) การวิเคราะห์ความพร้อมและความเข้มแข็งของแต่ละองค์ประกอบของระบบนิเวศการป้องกันการทุจริต จะช่วยให้เห็นถึงจุดที่จะต้องพัฒนาได้ชัดเจนมากขึ้น ช่วยให้สามารถลำดับความสำคัญในการดำเนินการได้อย่างเหมาะสม

๒) แม้ว่าการประเมินในระดับผลผลิต โครงการ/แผนงาน/และกิจกรรมที่ประสบความสำเร็จมีจำนวนมาก แต่การเกิดผลระดับผลลัพธ์และผลกระทบยังไม่ชัดเจน เนื่องจากการขาดความต่อเนื่องของโครงการ หรือเปลี่ยนผู้รับผิดชอบโครงการ หรือรูปแบบการดำเนินงานไม่เหมาะสม เพียงพอจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ การถอดบทเรียนเพื่อปรับปรุงการจัดทำโครงการลักษณะต่าง ๆ จึงมีความสำคัญ

๓) การสื่อสารความสำเร็จในการดำเนินงานในระดับนานาชาติด้วยภาษาอังกฤษ และภาษาหลักระดับสากล แบบมุ่งเป้าไปสู่กลุ่มเป้าหมายที่จะส่งผลต่อค่า CPI เป็นความจำเป็นเร่งด่วน ทั้งนี้การดำเนินการควรใช้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารที่มีประสบการณ์ในงานลักษณะเดียวกันนี้ในระดับสากลมาเป็นผู้ดำเนินการ

๔) หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต ควรมีการบูรณาการทำงานร่วมกันในการแก้ไขปัญหาเรื่องเดียวกันไปที่ละเรื่องจนนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่เป็นจุดใหญ่ได้ ซึ่งการมองเป้าหมายเดียวกันเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นการแก้ไขปัญหาการทุจริตจึงควรเริ่มจากกการร่วมกันแก้ไขปัญหาในทีละเรื่อง อาทิ ทุกหน่วยงานร่วมกันแก้ไขปัญหาของเยาวชนในการไม่ลอกการบ้านที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาใหญ่ขึ้น เป็นต้น

๕) จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลผลิต/ผลลัพธ์ในการประเมิน Baseline โครงการชี้ให้เห็นว่าการดำเนินโครงการต้องมีความต่อเนื่องด้านผลผลิตและผลลัพธ์ เพื่อให้โครงการบรรลุเป้าหมายในแต่ละระดับ/แต่ละประเด็น เพื่อให้นำไปสู่เป้าหมายที่สูงสุดได้ และส่งผลให้การดำเนินโครงการสอดคล้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและสามารถติดตามและประเมินผลการดำเนินงานได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

บรรณานุกรม

กรกช วนกรกุลิ. (๒๕๕๖). มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในต่างประเทศ. **วารสาร มฉก. วิชาการ**, ๑๖(๓๒).

จิรศรี ช้างแก้ว. (๒๕๖๓). **โควิด-๑๙ กับความมั่นคงทางการเมืองประเทศสิงคโปร์.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

โชคสุข กรกิตติชัย. (๒๕๖๐). **เขตบริหารพิเศษฮ่องกงกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต.** เข้าถึงได้จาก https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy /ewt_dl_link.php?nid=44901.

โชคสุข กรกิตติชัย. (๒๕๖๐). **มาเลเซียกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต.** จาก https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/ewt_dl_link.php?nid=44903&filename=house2558_2

โชคสุข กรกิตติชัย. (๒๕๖๑). **อินโดนีเซียกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต.** จาก https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/ewt_dl_link.php?nid=52261&filename=house2558_2

โชคสุข กรกิตติชัย. (๒๕๖๒). **เกาหลีใต้กับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต.**เข้าถึงได้จาก https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/ewt_dl_link.php?nid=55696&filename=house2558_2

โชคสุข กรกิตติชัย. (๒๕๖๒). **ญี่ปุ่นกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต**. เข้าถึงได้จาก https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/ewt_dl_link.php?nid=58240&filename=index

โชคสุข กรกิตติชัย. (๒๕๖๔).**เชเชลล์กับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต.** เข้าถึงได้จาก https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/ewt_dl_link.php?nid=81233&filename=Thai_National_Assembly.

ทิพย์พาพร ตันติสุนทร. (๒๕๖๔). จาก “เผด็จการทหาร” สู่ “ประชาธิปไตยสากล” ในประเทศเกาหลีใต้ใต้. **สถาบันพัฒนาประชาสังคม.** ๑-๑๑.

ประจักษ์ ก้องกีรติ. (๒๕๕๘**). มองต่างประเทศ ถอดบทเรียนองค์กรถอนพิษคอร์รัปชัน. ทีดีอาร์ไอ ชวนอ่าน**. เข้าถึงได้จาก https://tdri.or.th/2015/12/newdevelopmentmodel-prajak-1/.

พระมหาไทยน้อย ญาณเมธี และพระศิลาศักดิ์ สุเมโธ. (๒๕๖๔). การปรับตัวองค์กรภาครัฐสู่ยุคความเป็นรัฐบาลดิจิทัล.**วารสารวิชาการธรรมทรรศน์**, ๒๑(๓).

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑. (๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑). **ราชกิจจานุเบกษา.** เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๕๒ ก.

วัชระ จิรฐิติกาลกิจ. (๒๕๖๓) ความสัมพันธ์ของเสรีภาพสื่อมวลชนกับการคอร์รัปชันในสังคมไทย. **วารสารนิเทศศาสตรปริทัศน์**. ๒๔(๑).

วีรวิท คงศักดิ์. (ม.ป.ป.). ปรับวิธีปราบโกง. จาก https://www.nesdc.go.th/article_attach/article_file_20220113104045.pdf

ศาสตรินทร์ ตันสุน. (ม.ป.ป.). **รัฐธรรมนูญและสถาบันการเมืองของสาธารณรัฐสิงคโปร์.** การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ครั้งที่ ๕๕. สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.

สำนักงาน ป.ป.ช. (๒๕๖๕). สถานการณ์การทุจริตประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔. นนทบุรี: สำนักงาน ป.ป.ช.

สำนักงาน ป.ป.ช., (๒๕๖๖). สถานการณ์การทุจริตประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕. นนทบุรี: สำนักงาน ป.ป.ช.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (๒๕๕๓). **แนวทางการประยุกต์มาตรการสากลเพื่อการต่อต้านการทุจริตของประเทศไทย.** เข้าถึงได้จาก https://nacc.go.th/ewt_news.php?nid=3825.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (๒๕๖๒**). แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕).** กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ.

สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ. (๒๕๖๒). **นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕).** กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๐). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒**. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๑). **แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๒๑) ประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)** กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๑). **ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐).** กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๔). **แผนการปฏิรูปประเทศ.** กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สำนักปลัดกระทรวงการคลัง. (๒๕๕๗). **คู่มือการติดตามและประเมินผลแผนงาน/โครงการตามแผนปฏิบัติราชการของสำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง.** กรุงเทพฯ: กระทรวงการคลัง.

สิริพรรณ นกสวน สวัสดี. (๒๕๖๑). การเปลี่ยนผ่านไปสู่ประชาธิปไตยเปรียบเทียบ: แง่คิดต่อความล้มเหลวในการเปลี่ยนผ่านไปสู่ ประชาธิปไตยของไทย. **วารสารสังคมศาสตร์**, ๔๘(๒).

สุริยานนท์ พลสิม. (๒๕๖๒). การศึกษาเปรียบเทียบองค์กรที่ปฏิบัติงานด้านการต่อต้านคอร์รัปชันในสิงคโปร์ ฮ่องกง และเกาหลีใต้: ข้อเสนอแนะต่อประเทศไทย. **วารสารการเมืองการปกครอง**, ๙(๑).

สุวรรณ ไตรมาลัย. (๒๕๖๕). **บทบาทของสื่อมวลชนต่อการป้องกันและแก้ไขการทุจริตคอร์รัปชัน.** การประชุมวิชาการระดับชาติด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ ๔.

ไอริน โรจน์รักษ์. (๒๐๒๑). จาก Estonia สู่ E-Estonia : ถอดบทเรียน ๓๐ ปีธรรมาภิบาลกบัการปฏิรูปภาครัฐ From Estonia to E-Estonia: A ๓๐-years Lesson in Governance and Government Reform. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นายเรืออากาศ** ปีที่ ๙.

๒๑st National Assembly Elections. (๒๐๒๐). **Introduction to the Electoral and Political Systems of the Republic of Korea.** Administration and International Affairs Division, National Election Commission of the Republic of Korea.

Al-Sebie, M., & Irani, Z. (๒๐๐๕). Technical and organisational challenges facing transactional e-government systems: an empirical study. **Electronic Government, an International Journal,** ๒(๓).

ANDERSEN, TB (๒๐๐๙). E-Government as an anti-corruption strategy. **Information Economics and Policy**, ๒๑(๓).

Anti-Corruption Commission Seychelles. (๒๐๑๗). **Legislation**. From https://www.accsey.com/accs/legislation

Armenia, S., Dangelico, R. M., Nonino, F., & Pompei, A. (๒๐๑๙). Sustainable Project Management: A Conceptualization-Oriented Review and a Framework Proposal for Future Studies. **Sustainability,** ๑๑(๒๖๖๔), ๑-๑๖.

Asorwoe Elvis. (๒๐๑๔). Can E-Government Mitigate Administrative Corruption? An Empirical study into the Potential Role of E-Government in Eradicating

Administrative Corruption in Sub-Saharan Africa. Global **Journal of Interdisciplinary Social Sciences**, ๓(๔).

Ausubel, D.P. (๑๙๕๕). Relationships between shame and guilt in the socializing process. **Psychologica**l, ๖๒(๓๗๘).

Bannister, Frank & Connolly, Regina, (๒๐๑๑). Trust and transformational government: A proposed framework for research. **Government Information Quarterly**. ๒๘(๒).

Bertot, John C, Jaeger, P. T., & Grimes, J. M. (๒๐๑๐). Using ICTs to create a culture of transparency: E-government and social media as openness and anti-corruption tools for societies. **Government Information Quarterly,** ๒๗(๓).

Bhatnagar, S. (๒๐๐๓). **Transparency and corruption: Does e-government help**, from http://unpan1.un.org/intradoc/%0Agroups/public/documents/unpan/unpan035963.pdf.

Brown, A. J., et al. (๒๐๒๐). Australia's national integrity system: the blueprint for action.

Charoensukmongkol, P., & Moqbel, M. (๒๐๑๔). Does investment in ICT curb or create more corruption? A cross-country analysis**. Public Organization Review**, ๑๔(๑).

Chene, M., (๒๐๑๒). **Centralised versus decentralised anti-corruption institutions**. U๔ Expert Answer.

Chêne, Marie. (๒๐๑๙). **Gender Equality and Corruption**. Transparency International U๔ Helpdesk Answer.

Cher Yak, Chua. (๒๐๐๑). **Singapore's three-pronged program to combat corruption: enforcement, legislation and adjudication**. A ๓-Pronged Reform Program to Combat Corruption in Singapore.

Cho, Y. H., & Choi, B.-D. (๒๐๐๔). E-government to combat corruption: The case of Seoul metropolitan government. **International Journal of Public Administration**, ๒๗(๑๐).

Colby, D. & Collins, E. (๒๐๑๓). **ActKnowlege Webinar: Fundamentals of Theory of Change. ๒๐๑๓.** from http://www. Theoryof=change.org/library/presentations/

Corrupt Practices Investigation Bureau. (๒๐๒๓). **Roles & Functions**. Singapore: CPIB.

CPIB. (๒๕๖๕). **Management Of Corruption Complaints**. from: https://www.cpib.gov.sg/about-corruption/prevention-and-education/management-of-corruption-complaints/

Creately. (๒๐๒๓, Jan ๕). **How to Use Lessons Learned Effectively to Avoid Project Failure**. From https://creately.com/blog/project-management/lessons-learned-in-project-management/.

Dana, H. T., & Clark, H. (2012). **Intervention Logic and Theories of Change: What are they,how to build them and how to use them**. from http://www.theoryofchange.org/library/ presentations/

Dela Rama, M. J., Lester, M. E., & Staples, W. (๒๐๒๒). The Challenges of Political Corruption in Australia, the Proposed Commonwealth Integrity Commission Bill (๒๐๒๐) **and the Application of the APUNCAC. Laws**, ๑๑(๑), ๗.

Drüeke, R. (๒๐๑๘). **Medien**, Öffentlichkeit und Demokratie: Zur Watchdog-Funktion von Medien.

Elbahnasawy, N. G. (๒๐๑๔). E-government, internet adoption, and corruption: an empirical investigation. **World Development**, ๕๗(๑).

EngineerJob. (๒๐๑๙, มิถุนายน ๒๑). **Project Management คืออะไร มีขั้นตอนอย่างไรบ้าง?**. https://www.engineerjob.co/๒๐๑๙/๐๖/๒๑/project-management-คืออะไร-มีขั้นตอนอย่า/.

Färdigh, Mathias A. (๒๐๑๓). **What's the Use of a Free Media – The Role of Media in Curbing Corruption and Promoting Quality of Government.**

Freille, Sebastian, M. Emranul Haque, and Richard Kneller. (๒๐๐๗). A contribution to the empirics of press freedom and corruption. **European Journal of Political Economy**, ๒๓(๔)

Heeks, R. (๑๙๙๘). Information Technology and Public Sector Corruption. **Information Systems for Public Sector Management Working** Paper Series No. ๔. Manchester.

Hossan, C., & Bartram, T. (๒๐๐๙). The battle against corruption and inefficiency with the help of eGovernment in Bangladesh. Electronic Government, **An International Journal,** ๗(๑).

Indonesian Internet Service Providers Association. (๒๐๑๖). **APJII Internet Survey ๒๐๑๖.**

Isaiah, Nyaga., Ng'etich, K., Bor, E K., Theuri, M M. (๒๐๑๔). **Suggested Modifications in the implementation of the three pronged anti-corruption strategy in Nairobi county, Kenya**. International Journal of Economics, Commerce and Management.

Jong-sung You. (n.d.). Development of Corruption Control in South Korea. **Australian National University**. ๑-๓๗.

Juwita, Ratna. (๒๐๒๑**). The Amendment of Anti-corruption Law in Indonesia: The Contribution to the Development of International Anti-corruption Law**. University of Groningen, the Netherlands.

Karv, J. (๒๐๑๕). **E-Government and its ability to reduce corruption - The case of Estonia**. From http://lup.lub.lu.se/student-papers/record/5425282.

Koh Teck Hin (n.d.). **CORRUPTION CONTROL IN SINGAPORE** from http://www.unafei.or.jp/english/pdf/RS_No83/No83_17VE_Koh1.pdf.

Kossow, Niklas (๒๐๑๘). **Fake news and anti-corruption**. Berlin: Transparency International. Available from https://knowledgehub.transparency.org/helpdesk/fake-news-and-corruption.

Kumar, R., & Best, M. L. (๒๐๐๖). Impact and sustainability of e-government services in developing countries: Lessons learned from Tamil Nadu, India. **The Information Society**, ๒๒(๑).

KWOK Man-wai, Tony. (n.d.) **Effective Measures to combat corruption in Hong Kong**. From https://www.unafei.or.jp/publications/pdf/RS_No101/No101_23_VE_Kwok_1.pdf

Lee Yat-Sau, Joseph., (n.d.) **Preventing Corruption ICAC'S Strategies and Measures**. From https://www.unafei.or.jp/publications/pdf/GG5/GG5_VE2.pdf

Lee, K., Choi,S.k., Kim,J., and Jung, M. (๒๐๑๘). A Study on the Factors Affecting Decrease in the Government Corruption and Mediating Effects of the Development of ICT and E-Government—A Cross-Country Analysis. **Journal of Open Innovation Technology, Market, and complexity** ๔(๔๑).

Lio, M.-C., Liu, M.-C., & Ou, Y.-P. (๒๐๑๑). Can the internet reduce corruption? A cross-country study based on dynamic panel data models. **Government Information Quarterly**, ๒๘(๑).

Mahmood, R. (๒๐๐๔). Can information and communication technology help reduce corruption? How so and why not: Two case studies from South Asia. **Perspectives on Global Development and Technology**, ๓(๓).

Mahmood, Rumel, (๒๐๐๔). Can Information and Communication Technology Help Reduce Corruption? How So and Why Not: Two Case Studies from South Asia. **Perspectives on Global Development & Technology**.๓(๓).

Malaysian Anti-Corruption Commission Act. (๒๐๑๙). **LAWS OF MALAYSIA.** From https://www.sprm.gov.my/admin/files/sprm/assets/pdf/penguatkuasaan/act-694-bi.pdf

Meihong Zhua Aihua Li. (๒๐๒๒). The Effect of Media on the Chinese People's Anti-Corruption Perceptions ––An Analysis Based on Propensity Score and Qualitative Interaction Tree. **Procedia Computer Science**, ๒๐๒๒(๑๙๙).

Meon, P.-G., & Weill, L. (๒๐๑๐). Is corruption an efficient grease? World Development, ๓๘(๓)

Morgan, Grace (ed.). (๒๐๑๕). **A Guide to General Elections in Singapore**. Singapore: SMU Apolitical.

National Agency on Corruption Prevention. (๒๐๒๐). **Anti-Corruption Strategy for ๒๐๒๐ – ๒๐๒๔.** สืบค้นเมื่อ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๐๒๓ จาก https://nazk.gov.ua/wp-content/uploads/2021/01/Ukraine-Anti-Corruption-Strategy-for-2020-2024.pdf

Nogara, M. (๒๐๐๙). **Role of Media in Curbing Corruption: The Case of Uganda Under President Yoweri K. Museveni During the 'No-Party' System**. DESA Working Paper Series no. ๗๒.

Onyango, Gedion. (n.d.) **Comparative anti-corruption reform approaches and institutionalization in public bureaucracies in developing countries: a review.** University of Nairobi.

Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD). (๒๐๑๘). **The Role of the Media and Investigative Journalism in Combating Corruption. Paris**. from www.oecd.org/corruption/the-role-of-media-and-investigative-journalism-incombating-corruption.htm

Phattararak Dhuamreongrom. (๒๐๒๐, Sep ๒๘). **Lesson Learned ของ Project เขียนอย่างไรดี.** https://phattararak.medium.com/lesson-learned-ของ-project-เขียนอย่างไรดี-๙๐๕b๖a๕๕๘๘๐.

Prabowo, H. Y., Hamdani, R. and Sanusi, Z. M. (๒๐๑๘) The New Face of People Power: An Exploratory Study on the Potential of Social Media for Combating Corruption in Indonesia. Australasian Accounting, **Business and Finance Journal**, ๑๒(๓).

Prime Minister's Department. (๒๐๑๙) **National Anti-Corruption Plans ๒๐๑๙-๒๐๒๓.** สืบค้นเมื่อ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๐๒๓ จาก https://www.pmo.gov.my/wp-content/uploads/2019/07/National-Anti-Corruption-Plan-2019-2023_.pdf

Quah, Jon S.T. (๒๐๑๗). Combating Asian Corruption: Enhancing the Effectiveness of Anti-Corruption Agencies," **Maryland Series in Contemporary Asian Studies**. ๒๐๑๗(๒).

Rama, M. D., & Lester, M. (๒๐๑๙). Anti-corruption commissions: lessons for the Asia-Pacific region from a proposed Australian federal anti-corruption watchdog. **Asia Pacific Business Review**, ๒๕(๔), ๕๗๑-๕๙๙.

Robertson, Scott P. (๒๐๑๘). **Social Media and Civic Engagement: History, Theory and Practice.** Synthesis Lectures of Human-Centred Informatics Series. Morgan & Claypool Publishers.

Rustiarini, N. W., Sutrisno, T., Nurkholis, N., & Andayani, W. (๒๐๑๙). Why people commit public procurement fraud? The fraud diamond view. **Journal of Public Procurement**, ๑๙(๔).

Schauseil, W. (๒๐๑๙). Media and anti-corruption. **U๔ Helpdesk Answer** ๒๐๑๙(๓).

Schiffrin, A. (๒๐๑๔). **Global Muckraking – ๑๐๐ Years of Investigative Journalism from Around the World**. The New Press, London New York

Sheryazdanova, G., et al. (๒๐๑๙). Correlation Between E-Government and Corruption Risks in Kazakhstan. **Utopía y Praxis Latinoamericana**. ๒๕(๗).

Shim, D. C., & Eom, T. H. (๒๐๐๘). E-government and anti-corruption: Empirical analysis of international data. **Intl Journal of Public Administration,** ๓๑(๓).

Siddiquee, N. A. (๒๐๑๐). Combating Corruption and Managing Integrity in Malaysia: A Critical Overview of Recent Strategies and Initiatives. **Public Organization Review,** ๑๐(๒).

Stapenhurst, R. (๒๐๐๐). **The Media's Role in Curbing Corruption. WBI Working Papers**. Washington, D.C.: World Bank Institute. Available from http://siteresources.worldbank.org/INTWBIGOVANTCOR/Resources/media.pdf

The Centre for Public Impact. (๒๐๑๘). **Fighting Corruption in Botswana** From https://www.centreforpublicimpact.org/case-study/fighting-corruption-botswana

Thong Chee Kun, Josephine Chee, and Jacintha Gopal (๒๕๖๖). **Anti-Corruption ๒๐๒๓.** from https://practiceguides.chambers.com/practice-guides/anti-corruption-2023/singapore/trends-and-developments

Transparency International. (๒๐๒๓). **Corruption Perceptions Index 2023.** Berlin: TI International Secretariat.

Ulrich Jochheim. (๒๕๖๕). The political system of the Republic of Korea. **European Parliamentary Research Service**. ๑-๑๐.

ภาคผนวกที่ ๑
แบบสัมภาษณ์โครงการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

ผ๑.๑ แบบสัมภาษณ์ ผู้บริหาร

แบบสัมภาษณ์ ผู้บริหาร
ประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

คำอธิบาย แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีทั้งหมด ๕ ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ ๑. ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ ๒ การประเมินความสอดคล้องของแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมกับการยกระดับ CPI ตอนที่ ๓ การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต ตอนที่ ๔ ความสอดคล้องของผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) และตอนที่ ๕ ข้อเสนอแนะ ทั้งนี้ขอให้ผู้ตอบแบบประเมินตอบให้ครบทั้ง ๕ ตอน เพื่อให้การดำเนินโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ต่อไป

ตอนที่ ๑. ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ประเภทหน่วยงาน

[ ] ๑) หน่วยงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช.

[ ] ๒) หน่วยงานร่วมบูรณาการ

[ ] ๓) ภาคประชาสังคม/ประชาชน

๑.๒ ชื่อหน่วยงาน.....

๑.๓ ผู้ตอบแบบสอบถาม.....

๑.๔ ความสอดคล้องของแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมกับตัวชี้วัดแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ และทุกข้อมีความสอดคล้องเต็ม ๑๐๐)

[ ] ๑) มีความสอดคล้องกับแผนย่อย ด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

[ ] (๑) ร้อยละของเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต
มีความสอดคล้องร้อยละ.....

[ ] (๒) ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
มีความสอดคล้องร้อยละ.....

[ ] (๓) ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA
มีความสอดคล้องร้อยละ.....

[ ] (๔) จำนวนคดีทุจริตในภาพรวม
มีความสอดคล้องร้อยละ.....

[ ] (๕) จำนวนคดีทุจริตรายหน่วยงาน

- จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต)
- จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต

มีความสอดคล้องร้อยละ.....

[ ] (๖) จำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

มีความสอดคล้องร้อยละ.....

[ ] ๒) มีความสอดคล้องกับแผนย่อย ด้านการปราบปรามการทุจริต

[ ] (๑) กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด

มีความสอดคล้องร้อยละ.....

[ ] (๒) จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ

มีความสอดคล้องร้อยละ.....

๑.๕ การดำเนินงานของหน่วยงานที่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

.....

.....

.....

๑.๖ ตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีความครอบคลุมหรือไม่ ควรลดหรือเพิ่มตัวชี้วัดใดหรือไม่

.....

.....

.....

๑.๗ แนวทางพัฒนาความสอดคล้องตัวชี้วัดแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

.....

.....

.....

ตอนที่ ๒ การประเมินความสอดคล้องของการดำเนินกิจกรรม/โครงการในหน่วยงานกับการยกระดับ CPI

ลำดับ	ประเด็นความเกี่ยวข้อง	เกี่ยวข้อง (๑)	ไม่เกี่ยวข้อง (๒)
๑	การสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานอิสระที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้งบประมาณภาครัฐ		
๒	การสนับสนุนการทำงานองค์กรตุลาการ/องค์กรอิสระที่มีอำนาจในการจัดการกับการใช้อำนาจในทางมิชอบของรัฐบาล/เจ้าหน้าที่ของรัฐ		
๓	การฟ้องร้องดำเนินคดีหรือลงโทษเจ้าหน้าที่รัฐที่ใช้อำนาจในทางมิชอบ		
๔	การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการพลเรือนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจากรัฐบาลโดยตรง		
๕	การจัดสรรงบประมาณและการใช้จ่ายงบประมาณตามขั้นตอน		
๖	การใช้ทรัพยากรสาธารณะอย่างไม่ถูกต้อง		
๗	การใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน		
๘	การจ่ายโอนเงินงบประมาณของรัฐไปยังบริษัท/บุคคลธรรมดา/กลุ่มบุคคล		
๙	การให้สินบนหรือการทุจริตแบบอื่นเพื่อให้ได้ซึ่งผลประโยชน์ส่วนตนของเจ้าหน้าที่รัฐ		
๑๐	การให้สินบนหรือการทุจริตแบบอื่นของภาคเอกชน		
๑๑	การให้สินบนหรือการทุจริตแบบอื่นของภาคประชาชน		
๑๒	เจ้าหน้าที่รัฐมีพฤติกรรมเรียกรับสินบน หรือสิ่งของอื่นใด		

ตอนที่ ๓ การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต

๓.๑ ความสำเร็จในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศไทย

๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐

กรุณาระบุเหตุผลการให้คะแนน

.....

ถ้าจะให้คะแนนเพิ่มขึ้นต้องทำอย่างไร (กรณีคะแนนไม่เต็ม ๑๐ คะแนน)

.....

๓.๒ ความสำเร็จในการปราบปรามการทุจริตของประเทศไทย

๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐

กรุณาระบุเหตุผลการให้คะแนน

.....

ถ้าจะให้คะแนนเพิ่มขึ้นต้องทำอย่างไร (กรณีคะแนนไม่เต็ม ๑๐ คะแนน)

.....

ตอนที่ ๔ ความสอดคล้องของผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway)

เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของแผนป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

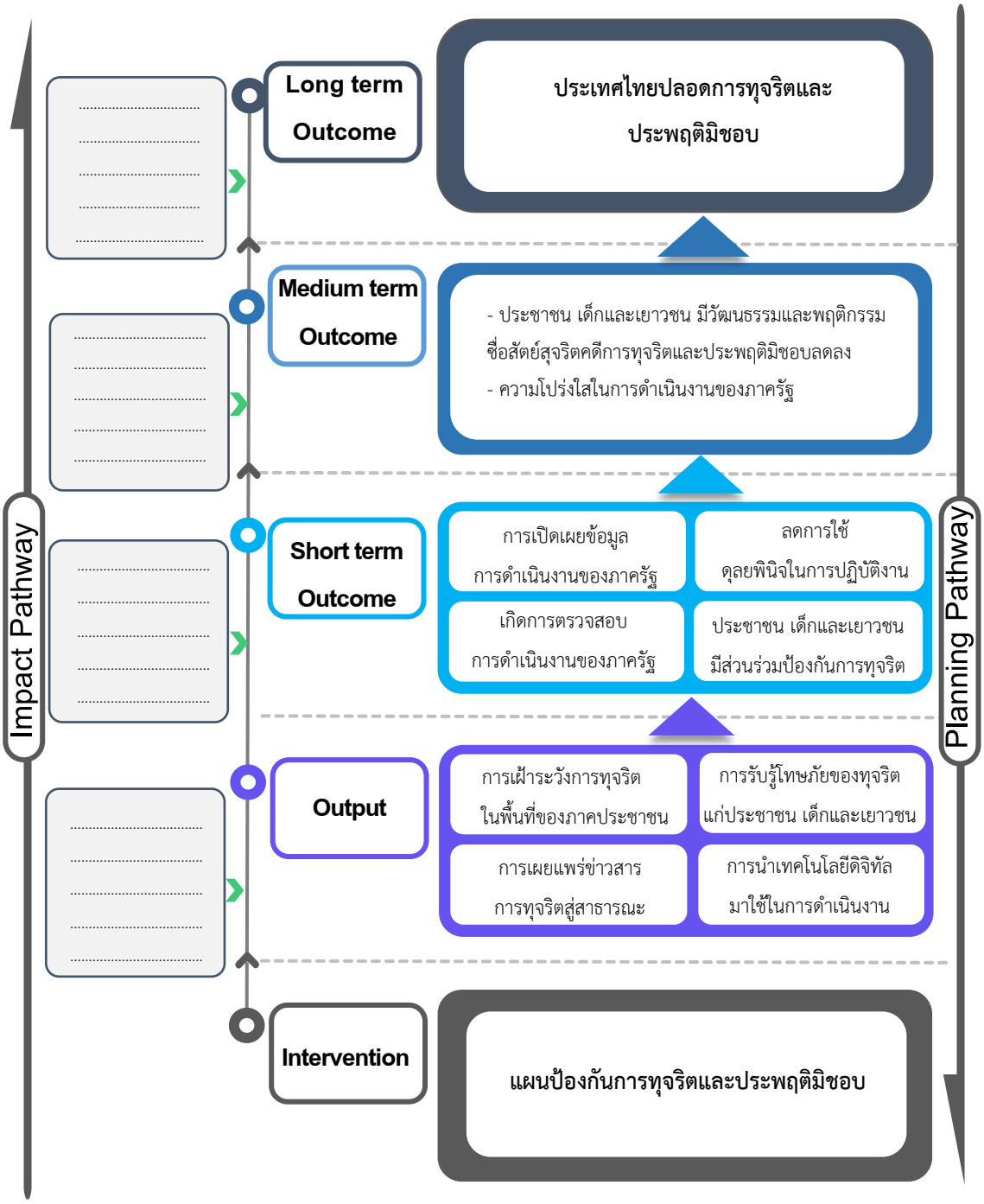

เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของแผนย่อย ด้านการปราบปรามการทุจริต

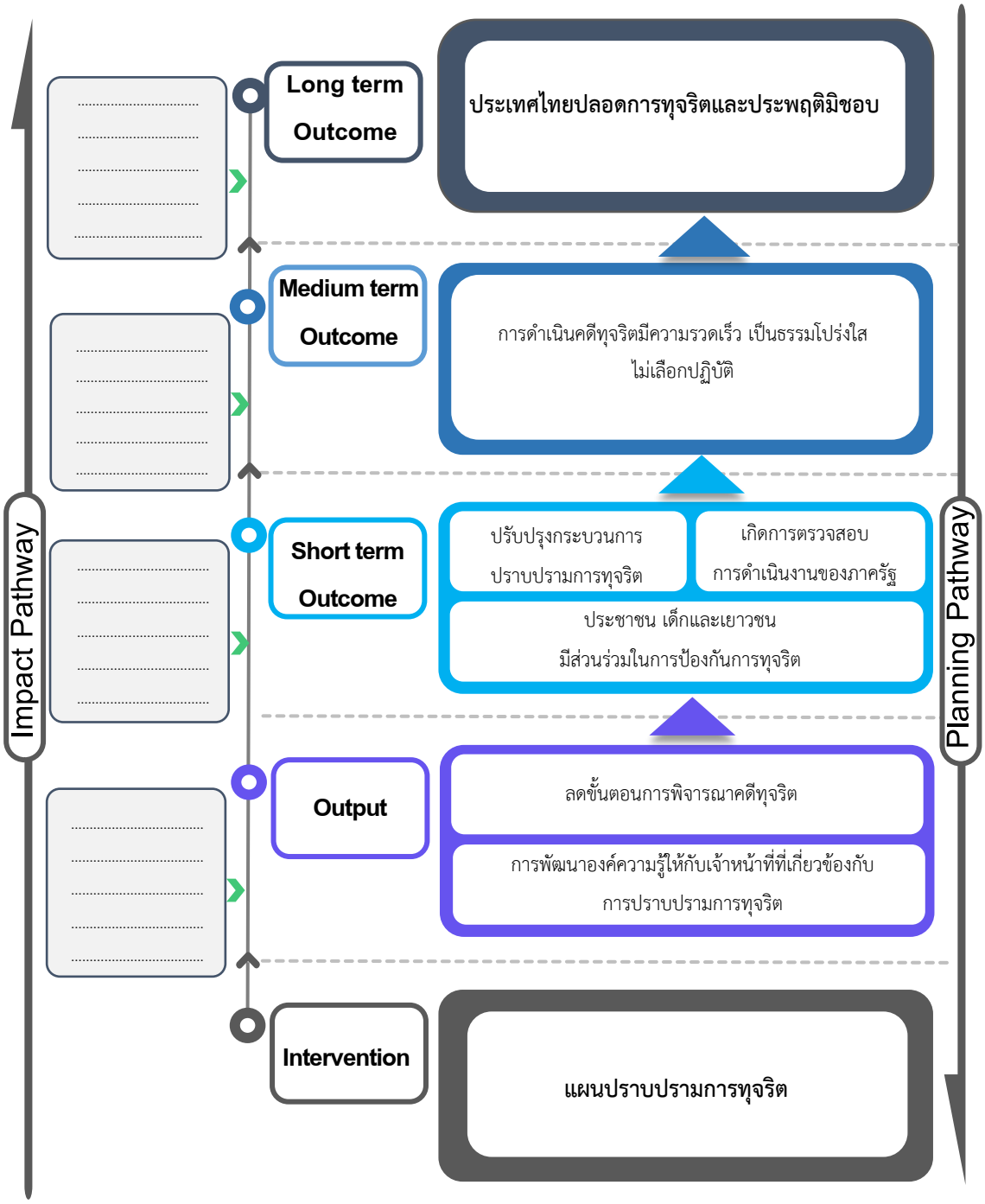

ตอนที่ ๕ ข้อเสนอแนะ

๕.๑ แนวทางในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

.....

.....

.....

.....

.....

๕.๒ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

.....

.....

.....

.....

.....

๕.๓ ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต

.....

.....

.....

.....

.....

๕.๔ ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ผ๑.๒ แบบสัมภาษณ์ แผนย่อยด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

แบบสัมภาษณ์ แผนย่อยด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

คำอธิบาย แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีทั้งหมด ๕ ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ ๑. ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ ๒ แบบประเมินสำหรับโครงการ Baseline ตอนที่ ๓ การประเมินความสอดคล้องของแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมกับการยกระดับ CPI ตอนที่ ๔ การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต ตอนที่ ๕ ความสอดคล้องของผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) และตอนที่ ๖ ข้อเสนอแนะ ทั้งนี้ขอให้ผู้ตอบแบบประเมินตอบให้ครบทั้ง ๖ ตอน เพื่อให้การดำเนินโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ต่อไป

ตอนที่ ๑. ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ประเภทหน่วยงาน

[ ] ๑) หน่วยงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช.

[ ] ๒) หน่วยงานร่วมบูรณาการ

[ ] ๓) ภาคประชาสังคม/ประชาชน

๑.๒ ชื่อหน่วยงาน.....

๑.๓ ผู้ตอบแบบสอบถาม.....

๑.๔ ความสอดคล้องของแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมกับตัวชี้วัด แผนย่อย ด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ และทุกข้อมีความสอดคล้องเต็ม ๑๐๐)

[ ] ๑) ร้อยละของเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต

มีความสอดคล้องร้อยละ.....

[ ] ๒) ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

มีความสอดคล้องร้อยละ.....

[ ] ๓) ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA

มีความสอดคล้องร้อยละ.....

[ ] ๔) จำนวนคดีทุจริตในภาพรวม

มีความสอดคล้องร้อยละ.....

[ ] ๕) จำนวนคดีทุจริตรายหน่วยงาน

- จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต)
- จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต

มีความสอดคล้องร้อยละ.....

[ ] ๖) จำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

มีความสอดคล้องร้อยละ.....

๑.๕ กิจกรรม/โครงการ/การดำเนินงานอะไรของหน่วยงานที่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด แผนย่อย ด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

.....

.....

.....

.....

๑.๖ ตัวชี้วัด แผนย่อย ด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีความครอบคลุมหรือไม่ ควรลดหรือเพิ่มตัวชี้วัดใดหรือไม่

.....

.....

.....

.....

๑.๗ แนวทางพัฒนาความสอดคล้องตัวชี้วัด แผนย่อย ด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ ๒ แบบประเมินสำหรับโครงการ Baseline

๒.๑ ชื่อโครงการ..... .....

๒.๒ วัตถุประสงค์

๑)..... .....

๒)..... .....

๓)..... .....

๔)..... .....

๒.๓ ประเภทโครงการ

[ ] ๑) โครงการอบรม/สร้างจิตสำนึก

[ ] ๒) โครงการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์/จัดทำสื่อ

[ ] ๓) โครงการสร้างเครือข่าย

[ ] ๔) โครงการประเมิน/ติดตามผล

[ ] ๕) โครงการขับเคลื่อนนโยบาย

[ ] ๖) โครงการประชุมสัมมนา

[ ] ๗) อื่น ๆ .....

๒.๔ ผลผลิตของโครงการ

๑)..... .....

๒)..... .....

๒.๕ ผลลัพธ์ของโครงการ

๑)..... .....

๒)..... .....

๒.๖ ผลกระทบของโครงการ

๑)..... .....

๒)..... .....

๒.๗ การประเมินระดับตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด (Indicator)	**ที่มาของตัวชี้วัด (Rational)**	**ผลการประเมิน**			**วิเคราะห์เปรียบเทียบกับ Baseline**
		๒๕๖๓ (Baseline)	**๒๕๖๔**	**๒๕๖๕**	
การประเมินระดับ<u>ผลผลิต</u> (Output Evaluation)					
ตัวชี้วัดที่ ๑		**เชิงปริมาณ**	**เชิงปริมาณ**	**เชิงปริมาณ**	**เชิงปริมาณ**
		เชิงคุณภาพ ๑) ระดับเริ่มต้น (Emerging) ( ) ๐ ( ) ๑ ( ) ๒ ๒) กำลังพัฒนา (Developing) ( ) ๓ ( ) ๔ ๓) มีผลสำเร็จ (Successful) ( ) ๕ ( ) ๖ ๔) มีผลสำเร็จดีเยี่ยม(Excellence) ( ) ๗	**เชิงคุณภาพ** ๑) ระดับเริ่มต้น (Emerging) ( ) ๐ ( ) ๑ ( ) ๒ ๒) กำลังพัฒนา (Developing) ( ) ๓ ( ) ๔ ๓) มีผลสำเร็จ (Successful) ( ) ๕ ( ) ๖ ๔) มีผลสำเร็จดีเยี่ยม (Excellence) ( ) ๗	**เชิงคุณภาพ** ๑) ระดับเริ่มต้น (Emerging) ( ) ๐ ( ) ๑ ( ) ๒ ๒) กำลังพัฒนา (Developing) ( ) ๓ ( ) ๔ ๓) มีผลสำเร็จ (Successful) ( ) ๕ ( ) ๖ ๔) มีผลสำเร็จดีเยี่ยม (Excellence) ( ) ๗	**เชิงคุณภาพ**
		สิ่งที่ดำเนินการได้ดี (Gain)	สิ่งที่ดำเนินการได้ดี (Gain)	สิ่งที่ดำเนินการได้ดี (Gain)	
		สิ่งที่ต้องปรับปรุง (Pain)	สิ่งที่ต้องปรับปรุง (Pain)	สิ่งที่ต้องปรับปรุง (Pain)	

ตัวชี้วัด (Indicator)	ที่มาของตัวชี้วัด (Rational)	ผลการประเมิน			วิเคราะห์เปรียบเทียบกับ Baseline
		๒๕๖๓ (Baseline)	๒๕๖๔	๒๕๖๕	
การประเมินระดับ<u>ผลลัพธ์</u> (Outcome Evaluation)					
ตัวชี้วัดที่ ๑		**เชิงปริมาณ**	**เชิงปริมาณ**	**เชิงปริมาณ**	**เชิงปริมาณ**
		เชิงคุณภาพ ๑) ระดับเริ่มต้น (Emerging) ( ) ๐ ( ) ๑ ( ) ๒ ๒) กำลังพัฒนา (Developing) ( ) ๓ ( ) ๔ ๓) มีผลสำเร็จ (Successful) ( ) ๕ ( ) ๖ ๔) มีผลสำเร็จดีเยี่ยม(Excellence) ( ) ๗	**เชิงคุณภาพ** ๑) ระดับเริ่มต้น (Emerging) ( ) ๐ ( ) ๑ ( ) ๒ ๒) กำลังพัฒนา (Developing) ( ) ๓ ( ) ๔ ๓) มีผลสำเร็จ (Successful) ( ) ๕ ( ) ๖ ๔) มีผลสำเร็จดีเยี่ยม (Excellence) ( ) ๗	**เชิงคุณภาพ** ๑) ระดับเริ่มต้น (Emerging) ( ) ๐ ( ) ๑ ( ) ๒ ๒) กำลังพัฒนา (Developing) ( ) ๓ ( ) ๔ ๓) มีผลสำเร็จ (Successful) ( ) ๕ ( ) ๖ ๔) มีผลสำเร็จดีเยี่ยม (Excellence) ( ) ๗	**เชิงคุณภาพ**
		สิ่งที่ดำเนินการได้ดี (Gain)	สิ่งที่ดำเนินการได้ดี (Gain)	สิ่งที่ดำเนินการได้ดี (Gain)	
		สิ่งที่ต้องปรับปรุง (Pain)	สิ่งที่ต้องปรับปรุง (Pain)	สิ่งที่ต้องปรับปรุง (Pain)	

ตัวชี้วัด (Indicator)	ที่มาของตัวชี้วัด (Rational)	ผลการประเมิน			วิเคราะห์เปรียบเทียบกับ Baseline
		๒๕๖๓ (Baseline)	๒๕๖๔	๒๕๖๕	
การประเมินระดับ<u>ผลกระทบ</u> (Impact Evaluation)					
ตัวชี้วัดที่ ๑		**เชิงปริมาณ**	**เชิงปริมาณ**	**เชิงปริมาณ**	**เชิงปริมาณ**
		เชิงคุณภาพ ๑) ระดับเริ่มต้น (Emerging) ( ) ๐ ( ) ๑ ( ) ๒ ๒) กำลังพัฒนา (Developing) ( ) ๓ ( ) ๔ ๓) มีผลสำเร็จ (Successful) ( ) ๕ ( ) ๖ ๔) มีผลสำเร็จดีเยี่ยม(Excellence) ( ) ๗	**เชิงคุณภาพ** ๑) ระดับเริ่มต้น (Emerging) ( ) ๐ ( ) ๑ ( ) ๒ ๒) กำลังพัฒนา (Developing) ( ) ๓ ( ) ๔ ๓) มีผลสำเร็จ (Successful) ( ) ๕ ( ) ๖ ๔) มีผลสำเร็จดีเยี่ยม (Excellence) ( ) ๗	**เชิงคุณภาพ** ๑) ระดับเริ่มต้น (Emerging) ( ) ๐ ( ) ๑ ( ) ๒ ๒) กำลังพัฒนา (Developing) ( ) ๓ ( ) ๔ ๓) มีผลสำเร็จ (Successful) ( ) ๕ ( ) ๖ ๔) มีผลสำเร็จดีเยี่ยม (Excellence) ( ) ๗	**เชิงคุณภาพ**
		สิ่งที่ดำเนินการได้ดี (Gain)	สิ่งที่ดำเนินการได้ดี (Gain)	สิ่งที่ดำเนินการได้ดี (Gain)	
		สิ่งที่ต้องปรับปรุง (Pain)	สิ่งที่ต้องปรับปรุง (Pain)	สิ่งที่ต้องปรับปรุง (Pain)	

ตอนที่ ๓ การประเมินความสอดคล้องของแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมกับการยกระดับ CPI

ลำดับ	ประเด็นความเกี่ยวข้อง	เกี่ยวข้อง (๑)	ไม่เกี่ยวข้อง (๒)
๑	การสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานอิสระที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้งบประมาณภาครัฐ		
๒	การสนับสนุนการทำงานองค์กรตุลาการ/องค์กรอิสระที่มีอำนาจในการจัดการกับการใช้อำนาจในทางมิชอบของรัฐบาล/เจ้าหน้าที่ของรัฐ		
๓	การฟ้องร้องดำเนินคดีหรือลงโทษเจ้าหน้าที่รัฐที่ใช้อำนาจในทางมิชอบ		
๔	การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการพลเรือนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจากรัฐบาลโดยตรง		
๕	การจัดสรรงบประมาณและการใช้จ่ายงบประมาณตามขั้นตอน		
๖	การใช้ทรัพยากรสาธารณะอย่างไม่ถูกต้อง		
๗	การใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน		
๘	การจ่ายโอนเงินงบประมาณของรัฐไปยังบริษัท/บุคคลธรรมดา/กลุ่มบุคคล		
๙	การให้สินบนหรือการทุจริตแบบอื่นเพื่อให้ได้ซึ่งผลประโยชน์ส่วนตนของเจ้าหน้าที่รัฐ		
๑๐	การให้สินบนหรือการทุจริตแบบอื่นของภาคเอกชน		
๑๑	การให้สินบนหรือการทุจริตแบบอื่นของภาคประชาชน		
๑๒	เจ้าหน้าที่รัฐมีพฤติกรรมเรียกรับสินบน หรือสิ่งของอื่นใด		

ตอนที่ ๔ การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต

๔.๑ ความสำเร็จในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศไทย

๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐

กรุณาระบุเหตุผลการให้คะแนน

.....

ถ้าจะให้คะแนนเพิ่มขึ้นต้องทำอย่างไร (กรณีคะแนนไม่เต็ม ๑๐ คะแนน)

.....

๔.๒ ความสำเร็จในการปราบปรามการทุจริตของประเทศไทย

๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐

กรุณาระบุเหตุผลการให้คะแนน

.....

ถ้าจะให้คะแนนเพิ่มขึ้นต้องทำอย่างไร (กรณีคะแนนไม่เต็ม ๑๐ คะแนน)

.....

ตอนที่ ๕ ความสอดคล้องของผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway)

เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของแผนป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

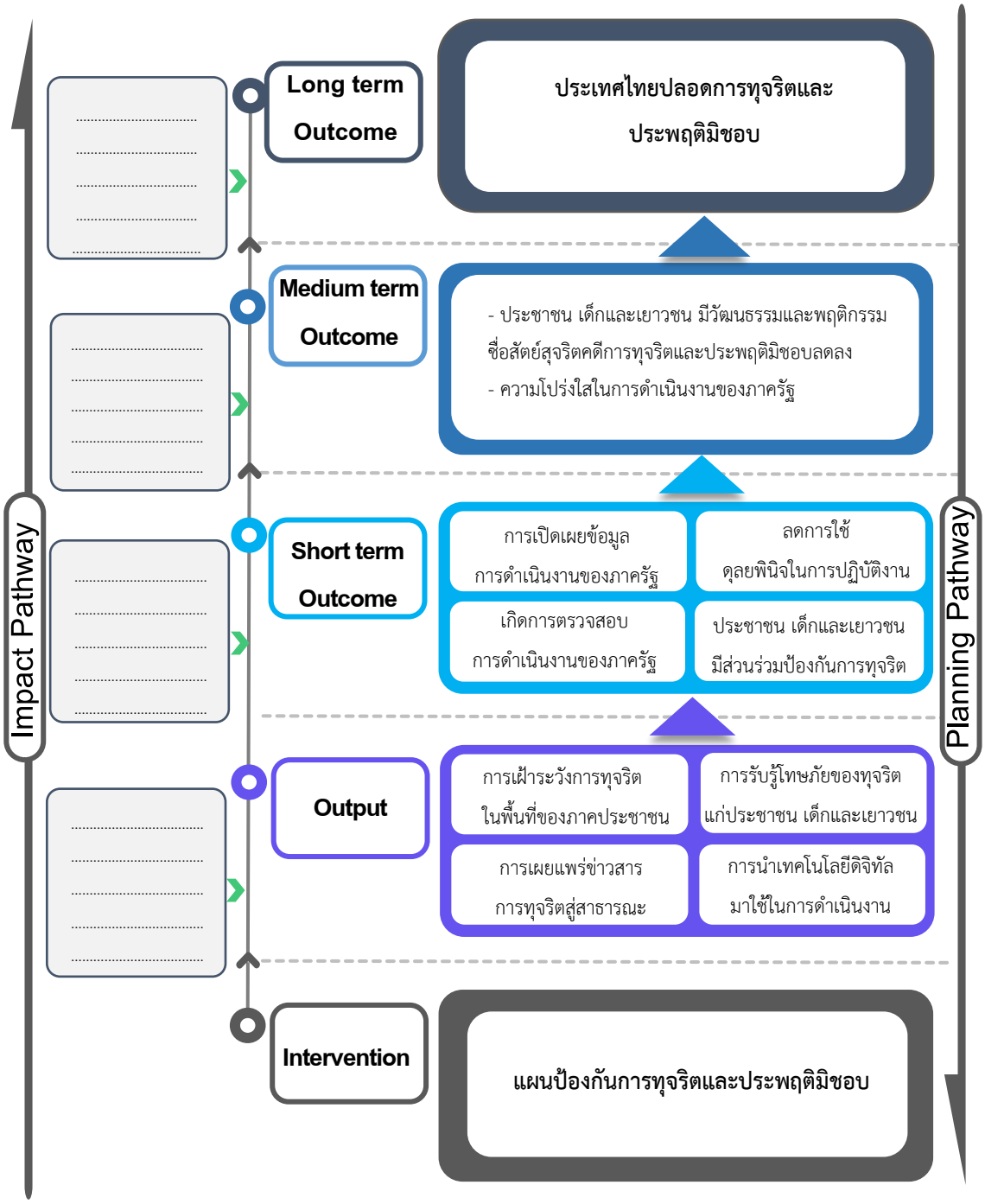

เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway)

โครงการ..... .....

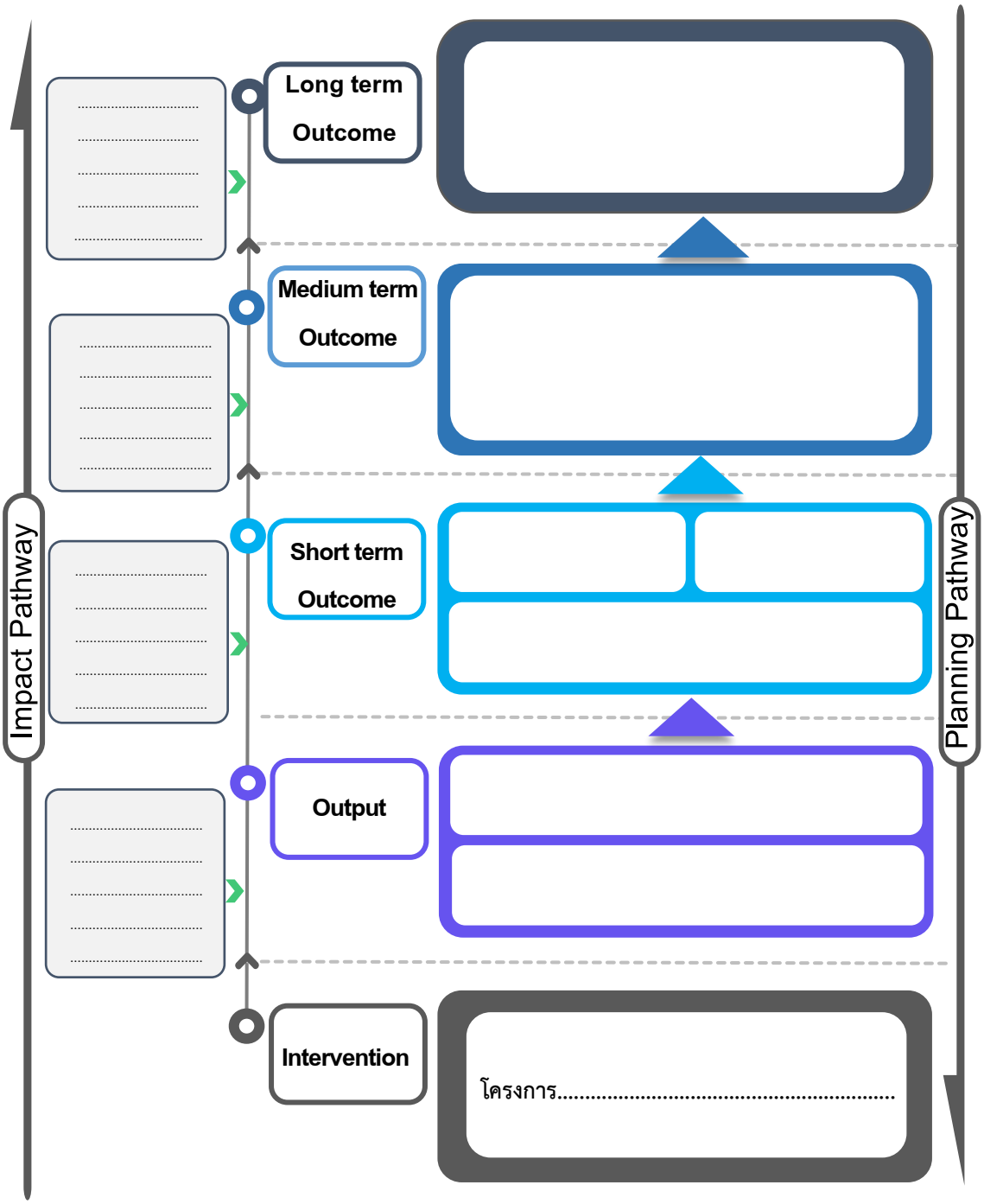

ตอนที่ ๖ ข้อเสนอแนะ

๖.๑ การมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

.....

.....

.....

.....

๖.๒ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

.....

.....

.....

.....

๖.๓ ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต

.....

.....

.....

.....

๖.๔ ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ผ๑.๓ แบบสัมภาษณ์ แผนย่อยด้านการปราบปรามการทุจริต

แบบสัมภาษณ์ แผนย่อยด้านการปราบปรามการทุจริต
ประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริต
และประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

คำอธิบาย แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีทั้งหมด ๕ ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ ๑. ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ ๒ การประเมินความสอดคล้องของแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมกับการยกระดับ CPI ตอนที่ ๓ การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต ตอนที่ ๔ ความสอดคล้องของผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) และตอนที่ ๕ ข้อเสนอแนะ ทั้งนี้ขอให้ผู้ตอบแบบประเมินตอบให้ครบทั้ง ๕ ตอน เพื่อให้การดำเนินโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ต่อไป

ตอนที่ ๑. ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ประเภทหน่วยงาน

[ ] ๑) หน่วยงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช.

[ ] ๒) หน่วยงานร่วมบูรณาการ

[ ] ๓) ภาคประชาสังคม

๑.๒ ชื่อหน่วยงาน..... .....

๑.๓ ผู้ตอบแบบสอบถาม.....

๑.๔ ความสอดคล้องของแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมกับตัวชี้วัด แผนย่อย ด้านการปราบปรามการทุจริต (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ และทุกข้อมีความสอดคล้องเต็ม ๑๐๐)

[ ] ๑) กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด

มีความสอดคล้องร้อยละ.....

[ ] ๒) จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ

มีความสอดคล้องร้อยละ.....

๑.๕ กิจกรรม/โครงการ/การดำเนินงานอะไรของหน่วยงานที่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด แผนย่อย ด้านการปราบปรามการทุจริต

.....

.....

.....

.....

๑.๖ ตัวชี้วัด แผนย่อย ด้านการปราบปรามการทุจริต มีความครอบคลุมหรือไม่ ควรลดหรือเพิ่มตัวชี้วัดใดหรือไม่

.....

.....

.....

.....

๑.๗ แนวทางพัฒนาความสอดคล้องตัวชี้วัด แผนย่อย ด้านการปราบปรามการทุจริต

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ ๒ การประเมินความสอดคล้องของแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมกับการยกระดับ CPI

ลำดับ	ประเด็นความเกี่ยวข้อง	เกี่ยวข้อง (๑)	ไม่เกี่ยวข้อง (๒)
๑	การสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานอิสระที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้งบประมาณภาครัฐ		
๒	การสนับสนุนการทำงานองค์กรตุลาการ/องค์กรอิสระที่มีอำนาจในการจัดการกับการใช้อำนาจในทางมิชอบของรัฐบาล/เจ้าหน้าที่ของรัฐ		
๓	การฟ้องร้องดำเนินคดีหรือลงโทษเจ้าหน้าที่รัฐที่ใช้อำนาจในทางมิชอบ		
๔	การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการพลเรือนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจากรัฐบาลโดยตรง		
๕	การจัดสรรงบประมาณและการใช้จ่ายงบประมาณตามขั้นตอน		
๖	การใช้ทรัพยากรสาธารณะอย่างไม่ถูกต้อง		
๗	การใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน		
๘	การจ่ายโอนเงินงบประมาณของรัฐไปยังบริษัท/บุคคลธรรมดา/กลุ่มบุคคล		
๙	การให้สินบนหรือการทุจริตแบบอื่นเพื่อให้ได้ซึ่งผลประโยชน์ส่วนตนของเจ้าหน้าที่รัฐ		

ลำดับ	ประเด็นความเกี่ยวข้อง	เกี่ยวข้อง (๑)	ไม่เกี่ยวข้อง (๒)
๑๐	การให้สินบนหรือการทุจริตแบบอื่นของภาคเอกชน		
๑๑	การให้สินบนหรือการทุจริตแบบอื่นของภาคประชาชน		
๑๒	เจ้าหน้าที่รัฐมีพฤติกรรมเรียกรับสินบน หรือสิ่งของอื่นใด		

ตอนที่ ๓ การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต

๓.๑ ความสำเร็จในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศไทย

๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐

กรุณาระบุเหตุผลการให้คะแนน

.....

ถ้าจะให้คะแนนเพิ่มขึ้นต้องทำอย่างไร (กรณีคะแนนไม่เต็ม ๑๐ คะแนน)

.....

๓.๒ ความสำเร็จในการปราบปรามการทุจริตของประเทศไทย

๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐

กรุณาระบุเหตุผลการให้คะแนน

.....

ถ้าจะให้คะแนนเพิ่มขึ้นต้องทำอย่างไร (กรณีคะแนนไม่เต็ม ๑๐ คะแนน)

.....

ตอนที่ ๔ ความสอดคล้องของผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway)

เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของแผนย่อย ด้านการปราบปรามการทุจริต

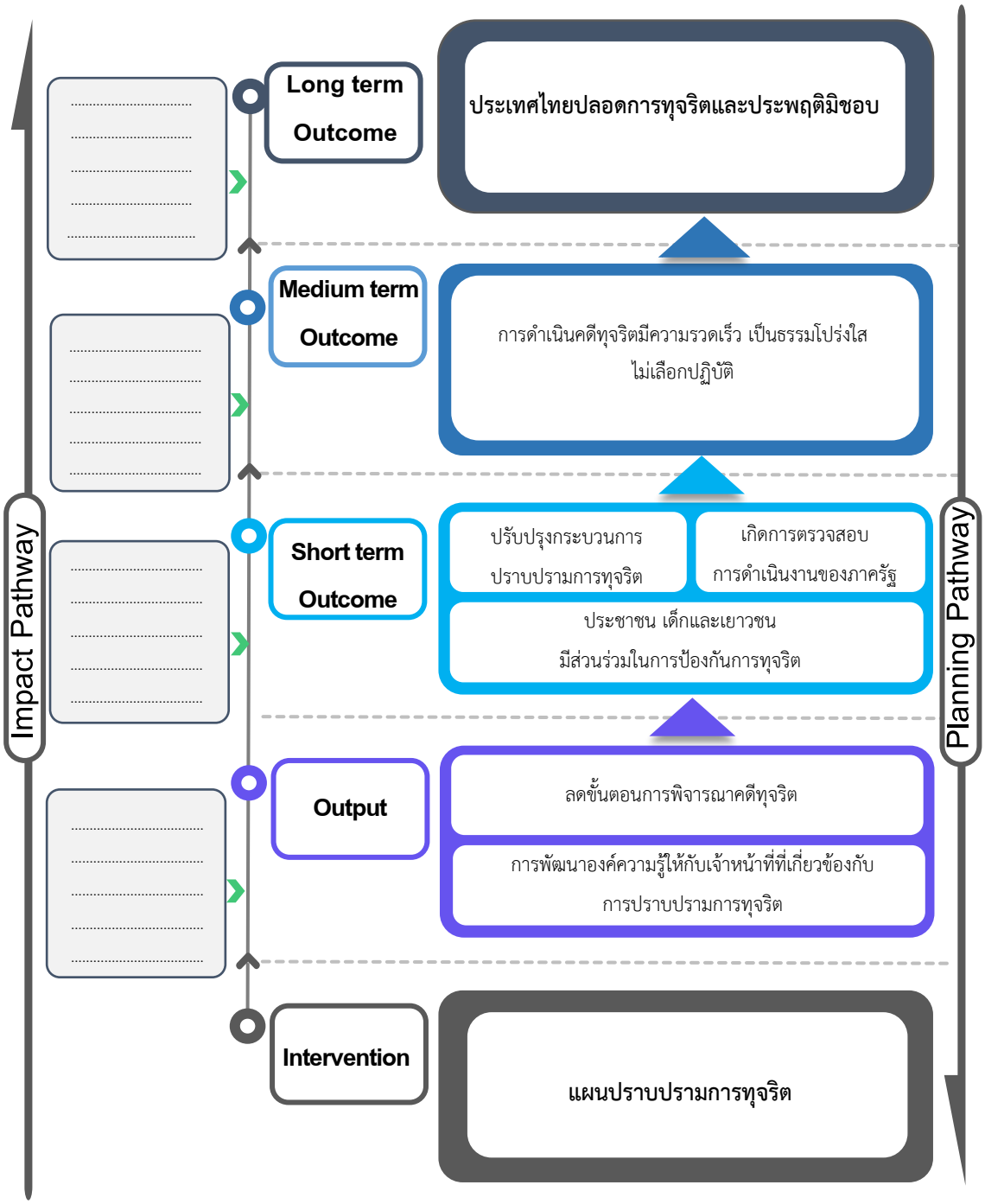

ตอนที่ ๕ ข้อเสนอแนะ

๕.๑ การมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

.....

.....

.....

.....

.....

๕.๒ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

.....

.....

.....

.....

.....

๕.๓ ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต

.....

.....

.....

.....

.....

๕.๔ ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ผ๑.๔ แบบสัมภาษณ์ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน

แบบสัมภาษณ์ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน
ประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริต
และประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

คำอธิบาย แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีทั้งหมด ๕ ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ ๑. ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทุจริตในปัจจุบันและแนวทางการแก้ไข ตอนที่ ๓ การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต ตอนที่ ๔ ความสอดคล้องของผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) และตอนที่ ๕ ข้อเสนอแนะ ทั้งนี้ขอให้ผู้ตอบแบบประเมินตอบให้ครบทั้ง ๕ ตอน เพื่อให้การดำเนินโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ต่อไป

ตอนที่ ๑. ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ประเภทหน่วยงาน

[ ] ๑) หน่วยงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช.

[ ] ๒) หน่วยงานร่วมบูรณาการ

[ ] ๓) ภาคประชาสังคม/ประชาชน

๑.๒ ชื่อหน่วยงาน**ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)**

๑.๓ ผู้ตอบแบบสอบถาม**รศ.นพ.สุริยเดว ทรีปาตี**

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทุจริตในปัจจุบันและแนวทางการแก้ไข

๒.๑ การให้สินบนหรือการทุจริตแบบอื่นของเจ้าหน้าที่รัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

.....

.....

.....

.....

๒.๒ การใช้ทรัพยากรสาธารณะและการใช้ทรัพย์สินทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

.....

.....

.....

.....

๒.๓ การแทรกแซงการดำเนินงานของหน่วยงาน (ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ด้านกระบวนการยุติธรรม) ภาครัฐ

.....

.....

.....

.....

๒.๔ การฟ้องร้องคดีหรือลงโทษเจ้าหน้าที่รัฐที่ใช้อำนาจในทางมิชอบ

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ ๓ การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต

๓.๑ ความสำเร็จในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศไทย

๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐

กรุณาระบุเหตุผลการให้คะแนน

.....

ถ้าจะให้คะแนนเพิ่มขึ้นต้องทำอย่างไร (กรณีคะแนนไม่เต็ม ๑๐ คะแนน)

.....

๓.๒ ความสำเร็จในการปราบปรามการทุจริตของประเทศไทย

๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐

กรุณาระบุเหตุผลการให้คะแนน

.....

ถ้าจะให้คะแนนเพิ่มขึ้นต้องทำอย่างไร (กรณีคะแนนไม่เต็ม ๑๐ คะแนน)

.....

ตอนที่ ๔ ความสอดคล้องของผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway)

เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของแผนป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

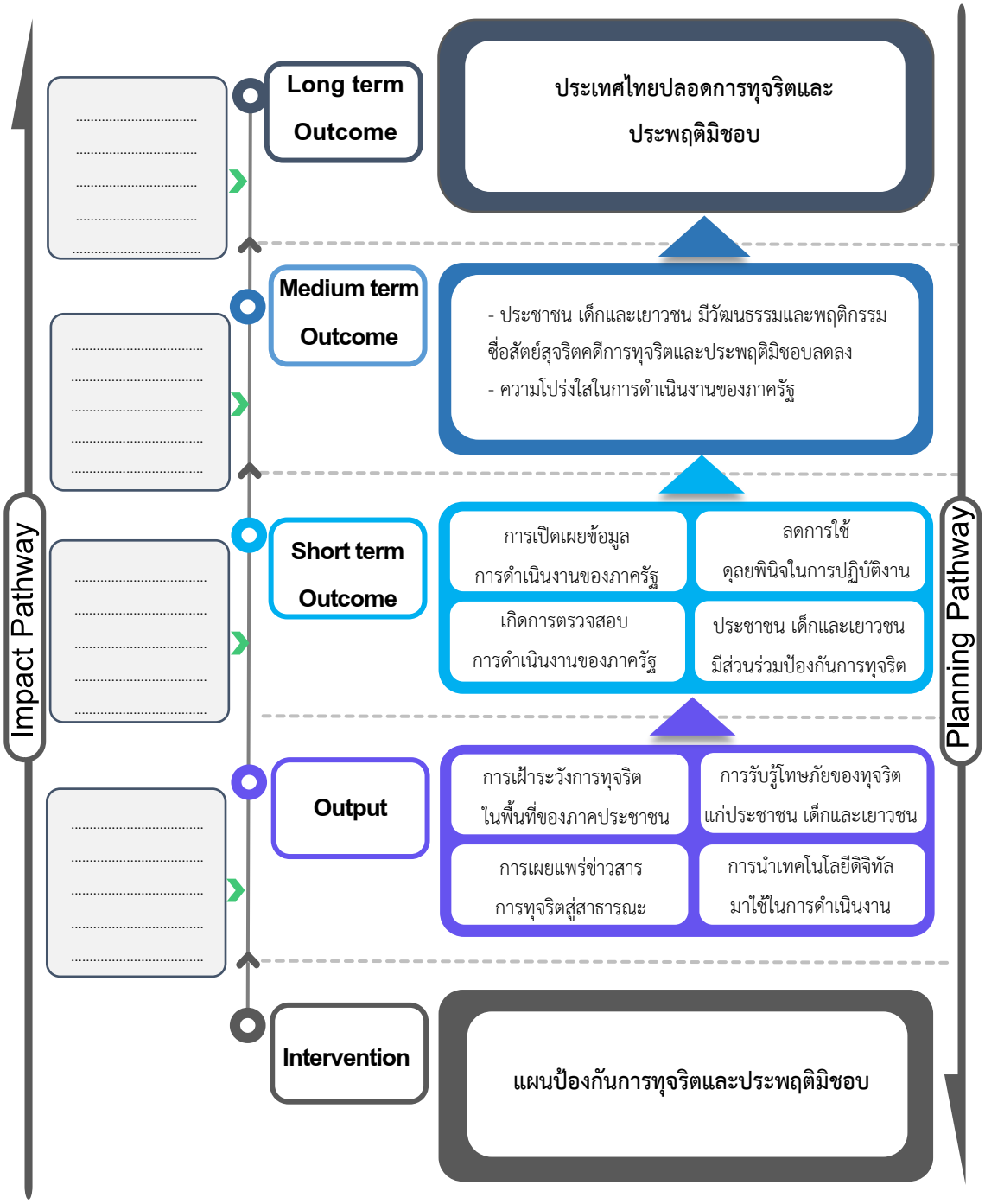

เส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน (Impact Pathway) ของแผนปราบปรามการทุจริต

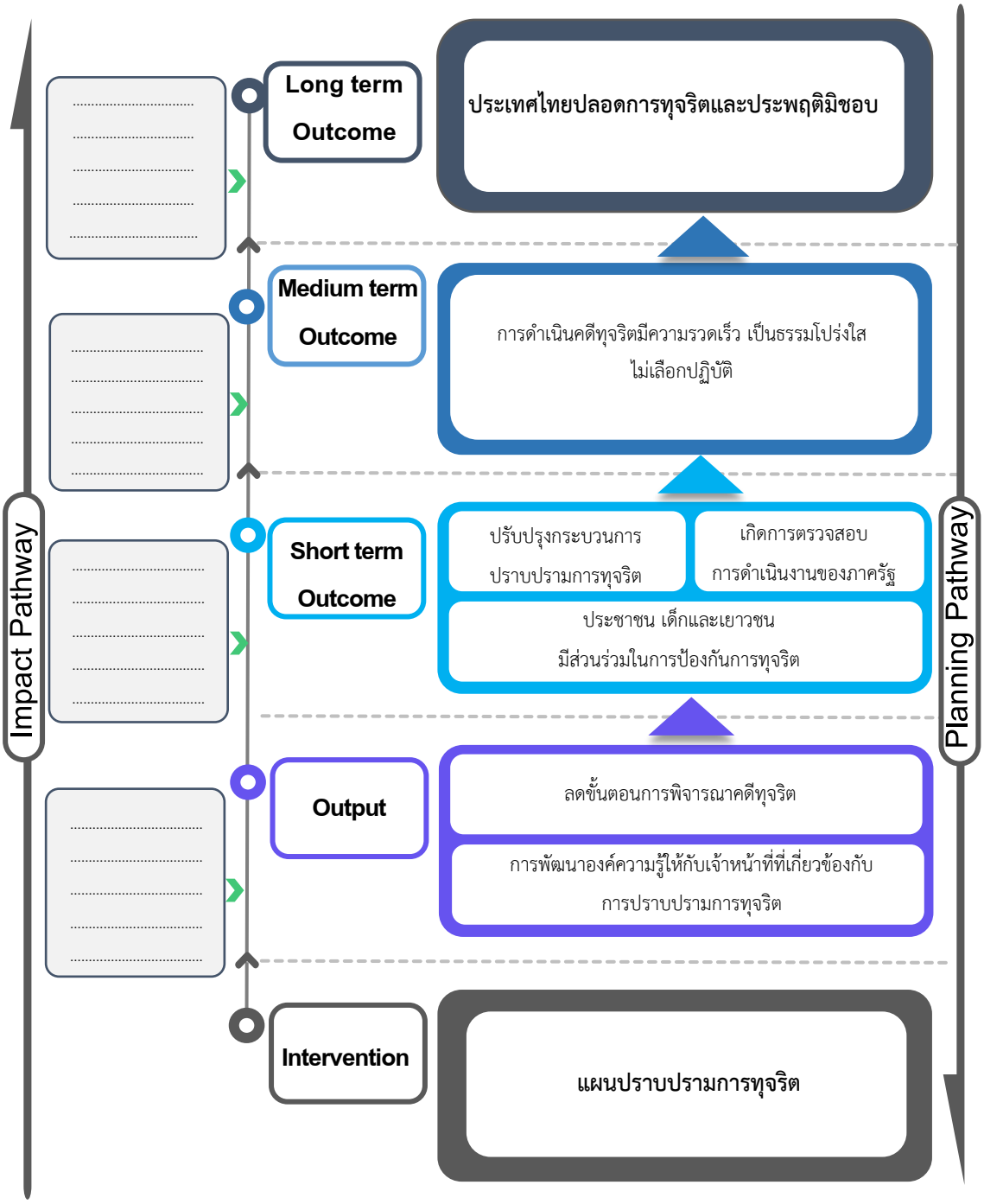

ตอนที่ ๕ ข้อเสนอแนะ

๕.๑ การมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

.....

.....

.....

.....

๕.๒ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

.....

.....

.....

.....

๕.๓ ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต

.....

.....

.....

.....

๕.๔ ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวกที่ ๒
คู่มือการใช้งานระบบการติดตามและประเมินผลโครงการในรูปแบบออนไลน์

สารบัญ

	หัวข้อ	หน้า
๑	รายละเอียดของระบบประเมินผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมในมิติประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบของโครงการ/กิจกรรมตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) : ภาพรวมของระบบ	ผ๒-๔
๒	คำอธิบาย Corruption Perception Index (CPI)	ผ๒-๕
๓	ระบบประเมินผลสำเร็จของโครงการ/กิจกรรมตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ ในภาพรวม	ผ๒-๑๒
	การใช้งานระบบการติดตามและประเมินผลโครงการในรูปแบบออนไลน์	
๑	ผู้ดูแลระบบ	ผ๒-๑๔
	๑. การเข้าใช้งานระบบ	ผ๒-๑๔
	๒ องค์ประกอบของหน้าจอ Dashboard การแสดงผลในการภาพรวม	ผ๒-๑๕
	๓ การจัดการโครงการ	ผ๒-๑๗
	๓.๑ การเพิ่มโครงการ	ผ๒-๒๑
	๓.๒ การจัดการผู้เชี่ยวชาญ	ผ๒-๒๓
	๔. การออกรายงาน	ผ๒-๒๔
	๔.๑ รายงานผลประเมินผู้เชี่ยวชาญ	ผ๒-๒๔
	๔.๒ รายงานตามยุทธศาสตร์	ผ๒-๒๕
	๔.๓ รายงานตามหน่วยงาน	ผ๒-๒๖
	๕. การจัดการระบบ	ผ๒-๒๗
	๕.๑ เมนูจัดการหน่วยงาน	ผ๒-๒๗
	๕.๒ เมนูจัดการประเภทโครงการ	ผ๒-๒๙
	๕.๓ เมนูจัดการผู้ใช้งาน	ผ๒-๓๑
๒	ผู้รับผิดชอบโครงการ	ผ๒-๓๔
	๑. การเข้าใช้งานระบบ	ผ๒-๓๔
	๒ องค์ประกอบของหน้าจอ Dashboard การแสดงผลในการภาพรวม	ผ๒-๓๕
	๓ การจัดการโครงการ	ผ๒-๓๗
	๓.๑ การเพิ่มโครงการ	ผ๒-๓๙

สารบัญ (ต่อ)

	หัวข้อ	หน้า
	๓.๒ การประเมินผลโครงการและการแก้ไขผลการประเมินโครงการ	ผ๒-๔๒
	๓.๓ การจัดการผู้เชี่ยวชาญ	ผ๒-๔๕
๓	ผู้เชี่ยวชาญ	ผ๒-๔๕
	๑. การเข้าใช้งานระบบ	ผ๒-๔๖
	๒ องค์ประกอบของหน้าจอ Dashboard การแสดงผลในการภาพรวม	ผ๒-๔๗
	๓. การประเมินผลโครงการและการแก้ไขผลการประเมินโครงการ	ผ๒-๔๙

รายละเอียดของระบบการติดตามและประเมินผลโครงการในรูปแบบออนไลน์: ภาพรวมของระบบ

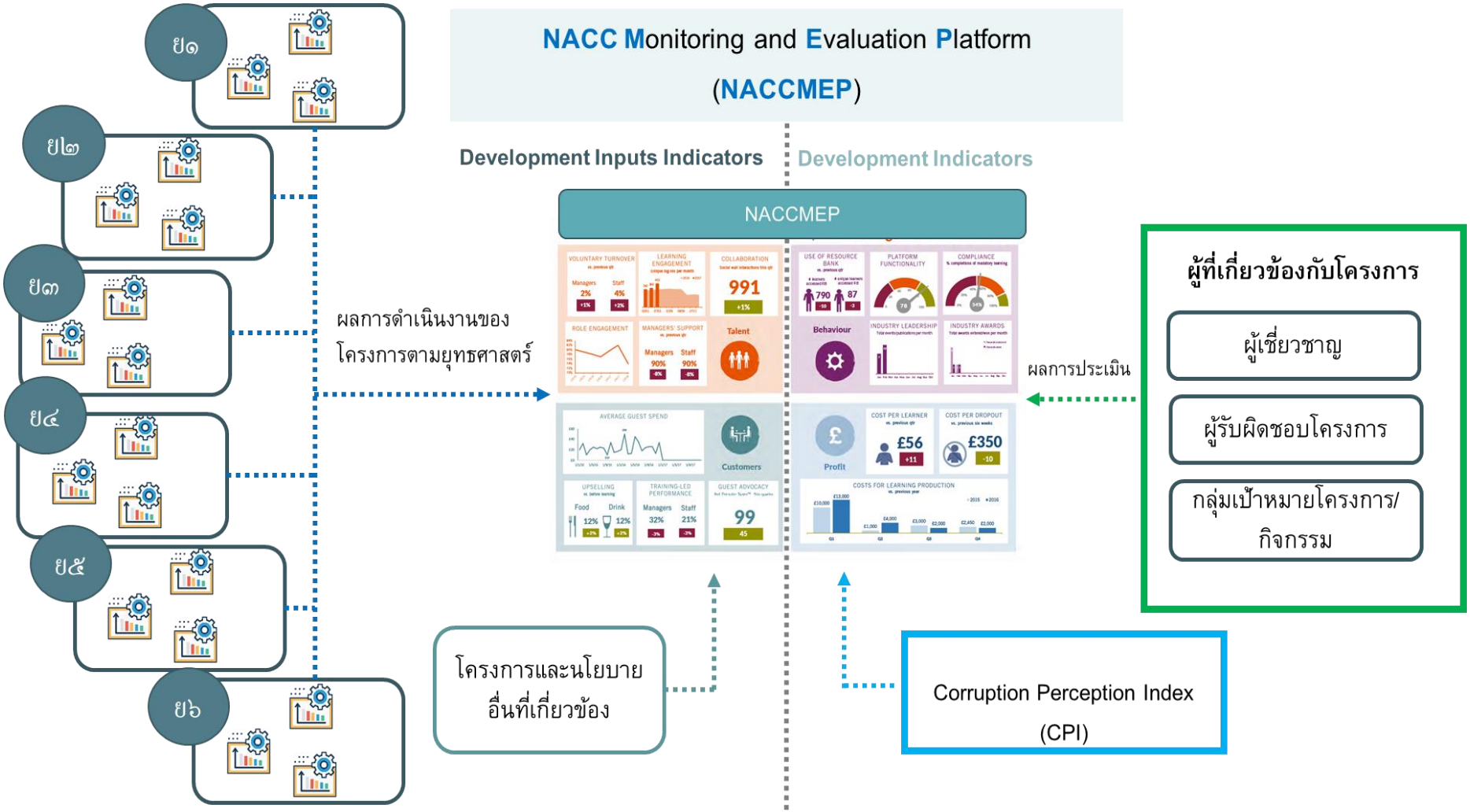

๒. คำอธิบาย Corruption Perception Index (CPI)

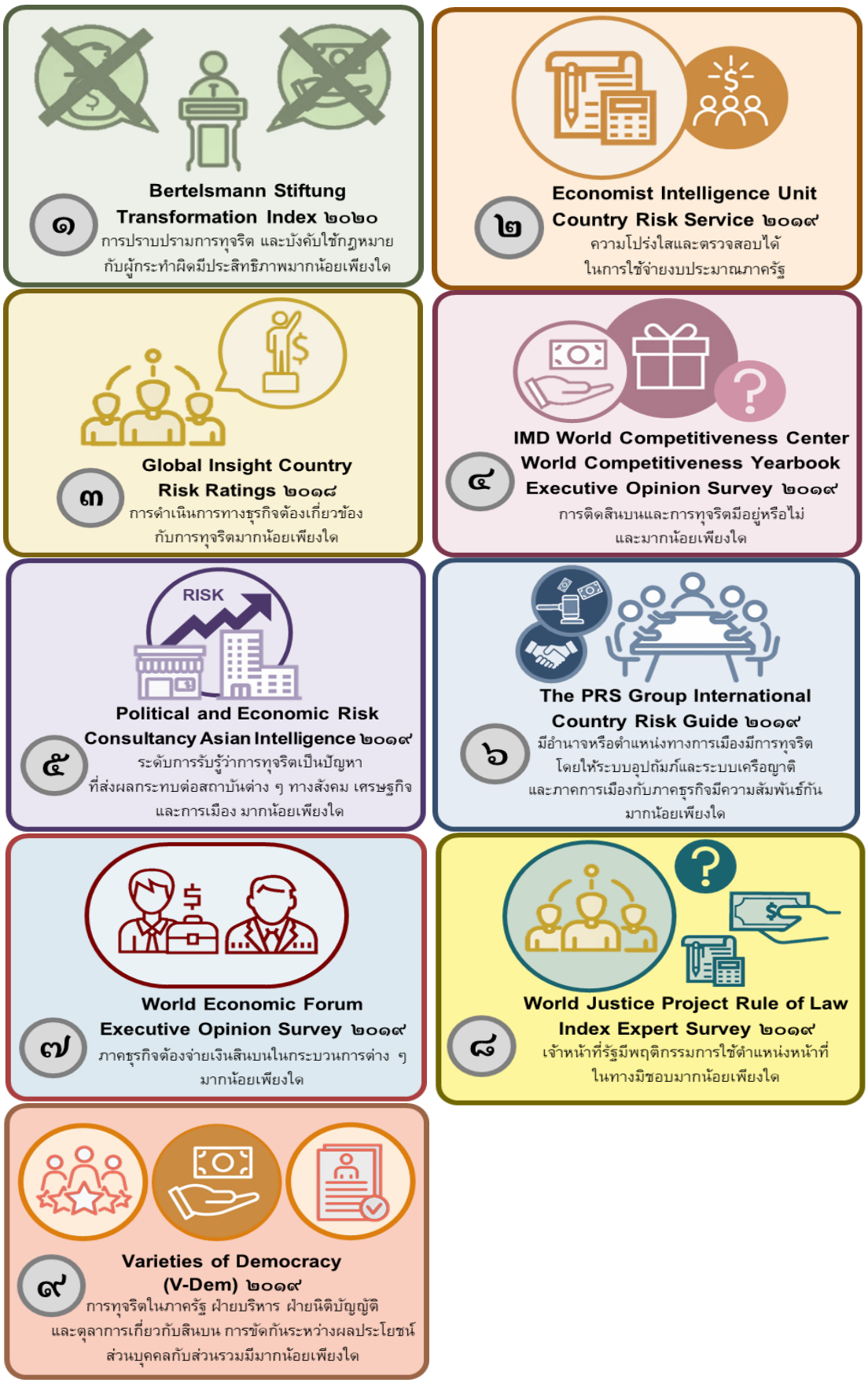

๒.๑ Bertelsmann Stiftung Transformation Index ๒๐๒๐ การปราบปรามการทุจริต และบังคับใช้กฎหมายกับผู้กระทำผิดมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

๒.๑.๑ คำถามหรือชุดข้อมูลที่ใช้

B๑. โอกาสที่ข้าราชการที่กระทำผิด จะโดนลงโทษ

B๒. ความสามารถของรัฐบาลที่จะควบคุมปัญหาคอร์รัปชัน

๒.๒.๑ หลักเกณฑ์ที่ใช้

ใช้ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์และประเมินกระบวนการเปลี่ยนแปลงไปสู่ประชาธิปไตยและระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเสรี และดูความเปลี่ยนแปลง ๓ ด้าน คือ

๑) ด้านการเมือง

๒) ด้านเศรษฐกิจ

๓) ด้านการจัดการของรัฐบาล

ทั้งนี้ BF (TI) จะมีการเผยแพร่ผลทุก ๒ ปี และข้อมูลที่เผยแพร่ครั้งล่าสุดช่วงต้นปี ๒๕๖๓ ถึงแม้ว่าการประเมินจะประกอบด้วยชุดคำถามหลายข้อ แต่องค์การเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ ใช้คะแนนจากคำถามของ BF (TI) เพียง ๒ ข้อ ในการประเมินคะแนน CPI คือ การดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำการทุจริตและความสำเร็จของรัฐบาลในการจัดการกับปัญหาคอร์รัปชัน โดยข้อมูลที่ได้จะถูกนำมาวิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญของ BF (TI) ในประเทศไทย จำนวน ๒ คน

๒.๒ Economist Intelligence Unit Country Risk Service ๒๐๑๙ ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ในการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ

๒.๒.๑ คำถามหรือชุดข้อมูลที่ใช้

E๑. ความชัดเจนของแนวทางในการจัดสรรงบประมาณของรัฐ

E๒. การจัดสรรงบประมาณของมีการเอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลหรือพรรคการเมือง

E๓. การที่รัฐบาลมีเงินส่วนกลางที่สามารถใช้จ่ายได้โดยไม่ต้องถูกตรวจสอบ

E๔. มีการนำทรัพยากรของภาครัฐไปใช้ประโยชน์อย่างไม่เหมาะสม

E๕. รัฐบาลสามารถแต่งตั้งข้าราชการเข้ามาดำรงตำแหน่งตามความต้องการของตนเอง

E๖. ระบบตุลาการเป็นอิสระจากรัฐบาลและสามารถตัดสินโทษของข้าราชการที่กระทำผิดได้โดยของรัฐบาล

E๗. วัฒนธรรมในประเทศเกี่ยวกับการให้สินบนเพื่อให้ได้รับการปฏิบัติพิเศษจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

๒.๒.๒ หลักเกณฑ์ที่ใช้

วิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับความเสี่ยงที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศต้องเผชิญ ได้แก่ ความโปร่งใสในการจัดสรร และการใช้จ่ายงบประมาณ การใช้ทรัพยากรของราชการ/ส่วนรวม การแต่งตั้งข้าราชการจากรัฐบาลโดยตรง มีหน่วยงานอิสระในการตรวจสอบการจัดการงบประมาณของหน่วยงานนั้น ๆ มีหน่วยงานอิสระด้านยุติธรรมตรวจสอบผู้บริหาร/ผู้ใช้อำนาจ ธรรมเนียมการให้สินบน เพื่อให้ได้สัญญาสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ EIU มีการสำรวจเก็บข้อมูลประมาณเดือนกันยายนของทุกปี โดยข้อมูลที่ได้จะถูกนำมาวิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญของ EIU จำนวน ๒ - ๓ คน

๒.๓ Global Insight Country Risk Ratings ๒๐๑๘ การดำเนินการทางธุรกิจต้องเกี่ยวข้องกับการทุจริตมากน้อยเพียงใด

๒.๓.๑ คำถามหรือชุดข้อมูลที่ใช้

G๑. แนวโน้มที่บริษัทจะโดนเรียกผลประโยชน์เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินกิจการได้หรือได้รับเลือกให้ดำเนินโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ หรือช่วยอำนวยความสะดวกในการนำเข้าส่งออกสินค้า

๒.๓.๒ หลักเกณฑ์ที่ใช้

ในแหล่งข้อมูล Global Insight Country Risk Ratings (GI) มีประเด็นที่องค์การเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ นำมาคำนวณเป็นคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต คือ “ความเสี่ยงของการที่บุคคลหรือบริษัทจะต้องเผชิญกับการติดสินบนหรือการคอร์รัปชันในรูปแบบอื่นเพื่อที่จะทำให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปอย่างราบรื่น เช่น เพื่อให้ได้รับสัญญาเพื่อการส่งออก นำเข้า หรือ เพื่อความสะดวกสบายเกี่ยวกับงานด้านเอกสารต่าง ๆ มีมากน้อยเพียงใด” ซึ่งถูกประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละประเทศ ซึ่งได้รับข้อมูลจากกลุ่มลูกค้า ผู้ทำสัญญากับภาครัฐ นักลงทุน นักธุรกิจ ผู้รับงานอิสระ เครือข่ายนักข่าว

๒.๔ IMD World Competitiveness Center World Competitiveness Yearbook Executive Opinion Survey ๒๐๑๙ การติดสินบนและการทุจริตมีอยู่หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด

๒.๔.๑ คำถามหรือชุดข้อมูลที่ใช้

IMD๑. การให้สินบนหรือเรียกร้องผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่

๒.๔.๒ หลักเกณฑ์ที่ใช้

นำข้อมูลสถิติทุติยภูมิและผลการสำรวจความคิดเห็นผู้บริหารระดับสูง ไปประมวลผลจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย และพิจารณาจาก ๔ องค์ประกอบ คือ

๑) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ

๒) ประสิทธิภาพของภาครัฐ

๓) ประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ

๔) โครงสร้างพื้นฐาน

ทั้งนี้ IMD สำรวจข้อมูลประมาณ เดือนมกราคม – เมษายน ของทุกปี ในแหล่งข้อมูล IMD World Competitiveness Yearbook(IMD) โดยมีประเด็นที่องค์การเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ นำมาคำนวณเป็นคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตจากแบบสำรวจความคิดเห็นผู้บริหารระดับสูงในประเทศไทย คือ “มีการติดสินบนและคอร์รัปชันหรือไม่”

๒.๕ Political and Economic Risk Consultancy Asian Intelligence ๒๐๑๙ ระดับการรับรู้ว่าการทุจริตเป็นปัญหา ที่ส่งผลกระทบต่อสถาบันต่าง ๆ ทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง มากน้อยเพียงใด

๒.๕.๑ คำถามหรือชุดข้อมูลที่ใช้

PE๑. นักธุรกิจประเมินระดับความรุนแรงของปัญหาคอร์รัปชันในประเทศ

๒.๕.๒ คำถามหรือชุดข้อมูลที่ใช้

PERC สำรวจข้อมูลจากนักธุรกิจในท้องถิ่นและนักธุรกิจชาวต่างชาติที่เข้าไปทำธุรกิจในประเทศนั้น ๆ ได้แก่ นักธุรกิจจากสมาคมธุรกิจ ผู้แทนที่เข้าร่วมการประชุมต่าง ๆ ในเอเชีย ผู้แทนหอการค้าประเทศต่างๆ เป็นต้น ซึ่งข้อมูลที่นำมาใช้จัดทำ CPI ๒๐๒๐ เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมข้อมูลประมาณเดือนมกราคมถึงต้นเดือนมีนาคม ๒๐๑๙ และตีพิมพ์วารสารในเดือนมีนาคม ๒๐๒๐ ทั้งนี้ PERC มีหลักเกณฑ์ในการสำรวจโดยการสอบถามกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นการถามคำถามที่แสดงให้เห็นถึงระดับการรับรู้ในเรื่องการคอร์รัปชัน โดยมีคำถามที่ใช้ในการสำรวจที่สำคัญ คือ ท่านจะให้คะแนนปัญหาการทุจริตในประเทศที่ท่านทำงานหรือประกอบธุรกิจเท่าใด

๒.๖ The PRS Group International Country Risk Guide ๒๐๑๙ มีอำนาจหรือตำแหน่งทางการเมืองมีการทุจริต โดยให้ระบบอุปถัมภ์และระบบเครือญาติและภาคการเมืองกับภาคธุรกิจมีความสัมพันธ์กัน มากน้อยเพียงใด

๒.๖.๑ คำถามหรือชุดข้อมูลที่ใช้

PRS๑. ระดับความรุนแรงของปัญหาคอร์รัปชัน โดยพิจารณาจากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการคอร์รัปชัน เช่น การเรียกสินบน การเล่นพรรคเล่นพวก การเอื้อผลประโยชน์ให้กับกลุ่มนายทุน เป็นต้น

๒.๖.๒ หลักเกณฑ์ที่ใช้

ICRG เป็นการจัดอันดับความเสี่ยงของประเทศต่าง ๆ ทั้งความเสี่ยงด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจและด้านการเงิน วิเคราะห์ข้อมูลโดยผู้เชี่ยวชาญ และมีการรายงานผลทุกเดือน

ครอบคลุม ๑๔๐ ประเทศทั่วโลก “การคอร์รัปชัน” เป็นหนึ่งในปัจจัยที่ใช้ประเมินความเสี่ยงด้านการเมือง PRS จึงมุ่งประเมินการคอร์รัปชันในระบบการเมือง โดยรูปแบบการทุจริตที่พบมากที่สุด คือ การเรียกรับสินบน หรือการเรียกรับเงินเพื่ออำนวยความสะดวกในการนำเข้า/ส่งออก การประเมินภาษี รวมถึงระบบอุปถัมภ์ ระบบพวกพ้องการให้เงินสนับสนุนพรรคการเมืองแบบลับ ๆ และความสัมพันธ์ใกล้ชิดของนักการเมืองกับนักธุรกิจ ในแหล่งข้อมูล Political Risk Services International Country Risk Guide (ICRG) มีประเด็นที่องค์การเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ นำมาคำนวณเป็นคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต คือ “การประเมินการคอร์รัปชันในระบบการเมือง ซึ่งรูปแบบของการคอร์รัปชันโดยตรงที่การดำเนินธุรกิจพบบ่อยครั้งคือ การเรียกร้องเงินหรือการต้องจ่ายสินบนเพื่อให้ได้มาซึ่งใบอนุญาตการนำเข้าและส่งออก (Import and Export Licenses) การควบคุมการส่งออก (Exchange Controls) การประเมินภาษี การคุ้มครองจากตำรวจหรือการกู้ยืมขอให้ท่านช่วยให้คะแนนปัญหาการคอร์รัปชัน ทั้งการคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นจริงหรือโอกาสที่จะเกิดการคอร์รัปชันจากระบบอุปถัมภ์ ระบบเครือญาติ การฝากเข้าทำงาน การต่างตอบแทน การระดมทุนที่เป็นความลับและความสัมพันธ์ใกล้ชิดที่น่าสงสัยระหว่างนักการเมืองกับภาคธุรกิจ

๒.๗ World Economic Forum Executive Opinion Survey ๒๐๑๙ ภาคธุรกิจต้องจ่ายเงินสินบนในกระบวนการต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด

๒.๗.๑ คำถามหรือชุดข้อมูลที่ใช้

WEF๑. การจ่ายเงินเพื่อให้ได้รับประโยชน์ในการ นำเข้าและส่งออก การเข้าถึงสาธารณูปโภค การจ่ายภาษี การได้รับสัมปทานหรือสัญญาโครงการของรัฐ หรือการพิจารณาคดีความ

๒.๗.๒ หลักเกณฑ์ที่ใช้

สำรวจมุมมองของนักธุรกิจที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นอุปสรรคสูงสุด

ในการทำธุรกิจ ๕ ด้าน คือ

๑) การคอร์รัปชัน

๒) ความไม่มั่นคงของรัฐบาล/ปฏิวัติ

๓) ความไม่แน่นอนด้านนโยบาย

๔) ระบบราชการที่ไม่มีประสิทธิภาพ

๕) โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคที่ไม่เพียงพอว่าแต่ละปัจจัยเป็นอุปสรรคเพิ่มขึ้นหรือลดลง

๒.๘ World Justice Project Rule of Law Index Expert Survey ๒๐๑๙ เจ้าหน้าที่รัฐมีพฤติกรรมการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในทางมิชอบมากน้อยเพียงใด

๒.๘.๑ คำถามหรือชุดข้อมูลที่ใช้

WJP๑. เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว

WJP๒. เจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว

WJP๓. เจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว

WJP๔. เจ้าหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว

๒.๘.๒ หลักเกณฑ์ที่ใช้

ประเมินค่าความโปร่งใสโดยใช้หลักนิติรัฐ ซึ่งมีหลักการสำคัญ ๔ ประการ คือ

๑) รัฐบาลและหน่วยงานของรัฐต้องอยู่ภายใต้กฎหมายและถูกตรวจสอบได้

๒) กฎหมายต้องเปิดเผย ชัดเจน มั่นคง ปกป้องสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๓) กระบวนการทางกฎหมายมีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ

๔) การตัดสินคดีต้องมีความเป็นธรรม มีจริยธรรม มีความเป็นกลาง

๒.๙ Varieties of Democracy (V-Dem) ๒๐๑๙ การทุจริตในภาครัฐ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และตุลาการเกี่ยวกับสินบน การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคล กับส่วนรวมมีมากน้อยเพียงใด

๒.๙.๑ คำถามหรือชุดข้อมูลที่ใช้

VD๑. ความแพร่หลายของคอร์รัปชันในประเทศ

๒.๙.๒ หลักเกณฑ์ที่ใช้

V-DEM วัดเกี่ยวกับความหลากหลายของประชาธิปไตย การถ่วงดุลของฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการ ตลอดจนการทุจริตของเจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการ ซึ่งในปี ๒๐๑๖ มีการวัดในอาเซียน เพียง ๔ ประเทศ แต่ต่อมาในปี ๒๐๑๗ จนถึงปัจจุบัน มีการวัดในประเทศกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ ในแหล่งข้อมูล Varieties of Democracy Institute (VDEM) มีประเด็นที่องค์การเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ นำมาคำนวณเป็นคะแนนดัชนีการรับรู้ การทุจริต ตามคำถามที่ว่า การทุจริต ทางการเมืองเป็นที่แพร่หลายมากน้อยเพียงใด (How pervasive is political corruption?) โดยดัชนีแสดงความแพร่หลายของการทุจริตนี้ ถูกคำนวณจากค่าเฉลี่ยของดัชนี ๔ ด้าน คือ

๑. ดัชนีการคอร์รัปชันในภาครัฐ (Public sector corruption index) โดยใช้คำถามว่า“เจ้าหน้าที่รัฐมีพฤติกรรมเรียกรับสินบนหรือสิ่งของอื่นใด ในระดับใด และเจ้าหน้าที่รัฐ มีพฤติกรรม

ขโมยเบียดบังเงินหรืองบประมาณ หรือทรัพยากรภาครัฐ เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อคนในครอบครัวของตนเองบ่อยครั้งเพียงใด”

๒. ดัชนีการคอร์รัปชันของผู้บริหารระดับสูง (Executive corruption index) โดยใช้คำถามว่า “ผู้บริหารระดับสูง หรือตัวแทน มีพฤติกรรมเรียกรับสินบน หรือสิ่งของอื่นใด เป็นประจำหรือไม่ และผู้บริหารระดับสูง หรือตัวแทนเหล่านั้นมีพฤติกรรมขโมย เบียดบังเงินหรืองบประมาณหรือทรัพยากรภาครัฐเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อคนในครอบครัวของตนเองบ่อยครั้งเพียงใด”

๓. ดัชนีการคอร์รัปชันของฝ่ายนิติบัญญัติ (The indicator for legislative corruption) โดยใช้คำถามว่า “เจ้าหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติได้ใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อเรียกรับผลประโยชน์ในประเด็นเหล่านี้ในระดับใด (๑) เรียกรับสินบน (๒) รับเงินเพื่อช่วยเหลือให้ได้รับสัญญาจากภาครัฐ (เพื่อตัวเอง ครอบครัว เพื่อน ผู้สนับสนุนทางการเมือง) (๓) มีผลประโยชน์ต่างตอบแทนกับภาคธุรกิจเพื่อแลกกับโอกาสในการว่าจ้างภายหลังจากออกจากสภานิติบัญญัติ (๔) ขโมย (เบียดบัง) เงินของภาครัฐหรือเงินจากโครงการบริจาคต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ส่วนตัว”

๔. ดัชนีการคอร์รัปชันของฝ่ายตุลาการ (The indicator for judicial corruption) โดยใช้คำถามว่า “ประชาชนหรือภาคธุรกิจ มีการจ่ายเงินพิเศษ (ที่ไม่มีเอกสารการจ่ายเงิน) หรือสินบน เพื่อเร่งหรือชะลอกระบวนการของฝ่ายตุลาการ ในระดับใด”

๓. ระบบระบบการติดตามและประเมินผลโครงการในรูปแบบออนไลน์

รูปที่ ๑ ภาพรวมการใช้งานของผู้ใช้งานระบบประเมินผลสำเร็จของโครงการ/กิจกรรมตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

จากรูปที่ ๑ ภาพรวมการใช้งานของผู้ใช้งานระบบประเมินผลสำเร็จของโครงการ/กิจกรรมตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มีผู้ใช้งานแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

๑) ผู้ดูแลระบบ สามารถเข้าใช้งานได้ ๔ เมนู ประกอบด้วย

- แดชบอร์ดภาพรวมโครงการ เป็นหน้าเริ่มต้นหลังจากผู้ใช้งานเข้าสู่ระบบ เพื่อให้ผู้ใช้งานได้เห็นภาพรวมของโครงการ งบประมาณ ผู้ใช้งาน หน่วยงาน และผลการประเมินต่าง ๆ ที่มีทั้งหมดในระบบ

- โครงการ เป็นหน้าสำหรับดูรายละเอียดข้อมูลโครงการ การเพิ่ม แก้ไข ลบข้อมูลโครงการ การจัดการผู้เชี่ยวชาญ การกำหนดสถานะโครงการ รวมถึงดูผลการประเมินแต่ละโครงการ

- ออกรายงาน เป็นหน้าสำหรับการออกรายงานในรูปแบบ .xlsx (Microsoft Excel Open XML Spreadsheet) ประกอบด้วย รายงานผลประเมินของผู้เชี่ยวชาญ และรายงานตามยุทธศาสตร์ รายงานตามหน่วยงาน

- จัดการระบบ เป็นหน้าสำหรับการจัดการข้อมูลต่าง ๆ ในระบบ ประกอบด้วย จัดการข้อมูลหน่วยงาน (เพิ่ม ลบ แก้ไข) จัดการประเภทโครงการ (เพิ่ม ลบ แก้ไข) และจัดการผู้ใช้งาน (เพิ่ม ลบ แก้ไข)

๒) ผู้รับผิดชอบโครงการ สามารถเข้าใช้งานได้ ๒ เมนู ประกอบด้วย

- แดชบอร์ดภาพรวมโครงการ เป็นหน้าเริ่มต้นหลังจากผู้ใช้งานเข้าสู่ระบบ เพื่อให้ผู้ใช้งานได้เห็นภาพรวมของโครงการ งบประมาณ ผู้ใช้งาน หน่วยงาน และผลการประเมินต่าง ๆ ตามหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ

- โครงการ เป็นหน้าสำหรับดูรายละเอียดข้อมูลโครงการ การเพิ่ม แก้ไข ข้อมูลโครงการ การจัดการผู้เชี่ยวชาญ ประเมินโครงการที่หน่วยงานรับผิดชอบ

๓) ผู้เชี่ยวชาญ สามารถเข้าใช้งานได้ ๒ เมนู ประกอบด้วย

- แดชบอร์ดภาพรวมโครงการ เป็นหน้าเริ่มต้นหลังจากผู้ใช้งานเข้าสู่ระบบ เพื่อให้ผู้ใช้งานได้เห็นภาพรวมของโครงการ งบประมาณ ผู้ใช้งาน หน่วยงาน และผลการประเมินต่าง ๆ ตามหน่วยงานที่ผู้เชี่ยวชาญรับผิดชอบประเมินโครงการ

- โครงการ เป็นหน้าสำหรับดูรายละเอียดข้อมูลโครงการ ประเมินโครงการที่รับผิดชอบ

การใช้งานระบบการติดตามและประเมินผลโครงการในรูปแบบออนไลน์

ผู้ดูแลระบบ

๑. การเข้าใช้งานระบบ

ระบบการติดตามและประเมินผลโครงการในรูปแบบออนไลน์ สามารถเข้าผ่านเว็บเบราว์เซอร์ต่าง ๆ เช่น Google Chrome Microsoft Edge Mozilla Firefox เป็นต้น ได้ที่ URL: http://nacc.ai2t.org

รหัสการเข้าสู่ระบบการติดตามและประเมินผลโครงการในรูปแบบออนไลน์ ประกอบด้วย Email Address และ Password ซึ่งทั้ง 2 ส่วนนี้ จะส่งมอบให้ผู้รับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานในการเข้าใช้งานระบบ

การเข้าสู่ระบบ (Login) มีขั้นตอนดังนี้

กรอกอีเมลผู้ใช้งานระบบ (Email Address) และรหัสผ่าน (Password) ตามหมายเลข ๑ และคลิกปุ่ม **Sign me In** ตามหมายเลข ๒ ดังรูปที่ ๑

รูปที่ ๑ หน้าจอการเข้าสู่ระบบ

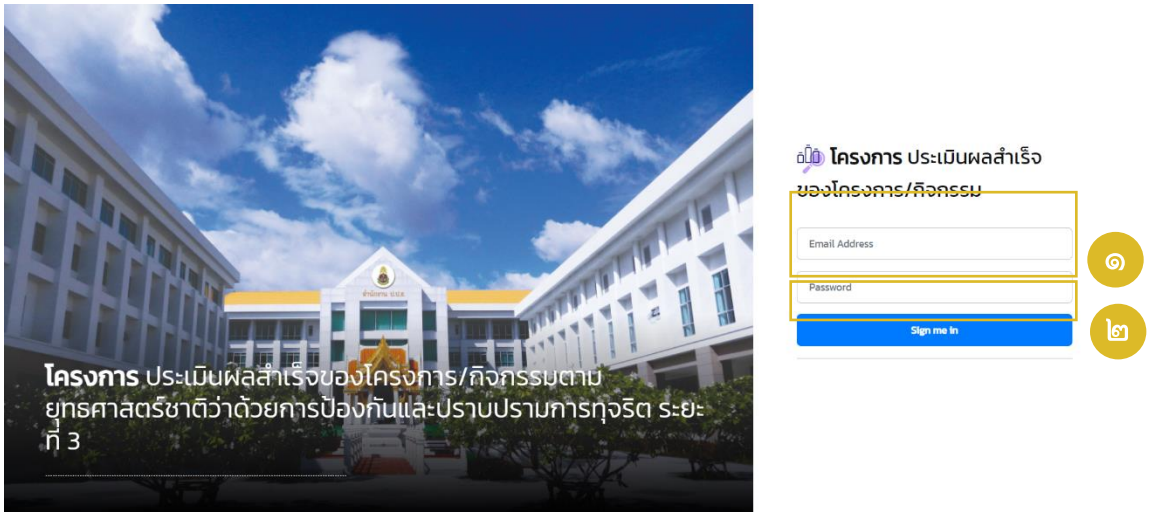

หากกรอกข้อมูลการเข้าใช้งานระบบไม่ถูกต้อง ระบบจะแจ้งคำเตือนเพื่อให้ผู้ใช้ตรวจสอบข้อมูลการเข้าใช้งานผ่านหน้าต่าง pop-up ระบุว่า “Email or Password Wrong”ตามรูปที่ ๒

รูปที่ ๒ การแจ้งเตือนเข้าสู่ระบบผิดพลาด

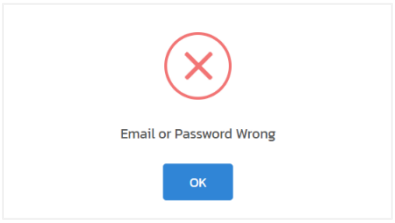

๒ องค์ประกอบของหน้าจอ Dashboard การแสดงผลในการภาพรวม

เมื่อเข้าสู่ระบบสำเร็จ จะแสดงหน้าแดชบอร์ด ซึ่งจะแสดงภาพรวมของโครงการ งบประมาณ ผู้ใช้งาน หน่วยงาน และผลการประเมินต่าง ๆ ที่มีทั้งหมดในระบบ เมื่อผู้ใช้งานอยู่หน้าเมนูอื่น ๆ สามารถกลับมาหน้าแดชบอร์ด โดยคลิกที่เมนู 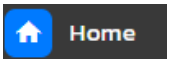 ดังรูปที่ ๓

รูปที่ ๓ องค์ประกอบของหน้าจอ Dashboard

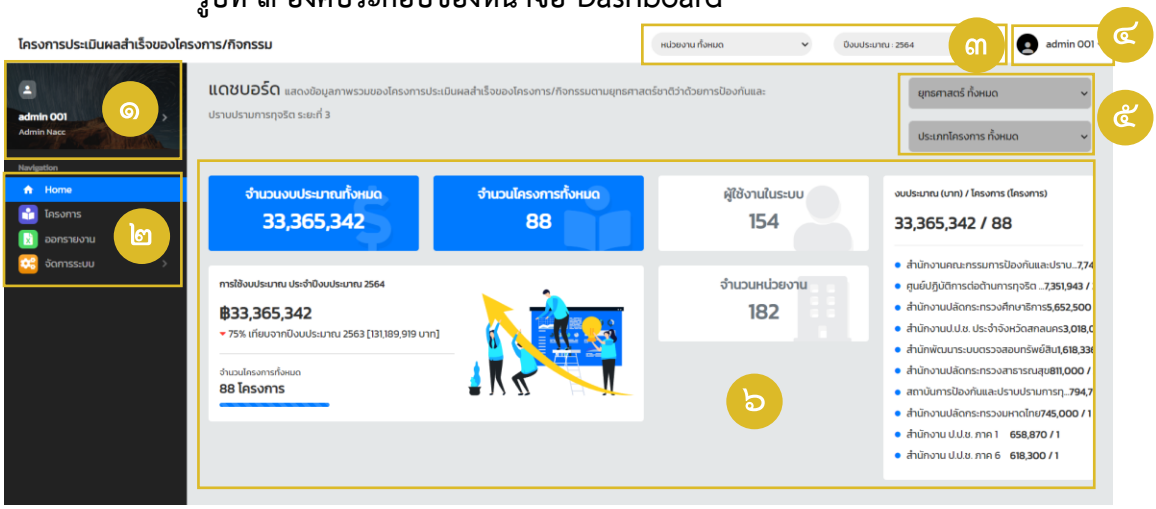

จากรูปที่ ๒ หน้าจอหลักประกอบไปด้วยข้อมูลและฟังก์ชันดังต่อไปนี้

หมายเลข ๑ แสดงข้อมูล ชื่อผู้ใช้งาน ระดับของผู้ใช้งาน (ผู้ดูแลระบบ ผู้รับผิดชอบโครงการ ผู้เชี่ยวชาญ)

หมายเลข ๒ แสดงแถบเมนูนำทางไปยังหน้าต่าง ๆ ภายในระบบ

หมายเลข ๓ การเลือกแสดงเฉพาะหน่วยงาน และการเลือกแสดงปีงบประมาณที่จัดทำโครงการ ที่ต้องการแสดงผลข้อมูลต่าง ๆ ของโครงการ รวมทั้งผลการประเมินโครงการในหน้าแดชบอร์ด เมื่อคลิก 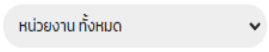 หรือ จะแสดงดังรูปที่ ๔

รูปที่ ๔ การแสดงตัวเลือกย่อยของหน่วยงาน และปีงบประมาณ

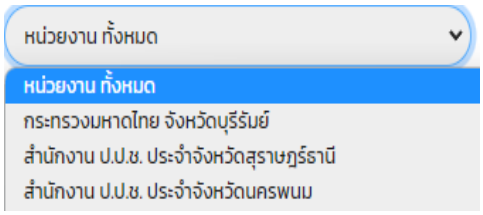

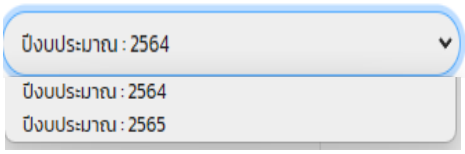

หมายเลข ๔ เมนูรีเซ็ตหน้าเว็บ ในกรณีที่หน้าเว็บไซต์แสดงข้อมูลผิดพลาด และเมนู Log Out ดังรูปที่ ๕

รูปที่ ๕ แสดงเมนู Log Out

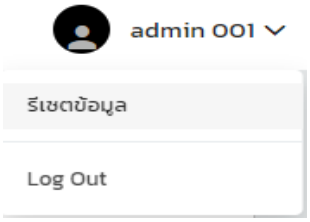

หมายเลข ๕ การเลือกแสดงเฉพาะยุทธศาสตร์/แผนงาน และการเลือกแสดงเฉพาะประเภทโครงการ ที่ต้องการแสดงผลข้อมูลต่าง ๆ ของโครงการ รวมทั้งผลการประเมินโครงการในหน้าแดชบอร์ด เมื่อคลิกจะแสดงดังรูปที่ ๖

รูปที่ ๖ การแสดงตัวเลือกย่อยของยุทธศาสตร์ และประเภทโครงการ

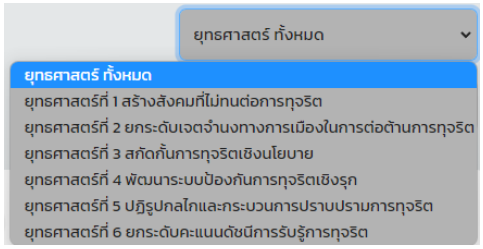

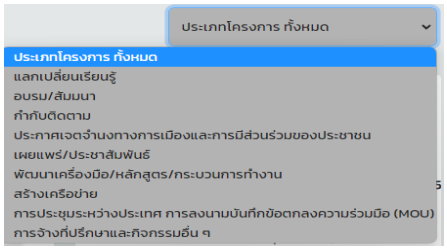

หมายเลข ๖ การแสดงผลแดชบอร์ดในภาพรวมของโครงการ ได้แก่ จำนวนโครงการ งบประมาณ จำนวนผู้ใช้งาน จำนวนหน่วยงาน ผลการประเมินโครงการในด้านต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งเมื่อ

เลือกรายการจากเมนูในหมายเลขที่ ๓ และหมายเลขที่ ๕ ข้อมูลในหน้าแดชบอร์ดจะเปลี่ยนไปตามรายการที่เลือก หากต้องการให้แสดงผลทั้งหมด ให้เลือกรายการในเมนูหมายเลขที่ ๓ และ ๕ ที่ระบุว่า “ทั้งหมด” ยกเว้นปีงบประมาณที่ต้องเลือกแสดงเป็นรายปี

รูปที่ ๗ แสดงหน้าจอแดชบอร์ดเพิ่มเติม

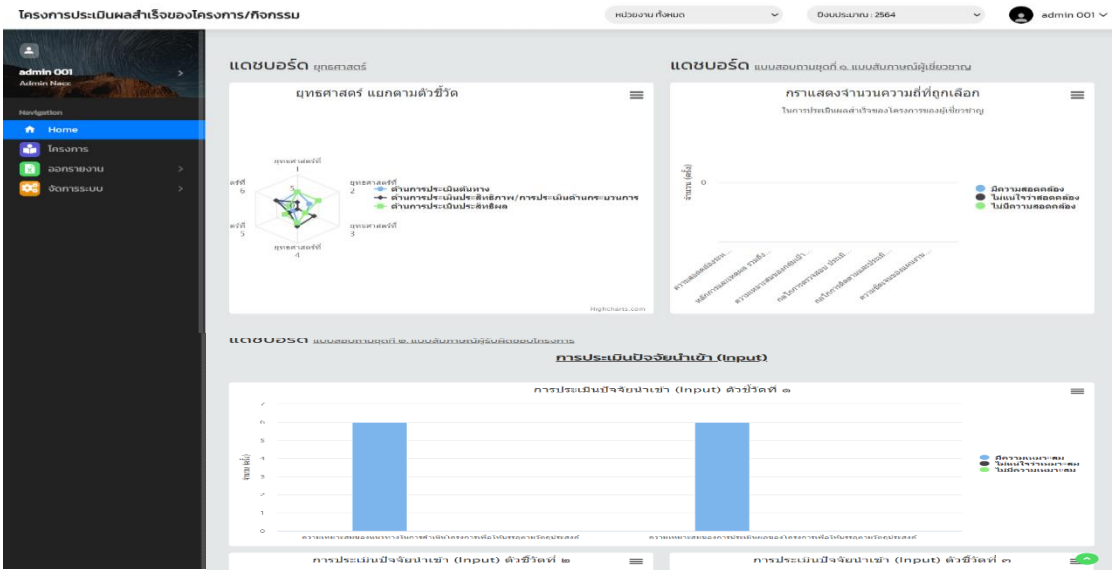

๓ การจัดการโครงการ

เมื่อต้องการเข้าสู่หน้าจอโครงการ คลิกที่เมนูหลัก 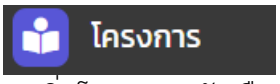

ระบบจะแสดงหน้าโครงการ ซึ่งจะแสดงรายละเอียดข้อมูลโครงการ การเพิ่มโครงการ ตัวเลือกในการจัดการโครงการ การกำหนดสถานะโครงการ เป็นต้น ดังรูปที่ ๘

รูปที่ ๘ องค์ประกอบของหน้าจอโครงการ

จากรูปที่ ๘ องค์ประกอบของหน้าจอโครงการมีรายละเอียดดังนี้

หมายเลข ๑ แสดงข้อมูลรายละเอียดของโครงการ

หมายเลข ๒ เมนูเพิ่มโครงการ (สามารถดูรายละเอียดการเพิ่มโครงการได้ที่ข้อ ๓.๑)

หมายเลข ๓ ค้นหาโครงการ จากชื่อโครงการ ผู้รับผิดชอบโครงการ หน่วยงาน โดยพิมข้อความที่ต้องการค้นหาในช่องค้นหา 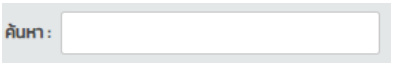

ระบบจะแสดงผลข้อความที่มีลักษณะเหมือนกัน ดังรูปที่ ๙

รูปที่ ๙ การค้นหาโครงการ

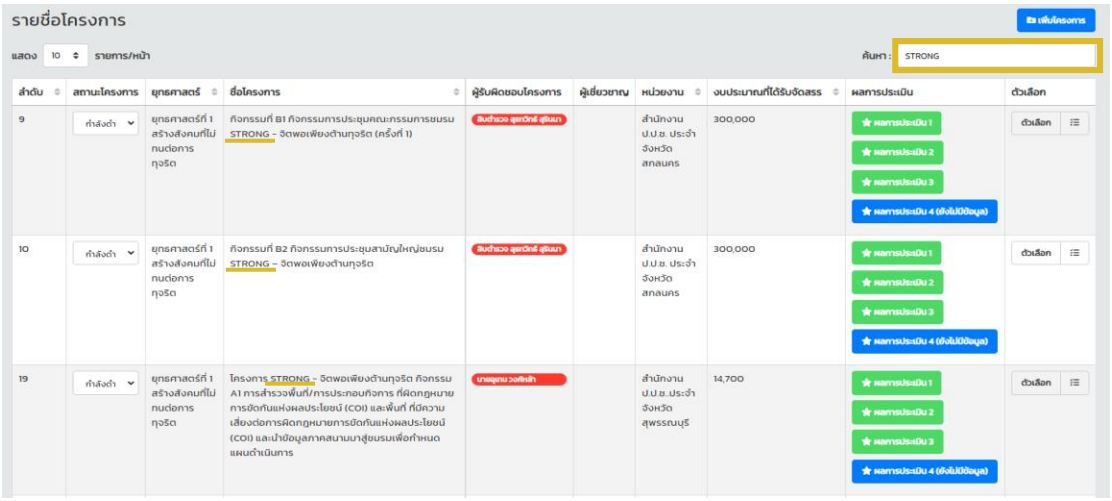

หมายเลข ๔ เมนูดูผลการประเมินโครงการ เมื่อคลิกที่ผลการประเมิน

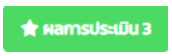

ระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up ขึ้นมาเพื่อแสดงผลการประเมินโครงการ ตัวอย่างดังรูปที่ ๑๐

รูปที่ ๑๐ หน้าต่าง pop-up แสดงผลการประเมินโครงการ

หมายเลข ๕ เมนูตัวเลือก เมื่อคลิกตัวเลือกในช่องสี่เหลียม

ระบบจะแสดงเมนูย่อยออกมา ดังรูปที่ ๑๑

รูปที่ ๑๑ เมนูย่อยของเมนูตัวเลือก

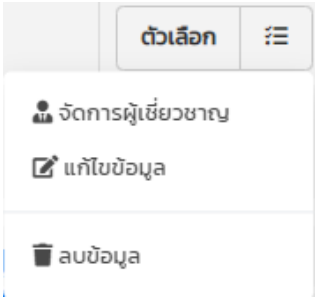

เมนูจัดการผู้เชี่ยวชาญในการประเมินโครงการ สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมในข้อ ๓.๒

เมนูจัดการแก้ไขข้อมูลโครงการ เมื่อคลิก

ระบบจะแสดงหน้าต่าง Pop-Up การแก้ไขข้อมูลโครงการ เมื่อแก้ไขเสร็จสิ้น คลิก

ระบบจะแสดงหน้าต่าง Pop-Up แสดงข้อความบันทึกข้อมูลโครงการเรียบร้อยแล้ว ตามที่แสดงดังรูปที่ ๑๒

รูปที่ ๑๒ หน้าต่าง Pop-Up แก้ไขโครงการ

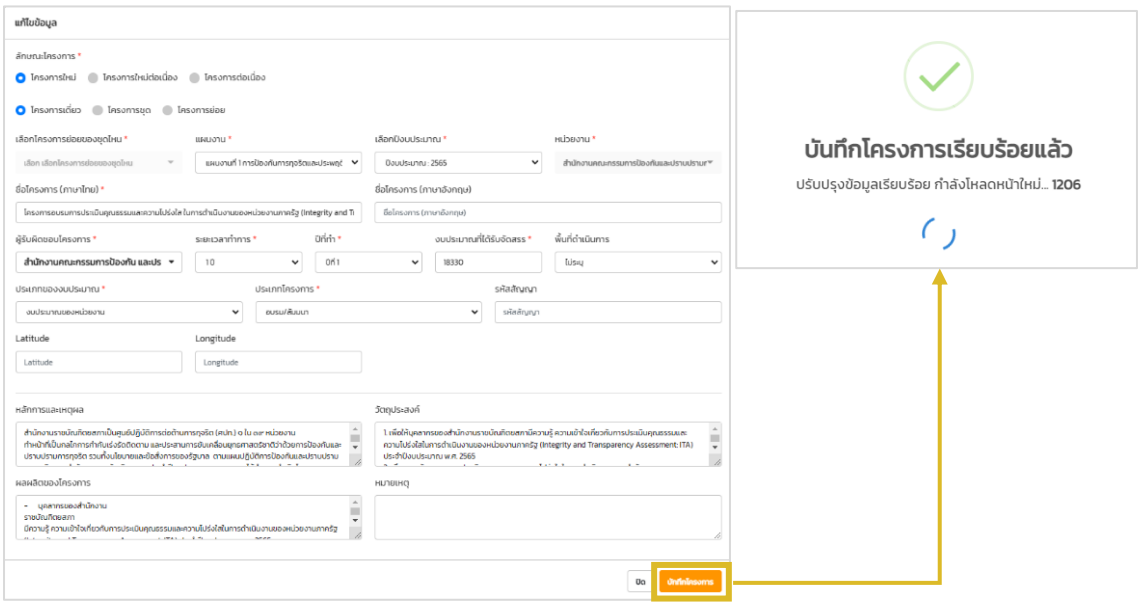

เมนูลบข้อมูลโครงการ เมื่อคลิก ระบบจะแสดงหน้าต่างขึ้นมาดังรูป ๑๓

รูปที่ ๑๓ การลบข้อมูลโครงการ

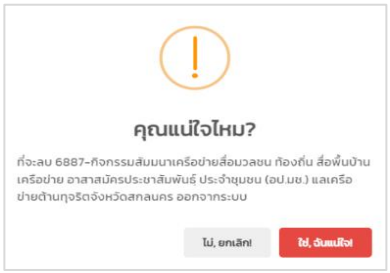

จากรูปเมื่อต้องการลบข้อมูลโครงการ ให้คลิกที่ ระบบจะทำการลบข้อมูลโครงการ หากไม่ลบให้คลิก ระบบจะยกเลิกการลบข้อมูลโครงการ

หมายเลข ๖ สถานะโครงการ เป็นการกำหนดสถานะให้โครงการ ถึงการดำเนินโครงการ โดยแบ่งออกเป็น 5 สถานะ ได้แก่

๑) กำลังดำเนินการ หมายถึง โครงการกำลังดำเนินการอยู่

๒) เสร็จแล้ว หมายถึง โครงการได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว

๓) ตามแผน หมายถึง โครงการดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้

๔) ล่าช้า หมายถึง โครงการดำเนินการล่าช้ากว่าแผนที่กำหนดไว้

๕) ยกเลิก หมายถึง โครงการถูกยกเลิก ไม่มีการดำเนินการแล้ว

เมื่อต้องการเปลี่ยนสถานะโครงการให้คลิกที่ 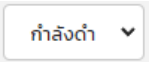 หมายเลข ๑ ในช่องสถานะโครงการ จากนั้นระบบจะแสดงเมนูย่อยออกมาตามหมายเลข ๒ ในรูปที่ ๑๔

รูปที่ ๑๔ การกำหนดสถานะโครงการ

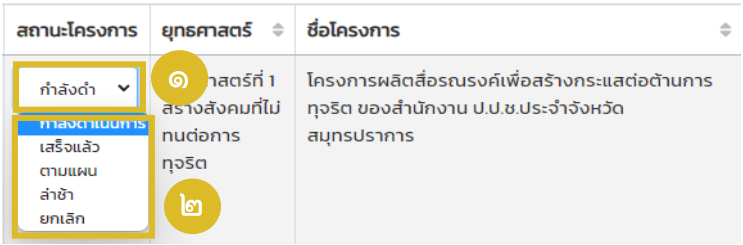

หมายเลข ๗ การกำหนดจำนวนโครงการที่ต้องการให้ระบบแสดงในหนึ่งหน้า ค่าเริ่มต้นของระบบจะแสดงโครงการจำนวน ๑๐ โครงการในหนึ่งหน้า ซึ่งสามารถเปลี่ยนได้สูงสุดถึง ๑๐๐ โครงการต่อหนึ่งหน้า โดยคลิกที่ปุ่มในช่องสี่เหลี่ยม ระบบจะแสดงเมนูย่อยให้เลือกจำนวนโครงการที่แสดง โดยมีจำนวนแสดงต่อหน้า คือ ๑๐, ๑๕, ๒๐, ๓๐, ๕๐ และ ๑๐๐

๓.๑ การเพิ่มโครงการ

ขั้นที่ ๑ คลิกที่เมนูหลัก

ามหมายเลข ๑ ในรูปที่ ๑๕ ระบบจะแสดงข้อมูลรายละเอียดโครงการ

ขั้นที่ ๒ ก่อนการเพิ่มโครงการทุกครั้งต้องเลือกปีงบประมาณที่ต้องการเพิ่มโครงการตามหมายเลข ๒

จากนั้นคลิกที่เมนู

ตามหมายเลข ๒ ในรูปที่ ๑๕ ระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up แสดงขึ้นมาให้กรอกรายละเอียดข้อมูลโครงการ ดังรูปที่ ๑๖

รูปที่ ๑๕ แสดงขั้นตอนการเพิ่มโครงการ

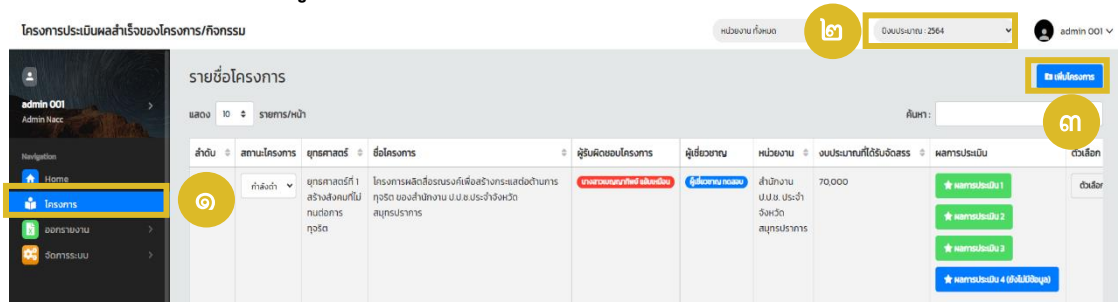

รูปที่ ๑๖ หน้าต่าง Pop-Up เพิ่มโครงการ

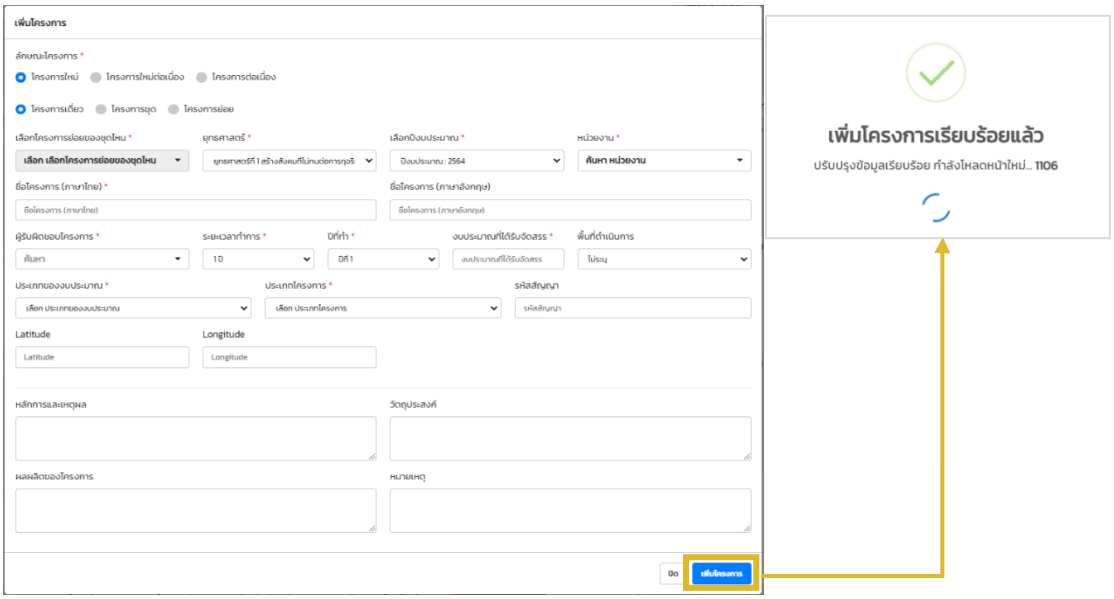

การเพิ่มข้อมูลโครงการจะต้องเพิ่มข้อมูลทุกช่องที่มีเครื่องหมาย * ทุกช่อง เมื่อกรอกข้อมูลครบถ้วน กดคลิกเพิ่มโครงการ

ตามรูปที่ ๑๖ หากใส่ไม่ครบถ้วน เมื่อกดเพิ่มโครงการ จะมีข้อความขึ้นแสดงในช่องที่มีเครื่องหมาย * ที่ยังไม่ได้กรอกข้อมูลว่า “Please select an item in the list.” 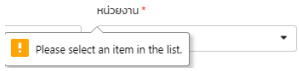

คำอธิบายเพิ่มเติมในการเพิ่มโครงการ

ลักษณะโครงการ ส่วนที่ ๑ ◉ โครงการใหม่ ○ โครงการใหม่ต่อเนื่อง ○ โครงการต่อเนื่อง

โครงการใหม่ คือ โครงการที่พึ่งเริ่มดำเนินการในปีงบประมาณนั้นๆ

โครงการใหม่ต่อเนื่อง คือ โครงการที่พึ่งเริ่มดำเนินการในปีงบประมาณนั้นๆ และมีลักษณะต่อเนื่องหลายปีงบประมาณ

โครงการต่อเนื่อง คือ โครงการที่มีการดำเนินการมาก่อนหน้าปีงบประมาณนั้นๆ และมีลักษณะต่อเนื่องหลายปีงบประมาณ

ลักษณะโครงการ ส่วนที่ ๒ ◉ โครงการเดี่ยว ○ โครงการชุด ○ โครงการย่อย

โครงการเดี่ยว คือ โครงการที่มีการดำเนินการแค่โครงการเดียว

โครงการชุด คือ โครงการที่มีลักษณะเป็นโครงการใหญ่ และมีโครงการย่อยในการดำเนินงานในการบรรลุตามวัตถุประสงค์โครงการใหญ่

โครงการย่อย คือ โครงการที่อยู่ภายใต้โครงการชุดหรือโครงการใหญ่

เลือกโครงการย่อยของชุดไหน เลือกโครงการย่อยของชุดไหน * เลือก เลือกโครงการย่อยของชุดไหน

ในการเลือกโครงการย่อย จะต้องคลิกลักษณะโครงการเป็นโครงการย่อย ◉ โครงการย่อย เมื่อคลิกที่ เลือก เลือกโครงการย่อยของชุดไหน ระบบจะมีตัวเลือกขึ้นมาดังรูป ๑๗

รูปที่ ๑๗ ตัวเลือกโครงการชุดหรือโครงการใหญ่

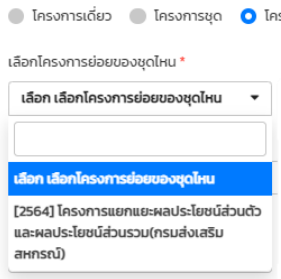

จากรูปที่๑๗ ระบบจะมีตัวเลือกโครงการชุดหรือโครงการใหญ่ให้เลือก ก็ต่อเมื่อมีการเพิ่มโครงการชุดหรือโครงการใหญ่เข้าสู่ระบบแล้ว

ยุทธศาสตร์/แผนงาน เมื่อคลิก แผนงานที่ 1 การป้องกันการทุจริตและประพฤติ จะแสดงตัวเลือกยุทธศาสตร์/แผนงาน

หน่วยงาน เมื่อคลิก ค้นหา หน่วยงาน จะแสดงรายชื่อหน่วยงานทั้งหมดในระบบ โดยสามารถค้นหาหน่วยงานได้ ด้วยการพิมชื่อหน่วยงานลงไปในช่อง สำนักงาน ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงหน่วยงานที่มีชื่อตรงกับข้อความที่ต้องการค้นหา กดคลิกเลือกหน่วยงานที่ต้องการ ตามหมายเลขที่ ๒ ที่แสดงในรูปที่ ๑๘ เมื่อเลือกระบบจะแสดง สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดพระนคร

รูปที่ ๑๘ แสดงรายชื่อหน่วยงานที่มีชื่อตรงกับข้อความที่ต้องการค้นหา

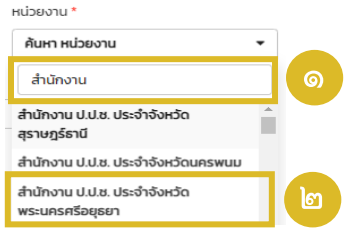

ผู้รับผิดชอบโครงการ เมื่อคลิก ค้นหา จะแสดงผู้รับผิดชอบโครงการทั้งหมดในระบบ โดยสามารถค้นหาผู้รับผิดชอบโครงการได้ ด้วยการพิมข้อความลงไปในช่อง สำนัก ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงผู้รับผิดชอบโครงการที่มีชื่อตรงกับข้อความที่ต้องการค้นหา กดคลิกเลือกผู้รับผิดชอบโครงการที่ต้องการตามหมายเลขที่ ๒ ที่แสดงในรูปที่ ๑๙ เมื่อเลือกระ สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปร

รูปที่ ๑๙ แสดงรายชื่อหน่วยงานที่มีชื่อตรงกับข้อความที่ต้องการค้นหา

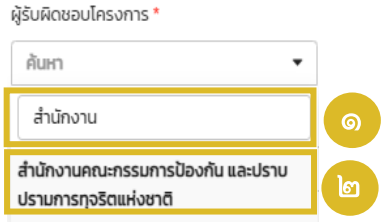

ระยะเวลาทำการ เมื่อคลิก ๑ปี จะแสดงตัวเลือกระยะเวลาทำการ

ปีที่ทำ เมื่อคลิก ปีที่ ๑ จะแสดงตัวเลือกปีที่ดำเนินการ

งบประมาณที่ได้รับจัดสรร กรอกเฉพาะตัวเลขงบประมาณ ไม่ต้องใส่เครื่องหมาย ,

ประเภทของงบประมาณ เมื่อคลิก เลือก ประเภทของงบประมาณ จะแสดงตัวเลือกประเภทของงบประมาณ

ประเภทโครงการ เมื่อคลิก เลือก ประเภทโครงการ จะแสดงตัวเลือกประเภทของประเภทโครงการ

๓.๒ การจัดการผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นที่ ๑ คลิกที่เมนูหลัก โครงการ ามหมายเลข ๑ ในรูปที่ ๒๐ ระบบจะแสดงข้อมูลรายละเอียดโครงการ

ขั้นที่ ๒ คลิกที่เมนูตัวเลือกในช่องสี่เหลี่ยม ตัวเลือก ระบบจะแสดงเมนูย่อยออกมาเลือก จัดการผู้เชี่ยวชาญ ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up แสดงขึ้นมา คลิกพิมข้อความค้นหาชื่อผู้เชี่ยวชาญในช่อง ตามหมายเลข ๒ จากนั้นเลือกผู้เชี่ยวชาญที่แสดงขึ้นมา ตามหมายเลข ๓ กดบันทึกผู้เชี่ยวชาญ บันทึกผู้เชี่ยวชาญ ตามหมายเลข ๔ ในรูปที่ ๒๐ ถ้าบันทึกสำเร็จระบบจะแสดง

หน้าต่าง pop-up ขึ้นมา “บันทึกผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อย” ถ้าเกิดข้อผิดพลาดจะแสดงหน้าต่าง pop-up ขึ้นมา “เกิดข้อผิดพลาด”

รูปที่ ๒๐ แสดงขั้นตอนการจัดการผู้เชี่ยวชาญในการประเมินโครงการ

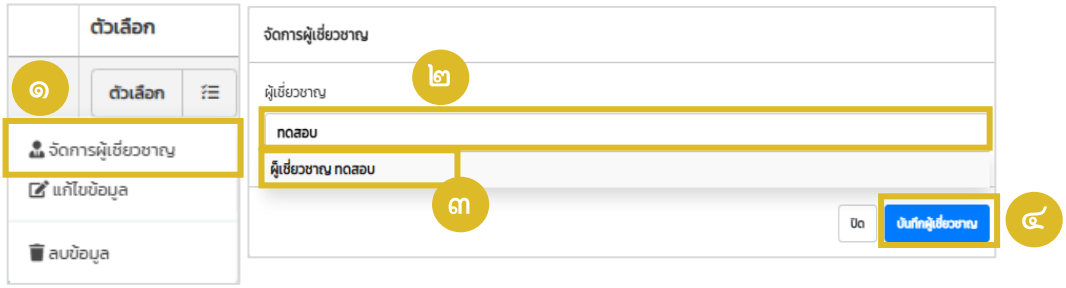

๔. การออกรายงาน

หน้าจอการออกรายงานจะมี ๓ เมนูย่อย ได้แก่ รายงานผลประเมินผู้เชี่ยวชาญ รายงานตามยุทธศาสตร์ และรายงานตามหน่วยงาน

๔.๑ รายงานผลประเมินผู้เชี่ยวชาญ

รายงานผลประเมินผู้เชี่ยวชาญ จะแสดงข้อมูลผลการประเมินผลสำเร็จของโครงการที่ผู้เชี่ยวชาญได้การทำประเมินไว้ โดยมีขั้นตอนการออกรายงานดังนี้

ขั้นที่ ๑ คลิกที่เมนูหลัก ออกรายงาน ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงเมนูย่อยออกมาเลือกเมนู ผลประเมินผู้เชี่ยวชาญ ตามหมายเลข ๒ ระบบจะแสดงข้อมูลรายงานผลประเมินผู้เชี่ยวชาญ ตามหมายเลข ๓ แสดงดังรูปที่ ๒๑

รูปที่ ๒๑ หน้าจอรายงานผลประเมินผู้เชี่ยวชาญ

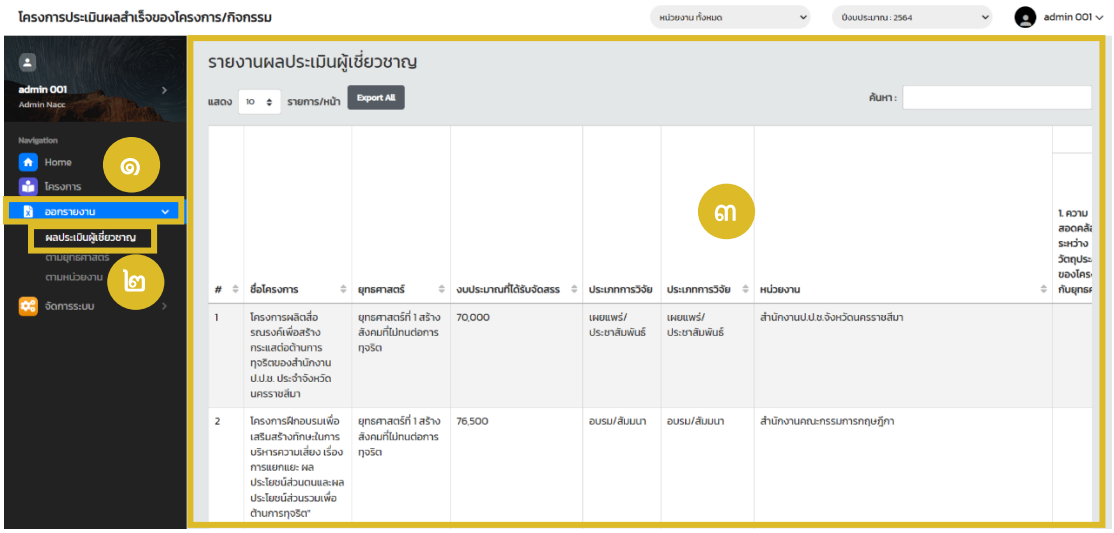

ขั้นที่ ๒ คลิก Export All ระบบจะออกไพล์รายงานในรูปแบบ .xlsx ซึ่งระบบจะออกรายงานตามที่ผู้ใช้งานกำหนดหน่วยงาน ปีงบประมาณ หรือเฉพาะที่มีข้อความตรงกับการค้นหาของผู้ใช้

ในกรณีต้องการออกไพล์รายงานเฉพาะหน่วยงาน และปีงบประมาณที่จัดทำโครงการสามารถทำได้โดยคลิก หน่วยงาน ทั้งหมด หรือ ปีงบประมาณ : 2564 หรือต้องการออกรายงานเฉพาะที่มีข้อความตรงกับการค้นหาของผู้ใช้งาน โดยพิมข้อความในช่องค้นหา ค้นหา :

๔.๒ รายงานตามยุทธศาสตร์

รายงานตามยุทธศาสตร์ จะแสดงข้อมูลโครงการ งบประมาณ แยกตามยุทธศาสตร์/แผนงาน โดยมีขั้นตอนการออกรายงานดังนี้

ขั้นที่ ๑ คลิกที่เมนูหลัก ออกรายงาน ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงเมนูย่อยออกมาเลือกเมนู ตามยุทธศาสตร์ ตามหมายเลข ๒ ระบบจะแสดงข้อมูลรายงานรายงานตามยุทธศาสตร์ ตามหมายเลข ๓ แสดงดังรูปที่ ๒๒

รูปที่ ๒๒ หน้าจอรายงานตามยุทธศาสตร์

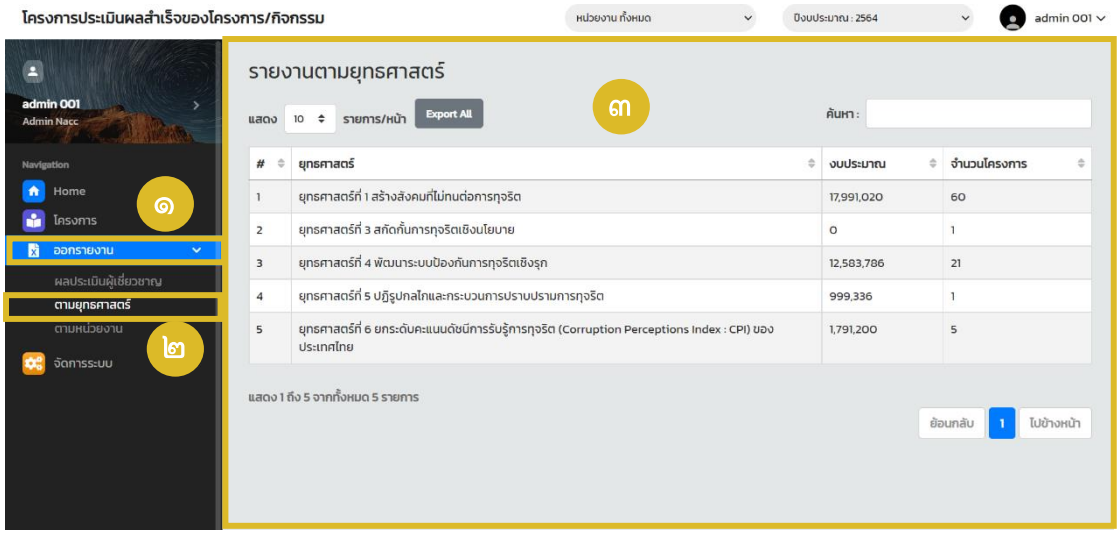

ขั้นที่ ๒ คลิก Export All ระบบจะออกไพล์รายงานในรูปแบบ .xlsx ซึ่งระบบจะออกรายงานตามที่ผู้ใช้งานกำหนดหน่วยงาน ปีงบประมาณ หรือเฉพาะที่มีข้อความตรงกับการค้นหาของผู้ใช้

ในกรณีต้องการออกไพล์รายงานเฉพาะหน่วยงาน และปีงบประมาณที่จัดทำโครงการสามารถทำได้โดยคลิก หน่วยงาน ทั้งหมด หรือ ปีงบประมาณ : 2564 หรือต้องการออกรายงานเฉพาะที่มีข้อความตรงกับการค้นหาของผู้ใช้งาน โดยพิมข้อความในช่องค้นหา ค้นหา :

๔.๓ รายงานตามหน่วยงาน

รายงานตามตามหน่วยงาน จะแสดงข้อมูลโครงการ งบประมาณ แยกตามหน่วยงาน โดยมีขั้นตอนการออกรายงานดังนี้

ขั้นที่ ๑ คลิกที่เมนูหลัก

ายเลข ๑ ระบบจะแสดงเมนูย่อยออกมาเลือกเมนู

ตามหมายเลข ๒ ระบบจะแสดงข้อมูลรายงานรายงานตามหน่วยงาน ตามหมายเลข ๓ แสดงดังรูปที่ ๒๓

รูปที่ ๒๓ หน้าจอรายงานตามยุทธศาสตร์

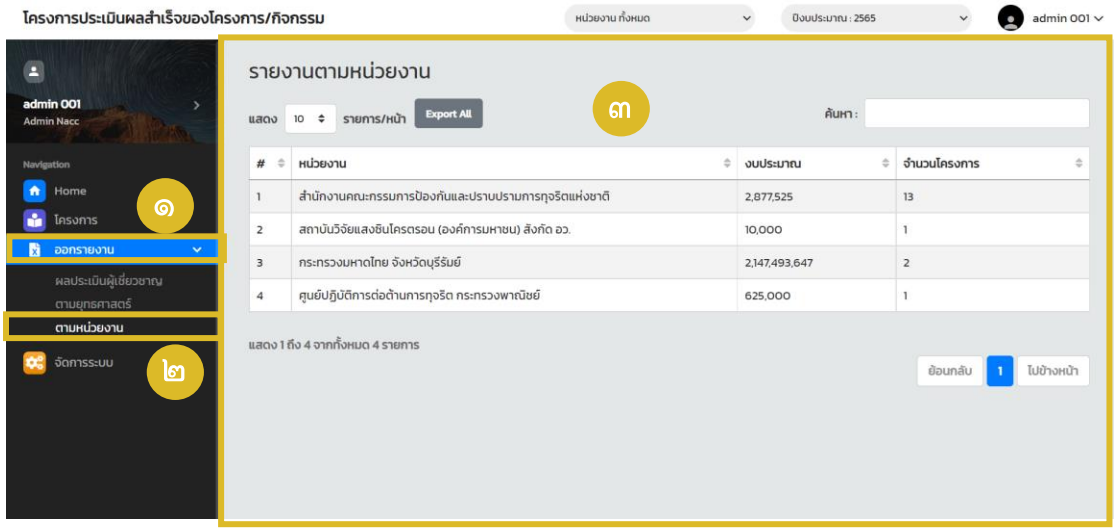

ขั้นที่ ๒ คลิก 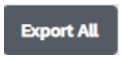

ระบบจะออกไฟล์รายงานในรูปแบบ .xlsx ซึ่งระบบจะออกรายงานตามที่ผู้ใช้งานกำหนดหน่วยงาน ปีงบประมาณ หรือเฉพาะที่มีข้อความตรงกับการค้นหาของผู้ใช้

ในกรณีต้องการออกไฟล์รายงานเฉพาะหน่วยงาน และปีงบประมาณที่จัดทำโครงการสามารถทำได้โดยคลิก 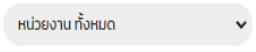

หรือ

หรือต้องการออกรายงานเฉพาะที่มีข้อความตรงกับการค้นหาของผู้ใช้งาน โดยพิมข้อความในช่องค้นหา

๕. การจัดการระบบ

การจัดการระบบจะมี ๓ เมนูย่อย ได้แก่ เมนูจัดการหน่วยงาน เมนูประเภทโครงการ และเมนูจัดการผู้ใช้งาน

๕.๑ เมนูจัดการหน่วยงาน

๕.๑.๑ การเพิ่มข้อมูลหน่วยงาน

ขั้นที่ ๑ คลิกที่เมนูหลัก จัดการระบบ ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงเมนูย่อย ออกมาเลือกเมนู **หน่วยงาน** ตามหมายเลข ๒ ระบบจะแสดงหน้าจอจัดการหน่วยงาน ตามรูปที่ ๒๔

ขั้นที่ ๒ คลิก +เพิ่มหน่วยงาน ตามหมายเลข ๓ ตามรูปที่ ๒๔ระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up แสดงขึ้นมาให้กรอกรายละเอียดข้อมูลหน่วยงาน ตามรูปที่ ๒๕

รูปที่ ๒๔ แสดงหน้าจอจัดการหน่วยงาน

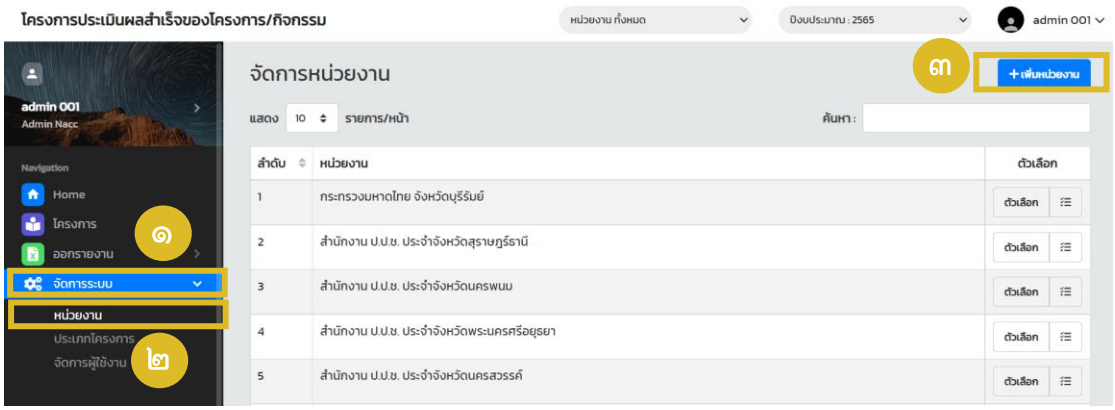

รูปที่ ๒๕ หน้าต่าง Pop-Up เพิ่มหน่วยงาน

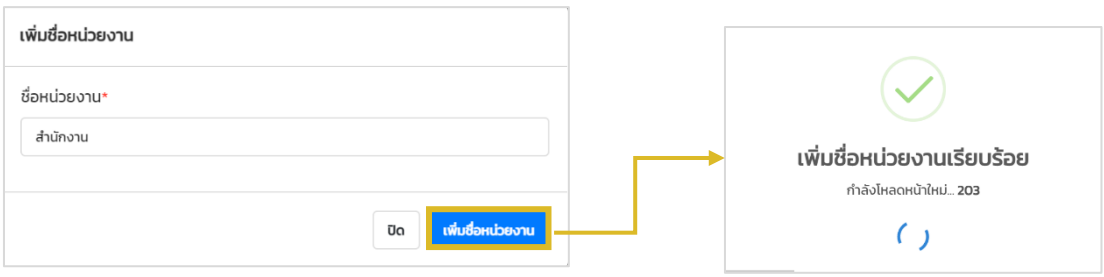

การเพิ่มข้อมูลหน่วยงานจะต้องเพิ่มข้อมูลที่มีเครื่องหมาย * เมื่อกรอกข้อมูลครบถ้วน กดคลิกเพิ่มชื่อหน่วยงาน เพิ่มชื่อหน่วยงาน ตามรูปที่ ๒๕ หากใส่ไม่ครบถ้วน เมื่อกดเพิ่มชื่อหน่วยงาน จะมีข้อความขึ้นแสดงในช่องที่มีเครื่องหมาย * ที่ยังไม่ได้กรอกข้อมูลว่า “Please fill out this field.”

๕.๑.๒ การแก้ไขและลบข้อมูลหน่วยงาน

ขั้นที่ ๑ คลิกที่เมนูหลัก จัดการระบบ ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงเมนูย่อย ออกมาเลือกเมนู **หน่วยงาน** ตามหมายเลข ๒ ระบบจะแสดงหน้าจอจัดการหน่วยงาน ตามรูปที่ ๒๖

ขั้นที่ ๒ หากต้องการแก้ไขข้อมูลหน่วยงาน คลิก ตัวเลือก ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงเมนูย่อยออกมา แก้ไขข้อมูล ตามหมายเลข ๒ ระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up แสดงขึ้นมาให้แก้ไขข้อมูลหน่วยงาน แก้ไขชื่อหน่วยงานในช่อง ตามหมายเลข ๓ จากนั้นกดแก้ไขชื่อหน่วยงาน **แก้ไขชื่อหน่วยงาน** ตามหมายเลข ๔ ถ้าบันทึกสำเร็จระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up ขึ้นมา “แก้ไขชื่อหน่วยงานเรียบร้อยแล้ว” ตามรูปที่ ๒๗

รูปที่ ๒๗ แสดงขั้นตอนการแก้ไขข้อมูลโครงการ

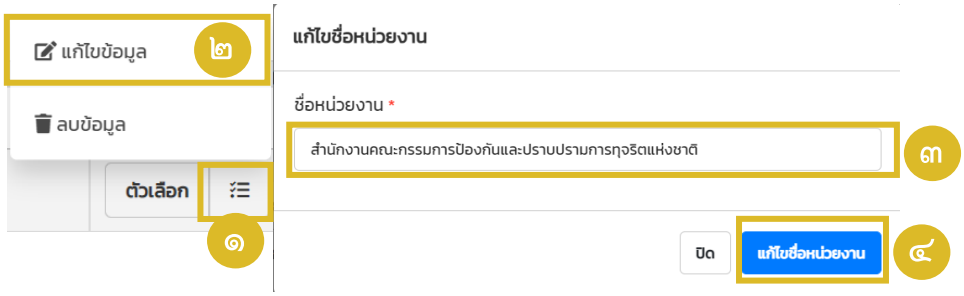

ขั้นที่ ๓ หากต้องการลบข้อมูลหน่วยงาน คลิก ตัวเลือก ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงเมนูย่อยออกมา เลือก ลบข้อมูล ตามหมายเลข ๒ ระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up แสดงขึ้นมาเมื่อต้องการลบข้อมูลหน่วยงาน ให้คลิกที่ **ใช่, ฉันแน่ใจ!** ตามหมายเลข ๓ ระบบจะทำการลบข้อมูลหน่วยงาน หากไม่ลบให้คลิก ไม่, ยกเลิก! ตามหมายเลข ๔ ระบบจะยกเลิกการลบข้อมูลหน่วยงาน ตามรูปที่ ๒๘

รูปที่ ๒๘ แสดงขั้นตอนการลบข้อมูลหน่วยงาน

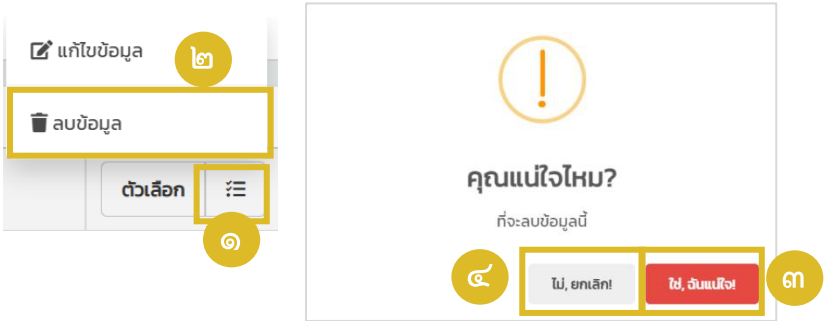

๕.๒ เมนูจัดการประเภทโครงการ

๕.๒.๑ การเพิ่มข้อมูลประเภทโครงการ

ขั้นที่ ๑ คลิกที่เมนูหลัก จัดการระบบ ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงเมนูย่อย ออกมาเลือกเมนู **ประเภทโครงการ** ตามหมายเลข ๒ ระบบจะแสดงหน้าจอจัดการประเภทโครงการ ตามรูปที่ ๒๙

ขั้นที่ ๒ คลิก +เพิ่มประเภทโครงการ ตามหมายเลข ๓ ตามรูปที่ ๒๙ ระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up แสดงขึ้นมาให้กรอกรายละเอียดข้อมูลประเภทโครงการ ตามรูปที่ ๓๐

รูปที่ ๒๙ แสดงหน้าจอจัดการหน่วยงาน

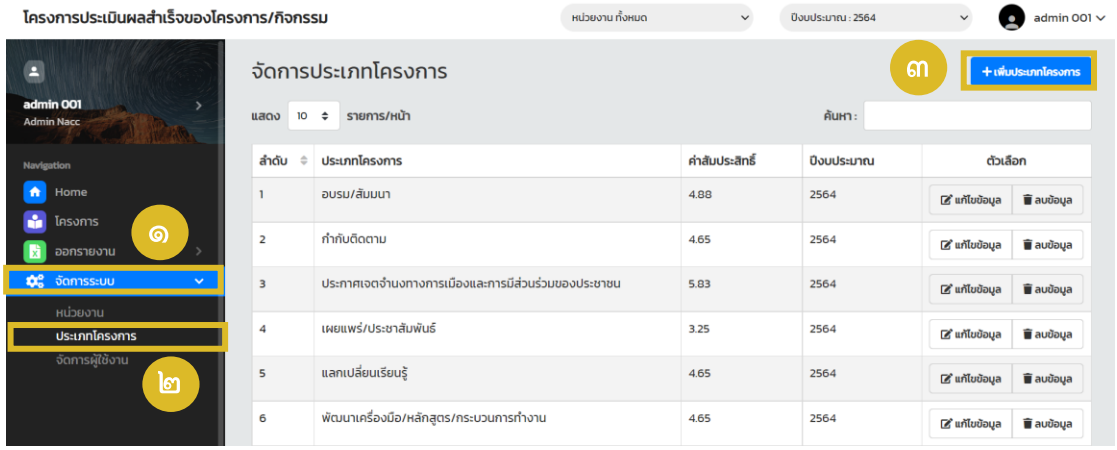

รูปที่ ๓๐ หน้าต่าง Pop-Up เพิ่มประเภทโครงการ

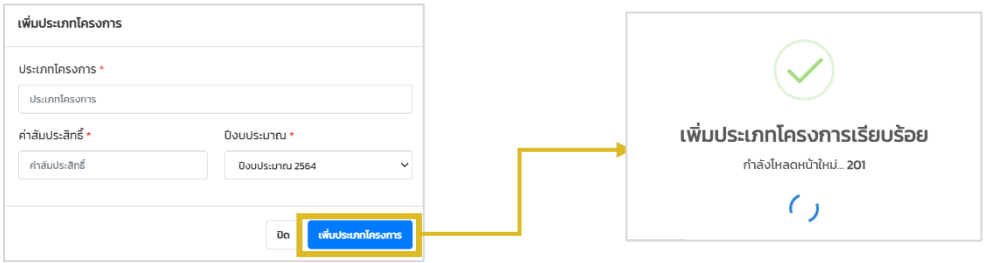

การเพิ่มข้อมูลประเภทโครงการจะต้องเพิ่มข้อมูลที่มีเครื่องหมาย * เมื่อกรอกข้อมูลครบถ้วน กดคลิกเพิ่มประเภทโครงการ เพิ่มประเภทโครงการ ตามรูปที่ ๓๐ หากใส่ไม่ครบถ้วน เมื่อกดเพิ่มชื่อประเภทโครงการ จะมีข้อความขึ้นแสดงในช่องที่มีเครื่องหมาย * ที่ยังไม่ได้กรอกข้อมูลว่า “Please fill out this field.”

หมายเหตุ: ถ้าไม่ได้ประเภทโครงการในปีงบประมาณนั้น ๆ ในหน้าจอการเพิ่มโครงการ จะไม่มีประเภทโครงการให้เลือก ยกตัวอย่าง ถ้าไม่ได้เพิ่มประเภทโครงการปี ๒๕๖๕ ในหน้าจอเพิ่มโครงการปี ๒๕๖๕ จะไม่มีประเภทโครงการให้เลือก

๕.๒.๒ การแก้ไขและลบข้อมูลประเภทโครงการ

ขั้นที่ ๑ คลิกที่เมนูหลัก

ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงเมนูย่อย ออกมาเลือกเมนู

ตามหมายเลข ๒ ระบบจะแสดงหน้าจอจัดการประเภทโครงการ ตามรูปที่ ๓๑

ขั้นที่ ๒ หากต้องการแก้ไขข้อมูลหน่วยงาน คลิก 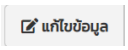

ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up แสดงขึ้นมาให้แก้ไขข้อมูลประเภทโครงการ สามารถแก้ไขรายละเอียดต่าง ๆ ตามหมายเลขที่ ๒ จากนั้นกดแก้ไขประเภทโครงการ

ตามหมายเลข ๓ ถ้าบันทึกสำเร็จ ระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up ขึ้นมา “แก้ไขประเภทโครงการเรียบร้อยแล้ว” ตามรูปที่ ๓๑

รูปที่ ๓๑ แสดงขั้นตอนการแก้ไขข้อมูลประเภทโครงการ

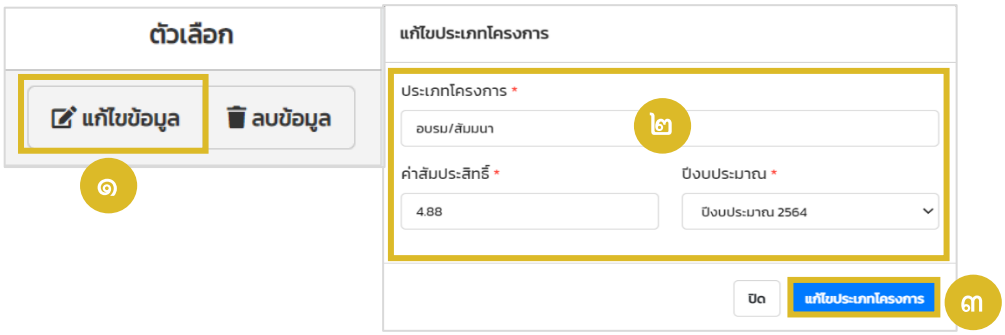

ขั้นที่ ๓ หากต้องการลบข้อมูลประเภทโครงการ คลิก 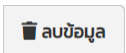

ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up แสดงขึ้นมา เมื่อต้องการลบประเภทโครงการ ให้คลิกที่

ตามหมายเลข ๒ ระบบจะทำการลบประเภทโครงการ หากไม่ลบให้คลิก 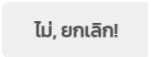

ตามหมายเลข ๓ ระบบจะยกเลิกการลบข้อมูลประเภทโครงการ ตามรูปที่ ๓๒

รูปที่ ๓๒ แสดงขั้นตอนการลบข้อมูลประเภทโครงการ

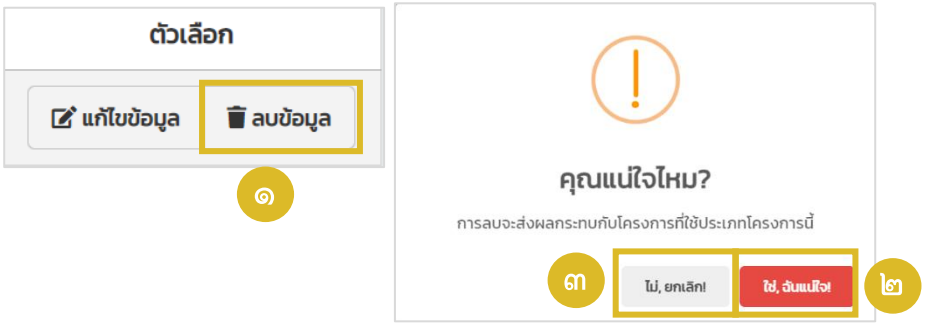

๕.๓ เมนูจัดการผู้ใช้งาน

๕.๓.๑ การเพิ่มข้อมูลผู้ใช้งาน

ขั้นที่ ๑ คลิกที่เมนูหลัก 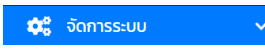

ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงเมนูย่อย ออกมาเลือกเมนู 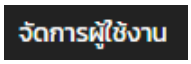

ตามหมายเลข ๒ ระบบจะแสดงหน้าจอจัดการผู้ใช้งาน ตามรูปที่

ขั้นที่ ๒ คลิก

ตามหมายเลข ๓ ตามรูปที่ ๓๓ ระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up แสดงขึ้นมาให้กรอกรายละเอียดข้อมูลผู้ใช้งาน ตามรูปที่ ๓๔

รูปที่ ๓๓ แสดงหน้าจอจัดการผู้ใช้งาน

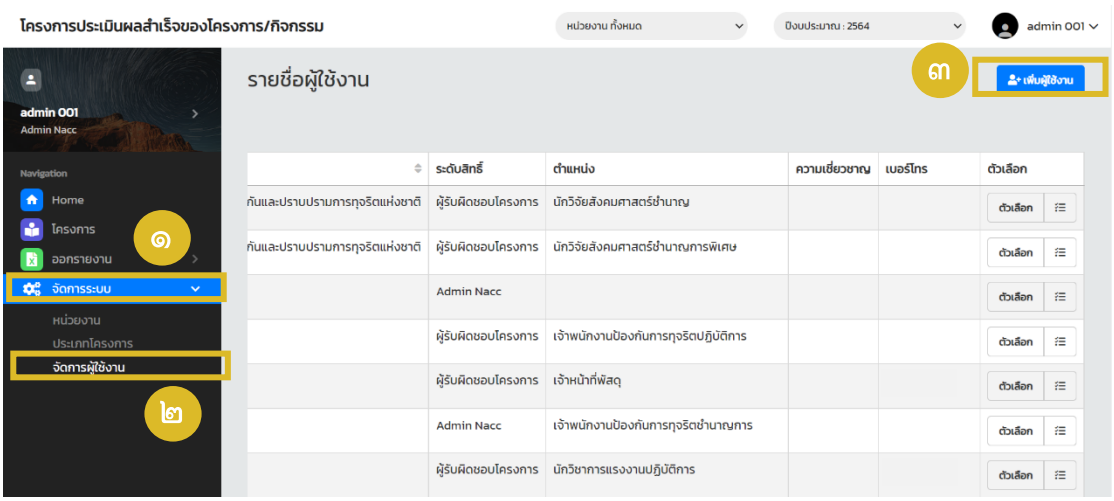

รูปที่ ๓๔ หน้าต่าง Pop-Up เพิ่มผู้ใช้งาน

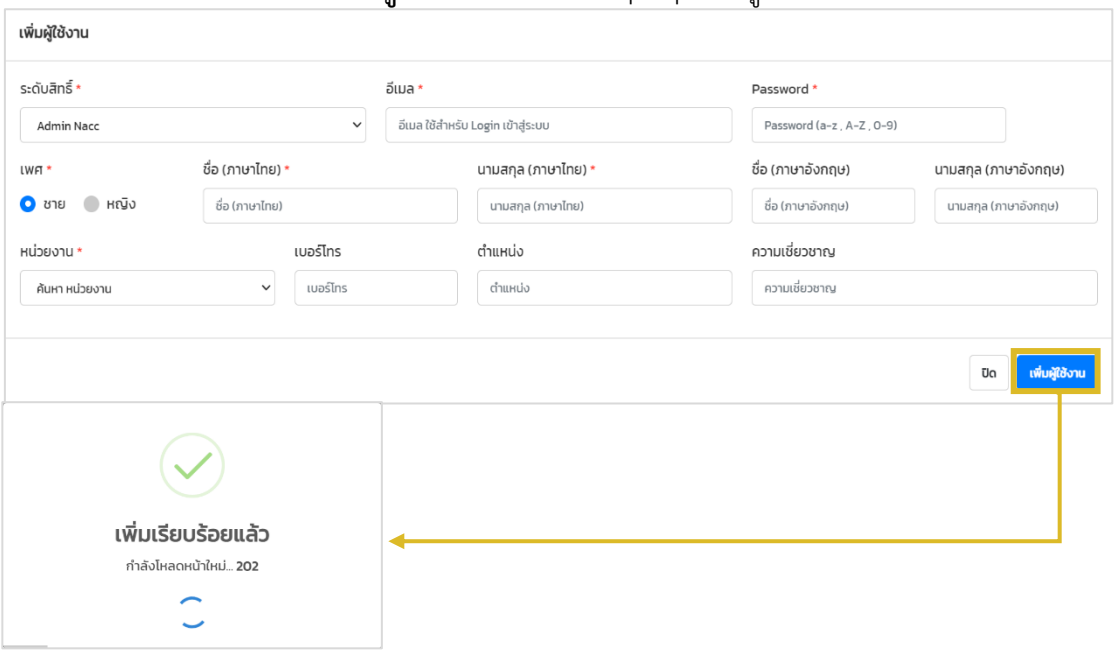

การเพิ่มข้อมูลหน่วยงานจะต้องเพิ่มข้อมูลที่มีเครื่องหมาย * เมื่อกรอกข้อมูลครบถ้วน กดคลิก เพิ่มผู้ใช้งาน ตามรูปที่ ๓๔ หากใส่ไม่ครบถ้วน เมื่อกดเพิ่มชื่อหน่วยงาน จะมีข้อความขึ้นแสดงในช่องที่มีเครื่องหมาย * ที่ยังไม่ได้กรอกข้อมูลว่า “Please fill out this field.”

๕.๓.๒ การแก้ไขและลบข้อมูลผู้ใช้งาน

ขั้นที่ ๑ คลิกที่เมนูหลัก ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงเมนูย่อย ออกมาเลือกเมนู ตามหมายเลข ๒ ระบบจะแสดงหน้าจอจัดการผู้ใช้งาน ตามรูปที่ ๓๕

ขั้นที่ ๒ หากต้องการแก้ไขข้อมูลหน่วยงาน คลิก ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงเมนูย่อยออกมา เลือก 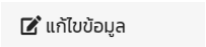 ตามหมายเลข ๒ ระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up แสดงขึ้นมาให้แก้ไขรายละเอียดของผู้ใช้งาน ตามหมายเลข ๓ ซึ่งอีเมลจะไม่สามารถแก้ไขข้อมูลได้ จากนั้นกดบันทึกข้อมูลผู้ใช้งาน ตามหมายเลข ๔ ถ้าบันทึกสำเร็จระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up ขึ้นมา “บันทึกข้อมูลเรียบร้อยแล้ว” ตามรูปที่ ๓๕

รูปที่ ๓๕ แสดงขั้นตอนการแก้ไขข้อมูลผู้ใช้งาน

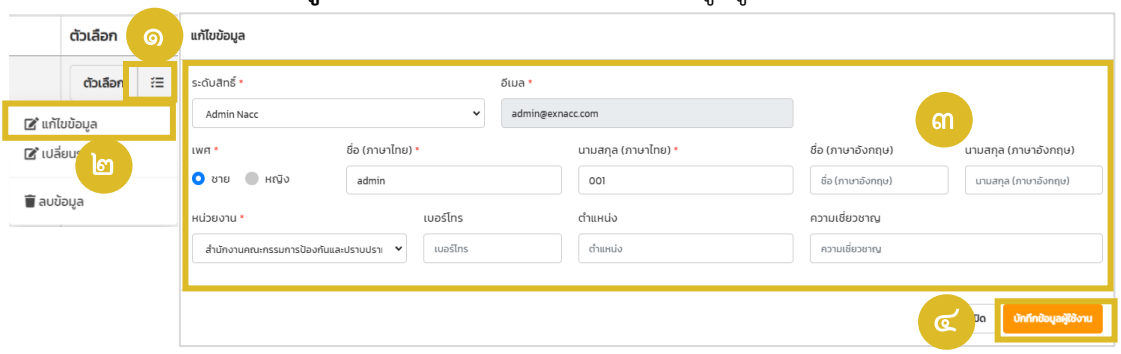

ขั้นที่ ๓ หากต้องการเปลี่ยนรหัสผ่าน คลิก 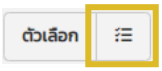 ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงเมนูย่อยออกมา เลือก 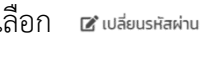 ตามหมายเลข ๒ ระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up แสดงขึ้นมาให้แก้ไขรหัสผ่านตามหมายเลข ๓ จากนั้นกดเปลี่ยนรหัสผ่าน ตามหมายเลข ๔ ถ้าเปลี่ยนรหัสผ่านสำเร็จระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up ขึ้นมา “เปลี่ยนรหัสผ่านเรียบร้อยแล้ว” ตามรูปที่ ๓๖

รูปที่ ๓๖ แสดงขั้นตอนการเปลี่ยนรหัสผ่าน

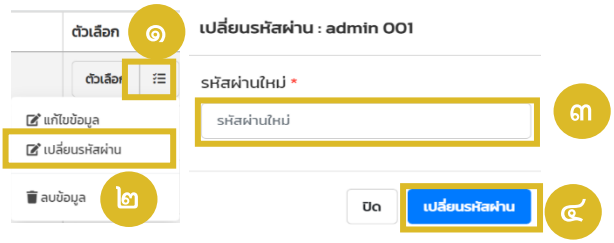

ขั้นที่ ๔ หากต้องการลบข้อมูลผู้ใช้งาน คลิก ตัวเลือก ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงเมนูย่อยออกมา เลือก ลบข้อมูล ตามหมายเลข ๒ ระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up แสดงขึ้นมา เมื่อต้องการลบข้อมูลผู้ใช้งาน ให้คลิกที่ ใช่, ฉันแน่ใจ! ตามหมายเลข ๓ ระบบจะทำการลบข้อมูลผู้ใช้งาน หากไม่ลบให้คลิก ไม่, ยกเลิก! ตามหมายเลข ๔ ระบบจะยกเลิกการลบข้อมูลผู้ใช้งาน ตามรูปที่ ๓๗

รูปที่ ๓๗ แสดงขั้นตอนการลบข้อมูลหน่วยงาน

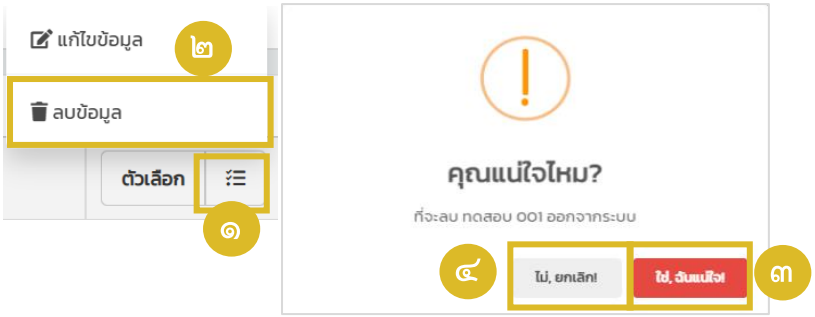

การใช้งานระบบประเมินผลสำเร็จของโครงการ/กิจกรรมตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๑. การเข้าใช้งานระบบ

ระบบการติดตามและประเมินผลโครงการในรูปแบบออนไลน์ สามารถเข้าผ่านเว็บเบราว์เซอร์ต่าง ๆ เช่น Google Chrome Microsoft Edge Mozilla Firefox เป็นต้น ได้ที่ URL: http://nacc.ai2t.org

รหัสการเข้าสู่ระบบการติดตามและประเมินผลโครงการในรูปแบบออนไลน์ ประกอบด้วย Email Address และ Password ซึ่งทั้ง 2 ส่วนนี้ จะส่งมอบให้ผู้รับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานในการเข้าใช้งานระบบ

การเข้าสู่ระบบ (Login) มีขั้นตอนดังนี้

กรอกอีเมลผู้ใช้งานระบบ (Email Address) และรหัสผ่าน (Password) ตามหมายเลข ๑ และคลิกปุ่ม **Sign me In** ตามหมายเลข ๒ ดังรูปที่ ๓๘

รูปที่ ๓๘ หน้าจอการเข้าสู่ระบบ

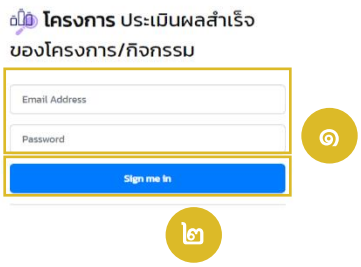

หากกรอกข้อมูลการเข้าใช้งานระบบไม่ถูกต้อง ระบบจะแจ้งคำเตือนเพื่อให้ผู้ใช้ตรวจสอบข้อมูลการเข้าใช้งานผ่านหน้าต่าง pop-up ระบุว่า “Email or Password Wrong”ตามรูปที่ ๓๙

รูปที่ ๓๙ การแจ้งเตือนเข้าสู่ระบบผิดพลาด

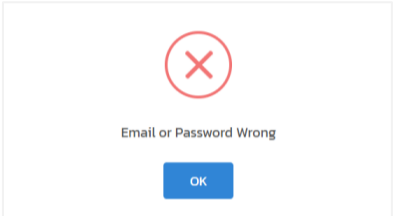

๒ องค์ประกอบของหน้าจอ Dashboard การแสดงผลในการภาพรวม

เมื่อเข้าสู่ระบบสำเร็จ จะแสดงหน้าแดชบอร์ด ซึ่งจะแสดงภาพรวมของโครงการ งบประมาณ ผู้ใช้งาน หน่วยงาน และผลการประเมินต่าง ๆ ที่มีทั้งหมดในระบบ เมื่อผู้ใช้งานอยู่หน้าเมนูอื่น ๆ สามารถกลับมาหน้าแดชบอร์ด โดยคลิกที่เมนู 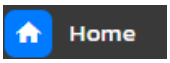 ดังรูปที่ ๓๙

รูปที่ ๓๙ องค์ประกอบของหน้าจอ Dashboard

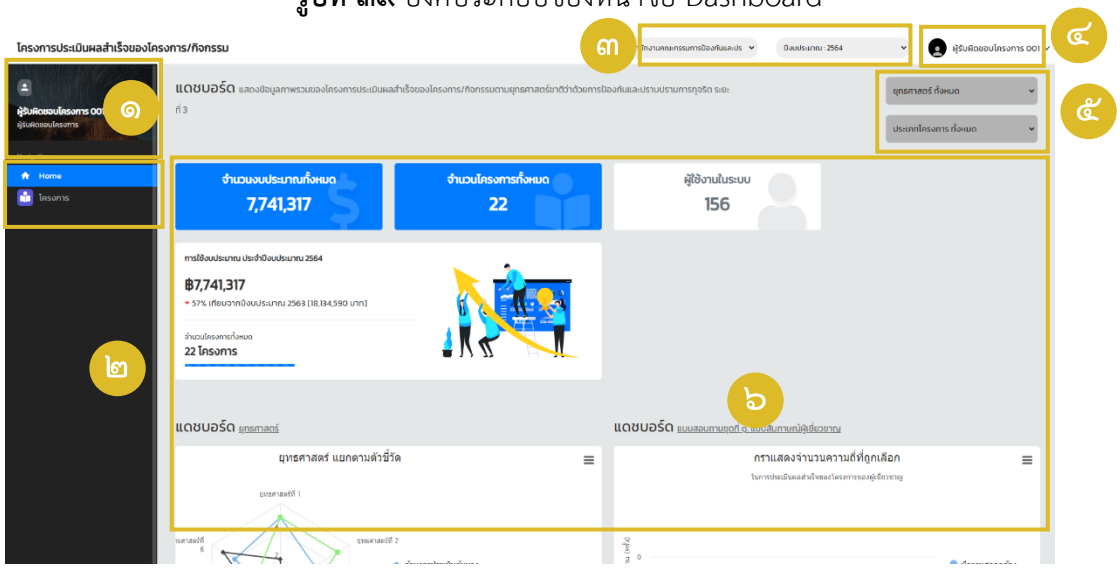

จากรูปที่ ๓๙ หน้าจอหลักประกอบไปด้วยข้อมูลและฟังก์ชันดังต่อไปนี้

หมายเลข ๑ แสดงข้อมูล ชื่อผู้ใช้งาน ระดับของผู้ใช้งาน (ผู้ดูแลระบบ ผู้รับผิดชอบโครงการ ผู้เชี่ยวชาญ)

หมายเลข ๒ แสดงแถบเมนูนำทางไปยังหน้าต่าง ๆ ภายในระบบ

หมายเลข ๓ ตัวเลือกย่อยหน่วยงาน 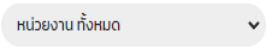

จะแสดงเฉพาะหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ การเลือกแสดงปีงบประมาณที่จัดทำโครงการ ที่ต้องการแสดงผลข้อมูลต่าง ๆ ของโครงการ รวมทั้งผลการประเมินโครงการในหน้าแดชบอร์ด เมื่อคลิก

จะมีตัวเลือกขึ้นมา แสดงดังรูปที่ ๔๐

รูปที่ ๔๐ การแสดงตัวเลือกย่อยของหน่วยงาน และปีงบประมาณ

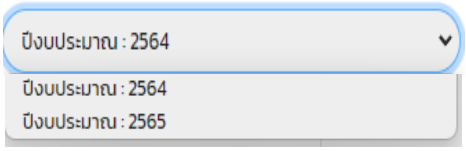

หมายเลข ๔ เมนูรีเซ็ตหน้าเว็บ ในกรณีที่หน้าเว็บไซต์แสดงข้อมูลผิดพลาด และเมนู Log Out ดังรูปที่ ๔๑

รูปที่ ๔๑ แสดงเมนู Log Out

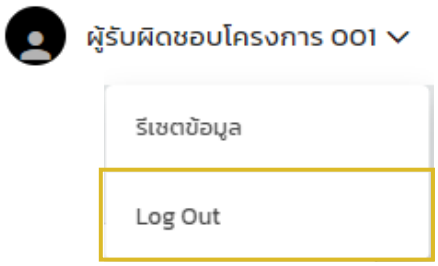

หมายเลข ๕ การเลือกแสดงเฉพาะยุทธศาสตร์/แผนงาน และการเลือกแสดงเฉพาะประเภทโครงการ ที่ต้องการแสดงผลข้อมูลต่าง ๆ ของโครงการ รวมทั้งผลการประเมินโครงการในหน้าแดชบอร์ด เมื่อคลิกจะแสดงดังรูปที่ ๔๒

รูปที่ ๔๒ การแสดงตัวเลือกย่อยของยุทธศาสตร์ และประเภทโครงการ

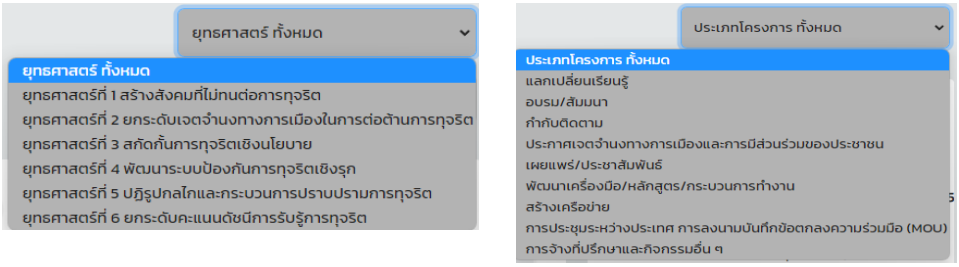

หมายเลข ๖ การแสดงผลแดชบอร์ดในภาพรวมของโครงการ ได้แก่ จำนวนโครงการ งบประมาณ จำนวนผู้ใช้งาน จำนวนหน่วยงาน ผลการประเมินโครงการในด้านต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งเมื่อเลือกรายการจากเมนูในหมายเลขที่ ๓ และหมายเลขที่ ๕ ข้อมูลในหน้าแดชบอร์ดจะเปลี่ยนไปตามรายการที่เลือก หากต้องการให้แสดงผลทั้งหมด ให้เลือกรายการในเมนูหมายเลขที่ ๓ และ ๕ ที่ระบุว่า “ทั้งหมด” ยกเว้นปีงบประมาณที่ต้องเลือกแสดงเป็นรายปี

๓ การจัดการโครงการ

เมื่อต้องการเข้าสู่หน้าจอโครงการ คลิกที่เมนูหลัก

ระบบจะแสดงหน้าโครงการ ซึ่งจะแสดงรายละเอียดข้อมูลโครงการ การเพิ่มโครงการ ตัวเลือกในการจัดการโครงการ การกำหนดสถานะโครงการ เป็นต้น ดังรูปที่ ๔๓

รูปที่ ๔๓ หน้าจอโครงการ

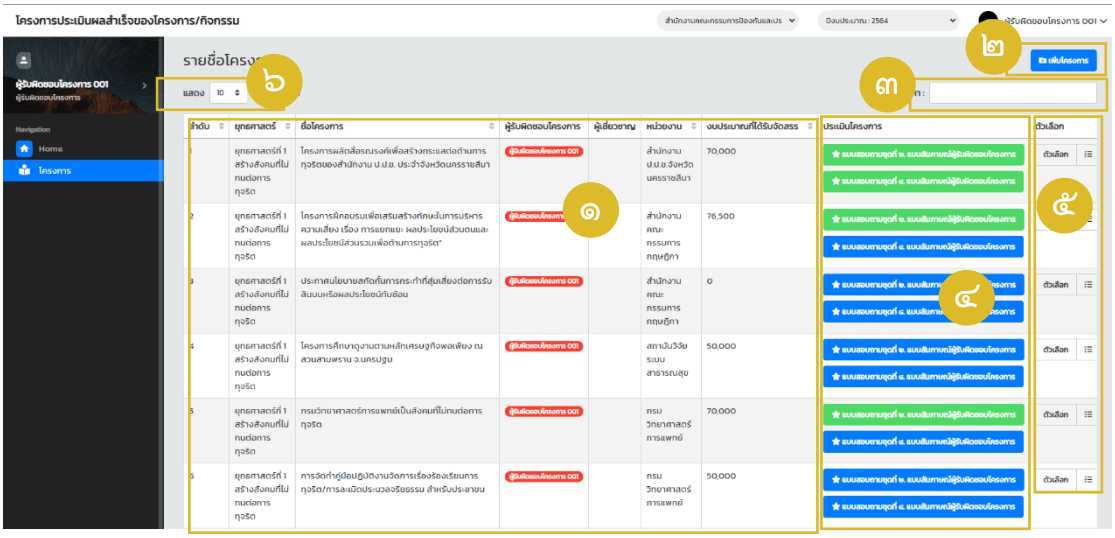

จากรูปที่ ๔๓ องค์ประกอบของหน้าจอโครงการมีรายละเอียดดังนี้

หมายเลข ๑ แสดงข้อมูลรายละเอียดของโครงการ

หมายเลข ๒ เมนูเพิ่มโครงการ (สามารถดูรายละเอียดการเพิ่มโครงการได้ที่ข้อ ๓.๑)

หมายเลข ๓ ค้นหาโครงการ จากชื่อโครงการ ผู้รับผิดชอบโครงการ หน่วยงาน โดยพิมข้อความที่ต้องการค้นหาในช่องค้นหา 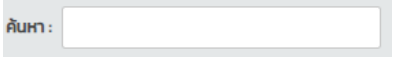

ระบบจะแสดงผลข้อความที่มีลักษณะเหมือนกัน ดังรูปที่ ๔๔

รูปที่ ๔๔ การค้นหาโครงการ

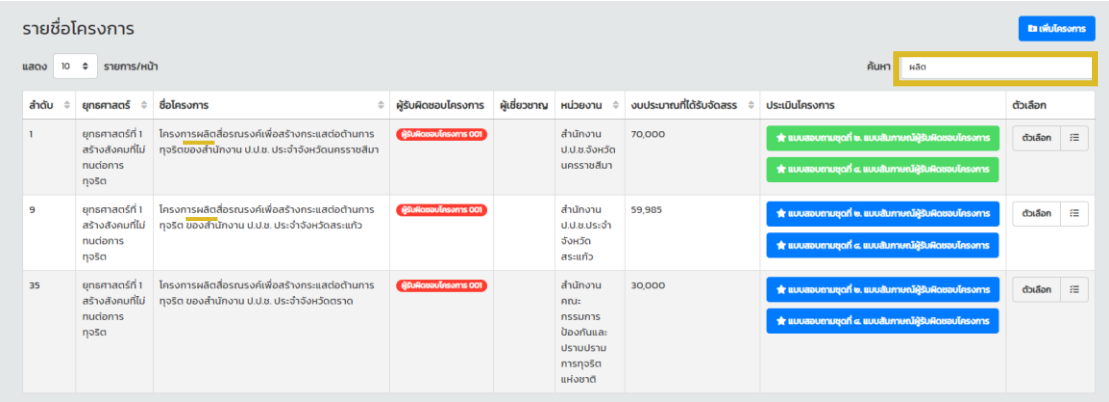

หมายเลข ๔ เมนูประเมินโครงการและแก้ไขผลการประเมินโครงการ (สามารถดูรายละเอียดการเพิ่มโครงการได้ที่ข้อ ๓.๒)

หมายเลข ๕ เมนูตัวเลือก เมื่อคลิกตัวเลือกในช่องสี่เหลียม 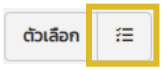 ระบบจะแสดงเมนูย่อยออกมา ดังรูปที่ ๔๕

รูปที่ ๔๕ เมนูย่อยของเมนูตัวเลือก

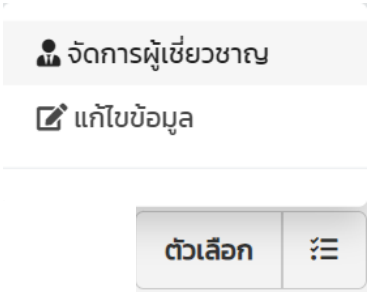

เมนูจัดการผู้เชี่ยวชาญในการประเมินโครงการ สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมในข้อ ๓.๓

เมนูจัดการแก้ไขข้อมูลโครงการ เมื่อคลิก ระบบจะแสดงหน้าต่าง Pop-Up การแก้ไขข้อมูลโครงการ เมื่อแก้ไขเสร็จสิ้น คลิก ระบบจะแสดงหน้าต่าง Pop-Up แสดงข้อความบันทึกข้อมูลโครงการเรียบร้อยแล้ว ตามที่แสดงดังรูปที่ ๔๖

รูปที่ ๔๖ หน้าต่าง Pop-Up แก้ไขโครงการ

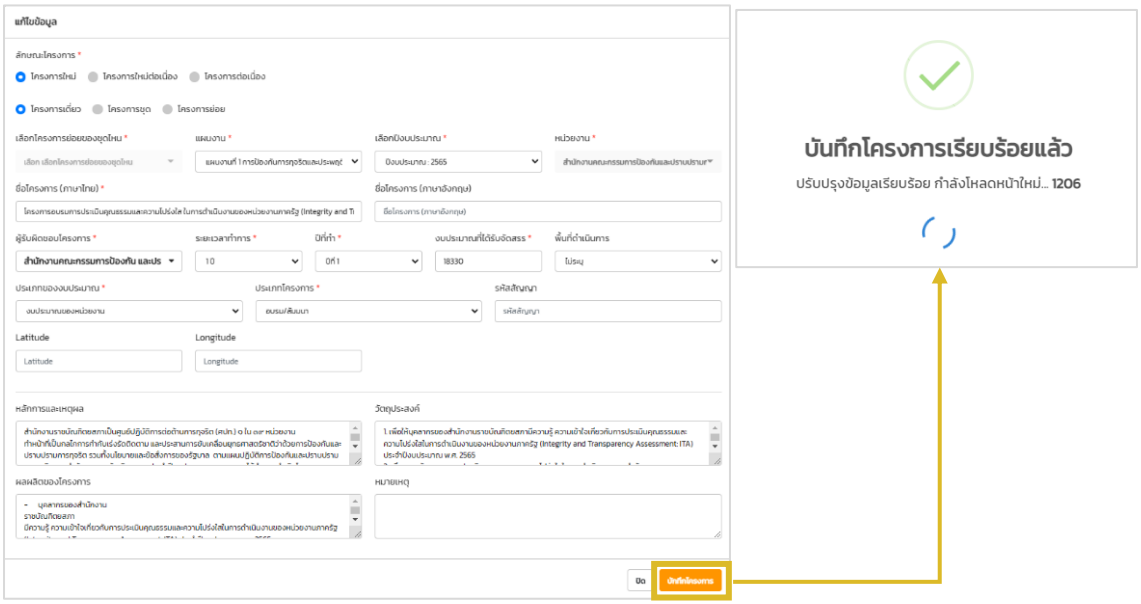

หมายเลข ๖ การกำหนดจำนวนโครงการที่ต้องการให้ระบบแสดงในหนึ่งหน้า ค่าเริ่มต้นของระบบจะแสดงโครงการจำนวน ๑๐ โครงการในหนึ่งหน้า ซึ่งสามารถเปลี่ยนได้สูงสุดถึง ๑๐๐ โครงการต่อหนึ่งหน้า โดยคลิกที่ปุ่มในช่องสี่เหลี่ยม แสดง 10 รายการ/หน้า ระบบจะแสดงเมนูย่อยให้เลือกจำนวนโครงการที่แสดง โดยมีจำนวนแสดงต่อหน้า คือ ๑๐, ๑๕, ๒๐, ๓๐, ๕๐ และ ๑๐๐

๓.๑ การเพิ่มโครงการ

ขั้นที่ ๑ คลิกที่เมนูหลัก โครงการ ตามหมายเลข ๑ ในรูปที่ ๔๗ ระบบจะแสดงข้อมูลรายละเอียดโครงการ

ขั้นที่ ๒ ก่อนการเพิ่มโครงการทุกครั้งต้องเลือกปีงบประมาณที่ต้องการเพิ่มโครงการตามหมายเลข ๒ ปีงบประมาณ: 2565 จากนั้นคลิกที่เมนู เพิ่มโครงการ ตามหมายเลข ๒ ในรูปที่ ๔๗ ระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up แสดงขึ้นมาให้กรอกรายละเอียดข้อมูลโครงการ ดังรูปที่ ๔๘

รูปที่ ๔๗ แสดงขั้นตอนการเพิ่มโครงการ

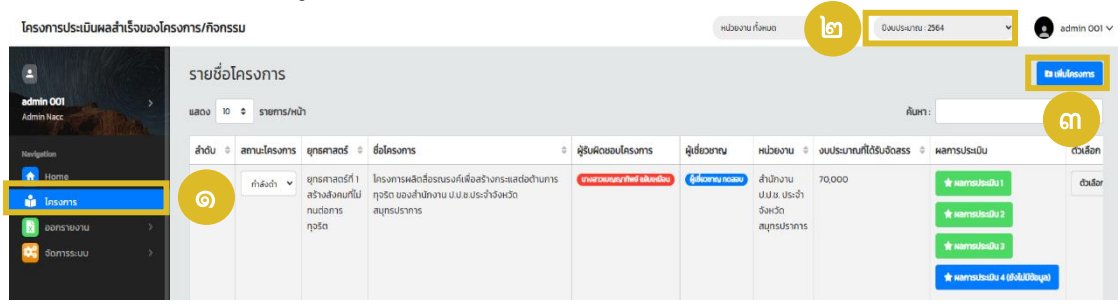

รูปที่ ๔๘ หน้าต่าง Pop-Up เพิ่มโครงการ

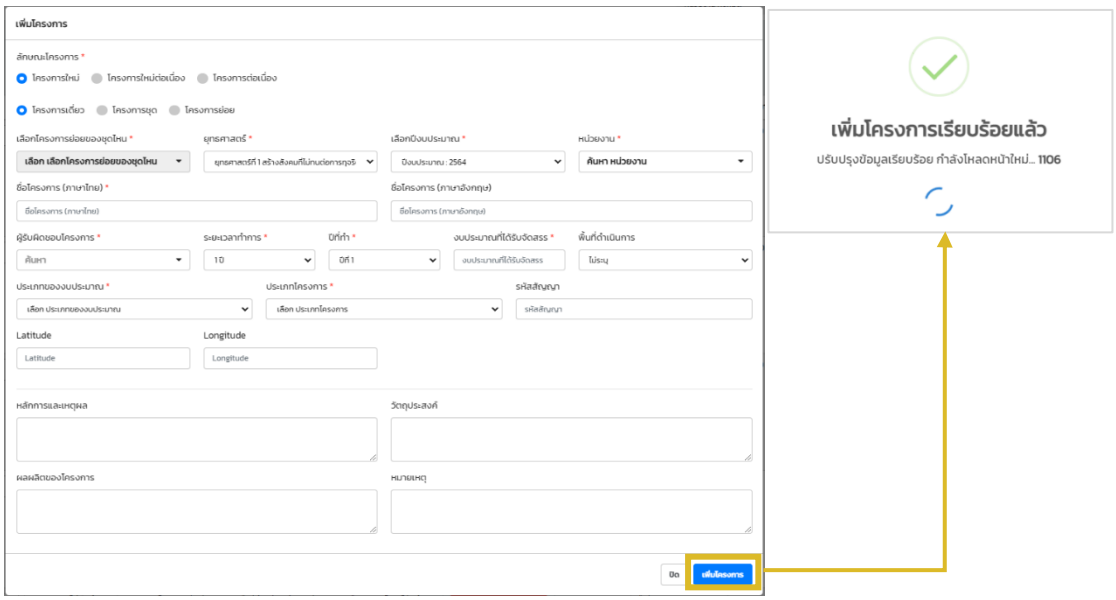

การเพิ่มข้อมูลโครงการจะต้องเพิ่มข้อมูลทุกช่องที่มีเครื่องหมาย * ทุกช่อง เมื่อกรอกข้อมูลครบถ้วน กดคลิกเพิ่มโครงการ

ตามรูปที่ ๔๘ หากใส่ไม่ครบถ้วน เมื่อกดเพิ่มโครงการ จะมีข้อความขึ้นแสดงในช่องที่มีเครื่องหมาย * ที่ยังไม่ได้กรอกข้อมูลว่า “Please select an item in the list.” 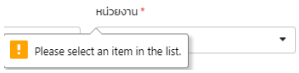

คำอธิบายเพิ่มเติมในการเพิ่มโครงการ

ลักษณะโครงการ ส่วนที่ ๑

โครงการใหม่ คือ โครงการที่พึ่งเริ่มดำเนินการในปีงบประมาณนั้นๆ

โครงการใหม่ต่อเนื่อง คือ โครงการที่พึ่งเริ่มดำเนินการในปีงบประมาณนั้นๆ และมีลักษณะต่อเนื่องหลายปีงบประมาณ

โครงการต่อเนื่อง คือ โครงการที่มีการดำเนินการมาก่อนหน้าปีงบประมาณนั้นๆ และมีลักษณะต่อเนื่องหลายปีงบประมาณ

ลักษณะโครงการ ส่วนที่ ๒ 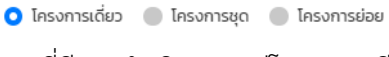

โครงการเดี่ยว คือ โครงการที่มีการดำเนินการแค่โครงการเดียว

โครงการชุด คือ โครงการที่มีลักษณะเป็นโครงการใหญ่ และมีโครงการย่อยในการดำเนินงานในการบรรลุตามวัตถุประสงค์โครงการใหญ่

โครงการย่อย คือ โครงการที่อยู่ภายใต้โครงการชุดหรือโครงการใหญ่

เลือกโครงการย่อยของชุดไหน

ในการเลือกโครงการย่อย จะต้องคลิกลักษณะโครงการเป็นโครงการย่อย

เมื่อคลิกที่

ระบบจะมีตัวเลือกขึ้นมาดังรูป ๔๙

รูปที่ ๔๙ ตัวเลือกโครงการชุดหรือโครงการใหญ่

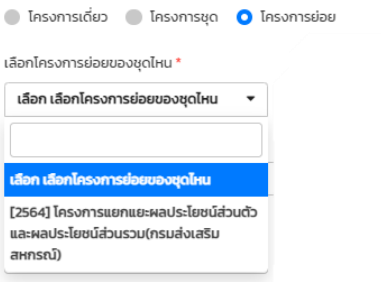

จากรูปที่ ๔๙ ระบบจะมีตัวเลือกโครงการชุดหรือโครงการใหญ่ให้เลือก ก็ต่อเมื่อมีการเพิ่มโครงการชุดหรือโครงการใหญ่เข้าสู่ระบบแล้ว

ยุทธศาสตร์/แผนงาน เมื่อคลิก 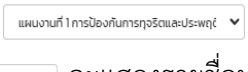

จะแสดงตัวเลือกยุทธศาสตร์/แผนงาน

หน่วยงาน เมื่อคลิก

จะแสดงรายชื่อหน่วยงานทั้งหมดในระบบ โดยสามารถค้นหาหน่วยงานได้ ด้วยการพิมชื่อหน่วยงานลงไปในช่อง

ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงหน่วยงานที่มีชื่อตรงกับข้อความที่ต้องการค้นหา กดคลิกเลือกหน่วยงานที่ต้องการ ตามหมายเลขที่ ๒ ที่แสดงในรูปที่ ๕๐ เมื่อเลือกระบบจะแสดง

รูปที่ ๕๐ แสดงรายชื่อหน่วยงานที่มีชื่อตรงกับข้อความที่ต้องการค้นหา

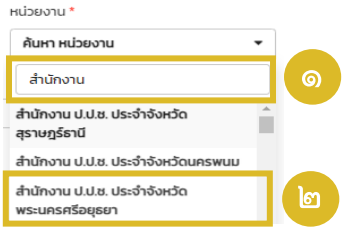

ผู้รับผิดชอบโครงการ เมื่อคลิก

จะแสดงผู้รับผิดชอบโครงการทั้งหมดในระบบ โดยสามารถค้นหาผู้รับผิดชอบโครงการได้ ด้วยการพิมข้อความลงไปในช่อง

ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงผู้รับผิดชอบโครงการที่มีชื่อตรงกับข้อความที่ต้องการค้นหา กดคลิกเลือกผู้รับผิดชอบโครงการที่ต้องการตามหมายเลขที่ ๒ ที่แสดงในรูปที่ ๕๑ เมื่อเลือกระ

รูปที่ ๕๑ แสดงรายชื่อหน่วยงานที่มีชื่อตรงกับข้อความที่ต้องการค้นหา

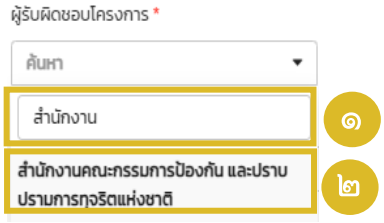

ระยะเวลาทำการ เมื่อคลิก จะแสดงตัวเลือกระยะเวลาทำการ

ปีที่ทำ เมื่อคลิก จะแสดงตัวเลือกปีที่ดำเนินการ

งบประมาณที่ได้รับจัดสรร กรอกเฉพาะตัวเลขงบประมาณ ไม่ต้องใส่เครื่องหมาย ,

ประเภทของงบประมาณ เมื่อคลิก จะแสดงตัวเลือกประเภทของงบประมาณ

ประเภทโครงการ เมื่อคลิก จะแสดงตัวเลือกประเภทของประเภทโครงการ

๓.๒ การประเมินผลโครงการและการแก้ไขผลการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการของผู้รับผิดชอบโครงการ จะแบ่งออกเป็น ๒ แบบประเมิน คือ ๑) แบบประเมินความสำเร็จโครงการ (แบบสอบถามชุดที่ ๒ แบบสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบโครงการ) และ ๒) แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ประเมินตัวชี้วัด (แบบสอบถามชุดที่ ๔ แบบสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบโครงการ)

หมายเหตุ : 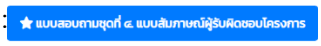 ถ้าปุ่มการประเมินเป็นสีน้ำเงิน หมายถึง ยังไม่มีการประเมินโครงการ

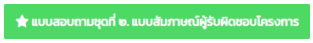 ถ้าปุ่มการประเมินเป็นสีเขียว หมายถึง ประเมินโครงการเรียบร้อยแล้ว

การประเมินผลโครงการ และการแก้ไขผลการประเมินโครงการ จะมีลักษณะขั้นตอนเหมือนกัน ดังนี้

ขั้นที่ ๑ คลิกที่เมนูหลัก 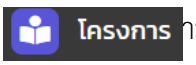 ตามหมายเลข ๑ ในรูปที่ ๕๒ ระบบจะแสดงข้อมูลรายละเอียดโครงการ

ขั้นที่ ๒ คลิกที่ 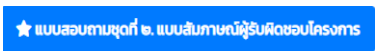 หรือ 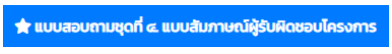 ที่ต้องการประเมิน ตามหมายเลข ๒ ในรูปที่ ๕๒

รูปที่ ๕๒ ขั้นตอนการประเมินโครงการ

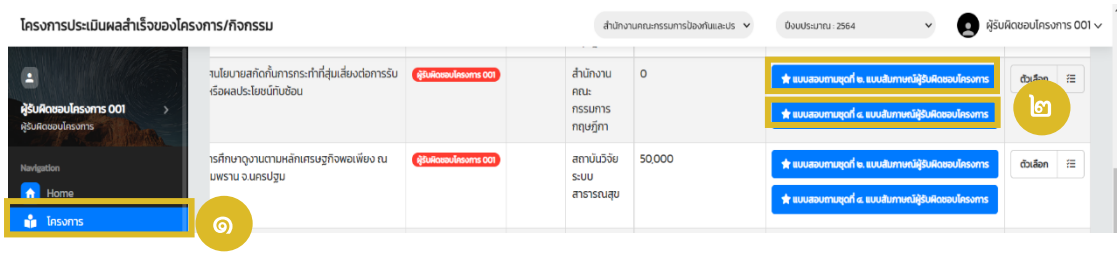

ขั้นที่ ๓ เมื่อทำตามขั้นที่ ๒ ระบบจะแสดงหน้าต่าง Pop-Up การประเมินโครงการขึ้นมา ซึ่งการประเมินผลโครงการจะต้องประเมินให้ครบทุกตัวชี้วัด ยกเว้นข้อเสนอแนะ เมื่อทำการประเมินเสร็จแล้ว คลิก บันทึกผล

หากประเมินไม่ครบทุกตัวชี้วัด เมื่อกดเพิ่มโครงการ จะมีข้อความขึ้นแสดงในข้อที่ยังไม่ได้ประเมินว่า “Please select one of these options” ถ้าบันทึกสำเร็จ ระบบจะแจ้งเตือนผ่านหน้าต่าง Pop-Up ดังรูป ๕๓

รูปที่ ๕๓ หน้าจอการประเมินความสำเร็จโครงการ (แบบสอบถามชุดที่ ๒ แบบสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบโครงการ)

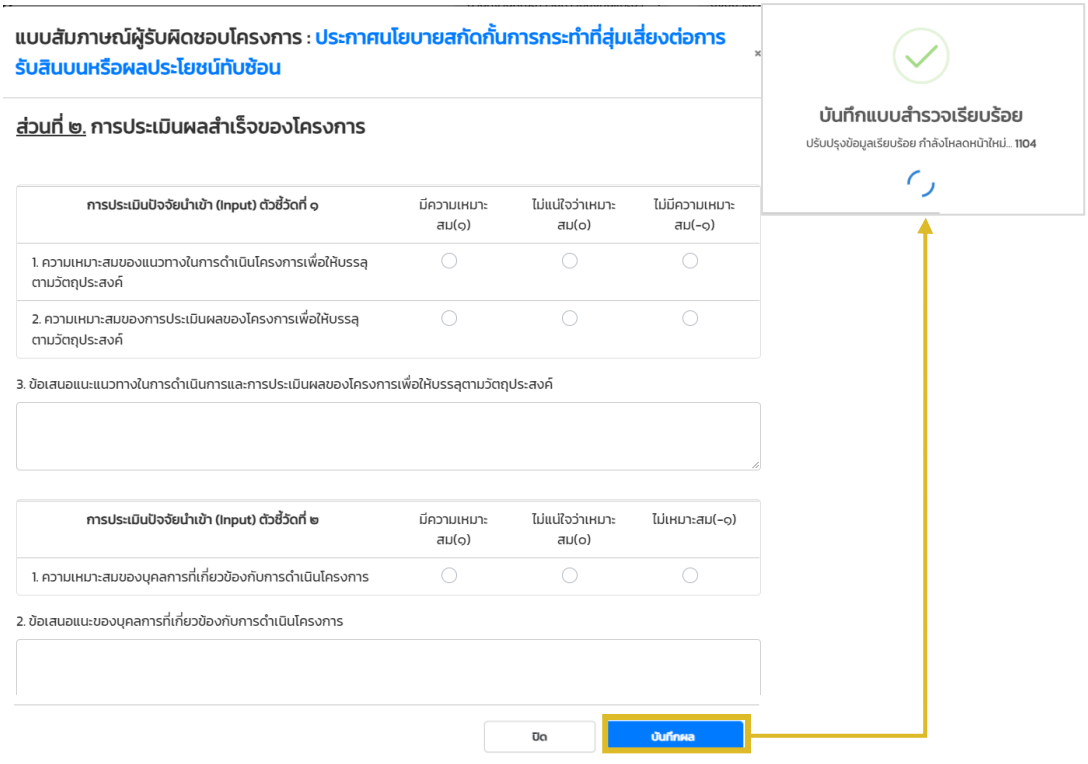

คำอธิบายเพิ่มเติม

๑. การประเมินความสำเร็จโครงการ (แบบสอบถามชุดที่ ๒ แบบสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบโครงการ) จะมีการประเมินปัจจัยนำเข้า ๕ ตัวชี้วัด การวิเคราะห์กระบวนการ ๓ ตัวชี้วัด การวิเคราะห์ผลผลิต ๒ ตัวชี้วัด และข้อเสนอแนะ ซึ่งจะมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตัวชี้วัด	เกณฑ์การประเมิน	ความหมาย
การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ตัวชี้วัดที่ ๑ และ ๒	1) มีความเหมาะสม 2) ไม่แน่ใจว่าเหมาะสม 3) ไม่มีความเหมาะสม	ประเมินความเหมาะสมของปัจจัยนำเข้า เช่น แนวทาง การประเมินผล บุคลากร
การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ตัวชี้วัดที่ ๓ ๔ และ ๕	1) เพียงพอ 2) ไม่แน่ใจว่าเพียงพอ 3) ไม่เพียงพอ	ประเมินความเพียงพอของปัจจัยนำเข้า เช่น งบประมาณ บุคลากร อุปกรณ์หรือเครื่องมือ
การวิเคราะห์กระบวนการ (Process) ตัวชี้วัดที่ ๑	1) สอดคล้อง 2) ไม่แน่ใจ 3) ไม่สอดคล้อง	ประเมินความสอดคล้องของกระบวนการตามแนวทางที่กำหนด เช่น วิธีดำเนินงานจริงกับแนวทาง การตรวจสอบ ประเมินผล การติดตามผล
การวิเคราะห์กระบวนการ (Process) ตัวชี้วัดที่ ๒ และ๓	1) น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ 2) ร้อยละ ๓๑-๕๐ 3) ร้อยละ ๕๑-๗๐ 4) ร้อยละ ๗๑-๙๐ 5) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๑	ประเมินผลของกระบวนการการดำเนินงานว่าสามารถดำเนินการได้ร้อยละเท่าไรตามแผน
การวิเคราะห์ผลผลิต (Product) ตัวชี้วัดที่ ๑ และ ๒	1) น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ 2) ร้อยละ ๓๑-๕๐ 3) ร้อยละ ๕๑-๗๐ 4) ร้อยละ ๗๑-๙๐ 5) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๑	ประเมินผลผลิตที่ได้ จากการดำเนินงานว่าสามารถดำเนินการได้ร้อยละเท่าไรตามแผน

๒. แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ประเมินตัวชี้วัด (แบบสอบถามชุดที่ ๔ แบบสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบโครงการ) จะมีการประเมินตัวชี้วัดจำนวน ๑๙ ตัวชี้วัด ซึ่งจะมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตัวชี้วัด	เกณฑ์การประเมิน	ความหมาย
คำถามหรือชุดข้อมูลที่ใช้ประเมินตัวชี้วัด ทั้ง 19 ตัวชี้วัด	(0) ไม่เกี่ยวข้อง (1) เกี่ยวข้องน้อย (2) เกี่ยวข้องปานกลาง (3) เกี่ยวข้องที่สุด	โครงการที่รับผิดชอบ มีความเกี่ยวข้องกับตัวชี้วัด ทั้ง 19 ตัวชี้วัดนี้ระดับไหน

๓.๓ การจัดการผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นที่ ๑ คลิกที่เมนูหลัก

ตามหมายเลข ๑ ในรูปที่ ๕๔ ระบบจะแสดงข้อมูลรายละเอียดโครงการ

ขั้นที่ ๒ คลิกที่เมนูตัวเลือกในช่องสี่เหลี่ยม

ระบบจะแสดงเมนูย่อยออกมาเลือก 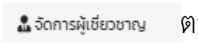

ตามหมายเลข ๑ ระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up แสดงขึ้นมา คลิกพิมข้อความค้นหาชื่อผู้เชี่ยวชาญในช่อง ตามหมายเลข ๒ จากนั้นเลือกผู้เชี่ยวชาญที่แสดงขึ้นมา ตามหมายเลข ๓ กดบันทึกผู้เชี่ยวชาญ

ตามหมายเลข ๔ ตามรูปที่ ๕๔ ถ้าบันทึกสำเร็จระบบจะแสดงหน้าต่าง pop-up ขึ้นมา “บันทึกผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อย” ถ้าเกิดข้อผิดพลาดจะแสดงหน้าต่าง pop-up ขึ้นมา “เกิดข้อผิดพลาด”

รูปที่ ๕๔ แสดงขั้นตอนการจัดการผู้เชี่ยวชาญในการประเมินโครงการ

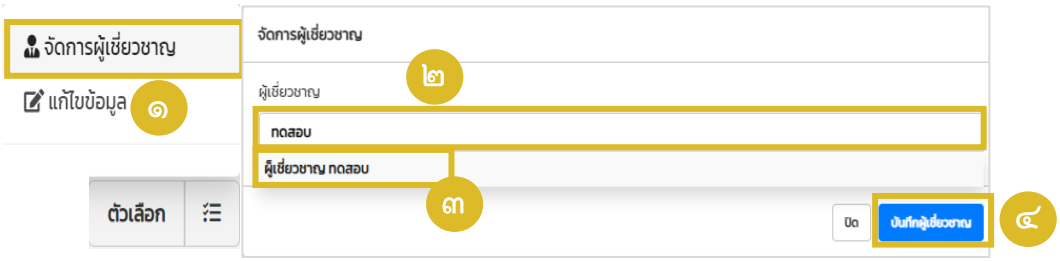

การใช้งานระบบประเมินผลสำเร็จของโครงการ/กิจกรรมตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ผู้เชี่ยวชาญ

๑. การเข้าใช้งานระบบ

ระบบการติดตามและประเมินผลโครงการในรูปแบบออนไลน์สามารถเข้าผ่านเว็บเบราว์เซอร์ต่าง ๆ เช่น Google Chrome Microsoft Edge Mozilla Firefox เป็นต้น ได้ที่ URL: http://nacc.ai2t.org

รหัสการเข้าสู่ระบบการติดตามและประเมินผลโครงการในรูปแบบออนไลน์ ประกอบด้วย Email Address และ Password ซึ่งทั้ง 2 ส่วนนี้ จะส่งมอบให้ผู้รับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน ในการเข้าใช้งานระบบ

การเข้าสู่ระบบ (Login) มีขั้นตอนดังนี้

กรอกอีเมลผู้ใช้งานระบบ (Email Address) และรหัสผ่าน (Password) ตามหมายเลข ๑ และคลิกปุ่ม **Sign me In** ตามหมายเลข ๒ ดังรูปที่ ๕๕

รูปที่ ๕๕ หน้าจอการเข้าสู่ระบบ

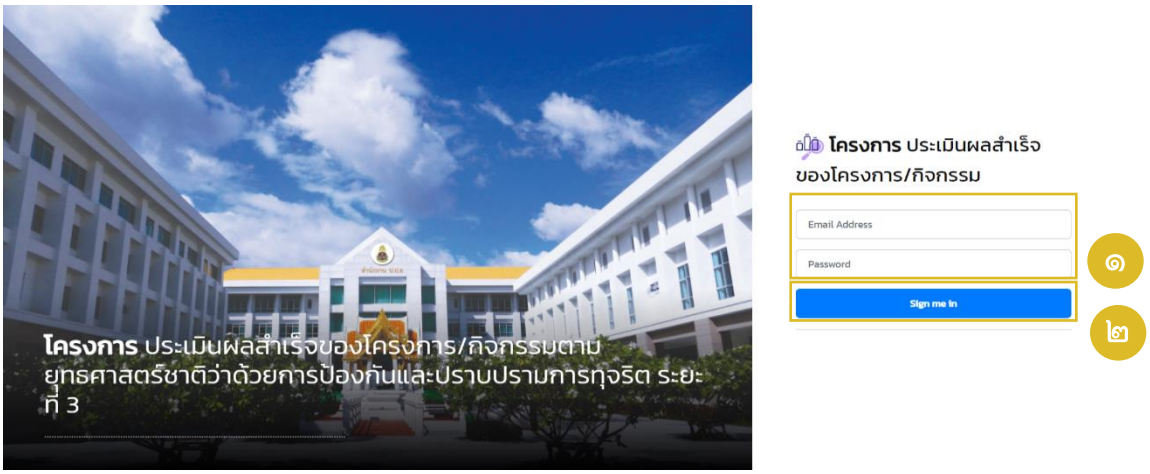

หากกรอกข้อมูลการเข้าใช้งานระบบไม่ถูกต้อง ระบบจะแจ้งคำเตือนเพื่อให้ผู้ใช้ตรวจสอบข้อมูลการเข้าใช้งานผ่านหน้าต่าง pop-up ระบุว่า “Email or Password Wrong”ตามรูปที่ ๕๖

รูปที่ ๕๖ การแจ้งเตือนเข้าสู่ระบบผิดพลาด

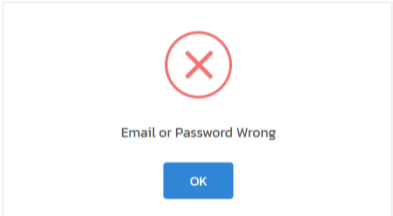

๒ องค์ประกอบของหน้าจอ Dashboard การแสดงผลในการภาพรวม

เมื่อเข้าสู่ระบบสำเร็จ จะแสดงหน้าแดชบอร์ด ซึ่งจะแสดงภาพรวมของโครงการ งบประมาณ ผู้ใช้งาน หน่วยงาน และผลการประเมินต่าง ๆ ที่มีทั้งหมดในระบบ เมื่อผู้ใช้งานอยู่หน้าเมนูอื่น ๆ สามารถกลับมาหน้าแดชบอร์ด โดยคลิกที่เมนู 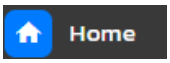 ดังรูปที่ ๕๗

รูปที่ ๕๗ องค์ประกอบของหน้าจอ Dashboard

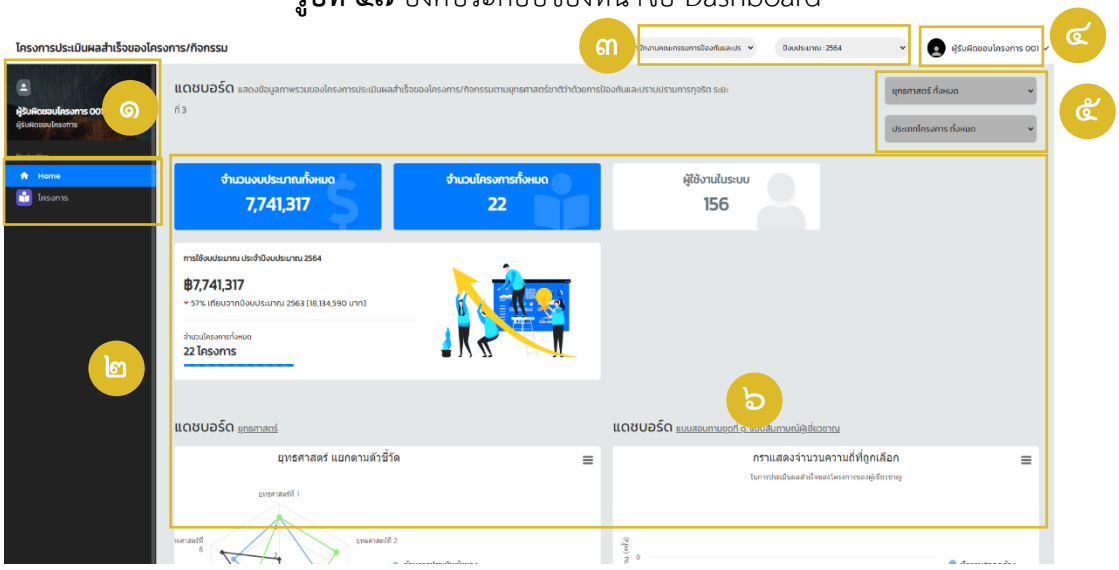

จากรูปที่ ๕๗ หน้าจอหลักประกอบไปด้วยข้อมูลและฟังก์ชันดังต่อไปนี้

หมายเลข ๑ แสดงข้อมูล ชื่อผู้ใช้งาน ระดับของผู้ใช้งาน (ผู้ดูแลระบบ ผู้รับผิดชอบโครงการ ผู้เชี่ยวชาญ)

หมายเลข ๒ แสดงแถบเมนูนำทางไปยังหน้าต่าง ๆ ภายในระบบ

หมายเลข ๓ ตัวเลือกย่อยหน่วยงาน 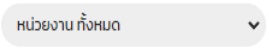

จะแสดงเฉพาะหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ การเลือกแสดงปีงบประมาณที่จัดทำโครงการ ที่ต้องการแสดงผลข้อมูลต่าง ๆ ของโครงการ รวมทั้งผลการประเมินโครงการในหน้าแดชบอร์ด เมื่อคลิก 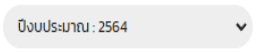

จะมีตัวเลือกขึ้นมา แสดงดังรูปที่ ๕๘

รูปที่ ๕๘ การแสดงตัวเลือกย่อยของหน่วยงาน และปีงบประมาณ

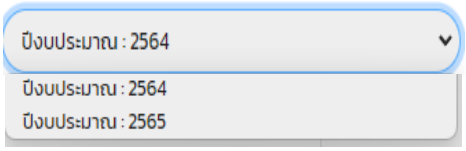

หมายเลข ๔ เมนูรีเซ็ตหน้าเว็บ ในกรณีที่หน้าเว็บไซต์แสดงข้อมูลผิดพลาด และเมนู Log Out ดังรูปที่ ๕๙

รูปที่ ๕๙ แสดงเมนู Log Out

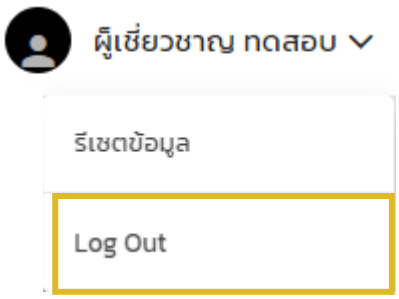

หมายเลข ๕ การเลือกแสดงเฉพาะยุทธศาสตร์/แผนงาน และการเลือกแสดงเฉพาะประเภทโครงการ ที่ต้องการแสดงผลข้อมูลต่าง ๆ ของโครงการ รวมทั้งผลการประเมินโครงการในหน้าแดชบอร์ด เมื่อคลิกจะแสดงดังรูปที่ ๖๐

รูปที่ ๖๐ การแสดงตัวเลือกย่อยของยุทธศาสตร์ และประเภทโครงการ

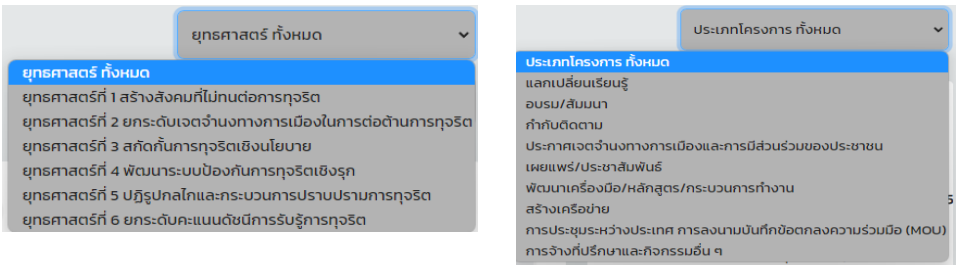

หมายเลข ๖ การแสดงผลแดชบอร์ดในภาพรวมของโครงการ ได้แก่ จำนวนโครงการ งบประมาณ จำนวนผู้ใช้งาน จำนวนหน่วยงาน ผลการประเมินโครงการในด้านต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งเมื่อเลือกรายการจากเมนูในหมายเลขที่ ๓ และหมายเลขที่ ๕ ข้อมูลในหน้าแดชบอร์ดจะเปลี่ยนไปตามรายการที่เลือก หากต้องการให้แสดงผลทั้งหมด ให้เลือกรายการในเมนูหมายเลขที่ ๓ และ ๕ ที่เขียนว่า “ทั้งหมด” ยกเว้นปีงบประมาณที่ต้องเลือกแสดงเป็นรายปี

๓. การประเมินผลโครงการและการแก้ไขผลการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการของผู้รับผิดชอบโครงการ จะแบ่งออกเป็น ๒ แบบประเมิน คือ ๑) แบบประเมิน การประเมินผลสำเร็จของโครงการของผู้เชี่ยวชาญ (แบบสอบถามชุดที่ ๑ แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ)

หมายเหตุ : 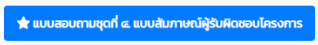

ถ้าปุ่มการประเมินเป็นสีน้ำเงิน หมายถึง ยังไม่มีการประเมินโครงการ

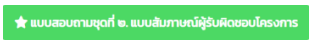

ถ้าปุ่มการประเมินเป็นสีเขียว หมายถึง ประเมินโครงการเรียบร้อยแล้ว

การประเมินผลโครงการ และการแก้ไขผลการประเมินโครงการ จะมีลักษณะขั้นตอนเหมือนกัน ดังนี้

ขั้นที่ ๑ คลิกที่เมนูหลัก

ตามหมายเลข ๑ ในรูปที่ ๖๑ ระบบจะแสดงข้อมูลรายละเอียดโครงการ

ขั้นที่ ๒ คลิกที่ 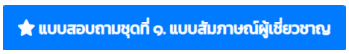

ตามหมายเลขที่ ๒ แสดงดังรูปที่ ๖๒

รูปที่ ๖๒ ขั้นตอนการประเมินโครงการ

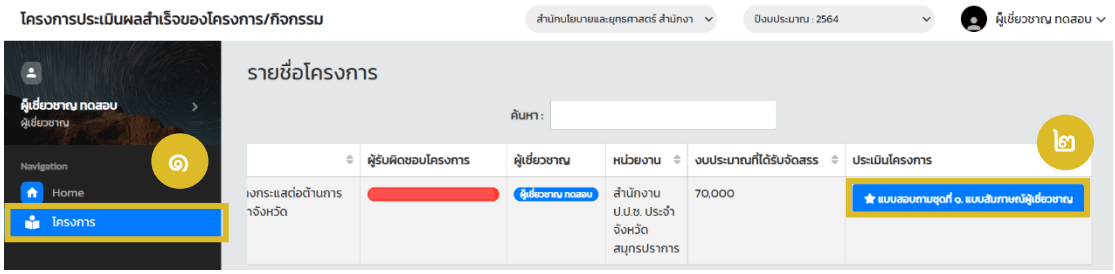

ขั้นที่ ๓ เมื่อทำตามขั้นที่ ๒ ระบบจะแสดงหน้าต่าง Pop-Up การประเมินโครงการขึ้นมา ซึ่งการประเมินผลโครงการจะต้องประเมินให้ครบทุกตัวชี้วัด ยกเว้นข้อเสนอแนะ เมื่อทำการประเมินเสร็จแล้ว คลิก บันทึกผล

หากประเมินไม่ครบทุกตัวชี้วัด เมื่อกดเพิ่มโครงการ จะมีข้อความขึ้นแสดงในข้อที่ยังไม่ได้ประเมินว่า “Please select one of these options” ถ้าบันทึกสำเร็จ ระบบจะแจ้งเตือนผ่านหน้าต่าง Pop-Up ดังรูป ๖๓

รูปที่ ๖๓ หน้าจอการประเมินผลสำเร็จของโครงการของผู้เชี่ยวชาญ (แบบสอบถามชุดที่ ๑ แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ)

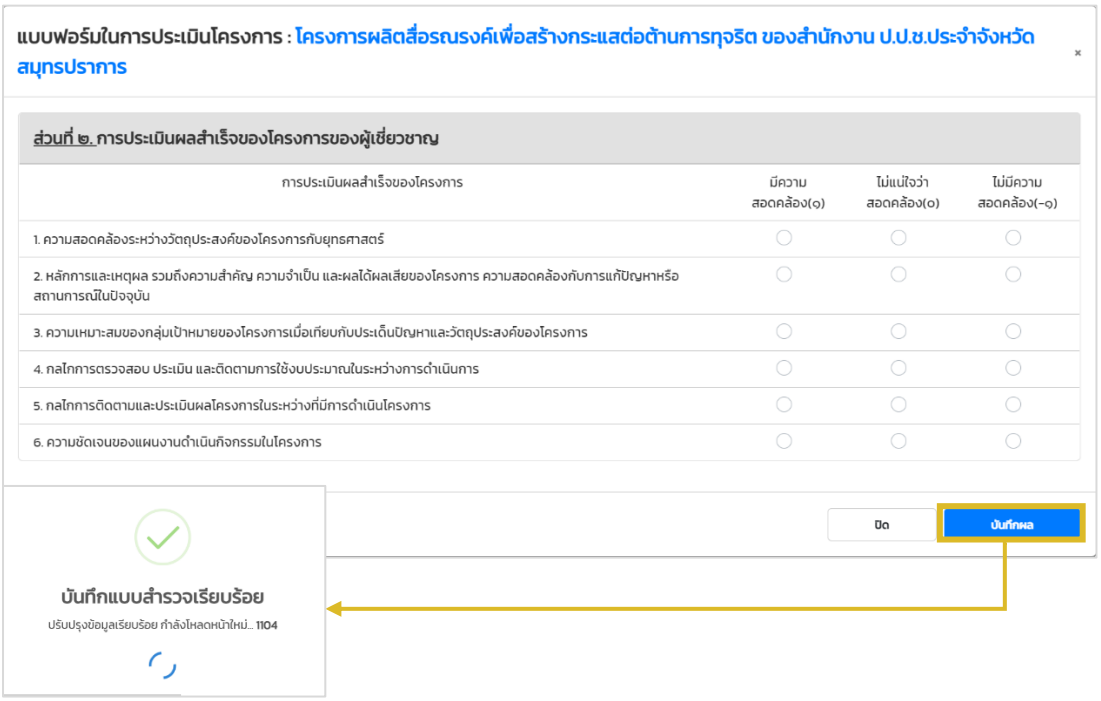

คำอธิบายเพิ่มเติม

๑. การประเมินผลสำเร็จของโครงการของผู้เชี่ยวชาญ (แบบสอบถามชุดที่ ๑ แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ) จะมีการประเมินผลสำเร็จของโครงการจำนวน ๖ ประเด็น ซึ่งจะมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตัวชี้วัด	เกณฑ์การประเมิน	ความหมาย
การประเมินผลสำเร็จของโครงการ	1) มีความสอดคล้อง 2) ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง 3) ไม่มีความสอดคล้อง	โครงการที่ประเมิน มีความสอดคล้องกับประเด็นการประเมินแต่ละข้อระดับไหน

ภาคผนวกที่ ๓
ผลการสัมมนาเชิงวิชาการ
เรื่อง ผลการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓
ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

ผลการสัมมนาเชิงวิชาการ เรื่อง ผลการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

สำนักงาน ป.ป.ช.

องค์ประกอบของระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ผลการประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบของระบบนิเวศการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

จำนวนผู้เข้าร่วมการสัมมนาวิชาการฯ

ณ ห้องประชุมแอมเบอร์ (Amber Room) ชั้น ๕ โรงแรม แกรนด์ ริชมอนด์ สไตลิช คอนเวนชั่น อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

๑๒๒ คน

ประชุมออนไลน์ ผ่านระบบ ZOOM Meetings

๗๙ คน

ความคาดหวังต่อสถานการณ์ด้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในประเทศไทย

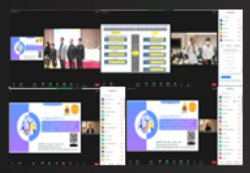

ภาพบรรยากาศ ประชุมออนไลน์ ผ่านระบบ ZOOM Meetings

ภาพบรรยากาศ การสัมมนาวิชาการฯ ณ โรงแรม แกรนด์ ริชมอนด์ สไตลิช คอนเวนชั่น

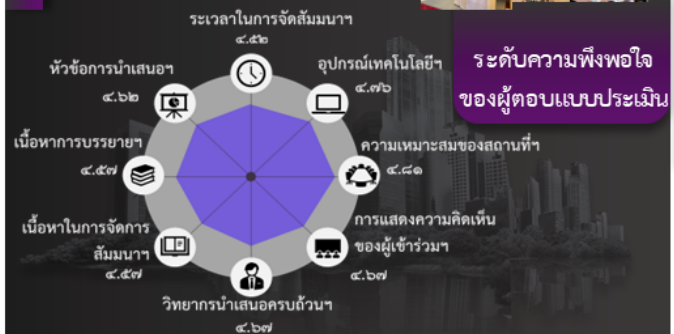

ข้อเสนอแนะจากการประเมินความพึงพอใจการสัมมนาวิชาการฯ

เนื้อหาในการสัมมนาค่อนข้างมาก ควรเพิ่มระยะเวลา ในการจัดสัมมนาเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้การนำเสนอเนื้อหามีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมการสัมมนาวิชาการฯ

01 การบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

02 การประเมินประสิทธิผลของโครงการจะเป็นการประเมินผลสำเร็จของโครงการในระดับ Long-term Outcome

03 การปรับเปลี่ยนรูปแบบการประเมิน ITA โดยพิจารณาวิธีการที่เป็นมาตรฐานสากล

04 การใช้ค่า CPI มาเป็นตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

05 การสื่อสารเชิงรุกสู่สาธารณะเพื่อให้สังคมยอมรับความสำเร็จของการทำงาน

06 การใช้หลักคิดแบบ Issue-Based มาเป็นแนวทางในการบูรณาการตามแผนฯ

ฝ๓.๑ หลักการและเหตุผล

ด้วย สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยงานเจ้าภาพในการขับเคลื่อนประเด็นแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่ง ที่ ๓๙๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๘๐) โดยมีประธานกรรมการ ป.ป.ช. เป็นประธานกรรมการ และมีผู้แทนจากหน่วยงานอัยการสูงสุด ศาล องค์กรอิสระ หน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา ภาคเอกชน และภาคประชาชนร่วมเป็นกรรมการ และคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนแม่บทฯ ได้เห็นชอบให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ซึ่งแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ได้ให้ความสำคัญกับความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับ ดังนี้ แผนระดับที่ ๑ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ คือ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ และยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง แผนระดับที่ ๒ สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ในส่วนยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย และนโยบายแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ และแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง คือ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) มีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแปลงแนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผลักดันสู่การปฏิบัติ โดยมีเป้าหมายหลักให้ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทยในช่วงปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๔ และ/หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุเป้าหมายตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบที่กำหนดไว้ จึงจำเป็นต้องมีการประเมินผลการดำเนินงานภายใต้แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ดังกล่าว เพื่อประเมินผลของการดำเนินงาน วิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานภายใต้แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และจัดทำข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนแผนด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ทั้งนี้ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ทำสัญญาจ้างผู้เชี่ยวชาญรายบุคคลหรือจ้างบริษัทที่ปรึกษาโครงการประเมินผลการดำเนินโครงการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓

ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ กับสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยที่ปรึกษาได้ดำเนินการประเมินผลเบื้องต้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว ดังนั้น เพื่อให้รายงานการประเมินผลฯ ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น จึงได้จัดการสัมมนาเชิงวิชาการ เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประกอบผลการศึกษาต่อไป

ผ๓.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดสัมมนาเชิงวิชาการ

๑) เพื่อนำเสนอผลการประเมินการดำเนินโครงการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ กับให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ

๒) เพื่อนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้จากการสัมมนาเชิงวิชาการมาประกอบและปรับปรุงการประเมินผลต่อไป

ผ๓.๓ กลุ่มเป้าหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ผ๓.๔ วัน เวลา และสถานที่จัดสัมมนาเชิงวิชาการ

วันจันทร์ที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๖ เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๓.๐๐ น. ณ ห้องประชุมแอมเบอร์ (Amber Room) ชั้น ๕ โรงแรม แกรนด์ ริชมอนด์ สไตลิช คอนเวนชั่น อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

ผ๓.๕ รูปแบบการสัมมนาเชิงวิชาการ

การสัมมนาเชิงวิชาการใช้รูปแบบผสม โดยการจัดสัมมนา ณ โรงแรม แกรนด์ ริชมอนด์ สไตลิช คอนเวนชั่น อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี และระบบออนไลน์ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Zoom Application)

ผ๓.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบถึงผลการประเมินการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

๒) เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อนำมาประกอบและปรับปรุงการประเมินผลการดำเนินโครงการฯ ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่อไป

ผ๓.๗ ผู้รับผิดชอบโครงการ

สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับสำนักวิจัยและบริการวิชาการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต สำนักงาน ป.ป.ช.

ผ๓.๘ ขอบเขตเนื้อหาในการจัดสัมมนาวิชาการ

๑) ความเป็นมา วัตถุประสงค์ของโครงการ ขอบเขตการดำเนินงาน สถานการณ์การทุจริตและมาตรการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในประเทศและต่างประเทศ และระเบียบวิธีในการประเมิน

๒) ผลการประเมิน ประกอบด้วยประเด็น ดังนี้

- ผลการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ในระดับภาพรวมและระดับแผนย่อย
- ผลการวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- ข้อเสนอแนะแนวทางในการดำเนินโครงการที่จะส่งผลต่อการขับเคลื่อนแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๓) การเปิดเวทีให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อผลการประเมินฯ

ผ๓.๙ กำหนดการสัมมนาเชิงวิชาการ

กำหนดการสัมมนาเชิงวิชาการ เรื่อง ผลการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ วันจันทร์ที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๖ ณ ห้องประชุมแอมเบอร์ (Amber Room) ชั้น ๕ โรงแรม แกรนด์ ริชมอนด์ สไตลิช คอนเวนชั่น อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

เวลา	กิจกรรม
๐๙.๐๐ - ๐๙.๓๐ น.	ลงทะเบียน / เข้าร่วมการสัมมนาผ่านระบบออนไลน์ Zoom Meeting Meeting ID: ๘๔๙ ๒๕๒๐ ๘๗๒๙ Passcode: ๔๙๒๗๓๔
๐๙.๓๐ - ๐๙.๕๐ น.	พิธีเปิดการสัมมนาเชิงวิชาการ โดย นางจุฑารัตน์ สุวารี ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและบริการวิชาการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
๐๙.๕๐ - ๑๐.๓๐ น.	ที่ปรึกษาโครงการ : นำเสนอ “ผลการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖” โดย ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว หัวหน้าโครงการ
๑๐.๓๐ - ๑๐.๔๕ น.	พักรับประทานอาหารว่าง
๑๐.๔๕ - ๑๑.๓๐ น.	ที่ปรึกษาโครงการ : นำเสนอ “ผลการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ ๒ และ แผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖” (ต่อ) โดย ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว หัวหน้าโครงการ
๑๑.๓๐ - ๑๒.๐๐ น.	รับฟังข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมประชุม สรุปผลการประชุม และปิดการประชุม
๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น.	รับประทานอาหารกลางวัน

หมายเหตุ: กำหนดการอาจปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม

ผ๓.๑๐ สรุปผลการสัมมนาวิชาการ

ผ๓.๑๐.๑ การนำเสนอผลการดำเนินโครงการฯ

การประเมินผลสำเร็จการดำเนินงานตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ สำนักงาน ป.ป.ช. และคณะที่ปรึกษาได้ดำเนินงานร่วมกันมาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๖ เป็นระยะเวลา ๔ ปีต่อเนื่อง ที่ได้วางแผนการดำเนินงานประเมินผลสำเร็จรายโครงการต่อเนื่องในแต่ละปีงบประมาณ ที่จะนำไปสู่การประเมินในภาพรวม โดยประเด็นสำคัญที่ได้ดำเนินการ ประกอบด้วย ๓ ประเด็น คือ

๑) ผลสำเร็จระดับโครงการที่สามารถดำเนินการได้สำเร็จ เพราะเหตุใดจึงไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นรูปธรรมในด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ

๒) ผลสำเร็จระดับโครงการที่สามารถดำเนินการได้สำเร็จ เพราะเหตุใดจึงไม่สามารถส่งผลไปสู่การยกระดับคะแนน CPI

๓) การบูรณาการการทำงาน ที่สามารถสร้างการมีส่วนร่วม และทัศนคติการทำงานต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศเป็นบทบาทหน้าที่หลักของหน่วยงาน

จากการสอบถามผู้เข้าร่วมสัมมนาถึง ความคาดหวังต่อสถานการณ์ด้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในประเทศไทย จากการตอบแบบสำรวจของผู้เข้าร่วมสัมมนา พบว่า ความคาดหวังต่อสถานการณ์ด้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในประเทศไทยส่วนใหญ่ ต่ำกว่าที่คาดหวังไว้ รายละเอียดตามที่แสดงไว้ในรูปที่ ผ๓.๑

รูปที่ ผ๓.๑ ความคาดหวังต่อสถานการณ์ด้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในประเทศไทย

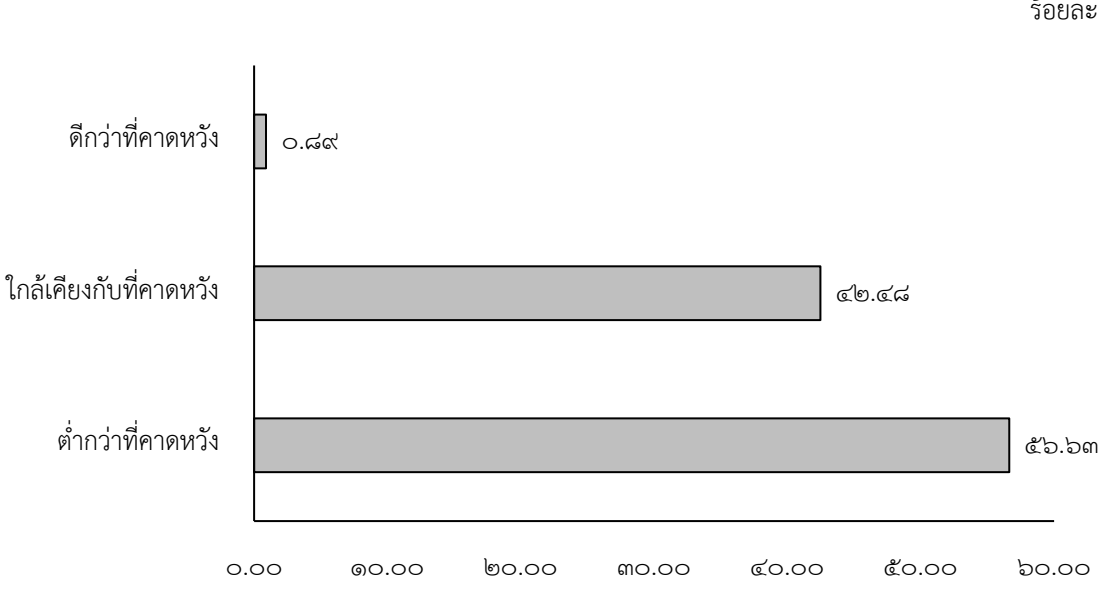

โดยด้านที่สามารถทำได้ดีขึ้น คือ การตื่นตัวภาคประชาชน การป้องกันเชิงรุก การเปิดเผยข้อมูลของภาครัฐที่ตอบสนองของหน่วยงานในการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ ความตระหนักรู้ถึงความซื่อสัตย์สุจริต จิตสำนึกในการดำเนินงานที่ตอบสนองต่อหน้าที่ การยกระดับคะแนน CPI การจัดซื้อจัดจ้าง การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่รัฐ การไม่ทนต่อการทุจริต จากผลการดำเนินงานสอดคล้องกับกับการสอบถามผู้เข้าร่วมสัมมนาว่าในปัจจุบันการดำเนินงานต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบสามารถดำเนินงานได้ดีขึ้น แต่เป็นการดำเนินงานที่แต่ละหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่างปฏิบัติหน้าที่ของตน จึงส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จในระดับผลผลิตเท่านั้น ยังไม่สามารถเกิดผลลัพธ์ส่งผลให้ไม่สามารถก่อให้เกิดผลสำเร็จในการแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในระดับประเทศ

สำหรับการใช้ค่า ITA มาเชื่อมโยงกับผลสำเร็จในการดำเนินงานต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบมีทั้งข้อดีและข้อกังวล ข้อดี คือ เกิดการเปิดเผยข้อมูลของภาครัฐที่ต้องก็มีการเปิดเผยข้อมูลที่ให้สามารถนำไปใช้งานได้ง่าย การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน การปรับปรุงกระบวนการทำงาน เราจะเริ่มเห็นการการสร้างกลไกการมีส่วนร่วม การยกระดับจิตสำนึก ข้อกังวลที่เกิดขึ้น อาทิ ความเที่ยงธรรมในการประเมิน กำลังคนที่ใช้ในการประเมิน การตรวจสอบหน่วยงานทางการเมือง

สำหรับหน่วยงานทางการเมืองมีการแก้ปัญหาตามหลักทฤษฎี คือ การนิ่งเฉยแล้วรอให้มีคนมาแก้ปัญหาทางการเมืองให้เกิดความโปร่งใส โดยเชื่อว่าสักวันต้องมีคนมาแก้ปัญหานี้ได้ ซึ่งแนวคิดนี้เป็นปัญหาของประเทศกำลังพัฒนาไม่ใช่แค่ประเทศเรา คือเราบอกว่าการเมืองที่จะแก้การเมืองให้มีพลังมากข้าราชการแก้ไม่พอ มันจะมีสองโมเดล คือ โมเดลพลอยฟ้าพลอยฝน ซักวันจะมีอัศวินม้าขาวลงมา และเป็นผู้นำประเทศ แล้วทุกอย่างจะโปร่งใส ซึ่งเคยเกิดขึ้นกับหลายประเทศ แต่ถ้าอัศวินคนนี้ถอนตัวออกไประบบเดิมมันจะกลับขึ้นมามันไม่สามารถแก้ได้ ตัวอย่างประเทศที่ดำเนินการแก้ปัญหาการทุจริตได้อย่างเป็นรูปธรรม อาทิ ประเทศออสเตรเลีย ที่เริ่มจากล่างขึ้นบน คือ เริ่มจากการยกระดับจิตสำนึกของประชาชน การสร้างกำลังภาคประชาชนหนุนการแก้ปัญหาการทุจริต ที่ประเทศไทยกำลังดำเนินงานในลักษณะนี้ ซึ่งจะมีข้อเสียที่การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นอย่างช้า ๆ จากการดำเนินการไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ตามหลักรัฐศาสตร์ที่ว่าประชาชนจะขับเคลื่อนเรื่องใดก็ตามจะเริ่มต้นจากความเชื่อมั่นของประชากรในประเทศร่วมกันขับเคลื่อนประมาณร้อยละ ๑.๕ ของประชากรในประเทศ ประชากรวัยทำงานของไทย มีประมาณ ๔๐ ล้านคน ประชากรร้อยละ ๑.๕ เพราะฉะนั้นประเทศไทยจะต้องใช้ประชากรวัยทำงานประมาณ ๖ ล้านคนในการขับเคลื่อนปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ

การดำเนินงานต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบอาจจะต้องอาศัยการทำงานร่วมกันของประชาชนจำนวนไม่น้อยกว่า ๖ ล้านคน โดยคน ๖ ล้านคนต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม สร้างทัศนคติ

สร้างความซื่อสัตย์สุจริต สร้างพฤติกรรมไม่ทนต่อการทุจริต เมื่อมองถึงการดำเนินงานกับประชากรจำนวนไม่น้อยกว่า ๖ ล้านคนกับการทำงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในปัจจุบันที่มองว่าเป็นงานที่ค่อนข้างใหญ่นั้นใหญ่พอแล้วหรือยัง เพราะในความเป็นจริงแล้วในบริบทการทำงานเพื่อแก้ปัญหาในระดับประเทศอาจจะยังไม่เพียงพอ

สำหรับร้อยละ ๑.๕ ของประชากรทั้งประเทศนั้น มาจากการศึกษาของนักรัฐศาสตร์เชิงปริมาณ ที่ศึกษา กระบวนการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง จากหลากหลายประเทศถึง ๖๐-๗๐ ประเทศ ศึกษาย้อนหลังไม่น้อยกว่า๑๐๐ ปี หลายประเทศจึงใช้เป็นค่าเป้าหมายในการสร้างพลเมืองของประเทศ โดยจะเห็นได้จากการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงการไม่แบ่งแยกสีผิวของ มาร์ติน ลูเธอร์ คิง ที่มีประชาชนเข้าร่วม ถึงร้อยละ ๑.๙ – ๒.๕ ของประชากรในประเทศ เหตุการณ์ปฏิวัติฝรั่งเศสที่มีประชากรเข้าร่วมด้วยประมาณร้อยละ ๑.๗๙ จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ ฉะนั้นเป้าหมายการดำเนินงานด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม สร้างทัศนคติ สร้างความซื่อสัตย์สุจริต สร้างพฤติกรรมไม่ทนต่อการทุจริต มีการวางเป้าหมายไว้ถึง ๖ ล้านคนหรือไม่ หากเป้าหมายการดำเนินงานไม่ถึง ๖ ล้านคนจึงไม่สามารถก่อให้เกิดผลกระทบต่อการแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบได้ หรือการสร้างทัศนคติในเด็กและเยาวชน ที่มีประชากรประมาณ ๒ ล้านคน ร้อยละ ๑.๕ เท่ากับเด็กและเยาวชนประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ คน ที่จะต้องให้ความสำคัญกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ฉะนั้น การดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ จากการศึกษา พบว่าการดำเนินโครงการประสบความสำเร็จตามผลผลิต แต่ผลการดำเนินโครงการที่จะก่อให้เกิดผลลัพธ์ (Outcome) และนำไปสู่ผลกระทบ (Impact) จากตัวเลขฐานร้อยละ ๑.๕ ขั้นต่ำนั้นสามารถทำได้หรือไม่ และหากจะต้องไปถึงระดับของการเปลี่ยนแปลงที่ต้องมาจากประชากรร้อยละ ๓-๕ ของประชากรประเทศ ที่สำหรับฮ่องกงเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ต้องอาศัยจำนวนประชากรประมาณร้อยละ ๕-๖ ของประเทศ โดยกลไกและมาตรการต่าง ๆ ในด้านกฎหมายจะถูกใช้อย่างทรงพลังเพราะว่ามีพลังทางสังคมหนุน

ตัวอย่างโครงการที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างการมีส่วนร่วมภาคประชาชน การสร้างพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต ไม่ทนต่อการทุจริต อาทิ โครงการ Strong จิตพอเพียงต้านทุจริตนั้น มีกลุ่มเป้าหมายในภาพรวมที่มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต ไม่ทนต่อการทุจริตไม่น้อยกว่า ๖ ล้านคนหรือไม่ หรือโครงการหลักสูตรต้านทุจริต มีกลุ่มเป้าหมายของเด็กและเยาวชนในภาพรวมที่มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต ไม่ทนต่อการทุจริตไม่น้อยกว่า ๓๐๐,๐๐๐ คนหรือไม่

ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของแผนระดับ ๒ และ แผนระดับ ๓

ผลการประเมิน **ตัวชี้วัดค่าคะแนน และอันดับ CPI** ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ในการวัดค่าคะแนน CPI ของประเทศไทยนั้น ใช้ข้อมูลจาก ๙ แหล่ง โดยวิธีเก็บมีความแตกต่างกัน อาทิ

๑) การเก็บข้อมูลจากนักลงทุนต่างชาติ ทั้งที่อยู่ในประเทศไทยและต่างประเทศ ถึงการดำเนินงานด้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่นักลงทุนอาจจะไม่ทราบการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง

๒) การเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญทั้งจากประเทศไทยและต่างประเทศ อาทิ นักวิชาการ โดยใช้ผู้ประเมินจำนวนไม่มากนัก อีกทั้งผู้ประเมินอาจจะไม่ทราบการดำเนินงานอย่างแท้จริง

จากกระบวนการประเมินคะแนน CPI จะเห็นได้ว่าการรับรู้ของผู้ประเมินถึงการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ อาจเป็นปัญหาหลักที่ไม่ส่งผลให้การยกระดับคะแนน CPI ไม่ประสบความสำเร็จ อีกทั้งภาพลักษณ์ของประเทศไทยในสายตาของผู้ประเมินเองยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงอีกด้วย ทั้งที่มีความพยายามดำเนินงานด้านการสื่อสารแล้วก็ตาม

ในการจัดอันดับค่าคะแนน หรือยกระดับภาพลักษณ์ด้วยการสื่อสารสารนั้น ตัวอย่างของการจัดอันดับมหาวิทยาลัยของ QS World University Rankings โดยจัดอันดับจาก จำนวนผลงานวิชาการ สัดส่วนนักศึกษาต่างชาติ และการสุ่มสำรวจการรับรู้ของนักวิชาการถึงการรู้จักมหาวิทยาลัยจากคำถาม รู้จัก หรือไม่รู้จัก โดยมหาวิทยาลัยจะใช้กลยุทธ์ในการสร้างรับรู้ด้วยวิธีการจัดสัมมนา หรือส่งใบสมัครงานเพื่อให้นักวิชาการเข้าร่วมการสัมมนา หรืออ่านใบสมัครงาน ก่อให้เกิดการรู้จักมหาวิทยาลัย จากกลยุทธ์ดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่ากลยุทธ์ด้านการสื่อสารการดำเนินงานด้านการทุจริตและประพฤติมิชอบนั้น สร้างผลสำเร็จได้หรือไม่

เพราะฉะนั้นการดำเนินงานด้านการสื่อสารจึงยังไม่สามารถสร้างผลกระทบไปสู่ตัวชี้วัด ๙ ตัวย่อยได้ ซึ่งหากยังไม่สามารถดำเนินงานสู่การสร้างการไหลเข้าของข้อมูลการดำเนินงานไปยังผู้ประเมินได้ค่าคะแนน CPI จะไม่สามารถขยับขึ้นได้ จนกว่ากว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างผลิกผันของประเทศ ฉะนั้นการวางยุทธศาสตร์การสื่อสารเชิงกลยุทธ์แบบมุ่งเป้า โดยกรณีการสำรวจนักธุรกิจต่างชาติต้องดำเนินการสื่อสารให้นักธุรกิจต่างชาติผู้ประเมินทราบ หรือการศึกษาว่าผู้ประเมินคือใครแล้วจึงกำหนดกลยุทธ์การสื่อสารกับผู้ประเมินเพื่อให้ทราบการดำเนินงาน

ตัวชี้วัด **ร้อยละของเด็กและเยาวชน และประชาชนที่มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต ไม่ทนต่อการทุจริต** แต่เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน คำถามที่ใช้ในการประเมิน สะท้อนพฤติกรรมจริง ทัศนคติจริงได้มากน้อยแค่ไหน เนื่องจากมีคำถามถึงสถานการณ์ความเป็นจริงในปัจจุบัน และค่าคะแนนไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยเครื่องมือที่ใช้กับตัวชี้วัดนี้ในปัจจุบัน เป็นเครื่องมือเชิงปริมาณที่ไม่สามารถสะท้อนคุณภาพการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงได้ ซึ่งเป็นการประเมินที่ส่งผลให้สำเร็จตามค่าเป้าหมาย แต่ไม่ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานอย่างแท้จริง เมื่อตั้งตัวชี้วัดในลักษณะการใช้ค่าเป้าหมายเชิงปริมาณ ตัวเลขจึงไม่สามารถสะท้อนภาพของคุณภาพได้ ดังนั้นจึงดำเนินการตามตัวชี้วัดนี้แต่วิธีการวัดอาจจะต้องมี ๒ ระดับ คือ สำรวจ กับการวัดพฤติกรรมศาสตร์ โดยวัดจากพฤติกรรม

ที่นำประชากรมาสุ่มมาใส่พฤติกรรมบางอย่างและดูการตอบสนองที่พร้อมทั้งศึกษาว่าควรมีตัวเสริมใดเข้าไปในการวัดและปรับพฤติกรรม ซึ่งจะส่งผลให้ผลการประเมินตัวชี้วัดชัดเจนขึ้น

ตัวชี้วัด **ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA** ยังไม่สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งการสร้างความเข้าใจถึงกระบวนการ ขั้นตอนการประเมินอาจยังไม่เพียงพอในการยกระดับคะแนน ITA จึงต้องมีการสร้างการขับเคลื่อน หรือการผลักดันจากผู้บริหารหน่วยงาน การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของบุคลากร

ตัวอย่างการแก้ปัญหาในต่างประเทศ ประเทศออสเตรเลีย แก้ปัญหาคนตกงาน โดยรัฐบาลสั่งการให้ทุกหน่วยงานแก้ปัญหาคนตกงาน ไม่ใช้วิธีให้หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านแรงงานเป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการแก้ปัญหาเพียงหน่วยงานเดียว สำหรับประเทศเอสโตเนียที่มี E-Government โดยจะเลือกใช้ E-Government ในการแก้ไขปัญหาการทุจริต จึงสั่งการให้ข้อมูลทุกอย่างต้องอยู่ในรูปแบบดิจิทัลที่ทุกคนสามารถใช้ข้อมูลได้ เพราะฉะนั้น การจะสร้างการเปลี่ยน การบูรณาการการทำงานร่วมกันได้การแก้ปัญหาเรื่องเดียวกันที่ละเรื่อง จนนำไปสู่การแก้หาที่จุดใหญ่ การมองเป้าหมายจุดเดียวกันจึงเป็นสิ่งสำคัญ ฉะนั้นการแก้ปัญหาการทุจริต จึงควรเริ่มจากการร่วมกันแก้ปัญหาที่ละเรื่อง อาทิ ทุกหน่วยงานร่วมกันแก้ปัญหาของเยาวชนในการไม่ลอกการบ้าน ที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาใหญ่ขึ้น

ตัวชี้วัด **จำนวนข้อร้องเรียน** ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ เนื่องจากธรรมชาติของตัวชี้วัดคือ เมื่อมีการยกระดับจิตสำนึกประชาชน ประชาชนรักษาสิทธิ์ของตน จำนวนข้อร้องเรียนต้องมากขึ้น เพราะฉะนั้น จึงสามารถมองได้ ๒ ประเด็น คือ ข้อร้องเรียนมากขึ้น เพราะทุจริตมากขึ้น หรือ ข้อร้องเรียนมากขึ้น เพราะเราสามารถดำเนินงานได้ดีขึ้น มีระบบให้ร้องเรียน ประชาชนกล้าร้องเรียนเนื่องจากเชื่อมั่นในระบบ ตัวชี้วัดนี้ จึงควรเป็น U shaped คือ เป้าหมายแรก คือ ต้องดำเนินการให้ประชาชนกลุ่มเสี่ยงอยากจะร้องเรียน ให้เกิดข้อร้องเรียนสูงสุด เมื่อถึงจุดสูงสุดแล้วข้อร้องเรียนจะค่อย ๆ ลดลง เนื่องจากมีการดำเนินการแก้ปัญหานั้น หากตัวชี้วัดยังคงต้องการให้จำนวนข้อร้องเรียนลดลงตั้งแต่เริ่มต้น สิ่งที่ตามมาคือการตกตัวชี้วัด โดนกดดันด้วยตัวชี้วัด จึงดำเนินการไม่รับเรื่องร้องเรียน บิดเบือนวิธีการ การจัดทำตัวชี้วัดจึงต้องรู้กระบวนการของตัวชี้วัดนั้น

ประเทศอังกฤษวัดการลดลงของความรุนแรงทางสังคม โดยใช้ตัวชี้วัดลักษณะเดียวกัน แต่ได้ดำเนินการศึกษาว่าความรุนแรงเกิดขึ้นมีจำนวนปะมาณเท่าใร อาทิ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ครัวเรือน มีความเสี่ยงที่จะเกิดความรุนแรงในครอบครัวจำนวนเท่าไร และมีการแจ้งเรื่องร้องเรียนเท่าไร ซึ่งจะสะท้อนว่ามีสัดส่วนเรื่องฟ้องร้องกับความความรุนแรงที่เกิดขึ้นยิ่งสูงยิ่งเป็นผลดี เนื่องจากเป็นกลุ่มผู้เดือดร้อน เมื่อใช้ตัวชี้วัดจำนวนข้อร้องเรียน จึงเกิดคำถามว่าในความเป็นจริงอาจจะไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วาง แต่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งจุดประสงค์ที่แท้จริงแล้ว เพื่อต้องการให้มีข้อร้องเรียนมากขึ้นหรือไม่ เพราะฉะนั้นจึงต้องนิยามเป้าหมายจำนวนข้อร้องเรียนที่

สะท้อนข้อร้องเรียนมากขึ้น อาจไม่ใช่การทุจริตมากขึ้น แต่เป็นการนำปัญหาการทุจริตที่ไม่เคยได้รับการเปิดเผยออกมาเผยแพร่หรือไม่

ตัวชี้วัด **จำนวนคดีทุจริต** การวัดตัวชี้วัดด้านคดี อาจจะต้องวัดตามกรอบระยะเวลาการดำเนินคดี จึงจะเห็นผลสำเร็จของการดำเนินงานที่แท้จริง การวัดรายปีอาจไม่สำท้อนจำนวนคดีที่แท้จริงได้ เนื่องจากการดำเนินคดีมีกระบวนการที่ซับซ้อน ต้องอาศัยระยะเวลาการทำงาน และประสทธิภาพในการทำงาน

ผลการดำเนินงานในระดับโครงการประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในการประเมินในระยะเวลา ๓ ปีที่ผ่านมา แม้ว่าการดำเนินงานจะประสบปัญหา แม้กระทั่งการดำเนินงานในช่วงสถานการณ์โควิด ยังสามารถดำเนินโครงการได้สำเร็จ แต่การดำเนินงานนี้ยังไม่สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นได้ ในบางโครงการที่ดำเนินงานนั้น เป็นการดำเนินโครงการต่อเนื่อง แต่ผลการเปลี่ยนแปลงในระดับผลลัพธ์ (Outcome) และผลกระทบ (Impact) ต่อกลุ่มเป้าหมายนั้นยังไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นรูปธรรม การทุจริตเป็นสิ่งที่มีผลกระทบต่อสังคมมากที่สุด ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงบริบททางสังคมได้ การทุจริตจึงมีมูลค่ามาก ความคุ้มค่าในการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ เงินลงทุนที่ลงทุนไป ๑ บาท สามารถสร้างผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคมได้ ๑๗ บาท (๑: ๑๗) ซึ่งคำนวณจากค่าเฉลี่ยและการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งมีมูลค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยถึง ๘ เท่า (จากค่าเฉลี่ย ๑ : ๒) ผลการประเมินความคุ้มค่าสูงมาก แต่การเปลี่ยนแปลงกลับมองไม่เห็น ดังนั้นการปรับกระบวนการดำเนินงาน โดยคัดเลือกประเด็นที่สำคัญ ส่งผลกระทบต่อสังคมมากที่สุด อาจเป็นแนวทางที่ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาการทุจริตเกิดผลกระทบมากยิ่งขึ้น อาทิ การแก้ไขปัญหาการทุจริตจากการดำเนินของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยการนำผู้กระทำผิดมารับโทษให้ได้มากที่สุด ที่ให้ทุกหน่วยงานนำผู้กระผิดในหน่วยงานของตนมาลงโทษ (ที่ต้องมาจากการดำเนินงานอย่างจริงจังของหน่วยงาน) การสร้างการเปลี่ยนแปลงทั้งทางสังคมเห็นได้อย่างเป็นรูปธรรม และมูลค่าทางเศรษฐกิจจะมีมูลค่าที่สูงขึ้น

การประเมินและจัดทำระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Ecosystem) แนวคิดมาจากแนวคิด Three-pronged strategy ในเรื่องการบังคับใช้กฎหมาย ด้านการป้องกัน และด้านการศึกษา รวมถึงการสัมภาษณ์โครงการประจำปีงบประมาณที่เสร็จสิ้นไปแล้วสามารถเกิดผลลัพธ์ และผลกระทบที่เกิดความเชื่อมโยงภายในระบบนิเวศที่ครอบคลุมในเรื่องกรอบกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ องค์กรอิสระต่อต้านการทุจริต กลไกความโปร่งใสและความรับผิดชอบ การคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส การมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม เสรีภาพสื่อและการทำข่าวเชิงสืบสวน กรอบจริยธรรมและความซื่อสัตย์ และความร่วมมือและอนุสัญญาระหว่างประเทศ

ผลการประเมินความเหมาะสม องค์ประกอบของระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Ecosystem) พบว่า มีความเหมาะสม ร้อยละ ๕๓.๖๒ ไม่แน่ใจว่าเหมาะสม ร้อยละ ๓๗.๖๘ และไม่เหมาะสม ร้อยละ ๘.๗๐ รายละเอียดตามที่แสดงไว้ในรูปที่ ผ๓.๒

รูปที่ ฝ๓.๒ ความเหมาะสมขององค์ประกอบของระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Ecosystem)

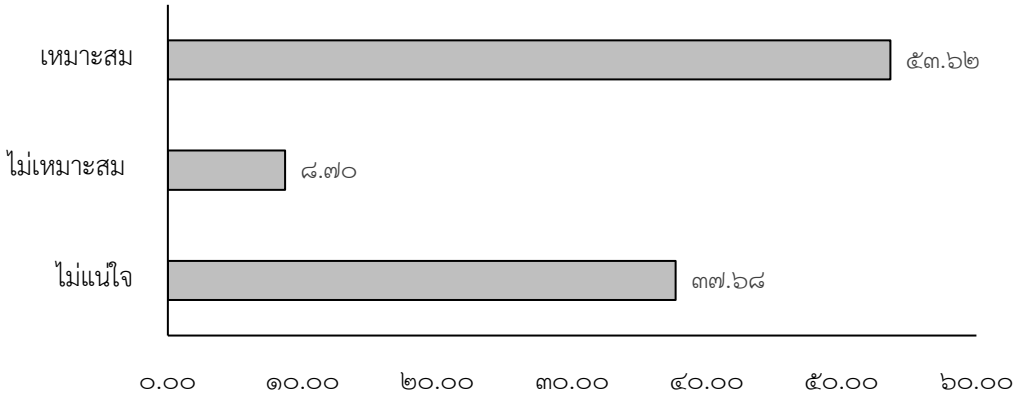

จากผลการประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบของระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Ecosystem) สามารถปรับองค์ประกอบของระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Ecosystem) ได้ตามรูปที่ ฝ๓.๓

รูปที่ ฝ๓.๓ องค์ประกอบของระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Ecosystem)

การแก้ไขปัญหาด้านความโปร่งใส เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาที่แท้จริง ประเด็นในการแก้ไขต้องมีความชัดเจน อาทิ การแก้ปัญหาความโปร่งใส มีประเด็นใดที่ควรแก้ไข แก้ไขเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง ต้องระบุได้ว่าจะแก้ไขปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างใด หรือด้านพฤติกรรม การแก้ไขปัญหาด้านพฤติกรรม พฤติกรรมที่ต้องการแก้ไข คือ พฤติกรรมอะไร เมื่อมองเห็นประเด็นที่ต้องการแก้ไขชัดเจนขึ้น จะทำให้รู้ว่าสิ่งที่จะต้องการดำเนินงานคืออะไร และมีแนวทางในการดำเนินงานอย่างไร แต่หากเรามุ่งการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาการทุจริต ภาพการทำงานจะกว้างจนเราไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม การตั้งประเด็นที่ชัดเจน อาทิ การลดการทุจริตในหน่วยงานเกี่ยวกับการแต่งตั้งบุคลากรสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นในสายงานด้านการเงิน เมื่อตั้งประเด็นการแก้ไขปัญหาได้อย่างชัดเจน จะสามารถช่วยให้เห็นแนวทาง และขั้นตอนการดำเนินได้

ผลการประเมินโครงการ Baseline โดยการคัดเลือกโครงการที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และมีข้อมูลที่สามารถติดตามย้อนหลังได้ในระยะ ๓ ปี จำนวน ๗ โครงการ ทั้งโครงการในระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ จากผู้รับผิดชอบโครงการที่ได้ระบุสถานะของโครงการ โดยผลการประเมินโครงการเป็นดังนี้

โครงการ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต ตัวชี้วัดของโครงการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ มีการเปลี่ยนแปลงในทุกปี เมื่อดูตัวชี้วัดของโครงการแล้ว นำมาวิเคราะห์จำนวนกลุ่มเป้าหมายเป็นไปตามการศึกษารัฐศาสตร์เชิงปริมาณที่ประชากรร้อยละ ๑.๕ ของประชากรทั้งประเทศ จำนวนกลุ่มเป้าหมายของโครงการที่ผ่านมา มีจำนวนถึงร้อยละ ๑.๕ หรือ ๖๐๐,๐๐๐ คนของประชากรทั้งประเทศหรือไม่ ถ้าต้องการให้มีประชากรถึง ๖๐๐,๐๐๐ คน ที่ให้ความสนใจกับโครงการอย่างแท้จริง แต่ละจังหวัดต้องมีกลุ่มเป้าหมายประมาณ ๗,๐๐๐ – ๑๐,๐๐๐ คนต่อจังหวัด ตามขนาดของจังหวัด หากมองภาพเมื่อมีประชากรจำนวนประมาณ ๗,๐๐๐ – ๑๐,๐๐๐ คนต่อจังหวัดที่เฝ้าระวังและจับตามองปัญหาการทุจริตอย่างจริงจังในจังหวัด แล้วการทุจริตที่จะเกิดขึ้นจะทำได้ยากเพียงใด ที่ผ่านมาการดำเนินงานเป็นการทดลองเพื่อหาแนวทาง แต่การดำเนินงานในระยะที่ ๒ ตัวชี้วัดต้องมีความชัดเจนและต่อเนื่อง

สำหรับการดำเนินงานที่นำไปสู่ผลลัพธ์ และผลกระทบของโครงการ การสร้างการมีส่วนร่วม เมื่อประชากรเข้ามามีส่วนร่วม การแจ้งเบาะแสด้านการทุจริตจะเพิ่มขึ้น ผลการดำเนินโครงการในปัจจุบันสามารถตอบตัวชี้วัดได้เพียงเท่านี้ แต่ไม่สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นได้ในพื้นที่ ซึ่งเกิดจากการสร้างพลเมืองตื่นรู้ ให้เป็นพลเมืองที่ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการทุจริตได้ยังไม่มากพอ การสร้างพลเมืองตื่นรู้ต้องอาศัยระยะเวลาอย่างน้อย ๗ – ๘ ปี การดำเนินการที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สร้างการมีส่วนร่วมให้สามารถสำเร็จได้ในระยะเวลา ๓ ปี ย่อมไม่สามารถทำได้ ความท้าทายจึงเป็นกระบวนการการสร้างเครือข่าย

การดำเนินงานที่ผ่านมาในการสร้างเครือข่าย มีการศึกษาบทเรียนจากประเทศต่าง ๆ อาทิ ฮ่องกง สิงคโปร์ หรือเอสโตเนีย แต่ลักษณะการกระจายตัวของประชากรของประเทศไทยไม่เหมือนกับ ๓ ประเทศข้างต้น อีกทั้งประเทศไทยยังมีประชากรแฝงและประชากรย้ายถิ่น จากลักษณะการกระจายตัวดังกล่าวการสร้างพลเมืองตื่นรู้ จึงอาจจะต้องสร้างเป็นจำนวนถึงร้อยละ ๒.๕ ของประชากรทั้งประเทศ เนื่องจากต้องเพิ่มปัจจัยเรื่องประชากรย้ายถิ่นเข้ามาเป็นข้อจำกัดด้วย อีกทั้งวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ฝังรากลึกของประเทศไทยนั้นเอื้อให้การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมได้มากน้อยเพียงใดยังเป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลกระทบ รวมทั้งการสร้างพลังการมีส่วนร่วมด้านการสื่อสารปัจจุบันสามารถทำได้มากน้อยเพียงใด การสื่อสารด้านสร้างการมีส่วนร่วมเราสามารถสร้างได้ ด้วยลักษณะเชิงวัฒนธรรมการแก้ไขปัญหา จึงต้องแก้ไขจากล่างขึ้นบน การดำเนินงานจากล่างขึ้นบนนั้นเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม และการสร้างพลเมืองตื่นรู้ที่มีประสิทธิผลจริง จึงต้องใช้ระยะเวลาในการสะสมจำนวนประชากร การดำเนินงานในช่วงปีแรกจึงอาจจะไม่เห็นผลนัก หากดำเนินการประเมินผลการดำเนินโครงการลักษณะนี้ในรายปี จะไม่เห็นผลการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม โครงการจึงถูกตัดงบประมาณ อีกทั้งการดำเนินโครงการลักษณะนี้จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และดำเนินการในกลุ่มประชากรเดิม พร้อมทั้งเพิ่มประชากรใหม่ รวมถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการต่อต้านการทุจริตที่เอื้อให้การสร้างการมีส่วนร่วม การเฝ้าระวังการทุจริต

โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. ตัวชี้วัด คือ จำนวนผู้เข้ารับการอบรมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด หรือความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชา แต่เมื่อมองในอีกมิติในการทำงานของภาครัฐ เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาไม่เป็นที่ยอมรับของเจ้านาย หรือดำเนินงานขัดความต้องการของผู้บังคับบัญชา ผลการปฏิบัติงานหรือความพึงพอใจของผู้บัญชาการจะไม่เกิดขึ้น หรืออาจจะเกิดการประเมินความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชา ที่ผู้บังคับบัญชาต้องให้คะแนนความพึงพอใจที่สูงเพื่อให้ผลประเมินสะท้อนกลับมาว่าผู้บังคับบัญชาส่งผู้เข้ารับการอบรมที่ไม่มีประสิทธิภาพเข้าร่วมโครงการ ดังนั้น จึงต้องทบทวนว่าการวัดผลของการอบรมนั้นถูกต้องหรือไม่ หรืออาจจะต้องใช้การวัดผลโดยการอาศัยการติดตามการดำเนินงานของผู้เข้ารับการอบรมในระยะยาว

โครงการสร้างและพัฒนาหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา ตัวชี้วัด คือ จำนวนหลักสูตร จำนวนผู้ที่นำหลักสูตรไปใช้ และร้อยละของเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต การวัดโครงการผลักดันหลักสูตร การวัดที่หลักสูตรสำเร็จนั้นเหมาะสม แต่การวัดนั้นเพียงพอหรือไม่ เปรียบกับการวัดความสำเร็จของหลักสูตรในระบบการศึกษาที่วัดจากผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้วสามารถนำองค์ความรู้ไปปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาประเทศหรือขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้มากน้อยเพียงใด ดังนั้น การวัดความสำเร็จของหลักสูตรเพียงแค่การจัดทำหลักสูตร และพฤติกรรมความซื่อสัตย์สุจริตโดยการใช้แบบสำรวจจะไม่สะท้อนภาพความเป็นจริง โดยนักจิตวิทยา หรือนักพฤติกรรมศาสตร์จะใช้วิธีทดสอบโดยการตั้ง

กล้อง และดูพฤติกรรมเด็กในโรงเรียน ซึ่งพฤติกรรมบางอย่างจะสะท้อนออกมา อาทิ การไม่เข้าแถว เข้าห้องน้ำ จะนำไปสู่การไม่เคารพสิทธิของผู้อื่นสู่การทุจริตเชิงนโยบาย การผลักดันการนำหลักสูตรไปใช้หากไม่มีโครงการอื่นที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุนการดำเนินงาน ความสำเร็จของโครงการอาจจะไปไม่ถึงระดับผลกระทบของโครงการ โดยการวัดผลการดำเนินโครงการอาจจะทำได้เพียงการทำข้อตกลงเพื่อนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษา การถ่ายรูปร่วมกันแล้วประเมินว่า การดำเนินโครงการประสบผลสำเร็จ ซึ่งสุดท้ายแล้วผลการดำเนินโครงการไม่เกิดผลสำเร็จในระดับผลกระทบ

โครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต ตัวชี้วัด คือ แนวทางมาตรการ และจำนวนหน่วยงานที่นำมาตรการไปใช้ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดทั่วไปที่ใช้วัดโครงการลักษณะนี้ แต่เมื่อมองถึงผลสำเร็จของโครงการไม่สามารถดำเนินงานไปสู่ผลลัพธ์และผลกระทบได้ และเมื่อมองการดำเนินโครงการดังกล่าวมีโครงการใดที่สนับสนุนให้เกิดความสำเร็จของโครงการในระดับที่สูงขึ้นหรือไม่

โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA) และโครงการส่งเสริมธรรมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตัวชี้วัด คือ หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน การประเมิน ITA มีผลการดำเนินงานที่สูงขึ้นในทุกปี เนื่องจากมีโครงการที่สนับสนุนการยกระดับคะแนน ITA อยู่ที่มีการตรวจสอบคะแนนการประเมินว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีจำนวนหน่วยงานที่ได้รับการประเมินมาก และมีปัญหาอุปสรรคในการประเมิน จึงมีโครงการเฉพาะในการยกระดับคะแนน ITA ในหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะการประเมิน ITA ในปัจจุบันยังไม่สามารถยกค่าคะแนนไปสู่เป้าหมาย เนื่องจากยังไม่สามารถสร้างให้การประเมิน ITA เป็นวัฒนธรรมขององค์กรได้ ดังนั้นการสื่อสารเรื่องคะแนน ITA จึงมีความสำคัญ โดยต้องมองว่า ITA เป็นเครื่องมือในการสร้างวัฒนธรรมองค์กร สร้างการเปลี่ยนแปลงองค์กรไปสู่องค์กรสุจริต ไม่ใช่เครื่องมือในการจับผิดการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงานโครงการ ITA ตามตัวชี้วัด ในปัจจุบันจึงประสบผลสำเร็จเพียงในระดับค่าคะแนนของหน่วยงานที่สูงขึ้น แต่ไม่สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงในองค์กรได้ แนวทางในการประเมินโดย ITA มาตรฐาน อาจใช้ระบบดิจิทัลเข้ามาช่วย เพื่อการลดภาระงานของผู้ประเมิน อีกทั้งการใช้ดุลพินิจในการประเมินยังเป็นการสร้างข้อสงสัยในการประเมินอีกด้วย อาทิ การวัดความโปร่งใสในการเปิดเผยข้อมูล อาจจะดำเนินการวัดโดยใช้จำนวนการร้องขอข้อมูลแล้วได้รับข้อมูลและสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งจะเป็นการประเมินที่มีมาตรฐานและลดข้อสงสัยในวิธีการได้

โครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย ตัวชี้วัด คือ การรับรู้การทุจริตของประเทศ ผลการดำเนินงานสามารถนำไปสู่ประเทศไทยปลอดการทุจริตได้ ผลกระทบไกลมาก

โครงการลักษณะจึงไม่ควรทำเป็นโครงการประจำของหน่วยงาน เนื่องจากผลสำเร็จของโครงการค่อนข้างไกล

โครงการตัวอย่างในการดำเนินงานไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งในระดับผลลัพธ์ ผลกระทบและการยกระดับคะแนน CPI อาทิ โครงการส่งเสริมให้หน่วยงานจัดทำข้อมูลและเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบดิจิทัล โดยมีตัวชี้วัด คือ จำนวนข้อมูลที่หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกร้องขอในรูปแบบดิจิทัลและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยการดำเนินโครงการต้องสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนหน่วยงานให้สามารถจัดทำข้อมูล และเปิดเผยข้อมูลได้

ตัวอย่างโครงการที่ได้รับการประเมิน เพื่อมองเส้นทางผลกระทบการดำเนินงาน อาทิ โครงการสนับสนุนการเปิดเผยข้อมูล โดยมีผลการดำเนินงาน คือ หน่วยงานที่เปิดเผยข้อมูลมีค่าคะแนนการประเมินที่สูงขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การตรวจสอบข้อมูล และการที่หน่วยงานมีความโปร่งใสปลอดการทุจริต จนถึงการลดลงของการทุจริตในประเทศไทย ซึ่งแม้ว่าการดำเนินโครงการสามารถทำได้ตามเป้าหมาย บรรลุผลกระทบของโครงการ ก็ไม่สามารถขยับค่า CPI ได้ เนื่องจากเป็นผลการดำเนินงานของหน่วยงาน ไม่สามารถแก้ปัญหาในภาพใหญ่ได้ โดยโครงการไม่ตอบโจทย์ในการแก้ปัญหาการทุจริตที่แท้จริง ดังนั้นการตั้งประโยชน์ที่เฉพาะเจาะจงในการแก้ไขปัญหาการทุจริต และให้ทุกหน่วยงานร่วมกันดำเนินการจึงมีความสำคัญ หรือตัวอย่างโครงการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การป้องกันการทุจริต โดยมีผลการดำเนินงาน คือ จำนวนสื่อที่สามารถผลิตได้ ที่นำไปสู่การรับรู้การทุจริต จำนวนการตระหนักรู้ถึงปัญหาการทุจริต นำไปสู่พฤติกรรมการซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งเส้นทางการดำเนินงานที่จะนำไปสู่ผลกระทบใช้เวลาอย่างยาวนาน โดยในการดำเนินโครงการ แบบประเมินความพึงพอใจในการดำเนินงานไม่ใช่แบบวัดความสำเร็จของโครงการ แบบประเมินความพึงพอใจเป็นเพียงเครื่องมือในการพัฒนาการจัดการงานให้มีความเหมาะสมแก่ผู้เข้าร่วมเพิ่มขึ้นเท่านั้น

ปัญหาด้านการทุจริตที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ๕ อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาเรื่องสินบน การปรับทัศนคติ การทุตริตของนักการเมือง การจัดซื้อจัดจ้าง การบังใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการขับเคลื่อนแผนฯ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบประกอบด้วย

๑) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาด้านการทุจริต โดยเริ่มต้นจากการส่งเสริมให้หน่วยงานที่ดำเนินงานด้านการให้บริการประชาชนเป็นหน่วยงานเริ่มต้นในการพัฒนาการดำเนินงานโดยการใช้เทคโนโลยีในการให้บริการประชาชนอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ ลดการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชนและเจ้าหน้าที่รัฐ อีกทั้งยังลดความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นได้

๒) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารการกระทำผิด และการลงโทษผู้กระทำผิดต่อสาธารณะ การทบทวนกฎหมายในการคุ้มครองข้อมูลผู้กระทำผิด เพื่อให้เกิดการเปิดเผยเผยข้อมูลผู้กระทำผิดต่อสาธารณะ เพื่อสร้างการรับถึงความรุนแรงของการกระทำผิด ผลกระทบของการกระทำผิด ที่ส่งผลทั้งต่อตนเอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๓) การสร้างแรงขับเคลื่อนจากผู้บริหารหน่วยงาน โดยผู้บริหารหน่วยงานต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม และความจริงจังของหน่วยงานในการดำเนินงานต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๔) เงินเดือน/ค่าตอบแทน ข้าราชการที่เหมาะสม ซึ่งการทุจริตบางกรณีก็เกิดจากความยากไร้ ค่าตอบแทนไม่เหมาะสมกับการดำรงชีพ การให้ค่าตอบแทนที่เหมาะสมเป็นกระบวนการหนึ่งที่สามารถลดการทุจริตในหน่วยงานได้

๕) การสร้างการรับรู้และการต่อต้านการทุจริตในประชากรทุกช่วงวัย การสื่อสารการดำเนินงานด้านการทุจริตสู่ประชากรในทุกช่วงวัย และทุกระดับ

๖) การบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน และการให้ความสำคัญกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชน

๗) เสรีภาพสื่อและการทำข่าวสอบสวน การทำสื่ออย่างมีเสรีภาพจะสามารถสะท้อนการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบได้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะแนวทางในการดำเนินโครงการที่จะส่งผลต่อการขับเคลื่อนแผนระดับ ๒ และแผนระดับ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย : การขับเคลื่อนแผนภายใต้กรอบ Three-Pronged Strategy

๑) การส่งเสริมให้หน่วยงานเป็นรัฐบาลดิจิทัล ด้วยการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่าง (Data Exchange) การเปิดเผยข้อมูล (Open Data) และการปรับกระบวนการทำงานให้เป็นดิจิทัล โดยเฉพาะกระบวนการทำงานที่ต้องใช้ดุลยพินิจใจการดำเนินการ จะช่วยให้การติดตามการทำงานของหน่วยงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสามารถตรวจสอบการทุจริตประพฤติมิชอบได้ง่ายขึ้น จะเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันไม่ได้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒) การพัฒนาให้บุคลากรของหน่วยงานมีความเข้าในกฎหมาย กฎระเบียบ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของตนอย่างถ่องแท้ จะช่วยป้องกันความผิดพลาดโดยไม่ได้ตั้งใจที่เข้าข่ายการทุจริตลงได้ ช่วยให้สามารถทุ่มทรัพยากรและบุคลากรไปกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้มากขึ้น

๓) การกำหนดงบประมาณในการดำเนินการ จะต้องมีการแสดงเส้นทางผลกระทบ (Impact Pathway) ให้ชัดเจน ทั้งรายละเอียด ระยะเวลา และเงื่อนไขสำคัญที่จะทำให้เกิดผลลัพธ์และผลกระทบจากการดำเนินโครงการ รวมถึงการออกแบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานในระดับ

ผลลัพธ์และผลกระทบที่มีผู้รับผิดชอบชัดเจน ในแต่ละปีงบประมาณหลังจากสิ้นสุดโครงการในแต่ละปีงบประมาณแล้ว เพราะการติดตามประเมินผลระดับผลลัพธ์และผลกระทบจะต้องเป็นการติดตามข้ามปีงบประมาณ

๔) ในการติดตามความก้าวหน้าระดับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับแผน ควรใช้ข้อมูลการประเมิน ITA โดยเฉพาะข้อเสนอแนะที่ได้ของหน่วยงานในแต่ละปี ประกอบกับการดำเนินโครงการในแต่ละปีงบประมาณ มาพิจารณาร่วมกันเพื่อประเมินความก้าวหน้าของหน่วยงาน โดยอาจพิจารณาสร้างดัชนี เช่น Anti-Corruption Maturity Model เพื่อให้คะแนนหน่วยงาน สามารถนำไปต่อยอดได้จากคะแนน ITA ที่มีอยู่แล้ว เป็นต้น

๕) โครงการที่ควรได้รับการสนับสนุนเป็นลำดับแรก ควรเป็นโครงการด้านการศึกษา/ยกระดับจิตสำนึกกับกลุ่มเป้าหมายและโครงการสื่อสารเชิงสังคมที่เป็นการสร้างจิตสำนึกทางอ้อมให้แก่กลุ่มเป้าหมาย

๖) การพัฒนากลไกในการป้องกันการทุจริตด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นทางเลือกที่เหมาะสม เพราะเมื่อมีการพัฒนาขึ้นมาแล้ว

๗) การดำเนินการในเรื่องนี้เป็นประเด็นที่ต้องใช้เวลา จึงควรดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ และมีเป้าหมายในการดำเนินการที่ชัดเจนว่า ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จะแก้ไขปัญหาในประเด็นใด (Issue-Based) ที่สอดคล้องกับเป้าหมายของหน่วยงาน เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนร่วมกันและทำให้ผู้รับผิดชอบโครงการได้ความดีความชอบ

๘) ประเด็นด้านการบังคับใช้กฎหมายให้เกิดผลนั้น จะเกิดขึ้นเมื่อมีระบบการตรวจสอบที่ดี และได้รับแรงสนับสนุนจากประชาชนมากพอ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย : ประเภทโครงการและแรงจูงใจ

๑) ควรให้การสนับสนุนโครงการเชิงป้องกันที่มุ่งเป้าไปที่เยาวชน การพัฒนาภาคีเครือข่ายในการติดตามการทุจริตในระดับพื้นที่ และกลุ่มข้าราชการรุ่นใหม่ ทั้งนี้ควรเป็นโครงการต่อเนื่องอย่างน้อย ๓ - ๕ ปี เพื่อให้มีจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการมีมากพอจะทำให้เกิดกลุ่มก้อนของบุคลากรที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ เพราะในกรณีของประเทศไทยนั้น การเปลี่ยนแปลงที่สามารถจะเกิดขึ้นได้จะต้องเป็นการขับเคลื่อนจากภาคประชาชนไปสู่ภาครัฐ

๒) ควรจัดสรรงบประมาณสำหรับติดตามประเมินผลโครงการข้ามปีงบประมาณ เนื่องจากผลที่เป็นรูปธรรมในระดับผลลัพธ์และผลกระทบจะต้องใช้เวลาในการดำเนินการอย่างน้อย ๑ - ๓ ปี

๓) โครงการที่กองทุน ป.ป.ช. ควรสนับสนุน ในช่วง ๓ ปีข้างหน้าควรมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

(๑) โครงการที่เกี่ยวข้องกับการปลูกฝังทัศนคติและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้แก่กลุ่มเป้าหมายหลัก ๓ กลุ่ม ได้แก่ เยาวชน องค์กรภาคประชาชน และข้าราชการรุ่นใหม่ ทั้งนี้ไม่ควร

ใช้การฝึกอบรมเพียงอย่างเดียว แต่ควรเป็นหลักสูตรที่เน้นการเปลี่ยนพฤติกรรมมากกว่าการเข้ามารับฟังโดยไม่ได้มีส่วนร่วม และควรมีการออกแบบหลักสูตรเป็นลำดับขั้น เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้รับการปลูกฝังทัศนคติและพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาที่ยาวนานพอ ทั้งนี้ในการออกแบบหลักสูตร ควรให้ความสำคัญกับการออกแบบแนวทางการจัดการหลักสูตรให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมายด้วย หากจะนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษา ต้องมีการพัฒนาครูผู้สอนหรือจัดหาผู้เชี่ยวชาญมาเป็นผู้ดำเนินการ (Anti-Corruption Coach)

(๒) โครงการที่ช่วยยกระดับทักษะการสื่อสารเพื่อให้เกิดแรงกระเพื่อมทางสังคม (Communication for Social Influence) ขององค์กรในระดับพื้นที่เพื่อให้สามารถออกแบบเนื้อหาในการสื่อสารที่ทำให้เกิดการรับรู้และแพร่กระจายต่อของข้อมูลในวงกว้างได้

(๓) สำหรับโครงการรณรงค์หรือการสร้างสื่อเพื่อเผยแพร่นั้น ควรเลือกเป็นบางโครงการที่จะเกิดผลกระทบในวงกว้างระดับประเทศเป็นหลัก หากผู้ขอทุนไม่สามารถแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์และผลกระทบที่เป็นรูปธรรมได้ ก็ไม่ควรพิจารณาให้ทุน

๔) การกำหนดเส้นทางอาชีพให้กับบุคลากรในหน่วยงานที่ทำงานด้านการป้องกันการทุจริตในหน่วยงานเป็นประเด็นสำคัญในการสร้างขวัญกำลังใจให้กับบุคลากร และจะต้องมีกลไกในการคุ้มครองป้องกันบุคลากรเหล่านี้ที่ชัดเจน เพื่อให้บุคลากรเกิดความมั่นใจในการทำงาน

๕) การวิเคราะห์ความพร้อมและความเข้มแข็งของแต่ละองค์ประกอบของระบบนิเวศการป้องกันการทุจริต จะช่วยให้เห็นถึงจุดที่จะต้องพัฒนาได้ชัดเจนมากขึ้น ช่วยให้สามารถลำดับความสำคัญในการดำเนินการได้อย่างเหมาะสม

๖) แม้ว่าการประเมินในระดับผลผลิต โครงการ/แผนงาน/และกิจกรรมที่ประสบความสำเร็จมีจำนวนมาก แต่การเกิดผลระดับผลลัพธ์และผลกระทบยังไม่ชัดเจน เนื่องจากการขาดความต่อเนื่องของโครงการ หรือเปลี่ยนผู้รับผิดชอบโครงการ หรือรูปแบบการดำเนินงานไม่เหมาะสมเพียงพอจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ การถอดบทเรียนเพื่อปรับปรุงการจัดทำโครงการลักษณะต่าง ๆ จึงมีความสำคัญ

๗) การสื่อสารความสำเร็จในการดำเนินงานในระดับนานาชาติด้วยภาษาอังกฤษ และภาษาหลักระดับสากล แบบมุ่งเป้าไปสู่กลุ่มเป้าหมายที่จะส่งผลต่อค่า CPI เป็นความจำเป็นเร่งด่วน ทั้งนี้การดำเนินการควรใช้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารที่มีประสบการณ์ในงานลักษณะเดียวกันนี้ในระดับสากลมาเป็นผู้ดำเนินการ

ข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมการสัมมนา

๑) ผู้ดำเนินงานของโครงการส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ดำเนินงานอยู่ตรงกลางการทำงานของหน่วยงานและสำนักงาน ป.ป.ช. ดังนั้น ควรที่จะสนับสนุนและให้การอำนวยความสะดวกในเรื่อง

การติดต่อประสานงานหรือด้านข้อมูลให้กับเจ้าหน้าที่ที่ดำเนินงานเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และมีความรวดเร็วในการดำเนินงานมากขึ้น

๒) การประเมินผลความสำเร็จของโครงการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประสิทธิผล (ผลลัพธ์ และผลกระทบ) ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานจะเป็นผลลัพธ์ที่เป็นลักษณะ Longterm Outcome ซึ่งหากมองในมุมของเป้าหมายของประเทศ คือ ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ อย่างไรก็ตามการดำเนินโครงการ/กิจกรรมด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้รับการประเมินผลการดำเนินงานในภาพรวมของหน่วยงาน ผ่านโครงการ โครงการ ITA ซึ่งถูกมองว่าเป็นการประเมินผลด้านปลายน้ำ นั้นคือ คาดหวังว่าประสิทธิผลหรือผลลัพธ์จากการดำเนินงานของหน่วยงานจะสามารถสะท้อนภาพการบรรลุเป้าหมายของประเทศได้ แต่เมื่อพิจารณาถึงรูปแบบการประเมิน ยังพบว่าบางประเด็นการประเมินยังไม่สะท้อนความเป็นจริงและเป็นอุปสรรคในการทำงานของหน่วยงาน อาทิ โครงการ/กิจกรรมที่หน่วยงานดำเนินการที่ไม่มีค่าใช้จ่ายหรืองบประมาณในการดำเนินงาน คะแนนการประเมินในประเด็นนี้จะไม่ได้คะแนน หรือศูนย์คะแนน เป็นเพราะโครงการไม่ได้ใช้งบประมาณ เป็นต้น ซึ่งหากพิจารณาตามข้อเท็จการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมบางรูปแบบ/ลักษณะ ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณเสมอไป แต่สามารถก่อเกิดผลผลิต และผลลัพธ์ได้ ดังนั้น การประเมินผลความสำเร็จการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ควรมุ่งเน้นให้น้ำหนักความสำคัญกับผลผลิตที่นำไปสู่ผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมจากการดำเนินงาน มากกว่ากระบวนการดำเนินงาน

๓) การประเมิน ITA ของหน่วยงาน สำนักงาน ป.ป.ช. ควรปรับเปลี่ยนวิธีการประเมินให้เป็นมาตรฐาน หากจะพิจารณาวิธีการประเมินที่เป็นมาตรฐานสากล ตัวอย่างเช่น วิธีการของ ISO หรือ International Standardization and Organization (องค์การมาตรฐานสากลหรือองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน) ที่ให้ความสำคัญกับการค้นหาข้อเท็จจริง (Fact Finding) ที่เปิดโอกาสให้หน่วยงานที่ถูกประเมินได้ชี้แจ้งหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นที่ได้คะแนนน้อย ซึ่งจะนำไปสู่การประเมินเพื่อการพัฒนาอย่างแท้จริง และเป็นมาตรฐานการวัดคุณภาพองค์กรต่าง ๆ เพื่อรับรองระบบการบริหารและการดำเนินงานขององค์กร เป็นตัวอย่างหนึ่งที่สามารถเรียนรู้และนำวิธีการมาปรับใช้กับการประเมิน ITA ของหน่วยงาน ผลสุดท้ายเครื่องมือการประเมิน ITA จะสามารถสะท้อนข้อเท็จจริงและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของหน่วยงาน และเป้าหมายของประเทศ

๔) สำนักงาน ป.ป.ช. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาว่าประเทศไทยควรใช้ค่า CPI มาเป็นตัววัดความสำเร็จในการดำเนินงานต่อหรือไม่ หากไม่ใช้แนวทางนี้แล้ว จะใช้อะไรมาเป็นตัววัดแทน เช่น ค่า ITA ของประเทศ เป็นต้น ซึ่งหากต้องการใช้ค่า ITA ก็ต้องมั่นใจว่าค่า ITA ที่ได้เกิดจากกระบวนการในการเก็บข้อมูลที่ถูกต้อง และสะท้อนความสำเร็จที่แท้จริง

๕) การสื่อสารไปสู่กลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ประเมิน CPI โดยตรงอาจไม่ส่งผลมากเท่ากับการสื่อสารสาธารณะเพื่อให้สังคมยอมรับในความสำเร็จของการทำงานแล้วค่อยส่งผลไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้ประเมินค่า CPI

๖) การใช้หลักคิดแบบ Issue-Based มาเป็นแนวทางในการบูรณาการตามแผนฯ จะช่วยให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมและหาหน่วยงานร่วมดำเนินการได้ง่ายขึ้น

ผ๓.๑๐.๒ ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมสัมมนา

๑) ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบประเมินความพึงพอใจ

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบประเมินความพึงพอใจ หน่วยงานผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นหน่วยงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช. ร้อยละ ๗๖.๑๙ และหน่วยงานร่วมบูรณาการ ร้อยละ ๒๓.๘๑ เป็นเพศชาย ร้อยละ ๑๔.๒๙ และเพศหญิง ร้อยละ ๘๕.๗๑ โดยอยู่ในช่วงอายุ ๓๗-๔๘ ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๖๗ รายละเอียดตามที่แสดงไว้ในรูปที่ ผ๓.๔-ผ๓.๖

รูปที่ ผ๓.๔ หน่วยงานผู้ตอบแบบประเมิน

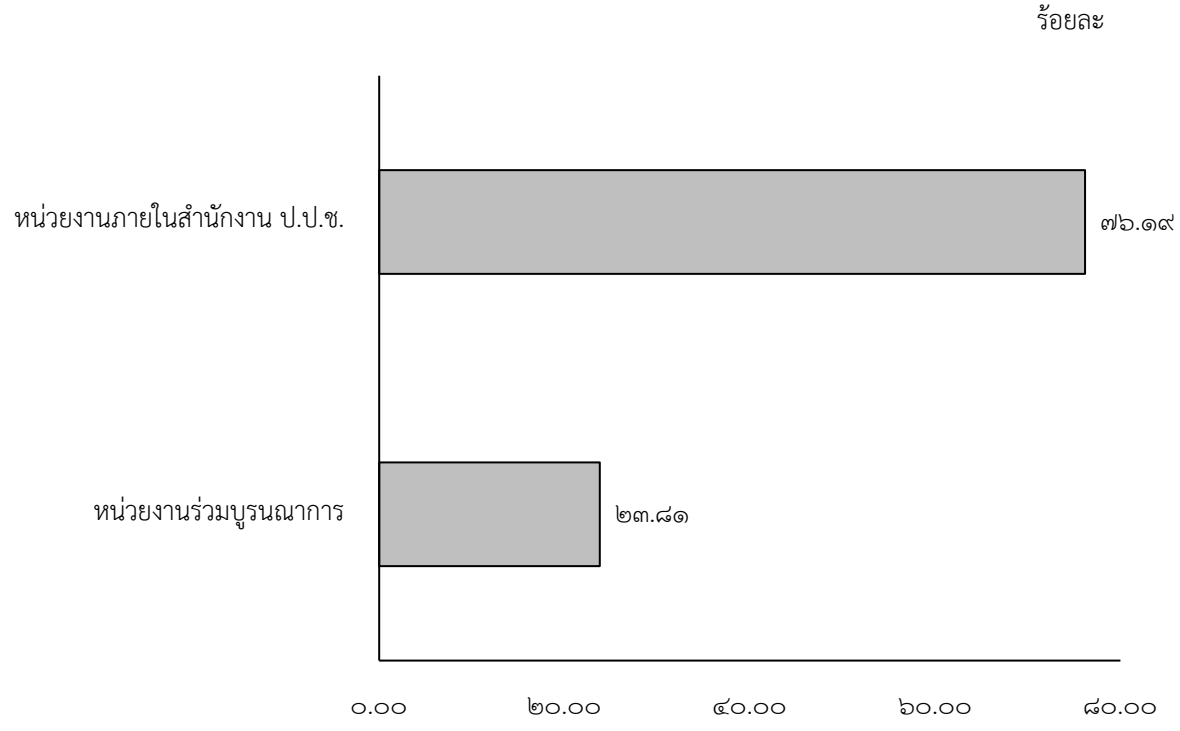

รูปที่ ฝ๓.๕ เพศผู้ตอบแบบประเมิน

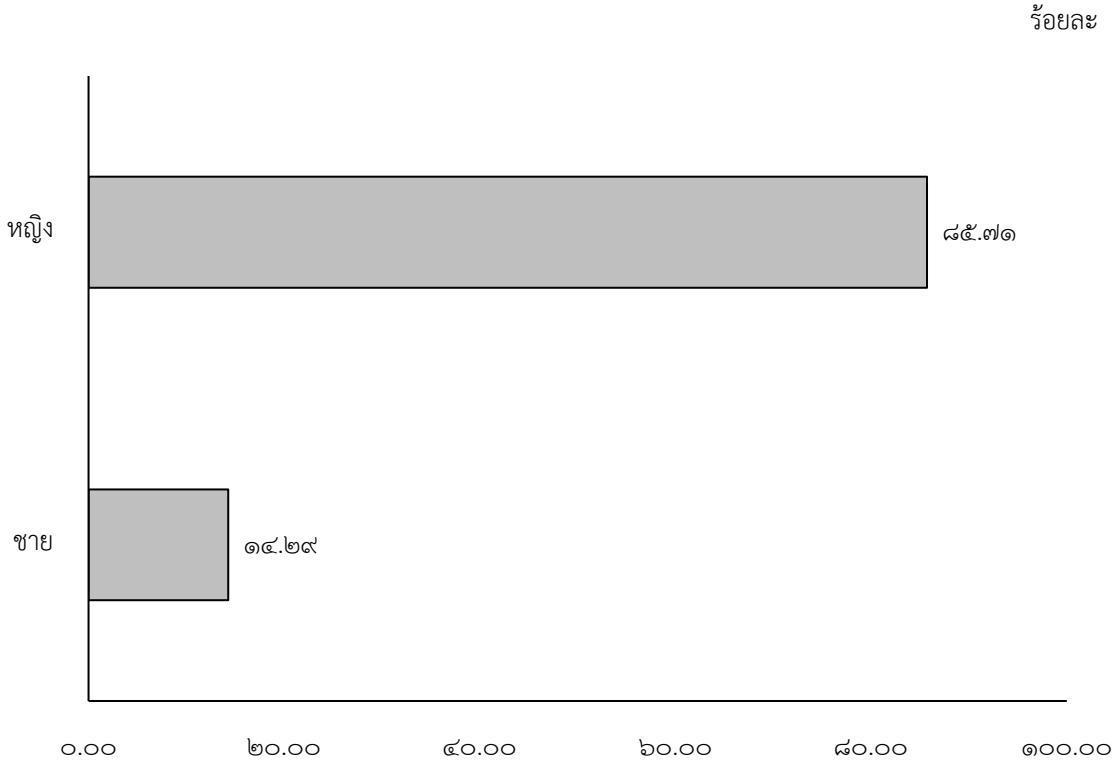

รูปที่ ฝ๓.๖ อายุผู้ตอบแบบประเมิน

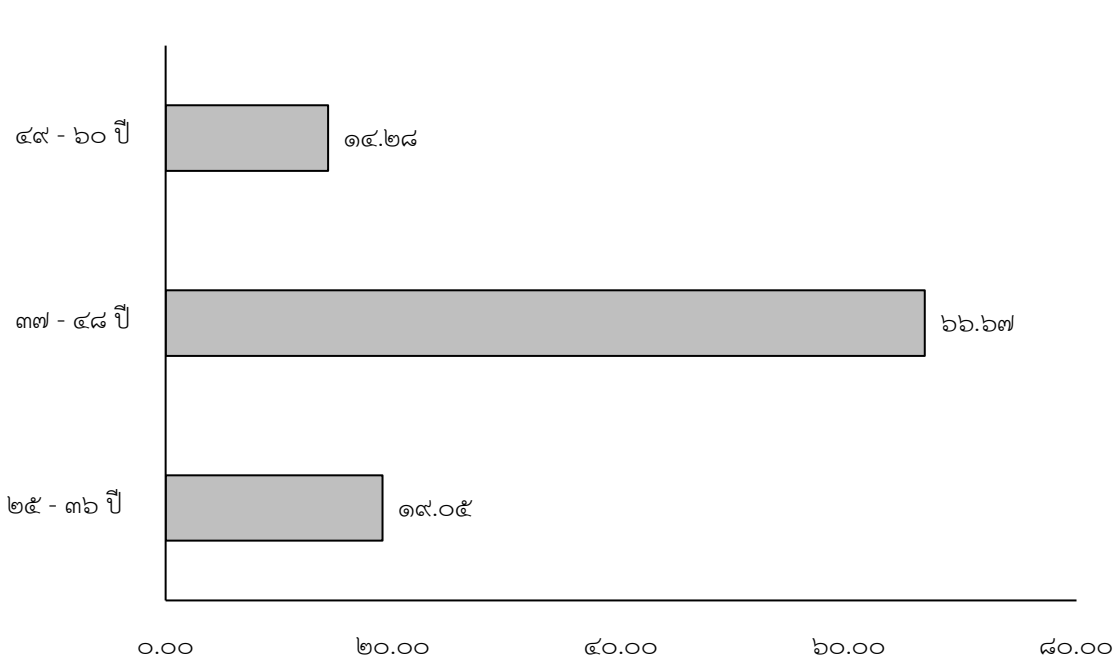

๒) ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมสัมมนา

ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมสัมมนา พบว่า ด้านเนื้อหา มีคะแนนการประเมินเฉลี่ย ๔.๕๗ คะแนน แสดงว่า ผู้เข้าร่วมสัมมนามีความพึงพอใจในระดับมากต่อหัวข้อการนำเสนอที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาการจัดการสัมมนา รวมถึงเนื้อหาสาระในการจัดการสัมมนาเป็นประโยชน์และช่วยเพิ่มความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น ด้านวิทยากร มีคะแนนการประเมินเฉลี่ย ๔.๖๗ คะแนน แสดงว่า ผู้เข้าร่วมสัมมนามีความพึงพอใจในระดับมากต่อวิทยากรที่นำเสนอเนื้อหาสาระครบถ้วนและน่าสนใจ อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมการสัมมนาวิชาการแสดงความคิดเห็น และตอบคำถามข้อสงสัยได้ตรงตามประเด็น ด้านสุดท้าย คือ ด้านสถานที่ มีคะแนนการประเมินเฉลี่ย ๔.๘๑ คะแนน แสดงว่าผู้เข้าร่วมสัมมนามีความพึงพอใจในระดับมากต่อความเหมาะสมของสถานที่การมีอุปกรณ์เทคโนโลยีที่เหมาะสม และระยะเวลาในการจัดสัมมนามีความเหมาะสม รายละเอียดตามที่แสดงไว้ในรูปที่ ผ๓.๗

รูปที่ ผ๓.๗ ระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบประเมิน

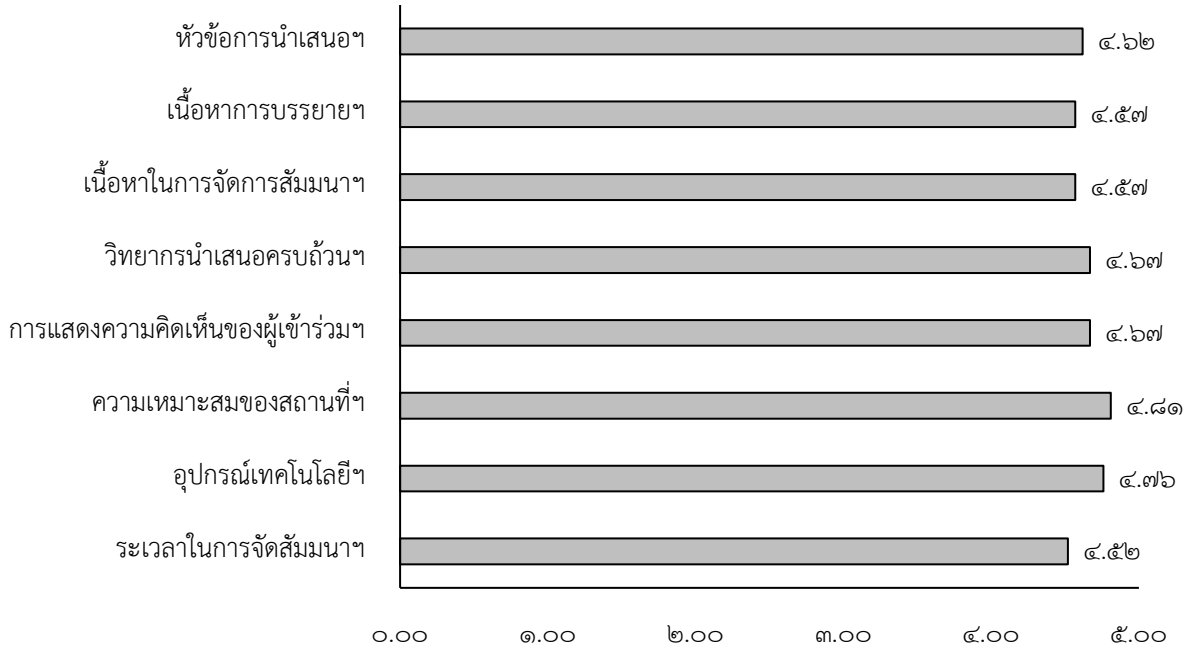

ผ๓.๑๑ เอกสารการสัมมนาวิชาการ

QR Code

Link

Join at menti.com

Use code 1433 6486

4

ขอบเขตการดำเนินงาน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับที่ 2 คือ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนระดับที่ 3 ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ประเมินผลการดำเนินโครงการที่สำคัญที่ขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2563 - 2565) ตลอดช่วงระยะเวลาปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ถึง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

ศึกษาและวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนระดับที่ 2 และแผนระดับที่ 3 ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

จัดทำข้อเสนอแนะแนวทางในการขับเคลื่อนแผนระดับที่ 2 และแผนระดับที่ 3 ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ขอบเขตด้านวิธีการศึกษา

ที่ปรึกษาต้องนำเสนอประเด็นการประเมินและกรอบแนวคิดการประเมิน มีการทบทวนวรรณกรรม ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวคิดวิธีการประเมิน รวมทั้งการออกแบบการประเมิน และมีการดำเนินการต่าง ๆ ตามระเบียบวิธีการประเมินที่เหมาะสม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ที่ปรึกษาต้องสร้างหรือพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการประเมินผล โดยกำหนดกระบวนการสร้างเครื่องมือที่ชัดเจน โดยให้ครอบคลุมประเด็นที่ต้องการประเมิน และสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย

วัตถุประสงค์

01

เพื่อประเมินผลการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนระดับที่ 2 และแผนระดับที่ 3 ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

02

เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานตามเป้าหมายภายใต้แผนระดับที่ 2 และแผนระดับที่ 3 ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

03

เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางในการขับเคลื่อนแผนระดับที่ 2 และแผนระดับที่ 3 ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

การประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงานระดับที่ 2 และแผนงานระดับที่ 3 ที่เกี่ยวข้องด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

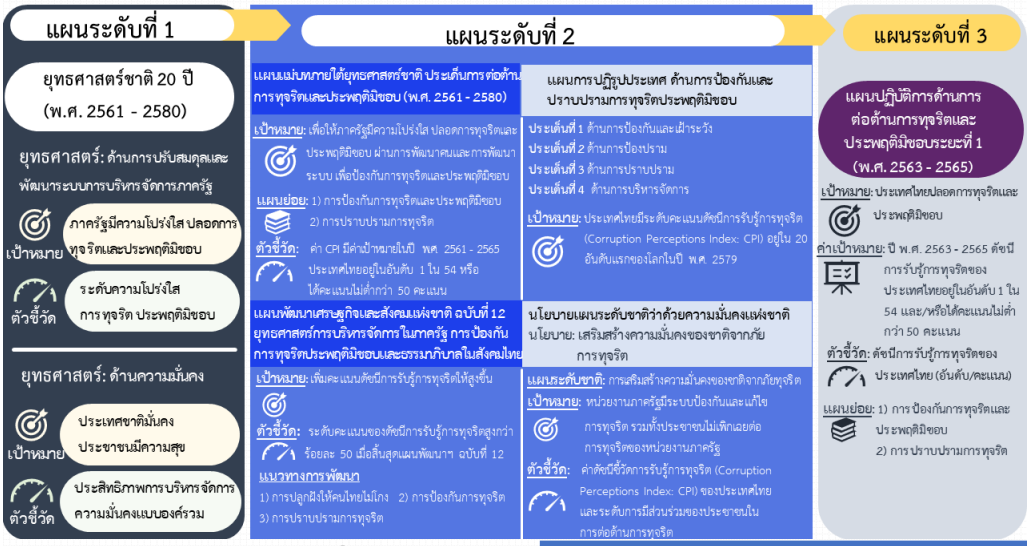

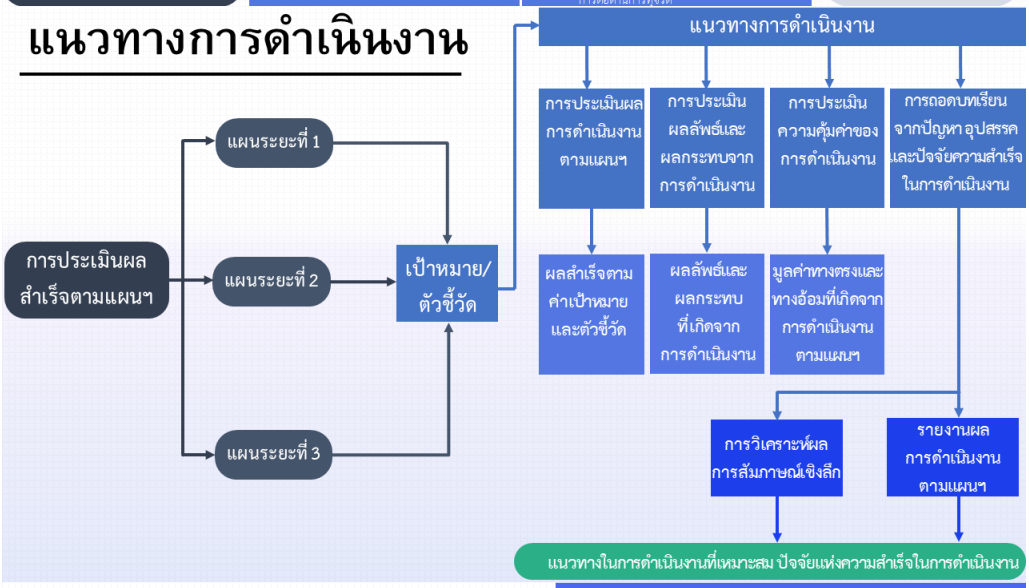

ผลการประเมินความสำเร็จตามแผนระดับ 2 และแผนระดับ 3 ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2563 - 2565 เทียบกับตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

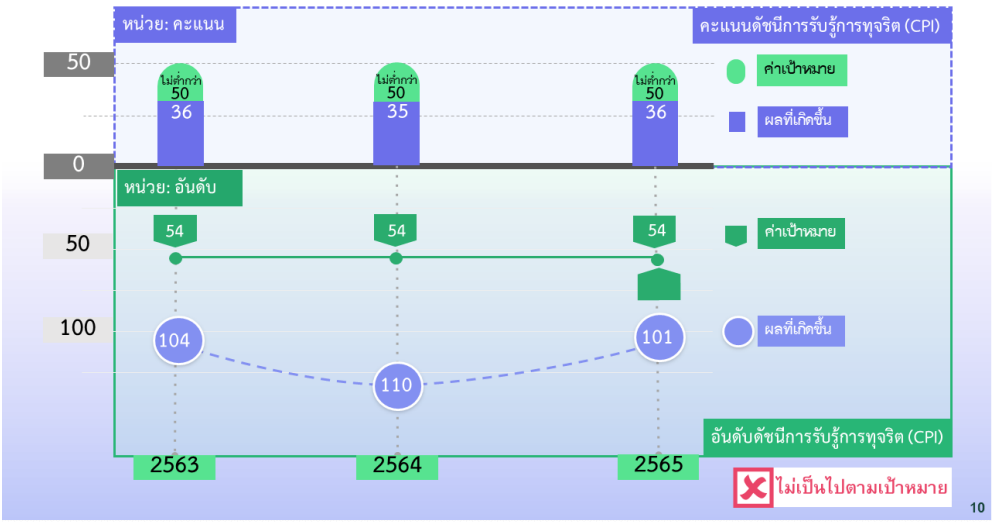

10

ปัญหา อุปสรรคของการดำเนินงาน

- โครงการที่ดำเนินการเป็นการสร้าง Impact ให้กับสังคมในการเฝ้าระวังและแจ้งเบาะแสด้านการทุจริตแบะประพฤติมิชอบ รวมถึงการไม่เพิกเฉยกับปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ แต่ยังไม่สามารถสื่อสารไปยังหน่วยงาน/ผู้เชี่ยวชาญที่ประเมิน CPI ได้ ผลการดำเนินโครงการจึงยังไม่สามารถยกระดับคะแนน CPI ได้

ข้อเสนอแนะ

- การสื่อสารความสำเร็จในการดำเนินงานทั้งด้านการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในระดับนานาชาติด้วยภาษาสากลที่หลากหลาย แบบมุ่งเป้าไปสู่กลุ่มเป้าหมายที่จะส่งผลต่อค่า CPI
- การวางนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องกับภาคธุรกิจ และภาคเอกชนที่ชัดเจน
- การวางนโยบายการลงโทษผู้กระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับการรับสินบน การให้สินบนที่รุนแรง และเหมาะสม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงาน

- สื่อประชาสัมพันธ์ โดยใช้กลยุทธ์สื่อออนไลน์ (Social Media) ร่วมกับสื่อทั่วไป เพื่อการส่งต่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย รวมถึงการสร้างความหน้าเชื่อถือของสื่อออนไลน์
- การบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานทั้งการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน เพื่อการเข้าถึงกระบวนการทุจริต และแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ครอบคลุม
- การมีส่วนร่วมของประชาชน และเจ้าหน้าที่รัฐจะส่งผลให้สังคมมีความเข้มแข็งและไม่ทนต่อการทุจริต

ผลการประเมินความสำเร็จตามแผนระดับ 2 และแผนระดับ 3 ด้านการต่อต้านการทุจริต และประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2563 - 2565

11

แผนย่อยด้านป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมายที่ 1 ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรม ที่ยึดมั่น ความซื่อสัตย์สุจริต และร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรม ค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรม ในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

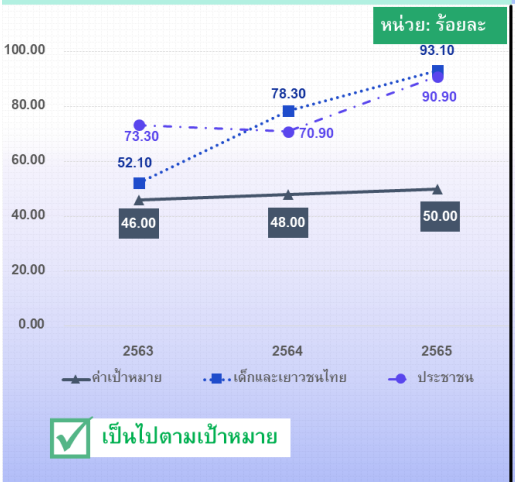

เป็นไปตามเป้าหมาย

ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA)

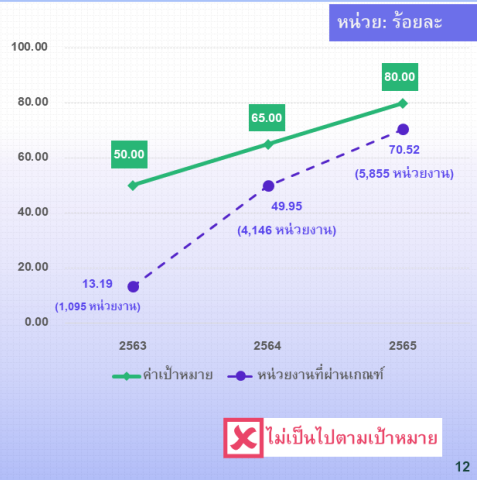

ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย

12

ปัญหา อุปสรรคของการดำเนินงาน

- การประเมินพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน รวมถึงประชาชน เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต และการไม่ทนต่อการทุจริต ยังขาดการสื่อสารเพื่อการประเมินที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายของเด็กและเยาวชน รวมถึงประชาชน
- หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความหลากหลายทั้งด้านขนาดพื้นที่ ความพร้อมของทรัพยากร ผู้บริการ และบริบทของพื้นที่ ความพร้อมในการประเมิน ITA จึงไม่เท่ากันในแต่ละพื้นที่
- การโยกย้ายตำแหน่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน ITA ส่งผลให้การประเมิน ITA ของหน่วยงานขาดความต่อเนื่อง เนื่องจากต้องพัฒนาองค์ความรู้บุคลากรขึ้นใหม่

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงาน

- การสร้างทัศนคติ และปลูกฝังจิตสำนึกด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้กับประชาชนและเยาวชน อย่างต่อเนื่อง
- ความสำเร็จในการขยายเครือข่ายในการป้องกันการทุจริตเชิงรุกในพื้นที่ คือ รูปแบบการคัดเลือกสมาชิกเครือข่ายที่เข้าร่วมกิจกรรมในพื้นที่ จากความพร้อมและความสมัครใจของสมาชิก
- การสนับสนุนและการให้ความสำคัญของผู้บริหารในระดับพื้นที่

ข้อเสนอแนะ

- รูปแบบการประเมินพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน รวมถึงประชาชน เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต และการไม่ทนต่อการทุจริต แบบสอบถามควรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- การใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการดำเนินงาน เพื่อลดการใช้ดุลพินิจ และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรัฐ และประชาชน
- การยกระดับหรือการสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความต้องการที่แตกต่างกัน จึงควรมีการศึกษาความต้องการในระดับพื้นที่เพื่อการสนับสนุนได้ตรงประเด็น
- การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการประเมิน ITA ในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาชนได้รับทราบถึงประโยชน์ของการประเมิน และผลการประเมิน

ผลการประเมินความสำเร็จตามแผนระดับ 2 และแผนระดับ 3 ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

แผนย่อยด้านป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมายที่ 1 ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

13

แผนย่อยด้านป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมายที่ 2 คดีการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง

ตัวชี้วัด: จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต

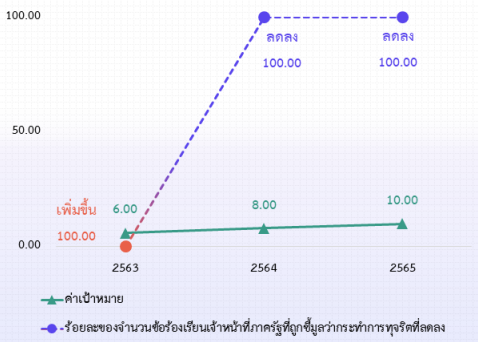

ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย

ตัวชี้วัด: จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต)

หน่วย: ร้อยละ

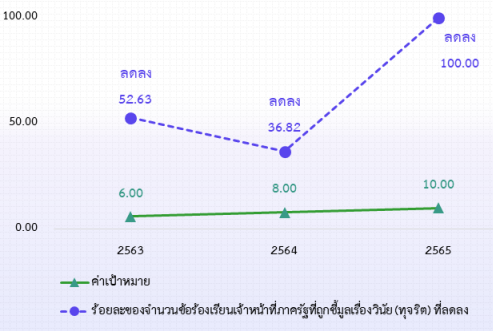

เป็นไปตามเป้าหมาย

14

แผนย่อยด้านป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป้าหมายที่ 2 คดีการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง (ต่อ)

จำนวนคดีทุจริตรายหน่วยงาน และจำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ใช้ข้อมูลคดีปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 เป็นฐานในการประเมิน ซึ่งมีเรื่องกล่าวหาที่ถูกชี้มูลความผิดและเป็นเรื่องที่เกิดเหตุ ซึ่งมี จำนวน 19 เรื่อง

หน่วย: ร้อยละ

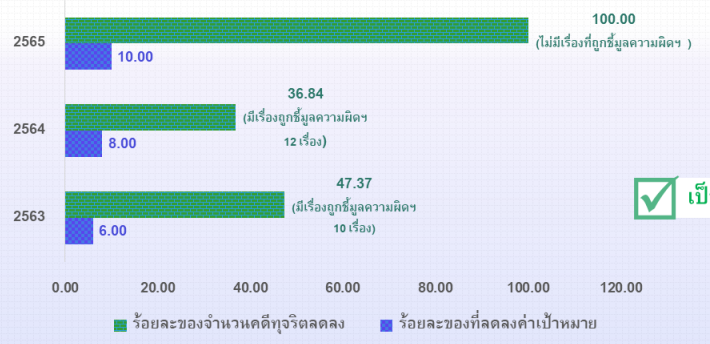

เป็นไปตามเป้าหมาย

15

ปัญหา อุปสรรคของการดำเนินงาน

- ความเชื่อมั่นในการคุ้มครองพยานเมื่อต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินคดีการทุจริตของพยาน หรือผู้แจ้งเบาะแสทั้งประชาชน และเจ้าหน้าที่รัฐ
- การติดตามการดำเนินคดีของเจ้าหน้าที่ยังไม่สามารถแจ้งผลการดำเนินงานได้อย่างทันท่วงที
- การสื่อสารเกี่ยวกับผู้กระทำผิดยังมีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลผู้กระทำผิด ส่งผลให้การสื่อสารการดำเนินการกับผู้กระทำผิด ไม่สามารถสะท้อนความรุนแรง การสร้างความเกรงกลัวในการกระทำผิดได้

ข้อเสนอแนะ

- การบูรณาการและส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ/เอกชน และภาคประชาสังคม
- การลดจำนวนคดีการทุจริตต้องดูในระยะยาว เนื่องจากในการมีส่วนร่วมของประชาชนในช่วงแรก ๆ จะก่อให้เกิดการแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับคดีการทุจริตเพิ่มมากขึ้น

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงาน

- ประชาชน และเจ้าหน้าที่รัฐที่เข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและจับตามองการกระทำการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ
- ช่องทางในการแจ้งเบาะแสการทุจริต และการติดตามการดำเนินการด้านคดีที่ต่อเนื่อง
- มต่อเนื่องในการสร้างทัศนคติ และพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่รัฐ
- การลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐ และการสร้างความสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชน

ผลการประเมินความสำเร็จตามแผนระดับ 2 และแผนระดับ 3 ด้านการต่อต้านการทุจริต และประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

แผนย่อยด้านป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

เป้าหมายที่ 2 คดีการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง

16

แผนย่อยด้านปราบปรามการทุจริต เป้าหมาย การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ

กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขยายระยะ เวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด (2ปี)

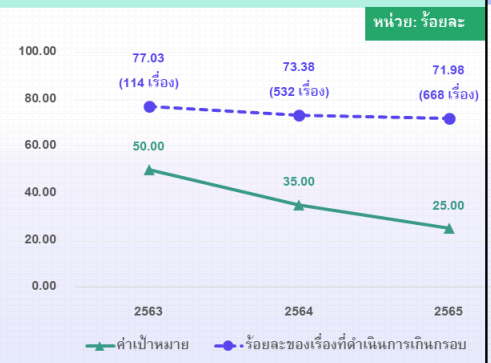

ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย

จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ โดยคำนิยามของ "หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ

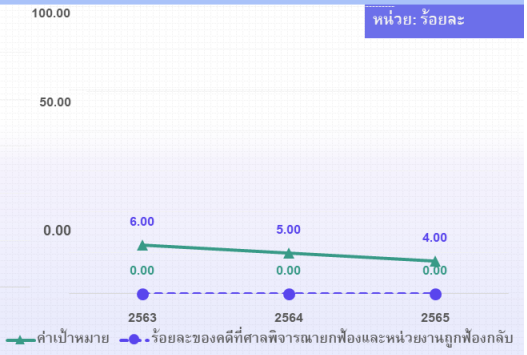

เป็นไปตามเป้าหมาย

17

ปัญหา อุปสรรคของการดำเนินงาน

- การดำเนินคดีไม่สามารถดำเนินการได้ตรงตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด สำหรับคดีการทุจริตที่ต้องมีการสืบพยาน เอกสารหลักฐานเป็นจำนวนมาก รวมถึงคดีที่ต้องมีการสืบเอกสารย้อนหลังเป็นระยะเวลาหลายปี
- การตื่นตัวของประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ส่งผลให้มีจำนวนคดีเข้ามาในระบบจำนวนมาก
- การขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องบางประเภท เช่น เอกสารด้านทรัพย์สิน อสังหาริมทรัพย์ ที่ดิน ต้องใช้ระยะเวลานาน

ข้อเสนอแนะ

- ควรมีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา โดยแบ่งคดีเป็นระดับใหญ่ กลาง เล็ก เพื่อกำหนดกรอบระยะเวลาที่เหมาะสมในการดำเนินการ
- ควรมีการกระจายอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการพิจารณาการไต่สวนข้อเท็จจริงไปสู่ระดับภูมิภาค
- กระบวนการดำเนินงานของหน่วยงานตามกฎหมายหรือระเบียบควรมีการปรับปรุงให้มีความยืดหยุ่นเพิ่มมากขึ้น

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงาน

- บุคลากรและทรัพยากรในการปฏิบัติงาน
- การใช้เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินงาน
- การบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงาน

ผลการประเมินความสำเร็จตามแผนระดับ 2 และแผนระดับ 3 ด้านการต่อต้านการทุจริต และประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

แผนย่อยด้านปราบปรามการทุจริต เป้าหมาย การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ

18

ร้อยละผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของแผนในภาพรวม

ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต	การทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง	การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ
87.93	94.44	70.71

ผลการดำเนินงานในภาพรวมจากโครงการประเมินผลสำเร็จตามแผนระดับที่ 2 และแผนระดับที่ 3 ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

เป้าหมาย	ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต	การทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง	การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ
ผลการดำเนินงาน	บรรลุผลสำเร็จในการสร้างวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต แก่เด็ก เยาวชน และประชาชน แต่ทั้งนี้ยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมายของการยกระดับค่าคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน	จำนวนคดีการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง บรรลุผลสำเร็จ	สามารถดำเนินการบรรลุผลสำเร็จตามตัวชี้วัดเรื่องของจำนวนการฟ้องกลับ แต่กระบวนการขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ไม่สามารถบรรลุเป้าหมาย
ผลกระทบต่อ CPI	ไม่สามารถส่งผลไปสู่การยกระดับค่าคะแนน CPI ได้	ไม่สามารถส่งผลไปสู่การยกระดับค่าคะแนน CPI ได้	ไม่สามารถส่งผลไปสู่การยกระดับค่าคะแนน CPI ได้

19

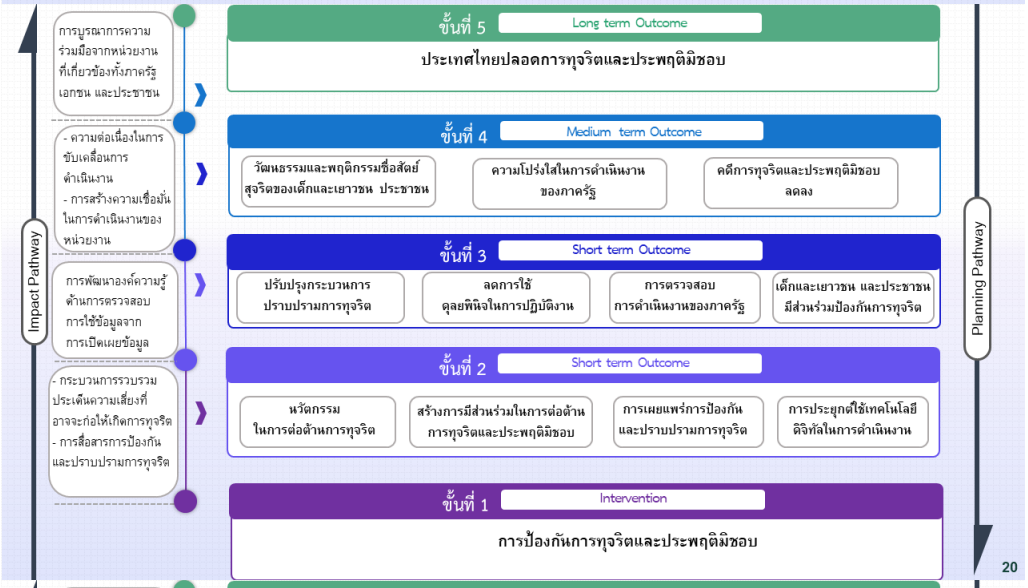

20

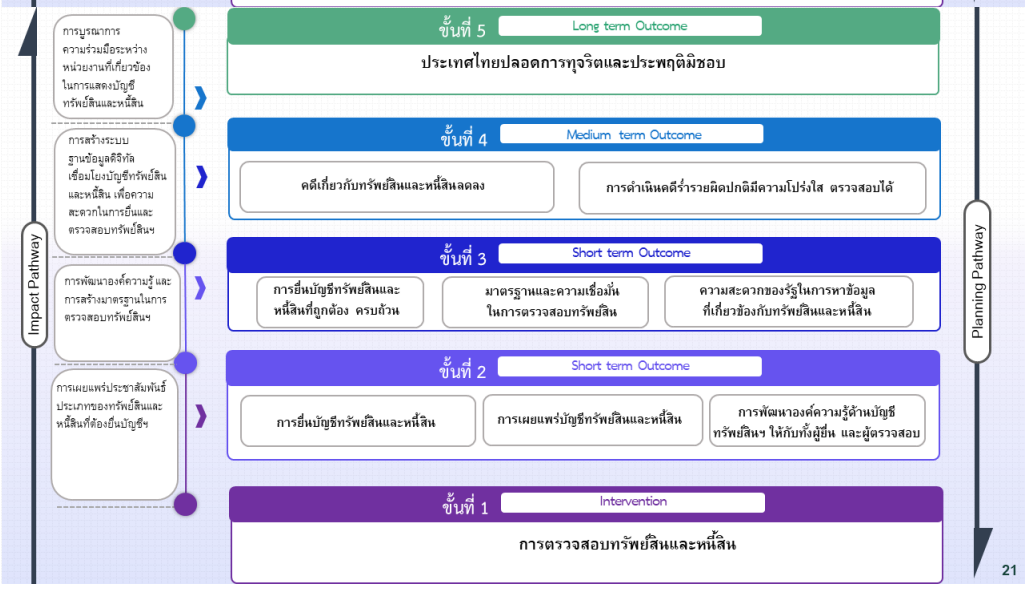

21

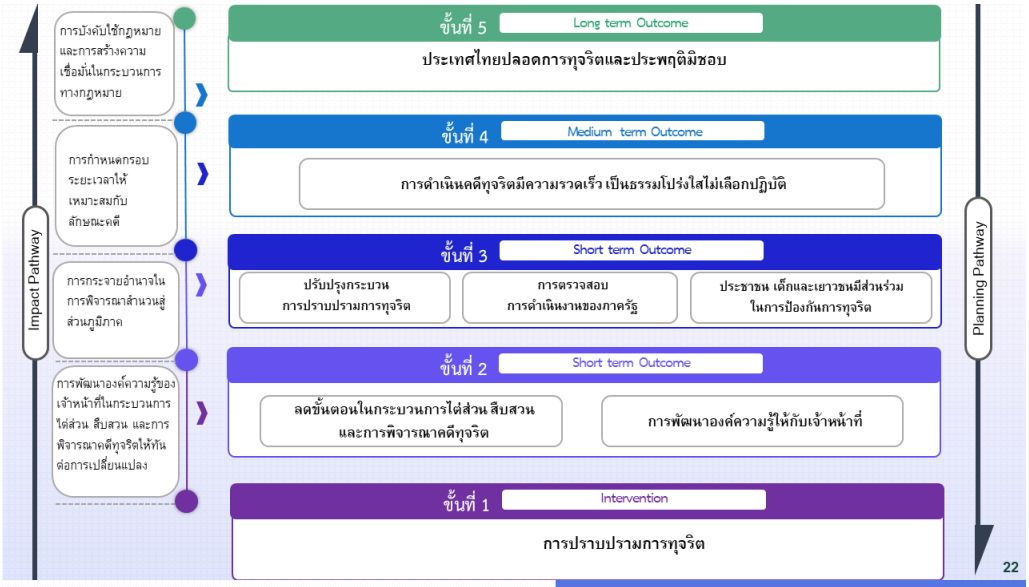

ผลการประเมิน CIPP โครงการภายใต้แผนระดับ 2 และแผนระดับ 3 ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

23

ผลการประเมิน CIPP โครงการภายใต้แผนระดับ 2 และแผนระดับ 3 ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. 2563-2565

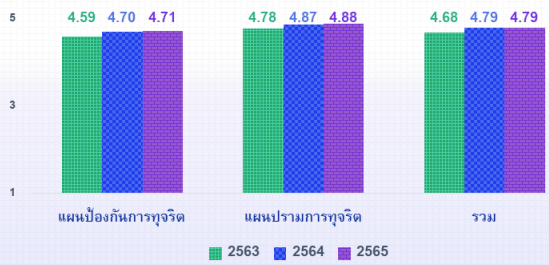

ประเภทโครงการ	ปีงบประมาณ		
	2563	2564	2565
แผนป้องกันการทุจริต	4.59	4.70	4.71
แผนปรามปรามการทุจริต	4.78	4.87	4.88
รวม	4.68	4.79	4.79

24

ผลการประเมินความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจและสังคม

25

ผลการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประจำปีงบประมาณ 2563 - 2565

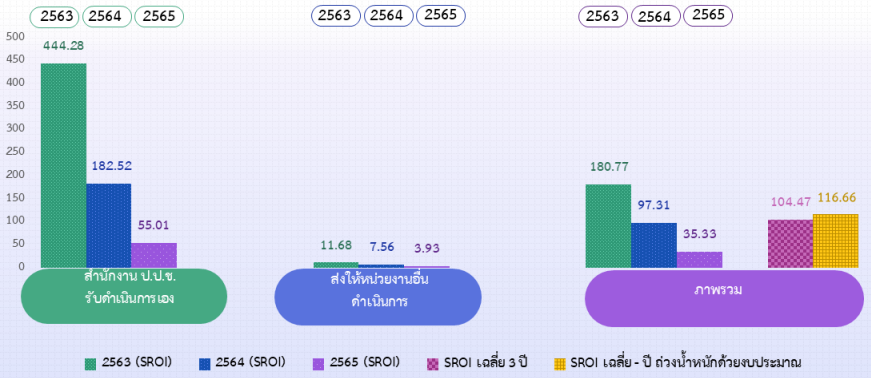

26

ผลการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบด้วยการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมโครงการภายใต้แผนย่อยด้านป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

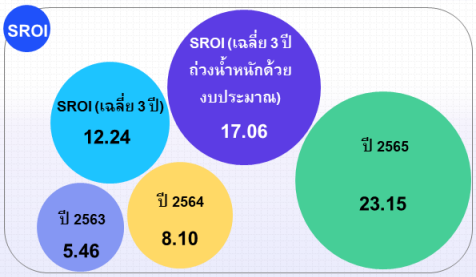

รายการ	มูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม (SROI)		
	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565
SROI (เฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยงบประมาณ)	5.46	8.10	23.15
SROI (เฉลี่ย 3 ปี)		12.24	
SROI (เฉลี่ย 3 ปี ถ่วงน้ำหนักด้วยงบประมาณ)		17.06	

ผลการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบด้วยการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมโครงการภายใต้แผนย่อยด้านแผนย่อยด้านปราบปรามการทุจริต

ไม่สามารถนำผลมาประเมินมูลค่าจาก 3 ปีงบประมาณ (พ.ศ. 2563-2565) เนื่องจากการดำเนินงานส่วนใหญ่ของโครงการมีเพียงโครงการด้านป้องกันการทุจริตที่สามารถนำมาคำนวณค่าได้ โดยโครงการด้านปราบปรามการทุจริต คณะที่ปรึกษามีการประเมินเพียง 1 โครงการ คือ **โครงการสืบสวน ปราบปรามเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินหรือผู้กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายฟอกเงิน** พบว่า ลงทุนดำเนินงาน 1 บาท ได้รับผลตอบแทนกลับมาเป็นมูลค่า **62.92 บาท**

27

ผลการประเมินความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวม

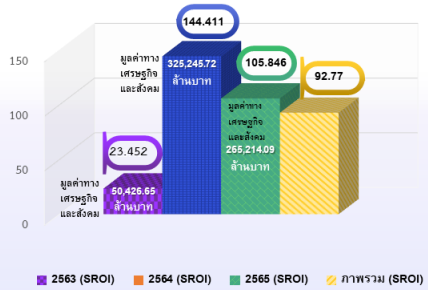

ผลการประเมินความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจและสังคมตามภารกิจงาน

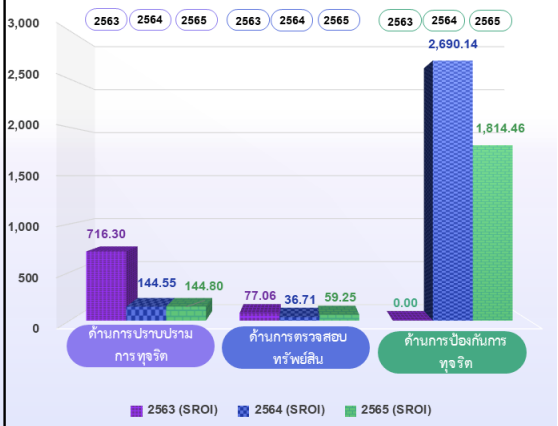

ภาพรวมการจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณแผนงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2563 – 2565

การจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. 2563 – 2565

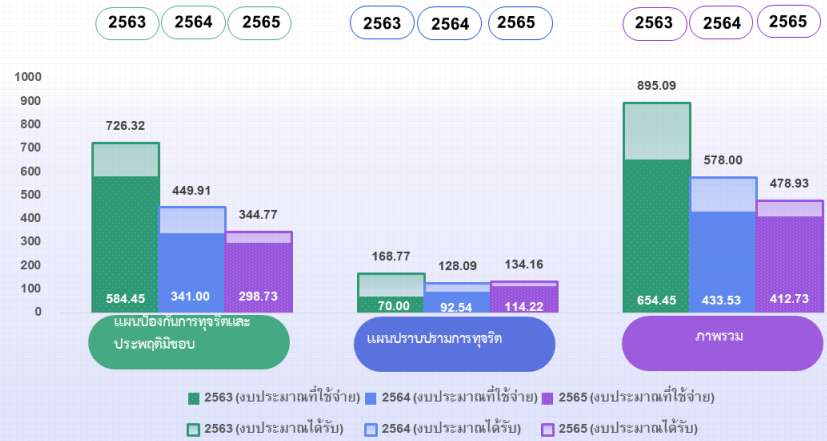

โครงการภายใต้งบบูรณาการด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ปีงบประมาณ	จำนวนโครงการ	จำนวนโครงการภายใต้แผนป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ	จำนวนโครงการภายใต้แผนปราบปรามการทุจริต
2563	306	290	16
2664	337	310	27
2565	328	304	24

จำนวนโครงการที่นำมาประเมินความสอดคล้องกับผลลัพธ์ของตัวชี้วัดภายใต้แผนฯ และผลลัพธ์ CPI **124 โครงการ**

หลักเกณฑ์การคัดเลือกโครงการ

1. จากการประเมินโครงการของคณะที่ปรึกษาในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 – 2565
2. โครงการที่คัดเลือกมีความครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 – 2565 โดยโครงการภายใต้แผนป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบจำนวน 117 โครงการ และโครงการภายใต้แผนปราบปรามการทุจริต จำนวน 7 โครงการ

31

จำนวนโครงการภายใต้งบประมาณตามแผนบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ กับการเชื่อมโยงผลลัพธ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 -2565

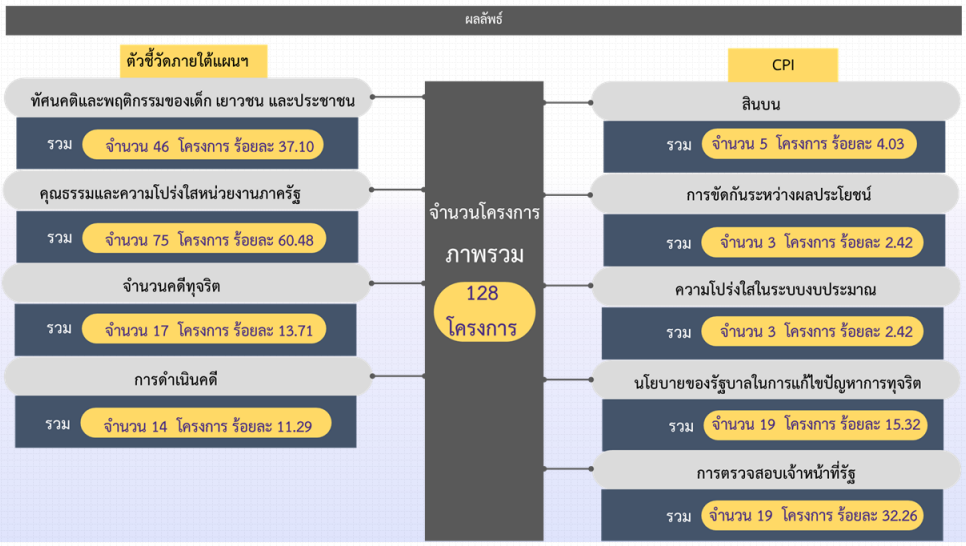

32

การจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณจากกองทุน ป.ป.ช. พ.ศ. 2563 - 2565

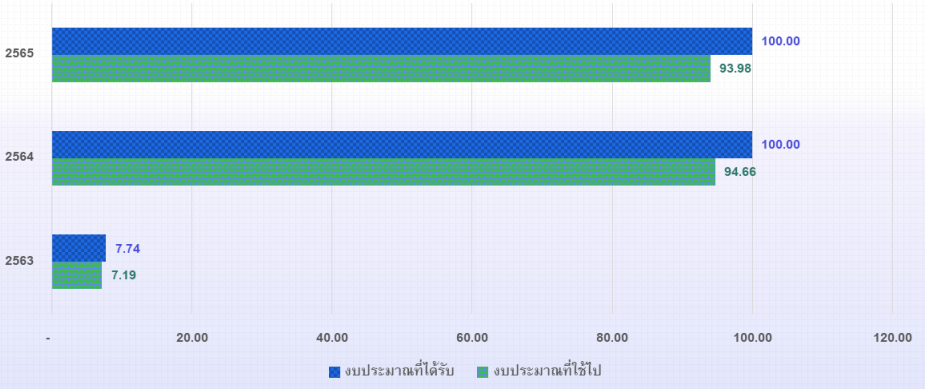

33

จำนวนโครงการภายใต้กองทุน ป.ป.ช. กับการเชื่อมโยงผลลัพธ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 - 2565

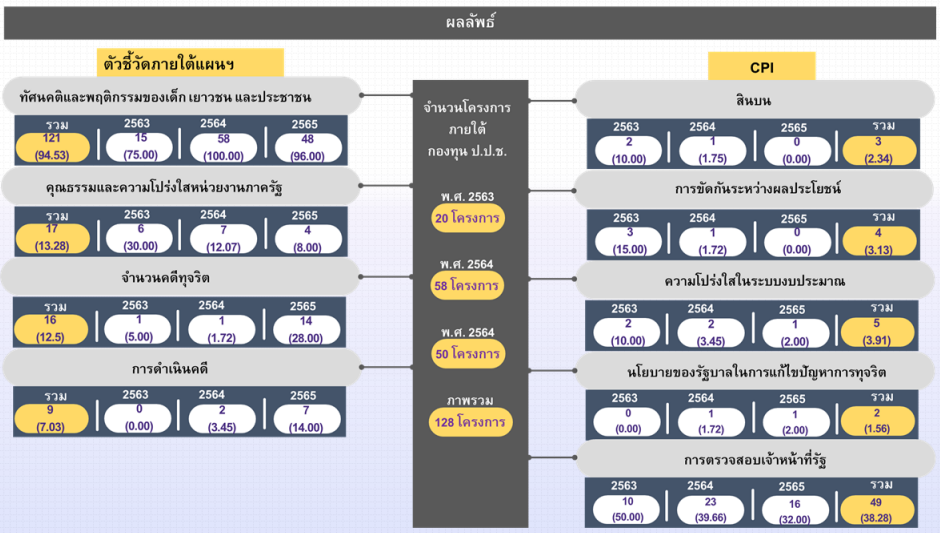

34

ระบบนิเวศการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Ecosystem)

35

โจทย์ใหญ่ในภาพรวม : จากแผนสู่ CPI

36

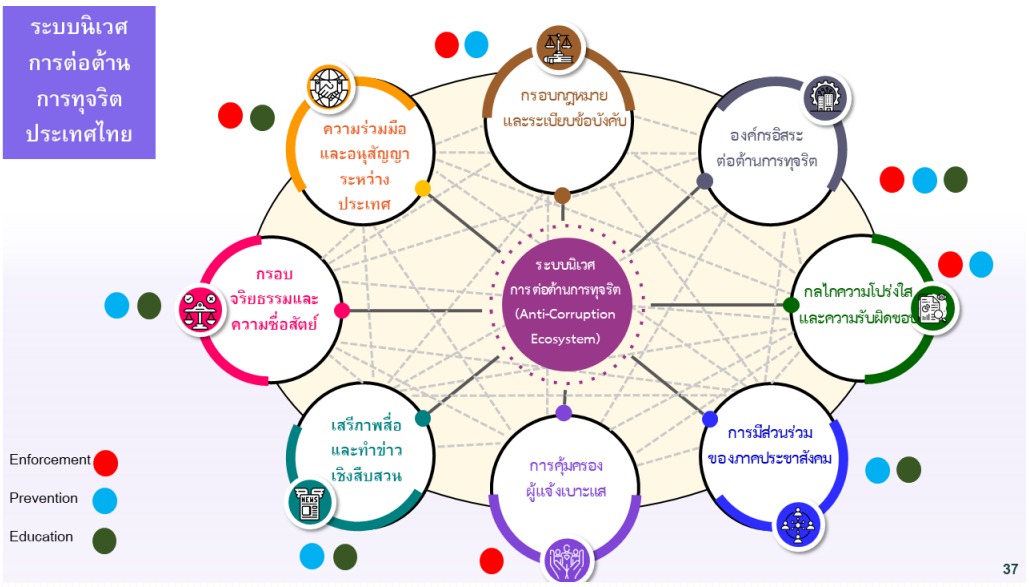
ระบบนิเวศ
การต่อต้าน
การทุจริต
ประเทศไทย
กรอบกฎหมาย
และระเบียบข้อบังคับ
องค์กรอิสระ
ต่อต้านการทุจริต
ความร่วมมือ
และอนุสัญญา
ระหว่าง
ประเทศ
กรอบ
จริยธรรมและ
ความซื่อสัตย์
ระบบนิเวศ
การต่อต้านการทุจริต
(Anti-Corruption
Ecosystem)
กลไกความโปร่งใส
และความรับผิดชอบ
เสรีภาพสื่อ
และทำข่าว
เชิงสืบสวน
การคุ้มครอง
ผู้แจ้งเบาะแส
การมีส่วนร่วม
ของภาคประชาสังคม
Enforcement
Prevention
Education
37

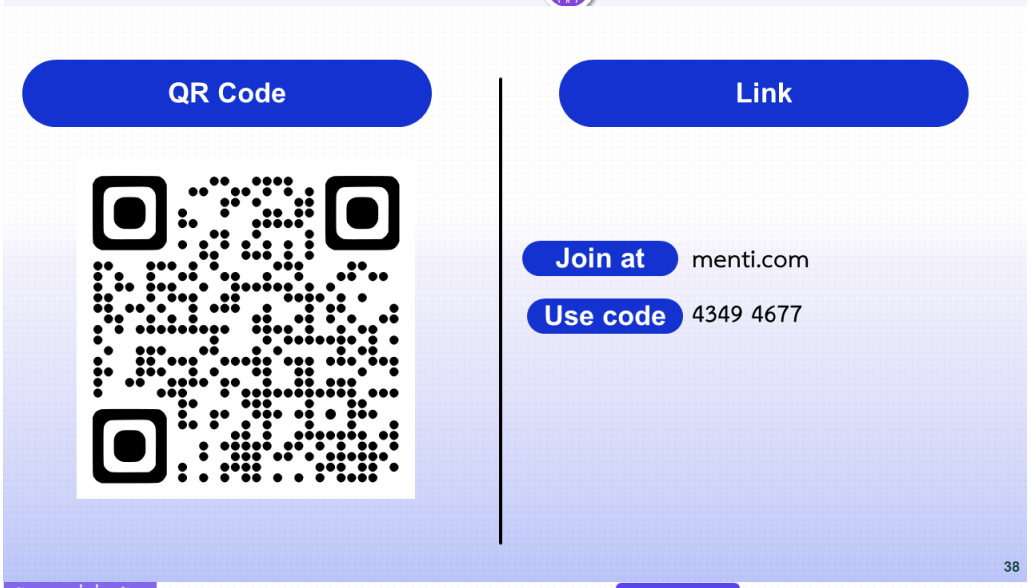
QR Code
Link
Join at
menti.com
Use code
4349 4677
38

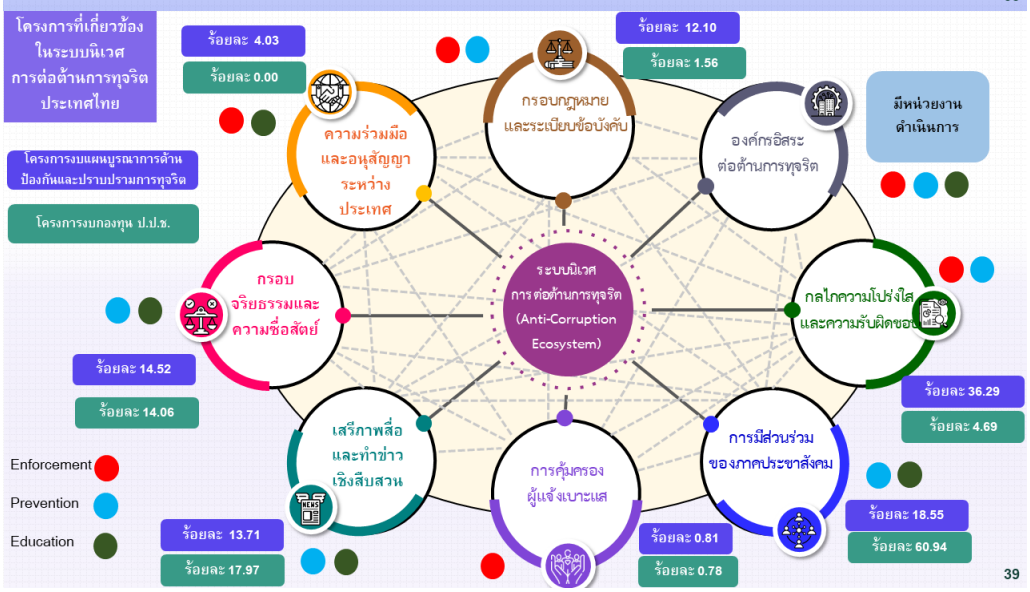
โครงการที่เกี่ยวข้อง
ในระบบนิเวศ
การต่อต้านการทุจริต
ประเทศไทย
โครงการงบแผนบูรณาการด้าน
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต
โครงการงบกองทุน ป.ป.ช.
ร้อยละ 4.03
ร้อยละ 0.00
ร้อยละ 12.10
ร้อยละ 1.56
มีหน่วยงาน
ดำเนินการ
ร้อยละ 14.52
ร้อยละ 14.06
ร้อยละ 36.29
ร้อยละ 4.69
ร้อยละ 13.71
ร้อยละ 17.97
ร้อยละ 0.81
ร้อยละ 0.78
ร้อยละ 18.55
ร้อยละ 60.94
กรอบกฎหมาย
และระเบียบข้อบังคับ
องค์กรอิสระ
ต่อต้านการทุจริต
ความร่วมมือ
และอนุสัญญา
ระหว่าง
ประเทศ
กรอบ
จริยธรรมและ
ความซื่อสัตย์
ระบบนิเวศ
การต่อต้านการทุจริต
(Anti-Corruption
Ecosystem)
กลไกความโปร่งใส
และความรับผิดชอบ
เสรีภาพสื่อ
และทำข่าว
เชิงสืบสวน
การคุ้มครอง
ผู้แจ้งเบาะแส
การมีส่วนร่วม
ของภาคประชาสังคม
Enforcement
Prevention
Education
39

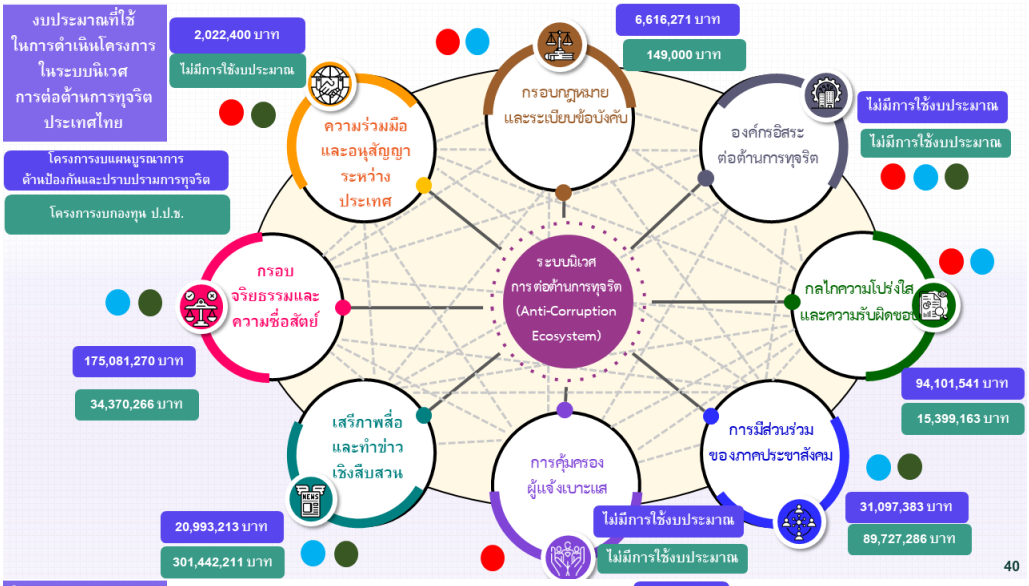

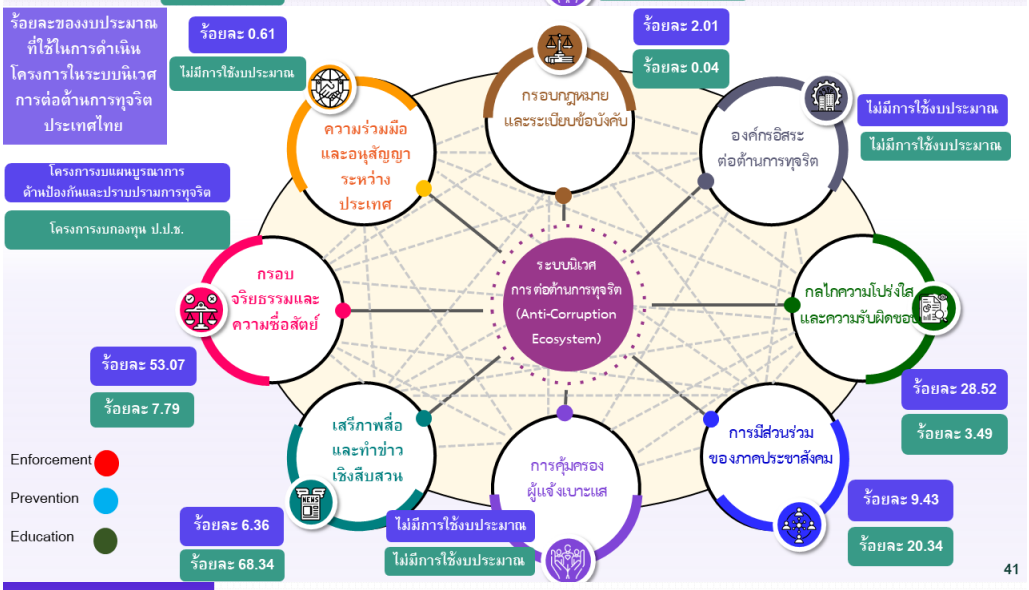

ผลการประเมินโครงการ Baseline

01 โครงการ **STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต**

02 โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.”

03 โครงการผลักดันหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา การติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตรฯ เพื่อพัฒนาและขยายผลหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา

04 โครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต

05 โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ **(Integrity & Transparency Assessment: ITA)**

06 โครงการส่งเสริมธรรมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

07 โครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย

42

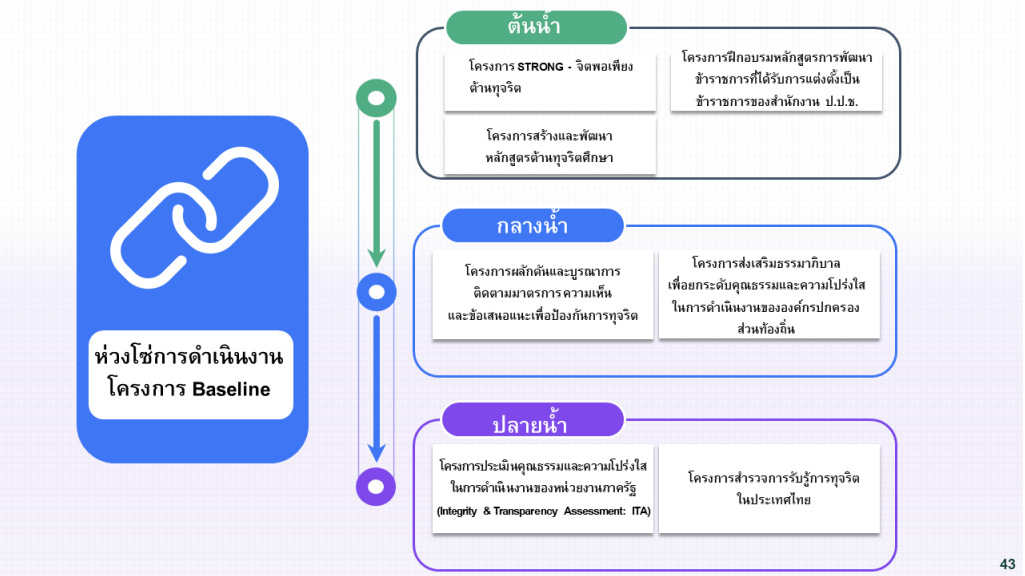

43

โครงการ STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	2563 (Baseline)	2564	2565
ผลผลิต (Output Evaluation)				
1) สำรวจและเลือกพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการทุจริต การกระทำผิดกฎหมาย การขัดกันของผลประโยชน์ หรือความเดือดร้อนของประชาชนอันอาจเกิดจากการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ การจับตามองและแจ้งเบาะแส (Watch & Voice)	1) การสำรวจพื้นที่ที่มีความชัดเจนว่าเกิดผลประโยชน์ขัดกัน/ผิดกฎหมาย หรือจุดที่มีความเสี่ยงต่อการผิดกฎหมาย	228 อำเภอ **(306 อำเภอ)**	228 อำเภอ **(297 อำเภอ)**	524 อำเภอ **(610 อำเภอ)**
	2) รายงานผลการจับตามองและแจ้งเบาะแส (Watch and Voice)	77 ฉบับ **(77 ฉบับ)**	77 ฉบับ **(77 ฉบับ)**	77 ฉบับ **(77 ฉบับ)**
	3) การจัดตั้งชมรม STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริตกลุ่มโซนกรุงเทพมหานคร		3 พื้นที่/กลุ่มโซน **(6 กลุ่มโซน)**	3 พื้นที่/กลุ่มโซน **(6 กลุ่มโซน)**
2) สร้างเยาวชน Anti-corruption Young Leader (ACYL)	1) จำนวนเยาวชน Anti-corruption Young Leader (ACYL)	3,850 คน **(4,742 คน)**	7,700 คน **(8,295 คน)**	
3) การเชื่อมโยงกับเครือข่ายสภาเด็กและเยาวชน	1) จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมการเชื่อมโยงกับเครือข่ายสภาเด็กและเยาวชน			3,600 คน **(5,293 คน)**
4) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมต้านทุจริต	1) จำนวนกลุ่มเป้าหมายหรือสมาชิกชมรมที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม	2,280 คน **(18,089 คน)**		
5) เวทีชุมชน STRONG เพื่อขยายผลจิตพอเพียงต้านทุจริตสู่เครือข่ายและชุมชน	1) เครือข่ายภาคประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมเวทีชุมชน STRONG เพื่อขยายผลจิตพอเพียงต้านทุจริต		11,300 คน **(12,073 คน)**	
	2) ข้อเสนอแนวทางการมีส่วนร่วมต้านทุจริตจากชมรมฯ ที่มีการดำเนินการ		77 แนวทาง **(77 แนวทาง)**	
6) การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ STRONG-จิตพอเพียงต้านทุจริต	1) จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ STRONG - จิตพอเพียงต้านทุจริต			8,965 คน **(10,643 คน)**

44

โครงการ STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต (ต่อ)

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	2563 (Baseline)	2564	2565
ผลลัพธ์ (Outcome Evaluation)				
1) การจับตามองและแจ้งเบาะแส (Watch & Voice)	1) แผนการดำเนินการสอดส่องและแจ้งเบาะแสจากกิจกรรมการสำรวจจุดที่มีความชัดเจนว่าเกิดผลประโยชน์ขัดกัน	77 ฉบับ **(77 ฉบับ)**		77 ฉบับ **(77 ฉบับ)**
	2) การนำมาตรการในการป้องกันการทุจริตที่มีการประกาศใช้ หรือแนวทางที่ชมรมมีมติเห็นชอบ เป็นแนวทางในการกำหนดวิธีในการจับตามองและแจ้งเบาะแส และเสนอข้อเสนอแนะ	154 มาตรการ/แนวทาง		
	3) ประเด็นความเสี่ยงต่อการทุจริตที่ผิดกฎหมายการขัดกันแห่งผลประโยชน์ (COI) และพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการผิดกฎหมายการขัดกันแห่งผลประโยชน์ (COI) และนำข้อมูลภาคสนามมาสู่ชมรมเพื่อกำหนดแผนการดำเนินการ		154 ประเด็น	
2) สร้างเยาวชน Anti-corruption Young Leader (ACYL)	1) การเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของชมรมฯ โดยเน้นการดำเนินการเชิงคุณภาพและเยาวชน	ร้อยละ 80		
	2) ข้อเสนอแนะที่เป็นแนวทางที่สามารถดำเนินการได้ในการแก้ไขปัญหาการทุจริตในพื้นที่ของเยาวชน		77 เรื่อง	
3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมต้านทุจริต	1) ข้อเสนอของกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมต้านทุจริตจากชมรมฯ ที่มีการดำเนินการ	77 ข้อเสนอแนะ		
	2) กลุ่มตัวอย่างจากผู้เข้าร่วมโครงการฯ มีวัฒนธรรม ค่านิยมสุจริต มีทัศนคติ และพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ร้อยละ 46 **(ร้อยละ 73.30)**	ร้อยละ 48 **(ร้อยละ 70.90)**	ร้อยละ 50 **(ร้อยละ 90.90)**

45

โครงการ STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินโครงการ

- รูปแบบการคัดเลือกสมาชิกเครือข่ายที่เข้าร่วมกิจกรรมในพื้นที่
- การพัฒนาความสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยนระหว่างกันของสมาชิกภายในชมรม และระหว่างชมรม ที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ การดำเนินงาน และการสร้างความผูกพันและการยอมรับกันภายในชมรม
- ผู้นำของเครือข่าย ลักษณะผู้นำของเครือข่ายชมรม STRONG–จิตพอเพียงต้านทุจริต ต้องมีความเข้าใจในปัญหาของพื้นที่ เข้าใจความต้องการของสมาชิกชมรม
- ทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ เงินสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมของสมาชิกเครือข่าย เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการขับเคลื่อนเครือข่ายให้มีความยั่งยืน

ปัญหาและอุปสรรค

01 การติดตามประเมินผลความสำเร็จของโครงการ

02 ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของโครงการ สมาชิกที่เข้ามามีส่วนร่วมของชมรมเน้นจำนวนมากกว่าคุณภาพ

03 ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของโครงการ สมาชิกที่เข้ามามีส่วนร่วมของชมรมเน้นจำนวนที่มากเกินไป จึงอาจส่งผลให้สมาชิกชมรมบางส่วนเข้ามาเพื่อหวังผลประโยชน์ด้านอื่นจากการเป็นเครือข่าย STRONG

04 ความต่อเนื่องในการเข้าร่วมกิจกรรมของเด็กและเยาวชน

ข้อเสนอแนะ

การวัดผลสำเร็จของโครงการ STRONG- จิตพอเพียงต้านทุจริต ในระยะต่อไป ต้องเป็นการประเมินผลถึงความสำเร็จของการจัดตั้งชมรม กลุ่มเป้าหมายของเด็กและเยาวชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ ควรมีการขยายกลุ่มเป้าหมายที่เพิ่มขึ้น การแลกเปลี่ยนกระบวนการดำเนินงานของชมรม STRONG ในแต่ละพื้นที่ ทั้งความสำเร็จของการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรคที่พบระหว่างการดำเนินงาน และแนวทางการแก้ไขปัญหา

47

โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.”

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	2563 (Baseline)	2564	2565
ผลผลิต (Output Evaluation)				
การฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.”	ผู้เข้ารับการอบรมผ่านเกณฑ์การอบรมที่กำหนด	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80
ผลลัพธ์ (Outcome Evaluation)				
การฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.”	ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการปฏิบัติงานของผู้ผ่านการอบรม	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80

48

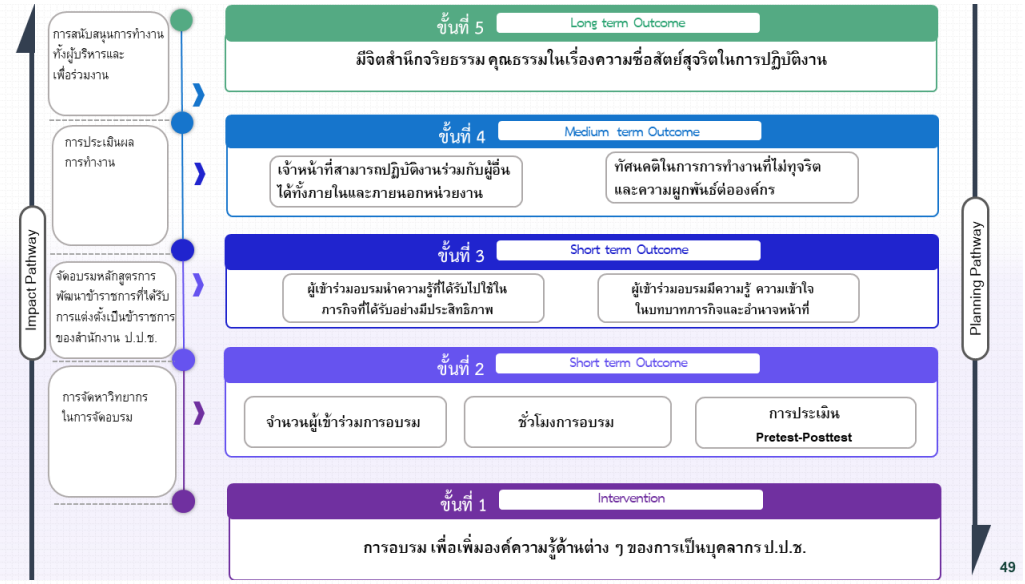

โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.” (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินโครงการ

การจัดการอบรมในลักษณะการอบรมเชิงปฏิบัติการที่ให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถทดลองปฏิบัติงานจริงร่วมกับผู้เข้ารับการอบรม การทดลองทำงานเป็นกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะในการปฏิบัติ

ปัญหาและอุปสรรค

01 การระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่รุนแรง ทำให้ต้องปรับรูปแบบการดำเนินงานโครงการให้อยู่ในรูปแบบการอบรมออนไลน์

02 วัตถุประสงค์ในการจัดอบรมข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.

ข้อเสนอแนะ

01 การคัดเลือกวิทยากรในบางหัวข้อของการอบรม

02 การประเมินผลการอบรมหลักจบหลักสูตรโดยใช้หลักเกณฑ์เชิงคุณภาพ

50

โครงการผลักดันหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา การติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตรฯ เพื่อพัฒนาและขยายผลหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	2563 (Baseline)	2564	2565
ผลผลิต (Output Evaluation)				
1) การกำกับติดตามและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้	1) เอกสารรายงานการประชุม	1 เล่ม		
	2) ประเมินหน่วยงานที่นำหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาไปใช้	3,000 หน่วยงาน		
	3) เอกสารรายงานการประเมิน		5 หลักสูตร **(5 หลักสูตร)**	5 หลักสูตร **(5 หลักสูตร)**
	4) จำนวนเอกสารชี้แจงแนวทาง		1 ฉบับ **(1 ฉบับ)**	
	5) กำกับติดตามโครงการฯ ในพื้นที่		4 ครั้ง	
	6) จำนวนการจัดประชุม		1 ครั้ง	
	7) จำนวนเอกสารรายงานผล		1 ฉบับ	
2) การประเมินพฤติกรรมเด็กและเยาวชน	1) เครื่องมือการประเมินพฤติกรรมเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต			1 เครื่องมือ **(1 เครื่องมือ)**

51

โครงการผลักดันหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา การติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตรฯ เพื่อพัฒนาและขยายผลหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (ต่อ)

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	2563 (Baseline)	2564	2565
ผลลัพธ์ (Outcome Evaluation)				
1) การกำกับติดตามและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้	1) แนวทางการนำผลการประชุมเพื่อไปพัฒนาและขยายผลหลักสูตรฯ	1 แนวทาง		
	2) ขยายผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	200 หน่วยงาน	100 หน่วยงาน	
	3) เอกสารรายงานสรุปผลการกำกับติดตามยุทธศาสตร์ชาติสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต		1 ฉบับ (1 ฉบับ)	
2) การประเมินพฤติกรรมเด็กและเยาวชน	1) ร้อยละเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต	ร้อยละ 46 (ร้อยละ 52.10)	ร้อยละ 48 (ร้อยละ 78.30)	ร้อยละ 50 (ร้อยละ 93.10)

52

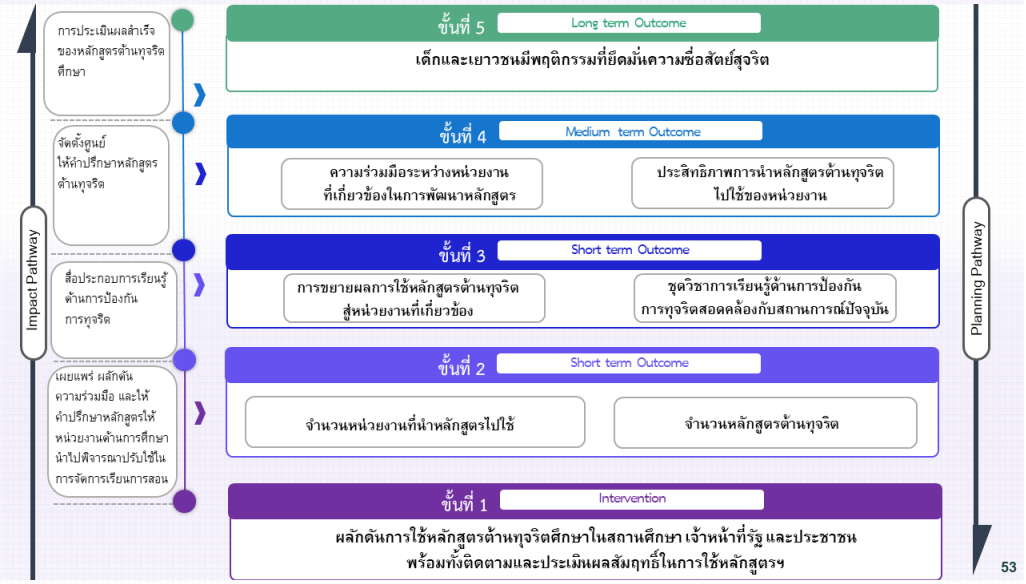

53

โครงการผลักดันหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา การติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตรฯ เพื่อพัฒนาและขยายผลหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินโครงการ

- เนื้อหาของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตรที่ตรงกับสถานการปัจจุบัน
- สื่อเป็นตัวกลางที่ใช้ถ่ายทอดองค์ความรู้จากผู้ส่งไปยังผู้รับเพื่อให้รับรู้และเข้าใจความหมายได้ตรงกัน
- ความร่วมมือของผู้บริหารในหน่วยงาน/พื้นที่

ปัญหาและอุปสรรค

01 บริบทของหน่วยงานที่นำหลักสูตรไปใช้มีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะโรงเรียนในสังกัด สพฐ.

02 สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 - พ.ศ. 2565

03 การนำหลักสูตรไปใช้ในกลุ่มการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย)

ข้อเสนอแนะ

01 มีการจัดทำหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาเป็นหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม บรรจุเป็นหน่วยกิตรายวิชา และประเมินผล การเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม

02 ต้องมีการร่วมมือทุกภาคส่วนในการนำหลักสูตรไปใช้

03 การกำกับ ติดตาม และประเมินผลสัมฤทธิ์หลักสูตรต้านทุจริตศึกษา อาจไม่จำเป็นต้องมีการดำเนินการในทุกปีงบประมาณ เพื่อประสิทธิภาพการขับเคลื่อนหลักสูตร การพัฒนาแนวทางการเรียนรู้

04 การถ่ายทอดเนื้อหาหลักสูตรต่อกลุ่มเป้าหมายที่มีความหลากหลาย

05 สร้างความรู้ความเข้าใจให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอน

54

โครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	2563 (Baseline)	2564	2565
ผลผลิต (Output Evaluation)				
1) การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะเพื่อประกอบการจัดทำมาตรการ ความเห็นและข้อเสนอแนะในการป้องกันการทุจริต	1) ร้อยละจำนวนผู้เข้าร่วมสัมมนา/เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น	ร้อยละ 80 **(ร้อยละ 100)**		
	2) เอกสารรายงานสรุปข้อคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมสัมมนา/เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น	1 ฉบับ **(1 ฉบับ)**		
2) การผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต	1) จำนวนรายงานผลประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อผลักดัน และบูรณาการติดตามมาตรการความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต ด้านทรัพยากรสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ		1 ฉบับ **(1 ฉบับ)**	
	2) รายงานผลการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการป้องกันทุจริต		1 ฉบับ **(1 ฉบับ)**	
	3) รายงานสรุปข้อคิดเห็นการผลักดันและบูรณาการการติดตามการยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI)		1 ฉบับ **(1 ฉบับ)**	
3) การพัฒนานวัตกรรมเพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index: CPI)	1) เอกสารรายงานผลการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับแหล่งข้อมูล CPI ทุกแหล่งที่ใช้ประเมินประเทศไทย			1 ฉบับ
	2) เอกสารข้อเสนอเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนานวัตกรรมฯ			1 ฉบับ

55

โครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต (ต่อ)

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	2563 (Baseline)	2564	2565
ผลลัพธ์ (Outcome Evaluation)				
1) การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะเพื่อประกอบการจัดทำมาตรการ ความเห็นและข้อเสนอแนะในการป้องกันการทุจริต	1) จำนวนประเด็นข้อสังเกต และข้อเสนอแนะจากการรับฟังความคิดเห็นที่นำมาสู่การปรับปรุงแก้ไขร่างมาตรการฯ	3 ประเด็นต่อ 1 มาตรการ **(13 ประเด็น)**		
2) การผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต	1) ร้อยละของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดได้มีการผลักดันและบูรณาการการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริตด้านทรัพยากรสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ		ร้อยละ 60 **(ร้อยละ 100)**	
	2) ร้อยละของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามมาตรการป้องกันการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาสินบน		ร้อยละ 70 **(ร้อยละ 100)**	
	3) เอกสารรายงานสรุปข้อคิดเห็นต่อคณะกรรมการอำนวยการฯ ที่เหมาะสมในการปรับปรุงการดำเนินการตามยุทธศาสตร์เพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI)		1 ครั้ง **(1 ครั้ง)**	
3) การพัฒนานวัตกรรมเพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index: CPI)	1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำข้อเสนอเชิงกลยุทธ์ไปประยุกต์ใช้ตามบริบทของหน่วยงาน			ร้อยละ 100

56

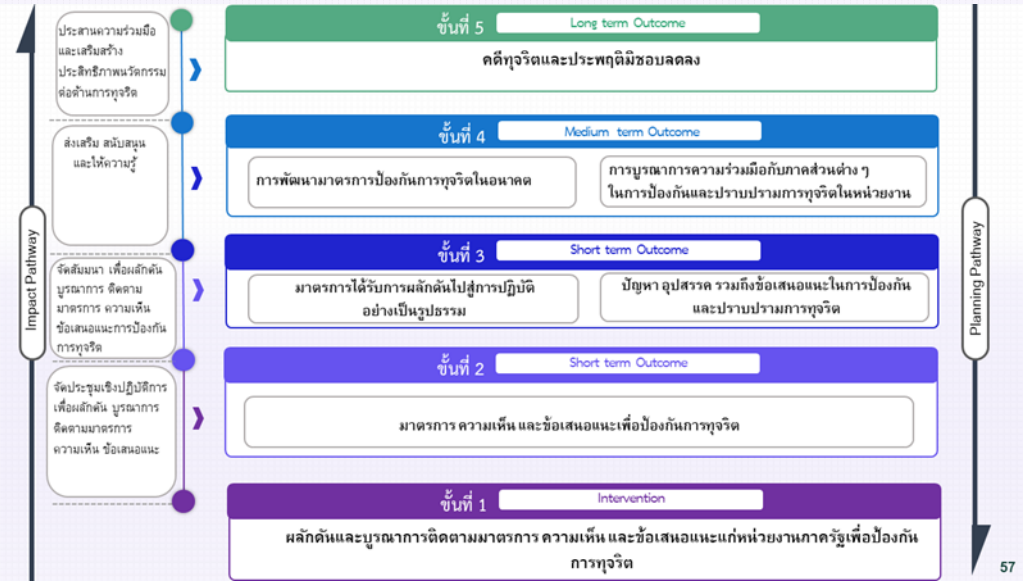

57

โครงการผลักดันและบูรณาการติดตามมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินโครงการ

ความต่อเนื่องในการติดตามการนำมาตรการไปปรับใช้ของหน่วยงานที่รับมาตรการ

ปัญหาและอุปสรรค

มาตรการบางมาตรการโดยเฉพาะมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง แก้ไข ข้อกฎหมายต้องอาศัยระยะเวลาในการขับเคลื่อนและผลักดันให้เกิดนำมาตรการไปใช้อย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะ

01 ควรมีการจัดทำมาตรการป้องกันการทุจริตในหน่วยงานภาคเอกชน

02 ไม่ควรให้สำนักงาน ที่มีเป้าหมายการดำเนินงานที่ไม่จำเป็น

03 ไม่ควรให้สำนักงาน ที่มีเป้าหมายการดำเนินงานที่ไม่จำเป็นขับเคลื่อนความสำเร็จของการดำเนินงานผ่านการทำโครงการ และไม่มีความเชี่ยวชาญในการจัดทำโครงการ ต้องทำโครงและของบประมาณในการดำเนินงาน

58

โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA)

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	2563 (Baseline)	2564	2565
ผลผลิต (Output Evaluation)				
การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA)	1) ผลการประเมินของหน่วยงานภาครัฐที่เข้ารับการประเมิน	8,304 หน่วยงาน **(8,304 หน่วยงาน)**		
	2) ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐที่สามารถประเมินผลได้อย่างสมบูรณ์		ร้อยละ 100 **(ร้อยละ 100)**	ร้อยละ 100 **(ร้อยละ 100)**
ผลลัพธ์ (Outcome Evaluation)				
ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA)	ร้อยละของจำนวนหน่วยงานที่มีคะแนนการประเมินไม่น้อยกว่า 85 คะแนน	ร้อยละ 50 **(ร้อยละ13.19)**	ร้อยละ 65 **(ร้อยละ 49.95)**	ร้อยละ 80 **(ร้อยละ 70.52)**

59

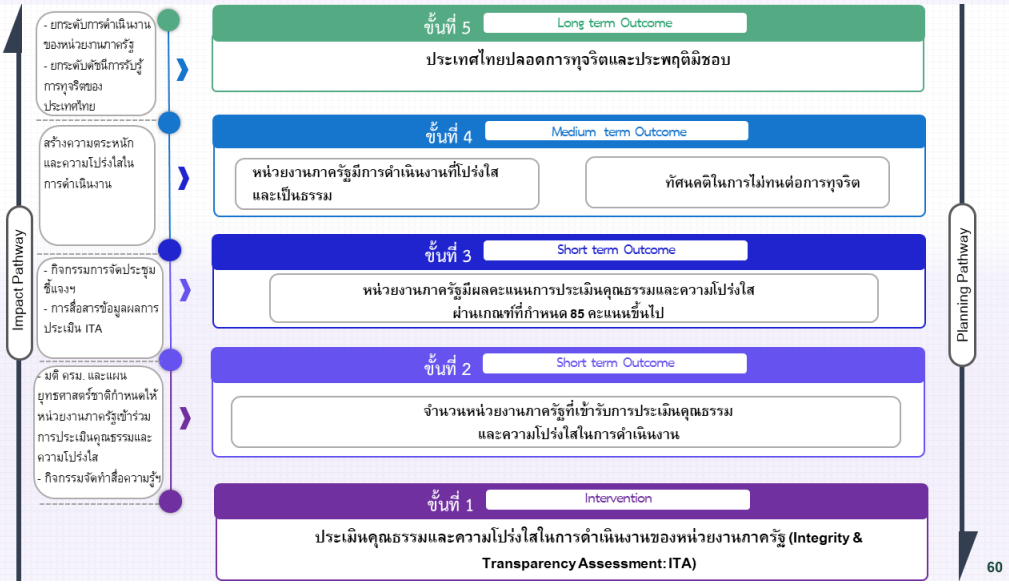

60

โครงการส่งเสริมธรรมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	2563 (Baseline)	2564	2565
ผลผลิต (Output Evaluation)				
1) การผลิตคู่มือส่งเสริมธรรมาภิบาลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1) จำนวนคู่มือส่งเสริมธรรมาภิบาลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1 ชุด **(1 ชุด)**	1 ชุด **(3 ชุด)**	
2) การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อยกระดับการประเมิน ITA ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1) จำนวนการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการยกระดับธรรมาภิบาลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3 ครั้ง **(4 ครั้ง)**		
	2) จำนวนรายงานผลการติดตามประเมินผลการยกระดับธรรมาภิบาลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1 ฉบับ **(1 ฉบับ)**	1 ฉบับ **(1 ฉบับ)**	
	3) จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการฯ		ร้อยละ 80 **(ร้อยละ 100)**	ร้อยละ 80 **(ร้อยละ 87.30)**
4) ผลิตองค์ความรู้ธรรมาภิบาล	1) จำนวนองค์ความรู้ธรรมาภิบาล			2 ชุด **(5 ชุด)**
5) เพิ่มศักยภาพบุคลากรเพื่อขับเคลื่อนการยกระดับผลการประเมิน ITA ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1) จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มศักยภาพบุคลากรฯ			ร้อยละ 80
6) สัมมนาแนวทางการยกระดับการประเมิน ITA ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1) จำนวนการจัดกิจกรรมสัมมนา "แนวทางการยกระดับผลการประเมิน ITA ของ อปท."			1 ครั้ง **(2 ครั้ง)**
7) ติดตามประเมินผลการยกระดับผลการประเมิน ITA ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1) จำนวนการลงพื้นที่ติดตามผลการประเมิน ITA ของ อปท.			5 ครั้ง **(3 ครั้ง)**

61

โครงการส่งเสริมธรรมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ต่อ)

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	2563 (Baseline)	2564	2565
ผลลัพธ์ (Outcome Evaluation)				
โครงการส่งเสริมธรรมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1) ร้อยละจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมกิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการฯ มีผลการประเมิน ITA 85 คะแนนขึ้นไป	ร้อยละ 50 **(ร้อยละ 10.35)**	ร้อยละ 65 **(ร้อยละ 47.27)**	ร้อยละ 80 **(ร้อยละ 69.77)**
	2) ร้อยละจำนวนองค์กรปกครอง มีผลการประเมิน ITA ในส่วนแบบวัดการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ (OIT) ที่ 85 คะแนนขึ้นไป			ร้อยละ 80 **(ร้อยละ 47.58)**

62

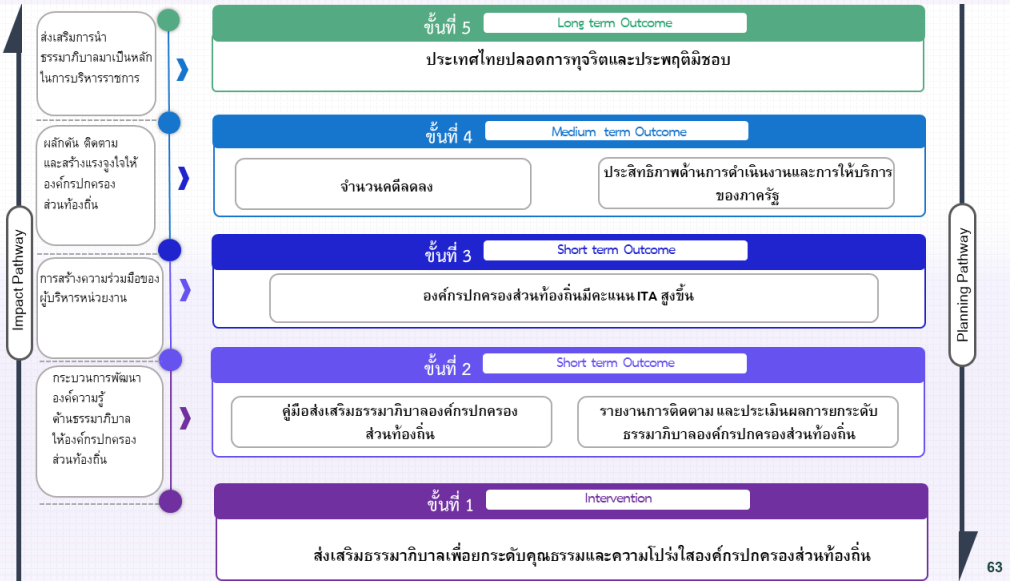

63

โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA) และโครงการส่งเสริมธรรมมาภิบาลเพื่อยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินโครงการ

- มีคู่มือการประเมิน ITA การจัดทำนิยามศัพท์ของข้อคำถาม
- การบูรณาการการทำงานด้านการประเมิน ITA กับหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก
- การจัดทำมาตรฐานการทำงานของผู้ตรวจประเมินอย่างถูกต้อง
- การจัดทำมาตรฐานการทำงานของผู้ตรวจประเมินอย่างถูกต้อง
- การพัฒนาองค์ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการประเมินในหน่วยงานผู้ถูกประเมินอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

01 การประเมิน ITA ควรดำเนินการเมื่อสิ้นปีงบประมาณเพื่อให้ส่วนราชการมีระยะเวลาดำเนินการตามกรอบปีงบประมาณจริง

02 คู่มือการประเมิน ITA ควรอธิบายให้ละเอียด ระบุนิยามศัพท์ของคำที่สร้างความคลุมเครือ ในการประเมินที่ผ่านมาให้มีความชัดเจน

03 การยกระดับหรือการสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยความต้องการที่แตกต่างกัน จึงควรมีการศึกษาความต้องการในระดับพื้นที่

04 การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการประเมิน ITA ในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาชนได้รับทราบถึงวัตถุประสงค์ของการประเมิน

ปัญหาและอุปสรรค

01 ระดับความพร้อมในการประเมินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยมีความแตกต่างกันค่อนข้างสูง

02 ขาดความต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในหน่วยงานผู้ถูกประเมิน

64

โครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย

กิจกรรม	ตัวชี้วัด (Indicator)	2563 (Baseline)	2564	2565
ผลผลิต (Output Evaluation)				
การสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย	1) จำนวนรายงาน	1 ฉบับ **(1 ฉบับ)**	1 ฉบับ **(1 ฉบับ)**	1 ฉบับ **(1 ฉบับ)**
	2) จำนวนแบบสำรวจ			1 ฉบับ **(1 ฉบับ)**
ผลลัพธ์ (Outcome Evaluation)				
การสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย	1) ค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2564	ดีขึ้น **(ดีขึ้น)**		
	1) ร้อยละของหน่วยงานที่ได้รับทราบผลการสำรวจมีความเห็นว่าสามารถนำผลการสำรวจไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดแนวทางในการป้องกันการทุจริตได้		ร้อยละ 50 **(ร้อยละ 53.85)**	85 หน่วยงาน

65

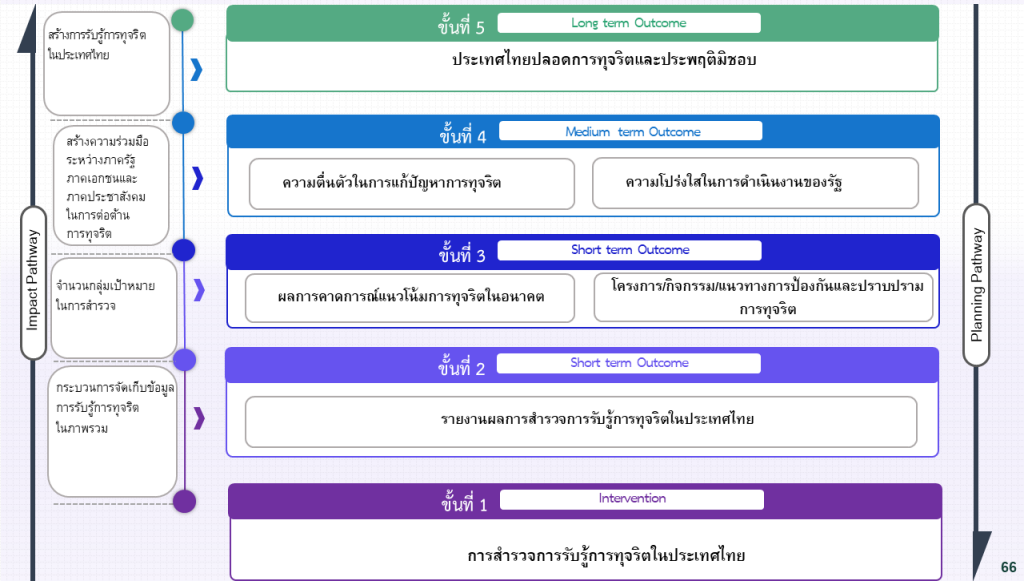

66

โครงการสำรวจการรับรู้การทุจริตในประเทศไทย (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินโครงการ

พื้นที่ในการดำเนินการสำรวจและกลุ่มเป้าหมายต้องครอบคลุม ทั้งบริบทของพื้นที่ที่มีหลากหลาย ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความหลากหลายจะช่วยให้การสำรวจการรับรู้สะท้อนภาพความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

การใช้เทคโนโลยีเข้ามาสนับสนุนการสำรวจ

ข้อเสนอแนะ

01 ควรมีการติดตามการดำเนินงานว่าหน่วยงานที่ได้รับทราบผลการสำรวจสามารถนำผล การสำรวจไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดแนวทางในการป้องกันการทุจริตได้หรือไม่

02 การสื่อการเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการประเมินไปยังประชาชนทั่วไป ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ นักธุรกิจ นักลงทุนชาวไทยและนักลงทุนชาวต่างชาติ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ปัญหาและอุปสรรค

การส่งงานล่าช้ากว่ากำหนด แม้จะมีการติดตาม และทำหนังสือกำชับผู้รับจ้างให้ส่งมอบงาน ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาแล้ว

67

ผลการประเมินโครงการ Baseline ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงตามทฤษฎี Theory of Change และความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของการดำเนินงานว่าส่งผลต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ

การประเมินโครงการส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงตามทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร

การประเมินความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของโครงการกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ และการส่งผลต่อค่า CPI

68

ผลการวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนระดับ 2 และแผนระดับ 3 ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

69

ร้อยละผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของแผน

เป้าหมาย และตัวชี้วัด	ร้อยละผลการดำเนินงาน		
	2563	2564	2565
ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต	**75.46**	**92.28**	**96.25**
1. ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต	100	100	100
2. ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	100	100	100
3. ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	26.38	76.85	88.15
การทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง	**83.33**	**100**	**100**
4. จำนวนคดีทุจริตในภาพรวม	100	100	100
2. จำนวนคดีทุจริตรายหน่วยงาน	50	100	100
- จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต)	100	100	100
- จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต	0	100	100
3. จำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	100	100	100
การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ	**72.97**	**70.48**	**68.68**
1. กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด	45.94	40.95	37.36
2. จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ	100	100	100

70

ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานแผนระดับที่ 2 และแผนระดับที่ 3 ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานหน่วยงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช.

บุคลากร

การจัดสรรบุคลากรให้มีความเหมาะสมกับหน้าที่และเนื้องาน

งบประมาณ

การดำเนินงานบางโครงการ/กิจกรรมภายในหน่วยงานไม่มีความต่อเนื่อง

ทรัพยากร

เครื่องมือดิจิทัลที่ใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานยังไม่มีความน่าเชื่อถือ

ความร่วมมือ

การบูรณาการความร่วมมือและความเชื่อมโยงข้อมูลด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตระหว่างหน่วยงานยังไม่สามารถดำเนินการได้เต็มที่

ขั้นตอนการดำเนินงาน

เนื่องจากการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. มีระเบียบ กฎหมายเป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่มีการเพิ่มบทลงโทษจากกฎหมายให้เด็ดขาด

นโยบาย

ปัจจุบันนโยบายของสำนักงาน ป.ป.ช. มีการเปลี่ยนแปลงไปทุกปี

ข้อเสนอแนะ

01 **กระบวนการดำเนินงานของหน่วยงานตามกฎหมายหรือระเบียบ ควรมีการปรับปรุงให้มีความยืดหยุ่นเพิ่มมากขึ้น**

02 การนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการดำเนินงาน

03 **การพัฒนาองค์ความรู้ทักษะในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่**

04 การประชาสัมพันธ์และสร้างความน่าเชื่อถือความเชื่อมั่นของระบบความปลอดภัยของข้อมูลในการเข้าไปใช้ข้อมูล

71

ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานแผนระดับที่ 2 และแผนระดับที่ 3 ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานหน่วยงานร่วมบูรณาการ

ปัญหาการขับเคลื่อนการประเมิน ITA

ขาดความต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในหน่วยงานผู้ถูกประเมิน

การพัฒนาองค์ความรู้ทักษะในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

โดยเฉพาะด้านกฎหมายเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ช่องว่างและข้อบกพร่องของกฎหมาย

ระเบียบของราชการที่เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ดุลยพินิจได้จำนวนมาก

การแทรกแซงการดำเนินงาน

ปัจจุบันการดำเนินคดีการทุจริตมีความล่าช้า เนื่องจากมีอำนาจของนักการเมืองเข้ามาแทรกแซงในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

บุคลากร

มีข้อจำกัดในโครงสร้างอัตรากำลังของศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต (ศปท.) และมีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต

สื่อ การประชาสัมพันธ์

เผยแพร่ข้อมูลด้านการทุจริตมีความล่าช้าเนื่องจากมีระยะเวลาการจัดทำข้อมูลที่มีระยะเวลายาวนาน และสื่อที่เผยแพร่ยังไม่มีความหลากหลาย

ข้อเสนอแนะ

01 **อบรมให้ความรู้หลักสูตรเกี่ยวกับกฎหมายที่ใช้ในการปฏิบัติงานต้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานร่วมบูรณาการเพิ่มมากขึ้น และควรมีการจัดอบรมทั้งวิชาการและการปฏิบัติ**

02 จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์และเครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลในการให้ความรู้ด้านกฎหมาย ระเบียบและแนวปฏิบัติกับหน่วยงานผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการป้องกันการทุจริต

03 **การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ควรมีความหลากหลายทั้งสื่อประเภทออฟไลน์และออนไลน์ให้ครอบคลุมประเภทกลุ่มคน และมีความรวดเร็วในการเผยแพร่**

04 องค์กรควรจัดลำดับความสำคัญของสภาพปัญหา รวมถึงความเสี่ยงต่อการทุจริตที่ต้องการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

72

ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานแผนระดับที่ 2 และแผนระดับที่ 3 ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานหน่วยงานภาคประชาสังคม	ข้อเสนอแนะ
การเข้าถึงข้อมูล เนื่องจากในปัจจุบันการดำเนินงานของหน่วยงานภาคประชาสังคม หรือภาคประชาชนต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้เอกสารทางราชการ แต่การติดต่อในการขอใช้ข้อมูล หน่วยงานภาครัฐ บางหน่วยงานไม่ให้ความร่วมมือหรือมีการดำเนินงานที่ล่าช้า	01 รณรงค์ และชี้แจงให้หน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของภาคประชาสังคมหรือประชาชนให้ความร่วมมือในการดำเนินงานต่าง ๆ
ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของโครงการ สมาชิกที่เข้ามามีส่วนร่วมของชมรม STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริตเน้นจำนวนที่มากเกินไป จึงอาจส่งผลให้สมาชิกชมรมฯ บางส่วนเข้ามาเพื่อหวังผลประโยชน์ด้านอื่นจากการเป็นเครือข่าย STRONG	02 จัดทำความร่วมมือกับหน่วยงานภาคประชาสังคมประเภทสื่อ ในการเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันรายวัน 03 การวัดผลสำเร็จของสมาชิกโครงการ STRONG – จิตพอเพียงต้านทุจริต ในระยะต่อไป ต้องเป็นการประเมินผลถึงความสำเร็จของการจัดตั้งชมรม 04 การใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการดำเนินงานค้นหาข้อมูลให้กับหน่วยงานหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องส

73

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ปัจจัยด้านคน (Man)
- การสร้างทัศนคติ และปลูกฝังจิตสำนึกต้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้กับประชาชนและเยาวชน
- ความสำเร็จในการขยายเครือข่ายในการป้องกันการทุจริตเชิงรุกในพื้นที่
- บุคลากรและทรัพยากรที่เพียงพอและเหมาะสมในการดำเนินงานต้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- วัฒนธรรมองค์กร คือการสร้างสำนึกของเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินงานในเรื่องการต่อต้าน
- การทุจริตเพื่อสังคม ไม่ใช่ทำงานเพื่อตอบค่าการประเมินดัชนีชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator: KPI) ของตัวเอง

ปัจจัยด้านการจัดการ (Management)
- นโยบายการสนับสนุนการทำงานต้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- การบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงาน
- การสนับสนุนและการให้ความสำคัญของผู้บริหารในการต่อต้านการทุจริตอย่างจริงจัง
- ภาพลักษณ์องค์กร
- การสนับสนุนและการให้ความสำคัญของผู้บริหารในการต่อต้านการทุจริตอย่างจริงจัง

ปัจจัยด้านงบประมาณ (Money)
- ความต่อเนื่องของงบประมาณ

ปัจจัยด้านทรัพยากร (Materials)
- การใช้เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินงาน
- สื่อประชาสัมพันธ์โดยใช้กลยุทธ์สื่อออนไลน์ (Social Media)

74

โครงการตัวอย่างผลการดำเนินงาน

		ผลผลิต	ผลลัพธ์	ผลกระทบ
โครงการที่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย	วัตถุประสงค์: เพื่อส่งเสริมให้หน่วยงานมีกระบวนการในการดำเนินงาน และกระบวนการให้และเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐ และสามารถตรวจสอบข้อมูลการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด	จำนวนหน่วยงานที่เข้าร่วมการประเมิน	คะแนนคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐผ่านเกรท์ที่กำหนด	จำนวนจำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบของหน่วยงานภาครัฐลดลง
โครงการที่ยังไม่สามารถดำเนินงานได้ตามผลลัพธ์ ผลกระทบ	วัตถุประสงค์: เพื่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	1. จำนวนการผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ 2. จำนวนผู้มีส่วนร่วมและรับชมสื่อ	การรับรู้การทุจริตในประเทศไทย	ความตระหนักรู้และมีจิตสำนึกไม่ทนต่อการทุจริตในสังคม
โครงการที่ไม่สามารถส่งผลกระทบไปยัง CPI	วัตถุประสงค์: เพื่อให้เกิดการเสริมสร้างทัศนคติ ค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต ในกลุ่มเป้าหมายภาคประชาชนและภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง ป้องกันและปราบปรามการทุจริต	1. จำนวนการสำรวจพื้นที่/การประกอบกิจการที่ผิดกฎหมาย การขัดกันแห่งผลประโยชน์ (COI) 2. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ 3. ข้อเสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วมต้านการทุจริต	กลุ่มเป้าหมายมีวัฒนธรรม ค่านิยม มีทัศนคติ และพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	จำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในภาพรวมลดลง
โครงการที่สามารถส่งผลกระทบไปยัง CPI	วัตถุประสงค์: การเสริมสร้างให้บุคลากรภาครัฐมีพฤติกรรมและทัศนคติ และมีจิตสำนึกในการปฏิบัติงานมุ่งเน้นคุณธรรมและธรรมาภิบาล และมุ่งนำหน่วยงานให้ดำเนินงานตามภารกิจด้วยความโปร่งใสและปราศจากการทุจริต	1.จำนวนการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ 2. จำนวนหน่วยงานภาครัฐที่ได้รับการตรวจสอบ	ความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงปัญหาการทุจริตและข้อเสนอแนะ/มาตรการในการแก้ไขปัญหา	จำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในภาพรวมลดลง

Result Chain ของโครงการกับความเชื่อมโยงสู่ CPI (1)

โครงการ	ผลผลิต	ผลลัพธ์	ผลกระทบ
วัตถุประสงค์: เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันการทุจริต	1. จำนวนบุคลากรที่เข้ารับการพัฒนาทักษะ 2. จำนวนบุคลากรที่เข้ารับการพัฒนาทักษะผ่านเกณฑ์การประเมิน	ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน	สมรรถนะและคุณภาพมาตรฐานในการปฏิบัติงาน
วัตถุประสงค์: เพื่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	1. จำนวนการผลิตสื่อ เพื่อการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ 2. จำนวนผู้มีส่วนร่วมและรับชมสื่อ	การรับรู้การทุจริตในประเทศไทย	ความตระหนักรู้และมีจิตสำนึกไม่ทนต่อการทุจริตในสังคม
วัตถุประสงค์: เพื่อเสริมสร้างทัศนคติ ค่านิยม ด้านความซื่อสัตย์สุจริตของภาคประชาชน	1. จำนวนการสำรวจพื้นที่/การประกอบกิจการที่ผิดกฎหมาย การขัดกันแห่งผลประโยชน์ (COI) 2. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ 3. ข้อเสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วมต้านการทุจริต	กลุ่มเป้าหมายมีวัฒนธรรม ค่านิยม มีทัศนคติ และพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	จำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในภาพรวมลดลง
วัตถุประสงค์: เพื่อตรวจสอบ สืบสวน สอบสวน รวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด	1. จำนวนเรื่องที่มีการการตรวจสอบ สืบสวน สอบสวน รวบรวมพยานหลักฐาน 2. จำนวนเรื่องที่พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาล	การลงโทษ หรือการยึดอายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานทุจริต	จำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในภาพรวมลดลง

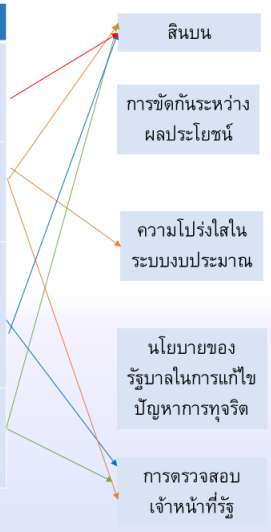

Result Chain ของโครงการกับความเชื่อมโยงสู่ CPI (1)

โครงการ	ผลผลิต	ผลลัพธ์	ผลกระทบ
วัตถุประสงค์: เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันการทุจริต	1. จำนวนบุคลากรที่เข้ารับการพัฒนาทักษะ 2. จำนวนบุคลากรที่เข้ารับการพัฒนาทักษะผ่านเกณฑ์การประเมิน	ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน	สมรรถนะและคุณภาพมาตรฐานในการปฏิบัติงาน
วัตถุประสงค์: เพื่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	1. จำนวนการผลิตสื่อ เพื่อ และประชาสัมพันธ์ 2. จำนวนผู้มีส่ว	บรู้การทุจริตในประเทศไทย	ความตระหนักรู้และมีจิตสำนึกไม่ทนต่อการทุจริตในสังคม
วัตถุประสงค์: เพื่อเสริมสร้างทัศนคติ ค่านิยม ด้านความซื่อสัตย์สุจริตของภาคประชาชน	1. จำ ก ร่วมโครงการ อแนะแนวทางการมีส่วนร่วม การทุจริต	กลุ่มเป้าหมายมีวัฒนธรรม ค่านิยม มีทัศนคติ และพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	จำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในภาพรวมลดลง
วัตถุประสงค์: เพื่อตรวจสอบ สืบสวน สอบสวน รวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด	1. จำนวนเรื่องที่มีการการตรวจสอบ สืบสวน สอบสวน รวบรวมพยานหลักฐาน 2. จำนวนเรื่องที่พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาล	การลงโทษ หรือการยึดอายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานทุจริต	จำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในภาพรวมลดลง

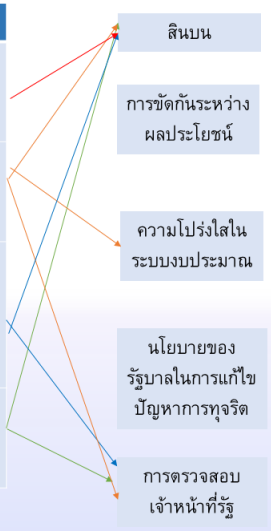

CPI จะเพิ่มเมื่อ 1) ผลกระทบเกิดขึ้น และ 2) ผู้ประเมิน CPI ได้รับทราบและเห็นผลที่เป็นรูปธรรม

Result Chain ของโครงการกับความเชื่อมโยงสู่ CPI (2)

โครงการ	ผลผลิต	ผลลัพธ์	ผลกระทบ
วัตถุประสงค์: การศึกษา วิจัย เพื่อการจัดทำมาตรการ ข้อเสนอแนะ หรือนวัตกรรม ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	1. รายงานผลการศึกษา วิจัย 2. จำนวนมาตรการ/ข้อเสนอแนะ	มาตรการ/ข้อเสนอแนะที่หน่วยงานนำไปปรับใช้ในการป้องกัน แก้ไขปัญหาการทุจริตในหน่วยงาน	จำนวนจำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิของหน่วยงานภาครัฐลดลง
วัตถุประสงค์: เพื่อส่งเสริมให้หน่วยงานมีกระบวนการให้และเปิดเผยข้อมูล และสามารถตรวจสอบข้อมูลการดำเนินงาน	จำนวนหน่วยงานที่เข้าร่วมการประเมิน	คะแนนคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐผ่านเกณฑ์ที่กำหนด	จำนวนจำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิของหน่วยงานภาครัฐลดลง
วัตถุประสงค์: เพื่อเสริมสร้างให้บุคลากรภาครัฐมีพฤติกรรมและทัศนคติ และมีจิตสำนึกในการปฏิบัติงาน	1.จำนวนการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ 2. จำนวนหน่วยงานภาครัฐที่ได้รับการตรวจสอบ	ความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงปัญหาการทุจริตและข้อเสนอแนะ/มาตรการในการแก้ไขปัญหา	จำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในภาพรวมลดลง

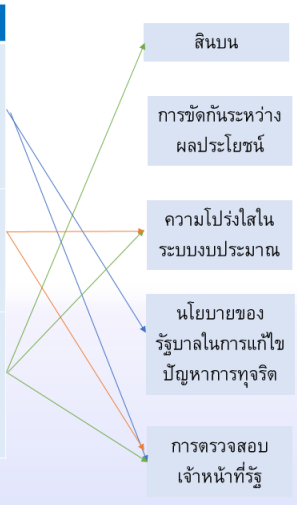

Result Chain ของโครงการกับความเชื่อมโยงสู่ CPI (2)

โครงการ	ผลผลิต	ผลลัพธ์	ระทบ
วัตถุประสงค์: การศึกษา วิจัย เพื่อการจัดทำมาตรการ ข้อเสนอแนะ หรือนวัตกรรม ในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต	1. รายงานผลการศึกษา วิจัย 2. จำนวนมาตรการ/ ข้อเสนอแนะ	มาตรการ/ข้อเสน... ที่หน่วยงาน... ในการ... ก...	...จำนวนคดีทุจริตและ ...ะพฤติมิของหน่วยงาน ภาครัฐลดลง
วัตถุประสงค์: เพื่อส่งเสริม ให้หน่วยงานมีกระบวนการ ให้และเปิดเผยข้อมูล และ สามารถตรวจสอบข้อมูลการ ดำเนินงาน	จำนวนหน่วยงานที่... การประเมิน	...ุณธรรมและความ ...เสในการดำเนินงานของ หน่วยงานภาครัฐผ่านเกณฑ์ ที่กำหนด	จำนวนจำนวนคดีทุจริตและ ประพฤติมิของหน่วยงาน ภาครัฐลดลง
วัตถุประสงค์: เพื่อ ...เสริมสร้างให้บุคลากร... มีพฤติกรรมและ... มีจิตสำนึก ในการปฏิ...	...ระชุม ...ร ...นหน่วยงานภาครัฐ ...รับการตรวจสอบ	ความรู้ความเข้าใจและ ตระหนักถึงปัญหาการทุจริต และข้อเสนอแนะ/มาตรการ ในการแก้ไขปัญหา	จำนวนคดีทุจริตและ ประพฤติมิชอบในภาพรวม ลดลง

CPI จะเพิ่มขึ้นได้ เมื่อ 1) ผลกระทบเกิดขึ้น และ 2) ผู้ประเมิน CPI ได้รับทราบและเห็นผลที่เป็นรูปธรรม

- สินบน
- การขัดกันระหว่างผลประโยชน์
- ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ
- นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต
- การตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ

ข้อเสนอแนะแนวทางในการดำเนินโครงการที่จะส่งผลต่อการขับเคลื่อนแผนระดับ 2 และแผนระดับ 3 ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

80

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย : การขับเคลื่อนแผน ภายใต้กรอบ Three-Pronged Strategy (1)

1. การส่งเสริมให้หน่วยงานเป็นรัฐบาลดิจิทัล ด้วยการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่าง (Data Exchange) การเปิดเผยข้อมูล (Open Data) และการปรับกระบวนการทำงานให้เป็นดิจิทัล
2. การพัฒนาให้บุคลากรของหน่วยงานมีความเข้าในกฎหมาย กฎระเบียบ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของตนอย่างถ่องแท้
3. การกำหนดงบประมาณในการดำเนินการ จะต้องมีการแสดงเส้นทางผลกระทบ (Impact Pathway) ให้ชัดเจน
4. ในการติดตามความก้าวหน้าระดับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับแผน ควรใช้ข้อมูลการประเมิน ITA โดยเฉพาะข้อเสนอแนะที่ได้ของหน่วยงานในแต่ละปี ประกอบกับการดำเนินโครงการในแต่ละปีงบประมาณ มาพิจารณาร่วมกันเพื่อประเมินความก้าวหน้าของหน่วยงาน

81

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย : การขับเคลื่อนแผน ภายใต้กรอบ Three-Pronged Strategy (2)

1. โครงการที่ควรได้รับการสนับสนุนเป็นลำดับแรก ควรเป็นโครงการด้านการศึกษา/ยกระดับจิตสำนึกกับกลุ่มเป้าหมายและโครงการสื่อสารเชิงสังคมที่เป็นการสร้างจิตสำนึกทางอ้อมให้แก่กลุ่มเป้าหมาย
2. การพัฒนากลไกในการป้องกันการทุจริตด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นทางเลือกที่เหมาะสม เพราะเมื่อมีการพัฒนาขึ้นมาแล้ว
3. การดำเนินการในเรื่องนี้เป็นประเด็นที่ต้องใช้เวลา จึงควรดำเนินการตั้งแต่ปี 2566 และมีเป้าหมายในการดำเนินการที่ชัดเจนว่า ภายในปี 2570 จะแก้ไขปัญหาในประเด็นใด (Issue-Based) ที่สอดคล้องกับเป้าหมายของหน่วยงาน เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนร่วมกัน และทำให้ผู้รับผิดชอบโครงการได้ความดีความชอบ
4. ประเด็นด้านการบังคับใช้กฎหมายให้เกิดผลนั้น จะเกิดขึ้นเมื่อมีระบบการตรวจสอบที่ดี และได้รับแรงสนับสนุนจากประชาชนมากพอ

82

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย : ประเภทโครงการและแรงจูงใจ

1. ควรให้การสนับสนุนโครงการเชิงป้องกันที่มุ่งเป้าไปที่เยาวชน การพัฒนาภาคีเครือข่ายในการติดตามการทุจริตในระดับพื้นที่ และกลุ่มข้าราชการรุ่นใหม่
2. ควรจัดสรรงบประมาณสำหรับติดตามประเมินผลโครงการข้ามปีงบประมาณ
3. โครงการที่กองทุน ป.ป.ช. ควรสนับสนุน ในช่วง 3 ปีข้างหน้าควรมีลักษณะ
   (1) เป็นโครงการที่เกี่ยวข้องกับการปลูกฝังทัศนคติและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้แก่กลุ่มเป้าหมายหลัก 3 กลุ่ม ได้แก่ เยาวชน องค์กรภาคประชาชน และข้าราชการรุ่นใหม่
   (2) โครงการที่ช่วยยกระดับทักษะการสื่อสารเพื่อให้เกิดแรงกระเพื่อมทางสังคม (Communication for Social Influence)
   (3) สำหรับโครงการรณรงค์หรือการสร้างสื่อเพื่อเผยแพร่นั้น ควรเลือกเป็นบางโครงการที่จะเกิดผลกระทบในวงกว้างระดับประเทศเป็นหลัก
4. การกำหนดเส้นทางอาชีพให้กับบุคลากรในหน่วยงานที่ทำงานด้านการป้องกันการทุจริตในหน่วยงาน

83

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย : ประเภทโครงการและแรงจูงใจ

1. การวิเคราะห์ความพร้อมและความเข้มแข็งของแต่ละองค์ประกอบของระบบนิเวศการป้องกันการทุจริต
2. แม้ว่าการประเมินในระดับผลผลิต โครงการ/แผนงาน/และกิจกรรมที่ประสบความสำเร็จมีจำนวนมาก แต่การเกิดผลระดับผลลัพธ์และผลกระทบยังไม่ชัดเจนการถอดบทเรียนเพื่อปรับปรุงการจัดทำโครงการลักษณะต่าง ๆ จึงมีความสำคัญ
3. การสื่อสารความสำเร็จในการดำเนินงานระดับนานาชาติด้วยภาษาอังกฤษและภาษาหลักระดับสากลแบบมุ่งเป้าไปสู่กลุ่มเป้าหมายที่จะส่งผลต่อค่า CPI เป็นความจำเป็นเร่งด่วน

84

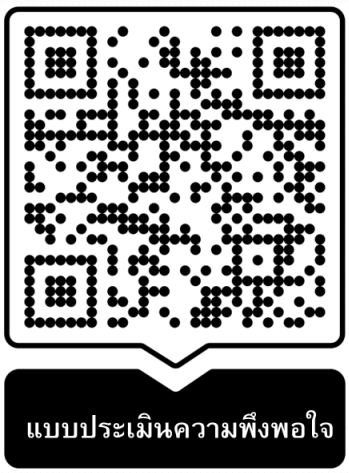

Q&A Session

Thank You

โครงการประเมินผลสำเร็จ
ตามแผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ด้านการต่อต้านการทุจริต
และประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
(สำนักงาน ป.ป.ช.)

เลขที่ ๓๖๑ ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย
อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๕๒๘ ๔๘๐๐

www.nacc.go.th